

لہ گہل پاشکوی
کوہملہ نہ حکام و بابہ تیگ
کہ گرنگن بو ژبانس موسلمان
ندم تفسیر و پدرترو کہ وەرگیراوه بو زیاتر لد چل زمانی جیاوازی دونیا

الحمد لله والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم... براو خوشکانی موسلمانم : سلاوی خوی گورہ تان لی بیت ورحمہتی پورہ دگارتان بہ سہردا برزیت، بزائن کہ پٹیویستہ چوار شت ہہیہ لہ زانماندا بیزانین :
یہ کہ میان: زانیاریمان ہہ بیت۔ کہ بریتیہ لہ ناسینی خوی گورہ (جل جلالہ) و ناسینی پیغہ مہرہ کہ شی ﷺ و ناسینی ثابینہ کہ شی کہ ثابینی نیسلامہ، چونکہ دروست نییہ بہ بی زانیاری خواہہ رستی بکہین، ہہرکہ سیش وابکات سہرہ نجام ویل نہ بیت و بہ دلتیابیہ وہ لہ پویہ کہ وہ لہ نہ صرانہ کان نہ بیت۔

دوہ میان: کارکردن بہو زانیاریانہ، ہہرکہ سیک زانیاری ہہ بیت و کار بہو زانیاریہی نہ کات نہ وہ لہ روویہ کہ وہ لہ جولہ کہ نہ بیت، چونکہ نہوان زانیاریان ہہو، بہ لام کاریان پیٹنہ نہ کرد، یہ کیک لہ قیل و تلہ کہ کانی شہ پتان نہ وہیہ کہ مرؤف ہان نہ دات لہ زانیاری دوریکہ ویتہ وہ بہ خہیالی نہ وہی کہ نہ گہر شت نہ زانی نہ وہ لای خوا عوزری نہ بیت، بہ لام نازانی، ہہرکہ س نہ گہر توانای نہ وہی ہہو فیزی شت بیت، بہ لام خوی فیزی شت نہ نہ کرد نہ وہ بیانوی نامینی لای خوا، نہ مہش فیلی میللہ تہ کہی نوح بوو (علیہ السلام)، کاتی کہ دہستیان نہ کرد بہ ناو گوئیچکہ یانداو جلہ کانیان نہ دا بہ سہر دہم و چاویاندا تا بہ حسابی خویان بیانویان ہہ بیت و بیانویپلو نہ بن، وک خوی گورہ نہ فہرمووی: ﴿جَعَلُوا

ستہ میان: بانگہ وازکردن بؤ نہو زانیاریہ، چونکہ زانیان و بانگخوازن میراتگری پیغہ مہرآن، خوی گورہ ش بہ دلتیابیہ نہ نفرینی لہ بہنی نیسرائیل کرد لہ سہر نہ وہی کہ بہرگریان لہو خراپانہ نہ کرد کہ میللہ تہ کہ یان نہ یانکرد، پیغہ لہ نہو نیشہی کہ نہ یانکرد، وک خوی گورہ نہ فہرمووی: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (المائدہ: ۷۹) بانگہ شہ کردن و خہک فیترکردن یہ کیک لہ فہرہ کیفایہ کان، نہ گہر ہہ ندیک پٹی ہہستن وکارہ کہ بیتہ جی کہ س گوناہبار نابیت، نہ گہر ہہموو خہ لکیش وازیان لیٹہنا نہ وہ ہہموویان گوناہبار دہ بن۔
چوارہ میان: نارامگرتنہ لہ سہر نارازہ کانی ژیان، نارامگرتن لہ سہر فیربوونی نہو زانیاریانہ، نارامگرتن لہ سہر کارکردن بہو زانیاریانہ، نارامگرتن لہ سہر بانگہ شہ کردن بؤ نہو زانیاریانہ۔

لہ پٹناو بہ شداریکردن لہ نہ ہیشتنی نہ زانین وٹاسانکاریکردن بؤ وہرگرتنی زانیاری پٹیویست (العلم الواجب)، لہم کتیبہ کورتہ دا ہہ ستاوین بہ کزکردنہ وہی ہہندی لہو شتانہی کہ بہشی پٹیویست لہ زانیاریہ شہرعیہ کان نہ دات بہ خوینہ رہ کانی، لہ گول ثابہ تہ کانی سی جوزنی کوتایی قورٹان و تہفسیرہ کانیشی لہ بہر نہ وہی زور دوویارہ نہ بنہ وہ وریسا شہرعیہ کہ ش نہ لیت: (ما لا یدرک کلہ لا یرک جلہ) نہ وہی نہ توانیت ہہمووی بہ دہست بہنیت، خؤ ہہموویشی وازلینا ہہنیت واتہ : بہ پٹی توانا و پٹیویست دہ بیت ہہولی شارہ زابوون لہ دینہ کہ تہ بدہیت، نہم پہرتووکہ ش ہہ ندیک لہو بابہ تہ پٹیویستانہ۔
نیمہ زور پیداگریمان لہ سہر نہ وہ کردوہ کہ لہ ہہموو شتہ کاندازور بہ کورتی شت بلین و نہ وہی فہرموودہی سہح وراستی پیغہ مہرہ ﷺ لہ سہری بنوسین، لاف نہ وہش لینادہین کہ شتیکی کامل و بی عہ پیمان نووسیپی، چونکہ نہ وہ تہنیا خوی گورہیہ بؤ خوی بریاریداوہ، بہ لام نہ مہی نیمہ ہہولی کہ سیکہ ہہر نہ وہندہی لہ بارداہی، جائہ گہر راست ودروستہ دہرچو نہ وہ لہ خوداویہ و (لئی بہ زیادہ بیت) و خؤ نہ گہر بہ ہلہ شدا چوون، نہ وہ لہ دہروون و شہ پتانہ وہ ہاتوہ تہ دہرو خواو پیغہ مہری خوا ﷺ لئی دورن، پرحمہتی خواش لہو کہ سہ بیت کہ بہ دیاری ہلہ کانمان بؤ نہ تیریتہ وہ و پرخنہی ناماندار و بنیادنہرمان لیدہ گرت۔

داوا لہ خوی گورہ ش دہکین کہ پاداشتی بہ خیری ہہموو نہو کہ سانہ بداتہ وہ کہ بہ شداری نامادہ کردن و چاپکردن ویلاو کردنہ وہ و خویندنہ وہ و خہک فیترکردنی ہہبوہ لہم پہرتووکہ دا و نہو بہ شداریہ یان لی وہرگریٹ وپاداشت و خیری چہ ندقاتیان بؤ بنوسیت۔

خو زانانترہ وصلات و سہلامیش لہ سہر پیغہ مہرمان موہمہ ﷺ وٹال و بہیت و ہاوہ لانی بہ پیزی بہ گشتی۔

کڑمہ لیک لہ زانیان و قوتابیانی زانستہ شہرعیہ کان لہ جیہانی نیسلامیدا نہم پہرتووکہ یان پہسہند کردوہ .
بؤ زانیاری زیاتر، یان بؤ ہاوکاری و بہ شداری کردن لہم (خیرہ دا) یان بؤ دہستخستنی نہم پہرتووکہ سہردانی نہم مالپہرہ
بکہ www.tafseer.info ، پؤستی نہ لیکرتونی (ٹیمیل) kurdy@tafseer.info .
چاپی یہ کہم ، سالی ۱۴۲۳ کوچی

فەزڵ و خیری قورئانخوین

* قورئان كەلامى خوايه، فەزڵ و گەورەيى قورئان لە بەرامبەر قەسە و كەلامى خەلكى تردا وەك فەزڵ و گەورەيى خوا وایە لە بەرانبەر دروستكاراوەكانیدا، باشتەرين ووتەيەكیش لە زمان بێتە دەر ئەوەيە كە قورئانى پى بخوینرێت.

هەندى لە فەزڵ و خیری فێربوونی قورئان و خەلك فێركردن و خویندنهوێ:

پاداشتی فێركردنی قورئان: پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموویت: (باشتەرينان ئەوانەن فیری قورئان ئەبن و كەسانى تریش فیری قورئان دەكەن). { رواه البخاري }

پاداشتی خویندنی قورئان: پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموویت: (هەر كەس پیتێك لە قورئان بخوینێت چاكەيەكى دەستدەكهوێت، چاكەش بە دەقاتی خۆی ئەدرێتەو). { رواه الترمذي }

ئین رەجەب ئەلێت: "چەند قات كەردنهوێ خێرو چاكە بۆ هەموو خێرێكە، قورئانیش بە روونی ئەمە ئەلێت و ئەفەرموویت: (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا) هەر كەس چاكەيەك بكات خوا دە چاكەى بۆ ئەنووسێ، بەلام چەند قات كەردنهوێ دواى دە جارەكە ئەو بۆ ئەو كەسانەيە كە خۆى گەرە وىستى وایە بۆیان چەنجارەى بكاتەو، جارى واهەيە بۆیان ئەكاتە حەوتسەد قات و زیاتریش، پاش فەزڵ و بەرەكەتى خوا هۆى ئەمەش بریتییە لە ملكە چوونی دڵ و بیر كەردنهو و تێگەشتنى لێى

خیر و فەزلى قورئان فێربوون و لەبەر كەردن و پى پى هێنانەو ئە خویندنهوید: پێغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: (نموونەى ئەو كەسەى كە قورئان دەخوینێ و لەبەرىشى دەكات لەگەڵ فەزڵێكە وەك پاكەكانى خوادایە و نموونەى ئەو كەسەى كە قورئان دەخوینێت و بەردەوام هاورپیتهتى دەكات و دەلێتەو و لەسەرى قورس ئەو سەستیت، دوو پاداشتی پى دەدرێت) { متفق عليه } هەرەها پێغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: (ئەوترى بە هاورپیانی قورئان: بخوینە و بەرزبەرەو و دەنگ هەلپە بە قورئان، وەك چۆن لە دنیادا دەنگت هەلدەبێ، چونكە پلەى تۆ لە ویدا دەووستى كە كۆتا ئایەتى تیدا دەخوینى). { رواه الترمذي } .

"خەتەبى" دەلێت: پلەكانى بەهەشت بە ئەندازەى ئایەتەكانى قورئانە، ئەوتریت بە قورئانخوین: بەو پلەكانەدا سەر كەو بە ئەندازەى ئەو ئایەتەكانى لە دنیا دا دەخویند، هەر كەس هەموو ئایەتەكانى قورئان بخوینێ، لە ئاخیرەتدا دەسەلات پەیدادەكات بەسەر ئەو پلەكانى بەهەشتدا، هەر كەس بە جۆزى لە قورئان بخوینێ ئەو بە ئەندازەى ئەو جۆزە بە پلەكانەكاندا سەردەكهوێت، ئەوسەرى پاداشتی لە ئەوسەرى خویندنهو كەیدا رادەووستیت.

پاداشتی ئەو كەسەى كە منداڵەكانى فیری قورئان دەكات: پێغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: (هەر كەس قورئان بخوینێت و فیری قورئان خویندنیش ببێت و كاری پى بكات، لە رۆژى قیامەتدا دایك و باوكى تاجێكى وا ئەكرێتە سەریات كە رۆشنايەكەى وەك رۆشنايى خۆرە، دوو عابای جوانى واشیان ئەكرێتەبەر دنیا لە بەرانبەریندا خۆى پاناگرێ، ئەپرسن: هۆى چیه ئەم بەرگانە كرایە بەرمان؟ پێیان ئەوترى: بەهۆى ئەوێ منالەكەتان خەریكى قورئان بوو). { رواه الحاكم }

تکای قورئان بۆ ھاوہلانی له دواروژدا: پیغهمبەر ﷺ ئەفەرموویت: (قورئان بخوینن، چونکه له رۆژی قیامتدا وەك تاکااری ھاوپیکانی دیتە حزور) {رواه مسلم} ھەرودھا ئەفەرموویت: (رۆژوو و قورئان ھەردووکیان تەکا بۆ بەندەکان دەکەن لە رۆژی قیامتدا). {رواه احمد والحاكم}

پاداشتی ئەوانەى كۆدەبنەوہ لەشونیکدا بـۆ قورئان خویندن و تووێژینەوہ لەماناكانى پیغهمبەر ﷺ ئەفەرموویت: (ھیچ كۆمەلە خەلكێك نییە لەمالێك لەمالەكانى خودادا كۆبینەوہ و دەست بەقورئانخویندن بکەن و تووێژینەوہى بکەن لەسەرى، جگە ئەوە نەبیّت دلائارامى و سۆزو میهرى خوا دائەبەزیتە سەریان و فریشتە چواردەوریان ئەگریت و خۆای گەرەش دەست بە باسکردنیان ئەكات لەناو ئەوانەدا كە نزیکى خوینی). {رواه ابوداود}

هەندى له ئەحكام وئادابەكانى قورئان خویندن

ئادابەكانى قورئانخویندن: ئیبن كەسیر ژمارەیهك ئاداب باسەدەكات بۆ قورئانخویندن و ئەلێت: (پێویستە دەست لە قورئان نەدات و قورئان نەخوینیتەوہ ئەگەر دەستخوێژی نەبیّت، ئەبى پېش قورئانخویندەوہ سیواك بکات و جوانترین جلوبەرگی خۆى لەبەردا بیّت و پەویكاتە قیبلە و كە باویشكیشى ھات واز لە قورئانخویندن بەینى و قورئانخویندەكەى نەبریت بۆ قەسەى پێویست نەبیّت، ئەبى زەین و بیری لای قورئانخویندەكەى بیّت لەسەر ئایەتەكانى مژدە بوەستیت و داواى خێر لەخوا بکات و لەسەر ئایەتەكانى ھەرپەشە بوەستیت و پەنا بەخوا بگریت، نابیت قورئانەكە بەكراوہى بەجى بەئێلێت، نابیت ھیچ شتێكیش بخاتە سەر قورئانەكە، نابیت قورئانخوین دەنگ بەسەر یەكتەدا بەرزبەنەوہ و (لەیەكترى تێكبدەن)، نابیت لەناو بازارو شوێنى ناشایستەدا قورئان بخوینیت).

چۆنیتى قورئان خویندن: لە ئەنەسیان پرسى - رەزای خۆای لیبت - پیغهمبەر ﷺ قورئانى چۆن ئەخویندەوہ؟ فەرمووی: پیغهمبەر ﷺ قورئانى درێژ ئەکردەوہ كە (بسم الله الرحمن الرحيم) ئەخویندەوہ درێژى ئەکردەوہ، یانى (بسم الله) ى درێژ ئەکردەوہ و (الرحمن) ى درێژ ئەکردەوہ و (الرحيم) ى درێژ ئەکردەوہ. {رواه البخاري}

رێژى ئەو ئایەتەنەى لەشەو وروژیکدا باشە بخوینریت: ھاوہلە بەرپزەكانى پیغهمبەر ﷺ رێژەبەك قورئانیان دائەنا بۆ ئەوہى لە ھەموو رۆژیکدا بیخوینن، ھیچ ھاوہلێك نەبوو كە بەردەوام لەسەر ئەوہ بووبیت كە قورئان لە كەمتر لە ھەفتە یەكدا خەتم بكریت، بەلكو لە پیغهمبەرەوہ ﷺ رێوايە تکرارە كە نەمى کردووە لەوہى لە كەمتر لە سێ رۆژدا خەتمیكى قورئان بكریت.

ئامۆژگاریبەك:

قورئانخویندن بەسە لەبەر (حفظ) ئەگەر قورئانخوین قورئانەكەى لەبەر بوو، سەیرىكرد ئەگەر قورئانەكە بە لەبەر بخوینیت باشتەر فیکرى ئامادە ئەبیّت و دلی ئەداتە قورئانەكە و باشتەر لێى وردئەبیّتەوہ، ئەوہ باشتەر لەبەر بیخوینیت نەك لەناو قورئانەكەدا، خو ئەگەر ھەردوو بارەكەى لایەكسان بوو، ئەوہ باش وایە لەناو قورئانەكەدا بیخوینیت.

سوره تی المجادلة

هوئی دابه زینی ئه م سوره ته : سه ره تا بۆ تیگه شتن له واتاو مه به سه کانی ئه م سوره ته پتویسته ناگاداری هوکاری دابه زینی بیهن نه ویش به م شتیه یه یه : ئیمام نه حمه د و حاکم گتروایانه ته وه له عائنهی دایکی موسلمانان (خوای لئ پازی بیئت) ده گتیرته وه که فه رمویه تی : سوپاس بۆ نه و خوایه ی هه موو قسه و گفتو گوێه ک ده بیستی سویند به خوا خه وه لی کچی شه عله به وه هات بۆ لای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) - ده رباره ی زیهار کردنی میرده که ی شکاتی - ووتی : نه ی پیغه مبه ری خوا (نه وسی کوپی صامت) که حبیبه ته که ی خواردم، له پێناو نه ودا پیر بووم تا کار که شتوه ته نه وه ی ئیستا کوپه که یشم لیبوه و نایه ت به لامدا، و پیتی ووتم تۆ وه ک دایکم وایت بۆ من، نه ی خوایه من سکالای خۆم بۆ لای تۆ نه هینم، به م هویره خوای که و ره ئه م نایه تانه ی دابه زاند بۆ پیغه مبه ری خوا (ﷺ) .

به ناوی خوای به خشنده و مبه ره بان

1 ئه ی موحه مه د به راستی په ره وردنگارت - الله ﷻ - ووتی نه و ئافره ته ی بیست که ووتویژی له گه ل ده کردی سه باره ت به میرده که ی - که پیتی ووت بور وه ک دایکم وایت - و نه ویش سکالای خۆی بۆ لای خوای که و ره برد بۆ چاره سه ر کردنی گرفته که ی، له کاتی کدا په ره وردنگاریش گرتی له گفتو گو که ی هه ردوکتان بوو، بۆگومان خوای که و ره بیسه رو بینایه به هه موو کارو کرده وه یه ک.

2 ئه وانه ی به هاوسه ره کانیان ده لێن تۆ وه ک دایکم وایت، هاوسه ره کانیان به و ووتانه نابنه دایکی نه وان، چونکو دایکی نه وان هه ره نه و ژنانه که نه وانیان لئ بووه، بۆگومان نه وانه قسه و گرفتاریکی ناپه سه ند ده لێن و درۆ ده که ن، وه (نه گه ره نه وان په شیمان ببنه وه) به راستی خوایش خوایه کی به خشه ری لیبورده یه .

3 ئه و که سانه ی که به ژنه کانیان ده لێن تۆ وه ک دایکم وایت و پاشان په شیمان ده بنه وه له وه ی که وتیانه، پتویسته له که فاره تیدا به نده یه ک ئازاد بکه ن پێش نه وه ی به یه ک بکه نه وه، نه وه ش که خوا واجبی کرد له سه رتان له ئازاد کردنی به نده ئامۆزگاریه که بۆتان، ئامۆزگاریتان پێ ده کړیت تا جاریکی تر نه و ووتانه نه یه ته وه به دهمنانا، خوای که و ره ش ناگاداره به و کارو کرده وانه ئیوه ده یکه ن.

4 جا نه گه ره که سێک نه ییو یان نه یترانی به نده ئازاد بکات نه وه با دوو مانگی ته واوله سه ر یه ک به پۆژوو بیئت به یی بچپان، پێش نه وه ی له گه ل خیزانی به یه ک بکه نه وه (جا نه گه ره به بی عوزریکی شه رخی به یینی تیکه وت نه وه ده بیئت جاریکی تر له سه ره تا وه ده ست بکاته وه به پۆژوو گرتن، یان پێش ته واوله بوونی نه و دوو

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝۱
الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نِسَاءَهُمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفِيفٌ غَفُورٌ ۝۲
وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكَ تُوعَطُونَ بِهِ ۚ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۳
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴
إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كُتِبَ لِلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتِنَا يَتَذَكَّرُونَ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝۵
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۶

مانگه چویه لای خیزانی، جا نه گه ره که سێکیش نه یترانی و له توانیدا نه بوو نه و دوو مانگه له سه ر یه ک به پۆژوو بیئت، با خواردنی شه ست هه ژار بدات (که بۆ هه ره یه کێکیان نیو صاعه له گه م یان خورما یان برنج و هاوشیوه کانی تا تیر ده بن) نه و که فاره ته ش بۆ نه وه یه که باوه رتان به په ره وردنگار و پیغه مبه ره که ی به ته وتر بیئت، نه مانه ش سنوور و پارانی خودان، و نه و بپاوه رپانه ش که نکولی له فه رمانانه ده که ن سزایه کی به ئیش و به ئازاریان بۆ هه یه .

5 بۆگومان نه وانه ی دژی ته ی خوا و پیغه مبه ره که ی ده که ن پسوا و سه رشۆڕ ده کړین، هه ره و که چۆن بپاوه رپانی پێش شه وانیش پسوا و سه رشۆڕ بوون، جا به راستی ئیمه به لگه و نیشانه گه یکی پوون و ئاشکرمان ناره خواره وه (له سه ر گه وری و ده سه لاتی خوا وه هه ره که سێکیش بپاوه رپان پێ بکات) نه وه بۆ بپاوه رپان سزای تۆر سه ختی پسوا که ر ئاماده کره و.

6 له پۆژێکدا په ره وردنگار هه ره همویان زیندوو ده کاته وه، پاشان هه واییان پێ ده دا به و کار و کرده وه نابهی و نادرستانه ی که کردوویانه، چونکه په ره وردنگار هه مووی له سه ر یان نووسیوه و ئاماری کردیه له کاتی کدا نه وان له بیر یان چوه ته وه، و خوایش ناگادار و شاهیده به سه ره هه موو شتی کدا.

به گالته جاربه كه وه ده يانوت : با خوا سزمان بدات به هوی ئه م
ووتانه مان؟! (ئه ی پیغه مبه ر دلگران مبه) ئه وانه ئاگری نۆزه خیان
به سه كه بیژنه ناویه وسزای تیا بجه ئن، به پاستی نۆزه خ
سه ره نجامیکی خرابه !.

9 ئه ی ئه ر كه سانه ی كه باوه پتان میناوه كه چه تان كرد،
چه یه كه مه كن كه تاوان و دوزمنايه تی وین فه رمانی پیغه مبه ری
(په ی) تیا دا بیت، با چه كانتان باسی چاكه وه خوا ترسان
بیت، ده ی كه واته بترسن له و خواجه ی كه مه ر بۆلای ئه و
ده كه پینه وه ر كۆده كرنه وه .

10 به پاستی چه به تاوان و گوناوه و نافرمانی پیغه مبه ر
له شه ی تانه وه به، تا به هوی وه ئه وانه دل تهنگ بكات كه باوه پتان
هیتاوه، له كاتیکدا به فه رمانی خوی گه وره نه بیت چه كرنی
ئه وانه هیه زیانیکیان پی ناگه یه نیت، كه واته با باوه پدارانیش
پشت به خوا به ستن.

11 ئه ی ئه و كه سانه ی باوه پتان میناوه كانیك له دانیشتن
و كۆبوونه وه كانتاندا پیتان ووترا : پێگای كه سانی تر بده ن ئه قه ی
دانیشته كانتان فراوان بكن، خوی گه وره بش گوشادی ده كات
و فراوانی ده كات بۆتان، وه كاتیكیش پیتان ووترا : هه ستن و چێگا
چۆل بكن (بۆ كه سانی خاوه ن پایه له ناين و زانیاری له باره ی
خوداوه) ئیوه هه ستن، په روه رداگاریش پله و پایه ی ئه و كه سانه
به رز ده كاته وه كه باوه پتان هیتاوه له ئیوه، هه ره ها پله و پایه ی
ئه و كه سانه ش به رز ده كاته وه كه خاوه ن زانست و زانیارین، خوی
گه وره به ناگیه به و كار وكرده وانه ی كه ئیوه ده بكن.

12 ئه ی ئه و كه سانه ی باوه پتان میناوه كانی و بیستتان كه
قه سه یه كه به نه ئی و چه بكن له گه ل پیغه مبه ری خوا، ئه و با
پیش چه كرنه كه تان خێرك بكن (كاتیک ئه م ئایه ته دابه زی
ئیر پاش ئه ره ئه لی باتل له جوله كه و بوو پوه كان و زیان هیتا له
چه كرنی پیغه مبه ر چونكه خێریان نه ده كرد، دواتریش ئه م
حوكمه گران و قورس بوو له سه ر ئیمانداران، هه ر بۆیه ئه وانیش
و زیان هیتا له قسه كرن و چه كرن له گه ل پیغه مبه ر (په ی) له به ر
ئه ویه كه رۆربه یان هه ژار و نه دار بوون، به لام خوی گه وره به
ئایه تی دواتر ئه م حوكمه ی ئاسان كرد له سه ر موسلمان (جا ئه ی
ئیمانداران بزانن ئه م خیر كرنه چاكتر و خاویتره بۆتان، وه
ئه وانه شتان نیتانه كه ئه م خیره بكن ئه ره خوی گه وره
لێبورد و مبه ربه انه.

13 ئایا ترسان له هه ژاری كه خێرك پێشكه ش بكن له پیش
چه كرنه كه تان؟ (عه بدولای كۆری عه باس - خاویان لێ پازی
بیت - ده فه رمویت : ئه م حوكمه ته نها رۆژك بوو، به لام زانی
مفه سیر و تابه ی (مقاتل) ئه لیت : ئه م حوكمه ته نها ده پۆژ بوو
پاشان حوكمه كه ی نه سخ بوویه وه وسپایه وه) جا كاتیكیش ئه م
خیره تان ئه نجام نه دا له به ر گرانی و قورسی له سه ر تان ئه و
په روه رداگار لیتان خۆش بوو، ئه و سا ئیوه هه ش له به رامبه ر ئه مه دا
نۆژه كانتان به باشی ئه نجام بده ن و زه كاتی سه ره وه ت و سامانی

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
مِنْ شَيْءٍ إِلَّا هُوَ رَاعِيَهُمْ وَلَا حَسْبُهُ إِلَّا هُوَ سَادُّهُمْ
وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنْشِئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
نُهِوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهِوا عَنْهُ وَيَنْتَجِبُونَ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذْ أَمَرُواكَ بِمَا أَمَرُنَاكَ
بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبَهُمْ
جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَكُونُ الْمَصِيدُ ﴿٨﴾ بَكَتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا
بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَى وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ بَكَتُهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

7 ئایا نه ترانیوه (ئه ی موحه مد) كه په روه رداگارت زانا
وئاگاداره به ویه له ئاسمانه كان و زه ویدایه، چه ی هیه سئ
كه سیک نیه خوی گه وره جواره میان نه بیت، وه چه ی هیه پینچ
كه سیک نیه خوی گه وره شه شه میان نه بیت، وه له و ژمارانه كه متر
یان رۆژتر له هه ر كۆیه كدا بن خوی گه وره یان له گه لدایه، (واته
له هه ر چێگا و له هه ر شوێنیکدا بن په روه رداگار ئاگاداره به هه لسه
كه وت و قسه و گرفتاریان، پاشان له رۆژی نوایدا په روه رداگار
هه والی ئه و كار وكرده وانه یان پی دده كه كرده بویان، چونكه
پێگومان خوی گه وره به هه موو شتیک زانا و ئاگاداره .

8 (جوله كه تان كاتیك ئیماندارك به لایندا برۆشته یه توانیکیان
لێ دده و له ناو خۆیاندا چه یه یه کیان ده كرد، په روه رداگاریش
قه ده غه ی كردن له م كاره یان) خوی گه وره لێره دا به
پیغه مبه ر (په ی) ده فه رمویت : ئایا نه ت بینین ئه و كه سانه ی كه
قه ده غه گران له چه كرن، كه چی دیسان گه پانه وه سه ر پیشه ی
خۆیان و وازیان نه هیتا له چه كرن و توانچ دان له ئیمانداران،
و په رده وام خه ریکی چه یه كن كه هه مووی گوناوه و دوزمنايه تی
و نافرمانی پیغه مبه ر، وه كاتیكیش دین بۆلات ئه ی (موحه مد) به
جۆرێك سلوات لێ ده كن كه خوی گه وره به و جۆره سلواتی لێ
نه كرده ویت (واته : به نا شه یترین شیوه كه ده یانوت : السام علیكم :
واته مه ردن و تیا چسوون بۆ تسق) وه له ئیوان خۆیاندا

مالتان دهریکه وگوپرایه لی خوا وپیغه مبره که ی بکن، خوابش زور به ناگایه بهو کارو کرده وانه ی که نثوه دهیکه.

14 (شوی موحه مد) نایا سهیری نه وانه نه کرد له (دوو پوهه کان) که دوستایه تی وپشتگریان له نه ته وه وهوریک ده کرد که خوی گه وره خه شم وقینی خزی لی گرتیون (که جوله که کان) بوون، نه ودهش بزانه نه دو پوهانه نه له نثوه و نه له نه وانش به لکر که سانیکی بی هلویتن، وسویندیش به درق ده خون له کاتیکدا خوشیان ده زانن که درق ده کن.

15 (له تولی نه م کاره ناپه سده وخواه خراپانه یاندا) په روه ردار سازایکی سخت وپه تینی بۆ ناماده کردن، به راستی نه وده ی (نه دو پوهانه) ده یانکرد کاریکی خراب وپه فتاریکی ناشیرین بو.

16 (نه دو پوهانه له ترسی تولی نه م هم مو کاره خراپانه یاندا که ده یانکرد بهرامبر به نیمانداران) سویندیان ده خوارد و نه م سویندانه شیان کردیو به قه لغان وپاریزه ریک له ترسی شمشیری موسلمانان، تاوه کو خویان و مال و سامانیانانی پی بپاریزن، به مش ریگریان ده کرد له پیازی خوا به سارد کردن و ولادانی خه لکی، هر له بهر نه م سازایکی به سو و سهر شوپگریان بۆ ناماده یه.

17 نه مال و سهر و سامانیان نه کوپ وکال و مندالیان ناتوان له ده ست تولی په روه ردار پزکاریان بکن، نانه وانه هاو له وگرژی ناگری نۆزه خه ن وپه هتا هتایش تیایدا ده میننه وه.

18 له پوژیکدا خوی گه وره هم موویان زیندو ده کاته وه، نه دو پوهانه سویندی بۆ خوا ده خون که (نه هلی نیمان بوون) هه روه ک چۆن له نونیا دا سویندی درویان بۆ نثوه ده خوارد، وه واده زانن نه سوینده درویانه یان قازانجیکیان پی ده گیه نن (په روه رداریش له ناو خه لکیدا پسوایان ده کات) وده فهرموت؛ به راستی نا نه مانه دروزن.

19 نه م که سانه شه یان زال بووه به سه ریاندا (به وه سوه سه دروست کردن بویان) جا به و هویه یادی خوی له بیر بریونه ته وه، نا نه وانه ی (که شه یان زال بووه به سه ریاندا) ده سته وناقم وگرژی شه یان، جا نثوه ش هوشیارین که هه ر گروپه گه ی شه یان - له نونیا و قیامه تدا - زهر مره ندن (چونکه نوایز یان فرقتشه به نونیا و هیدایه تیشیان گروپه ته وه به گومپایی).

20 بیگومان نه وانه ی که درایه تی خوا وپیغه مبره که ی ده کن، نانه وانه له پسواترین وزه بوونترین خه لکن له نونیا و قیامه تدا.

21 خوی گه وره (له قه دردا) برپاری داوه که خوم وپیغه مبره کانم سهر ده گوین (نه مش مانای نه وه نی یه که هیچ که سیک بتوانیت ململانی له گه ل خرادا بکات، به لکو نه وه ده گیه نیت که په روه ردار ده یه ویت به بپواداران بلی نثوه خوتان ته نها نن، به لکو همیشه له گه لتانم) چونکه به راستی هه ر خوا خوابه کی به هیژ ویلا ده سته (په وه ی خاوه ن هیژه به سهر خستنی نیمانداران وپسوا کردنی دوزمنانی).

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِمْوْا بَيْنَ يَدَيْ جُنُوْكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ ءَسَفَقْتُمْ اَنْ تَقْدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جُنُوْكُمْ صَدَقَةٌ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وءَاتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاللّٰهُ خَيْرٌ يَّمْلِكُمُوْنَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكُذْبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا سَيِّدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوْا اٰيْمَتَهُمْ حُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ اَنْ تَقْعَبَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَدُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكَ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ اَلَّا يَبْعَثَهُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٨﴾ اَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ حَرْبُ الشَّيْطٰنِ اَلَا اِنَّ حَرْبَ الشَّيْطٰنِ هُمْ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَحٰذِرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ اُولٰٓئِكَ فِي الْاٰذٰنِ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَعْلٰبِكَ اَنَا وَرَسُوْلِيْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢١﴾

22 هیچ کوم له و قه ویک نایینیت وده ست ناکه ویت که باوه رپان به خوا وپوژنی نوای هپیت، له همان کاتدا دوستایه تی نه وانه بکن که درایه تی خوا وپیغه مبره که ی ده کن، هه ر چند نه دو نمانه ش باو پاپیرانیان بن، یان کوپ ویرا وخرم وپه شیره تیشیان بن (نه م که سانه ی نابو شتیه خوشه ویستی خوا وپیغه مبره که ی پپش ده خه ن به سهر خوشه ویستی خزم وکه سه بییا وپه کانیان) نا نه وانه خوی گه وره باوه و نیمانی له دلدا چه سپاندوون وپشتگری کریون به سهر خستن و سهر که وتن له لایه ن خویه وه وله پاشه پوژیشدا ده یانخاته باخه کانی به هه شته وه، که چه نده ها پوویار به ژیر دره خت وگرشکه کانیا دا تی ده په ریت، هاوکات له گه ل ژیا نی نه برلوه دا، خوی گه وره لئیان پازیه وپه وانش له خوا پازین (واته پازین له و نعمت و خوشگوزهرانیه ی که خوا پپی دلوون) نا نه وانه حزب وده سته وناقم وگرژی خوان، ناگادارین ویزانن که هه ر حزب وده سته وناقمی خوی گه وره سهر که وتو سهر فرزان (شه بو حاتم و ته به رانی و حاکم پویا بیتان کریوه که باوکی نه بو عوبیده ی کوپی جه راح له جه نگی به دردا نیازی کرد که نه بو عوبیده ی کوپی بکوژیت، به لام نه بو عوبیده سهر تا خوی لادا، چه نده جاریکی تر باوکی نیازی کرد که نه بو عوبیده بکوژیت، نوادر نه بو عوبیده باوکی خوی کوشت) به م هویه وه نه م کوژا نایه تی سوره تی موجه له هاته خواره وه.

له هۆزی (بنی عامر) کوشت که کاتی خۆی هاوپه‌یانی
جوله‌که‌کانی (بنی نضیر) بوون، پیغه‌مبهری خواش (ﷺ) بۆ
ئهوێ خۆینه‌که‌یان بدات بۆشت بۆ لای جوله‌که‌کانی (بنی نضیر)
تاوه‌کو له پێگای ئه‌وانه‌وه خۆینی ئه‌و دوو کوژراوه‌ بدات،
جوله‌که‌کانی (بنی نضیر) یش ئه‌مه‌یان به‌هل زانی وکه‌سی‌کیان
نارد به‌ریانیک، که له ژێریدا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) دانیشتیبوو
قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردن، تاوه‌کو به‌ردیکی ژۆر گه‌وره له‌سه‌ریان‌وه
بخات به‌سه‌ر پیغه‌مبهری خوا و بیکوژیت، خوای گه‌وره‌ش
به‌وه‌حی پیغه‌مبهری (ﷺ) ئاگادار کرد‌وه له پیلانه
نه‌گه‌سه‌که‌یان، پاش ئه‌مه پیغه‌مبهر (ﷺ) سوپای پێکه‌وه‌نا
وچوویه سه‌ریان، ئه‌وانیش چوونه ناوه‌لاکانیان‌وه و خۆیان قایم
کرد، دواتر که‌ زانیان چاریان نیه داوایان له پیغه‌مبهری خوا کرد که
وازیان لی به‌یئتیت که شویێ و جیگای خۆیان چۆل بکه‌ن و مه‌ریه‌کی
باری ووشتریک کله‌ و په‌ل به‌ن له‌گه‌ڵ خۆیاندا، پیغه‌مبهری خواش
(ﷺ) به‌مه‌ پازی بوو، دوا‌ی ئه‌مه جوله‌که‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
خانوه‌کانیان ده‌ست موسلمانان‌کان نه‌که‌وێت ده‌ستیان کرد به
پوخانی خانوه‌کانیان به‌ده‌ستی خۆیان.

خۆشه‌یستان ده‌یئت ئه‌وه‌ش بزانی ئیمانداران هیچ کاتی
ده‌ست پێشخه‌ر نه‌بوون له‌ شکاندنی په‌یمان و په‌لێن له‌گه‌ڵ
هاوپه‌یمانه‌کانیاندا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا جوله‌که‌کان حه‌ق وابه‌وه
له‌وه‌ش زیاتریان له‌گه‌ڵ بکریت، چونکه ئه‌و کاره‌ی جوله‌که‌کان
که کردیا به‌ده‌سته‌واژه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه به (خیانه‌ العظمی)
داده‌نریت، به‌لام پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ژۆر میهره‌بان بووه،
ته‌نها به‌وه‌نده وازی لێهێنان.

به‌تاوی خوای گه‌وره و میهره‌بان

1 ئه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان وزه‌ویدا هه‌ن به‌پاک وپێگه‌ردی
ته‌سیحات و زیکرویدی خوا ده‌که‌ن، (به‌شیوه‌یه‌که له‌ژۆر فه‌رمان
وده‌سه‌لاتی خوا ده‌رنه‌چن) هه‌ر ئه‌و خواره‌یه‌ی بالاده‌ست وکاره‌یه‌ی وئلا.

2 هه‌ر ئه‌و خواره‌یه‌ی که بێباوه‌په‌کانی ئه‌هلی کتاب (جوله‌که‌کانی
بنی نضیر) ی له‌ مال و جیگای خۆیان ده‌رکده‌ له‌یه‌که‌م ده‌ست
پێکده‌نی کوکده‌وه‌وه، وناچاری کردن (شاری مه‌دینه
به‌جێبه‌یێن)، ئه‌ی ئیمانداران ئێوه به‌ ته‌ما نه‌بوون ئابه‌و شیوه‌یه
ویه‌و پێسواییه‌ وولات به‌جی به‌یێن، چونکه خاوه‌نی قه‌لا‌ی قایم
ویاخاتیکی ژۆر و فرلوان بوون، خۆیشیان سه‌ره‌تا وایان ده‌زانی که
قه‌لا و شوڕاکیان له‌ تۆله‌ی خوا ده‌یانپاریزیت، به‌لام فه‌رمای
په‌روه‌ردگار له‌ جیگایه‌که‌وه بۆیان هات که ئه‌و جوله‌که‌کانه
باوه‌ریان نه‌کرد و په‌ته‌ما نه‌بوون شتی واپو بدات، وپیغه‌مبهری
خوا (ﷺ) سوپایان به‌یئتیه‌ سه‌ر بۆ جه‌نگ کردن له‌گه‌ڵیان،
ئه‌وه‌بوو په‌روه‌ردگار ترسیکی وای خستبووه‌ دلایانه‌ که
به‌ده‌ستی خۆیان خانوه‌که‌کانی خۆیان ده‌پوخاند و تێکیان ددا،
و ئیماندارانیش ئه‌وه‌ی ما‌بوویه‌وه پوخاندیان (تاوه‌کو
شوێنه‌واریشیان له‌ مه‌دینه‌دا نه‌یئیت) (له‌فه‌رموده‌یه‌که‌دا هاتووه،
که پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموێت: (نصرت بالرعب مسيرة
شهر، واته‌: په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتنی به‌ من داوه به‌وه‌ی که

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنزَلَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرِبُونَ يَتُوبُهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْبِرُوا يَتَاوَلُوا الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

سورة الحشر

له‌باره‌ی ئه‌م سوره‌ته‌وه (ئین عباس) ده‌لێت: پیغه‌مبهر (ﷺ)
کاتی هاته مه‌دینه په‌یمان نامه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ جوله‌که‌کانی (بنی
نضیر) به‌ست به‌وه‌ی نه‌ جه‌نگیان له‌گه‌ڵدا بگات نه‌ ئه‌وانیش
بجه‌نگێن له‌گه‌ڵ موسلماناندا، به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌ش سه‌ر و مال سه‌روه‌ت
وسامانیان پارێزراو بیث، به‌لام جوله‌که‌کان ئه‌م په‌یمانه‌یان شکاند،
پیغه‌مبهریش (ﷺ) کاتی به‌مه‌ی زانی سوپایه‌کی پێکه‌وه‌ناو
چوویه سه‌ریان پێ ووتن والله ئێوه به‌هیچ شیوه‌یه‌که خاوه‌نی عه‌د
و په‌لێن نین لای من، جوله‌که‌کانی (بنی نضیر) زانیان تازه‌ کار له‌کار
ترازاوه‌ و هیچیان پێناکریت به‌رامبه‌ر موسلمانان پازی بوون به‌بی
جه‌نگ کردن مال و جیگای خۆیان چۆل بکه‌ن و مه‌دینه و نیوه
نورگی‌ی عه‌ره‌ب به‌جێبه‌یێن ته‌نها باری ووشتریک کله‌ و په‌ل له‌گه‌ڵ
خۆیان به‌ن وچه‌ شام، زانیان ده‌لێن: ئه‌م ده‌رکردنه‌ی جوله‌که‌
یه‌که‌م ده‌رکردنیان بوو له‌ نیوه‌ نورگی‌ی عه‌ره‌ب، کوتا جاریش
له‌سه‌رده‌می عومه‌ری کوی خه‌تابدا بوو که جوله‌که‌کانی خه‌یه‌ری
له‌ نیوه‌ نورگی‌ی عه‌ره‌ب ده‌رکرد.

هه‌ندیکی تر له‌ زانیان ده‌لێن: په‌یمان شکاندنه‌که‌یان ئه‌وه‌بوو
پاش ئه‌وه‌ی یه‌کێک له‌و حه‌فتا هاوه‌له‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) له
بئری مه‌عونه‌ پزگاری بوو له‌ کوشتن، له‌کاتی گه‌پانه‌وه‌دا دوو که‌سی

به درختی رنگی مانگیک ترسی خستوه ته دلی دوژمنه کانمه وه) جا کواته ئه ی شه که سانه ی که خاوه ن قام وژیروی وهوشن په ند وهریگرن (له وه ی که به سهر جوله که کان هات، بزائن شه وه پاشه رژی هه موو که سیکه که غدر وخیانت بکات).

جا نه گهر په روه رنگار شه دهریه دهری ومان چو لکردنه ی له سهر بریار نه داتایه، شه ههر له نونیا سزای دهدان، و له پاشه پوژ یشدا ناگری نوزمه خیانت بقی هه یه .

شه سزایانه شیان به وه ی شه سوو که دژایه تی خوا وپیغه مبه ری خویان کرد، جا ههر که سیکش دژایه تی خوی گه وره بکات، بابزانیته توله و سزای خوی گه وره نقر سه خته .

شه وه ی بریتان له دار خورماکانیان یان لئی گه پان و نه تان برین هه مووی به ئیژن وهرمانی خوا بوو، وه بق پیسو کردنی له خویاخیان وله سنوور دهرچوان بوو .

کاتیک جوله که کانی (بني نضیر) چوونه ناو قه لاکانیان وه وخویان قایم کرد، موسلمانان هه ستان به برینی دار خورماکانیان تاوه کو بیته دهر وه، جا کاتیک جوله که کان شه میان بینی سهر زه نشتی موسلمانان کرد وپیپیان ووتن : حق ئیوه به لای خوتانه وه چاکسازی ونیسلح ده که ن بق شه دار خورمایانه دهرچن؟ (تاوايه خوی نه گریسی جوله که له هه موو سهرده میکدا کاری نقر خراب ناشیرین ده که ن به رامبه ر ئیمانداران له کوشتن ویرین وخوین پشتن کوشتنی پیغه مبه ران، که چی ده یانه ویت له به رامبه ردا موسلمانان گولیان بق پابخش !!!) شه وه سوو له به رامبه ر شه م ووتیه ی جوله که کاند موسلمانان سهرسام بوون، پاش شه خوی گه وره وه لای دانه وه وهرمووی شه وه له به ر شه وه یه که خوی گه وره بییاوه ی وله سنوور دهرچوه کانی جوله که زه لیل و سهر شق بکات به وه ی کاتیک ده بیخن که موسلمانان به به ر چاویانه وه ومان و سهر وه و سامانیان ده روختن ودار خورماکانیان دهرچن.

شه وه ی په روه رنگار له سهر وه و سامانی جوله که کانی (بني نضیر) ی سهندوه وگپراهیه وه بق پیغه مبه ر (په روه ی)، ئیوه بق به ده ست هینانی هیچ ماندوو نه بوون شه سپ و ووشترتان بق تاونه دابوو، (له به ر شه وه په روه رنگار مان و سامانی شه جوله که کانه ی تایبته کرد به پیغه مبه ری خواوه) به لام خوی گه وره پیغه مبه ر کانی زال و سهر که ووتو ده کات به سهر ههر که سیکدا که به یوین، بیگومان خوی گه وره به ده سه لاته به سهر هه موو شتیکدا.

شه مان و سامانه ی خوی گه وره به خشی به پیغه مبه ره که ی له سهر وه تی جوله که کانی شارو نه تاته کان، شه په روه رنگار بریاری داوه بق خوا و پیغه مبه ر وخرمانی وهرتیوان وهر ژاران وپیپوارانیش بیت، شه مهش بق شه وه یه که شه مان و سامانه ته نها له نیوان ده وه نه ده کانی ئیوه دا نه بیت (شه مهش حوکی خوی گه وره یه تا پوژی نیامته ههر مانو داراییه که له چنگدا بگریته به یی کوشتن وشه پکردن که پیی ده لئین (الفی) مانی خوا و پیغه مبه ر وخرمانی وهرتیوان وهر ژاران وپیپوارانه) جا شه ی ئیمانداران شه وه ی که پیغه مبه ر (په روه ی) بیی به خشین وه ری بگرن، وهر هه رمانیکشی به سهر دا کردن جی به جی بگن، له هه رچیش قه ده غه ی کردن وازی

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْ هَا فَاقِمْهُ عَلَىٰ أَصُولِهَا فَإِذْنُ اللَّهِ وَلِحُزْنِ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِالرَّسُولِ فَخْذُوهُ وَمَا نَهَكُمُ عَنْهُ فَأْتُوهُ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالُهُمْ يُبْغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَضْرِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

لِیَبیتن وایی دور بکه ونه وه، جا له خوا بترسن وته قوی خواتان هه بیت، چونکه به پاستی توله ی خودا نقر سه خته ویه تینه .

شه مان و سامانه ی که له (جوله که کانی بني نضیر) گپرا بق شه وه ژاره کوچه ریانه یه، شه (هاوه لانه ی) که له مه که که وه وده رنران و کوچیان کرد بق مه دینه ومان و سامانی خویان به جی هیشته، شه مانه چاوه روانی به خشی وپه زامه ندی خوی گه وره ن، ههر بقیه له به ر په زامه ندی په روه رنگاریان وولاتی خویان به جیهیشته، ویه بی هیچ نیازیکی دونیایی پشتیوانی له خوا وپیغه مبه ره که ی ده که ن وه ولی سهر خستنی پیپازه که ی دده ن، ئانه وانه راستگون (له باوه ی وکارو کرده وه یاندا) .

له نوای شه وه ی خوی گه وره ده ست که وتی جوله که کانی دا به کوچه ریبه کان، شه مچا نیته سهر ستایش وپیپواچاکی ئیماندارانی خه لکی مه دینه (شه نصاریه کان) وده هه رمویت : شه که سانه شه که پیشتتر مان و جیگی خویان ئاماده کرد له پیپاو پیپسوانی برا کوچه ریبه کانیان و دلبان پزانده وه به نووری ئیمان، و شه که سانه شیان خوش ده ویت که کوچیان کرد بق لایان، و له به رامبه ر شه وشدا که درا به مهاجره کان له ده سکه وتی جوله که کانی (بني نضیر) هیچ دلگران نه بوون وله ده روینیاندا (له حه سوودی به خیلی) شتیک دروست نه بوو به رامبه ریان، نک ههر شه ونده به لگو فوولی شه وان پیش ده خه ن به سهر به رژه وه ندیه کانی خویاندا، ههرچه ند

(عبداللہ کی کوری ٹوبہ کی کوری سہلول سہرکردہ کی دو پوہ کان کاتی بینی کہ جولہ ککانی (بنی نضیر) ثابلقہ دراون لہ لایہن موسلمانانہ وہ، چند کہ سیکی نارد بق لایان کہ پتیاں بلای دامہ نزول وخر گرین ونه ترسن هه رکاتیک جه نگان له گهل موحه مد وکومه له کیدا نیمه ش پشتگری نیوهن، نهوه بوو جولہ ککان بهو دهرده پوشتن - وه کورد دهلی گورگانه خواریدان کردن - و خوشیان میشتیک میوانیان نه بوو، وه هیچ خاوهنی به لاین وپه یمانی خویان نه بوون له گهل جولہ ککاندا).

12 (نهوه بزائن) نهوه جولہ ککانه نه گهر دهریشکران له مەدینه نهوه دوو پووانه له گهلایان دهرناچن، وه ههروهه نه گهر جه نکیشیان له دژ بکریت پشتیوانیان ناگه (هه واش دهرچوو) وه گرمیان نه گهر پشتیوانیان له جولہ ککانه ش کرد، پاش تاوینک پشت هه لده ککن و گورپه پانی جهنگ به جیده هیلن، وپاشانیش سه رکوتوو نابن (نهم دوو پووانه خوی گهره زه لیل وریسوی کردن وفاق و دوو پویه ککشیان هیچ سوویدیکیان پی ناگه یاندن).

13 نهی تیمانداران به راستی نیوه له دلی نهوه دوو پوو و جولہ ککانه دا ترس و سامتان زیاتره له خوی گهره، نهویش به قوی نهوهی که نهوانه گهل وهزینکی ناحالی و تینه گشتوون (چونکه نه گهر حالی بونابه ده یانزانی که خوی گهره نیوهی سه رخت به سه ر نهواندا، هه نهویش شیای نهوهی که لئی بترسیت).

14 جولہ ککان (نهوهنده ترسوتون) هیچ کاتیک ناوین بهیه که پارچهیی و به کومه له گهلان بجهنگن، مه گهر له قه لا قایمه کانیاندا نه بیت، یان له پشت دیواری ماله کانیانه وه نه بیت، چونکه نهوه جولہ ککانه دژایه تی نیوانیان زور سهخته، له کاتیکدا تو وا ده زانیت که نهوان یه که دهست ویه که پارچه وکوتون له نیوتوخویاندا، به لام له راستی دا دل کانیان جودا ولهیه که دورن، نه مه ش له بهر نهوهی که نهوان گهلکی نهقام و بی عه قلن.

15 حالی نه مانیش وه حالی پیشینه کانی خویان وایه (وه که حالی جولہ ککانی بهی قینوقاع) یان (موشریکه کانی قهره پیش که له جهنگی به دردا چیان به سه ر هات، که شه ش مانگ پیش نه م پووداوهی نه مان بوو) که به نهجام وکار وکرده وه وتولهی خویان گهشتن، (نه بویه بیانزانیایه که کاری نه گریس وایان نه کردایه) وه له پاشه پوژیشدا سزای زور سهختیان بق ههیه.

16 (نمونهی نه م دوو پووانه که نهجامیان دا له گهل جولہ ککانی بنی نضیر) دا، وه نمونهی شهیتان وایه کاتیک هانی مرقف، ده دات وپی ده لیت : کافر بیه، (نهویش بهوهی گونا و تاوان وکوفری لا جوان ده کات وپی ده پازینیت وه) جا کاتیکش که کافر بوو، شهیتان بهو که سه ده لیت : به راستی من له تق بهریم ومن له خوی په رورده گاری جیهان دهرسم (نهمه ش نهوه ده گیه نیت که شهیتانی نهفرین لیکروا هه میشه وپه شیوژی جودا و جور خهریکی له خشته بردن وپیلان گزپانه له مرقفه کان، پاشانیش بق نهوهی داخ و هسه رتیا بادی ده لیت : من له نیوه بهریم ومن له خوا دهرسم).

17 سه ر نهجام وپاشه پوژي شهیتان ونه وپیاوه پانهیش هه رناگری دژدخه وپه میشهیی وهتا هه تایی ثیابدا

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْلَوْنَ أَلْدَبَرُ ثُمَّ لَا خَلِّصُوهُمْ لَآتٍ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢﴾ لَا يَقُولُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَبَيَّنَّا ذُوقُوا بِأَلَمِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾ كَذَّبَ الشَّاطِطِينَ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

خوشیان هه ژار ونه داریش بن، جا نهوه که سهی خوی له رژی وپه زلی بپارزیت وزال بیت به سه ر دهروونیدا هه نهوانه سه رقرز وخرشیه ختی دنیا وقیامت.

10 نهوانه شی له پاش کچه ریه کان ونه نصاریه کانه وه هاتن نزول پارانه دیان نه مهیه که ده لاین : نهی په روره دگارمان له گونا هه کانی نیمه ونه برایانه شمان له (کچه ریه کان وپشتیوانه کان) خوش بیه که له پیش نیمه وپتیا نیمان ونیسلامیان گرت بهر، هیچ بوغز و قینیکش مه خره دلمانه وه له ناستی نهوانهی که تیمانیان هیتاوه (که مه بهست پیی هاوه له به پزده کان و سه له فی صالحی نه م نومه تهیه، نه که وه کافزیه کان که سه ری زمان وینی زمانیان قسه و تانه وته شه ره دانه له هاوه له به پزده کان) نهی خوی گهره به راستی تق به سوز و به خشنده ومیره بانیت.

11 نهی موحه مه د ثایا نه تبینی نهوه که سهانی که دوو پوو بوون کاتیک ووتیان به برا جولہ ککانیان نه گهر نیوه دهریکرین له مەدینه نیمه ش له گهلانا دهرده چین ومەدینه به جیده هیلن، وه هیچ کاتیکش له زبان وژی نیوه به گوئی موحه مه د وشوینکوتوانی ناگهین وناشیهینه جهنگ له دژتان، وه نه گهر جه نکیشتان له دژ کرا بیگومان نیمه پشتیوانی نیوه ده کین، (نهمه له کاتیکدایه) خوی گهره خوی شاهیده که نهوانه بیگومان درو ده کهن ودروزن

ده ميئنسه وه، شه ويش له بهر شه وهی که سسته میان کرد وله سنوره کانی خوا دهرچوون وه هر شه وهش سزای شه بیاوه رانه یه له گه ل شه یسانی نه فرین لیکر اودا.

18 شه، شه که سانه ی که باوه پدارن له خوا بترسن و ته قوای خواتان هه بییت، (شه ویش به وه ده بییت شه وهی په روه دگار و پیغه مبه ره که ی فرمانیان پیکردوه جی به جی بکه ییت، شه ویشی شه وان قه ده غه یان لیکردوه وازی لیبه ییت) ده ی با هه که سیک سه رنج بدات و (بیر بکاته وه) بزانییت چ شتیکی پیش خوی خستوه (له کار و کرده وهی، با محاسبه ی دهر وونی خوی بکات، پیش شه وهی محاسبه ی له گه ل بکرییت) بق سبه یینی پاشه پوژی، ده ی که واته ئیوه وه به ردوام بن له سر له خوا ترسان، چونکه به راستی خوی گوره شاره زا ویه ناگایه به هه مو شه کار و کرده وانه ی که ده یکه (په روه دگار قیامه تی به سبه یینی ناو بر دوه، نه مهش شه وه ده گه یه نییت که هاتنی قیامه ت زور نژیکه ویکره مردنی هه که سیک هاتنی قیامه تی هه وک پیغه مبه ر (په روه دگار ده قه رموییت: من مات فقد قامت قیامت، واته هه که س مرد شه قیامه تی شه که سه هاتوه).

19 ئیوه وه که شه که سانه مبین که فرمانه کانی خویان فراهوش کرد ویشنگو ییان خست، له به رامبه ریشدا په روه دگار سه رگه رانی کردن و خوشیانی له بیر خویان برده وه (نه یان توانی کار و کرده وه یکی باشی و بکه ن که سوودیان پی بگه یه نییت بق دوا پوژیان) هه شه وان هه شن له سنوره و فره مانی خوا دهرچوون.

20 (له پاش باسکردنی پاشه پوژی بیاوه پان خوی گوره له بهر شه وهی هانی باوه پداران بدات و موژده یان بداتی که شه وان وه

بیاوه پان نین له ته رازووی په روه دگاردا) ده قه رموییت: به هیه شتیه که کومه ل وده سته ی به هه شتیان له گه ل کومه ل وده سته ی دوزه خیاندان له ته رازوی خوادا یه کسان نین، چونکه هه شه هه ی به هه شتن سه رکه و توو سه رفزان.

21 (پاشان په روه دگاری بالاده ست گرنگی وپله پایه وگوره یی قورناتی پیرو بق مرقه کان باس ده کات، تاوه کو بیر له واتا و مانا کانی بکه نه وه ویه دل و بیر و هوشیان گویی بق بگز، سه رزه نشتی مرقه کان ده کات) و ده قه رموییت: نه گه شه قورنانه مان دابه زاندا یه بق سه ر کتویک (به به میزی و قایمی ویه رزیه ی خویه وه) شه ده تبینی به مل که چی و له ترس ویه بیه تی خوی گوره هه پاره وورد و خاش ده بوو، ئانه مهش کومه له نمونه یه یکن ده یان نه یینه وه بق خه لگی تاوه کو بیر بکه نه وه (له مانا کانی قورنات وده سه لاتی خوی گوره).

22 پاش شه مانه په روه دگار کومه لیک له صیفات وناوه جوانه کانی خوی باس ده کات وده قه رموییت: خوا شه خواجه یه که جگه له خوی هیه په رستراویکی به حق نی یه جگه له خوی، وزانایه به هه موو (کارو کرده وه وشته) نه یینی (غه بییا ته کان) وناشکرکانیش، هه شه ویشه به به زه یی ویه خشنده و میهره یان.

23 خوی گوره هه شه خواجه یه که هیه په رستراویکی به حق نی یه جگه له زاتی خوی، پاشا وخواه ن مولکی هه موو بوونه وهره،

فَكَانَ عَقِبَتُهُمَا أَنتَهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا تَسْتَوِ الْأَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَبُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلِقُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَرَسًا مَّتَّصِدًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِی السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سورة المؤمنون
ترتیب ۱۰
پاڼه ۱۲

پاک و بیگمده له هه موو سیفاتیکي ناشایسته، ناشتی خواز و دنیا که ره وهی دروستکراوه کانیته یه وهی سته میان لی ناکات (نیمانداری نشی دنیا کړیوه ته وه که سزایان نادات)، پاریزه وچاودیری دروستکراوه کانیته و زال ویه دسه لاته وخواه ن شکریه و شایسته ی هه موو گه ریه یه که وپاک و بیگمده ی بق خوا له وهی که هاو ل په یدا که ران بق خوی بریار دده ن.

24 خوا شه خواجه یه که دروست که ر (خالق هه موو دروستکراوه کانه، واته بوونه وهری له نه بوونه وه هینا و ته بوون) ویه دیته ر وینه و نه خشه کیشی (هه رشتیکه که بیه ویت خه لقی بکات) هه شایسته ی شه هه موو ناویکی جوان وپاک (له قه رموده یه کی سه حیح دا هاتوه که بوخاری و مسلم پیوا یه تیان کړیوه که ده قه رموییت: **إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِسْمًا مَّائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا، مِنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَهُوَ وَتَرِ يَحِبُّ الْوَتَرَ**، واته: خوی گوره نه وود و تر ناوی هه یه صده ناو جگه له یه کیک نه بییت، هه که س بیان ژمیرییت (وکار به ناوه جوانانه بکات وپه ویشتی خوی پی بران نیته وه)، خوی گوره ده یخاته به هه شتیه، خوی گوره تاکه و تکیشی خوش ده ویت، (واته یه خوا به رستی خوش ده ویت) له کورتایدا ده قه رموییت: هه رچی له بوونه وهره له ئاسمانه کان وزه ویدایه هه مووی ستایش و ته سبیحاتی خوی گوره ده کن، هه شه خواجه یه بالاده ست وکار به جی و دانان.

بووبیتمه وه له ئابینه کهم یان پازی بووبیم بهی باوه پری پاش
 موسلمان بووبم، نهجا پیغه مبه (ﷺ) فرموی: (پاست دهکات)،
 عومهر ووتی: ئەی پیغه مبه (ﷺ) ائیم گه پئی با بدهم له گهر دنی
 نه مه ناپاکه، پیغه مبه ریش (ﷺ) فرموی: (بیگومان ئەم حاطه به
 به شداری) = غه زای به ساری کردوه تۆ چوزانیت له وانه به خوا
 ناگاداری به شداری وانی غه زای به در بیت چی دهکن فرموو بیتتی
 چی ئەکن بیکن من لیتان خۆش بووم) نهجا خۆی گه وهر ئەم
 ئایه بهی دابه زانند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخِذُوا عَدُوِّي
 وَعَدُوَكُمْ...﴾.

به ناوی خۆی به خشنده و میهره بان

١ ئەی ئەو که سانهی که باوه رتانی هیناوه (که مه بهست پیتی
 حاته بی کوی ته بی بهلته مه وهر که سیش وه ئەو دهکات)،
 دوزمانی من و دوزمانی خۆشان مه کن به دۆستی خۆتان، ئایا
 ئیوه دۆستایهتی خۆتان یان بۆ دهنن، که ئیوه دلنایش له وهی
 ئەو (بت په رستانه ی مه که) بیباوه پ بهی ئایه پاست و دروسته ی
 که بۆ ئیوه هاتوه، له هه مان کانیشتا پیغه مبه و ئیوه شیان
 (له شاری مه که) ده رکدر ته نها له بهر ئەوه ی باوه پاردان به خۆی
 گه وهر ی په روه رداگارتان، جا نه گهر ئیوه بۆ تیکۆشان و جهاد کردن
 ده رچوون له وولای خۆتان له پێگای مندا و مه بهستان خۆش نوودی
 و زامه ندی منه (ئەوه دۆستایهتی ئەو بیباوه پانه مه کن) ئایا
 ئیوه به نهینی خۆشه و یستی خۆتان یان پئی ده گه یه نن ؟ له کاتی که دا
 من ناگادارم به وهی که ئیوه شار و دێتانه وه و نه وه شی ئاشکر تان
 کردوه، جا هه رکس له ئیوه دۆستایه تیان بکات، ئەوه بیگومان
 رێگای پاستی وون کردوه و سه ری لێش و اوه .

٢ نه گهر (ئەو بیباوه پانه) ئیوه یان توش بییت و ده ستیان
 بکون، ئەوه ده بن به درۆمتان و ده ست وزمانیان به خراپه درێژ
 ده کهن بۆتان (واته نه گهر ده ست لاتیان هه بییت ده تان کوژن و
 به زمانیشیان که مه تر خه می ناکن له چنیو تانه و ته شه ر) هه روه ها
 ئاواته خوزان و پێیان خۆشه که ئیوه بیباوه پ بن (وشوین ئەوان
 بکون و هه لتان بگه پێننه وه له ئیسلام).

٣ (نه گهر ئیوه له بهر خاتری ماله مندا لتان ئەوه تان کردوه که
 ئەو بیباوه پانه بیان پارێزن له شاری مه که) ئەوه له پۆژی دوایدا
 ماله مندا لتان و خزمان تان هه چ سوودی کتان پئی ناگه یه نن، چونکه
 په روه رداگار له و پۆژه دا له یه کتان جیا ده کاته وه (باوه پدار بۆ
 به هشت و بی باوه پیش بۆ دۆزه خ) به پاستی خۆی گه وهر بینایه
 به و کار و کرده وانه ی که ده یکن.

٤ (په روه رداگار بۆ ئەوه ی نمونه یه کی جوان و پوون
 له خۆشه و یستی بۆ خوا و دهور که و تنه وه له بیباوه پان بۆ موسلمانان
 باس بکات، نمونه ی یه کی که له پیغه مبه ره خۆشه و یسته کانی که
 ئیبراهیم (ﷺ) باس ده کات) و ده فیه رمویت: ئەی باوه پداران
 بیگومان له ئیبراهیم (ﷺ) و ئەوانه ی له گه لیدا بوون سه ره مشق
 و نمونه یه کی جوان هه یه، کاتی که به خزم و کهس و هه ژمه کی خۆیان
 ورت: ئیمه بیزار و به رین له خۆتان و له و بتانه ش که له بهری خوا
 ده یان په رستن، ئیمه باوه پمان نیه به ئایینی ئیوه و دوزمانیه تی له

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
 إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
 وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِ
 وَابْنِغَاءٍ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
 وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ فِدًّا ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١ إِنْ
 يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
 بِالسُّوءِ وَوَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا ٢ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣ قَدْ
 كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ
 إِنَّا بَرَاءُؤُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا لَنَا
 فِيكُمْ عَدَاوَةٌ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا
 قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُغْفِرَ لَكَ وَمَا أَمْلَكُ لَكَ مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ٤ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
 فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٥

سوره تی المتحنه

هه ی هاتنه خواره وهی ئایه تی یه که می سوره تی (المتحنه):
 موسلیم ده گه پیته وه له هه ی کوی ته بو طالیه وه (په زای خۆی ئی
 بهی) ده لی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من و زویه ر و میقدادی نارد
 فرموی: (پۆژن تا ده گه نه - روضه خاخ - شوینیکه نزیک مه دینه)
 تا له وێ دا ئافره تیکێ قیایه نامه یه کی پئی به لئێ سه نن) ئیمه ش
 و لاغه کا نمان غار داو ده رچووین، یه کسه ر گه شتین به ئافره ته که،
 ووتمان نامه که ده رپێنه، ووتی نامه م پئی نیه، ووتمان: سویند به خوا
 ئەو نامه ده رپێنی یا جل و پۆشاکه که ت داده که نن له به رت دا،
 نه جا له ناو په له که کانی دا ده ری هینا، ئیمه ش نامه که مان هینایه وه
 بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) تینیدا نوسرا بوو: له حاطه بی کوی ته بی
 به لته عوه بۆ کۆمه لێ له بی باوه پانی مه که، جا هه وایی هه ندی =
 کاروباری پیغه مبه ری (ﷺ) پیدابوون، پیغه مبه ریش (ﷺ)
 فرموی: (حاطه ب ئەمه چی یه؟) حاطه ب ووتی: ئەی پیغه مبه ر
 په له ئی مه که! من که سێک بووم خۆم خستبووه پال قوه ریش
 و له وان نه بووم، به لām ئەو کۆچه ریانه ی که له گه لتان هه موویان خزم
 و که سیان هه یه مال و مندا له کانیان ده پارێزن، به لām من کهس و
 کارم نیه پارزگاری مال و مندا له کانیان بکات، پێم خۆش بوو چاکه
 و منه تیکم به سه ریانه وه هه بیته که به هه یه وه خزمه کانیان بپارێزن وه
 من که ئەم کاره م کردوه وه نه بی بی باوه پ بووم یان پاشگه ز

۹ به لکر خوی که وره قهده غی ئه و تهان لی دهکات که پشنیوان و پالپشت و نۆستایه تی ئه وانه بکهن که جهنگیان له گهژ کردن و له شوێن و مالی خۆتان دهریان کردن و یارمهتی ئه وانه شیان دا که دهستان هه بو له ده رکردنتان (واته نایب بشتوان، بنه وهر

دا که بیباوه پ بون، پاشتر که نیمانیان هینا یه کیکیان مه‌او بهی کوی شهو سو فیان ماری کرد شهوی که شیان صفوانی کوی نومه‌یه ماری کرد.

جا نه‌گر هه‌ندیک له هاوسر وخیزانه‌کانتان له‌دهست چوو به گه‌پانه‌ویان بق ناور بیباوه‌پان و (شوانیش ماریان کردنه‌وه و ماریه‌یه‌کیان بق ئیوه نه‌گه‌پانده‌وه) ئیوه‌ش که جه‌نگنان له‌گه‌دا کردن و غنیمت و مال و سامانتان لی گرتن به نه‌ندان‌وهی شهو ماریه‌یه‌ی که خه‌رجیان کردوه زیانی شهو نیماندان‌وه بگرتنه‌وه لهو غنیمت و مالو سامانه‌ی لی‌تان گرتون، (دهی که‌واته) له و خواجه بترسن که ئیوه باوه‌پدارن پیی.

شه‌م ئایه‌ت تاییه‌ت به چۆنیه‌تی بهیعت دانی ئافره‌تان به پیغه‌مبری خوا (ﷺ) له دای شهوی که کچیان ده‌کر بق لای، نیمای بوخاری له عاشره (خوای لی پازی بیت) ده‌گرتنه‌وه که پیغه‌مبری خوا (ﷺ) شهو ئافره‌تانه‌ی تاقی ده‌کرده‌وه به‌م ئایه‌ت، پاشان نه‌گر هر کهس لهو ئافره‌ته نیماندان‌وه پازی ببوایه به‌مه، پیغه‌مبر (ﷺ) ده‌یفرموو: شهو ئیتر به قسه‌و و ته من بهیعتم له تق وهرگرت، عاشره ده‌فرموو: سویند بیت به‌خوا پیغه‌مبر (ﷺ) هرگیز ده‌ستی بهر ده‌ستی ئافره‌تان نه‌که‌وتوه له کاتی په‌یمان و بهیعت وهرگرتندا، هیچ کاتیکیش په‌یمان و بهیعتی وهرگرتوه لی‌یان به‌م ئایه‌ت نه‌بیت.

11 شهی پیغه‌مبری خوا (ﷺ) هر کاتیک ئافره‌تانی باوه‌پدار هاتن بولات و بهیعتیان دا پیت به‌وهی که هیچ شتیک نه‌کن به هاول و شریکی خوا و دزی نه‌کن وزینا و داوین پیس نه‌کن و منال و رول‌ه‌کانیان نه‌کوژن وزینده به‌چالیان نه‌کن (وه‌ک سهرده‌می نه‌فامی) و به‌هیچ شتیه‌یک بوه‌تان نه‌کن له نیوان ده‌ست و پیی خویاندا (واته: مندالی خه‌لکی نه‌هینن و بیکن به می خویان، یان که کچه‌کوپه‌کانی خویان فری بدن و له‌جیگی کوپک بهینن و بیکن به کوی خویان و ه سه‌په‌چیت نه‌کن له هیچ کاریکی چاک وخیزدا، (نه‌گر شه‌مانه‌یان کرد و په‌یمانیان دا پیی) شهو توش په‌یمان و بهیعت‌ه‌کیان له‌گه‌ل ببسته و داوای لی‌خوشبوونیشان بق بکه لای خوی گه‌وره، به‌پاستی خوی گه‌وره خواجه‌کی گونا‌ه پۆشی میهره‌بانه.

12 شهی باوه‌پداران دۆستایه‌تی خوشه‌ویستی کۆمه‌ل و هۆزیک مه‌کن که خوی گه‌وره خه‌شم و قینی خوی لی‌گرتوون (که مه‌بست پیی جوله‌که‌کانه) چونکه به‌پاستی شه‌وانه بی هیوا و ناویمید بوون له له سهر‌فرازی بوونیان له قیامه‌تدا، هه‌روه‌ک چۆن بیباوه‌په‌کان نا ئومید بوون له زیندوو بوونه‌وه‌ی مردوه‌کانی ناو گۆپه‌کان، (واته به نه‌ندان‌وهی شه‌وهی که مردوو زیندوو پیته‌وه لای بیباوه‌په‌کان شهو جوله‌کانه‌ش هیوایان نی به پاداشت وهرگرتنه‌وه لای خوا له پۆژی دوایدا، که‌واته ئیوه‌ش دۆستایه‌تیان مه‌کن، چونکه زۆر جیاوازن له ئیوه).

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَاكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَا يَشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِيْنَهُ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوفٍ قَبِيْحَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَنَّ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُوْرُ مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَسُ الْكٰفِرُ مِنَ الْاٰخِرَةِ اَصْحٰبُ الْمُبْرِ ﴿١٤﴾

سُورَةُ الصَّفِّ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَمْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقِيْلُوْنَ فِى سَبِيْلِهِ صَفًا كَاَنَّهُمْ بُنِيْنَ مَّرْصُوْصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَقُوْمِيْمْ لَمْ تُؤْذُوْنِيْ وَفَدَّ تَعْلَمُوْنَ اَنِىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوْا زَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبُهُمْ وَاَلّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٥﴾

جوو هیچ تاوان وگونا‌هیک نیه له‌سهر ئیوه که ماریان بکن به‌مرجیک که مارییان به‌دهی، هیچ که‌سی‌کیش له ئیوه با ئافره‌تانی بیباوه لای خوی نه‌هیلێته‌وه و ماریان نه‌کن، جا نه‌گر ئیوی موسلمانیش ماریه‌یه‌کانتان داوه بهو ئافره‌ته بیباوه‌پانه‌لی‌یان وهریگر نه‌وه، شه‌وانیش با داوای شهو ماریه‌یه بکن که داویانه بهو ئافره‌ته باوه‌پدارانه‌ی که به‌جیان هیشتون، نا شه‌مه‌یه فه‌رمان و حوکی خوا که خوی حوکی پی ده‌کات له نیوانتاند، وهر خوی گه‌وره‌یه زانا و کار به‌جی و دانا، قورطبی ده‌لیت: شه‌م حوکی گه‌پاندنه‌وهی ماریه‌یه له نیوان موسلمانان و بیباوه‌پاندا تاییه‌ت بوه به په‌یمان نامه‌ی حوده‌یه‌یه، به‌لام هه‌لوه‌شاندنه‌وهی گری به‌ندی نکاح له نیوانیاندا به بیباوه‌پ بوونی یه‌کیکیان وه‌ک خوی ماوه‌ته‌وه و هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه.

پیشتر له‌سهره‌تاوه دروست بوو که موسلمان ئافره‌تی پت په‌رست و مشرکه به‌پیت به‌لام که شه‌م ئایه‌ت دابه‌زی حوکی شه‌وهی پیشووی نه‌سخ کرده‌وه و نه‌هیشت، به‌لام ئافره‌تانی شه‌له‌ی کتاب هر حوکی وه‌ک خوی مایه‌وه و دروسته بق باوه‌پدار بیان‌فوازیت به‌لام به مرچی تاییه‌تی خوی که جیگی شه‌وه نیه باسی لیوه بکه‌ین پاش دابه‌زی شه‌م ئایه‌ت (وَلَا تُمْسِكُوْا بِعَصْمِ الْکُفٰرِ) واته ئافره‌تانی بیباوه‌پ لای خوی نه‌هیلێته‌وه و ماریان نه‌کن، عومهری کوی خه‌ططاب لهو پۆژه‌دا دوو خیزانی طه‌لاق

هوى هاتنه خواره وى ئەم سورەتە: ئىمامى ئەحمەد وتورمىزى
 وحاكىم دەگىنەنە لە عبدوللاى كوپى سەلاموۋە (بەزى خىلى لى
 بى) دەلى: چەند كەسىك لە ھاۋەلانى پىغەمبەر (ﷺ) پىكەو
 دانىشتىبويىن قىسمان دەكرد، ووتمان خۆزگە بمانزىايە كام
 كرده وىيە خۆشە وىستىرە لاي خوا بمانكردايە، جا خىلى گەورە ئەم
 ئايەتەنى ناردە خواره وىيە ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي...﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُيُوتًا مَرْصُومًا عەبدوللا دەلى
 پىغەمبەر (ﷺ) سورەتە كەى خويىندە وە بۆمان تا كۆتايى ھات.

بەنارى خىلى بەخشىدە وميەرە بان .

۱ ئەوئى لەئاسمانەكان وزەويدا ھەيە بەپاك ويىگەردى
 تەسبىحات وزىكو يادى خوا دەكەن، (بەشىۋەيەك لە ژىرفە رمان
 و دەسلەلى خوا دەرنانچ) ھەر ئەر خىوايە بەلا دەست و كار بەجى و دانان.

۲ ابن عباس (خىلى لى پازى بىت) دەفەرموئى: كۆمە ئىك لە
 بېواداران پىش ئەوئى جەھاد فەرز بەكرىت، ئەيانتوت: خۆزگە
 خىلى گەورە رىنومەي دەكردىن بى خۆشە وىستىرە كارىك لاي
 خىلى رىقەمەش بمانكردايە، جا كاتىك پىي پاگە ياندەن كە چاكترىن
 و خۆشە وىستىرە كارىك جەھاد كەرنە، كۆمە ئىك لەوانە پىيان
 ناخۆش بوو، وە قورس بوو لەسەريان، لەپاشدا ئەم ئايەتە ھاتە
 خواره وىيە: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ) واتە: ئەى
 ئەوانەى كە باۋەرەتان ھىناۋە بۆجى ئەوئى ئەيلىن ئەنجامى
 نادەن و كارى پىي ناكەن.

۳ نەد ماىي بىق وتەپەيى بە لاي خىلى گەورە، كە شىك بلىن
 و كارى پىي نەكەن.

۴ (لەزەدا خىلى گەورە پوونى دەكاتوۋە كە جەھاد كەرنە لە
 پىناۋى خىلى گەورە وىستىرە كارىك بەكرىت لاي خوا)
 و دەفەرموئى: بىگومان خىلى گەورە كەسانىكى خۆش دەوئىت كە
 لە پىناۋى خىلى گەورە بەكەرنىيى وىيەك پارچەيى دەجەنگەن وەك
 كۆشكىكى چەسپىيى قامى دراپىژرون بە قورقوشم.

۵ (دەلى ئەوئى باسى جەھادى كەرد خىلى گەورە باسى موسى
 پىغەمبەر (ﷺ) دەكات كە ئەوانىش لە پىناۋى بەكخوۋە رەستى
 خىلى گەورە لى رۆريان داۋ فەرمانىشيان بە جەھاد كەرد) ئەفەرموئى:
 بىريان بەپىنەرەو كاتىك موسى ووتى بە گەلەكەى، ئەى گەلەكەم
 بى ئازام دەدەن (بە نەكەرنى فەرمەنەكانى خوا، يان بە قەسە
 و جۆن پىدان وسوك سەيىر كەردن) لە كاتىكدا ئىۋە بىگومان
 دەزانەن كە من پىغەمبەرى خىلى گەورە و نىراۋم بى لاي ئىۋە، جا كاتىك
 ئەوان لە ھەق و پاستى لاياندا، خىلى گەورە دلى وەرگىران
 و سەرگەردانى كەرن، بە پاستى خىلى گەورە رىنومەنى كەسان
 و گەلى لەسەنور دەچو ناكات.

۶ (ئەى موحەمەد بىريان بەپىنەرەو) كاتىك كە عىسەي كوپى
 مەريەم (ﷺ) ووتى: ئەى كوپانى يەقوب (ئىسرائىل ناۋىكى
 تىرى يەقوب بوۋە) بىگومان من پىغەمبەر و نىراۋى خىلى گەورە لاي
 ئىۋە، پاستى ئەو تەۋراتە دەسەلەمىن كە لە پىش مندە ھاتوۋە
 (بى مرسى) و مەزگىنى و موزدەتان دەدەمى بە پىغەمبەرىك كە
 لەدەلى مەنە دىت و ناۋى ئەمەدە (ئەمەدە و مەمەدە يەك
 مانايان ھەيە) جا كاتىك عىسەي پىغەمبەر (ﷺ) موعجەزە

وَأَذَقَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَيْعَتَ إِسْرَءِيلَ إِني رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
 لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
 عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
 عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَتَأَيَّمُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْحَقُوا
 بِهِمْ عَلَى تَخِيزٍ مِنْ شَرِّهِمْ مِنْ عَذَابِ الْإِلْمِ ﴿١٠﴾ تَزْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
 يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَجَدَّكُمْ حَتَّى تَخْرُجُوا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَسَكِنَ
 طَبِئَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرَ
 مِنَ اللَّهِ وَفَتْحَ قَرِيبٍ ﴿١٣﴾ يَتَأَيَّمُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا
 أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
 قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا مَنْ تَلَّ بَيْعَتَ إِسْرَءِيلَ
 وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيْدِنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عُدُوِّهِمْ فَاصْبِرُوا لَهَا إِنَّ اللَّهَ

و بەلگە پوونەكانى لەسەر دەسەلات و گەورەى خوا بى ھىنان،
 ووتيان ئەمە سحر و جادوويەكى ئاشكەرا پوونە.

۷ كەسىك لەو كەسە سەم كارترە (گومە و سەرلەشپاۋە) كە
 درۆ و بىوھتان بە دەم خاۋە ھەلەبەستىت (ھاۋەل و شەرىكى بى
 بىران بەدات) لە كاتىك بانگ بەكرىن بى لاي ئايانى پىرۆزى ئىسلام،
 (ئەو گومەنە كاتىك عىسەي - ﷺ - پىي ووتەن كە پاش من
 موحەمەد دىت و ئىمانى پىي بەپىنەن و موسلمان بىن، كەچى ئەوان
 ووتيان ئەمە راست نە و جادوۋە) خىلى گەورەش ھىدايەتى گەل
 و ھۆزى سەمكار نادات (چونگە شاىستەى ئەو نەن).

۸ (ئەوانە شەو پۆز لەمەولى ئەو دەدان كە پىگىرەن لەبەردەم
 ھەلەتەنى خۆزى ئىسلام، كە پوونەكى نەگات بەسەر زەوى) نەونەى
 ئەمانە ھەك ئەو كەسە وایە كە بىيەوئىت پوونەكى و نووئىكى گەورە بە
 فووى دەمى بەكۆزىنەو - خەيالىيان خاۋە - خىلى گەورە نوور
 و پوونەكى ئەم ئايەنە پىرۆزە دەگەيەنەت بە سەر زەوى و تەۋاى
 دەكات، نەگەر چى بىباۋەرانىش پىيان ناخۆش بىت.

۹ خىلى گەورە ئەو زاتە بەرز و پىرۆزەيە كە پىغەمبەرەكەى بە
 پىنومەنى و ئايىنىكى پاست و دروستەو ناردەو، تاۋەكو سەرى
 بخت و پەرزى بەكاتوۋە بەسەر تەۋاى ئايەنەكانى تردا، ھەرچەند
 موشرىك ھاۋەبەش پەيدەكەرانىش پىيان ناخۆش بىت.

۱۰ ئەى ئەوانەى باۋەرەتان ھىناۋە ئايە رىنومەيتان بەكەم بى
 بازگەنەكە كە پزگارتان بەكات لە سزى رۆز سەخت و بە ئازلى دۆزەخ.

باوهرپسان هیئسا له بهرامیهر ئهوانسهی کسه بییساوهر بسوون،
سه ره نجامیش پشتگیرییه کهی خوا سه رکوت به سه ریاند.

سوره تی الجمعة

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان

① ئه وهی له ئاسمانه کان وزه ویدا هیه به پاک و بیگهردی
ته سبیحات و زیکرو یادی خوا ده کهن، (به شیوه یه که ژیر فه رمان
وده سه لاتی خوا ده رناچن) ئه و خواجهی که پادشا ومه لیکتیکی پاک
و بیگهرد و به هیژی کار به جی ودانایه .

② ئه و په روره دگاره ی که له ناو گه لیکتی نه خوینده واری وه که
عه ره بدا پیغه مبه ریکی (وه که موحه مه دی) له خویان بق ناردن،
ئایه ته کانی قورئانیان به سه ردا ده خوینتیوه، که (دل
وده روونیان) پاک ده کاته وه له (بییساوهری ویت په رستی) و
قورئان وفه رموده ودانایان فیتر ده کات، هه رچهند ئه وان پیشتر
له گوماریی سه رلیشیوانیکی ئاشکرادا بوون.

③ (هه روه ها) ئه و پیغه مبه ره شی نارد بق که لانیکی تر که
هیشتا نه که شتوون پیی (واته پیغه مبه ر بق ته وای گه لانی سه ر
زه وی نیتراوه، تاوه که په حمه ت بیت بۆیان) ئه و خودایه زاتیکی
به هیژی کار به جی ودانایه .

④ ئه و (پیغه مبه رایه تیه ش) به هره وفه زلیکی خوی گه ریه یه
ئیه خشیته به هه که سیک که خوی بیه ویت، ئه و خواجه خاوه ن
به هره وفه زلیکی گه ریه یه .

⑤ نمونه ی ئه وانسه ی که ته وراتیان درا به سه ردا (که
جوله که کانت) پاشان وه قایان نه کرد له گه ل ئه و ته وراته وکاریان
پی نه کرد، وه که نمونه ی ئه و گویدرژژه وایه که باری کتیبی
هه لگرتیبت (گویدرژژ که باری کتیب وزانست وزانیاری بیت چ
سویدیکی هیه که هچی لی تی نه گات وکاری پی نه کات) ئای
چهند خرابه نمونه ی ئه و گه له ی که ئایه ت و به لگه کانی خوی
گه ریه یان به درق خسته وه باوه ریان پی نه کرد، په روه ره دگاریش
پنیموونی وهیدایه تی گه لی سته م کاری (وه که جوله که) ناکات .

⑥ (ئهی موحه مه د) پلای ئه ی ئه و که سانی له سه ر ئایینی
جوله کهن، نه گه ر ئیوه باوه رپتان وایه وواگومان ده بن که ئیوه
ته نها دۆست وخۆشه وستی خوان نه که خه لکی تر (جوله که
باوه ریان وایه که ته نها خویان خۆشه وستی وپشتیوانی خودان -
وه که له قورئاندا هاتوه که ده یان ووت : نحن ابناء الله و احباؤه)
جا گه ر به وراتان وایه ده ی ئاواتخواری مردن بن (تا بگه ن
به به هشت) نه گه ر پاست ده کهن.

⑦ ئه و (جوله کانه) هه رگیز ئاواته خواری مردن نابن، ئه ویش
له به ر ئه و (گوته و وکارو کرده وه خراپانه ی) که کردیوانه وپیش
خویان خسته وه، خوی گه روه ش زانو ئاگاداره به سته م کاران .

⑧ (ئهی موحه مه د) پیتان بلای ئه و مه رگ ومردنه ی که لئی هه لدین
وده ترسن لای، بیگومان هه ر پیتان ده گات وتووشتان ده بیته،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْغَنِيُّ
الْحَكِيمُ ① هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ② وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ④ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْجَمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا يَنْسُ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑤
قُلْ يَتَىٰ بُرْهَانَ الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَمْتُمْ أَنَكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا بِالْمَوْتِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑥ وَلَا يَمْنُنَ لَهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑦ قُلْ إِنْ
الْمَوْتُ الَّذِي يُفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَلْأَقِبُكُمْ ثُمَّ تُدْرِكُونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧

⑪ (ئەویش ئه وهی) باوه رپیتان به خوا وپیغه مبه ره کهی وه روه ها به
سه روه ت و سامان ویه گیانتان له پیتاری سه رخستنی ریانه کهیدا
تییگوشن، هه ر ئه مه ش چاکتر ویاشته له هه مووشتیک نه گه ر ئیوه بزنان.
⑫ (ئه و سا) خوی گه روه له گوته و کانتان خۆش ده بیته وپاشانیش
ده تاناخته به هه شتانیکه وه که چه نده ها به ویا به ژیریاندا ده ورات
وله چه ندان کۆشک و خانووی پاک وپازاوه ی به هه شته کانی عه نددا
نیشته جیتان ده کات، ئا ئه مه یه سه رکوتن سه رفازی گه روه .

⑬ نعمه تیکی تر هیه که زتان لایه تی که (خوی گه روه پیتان
به خشیته) ئه ویش سه رخستن سه رکوتنیکه له لایه ن خوداوه
بیت و پرگار کردنیکی نزیکیش (که مه به ست پیی فه ترح کردن
وپرگار کردنی مه که یه له ده ست بت په رسته کانی قوه ییش) جا
(ئهی موحه مه د) به م سه رکوتنه موژده بده به ئیمانداران.

⑭ ئه ی ئه وانسه ی باوه رپتان هیئاوه بین به پشتیوانی (ئاینه که ی)
خوا، هه روه که چۆن عیسا ی کوپی مه ریه م ووتی به هاوپی
نزیکه کانی خوی کی پشتیوانی من ده بیته له پیتاوه سه رخستنی
ئایینی خوادا؟ هاوپی نزیکه کانیشی ووتیان: ئیحه ی پشتیوانی
ئاینه که ی خوی گه روه، جا کومه لیک له به نی ئیسرائیل باوه رپان
هیئا وکومه لیک تریشیان بییساوهر بسوون، (خوی گه روه ش)
ده فه رمویت: ئیحه ش یارمه تیده ر وپشتیوانی ئه وانه بسوون که

و پاشانیش ده گنیزینه وه بق لای شو خوداییه که زانایه به هه موو نهی نی وناشکریه که، نه مجا هه و التان ده داتی و ناگادارتان ده کاتوه لهو کارو کرده وه (ناپه سندنه یی) که ده یکن .

9 نهی باوه و داران نه گهر بانگرا بق نوژی له پوژی هه ینیدا (واته : شو بانگی که ووتارییژ له سه ر مینبر دانیشته وه بق ووتار، چونکه له سه رده می پیغه مبر دا (ﷺ) یه ک بانگ دهره، به لام له سه رده می عوسمانی کوهی عه فاندان کردی به دوو بانگ نه ویش له بهر فراوان بوونی مه دینه تاوه کو خه لکی گویان لی بیت و خویان ناماده بکن بق بانگی دووه م) جا نیوه ش خیرا برین به دهم یاد و زکری خودلو و واز له کرین و فروشتن بهینن، (چونکه کرین و فروشتن له پاش بانگ دانوه هه رهامه) نا شو وه بق نیوه خیرتر و چاکتره (لای خوی گوره) نه گهر نیوه بزانن .

10 موی هاتنه خواره وه ی نه م نایه ته ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً...﴾ موسلم ده گنیزینه وه له جابیری کوهی عه بدوللوه (په زای خویان لی بی) ده لی: پیغه مبر (ﷺ) له پوژی هه یی دا پاوه ستا بوو ووتاری دهدا کاروانیک له شاموه هه تاه وه - که خواره مه منی پی بوو - به کسه ره نه و خه لکه ی له نار مزگه و تا بوون پوشتن به دهم کاروانه که وه، به جوریکی وا ته نها دووانزه که س مانوه - له مزگه و تا - جا نه م نایه ته هه تاه خواره وه .

جا کاتیک نوژی لی بیوه وه و ته و او بوو، نیوه ش بلاو ببینه وه به سه ر زه ویدا (بق بازرگانی و کرین و فروشتن) و داوای پزق و پوژی خوا بکن (له قازانجی مامه له کردنتان) و زقر یاد و زکری خودا بکن تاوه کر سه رفراز و سه رکه و تووی (هه ردو دونیا) بن .

11 جا شو که سانه کاتیک که (قافله ی) بازرگانیه ک یان کاریکی بیته و ده وی سوودیان بینی ده وری تزیان چولا کرد (له ناو مزگه و تا) و به جییان هیشیت کاتیک پاوه ستا بووی و (ووتار بق ده دارن)، (نه ی موحه مه د) پییان بلی شو خیر و فه زله لای خودایه زقر باشت و چاکتره له و کاره بیته و ده و بازرگانیه ی (که به داویدا راتان کرد) (بیگومان بن به پاکردن و هه لپه کردن نیه) چونکه خوی گوره باشتترین پوژی ده رانه .

سوره تی المنافقون

هوی هاتنه خواره وه ی نایه تی (۷-۱) سوره تی (المنافقون): بوخاری و موسلم ده گنیزینه وه له زهیدی کوهی نه رقه مه وه (په زای خوی لی بی) ده لی: له غه زایه کدا گویم لی بووه عه بدوللای کوهی ئوبه ی ووی: مال و داراییتان مه به خشن به و که سانه ی له ده وری پیغه مبر داران تا بلاوه ی لی بکن، وه سویند بی نه گهر گه پاینه وه بق مه دینه به هیزو ده سه لاتداره کان (مه به ستی خویان بوو) لاواز پیساکان ده رده کهن، زهید ده لی منیش نه م قسه ی عه بدوللام بق مام دا عوه ره گنیزینه وه نه ویش ووتوبی به پیغه مبر (ﷺ)

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١﴾ اِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَبِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تَفْلَحُوْنَ ﴿٢﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجْرَةً اَوْ كُمًا مِّنْ ثَمَرَةٍ اَوْ كُنُوزًا مِّنْ اَرْضٍ مَّا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللّٰهِوْا مِنَ التِّجْرَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِقِيْنَ ﴿٣﴾

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اِذَا جَآءَكَ الْمُتٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهُ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اَنَّ الْمُتٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١﴾ اَتَّخَذُوْا اٰيٰتِنٰهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ ءٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَاُطْعِمُوْهُم مِّنْ اَمْوَالِهِمْ فَمَهْمَا يَفْقَهُوْهُ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاٰتِهِمْ تَعٰجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ وَانْ يَقُوْلُوْا سَمِعْنَا لِقَوْلِهِمْ كُنْتُمْ حٰشِبٌ مُّسْنَدٌ يُّحْسِبُوْنَ كُلَّ صٰحِيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعٰدُوْنَ فَاحْذَرُوْهُمْ فَاَنذَرْتُمُوْهُمُ اللّٰهُ اَنّٰى يُّؤَفِّكُوْنَ ﴿٤﴾

پیغه مبریش منی بانگ کرد منیش قسه که م بق گنیزینه وه ، نه جا ناردی به شوین عه بدوللای کوهی ئوبه ی و هاه وه کانیدا نه وانیش ده دستیان کردبه سویند خواردن که نه یان ووتوره ، ئیتر پیغه مبر (ﷺ) باوه پی به قسه که ی من نه کرد، قسه ی عه بدوللای به پاست زانی ، نه و سا تووشی داخ و خه فه تیک بووم که هه رگیز تووشم نه بوو بوو ئیتر بق خرم له مالدا دانیشتم ، مامه پی ی ووتم : چی وای لی کردی نه و قسه یه بکه یه ، که پیغه مبر (ﷺ) به دروژنی دانایت و بوغزاندیتی نه مجا خوی گه وره نه م نایه تانه ی دابه زاند ﴿اِذَا جَآءَكَ الْمُتٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ... هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَقُوْا...﴾ نه مجا پیغه مبر (ﷺ) ناردی به شویندما و نایه تانه ی خوینده وه که دابه زیبوون و فهرمووی: (بیگومان نه ی زهید خوی گه وره پاستی قسه کانی تو ی دهرخست).

به ناوی خوی گه وره و میهره بان

1 نه ی (موحه مه د) کاتیک که دوو پوره کان هاتن بولات، ووتیان شایه تی ده دهن به پاستی که تق پیغه مبر ی خوایت، له کاتیکدا خوی گه وره ده زانیت که تق پیغه مبر ی نه ویت، وه خوی گه وره شایه تی نه و ش ده دات که بیگومان نه و دوو پوره دروژنن .

4 (ئەي موھەمەد) كاتىڭ دەيانىنىت لەش وسىمايان سەرسمات دەكەن (را) دەزانىت ئەمانە پياو ماقولاً وكەسى شىاون) وەكاتىڭكىش قىسە دەكەن (ئەۋەندە دەم لوس ۋەۋەانبىژن) تۆيش گويان بۆ دەگريت، ۋە لەبەر خالىەتى داليان لە باۋەپ بەخوا (كاتىڭ لە مەجلىسى تۆدا دادەنىشن) ئەلىي تەختە دارى ھەلسپىرداون (كە ھىچ سوديان پى ناگەينىت)، ئەۋەندەش دەترسىن كە خۋاى گەۋرە نەيتيان ھەلمائىت ۋادەزانن ھەر بانگىڭ بگريّت ۋەھر شىڭك يىتە يىشەۋە دژى ئەۋانە، دەي

سوره تی التغابن

به ناری خوی به خشنده و میهره بان

ئەوئەي لەئاسمانەكان وژەویدا ھەيە بەپاك وپيگەردى
تەسبيحات وزيگرو يادى خوا دەكەن، (بەشۆرەيەك لەژێر فەرمان
و دەسەلاتى خوا دەرناچن) ئەو خوارەيەكە خاوەنى ھەموو
مولكەيەكە ھەموو ستايشەك شايستەي ئەو، ھەر ئەويش
دەسەڵتدارە بەسەر ھەموو شتەكدا .

2 خوا ٺو ڙاڻه ڪه (ل نه ٻوڙن) ڊروستي ڪريون، ٺهجا هه ٿانه پيڻاپوهه و(گومپا ٻووه به ٺاره زووي خڙي) هه شٽانه پاوه ڀداره (په ٺاره زووي خڙي ٺيماني هه لڙڙڊوهه)، خواهش بينا به هر ڪار وڪريده به ڪه ده ڪن.

3 خوا له سه ر بنچینه ی حق و پراستی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه وله جوانترین شیوه دا ویتنه و پوڅساری ئیوهی نه خشانده، و سه رنه ځام و گه رانه وهش هر بۆلای ئاره.

4 هرچی له ئاسمانه‌کان وزه‌ویداوه خوای گه‌وره — وورد
 ودرشت هه‌مووی — ده‌زانیت، وه زانایه به‌وه‌ی ده‌بشارنه‌وه
 (له‌ناخی خۆتاندا یان له‌به‌ر چاوی خه‌لک) وه به‌وه‌شی ئاشکرای
 ده‌که‌ن، دیسان خوا زانایه به‌وه‌شی له‌ دل وده‌روون وسینه‌تاندا
 ده‌بشارنه‌وه.

ثایا هوالی نو گهل و مؤزانی پی پیشینتان پی نه گشتوه که
بیباو پی بوون به خوای گوره، چون په روه رډگار سزای دان (له
لوندادا) چه شتیان تولی کار وکرده وی خوای؟ له قیامه تیشدا
سزای زور سختیان یی هیه.

6
 ئەویش لەبەر ئەوەی کاتیڤک که پێتەمبەرەکانی خۆیان بە
 بەلگە و نیشانەکانی پوونەو هاتن بۆ لایان (بە گائتە کردن
 و پیاوردنیکەو) و وتیان: ئایا مەزفێک هاتو بە بۆ ئەوەی
 پێتەنۆمان بکات! ! لە ئەجماد! بێباوەر بوون و یشتیان هەلگەرد
 (لە ئایینی خوا)، خۆای گەرەش بێنیاز بوو لێیان، بێگومان
 خواش دەوڵەتە مەندە و شایستەیی سوپاسگوزاریە.

٧
بېباوه پان وا ده زانن که زیندو ناکړتې وه (پاش مردنيان)
(شې موحه ده) پټيان بلې: به تې به خوا رسويند به
په وره دگارم زیندو ده کړتې وه وپاشن شي ه والتان پي ددرې
يو کارو کړده واني که کړيو تانه، شه من بش خوا کاري کي ژور
ناسانه.

8 جا ٿيتر باوڊ به پڻن به خوا ويه پڙيه ميه رهڪي ويه نور
ورنياڪي ي که (قورثانه) بيمان دابه زاندوين، خوابش ناگاداره به و
کار وکرده وانهي که دهکهن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْإِلَهَ الْأَكْبَرُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنُفِّسَكُمْ فِي كُفْرٍ
وَمِنْكُمْ تَوَّابٌ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصُورَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۖ وَاللَّهُ
عَلِيمُ بَدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا ۖ وَاسْتَغْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثَ قُلْ بَلَى وَرَبِّي
لَيُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَنْ تُنْفِكُنَّ بِمَا تَعْمَلُنَّ ۖ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَامْشُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ ۖ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ
يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ النَّعَافِ ۚ وَمَنْ يَزُومْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۖ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

9 له پښتو کدا خوا هـ مووتان کډ ده کاته وه، بڼ پښتو کډوونه وه، (نور پښتو که هـ موو پښتو مـ برک له گـ له نومه ته که یدا کډ ده کږتـ وه، هـ موو سـ ته مـ کارک له گـ له سـ ته مـ لیکر اوډا کډ ده کږتـ وه، بهـ نـ ئا دم له سـ ره تا وه تا کډ تایی هـ موو کډ ده کږتـ وه، که پښتو دوا یی ولپړ سینه وه) نور پښتو که زیان باره بڼ بیبا وه پان وسته مکاران، جا هر که سـ با وه پـ به خـ وای که وړه به نښت وکار وکرده وه چاک بکات نه وه خوا ییش گونا هـ کانی ده سـ پښتـ وه ولپـ خـ وښ دـ بڼت وده ییشی خاته باخ ویا خاتی به هـ شـ تیکـ وه که پویا رگه لیکي ټوړیان به ټوړدا ده پوات، به هـ تا هـ تایش لـ م به هـ شـ تانه دا ده مښنه وه، ئا نه وه به سـ ره کـ وټن و سـ ره رازی ټوړ که وړه.

۱۴ هوی هاتنه خواره وهی ثایه تی (۱۴) سوره تی (التغابن):

تیرمزی و حاکیم گتیراویانه ته وه له عبدوللای کوی عه بیاسوه ویتی: ثم ثایه ته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ...﴾ ده رباره ی که سانی که دابه زی خه لکی مه ککه بیون موسلمان بریویون وه نیاز بیون بین بۆ خزمهت پیغه مبه ر (پیریزن) له مه دینه، به لام خیزان ومنداله کانیا لئیان نه گه پان بپۆن بۆ خزمه تی پیغه مبه ر جا که بینیان هاویرکانیان له ثابین شاره زا بیون ویستیان تۆله له خیزان ومنداله کانیا بکه نه وه نه مجا خوی گه وره ش ثم ثایه ته ی ناره خواره وه که ده فیرمویت: نه ی نه وانه ی باوه پتان هیناوه مه ندیک له ژن ومنال کانیا ن درمندان به وهی سه رقالتان ده که له نه کردنی تاعه تی خوا وپیغه مبه ره که ی، جا ئیوه ش ویریا بن وخوتان بپاریزن (له خۆشه ویستی ناشه ری بۆیان) جا نه گه ر چا پوقشی له هه له یان بکه ن واز له نازاردانیان به یتن و لئیان خۆش بن، نه وه بیگومان خوی گه وره ش ژۆر لیپورده ومیهره بانه.

۱۵ بیگومان مال ومنالان هۆکاری تاقیکردنه وه ن بۆ ئیوه (به و مانایه مال ومنداله نه گه ر خراپ بن مرقف به ره و تاوان ده به ن، یان جاری وا هیه مرقف له پیتاوا مال ومندالیدا تووشی کاسبی هه رام ده بییت) له کاتی که دا خوا پاداشتی ژۆر گه وره ی لایه، (ناگادار بن به هوی مال ومندالتانه وه فیریو نه خۆن که بی فرمانی خوا بکه ن).

۱۶ جا ته قوای خوا بکه ن وه خوا بترسن چه ندیک له توانا تاندا هیه، بییستن وگوترا به ل بن و بیه خشن (له پیتاوا خوا دا) چونکه ده بیته مایه ی خیر وخۆشی بۆتان (له پزنی داویدا) جا هه رکه سی که پاریزراو بییت له به خیلی وپژدی ده روونی خۆی، نا نه وانه سه رفراز و سه رکه وتوون.

۱۷ نه گه ر قه رز بده ن به خوا به قه رزیکی چاک (واته له پیتاوی نه ودا بییه خشن) نه ویش له (رۆژی داویدا) چه ند به رامبه ری ده کات بۆتان ولێشتان خۆش ده بییت، خواش سوپاس گوزار وه سه ر خۆیه (پاداشتی نه وانه ده باته ره که چاکه یان کردوه و به له ش ناکات له تۆله سه ندنه وه له و که سانه ی سه ریپچیان نه ویان کردوه).

۱۸ نه و زاته زانایه به هه موو نه یینی وناشکراکان، خوابه کی به هیژ وکار به جی ودانایه.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَنْجَارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشِّرِ ۱۰ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۱ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ۱۲ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۱۳ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ وَأَوْلَدِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۴ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۱۵ فَأَنفِقُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۱۶ إِن تُقْرَضُوا بِاللَّهِ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۱۷ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۸

سُورَةُ الطَّلَاقِ

بَابُهَا ۱۲

رَبِّهَا ۱۵

۱۰ نه وانه شی که بیباوه بیون وه لگوو نیشانه کانیا ئیعه یان به درق زانی، نه وانه هاویری وهاده می ناگری دۆزه خن به هه تا هه تایی، که سه ره نجامیکی ژۆر خراپه.

۱۱ هه ر به لاو ناخۆشه ی پش بییت (بۆ مرقف) بی فرمان و بپیری خوی گه وره نابیت، جا هه رکه سی که باوه پی ته وای به یینیت به خوی گه وره نه ویش دلی پینمونی ده کات ودایده مه زینیت له سه ر ئیمان (به شپوه یه هه موو به لاو موسیبه تیک به تاقیکردنه وهی خوایی ده زانیت) خوایش به هه موو شتیک زانایه.

۱۲ گوترا به لی خوا بکه ن وه فرمان به ردار ی پیغه مبه ریش بن، جا نه گه ر پشتان هه لکرد (وگوترا به ل نه بیون، نه وه تاوانه که ی له نه ستۆی خۆتانه) چونکه نه وهی له سه ر پیغه مبه ره که ی ئیعه یه ته نها گه یاندنی بیون وناشکرای په یامه که یه تی.

۱۳ خوا نه و زاته یه که هیه په رستراویکی به حه ق نی به جگه له نه وهی دهی که واته با باوه پداران ته نها پشت به خوی گه وره بیه ستن وداوای یارمه تیش هه ر له نه و بکه ن.

سوره تی الطلاق

به ناری خوی به خشنده ومیره بان

۱ نهی پیغمبر (ﷺ) به نومه ته که ت پابگیه نه، نه گهر وویسیان ژنانیان ته لاق بدنه با له کانی دیاری کراوی خویدا ته لاقیان بدنه (واته نه کاتی نافرته له خوینی حه یزی پاک بووه توه، وه له و پاکیه یشیدا پیاو نه چووینته لای، چونکه له فهرموده یه کدا هاتوه که بوخاری پیوایه تی کردوه پیغمبر (ﷺ) ده فهرمویت: فلیطلقها قبل أن یمسها، فتلك العدة التي أمر الله تعالى أن یطلق لها النساء، واته: نه گهر ژنت ته لاق دا له پاکیدا وپیث چونه لای ته لاقی بده، هر نه ویشه که خوی گهره فهرموی: ژنان له کانی عیده یاندا ته لاق بدنه) پاشان عدهی (ژنه کانتان) به ووردی بژمین، وه له خوی گهره بترسن، وه له پاش ته لاقدانیان نه ژنانه دهرمه کن تا عده کانیان ته و او ده بییت، وه با نه ژنانه ش له ماله کانیان دهرنه چن (چونکه له و ماوه یدا مای مانوه ی له مالدا له سهر میرده که یه تی) مه گهر کاتی که کاریکی خراب ونه شیوا نه دجام بدنه (وه که زنا وکاری نه شیاری تر، نه کاته نه گهر وایو با بچیتته لای مه حره میکی خوی) تا نه و سنووری خوایه له باره ی ته لاقه وه، جاهر که سی که سنووری خوا ببه ژنیت نه و سته می له خوی کردوه، له بهر نه و تو چیرانیت دوی ته لاقدان چی پرو دهادت پی ده چیت خوی گهره کاریکی و پیث بهنیت نه و ژن و میرده له و ناته بایه ی نیوانیان په شیمان بینه وه (له بهر نه و نه گهر ته لاقیکی و پرویدا با له ماله کانی خویان بمیننه وه و دهرنه چن.

۲ جا نه گهر گشته ماوه ی دیاری کراوی خویان (پاش یه ک یان دو ته لاق) نه و سا یان به باشی بیانیننه وه بلاق خوتان یان لیان جیابینه وه به باشی (وماف وماره یی خویانیان بدنه ی به به یی زولم لیگردنیان) بق نه م به سته ش (جا چی گهرانه و یان بیت یان ته لاقدانیان بی به یه کجاری) دو که سی دادگر له خوتان بگرن به شامید، نیوه ش نه ی شامیده کان له بهرخوا نه و شامیدیه به ریکوپیککی نه دجام بدنه، نه و شیه ی باسکرا ناموزگاریه بز که سی که باوه یی به خوا وپوژی دوا یی ه بییت، جا هر که سی که له خوا بترسیت بیگومان خوی گهره ش دهروویی خیری لیده کاته وه.

۳ وه له جیگایه که وه بزق وپوژی نه دات که خویش حسابی بز نه کرد بیت، جا هر که سی که پشت وپه نای به خوا بیت نه وه نه نا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرَجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُخْرِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا **۱** فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُهَا فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُم يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا **۲** وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا **۳** وَالَّتِي يَسْنَ مِنَ الْمَحْضِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا **۴** ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا **۵**

خوی به سه (که پشتیوانی بیت) چونکه به پاستی خوا فهرمانی له سهر هر چی داییت به نه دجامی نه گه یه بیت، بیگومان خوی گهره بق هموو شتی که نه خشمه یکی دیاری کراوی دافا وه که (چی به چی بکریت).

۱ نه و نافرته تانه ی بی ژومید دهن له که وتنه حه یزه وه (واته له بهر پیری نا که ونه حه یزه وه) جا نه گهر (له ژانینی عیده یان) که وتنه گومان و دوودلیه وه نه و عیده یان سی مانگ، هر وه ها نه وانه شی (له بهر مندالیان) که هیشتا نه که وتنه ته حه یزه وه نه وانش عیده یان هر سی مانگ، وه نه و نافرته تانه شی که سکیان پر عیده یان نه و کاته به که مندالیه کیان ده بیت، جا هر که سی که له خوا بترسیت په روه دگار کاری بق ژانسان ده کات.

۲ نه و ی باسکرا له (حوکمی ته لاق وعیده وگهراندنه وه ی ژنان) فهرمانی خوایه بق نیوه ی دابه ژاندوهن جا هر که سی که ش خیر له خوا بترسیت، په روه دگاریش له گونا هه کانی خو ش ده بیت

وپاداشتی ژور گهره شی پی ده به خشتیت.

پاش هه موو ته نگانه و ناخوشیه ک شادی و ده روی خیر ده کاته وه .

8 تۆرک له شارو گوندنشینه کان (له گه لانی پیشوو) له فرمانی خوی گه وره و پیغه مبه ره کانیا ن یاخی بوون، ئیمه ش لئیرسینه وه یه کی توندمان له گه ل کردن و سزای تۆر سهخت و دئواریشمان دان .

9 ئیتر ئاکامی کرده وه ناپه سنده کانی خۆیانیا ن چه شت و سه ره نجامی سه ریچیه که شیا ن زیانیکی گه وره بوو بۆیا ن .

10 له دوازییدا خوی گه وره سزایه کی تۆر سهختی بۆ ئاماده کردوون، که واته له خوا بترسن ئه ی ئه و که سانه نی که خاوه نی ژیری وه قوشن، به تاییه تی ئه واته تان که باوه پتان هینا وه دلتیا بن که خوا قورئانی بۆ ئیوه دابه زاندووه .

11 پیغه مبه ریکی ناردووه که ئایه ته پوهنه کانی خوی گه وره تان به سه ردا ده خوینیتیه وه، تا وه کو ئه و که سانه ی باوه پریا ن هینا وه و کرده وه ی چاکه یا ن کرده له تاریکی و گوماری بیبا وه پی ده ریا ن بهینیت بۆ پوهناکی ئیما ن و ئیسلام، جا مه رکه س باوه پی به خوا هینا بیت و کرده وه ی چاکه ی کردبیت ئه وه په روه ردگار ده یخاته به به شت و باخاتیکه وه که پوهیا ر به ژیریا ندا ده پوات و به به شتیش تیایدا ده مینیتیه وه، بیگومان په روه ردگار له ئه وی

بۆق و بۆزی پاک و چاکی بۆ ئاماده کردوه .

12 خوا ئه ر زاته یه که هه رحه وت ئاسمانه که ی دروست کردوه، وه به وینه ی ئه وانیش زه وی دروست کردوه (بهحه وت چین)، وه له ئیوانیا ندا فرمانی خودا داده به ژیت، تا بزانن خوی گه وره ده سه لاتی به سه ره موو شتی که ده یه، بیگومان ئه و خوا به زانست و زانیاری خۆی ئاگا داری هه موو شتی که .

أَسْكُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجِلِكُمْ وَلَا تَبْصُرُوهُمْ لِضَعْفِ عِلْمِهِمْ وَإِنْ كُنْ أَوْلَتْ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِمْ حَقَّ يَضَعْنَ حَمَلَهُمْ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُواهُمْ أَجُورَهُمْ وَأْتِمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمَنْعُكُمْ لَهُ أُخْرَى ۚ لِيَنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيَنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۚ وَكَانَ مِنْ قَرَبٍ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۚ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِهَا عَذَابًا ثَكْرًا ۚ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا خُسرًا ۚ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۚ رُسُلًا يَلْقَوْنَ عَلَيْهِمْ آيَاتٍ مِنَ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِاللَّهِ وَبِمَلِّهِ صَالِحًا يَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِرِزْقِهِ ۚ ۝۱۱ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَعْلَمُوْنَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝۱۲

6 ئه و ژئانه ی که ته لاق دراو ن و ته لاقیک یا ن دوانیا ن ماوه، له و جیگا و شوینه ی که خۆتان نیشته جین ئه وانیش نیشته جی بکه ن به پیی تواناتان، زه ره و زیانیان پی مه گه بن و ته نگیا ن پی هه ل مه چن، جا ئه گه ر ئه و ژئانه سکپه و دووگیا ن بوون (ئه گه ر سی ته لاقیش درا بن) ئه وه خه رجیا ن بکیشن تا ئه و کاته ی سه که یا ن داده نین و منداله که یا ن ده بیت، له پاشا ن ئه گه ر شیریا ن به منداله کانتان ئه وه ماف و کرپی خۆیا نیا ن به نی، ده شکریت به شیوه یه کی جوا ن له نیوا ن خۆتا ندا پیک بکه ون (له سه ر به خپو کردنی ئه و منداله)، خۆ ئه گه ر پێنه که وتن له نیوا ن یه کدا، ئه وه ده کریت ژنیکی تر شیر بدات به منداله که و به خپوی بکات .

7 ئه و که سه ی که ده وه له مه نده و خوی گه وره سه روه ت و سامانی پێدا وه با به گوێره ی ده وه له مه ندیه که ی خۆی بیه خشی ت (به ژنه ته لاقدراره کان له گه ل منداله شیره خۆره کان) ئه و که سه شی هه ژار و ده ست کوورت بوو، با به گوێره ی ئه وه ی خوی پیی دا وه بیه خشی ت، چونکه خوی گه وره داوا ی ما ل به خشین نا کات به گوێره ی ئه وه نه بیت که پیی به خشی وه، بیگومان په روه ردگار

سوره تی التحريم

به ناری خوی به خشنده ومیره بان

هوی هاتنه خواره وهی نایه تی (۱-۴) زانیانی ته فسیر شه لاین پیغه مبهری خوا (ع) له مالی خاتوو هه فصه خیزانی له گه ل ماریه ه هوسه ریدا کز بوویه وه، کاتیک خاتوو هه فصه گه رابه وه بۆ ماله وه ونه مهی دی ناپه هه تی بوو، پیغه مبهری خواش (ع) ووتی به خاتوو هه فصه شه مه لای کهس مه درکینه مه رج بیته ماریه له خۆم هه رامکه م، به لام خاتوو هه فصه شه مه نهینیهی لای خاتوو عائشه باس کرد ودرکندی، که پیغه مبهر (ع) به مهی زانی، سویندی خوارد بۆ ماوه یه که له کهسیان نزیک نه بیته وه، له دواي شه مه پوودا وه شه نایه تانه هاتنه خواره وه.

① شه پیغه مبهر بۆچی شتی که له خۆت هه رام ده که هیت له کاتی که دا خوا بۆی هه لال کردوویت؟ نایا ده ته ویت شه کانت پازی بکه هیت؟ له بهرام بهر شه و کاره ی خوی گه وه ره لیخۆش بووه ومیره بان.

② بیکومان خوی گه وه ره هه لوه شانده وهی سوینده کانی بۆ بریار داو (به وهی که فاره تی به دن) شه و خوی به پشتیوان و یارمه تی ده رتانه، هه ره ویشه زانی کار به جی و دانا.

③ کاتیک پیغه مبهر (ع) به نهینیهی قسه یه کی درکاند لای هه ندیک له شه کانی (واته لای خاتوو هه فصه)، پاشان کاتیک

شه ویش قسه که ی گه یانده (خاتوو عائشه)، خوی گه وه ره ش پیغه مبهری له مه ناگادار کرده وه که (خاتوو هه فصه) نهینیهی که تی باس کردوه، شه مجا پیغه مبهریش (ع) هه ندیکی له وه قه سانه باس کرد بۆ (خاتوو هه فصه و گله یی لی کرد) وهه ندیکی تری باس نه کرد، وهه کاتیکیش (خاتوو هه فصه) پپی ووت: کی شه مه والیه ی پی گه یانده تی؟ شه وه ییش هه ره یی به ره و درگاری زانی به ناگا له گشت نهینیهی کان ناگاداری کردم.

④ شه نایه ته پوه ده کاته (خاتوو هه فصه و خاتوو عائشه) و پشیان ده لیت: شه گه ره وه به کهن و یگه پینه وه بۆلای خوا (کاریکی باشتان کردوه) چونکه به پاس تی به و کاره تان دلتان لای دا له هه ق و پاس تی، وه شه گه ره پشتی یه کتر بگرن (دۆ به

پیغه مبهری خوا - ع - سه ره که ووتو نابین) چونکه بیکومان خوی گه وه ره و جیره ئیل و ییا و چاکان پشتیوان و یارمه تیده ری شه، له پاش شه وان فریشته کانی ش هاوکار و پشتیوان بۆی (واته

سورة التَّحْرِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْنِي مَرَضَاتِ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ① فَذَرُضْ اللَّهُ لَكُمْ تُحُلَةَ إِيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ② وَإِذَا أَسْرَلْتَنِي إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ، قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ③ إِنَّ نُفُوسًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ④ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَكَ أَنْ يبدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنِيئَاتٍ تَبْنِي عِيدًا سَيَحِبَّنَّ نَيْبَتٌ وَأَنْكَارٌ ⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ⑥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْزِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑦

شه گه ره بتهانه ویت دژایه تی بکه ن هچتان پی نا کریت چونکه شه و پشتیوانی زوری هه یه).

① نبین شه یی حاتم گزراویه تی وه له عومهری کوری خه ططابه وه که ده لی: هه والم پی گه یشت که له نبیان پیغه مبهر (ع) و خیزانه کانیدا کیشه یه که هه یه، منیش پۆشتم بۆ لای یه که به یه کی خیزانه کانی، پییم ده ووتن، سویند به خوا له داوا کانتان له پیغه مبهر (ع) واندین یا خرا هوسه ری چاکتر له ئی وهی ده داتی جا خوی گه وه شه نایه تی دابه زاند.

② شه گه ره پیغه مبهر (ع) ته لاقتان بدات شه و دلتبا بن که به ره و درگار له بری ئی وه ژناتی باشتی ده داتی، ژناتی موسلمان ی ئیمان داری له که چی به ره و درگار ته وه کاری خوی به رستی پۆشووگر له کیزان و پیوه ژنانیش.

③ شه ی ئیمان داران خۆتان و مال و مندال و که سوکار کارتان بپارین له ناگری دۆزه خ، ناگری که سوته مه نیکه ی خه لکی (بیباوه ی) به ره ده، سه ره رشت ره درگاوانی شه و دۆزه خه کۆمه له فریشته یه کی دل په ق وزیر و توند و تیزن که به هه یچ شیوه یه که

۹) نهی پیغمبر به ننگی له گه ل بیباوه پان و دوو پووان و توند و تیز به له گه لیاند، نه وانه جیگا و شویندیان شاگری دوزخه که خرابترین جیگا و سر نه نجامه .

۱۰) خوی گوره نمونه که ده هیئتیه و بق بیباوه پان به ژنه کی نوح و به ژنه کی لوط، نه م دوو ژنه خیزان و ژنی دوو به بنده ی باوه پاری چاکی نیمه بوون، که چی نه م دوو ژنه ناپاکیان کرد (به وی باوه پان پی نه مینان و گالته یان پی ده کردن و سیخو پان به سهره وه ده کردن، نه که مه به ست خیانه تی هاوسه ریختی بیت) له بهر نه م نه م دوو پیغمبره (نوح و لوط) که میزدی نه وان بوون نه یانتوانی لای خوی گوره تکایه کیان بق بکه ن و سزایان لی دوربخه نه وه، وه بیان و و ترا (به دوو ژنه) بچه ناو شاگری دوزخه وه له گه ل نه وانه ی که ده چنه ناوییه وه (واته له گه ل بیباوه پانی تردا) .

۱۱) هه روه ما خوی گوره نمونه یه که ده هیئتیه وه بق باوه پاران به ژنه کی فرعون (ناسیای کچی موزاحم که نافرته یکی ایماندار بوو له کاتیکدا فرعون سزای نه دا له سر نه وه ی باوه پی هیئابوو به موسی له سره مه رگدا نه ژنه) و وتی: نه ی په روه ردگارم خانوو کوشکیکم لای خوت بق دروست بکه له به هشتدا، و پرگارم بکه له فرعون و کار و کرده وه ی و پرگاریشم بکه له گه لی ستمکاران .

۱۲) هه روه ما نمونه ش ده هیئتیه وه بق ایمانداران به مه ری می کچی عمران که داویننی خوی پاک پاگرت، نه مجا نیمه ش له و پژه ی که خومان دروستان کردوه قومان کرد پییدا، نه ویش باوه پی هیئا به و ته وکتیه کانی په روه ردگاری، (نه م نافرته ه) هه همیشه وه رده م له پیزی مل که چ و فرمانبه ردارانی خودا بوو .

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا تُوبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزٰى اللّٰهُ النَّبِىَّ وَالَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا مَعَهُ ۚ وَرُحْمَ يُسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَاَيْمَنِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اَنْتُمْ لَنَا نُورٌ وَّاَغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٨﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاَعْلَظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَا وَهُمْ جِنَّهٌ وَّيَسَّ الْمَصِيْرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اٰمْرٰتٌ نُّوحٍ وَاٰمْرٰتٌ لُّوطٍ كَاٰتَا حَتّٰى عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صٰلِحِيْنَ فَخَاْنَاهُمَا فَكُفِرَٰنِیَّآ عَنْهُمَا مَرَّ اللّٰهُ شَيْئًا وَّقِيْلَ اَدْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اٰمْرٰتٌ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اَنْزِلْنِیْ لِیْ عِنْدَكَ بَيِّنٰتٍ فِی الْجَنَّةِ وَنَجِّنِیْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ ۚ وَنَجِّنِیْ مِنَ الْقَوْرِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١١﴾ وَزَمِرٌ مِّنْ عِمْرٰنَ الَّذِیْ اٰخَصَّنَا فَرْجَهَا فَفَخَفْنَا فِیْهِ مِنْ رُّوْحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا مِنَ الْفٰتِنٰی ﴿١٢﴾

سهریچی خوا ناکه ن، به هر کاریکیش فرمانیان پی بکریت نه نجامی دده ن .

۷) (له قیامه تدا په روه ردگار به بیباوه پان) ده فرمویت : نه ی نه وانه ی بیباوه پان نه مړ هیچ بې و بیان و عوزدیک مه میننه وه، چونکه به راستی ته نها پاداشتی (مه به ست پی سزایه) نه و کار و کرده وانه ددرینه وه که (له دنیا) کردوتانه .

۸) نه ی نه وانه ی باوه پان هیئاوه ته ویه بکه ن و یگه پینه وه بولای خوا به گه پانه وه و ته ویه ی کی به کجاری و دلسوزانه، تا په روه ردگارتان له گوناوه کانتان خوش بیت ویتاخانه باخ ویه هشتانیکه وه که چنده پوویار به ژیراندا ده پوات، نه و پژه پرژگاریکه که خوی گوره پیغمبر و نه و (ایماندارانه ی) له گه لیان سر شوې ناکات، نوور پووناکیان دیت وده چیت له به رده م و لای پاستیانه وه ددره وشیتیه وه، (له به رامبه نه م نعمه ته دا) ده لاین نه ی په روه ردگارمان نه م نوور وپوناکیه مان بق ته وای بکه وه لیمان خوش به، چونکه به راستی هر نوی که ده سه لاتداری به سر هه موو شتیکدا .

سوره تی الملک

به نای خوی به خشنده ومیره بان

۱ گه وره ویه رز ویلنده شو زاتهی که هرچی دهسه لاتی بوونه وهر وپادشایی هیه به دهست شهوه، هر شهویشه دهسه لاتی به سر هه موو شتیگدا هیه.

۲ شه زاتهی که مردن وژیانی دروست کردوه شه فراندویه تی، تاوه کو تاقیتان بکاته وه کامتان کرده وهی چاکتره، هر شهوه زاتیکی بالادهست به سر بیپاره پان و لیپوردهیه له باوه پداران.

۳ شه زاتهی که هر حوت ناسمانه کی له سر یه ک وچین چین دروست کردوه، هر گیز له نیو دروستکراوه کانی خودای به به زهی ومیره باندا ناپیکی و ناته بایی نابینیت، چاوبگپه ووردبهره و بزانه هیچ ناته واری و درنو کون وکله به ریک ده بینیت!!

۴ پاشان جار له دوی جار چاوت بگپه سه رسام و ملکه چ ده بیت، وچاوت به پسوایی وزه بونی ناو میندی ده گه پیتته وه هیچ ناته وایه ک نابینیت، له کاتیگدا شه چاوانه ماندون ویه کیان که وتوه (واته ناتوانن که م وکورتی له دروستکراوه کانی خودا به دی بگن).

۵ بیگومان نیمه ناسمانی دونیامان به چرخانی (جوانی ودره وشاوهیی شه ستیره کان) پازاندوه ته وه، ویه شه ستیره نش تیریاری شه بیتانه کانی پی ده کهین (شه وانه یان ده یانه ویت که نهیتیه کانی گهریون له فریشته کان بدن له ناسمانه کان)، وه سزای سوتینه و سه ختمان بقی شه مانه ناماده کردون (له پختی دوایدا).

۶ هه روه ها سزای دوزه خیشمان ناماده کردوه بقی که سانیگ بیپاره ییون به په روه دگاریان، شه خراپترین چاره نووس و نه زلگایه .

۷ (شه بیپاره پانه) کاتیک فری ده درینه ناو دوزه خوه، لووره و نرکه و ده نگیکی ناسازی وه که دهنگی هیستر و گویدریژ له دوزه خوه ده بیستریژ، له کاتیگدا که شه کولیت و جوش نه دات.

۸ نزیکه دوزه له لپق وداخی شه که سانه له ت له ت وپارچه پارچه ببیت، وه هه رگاتیک دهسته و تاقمیکی تی فری شه دن، پاسه وان ودره گاوانه کانی دوزه به گالته جاپیه که وه لیبان ده پرسن باشه شه هیچ پیغه مه ریکی ترسینه رتان بقی نه هات (بتان ترسینیت له م پوزگار).

۹ (به داخ و سه سره تیکه وه) ده لئین: به لئ ترسینه رمان بقی هات و (له م پوزگار شه زوریان ترساندین) به لام نیمه به درومان

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ ۝ ثُمَّ أَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا فِيهِمْ عَذَابٌ جَهَنَّمٌ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ۝ إِذَا الْفُتُورُفِهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِن أَنُتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ فَأَعْرِضُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

خستنه وه به پاستمان نه زانین ووتمان (بهو پیغه مبرانه) خوا له سر زمانی نیوه وه هیچی بقی نه نار دینه ته خواره وه، نیوه شه له گومایی و سر لیشتی وایه کی گهره دان.

۱۰ وه ووتیان نه گهر (وتهی شه پیغه مبرانه مان) بیستایه، یان بیرو هوشمان به کار بهیتایه نیستا نه بوویه نه هاووی و نیشته جی دوزه خ.

۱۱ به خه جاله تیه وه دانیان نا به گوناوه وناوانی خویاندا، دهی نیت دورویی له میهره بانی و په حمی خودا بقی هاووی و نیشته جیانی دوزه خ.

۱۲ بیگومان شه وانه شی له په نهانی و نهیتیدا له په روه دگاریان ده ترسین، لیخوش بیون وپاداشتی گهره ریان بقی ناماده کراوه.

18 بیگومان هۆز وگه لانی پیښووتر له مانیش پیغه مبه ره کانیاں به درق زانی، جا چۆن بوو تۆله و به گژاچوونه وهی من بۆیان !!

19 نایا سهیری (پۆله) بالنده یان نه کردوه به سهریانه وه به بال کراوهی له کانی فرینیاندا که چۆن باله کانیاں دههیننه وه یه ک؟ ئه و بالنده جگه له خوای میهره بان کس به ناسمانه وه پاگیریان ناکات، بیگومان ئه و خواجه بینایه به هه موو شتی (وهیچی شی لئ وین نابیت).

20 یان ئه و که سه کێیه خۆی به سوپا وله شکری ئیوه ده زانیت و واده ده خات که به بی خوای میهره بان ئه توانیت سه رتان بخت؟! نا شتی وانیه، بیباوه پان له فریو خواردن وخه له فاویدان.

21 یاخود کێیه ئه و که سه ی که پزق و پۆزیتان ده دات ئه گهر خوای گهره لیتان بگریته وه؟! نا، به لکو ئه وانه پۆچوون له گوهرایی و سه رکه شی و دوه ره پزیزی له حق.

22 نایا ئه و که سه ی که به ده مدا که وتوه و به و حاله یه وه پز ده کات (په روه دگار ئه م نمونه یی به بیباوه پان هیناوه ته وه که له سه ر پزگای ناحق ده پۆن) باشت ریکه ده زانیت له و که سه ی که له سه ر پزگایه کی پاست و دروست پز ده کات (ئه مه ش نمونه ی باوه ردارانه که له سه ر پزگای هیدایه تن).

23 ئه ی (موحه مد) پێیان بلئ: هه ره په روه دگار که ئیوه ی دروست کردوه و گوئ و چا و دلی پز به خشیوون، له به رامه ره یشدا که متان هه یه سوپاس و شوکری خودا بکات.

24 وه پێیان بلئ: هه ره ئه و زاته ی که ئیوه ی له سه ر زه ویشدا بلژی کردوه ته وه، گه پانه وه و کژ کردوه ته وشتان هه ره بۆلای ته وه.

25 بیباوه پان (به گالته جاریه که وه به پیغه مه ره) ده لێن ئه م به لێنه ی ئیوه ده یده ن (به زیندوو بوونه وه وه اتنی پۆزی دوایی و سزادان) که ی دپته دی ئه گه ر ئیوه راستگۆن؟

26 تۆش پێیان بلئ: زانیاری ته واهاتنی ئه و پۆزه ته نها لای خوای گهره یه، منیش ته نها ترسینه ریکێ ئاشکرا ی ئیوه م.

27 جا کاتێک بیباوه پان ئه و سزایه یان دی له نزیک خۆیا نه وه، پوه ساریان تال و ناشرین و نابووت بسو، ئه و سا (به گالته پیکردیه که وه) پێیان ده و تریت ئه مه ئه و پۆزه ی که ئیوه داواتان ده کرد.

28 پێیان بلئ: ئه گه ره خوا من و ئه و ئیماندارانه له ناو بیات و یمانباته وه بۆلای خۆی (وه که ئه وه ی ئیوه ئاواته خوازینی) یان په رم و میهره بانیمان له گه ل بکات، کێ هه یه بیباوه پان په نا بدات له سزای سه ختی به ئازاری په روه دگار.

وَأَسِرُواْ قَوْلَكُمْ أَجْهَرُواْ بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُواْ فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُواْ مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَمْ آمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ آمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْمَلُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْاْ إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفًى وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا أَلْ رِّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَمْنُورُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ هَذَا الَّذِي يَزْعُمُ أَن أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَّجُواْ فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَن يَمْنَىٰ مُكِبًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْنَىٰ سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

13 ئیوه قسه به نهینی یان به ناشکرا بکه ن (بۆ خوای گهره به کسانه) چونکه ئه و خواجه بیگومان زانایه به نهینی ناو سینگ و ده لکان.

14 نایا خوا نازانیت کێی دروست کردوه و چۆنی دروست کردوه؟! له کاتێکدا ئه و خواجه زه ر و ورد بین و به ئاگایه.

15 ئه و خواجه ی که زه وی بۆ پام و ژیریار کردوون، ده ی ئیوه ش بگه یین به هه موو گۆشه و که نارێکیدا وله پزق و پۆزیه که ی بخۆن، ئه وه ش به زانن سه ره نه نجام و گه پانه وه تان هه ره بۆلای خوای گهره یه.

16 نایا ئیوه (ئه ی بیباوه پان) دلنیا ن له و خواجه ی که له ناسمانه ته ناباتا ته خوار به ناخی زه ویدا (وه که ئه وه ی قارونی برد به ناخی زه ویدا)? پاشان ئه و زه ویه ده ست به جی بیته له رزه و جولان.

17 یان نایا ئیوه (ئه ی بیباوه پان) دلنیا ن له و خودایه ی له ناسمانه که بایه کی توندتان به سه ردا هه ل نه کات و به رد بارانتان نه کات (وه که ئه و به رد بارانه ی که کردیه سه ره قه ومی لوط)? ئه و ده مه ده زانن هه ره شه و تۆله ی من چۆنه.

۲۹ بَلَىٰ: نَیْمَه خَوای میهره بانمان ههیه که باوه پیمان پیتی میناوه، پشت وپه ناشمان ههه نهوه، جا ئیتر پۆژێک دیت وپۆتان دهده که ویت کێ له گومپایی ناشکرادایه.

۴ پَتَان بَلَى: لاتان چۆنه ئهگهه بینیتان که ئاوی سهزده ویتان بهناخدا پۆچوو، کێ ههیه (جگه لهخوای گهوره) ئاوی زولال و سازگارتان بداتی؟

سوره تی القلم

به ناوی خوای بهخشنده ومیهره بان

نون یه کێکه له بیست وهشت پیتکه ی زمانی عه ره بی، ئهم پیتانه له سه ره تای هه ندێک له سووره ته کا نی قورئاندا ها توون که ژماره یان (۱۴) سووره ته، ته نه ا خوای گه و ره ئه زانی ت مه به سه ته که یان چیه، ئه مه ش پاسترین ته فسیره بۆ ئهم پیتانه، به لام هه ندێ ته فسیره ی تری ش کرا وه، له وانه: ئهم پیتانه نا ون بۆ ئه و سووره تانه ی له سه ره تایانه وه ن، یان نا ون بۆ خوای گه و ره، یان بۆ ده سه وسان کردنی عه ره به بێ با وه په کا نه، که ده یان وت ئهم قورئانه لای خوا وه نه ها تو وه بۆ موحه مه د، هه ره بۆیه خوای گه و ره پیتان ده لێ ت: ئه گه ره لای خوا وه نه ها تو وه ده ی ئه گه ره پاست ده که ن نمونه و وینه ی ئه و قورئانه به ی ت ن، خۆ ئهم قورئانه هه ره له و پیتانه پێک ها تو وه که ئی وه قسه ی پێ ده که ن و به کاریان ده هیت ن.

۱ سویتند به پیتووس و به و دێپانه شی ی که ده ی نو سیت.

۲ تۆ ئه ی (موحه مه د) له سایه ی ئه و ناز و نه مه ته ی که خودا پیتی دا ویت که پیتقه مه به رای ته به شیت نیت (وه که ئه وه ی که بێ با وه یان ده ی ت ن).

۳ بێگومان پا دا شتی نه پرا و ته بۆ هه یه.

۴ به پاستی تۆ له سه ره په و شت و خو و به کی زۆر په سه ند و جوانیت.

۵ به م زوانه تۆ ش ده بینیت و ته وانی ش ده بین ن.

۶ که کا متان شیت ن (واته له پۆژی دوا یدا هه موو شتێک ناشکرا ده بیت که تۆ یان ئه وان له سه ره گومپایی و شیتیت ن).

۷ بێگومان په ره و ده گارت له هه موو که س زان ات ره به و که سه ی گومرا بو وه ویت پاستی خوای و ون کرد وه، وه به و که سه شی که رتی پاست و هیدایه تی گرتۆ ته به ر.

ئهم کله مه له ئایه ته له ئایه تی (۸ وه تا ۱۶) زانایانی ته فسیر ده لێ ن له سه ره و لیدی کوپی موغه ی ره ی با وکی خالی دی کوپی و له ی دله زیره.

۸ هه رگیز گوێپایه لی ئه و که سه نه که ییت که تۆ و پێپا زه که ت به درۆ ده زان ن.

قَلَمًا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتٌ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَحَ مَاؤُكُمْ غَوَا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَبِّحْ وَبُصِّرْ وَبُصِّرْ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَقْتُولُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَذُوا لَوْلَاهُمْ فَيَدْهُونُ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَازِمْ مَشَاءَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١١﴾ نَسِجَ الْخَبْرِ مِصْرَ أَشِيمُ ﴿١٢﴾ عَثَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

۹ ئه وان ئا واته خا و زن تۆ نه رمیان له گه ل بنو نیت (به که م ته رخ می له ئایه نه که ت) ته وانی ش نه رمی بنو تین به را مه به ر تۆ.

۱۰ به قسه ی ئه وانه مه که و گوێپایه لیان نه بیت که زۆر سویتند ده خو ن و سو وک و پسا ون.

۱۱ ئه وانه هه می شه به شوین عه یب و نه نگ ی خه لکدا ده گه پین و قسه ی خه لک دین و ده بن و جه زیان له ئا ژا وه یه.

۱۲ رێگری ده که ن له خێرو چا که، و ده ست درێژی و سه مکاری یکی تا وانیان.

۱۳ به دخو و په و شت نا شیرین و با وک نا دیار ن - زۆل ن -.

۱۴ له به ر ئه وه ی هه ریه که له وانه به ما ل و سه ره و ته و سا مان و کو پ و کا لی وه ده نا زیت.

۱۵ له کا تیکدا نیشانه و ئایه ته کا نی ئیمه ی به سه ردا ده خو ئیریت وه، ده لیت: ئه مه سه رگوز ده شته و قسه ی ئه فسا نه ی پشینیانه.

۱۶ له ئه نجا مدا لوتی داخ ده که ین و سه ر لووتی په ش ده که ین.

۱۷ نَیْمَه ئه و بته ر ستانه مان تا قی کرده وه، هه ره وک چۆن خوا وه باخه کا شان تا قی کرده وه، کا تی که سویتندیان خوا ره به ره یان زو و چن به ره که ی لی بکه نه وه (تا هه ژاران نه زانن) (ئهو باخانه

28 کوره ناوه نجیه که یان (که سڼکی ژیریان بوو) پټی ووتن: من نهموت سوپاس وستایشی خوا بکن.

29 ئه مجا ووتیان: پاکو بیگهر دی بقی پوره ردگارمان (که ستم لکه س ناکات) بیگومان ئیغه خومان ستمکار بووین.

30 پاشان ټوویان کرده په کتری به سهر زه نشت کړدن.

31 ووتیان تیاچوون بقی ئیغه به پاستی ئیغه له خودا یاخی بووین.

32 ئومیدمان وایه په پوره ردگارمان له و باخه باشرمان بداتی، به پاستی ئیغه هیومان هر به په پوره ردگاری خومانه.

33 ئاویه سزای خودا له دنیادا، وه سزای دواړو له وه زور گوره تره نه گهر بیانزانیایه.

34 به پاستی که سانی له خواترس لای په پوره ردگاریان به هه شت ویاختی پر له نازو نیعمه تیان بقی هه یه.

35 ئیغه چوڼ که سانی موسلمان و تانبار وه که لی بگین.

36 چیتانه حوکم وپړیای و نه دهن (تابیت موسلمان و تانبار وه که یه بن).

37 ئایا نامه یه کی ئاسمانیتان هه یه که ئه مه ی تیا دا بخویننه وه.

38 که هر چی بتانه ویت به ئاره زوی خوتان تیا دا هه لیبژین.

39 یان ئیوه سویندنان له سهر ئیغه یه که تا پوژی دواپی هر چیتان بویت هر نه وه بیت.

40 بېرسه لیتان بزبان کامیان زامنی ئه م کاره ن.

41 یاخود ئایا شهریک وهاویه شیان هه یه له م بپارده یاندا که بتوانن خویان یه کسان بکن له گن باوه داراندا؟ ده ی ئه گهر وایه با شهریکه کانیا ن بهیتن بقی هاوکاریان ئه گهر راست ده کهن.

42 پوژنکه لاق دهرده که ویت هه مو مه خلوقانی خوی گوره سوژده ده بن، وه بانگ ده کړیت له خوانه ناسان ودو پوهوگان

که سوژده بیهن، به لام ناتوانن، بوخاری له نه بو سه عیدی خوریه وه پیوايه تی کردوه که پیغه مبر (ﷺ) قهرمویه تی: "

یکشف رینا عن ساقه، فیسجد له کل مؤمن ومؤمنة، ویبقی من کان یسجد فی الدنیا ریاء وسمعة فیذهب لیسجد، فیعود ظهروه طبقاً

لحداً" واته: له و پوژده دا په روره ردگارمان لاقی خوی دهرده خات، جا هه مو پیوا وئافره تیکی ئیماندار سوژده ی بقی ده بات،

وه نه وه ی له دنیادا له بهر پوپامایی وناوبانگ سوژده ی بقی پردوه ده میټټه وه، ده چیت سوژده بیات، پشتی ره ق دوه سستی

ونانویت سوژده به ریت) جا دهرکه وتی لاقی په روره دگار به چ شپوه یه که ئیغه وه که سلف ده لیتن باوه پمان پټی هه یه وه که

ئوه ی هاتوه، له گن ئه رهدا شپوه وکپیغه تی نازانین، پرسپار کردن لیښی بیده یه - ئه مش به لگه یه له سهر ناخوشی

وناړه حه تی نه و پوژده.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُومِ (11) اِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحَبَ الْجَنَّةِ اِذَا قَسَمُوا

لَيَصْرُنَّهَا مُصْبِحِينَ (17) وَلَا يَسْتَوُونَ (18) فَطَافَ عَلَيْهَا بِفُتْنٍ مِنْ رَبِّكَ

وَهُمْ نَائِمُونَ (19) فَاصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ (20) فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ (21) اِنْ

اَعْدُوا عَلَيَّ حَرْبًا مِمَّنْ كُنْتُمْ صَادِرِينَ (22) فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَخِفُّونَ (23) اَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا اَلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ (24) وَعَدُوا عَلَيَّ حَرْبًا قَدِيرًا (25) فَلَمَّا

رَاَوْهَا قَالُوا اِنَّا لَضَالُونَ (26) بَلْ لَعَنَ عَمْرُؤُنَ (27) قَالَ اَوْسَطُ اَمْرِ اَقْرَبُ لَكُمْ لَوْ لَا تَسْتَوُونَ (28) قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا ضَالِّينَ (29) فَاقْبَلْ

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلُوهُمْ (30) قَالُوا لَوْلَا اِنَّا كُنَّا طُغْيَانٍ (31) عَسَى

رَبُّنَا اَنْ يَبْدِلَ لَنَا خَيْرًا مِنْهَا اِنَّا اِلَى رَبِّنَا رَاْعِبُونَ (32) كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُونَ (33) اِنْ لِلْمُفْقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتُ الْعَنِيمِ

(34) اَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْجَرَمِ (35) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (36) اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ (37) اِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَرُّونَ (38) اَمْ لَكُمْ اٰيْمَنُ

عَلَيْنَا بَلِغْنَا اِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ اِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ (39) سَلِّهْهُمْ اَيْهَهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ (40) اَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فُلْيَا تُوْا اِشْرَافَهُمْ اِنْ كَانُوا صٰدِقِينَ (41)

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ (42)

هې پياوړی خپرمه ندی چاک بوو، تا خوی له ژياندا بوو هه مېشه یارمه تی هه ژارانی لیده دا، به لام کاتی که مرد وکوپه کانی هاتن

بوو شپوه به نه مان وخزریان لی نه ده کرد.

18 بقی نه وه ی هېج به شپکی بقی هه ژاران لی دهرنه کهن.

19 نه مجا به لایه که له لایه ن په روره ردگاروه هات به سهر باخه کدا، له کاتیکدا نه وان خه وتبوون.

20 نه وسا وه که باخکی پړاوی لېهات (که هېج به رو بوومی پیوه نه ما).

21 نه مجا به یانی زوو په کتریان بانگ کرد.

22 که هستن بجن بقی سهر باخه که تان ئه گهر نه تانه ویت بېرن.

23 نه وجا که وخته پټی وله ناو یه کدا به چپه به یه کیان نه وت.

24 نه مې هېج هه ژاریک له ناو باخه کدا نه یه ت به سهر تاندا.

25 به یانی نقد زوو دهرچوون (بقی ناو باخه که یان) وایان زانی نه توانن هه ژاران بی به ش بکن.

26 که باخه که یان بینی به و ه شپوه یه (گره لیی دا بوو) هه موویان ووتیان: به پاستی ئیغه ریگامان وون کردوه (نه مه باخه که یی ئیغه نیه).

27 پاشان که زانیا ن پڼگایان وون نه کردوه، ووتیان: ئیغه به ش بپراو کړاوی.

۴۳ (له پوڅی دوايي دا) چاويان شوږه وپيسوايي دايان دهگرت، چونکه له دونيادا بانگ دهکران بڼ سوږده بردن (نه دههاتن) له کاتيکدا نهوان له ش ساغ وتهندروستيش يوون.

۴۴ وازم لي بهينه بڼ شو کهسانه ي که شم قورنانه به درو دهزان، وورده وورده کيشيان دهکين بڼ سزايه که به يي شهوي به خويان بزائن وههستي پي بکن.

۴۵ له دونيادا موله تيان ددهم تاوهکو تاوانه کانيان زياتر بيت، (به لام بابزانن) توله ونه خشي من به رامبر نهوانه ټور توکمه وبه هيزه وله دهستم پزگاريان نابيت.

۴۶ ناييا تق له به رامبر که ياندني بهرنامه وپه يامه که ت داواي پاداشت وکړيان ليده که کيت، بڼ شهوي قهرزار باربين وله ژيري دهرنه چن.

۴۷ وه ناييا نهو (بيباوه پانه) شتيک له غيب و زانيني نه نيينه کانيان لا هيه تاوهکو هندی بلگي بي بنه ما بڼ خويان بينوسنه وه وډايتي توي پي بکن.

۴۸ نه ي (موحه مد) نارام بگره له به رامبر فهرمانی په ورو دگار ته وه، نه که کيت وهک هاو له نه نهنگه که بيت (مه به ست پي يونس پيغه مبره - ﷺ - که نارامي نهگرت وگه له که ي به حيتيشت) وه کاتيکيش (شو نه نهنگه فوتي دا) دلي پر يوو له خم په ژاره وهاوړي برد بڼ لای په ورو دگار.

۴۹ حق نهگه ر ه حمت وبه زه يي په ورو دگار نه بوايه، شو فوي دهرابه ده شتيکي وو شکوه، وبه دناو وسره نه شتيش دهکرا.

۵۰ نه مجا (پاش شهوي يونس په شيمان بويوه وه ته ويه ي کرد) په ورو دگاري ه لير ژارده وه وکړدي به يه کيک له صالحان وچاکه کاران.

۵۱ نه ي (موحه مد) نهوانه ي بيباوه ي يوون نزيکه له ډايتي وړيان له تق کاتيک گويان له قورنانه ده بيت به چاوي (پيسان) هه لندين، وه ده لين: شم پيغه مبره شيت.

۵۲ له کاتيکدا شم قورنانه تنها ناموژگاريه بڼ ته وایي دونيا (به نينسان وجنوکوه)،

سوره تي الحاقه

به ناوي خوي به خشنده ومپهره بان

۱ (الحاقه) په کيکه له ناوه کاني روڅي دوايي، به ومانايه ي شو پوڅه پوڅيکي پاسته، چونکه هه موو پاستيه کاني تيدا دهرده که وپت.

۲ شو پوڅه چي بيت.

۳ تق جوزايت شو پوڅه پاسته چيه ؟.

خشيعة ابصرهم ترهفهم ذله وقد كانوا يدعون الى السجود وهم سلّمون ۴۳ فذّرني ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم من حيث لا يعلمون ۴۴ وأملئ لهم ان كيدي متين ۴۵ أم تستأجرهم من مغرم مثقلون ۴۶ أم عندهم الغيب فهم يكتنون ۴۷ فاصبر لحكر ربك ولا تكن كصاحب الحوت إذ نادى وهو مكطوم ۴۸ ألا أن تداركهم نعمة من ربه لئيد بالعرل وهو مذموم ۴۹ فاجنبه ربه فجعله من الصالحين ۵۰ وإن يكاد الذين كفروا ليزلقونك بأبصر هر لما سمعوا الذكرو يقولون إنه له جئون ۵۱ وما هو إلا ذكر للعالمين ۵۲

خشيعة ابصرهم ترهفهم ذله وقد كانوا يدعون الى السجود وهم سلّمون ۴۳ فذّرني ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم من حيث لا يعلمون ۴۴ وأملئ لهم ان كيدي متين ۴۵ أم تستأجرهم من مغرم مثقلون ۴۶ أم عندهم الغيب فهم يكتنون ۴۷ فاصبر لحكر ربك ولا تكن كصاحب الحوت إذ نادى وهو مكطوم ۴۸ ألا أن تداركهم نعمة من ربه لئيد بالعرل وهو مذموم ۴۹ فاجنبه ربه فجعله من الصالحين ۵۰ وإن يكاد الذين كفروا ليزلقونك بأبصر هر لما سمعوا الذكرو يقولون إنه له جئون ۵۱ وما هو إلا ذكر للعالمين ۵۲

سورة الحاقه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحاقه ۱ ما الحاقه ۲ وما أدرك ما الحاقه ۳ كذبت قومود عادي بالقارعة ۴ فاما قومود فاهلكوا بالطاغية ۵ واما عاد فاهلكوا بریح صرصر عاتية ۶ سخرها عليهم سبع ليل وثمانية ايام خسوما ففرى القوم فيها صرعى كأنهم أعجاز نخل خاوية ۷ فهل ترى لهم من باقية ۸

۴ سه مودی (گه لی صالح) و عادی (گه لی هوود) شو پوڅه پاستي (که دل داده خروپيڼي) به درويان زاني وياوه پيان پي نه هينا.

۵ نه مجا گه لی سه مود به دهنگيکي نه عره ته ي ژور گه وره له ناویران.

۶ گه لی عاديش به په شه بایه کی ساردی به هيزی سهخت له ناویران.

۷ حوت شو وههشت پوڅ خوي گه وره شو په شه بایه ي برده وام به سرده زال کردن، نهگه له وي بويتايه شو گه له ت دده ي به مردوي که وتون وه قه دی دار خورمای پوواوي ناو زپاو (يان ليها توه) .

۸ ناييا که سيان لي ده بيني که مايتوه وه .

۹ فیرعون وگه لاني پيش شه ویش له دانیش توانی گوند وشاره کان سه ره و ژيري ووه کان په گونا ه و تاوانيان ه هاتن.

۱۰ هر گه ليک له و گه لانه سه پيچی پيغه مبره ي په ورو دگاريان کرد، نه وجا خوي گه وره گرتني به گرتنيکي ژور سهخت.

حویرہ نسلہ -

18 له وپوڅه دا ځوتان وکار وگرده و تان پيشان ده دريت،
 وه هېچ کرده وه تان به نه نهانې و نه نهانې نامننه وه.

41 (بیباهه په کانی مه ککه ده یانگوت محمد شاعېره و نه وه شی ده بلیت شیعره) په روږدگارېش به پرېرچې دانوه و فېرمووی: نه م قبرخانه شیعری شاعیر نیه، ښتر بڼ که متان باوه په ده مینن.

42 وه قسه ی فالچېش نیه، ښتر بڼ که متان بیر ده که نه وه.

43 به لکو نه م قورخانه له لای په روږدگارۍ هه موو جیهانیانه وه په وانه کراوه.

44 نه گهر موحه مه د هندیک ووتی به دهم ښمه وه هه لیه ستایه.

45 بېگومان ښمه به ده سستی خو مانگرت وتوله مان لی دسه ند.

46 و له پاشانېش شا ده ماری دلیمان ده بچې.

47 وه که سیش نه یدم توانی له ښوه بهرگری لی بکات.

48 به پاستی نه م قورخانه یاسخه وه یه بڼ خواناسان وپارژکاران.

49 بېگومان ښمه ده زانین هندیک له ښوه قورشان به درق ده زانیت (ښمه ش توله ی خو مانیان لی دسیتین).

50 به پاستی قورشان ده بیت به هو ی داخ وپه ژاره بڼ بیباهه ران له پږی دواپدا.

51 بېگومان قورشان حق وپاست ودروسته.

52 (ده ی موحه مه د) تږیش هه میشه یاد وته سبیحاتی په روږدگارۍ مه زنت بکه (له سر نعمتی نه م قورشان).

سوره تی المعارج

به ناوی خوی به خشنده ومېره بان .

ته لین: نضري کوري حارث داوی کرد ووتی خوايه نه گهر محمد پاست ده کات نه وه به زووی پیش هاتنی قیامت به رد بارانمان که یت یان سزایه ک بنیریت بڼ خرم وه ژه که م، نه وجا نه وه ی داوی کرد له پږی به دردا به سه ریاهات وکوژرا، به م بڼه یه وه نه م سورده ته دایه زی .

1 داواکاریک که (نضري کوري حارث) بوو داوی سزایه کی کرد، هه پیش دیت بوی.

2 نه و سزایه یان بڼ دیت، نه وجا هیچ هیزیک نیه نه و بیباهه پانه بپارژیت وپه نایان بدات .

3 له لایه ن خوی خاوه ن ده سلات وگوره یی وپله وپایه ی بهر ز وخواوه ن پله کان.

4 نرېشته کان وجوبه ښل سهرده که ون بڼ لای خوی گه وره، له پږیکدا (مه به ست پږی پږی دواپیه) که به نه ندازه ی په نجا هه زار سال (ی دونیاپه).

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۚ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشِيلٍ ۚ لَأَيُّكُمْ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۚ فَلَا أَقِيمٌ يَمَاتُ بَصْرُونَ ۚ وَمَا لَا يَبْصُرُونَ ۚ

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۚ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۚ وَلَا يَقُولُ كَافٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تَدْكُرُونَ ۚ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ ۚ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۚ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۚ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّكُمْ مُمَكِّدِينَ ۚ وَإِنَّهُ لِحَسْرَةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ ۚ وَإِنَّهُ لِحَقِّ الْيَقِينِ ۚ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۚ

سورة المعارج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۚ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۚ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۚ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۚ فَأَصْبَحَ نَاصِبًا ۚ

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۚ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۚ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۚ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۚ وَلَا يَسْئَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ۚ

5 که واته نه ی موحه مه د خوږو نارام گریه، به شپږه یه کی جوان له بهرام بهر نه زیت ونازاری بیباهه پانه وه.

6 به پاستی نه وانه هاتنی پږی دوا یی ژور به دور نه زانن.

7 ښمه ش ژور به نریکی نه زانن.

8 نه و پږی که ناسمانه وه ک مسی تواوه یان وه ک پونی زه یتی لی دیت.

9 وه شاخه کانیش وه ک خووری شیکراوه یان لی دیت.

10 هیچ خزم وښستیکی نریک له خزم وښستی خوی ناپرسیته وه، له بهر نارېحه تی دیمه ن وخه ریک بوونی به حالی خو یه وه.

11 له و پږه دا هه موولایه ک به یه کتر نیشان ده درېن ویه کتیش دهناسن، به لام له بهر نه وه ی هه رکه س خه می خو یه تی که س له که س ناپرسیت، تاوانبار وگونا هکار ثاوات

ده خوازیت بڼ پزگار بوونی له و سزایه کوپه کانی بکات به قوریانی خوی.

12 هه روه ها هاوسه ویراکه شی بکاته قوریانی له پیتانو ده ریزبوونی.

جگه شه نو یوژ خوینانه نه بیت (که خاوه نی شه سیفاتانه):.

۲۳ نه وانه ی که همیشه و به ده وامن له سر به جهینانی نو یژه کانیان.

۲۴ نه وانه ی که له سه روهت و سامانیاندا مافیکی دیاری کراوه هیه له پیتاوی خوادا.

۲۵ بق هه ژارک که خوی داوا دهکات وه بوه ژاریکیش که پوی نایه داوایکات.

۲۶ نه وانه ی باوهری ته وایان به پوژی دوا یی هیه و به پاستی ده زانن.

۲۷ وه نه وانه ی که له سزای په روره دگاریان ده ترسن.

۲۸ چونکه به پاستی سزای په روره دگاریان که سی لی شه مین نیه (تا نه ترسیت و خمی نه بیت).

۲۹ نه وانه شی که پاریزگاری ده که نه له داوینی خویان (که تووشی زینا نه بن).

۳۰ جگه له خیزان و که نیزه که کانیان نه بیت نه گهر داوینی خویان نه گرن لییان لومه ناکرین له سری (چونکه نه وانه بویان له لالن).

۳۱ جا هه رکه سیک جگه له وه په نا بیاته بهر شتیکی تر (وه که زینا، نکاحی موعه) بق تیزکردنی ثاره زوه کانی شه وه دست دروژی کردوه و سنوری خدای به زانده.

۳۲ نه وانه ی که چاودیری سپارده ده که نه (نه مانه ت پاریزن) و به یمانه کانیان ده به نه سر.

۳۳ وه نه وانه ی که شایه تی خویان به ته وای دده نه (به بی جیوازی له نیوان خه لکیدا) و شایه تی کانیان ناشار نه وه.

۳۴ وه نه وانه ی که پاریزگاری له نو یژه کانیان ده که نه وله کاتی خویدا شه جامی دده نه.

۳۵ نه وانه ی خاوه نی شه سیفه ته جوانانه له باخه کانی به هشتدا پیز لیگیراون.

۳۶ چیه نه وانه ی بیباوه پن له کاتیکیدا تق دهرده که بیت (شه ی موحه مه د) به په له دین بولات.

۳۷ له لای پاست و چه پته وه له دوره وه کومه ل کومه ل دوه ستن و به تانه و ته شه روه سه برت ده که نه و گالته ت پی ده که نه.

۳۸ (بیباوه په کان نه یانوت نه گهر به هشت نابو شیره یه بیت که شوینکه و نه کانی خوی تی بیت، شه ی نیمه له پیش نه وانه وه ده چینه به هشته وه) په روره دگاریش شه ی نه یه ته ی دابه زاند و به په رچی دانه وه، وه که ده فهرمویت: ثایا نه وانه ی نابو و

يَبْصُرُوهُمْ يُودُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِهِمْ بِسَبِيهِ ۝
وَصَدَحَّتْهُ وَأَخِيهِ ۝ وَفَصَّلَتْهُ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ نَبِّئِهِ ۝ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَى ۝ نَزَاعَةٌ لِلشَّوَى ۝ تَدْعُوا
مَنْ أَدْبَرُ تَوَلَّى ۝ وَجَمْعٌ فَاقْتَرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝
إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ إِلَّا
الْمُصْلِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۝ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِوَعْدِ اللَّهِ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُتَّقُونَ ۝ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاعِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ۝
وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ حَافِظُونَ ۝
أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ۝ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا قُلْكُمُ هَاطِعِينَ ۝
عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ عَنِ الشِّمَالِ غَرِيبِينَ ۝ أَطِيعُوا كُلَّ أَمْرٍ مِنْهُمْ
أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝

۱۳ له گهل شه هوز و خزم که سانه ش که په نایان دده.

۱۴ نه که هه شه و نه ده به لکو ثاراته خوازه هه رچی هیه له سه ر

زده ی به مرقف و جنو که شه وه بیکاته قوریانی بق شه وه ی پزگاری

بیت.

۱۵ نه خیز قوریانی دان و خوزگه و ثاوات هیج سودیکیان نیه

و نایه نه دی، به پاستی ناگری دوزه خ ناگریکی به بلنسه یه.

۱۶ ناگریکه پیستی سه ر داده مالت.

۱۷ ناگری دوزه خ بانگی شه که سانه دهکات که له دونه یادا

پشتیان هه لکرو وه له به رنامه که ی خوا و پویان وه رگتیا بیت.

۱۸ وه مال و سامانی کز کردی بیت وه وه لی گرتی و له پیتاوی

خوای که وه سه ری نه کردی بیت.

۱۹ به پاستی مرقف به چاوبرسی و چاوجنویکی دروست کراوه

(واته مرقف به هیج تیز نابیت جگه به گل نه بیت).

۲۰ له کاتیکیدا که نا په چه تی که ی تووش د بیت دهکات

به هات و هاوار و نا په زایی دهر پین.

وه شه گهر تووشی خیز و به رکه تیکیش بیت

۲۱ نه یگریته وه له هه ژاران و به شی که سی لی نادات.

شیوه‌ی نه له گه‌ل پتغه‌مبه‌ردا به‌ته‌مان که بخزیننه به‌هه‌شتی پر له‌ناز ونیعه‌ته‌وه؟!.

39 هه‌ر گیز شتی وانابیت، بیگومان خۆیان ده‌زانن ئیمه له‌چی دروستمان کردوون (واته بۆ ئه‌وه‌نده له‌خۆ بای بوون خۆیان ئه‌زانن ئیمه له‌دلۆپی ناوی قیزه‌مۆن دروستمان کردون).

40 ئه‌وجا سویند بێت به پۆژه‌لاته‌کان و پۆژئاواکان ئیمه به‌ده‌سه‌لاتین (مه‌به‌ست له‌پۆژه‌لاته‌کان و پۆژئاواکان ئه‌وه‌یه له‌زستان وه‌ایند و شوین و جیگای هه‌له‌هاتن و ئاوابوونی پۆژ ده‌گه‌رێت و به‌شیوه‌یه‌که له‌هاویندا جیگای هه‌له‌هاتنیکی هه‌یه و له‌زستانیشدا جیگایه‌کی تر، به‌مه‌ش پۆژ له‌چه‌ند جیگایه‌که‌وه هه‌لدیته‌ و له‌چه‌ند جیگایه‌کیشه‌وه ئاوا ده‌بێت).

41 به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌توانین بیانگه‌وپین و له‌ناویان ببه‌ین و له‌جیگای ئه‌وان که‌سانی تری باشت و باوه‌پدار به‌ینین، (بزانن) ئیمه بۆ ئه‌و کاره بێ توانا نین.

42 وازیان لێبێنه‌ با له‌بێباره‌پی و گالته‌وگه‌پ و قسه‌ی پڕپوچدا پۆچن (تۆش خه‌ریکی بانگه‌واز و کاری خۆت به‌) تا ئه‌و کاته‌ی دووچاره‌ی ئه‌و پۆژه‌ ده‌بن که به‌لێنیاان پێدراوه‌.

43 ئه‌و پۆژه‌ی که له‌ گه‌ره‌کانیاان به‌په‌له‌ دینه‌ده‌روه‌، هه‌ر ده‌لێت بۆلای بته‌کانیاان پاده‌که‌ن (هه‌روه‌ک چۆن له‌دوینادا گه‌ره‌که‌ لۆقه‌ پراکردنیاان یو به‌ده‌وری بته‌کانیااندا).

44 له‌ پۆژی داویدا ئه‌و بێباوه‌پانه‌ چاویان شۆڤه‌ و زه‌لیلی و سه‌ر شۆڤی دایگرتون، ئا ئه‌مه‌ ئه‌و پۆژه‌یه‌ که له‌ دوینادا به‌لێنیاان پێ دراویوه‌.

سوره‌تی نوح

به‌ناوی خۆای به‌خشنده‌ و مبه‌ره‌بان .

1 بیگومان ئیمه نوح مان په‌وانه‌کرد بۆلای گه‌له‌که‌ی، و فه‌رمانمان پێکرد که گه‌له‌که‌ت بێداریکه‌روه‌وه‌ و بیانترسینه (که‌ دوور بکه‌ونه‌وه‌ له‌ بت په‌رسی و یه‌کتا په‌رسی بن) پێش ئه‌وه‌ی سزای سه‌ختیاان توش ببێت.

2 ئه‌ویش پێی فه‌رموون: ئه‌ی گه‌ل وه‌ژم بیگومان من ترسینه‌ریکی پوون و ئاشکرام بۆ ئێوه‌.

3 که‌ هه‌ر خوا بپه‌رستن و له‌سزاو سه‌رپێچه‌کانی خۆتان بپارێزن، وه‌ گه‌ر پابه‌ل و فه‌رمان به‌رداری منیش بن.

4 تاوه‌که‌ په‌روه‌رده‌گار له‌گه‌ناه‌ه‌کانتان خۆش ببێت و بتانه‌یلتیه‌وه‌ بۆکانتیکی دیاری کراو (به‌و مانایه‌ی ته‌مه‌ن درۆژتان بکات له‌ته‌جمای گه‌ر پابه‌لێتان بۆ خۆای گه‌وره‌، ده‌ی که‌واته‌ ده‌ستی خۆتان پێش بخه‌ن له‌به‌جێهێنانی فه‌رمانه‌کانی خوا

فَلَا أُقْسِمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَاذْهَبُوا وَتِلْكَ أَوْمَةٌ مِنَ الَّذِينَ يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ نَخْرُجُ مِنْ الْأَجْنَاثِ سِرًّا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِصُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تُرْهِقُهُمْ ذُلُّ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَتَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَذِّرْكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٤﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٥﴾ وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لَتُغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْغُهُمْ فِي أَذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٦﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٨﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿٩﴾

و دووهره‌وتنه‌وه‌ له‌نافه‌رمانی چونکه بیگومان ئه‌گه‌ر کاتی دیاری کراوی مردن هات به‌هیچ شیوه‌یه‌که‌ک له‌ناوئاخریت ئه‌گه‌ر ئێوه‌ بزانن.

5 نوح فه‌رمووی: ئه‌ی په‌یعه‌ده‌نگام من به‌شه‌وه‌ به‌پۆژ بانگه‌وازی گه‌له‌که‌م کرد (بۆ یه‌کخوا په‌رسی).

6 که‌چی بانگه‌وازه‌که‌ی من هیچی له‌ئه‌وان زیاده‌نه‌کرد، هه‌له‌هاتن بپاکردن نه‌بێت.

7 بیگومان هه‌رکاتی من بانگم بکردنایه‌ بۆ ئه‌وه‌ی تۆ لێیاان خۆش ببیت، ئه‌وان په‌چه‌کانیاان ئه‌ناخنی به‌ناو گه‌یه‌کانیااندا له‌په‌ر ئه‌وه‌ی روته‌کانی من نه‌بیستن و جلوه‌رگه‌کانی خۆشیاان ئه‌دا به‌سه‌روچاویاندا تاوه‌کو نه‌مبینن، وه‌به‌رده‌وام ده‌بوون له‌سه‌ر بێباوه‌پی و خۆ به‌زل زانیان تاوه‌که‌ر شوینم نه‌که‌ون.

8 پاشان (ئه‌ی په‌روه‌ردگار) من به‌ناشکرا بانگم کردن. 9 ئه‌مجا من بۆم پاگه‌یاندن و به‌پوونی هه‌موو شتیگم بۆ باسکردن، وه‌مه‌ندێک جارێش به‌نه‌پێی بانگه‌وازم ده‌کردن له‌ناو خێزان هه‌کانیااندا.

10 هه‌یشه‌ پێم ده‌ووتن: داوای لێخۆش بوون بکه‌ن له‌په‌روه‌ردگارتان، چونکه بیگومان په‌روه‌ردگار زۆر لێبرده‌یه‌.

۱۶) وه مانگی گنپاوه به پووناسکی له نیس ئاسمانانه کانددا وخریشی گنپاوه به مایه ی پۆشکردنه وه بۆ ته وای بونه وه و دایگی ساندوه .

۱۷) هه زاتی خوا به که ئیوه ی له زهوی پواندوه (مه به ست ئه وه به که سه ره تا باوکه ئاده می له گل دروست کردوه، پاشانیش نه وه کانی له به روپوی زهوی سود مه ند ده بن).

۱۸) پاشان نه تانگرتینته وه بۆ ناو گل و دواتریش جارێکی تر له زهوی ده تانهینتته ده ره وه (وزیندوتان ده کاتوه).

۱۹) هه زاتی خوا به که زهوی بۆ پاخستون.

۲۰) تا به ئاسانی ها تو چۆ بکه ن به ریگا فراوان و کراوه کانیاندا.

۲۱) نوح فه رموی: ئه ی په روره دگرم به پاستی که له که م سه رپێچیان کردم ویاخی بوون، وه شوین ئه وانه که و تن که نه سه روه ت و سامان و نه نه وه و کۆره کانیان سو دیکیان پێ نگایاندن زیان و گومپای نه بیت.

۲۲) ئه و بیباوه پانه پیلان و فووفیلی که و ده یان گنپا.

۲۳) وه ووتیان به خه لکی: خوا کانی خۆتان واز لێ نه هیتن، واز نه هیتن له وه د و سواع و یغو ت و نه سه ر (ئه مانه پیا و چاکانێک بوون له و ماوه زه مه نه یی ئیوان ئاده م و نوح دا، جا کاتێک مردن خه لکی له به ر خۆشه و یستیان و ینه و په یکه ریان بۆ کردن، دوا ی ئه وان شه ی تان له شێوه ی که سێکدا ها ت بۆ لای نه وه کانیان پێی ووتن: که سانی پێش ئیوه ئه م په یکه ر و وینانه یان په رستوه ئیوه ش بیپه رستن، ئه مه ش به یکه م سه ره تا داده نریت بۆ بت په رستن، وپاش تریش که شته نیوه دوورگی عه ره بی).

۲۴) به پاستی ئه و بیباوه پانه زۆر خه لکیان گومپا کرد، ئه ی په روره دگار ئه م سه ته مکارانه له گومپای زیاتره هێچی تریان بۆ زیاد مه که .

۲۵) به مۆی گونا ه و تاوانیانه وه ، ئه و که له ی به تۆفان نوقمی ئا و کران، ئه مجا خرا نه ئاگری نۆزه خه وه یان سه زای گۆره وه ، که سێکیشیان ده ست نه که و ت له بت و خوا کانیان که پزگاریان بکات له سه زای سه ختی په روره دگار .

۲۶) ئه مجا نوح (که وه رس بوو لییان وزانی ئیتر که س با وه ی نا هیئت، پا راپیه وه) وه رموی: ئه ی په روره دگرم ه یچ که س له بیبا وه پان مه هیله له سه ر پووی زهوی .

۲۷) به پاستی ئه گه ر وازیان لیبیتیت، به نه ده کانی تر گومپا و سه ر لیشیوا و ده که ن، و ته نها وه چه و مندالی خراپ و بیبا وه ی ده خه نه وه .

۲۸) ئه ی په روره دگرم له من وه دایک و با وکم وه که سه انه ش خۆش به که به با وه ی و ئیمانه وه دینه مالم، مه ره ها خۆش ببه له پیاوان و ئافه رتانی با وه پار، ئه ی خوا ی گه ره ته نها له نا رچوون بکه به به شی سه ته مکاران .

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَمِنْ بَنِيكُمْ لِكُمُ جُنْدٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَرًا ۝ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۝ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجْكُمْ إِخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لَيْسَلَكُمْ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَنِ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خُسَارًا ۝ وَمَكْرًا أَمْكَرَ الْبَارَ ۝ وَقَالُوا لَا تَذَرْنِ الْهَتَكَ وَلَا تَذَرْنِ وَدًّا وَلَا سَوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا فَأَذِلُّوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا ۝ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْنِي يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِجَارًا كَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَارًا ۝

۱۱) (ئه گه ر وابه ن) بارانی به لیزمه و خوپه متان بۆ ده بارینێ (ئه م ئایه ته به لگه به له سه ره ئه وه ی ئیستغفار و دوا ی لیخۆش بوون له خوا هۆکاری سه ره که یه بۆ پێق و پۆزی نۆدیوون و بارینی باران).

۱۲) سه ره وه ت و سامان و کۆپی نۆرتان پێ ده به خشیئت، له که ل باخ و یاخا ت و پوویار و چۆگه ی نۆد.

۱۳) ئه وه ئیوه چیتانه بۆ له شکۆ و پله و پایه و گه ره ی خوا نا ترسن.

۱۴) ئه و خوا به ی که ئیوه ی به چه ند قوناغیک دروست کردوه (له ناو سکی دایکتاندا سه ره تا دلۆپی ئار، پاشان وه ک پا رچه پا رووه که، ئه مجا پا رچه خوینێک، دواتر ئیسک، وپاشان دا پۆشینی ئه و ئیسک به گوشت، له کۆتا یدا کرۆ به یه کی ته و او، له دوا ی له دایک بوونیش سه ره تا مندالێکی ساوا، وپاشان که نجیکی به میز و کۆتا قوناغیش پیری و مردن).

۱۵) ئایا نابین که چۆن په روره دگار ئاسمانی به حه و ت چینی له سه ره یه ک دروست کردوه .

سوره تنی الجن

هژی هاتنه خواره و هی سهره تا کانی نهم سورته، بوخاری و موسلم له عه بدوللای کوبی عه بیاسوه (په زای خویان لی بیت) گزپاویانه ته وه که ده لی: پیغه مبه ری خوا (په زای) له که ل کومه لیک له هاره لانیدا پوشت به ره و بازار (عکاظ) شه یثانه کانیش (جنکه کان) له وه رگرتنی هه والی ناسمان به رگری کرابوون، تیره نه ستیره یان بق نه هاوژیرا، بویه که پانه وه جا (هوزه که یان) ووتیان: نه وه چیتانه بق که پانه وه؟ نه وانیش ووتیان، پنگای هه والی وه رگرتنی ناسمانمان لی گپاوه، وه تیره نه ستیره مان بق نه هاوژیری، ووتیان: نه بیئت شتیک پوی دابیئت که بووه ته به به ریست له پتی نیوه ده که هه والی ناسمان بزنان، که واته بپژن گشت خوپه لات و خورنواو له زوی دا بگه پین و سه رنج بدهن بزنان چ شتیک پوی داه، نه وانیش پوشتن به هه موو خوره لات و خورنواو زوی دا که پان، سه رنجیان ده دا تا بزنان چ شتیک به ریسته له به رده میاندا که ناتوان هه والی ناسمان بزنان. (عه بدوللا) ده لی: نه دجا نه وانیه یان که پوو به تیهامه پوشتن، له نه خله دا چونه خزمه ت پیغه مبه ری (په زای) که ده یویست بهوات بق بازار (عکاظ) له و کاته دا پیشنویژی نویژی به یانی بق هاره لانی ده کرد، جنکه کان کاتی گوتیان له قورئان بوو گوی بیستی بوون، نه وس ووتیان، نانه مه یه بویه به ریست له نیوان نیوه هه والی ناسماندا، نه مچا له شویننه وه که پانه وه بق لای هوزه که یان ووتیان: نه ی هوزه که مان (إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا) وه خوی گوره شی نهم نایه ته ی (قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ) دابه زاند بق پیغه مبه ری (په زای).

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان .

1 نه ی موحمه د بلی: نیگا (وه چی) م بوه اته که بیگومان ده ستیه که له جنکه کان گوتیان گرتوه له (قورئان خویندنه وه) نه مچا که (پیغه مبه ری) لی بوویه وه، (جنکه کان پوشتنه وه بولای هوزه که یان) ووتیان ورتن: به پاستی نیمه گوی بیستی خویندنه وه ی وته یه کی سه رسوپه یتر بووین.

2 هیدایه ت و پینمونی (هه مووان) ده کات بق پنگای پاس ت وژی ری و تیکه یشتن، نیمه ش بلوه پمان پیته نا، هه رگیز که سیش ناکه یه هاوه ل و شه ریک بق په روه دگارمان.

3 به پاستی گوره یی و مه زنی په روه دگارمان به رز ویلنده، نه و زاته پپوژه هیچ هاوسه ر و منال و نه وه یه کی بوخوی پپار نه داه .

4 بیگومان بی عه قل و نه زانه که مان (که مه به ستیان پی سی شه یثان بوو) دروی ناله بار و قسه ی ناپه سه ند و نابه چی ده ریاره ی خوا ده که ن (که ده لپن خوا هاوه لی هه یه).

سوره النحل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝٢ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝٣ وَأَنَّهُ كَانَ يَاقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝٤ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝٥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝٧ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجدْنَاهَا مُلِثَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۝٨ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلشَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ سَهَابًا مُّصَدًّا ۝٩ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمَن فِي الْأَرْضِ أَم أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝١٠ وَأَنَّا مَنَّا الصَّلَاحُونَ وَمِنَادُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفٌ قَدَدًا ۝١١ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ۝١٢ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا اهْدَىٰ أَمَانًا بِهِ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْأَفُ بِحَسَا وَلَا رَهَقًا ۝١٣

5 نیمه و امان ده زانی که هه رگیز به نی ئاده م و جنکه کان درق به دهم خراوه ناکه .

6 بیگومان پیاوانیک له به نی ئاده م په نایان ده بده به ر پیاوانیک له جنکه (بق نه وه ی بیانپارین کاتیک نه گه ره شه و له شیوکیدا بهمانیه ته وه) جا جنکه کانیش نه مه یان به هه لزانی زیاتر توشی ترسیان کردن و ماندویان کردن.

7 به نی ئاده م گومانیان و ابوو، وه ک گومانی نیوه که خوی گوره نیتر نیتر او و پیغه مبه ری نانیریت.

8 به پاستی نیمه به ره و ناسمان پوشتن (بق دزین و گوی بیستی هه والی) که چی بینیمان پپکراوه له پاسه وانی به هیز (ی فریشته کان) و تیر و نه یزه کیش به هه موو لایه کدا ده هاوژیرا.

9 بیگومان نیمه پیشت (پیش هاتنی قورئان) له هه ندی جیکای ناسمان داده نیشتن بق گویگرتن له هه والی فریشته کان، به لام نیستا به دواوه هه رکس به یه ویت گوی بگریت یه کسه ر تیر و نه یزه کیکی بق ده هاوژیری.

10 به پاستی نیمه نازانین نایا خوی گوره وویستی زیان و خراپه ی هه بووه به خه لگی سه ره زوی! یان په روه دگارمان وویستی خیر وچاکه و هیدایه تی هه یه بویان.

به بهر که ت وئای زۆریان به سهردا ده باریتین.

17 بۆ ئهوهی تاقیبیان بکهینهوه، جا ئهوهی پوو وه ریک پیت له بادی په روره دگاری خۆی، خۆای گه روه ده یخاته ناو سزایه کی دئوارو وپێ ئازارهوه.

18 بێگومان مزگه وته کان سه رهجه میان بۆ خۆای گه روه، که واته له گه ل خۆای گه روه دا هاوار له که سی ترمه کن و که سی تر مه پرستن.

19 وه کاتیک بهنده کهی خوا (مه بهست پیتی پیغه مبه ر پیغه) مه ستا له خودا بپاریته وه و بپه پرستی، جنۆکه کان خه ریک بوون داباریته سه ری له بهر سه روو بیانیان له گو یگرتنی قورئان له (وادی انخله ی بازاری عوکان).

20 تق بلی (ئه ی موحه مد) دلتیا بن من مه رته نها خۆای خۆم ده په رستم وه یج شه ریک وهاره لیشی بۆ بریار ناده م.

21 وه پشیان بلی دلتیاش بن من هیج زه ره رو زیانیک ناتوانم له ئیوه دووربخه مه وه، مه روه ک ناشتوانم هیج قازا دجیکی دنیا و دوا پۆزیشتان پی بگه یه نم.

22 وه پیشیان بلی به راستی هیج که سی ک ناتوانیت په نام بدات له ئاست سزای خوا، وه جگه له په نای ئه ویش هیج په ناگایه ک شک نابه م.

23 وه هیج شتی کم له سه ر نیه گه یاندنی په یامه که ی خۆای گه روه نه بیت، جا ئه وه که سه ی له خوا وپیغه مبه ر که ی یاخی بییت و سه رپشپیان بکات، بێگومان ئه وه ئاگی ئاگی دۆزه خی بۆ ئاماده کراوه و به هه تا هه تایی وه مه شیه یی تیایدا ده میتیته وه.

24 جا کاتیک ئه وه په شه ویه ئینه یان بیینی که پشیان دراوه، ئه و کاته ده زانن چ که سی هاوکار ویا ره مه تی ده ر وپشتیوانی لاوا تر وژماره ی که مته ر.

25 تق بلی (ئه ی موحه مد) من نازانم ئه وه ی هه ره شانه ی پی لێ ده کریت که (پۆزی دوا یی په) هاتنی نزیکه، یاخود به روره دگاری ماوه یه کی تری بۆ داده نیت.

26 مه ر زاتی خوا زانایه به مه مو کار ویا ره نه ئینه کان، هیج که س ئاگادار ناکات به سه ر نه ئینه کانی خۆیدا.

27 مه گه ر بۆ پیغه مبه ریک که خۆی پازی بییت (ئاگاداری هه ندیک له نه ئینه کانی بکات) جا ئه وه کاته خۆای گه روه فریسته کان ده کاته پاسه وانی له بییش ویشته وه (تا وه کو پارۆزگاری لێ بکات له دزینی هه وال و گو یگرتنی جنۆکه وشه ی تانه کان).

28 بۆ ئه وه ی ئاگادار بییت و بزانییت که پیغه مبه ران - علیهم السلام - به پیک وپیکی ویی که م وکورتی په یامه که ی په روره دگاریان گه یاندوه، وه خۆای گه روه ئاگاداره به مه مو شتیکیان، وه خۆای گه روه هه مو شتیکی هه ژمار وئامار کردوه.

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَ الْقَائِمُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا **16** وَأَمَّا الْقَائِمُونَ فَكَانُوا لِحُجَّتِهِمْ حَطَبًا **15** وَالْوَأَسَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَا سَقِينَهُمْ مَاءً عَدَقًا **16** لِنَفْسِهِمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا **17** وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا **18** وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا **19** قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا **20** قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا **21** قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا **22** إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا **23** حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا **24** قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا **25** عَلِيمٌ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا **26** إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا **27** لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتٍ رَحِيمًا **28** وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا **28**

11 بێگومان ئیمه که سانیکی چاک ویا شمان تیدا هیه، وه له خوار چاکه کانه وه شمان تیدا هیه، کاتی خۆی وپیش ئیستا ریگا وپشپازی هه مه جوړ مان گرتبوه بهر (ئیستاش ئاییی پیرۆزی ئیسلام ئاشکرا وپوون و دیا ره).

12 ئیمه دلتیاین که هه رگیز ناتوانین له ده سه لاتی خوا ده رچین له زه ویدا، وه به هه له اتان وپاکردنیش هه رگیز له ده سه لاتی خوا پزگار نابین.

13 بێگومان کاتیکیش که گو ی بیستی هیدایه تی (پیغه مبه ری ئیسلام) بووین خیرا باوه پمان پته ئینا، جا هه ر که س باوه ر به ئینیت به په روره دگاری خۆی، ئیتر ناتو سیت که کابو کیده وه چاکه کانی لی که م بکریته وه وله گونا هه کانی شی چاوپۆشی نه کریت.

14 به راستی ئیمه هه ندیکمان موسلمانین وه ندیکی تری شمان سته مکارو خوانه ناس، ئه مجا ئه وانه ی موسلمان بوون ئه وانه که ریی پاست و سه رفرازیان دۆزیوه ته وه.

15 به لام سته مکارو خوانه ناسانی ش ده بنه سوته مه نی ئاگی دۆزه خ.

16 (پاش ئه م ووتانه ی که جنۆکه باوه رداره کان ووتیان) خۆای گه روه ده فره مویت: جا ئه گه ر هه ردولا له (جنۆکه ویه نی ئاده م (په گه ی راست بگره به ر وه سه ری به رده وام بن ئیمه بارانی

سوره تی الزمل

به ناوی خوی به خشنده ومیره بان .

۱) نهی شو که سہی که خوت دایق شیوه (نہم بانگ کردنه ناپاستی پیغمبری خوا پیغمبر کروه، له دای شوہی بق یه کم جار له نه شکوتی - حرا - جویره نیل نیگی بق ده کات، زور ترسی لی دهنیشیت وده جیتته مالہ وه وده لی به خاتو خه دیجهی خیزانی دامپوشه دامپوشه، هر له بر شوہ جویره نیل وویستی شو ترسی پیغمبر بره ویتته وه وتی یگیه نیت که تر نه رکی گهرت له سر شانه وده بیت واز له پشوو بهیتت).

۲) شو وه هسته (شو نویتز بکه) مه گر که میکی نه بیت (نویش بق حوانه وه وپشوو).

۳) نیوه یان که متر له نیوه لی کم بکه ره وه (وه که شوہی بقه رمویت سی یه کی شو وه هسته یان نیوه یان دوسی یه کی بکه به شو نویت).

۴) یان که میکی لی زیاد بکه، وه قورشان بخویننه به ووردی وله سر خوی به شیوه یه بیر له مانا وواتاکانی بکه ره وه.

۵) به راستی نیمه له مه ولا فرموده ووته یه کی گران وقورست پی پاده گه نین (که قورشان، به شیوه یه کی نه رکی سر شانت گرانتر ده کات له گه یاندنی به مؤرقایه تی).

۶) به راستی شو بیداری وپا نه وه وپه ندایه تی خوی گهره تیایدا زور کاریگه وتره بق نویتز کار له نویتز وپه ندایه تی کردنی پوز، وه (شو) بق خویندی قورشانیش له بارتره .

۷) بیگومان تو (نهی موحه مد) به پوزدا ماوه یه کی دور ودریژت له برده مدایه بق هاتو چو وکار کردنت، (که واپوو زورینه ی کاتی شهوت دابنی بق خوا به رستی وشو نویتز قورشان خویندن).

۸) همهیشه یاد ونگری په رورده گارت بکه، وپه مل که چی و زور به دلسوزیه وه پوی تی بکه بق به ندایه تی کردنی.

۹) شو زاته ی که خوا په رستی بق ده که یت په رورده گاری پوزمه لات وپوزناوایه، هیچ په رستراویکی به هق نیه جگه له شو، که واته هر شو بکه به پشتیوان و فریاد په سی خوت.

۱۰) نارام بگره له سر شو ووته ناشرینانه ی که بیباوه پان ده لین، وه به شیوه یه کی جوان ده سیان لی ه لگره ووازیان لی بهینه (به ومانایه ی که پویه پرویان مه بره وه وجه نگیان له گه له مه که، نه مه ش فرمانی په رورده گار بو پیش دابه زینی فرمان به جهاد کردن).

۱۱) لیم گه پی بق (توله سندنه وه) له بیباوه په خاوه نازو نیعمه تانه ی که نایه که ی من به درق ده زانن، وکه میک مؤله تیان بده.

۱۲) بیگومان کوت وزنجیر ووزره خمان ناماده کردوه بق شو بیباوه پانه.

۱۳) هر وه خوار دینکی گه رو گیر (وه زه قوم) وسزایه کی زور سخت وپر نازاریش.

سُورَةُ الزَّمَلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الزَّمَلُ ۱) قُرْآنُكَ لَاقِيلًا ۲) يَصْفُهُ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قِيلًا ۳) أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۴) إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا

ثَقِيلًا ۵) إِنْ نَاشِئَةُ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۶) إِنْ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۷) وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۸)

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۹) وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَنْوَلُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۱۰) وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ

أُولَى الْعِمَّةِ وَمَهْلِكُ قِيلًا ۱۱) إِنْ لَدُنَّا أَنْكَالٌ وَحِمَالٌ ۱۲) وَطَعَامًا دَاعِصَةً وَعَذَابًا أَلِيمًا ۱۳) يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ

وَكَاثِلُ الْجِبَالِ كَيْدًا مَهِيلًا ۱۴) إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكَ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۱۵) فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ

فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۱۶) فَكَيْفَ تَنْفَعُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ

الْوَلَدَ نَسِيًا ۱۷) السَّمَاءَ مَنْقُطِرَةً ۱۸) كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۱۹) إِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْذِلْ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا ۲۰)

۱۴) له پوزنکدا که زهوی وچیاکان دیننه له رزه وکپوه کان وورد وخالش دهن وله نه نجامدا وه که ته پوزلکه ی لیمان لی دیت.

۱۵) به راستی و بیگومان نیمه پیغمبره ریکمان بق به وانه کردن که شاهیده له سهرتان، هر وه که چون پیغمبره ریکشمان په وانه کرد بولای فیرعون (که موسی بو).

۱۶) جا فیرعون سهر پیچی شو پیغمبره ری کرد و نیمه ش توله مان لیسهنده وه به توله یه کی سخت وپیچامانه وه (شو وپوو نوقمی دهریای نیلی کرد).

۱۷) نه مجا نیوه که بیباوه پی ده کن، چون خوتان ده پارینن له پوزگارنک که (له بر ناپه حه تی دیمه نه کانی) مندال پیر ده کات وسری سپی ده کات.

۱۸) له پوزده دا ناسمان له ت وپت دهنیت، وپه لین ووه عدی خواش دیننه دی.

۱۹) نه مه ش (نم نیشانه و نایه تانه ی که باسکرا) بیرخستنه وه وپه ند وناموزگاریه بق هر که س بیه ویت ریگا بولای په رورده گاری خوی بگریته بر.

۲۰) بیگومان په رورده گارت ده زانیت که تو که متر له دوسی یه کی شو یان که متر له نیوه یان که متر له سی یه کی شو هله دسیت بق شو نویتز کردن، وده وره ها ده زانیت که هندی که

سوره تی المدثر

هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ خَوَّلَهُمْ دُولَهُمْ وَهُمْ لَا يَصْلَوْنَ إِلَيْهَا يَوْمَ يُخَالِصُونَ أُنَافِقَهُمْ فَالْأُنَافِقُ إِلَهُ الْمُنَافِقِينَ وَيَوْمَ يَخْلَقُ اللَّهُ سَافِرًا فَلْيُكَلِّمِهِمْ فِي ظُهُورِهِمْ ذُو الْعَرْشِ يَكُونُ أَقْنَابٌ يُنَادِي الَّذِينَ يَخْلَقُ لَهُمْ فِي يَوْمَئِذٍ دُورًا أَلَمْ يَكُنْ لَهُ دُورٌ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الدُّنْيَا كُلِّهَا يَوْمَ تُخْلَقُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَمَنْ فِيهِنَّ خَلْقٌ آخَرٌ كَخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَمَنْ دُونَهُ لَقَدْ يَلْبِغُونَ أَلَمْ تَكُنْ لَهُ الْآيَاتُ الْأُولَى الْأَوَّلَى فَلْيُنَادِلْهُمْ فِي هَؤُلَاءِ يَوْمَ تَكُونُ الْآيَاتُ الْآخِرَةُ الْآخِرَةُ وَلَمْ يُبَذَّلْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَدْرُكُ أَهْلَهُمْ وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ أَلَمْ تَكُنْ لَهُ الْآيَاتُ الْأُولَى الْأَوَّلَى فَلْيُنَادِلْهُمْ فِي هَؤُلَاءِ يَوْمَ تَكُونُ الْآيَاتُ الْآخِرَةُ الْآخِرَةُ وَلَمْ يُبَذَّلْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَدْرُكُ أَهْلَهُمْ وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ

به ناوی خوای به خشنده ومیره بان .

نئی نو کہ سہی (بہل و برگ و پیخہفت) خوت پیچاوتہ وہ .
 ۲ ہستہ و خہ لگی ہترسیئہ و پیڈاریان بکہرہوہ (لہسزای
 خوی گہورہ نہ گہر باورہ نہ ہیئن).

وه په روږده گارت به گه وږه بگره (به گه وږه ی بگره له وهی
که پتویستی به هاوړل وشه ریک ه بیت).

۴ وہ جل و بہرگ و پو شاکت بہ پاک را بگرہ (یان خو ت و شو یں کہ و توانت دہ رونتان بہ یک را بگرں لہ گوناہ و توان).

۵ واز بهیښته له گوناوه وټاون وهښتنیک چگه له خوا
په سرستیټ (نهمه مانای نهوه نیه که پیغه مېر ^{وړاند} گوناوی
کردیټ بلگو مانای نهوه په که خوی وټوه تی له سر پر وهښته
به رڼکان به روږده بکات).

وہ شتیك مہ بخشہ لہ پیناو نہوہی زقورت دہسکہ ویت،
واتہ منہت مہکہ بہسر خہ لکیدہ بہوہی پپیان دہہ خشیت،
لہ رامہ ریدہ جاوہروانی زقورتیان لہ بکیت.

له بهر په زامه ندى په روږه دگارت وله بهرام بهر ته زيات ونازاري
بييا وهران خوراگريه.

8 جا کاتی کہ فووکرا بہ کہ رہنا (سوور) دا .

٩ نائو روژه روژیکي زور سهخت وگرانه.

10. لہسہر بیباوہران ئاسان نیہ.

۱۱) واز له من وئو کهسه بهیڼه (بو توږله سه نډنه وه) که دروستم کرد به ته نها (کاتیک که له سکی دایکیدو بوو، پاشان کوپی و سه روهت و سامانم پیڼه خشکی که چی هر بار و پی نه هیڼا، رافه که رانی قورئان دهلین خوی گوره مه به سستی و له لیدی کوپی موغه به ریه که ده سه آنتیکی ټوړی پيدا که چی له بری شه و ی سویاسگوزار بیت یاخی بوو).

12) وه دارایی زور زه به ندم ییډا.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ، وَلَوْلَا هَٰذَا عَلَيْكَ فَاءٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَلَتَّابٌ عَلَيْكَ فَاقْرَأْ وَمَا يَنْسُرُ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ، وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَعِتُونَ مِّنْ قَضَلٍ أَلَّهُ، وَءَاخَرُونَ يَقْنَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَأْ وَ مَا يَنْسُرُ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقْبِلُوا لِإِمْسَاكٍ مِّنْ حَبْرِ مِجْدُوهٖ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ غَفْوَرٍ رَّحِيمٍ﴾

سُورَةُ الْمُنَادِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيهَا الْمُدِيرُ ١ ثُمَّ قَائِدُ ٢ وَرَبِّكَ فَكَفَى ٣ وَثِيَابُكَ فَطَهَّرَ ٤
وَالرَّجُلَ فَأَهْجَرُ ٥ وَلَا تَمَنَّ أَنْ تَسْتَكْثِرَ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧
فَإِذَا نَفَرْنَا فِي السَّائِرِ ٨ فَذَلِكَ يَوْمِمْزِ يَوْمِ عَيْسَى ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ
عَيْسَى ١٠ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا
مَمْدُودًا ١٢ وَبَيْنَ شُهُودًا ١٣ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهْجِيدًا ١٤ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ١٥ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِأَيْتَانَا عَيْنِدَا ١٦ سَاءَ هُفُهُ ١٧ وَصُعُودًا ١٨

هاوله کانیشت هر بهو شیویهن، خوی گه وره ئه ندازه ی شهو و پوژ دیاری ده کات، هر بهو شیویهش خوی گه وره ده زانیئت که ئیوه ناتوانن که نهو ئه ندازه ی دیاری بکن و نه رکی شهو نوژی کردن بهو شیویه جی به جی بکن، هر بۆی خوی گه وره تهویه ویه شیمانی لی وهرگرتن، جا هر چه ندیکتان توانی له شهو نوژی کردن و قورئان خویندن نه نجاسی بدن، چونکه خوا ده زانیئت که هه ندیکتان نه خۆش ده کهن و (ئه وه تان پی ناکرئت) یان هه ندیکی تر تان سه فهر ده کات بی بازرگانی ویه ده ست هینانی فهزل و پزق و پوژی خوا، یان هه ندیکی تر له پیناو خوی گه وره ده جه نگیت، جا هر چه ندیکتان توانی قورئان بخوینن و نوژی کانتان بکن و زه کاتی مالیشان بهو شیویه ی که خوا دیاری کنبه بدن، وه قه رز بدن به خوا به قه رزیکی جوان (واته مال بیه خشن له پیناو خوا ده به به خشینیکی جوان) وه هر چی پیش ده ستی خۆتان بخن له خیر و چاکه بی دوا پزۆتان ئه وه له لای خوی گه وره ده بییننه وه، ئه وه شی لای خودایه باشت رگه وره تره، جا داوی لیخۆش بیون بکن له خوی گه وره چونکه هر نهو زاته خوا به کی لیئوورده و مبه ره بانه.

۱۳ ره کوي ونه وهی هه میشه ئاماده وپه رده ست (له بهر نه وهی که باوکیان سه روه و سامانی زۆر بوو پنیوستی نه ده کرد نه وان سه رقائی کاسپی بن له بهر نه وه هه میشه له بهر ده ستی باوکیان ئاساده بوون).

۱۴ ره هۆکاری ژیانم بۆ پاخستبوو له کهل وپه ل وه موو نازو نبعمه نیکیش به هره مەندم کردبوو به درژایی ژیانی.

۱۵ پاش هه موو ئه مانه ش هیشتا به ته مایه بۆی زیاد بکه م.

۱۶ نه خێر چاره پوان نه بێت بۆی زیاد بکه م، چونکه نه و (ولهیدی کورپی موغهیره) بێباوه پێکی سه سه خته به به لگه و نیشان کاشان (که نارو مانه بۆ پێغه مبه ره که مان).

۱۷ به م زوانه سزای زۆر سه ختی پێ ده چێژم.

۱۸ بێگومان (ولهیدی کورپی موغهیره) بیری کرده وه و (قورئانی) هه لسه نگانده، به لام به به له دا چوو ملکه چی پاستی نه بوو.

۱۹ ده ک به کوشت بچێ وگۆپی وون بێت (خوا پسوای بکات) چون هه لسه نگانده نێکی کرد بۆ قورئان.

۲۰ بووباره به کوشت بچێ وگۆپی وون بێت (خوا پسوای بکات) چون هه لسه نگانده نێکی کرد بۆ قورئان.

۲۱ پاشان سه رنجی دا (ویری کرده وه).

۲۲ له مجا ناوچه وانی گێژ کرد وپه ش داگیرسا، وه ک نه وهی زۆر به قولی بیر بکاته وه.

۲۳ پاشا ئه پشتی هه لگه رد و خۆی به زلزان (له وهی که باوه پ بهیئیت).

۲۴ نه مجا ووتی : ئه م قورئانه هه یج نه وه نه بێت که سیه ر و جاندوره (موحه مه د) له خه لکانی تروه وه ری گرتوه.

۲۵ وه ووتی ئه م قورئانه ووتی مرف نه بێت هه یجی نه نه.

۲۶ (له پاش هه موو وته کانی وه لید) خوای گه وره ده فه رموئیت : ده بێت هه ر زۆر زوو بیه یه م به سه قه ر.

۲۷ جا تق چوزانیت (ئهی موحه مه د) سه قه ر چه ؟.

۲۸ نه و (سه قه ره ئاگرێکی) وایه هه یج ناهێتته وه (له گۆشت وئێسک هه مووی ده سوئینیت) وه ده ستیش له هه یج هه لئاگریت.

۲۹ نه و ئاگره پێست و لاشه په ش ده کاته وه و ده یبرژینیت.

۳۰ نۆزه له فره شته کان وان به سه ریه وه و سه ریه رشتی ده کهن.

۳۱ وه ئێمه سه ریه رشتیارانی ئاگرێ نۆزه خمان داننه ناوه له فره شته کان نه بێت، وه نه و ژماره یه شمان ته نها بۆ

تاقیکردنه وهی بێباوه پان داناه، وه بۆ نه وه ش خاوه ن کتێبه ئاسمانیه کانیش له (جوله که وگاوه کان) دلنایان له پاستی ئه م قورئانه (چونکه نه و ژماره یه ش له کتێبه کانی ته ورات وئینجیلدا

باسکراوه) وه هه روه ها بۆ نه وه ش باوه پداران زیاتر باوه ره که یان دا به ززیت، وه هه یج که سیش له خاوه ن کتێب و باوه پدارانیش دوو دل نه بن (له پاستی قورئان)، وه بۆ نه وه ش دوو پوو دل نه خۆش

و بێباوه پانیش هه ر بۆ خۆیان قسه بکن و بێلین: ئایا خوا مه به ستی چه له نه ونه هێنانه وه به م ژماره یه ؟ هه ر به و شیوه خوای گه وره هه ر که سی بیه ویت گومرای ده کات، وه هه ر که سیشی بیه ویت

ئه، مکه ر و فدر ۱۸ فقیل کیف قدر ۱۹ ثم قیل کیف قدر ۲۰ ثم نظر

۲۱ ثم عیس و بسر ۲۲ ثم اذروا سکر ۲۳ فقال ان هذا الاخير

یوتر ۲۴ ان هذا لا قول البسر ۲۵ سألویه سفر ۲۶ وما اذرك

ما سفر ۲۷ لا نبی ولا نذر ۲۸ الواحه للبسر ۲۹ علیها تسعة عشر

۳۰ وما جعلنا احصاء النار الا ملئیکه وما جعلنا عدتهم الا فتنه

لذین کفروا لیستقین الذین اوتوا الکتاب و زاد الذین امنوا ایماننا

ولا تراب الذین اوتوا الکتاب والمؤمنون لیقول الذین فی قلوبهم مرض

والکفرون ماذا اراد الله بهذا مثلا کذالك یضل الله من یشاء و یرى

من یشاء وما تعلم جودک الا هو وما هی الا ذکرى للبسر ۳۱ کلا

والقمر ۳۲ واللیل اذا دبر ۳۳ والصبح اذا اسفر ۳۴ انما لاحدى

الکبر ۳۵ نذیرا للبسر ۳۶ لمن شاء منکم ان یقدم او یناخر ۳۷ کل

نفس بما کسبت رهینه ۳۸ الا احصاء الیهین ۳۹ فی جنت ینساءون

۴۰ عن المعجمین ۴۱ ما سألکم فی سفر ۴۲ قالوا لکن من

المصلین ۴۳ ولکن نطعم المسکین ۴۴ وکننا نخوض مع

الحا ضین ۴۵ وکننا کذب یوم الدین ۴۶ حتی اتنا الیقین ۴۷

پێنموونی ده کات، هه یج که س نازانیت ژماره ی سه ریا ز وله شکره کانی خودا چه ندن خۆی نه بێت، وه ئه م ئایه ت و به لگه و نیشانانه ته نها بیر خه ره وه وپه ند و ئامۆژگارین بۆ به نی ئاده م.

۳۲ نه خێر وانیه (نه و بێباوه پانه پۆژێک دیت په شیمان ده بنه وه که پۆژی دواییه) و سویند به مانگ (سویند خواردن به دروستکراوه کانی خوا ته نها بۆ خوای گه وره یه، نه ویش له به ر گرنگیان، وه بۆ که س نه ی سویندیان پێ بخوات).

۳۳ وه به شه و کاتێک که پشت هه لده کات.

۳۴ وه به به ره بیان کاتێک که پوون ده بێتته وه و خۆی ده نوینیت.

۳۵ بێگومان ئاگرێ نۆزه و (سه قه ر) به کێکه له به لا و شته سامناک گه وره کان.

۳۶ ترسینه ره بۆ ته وای به نی ئاده م.

۳۷ بۆ نه وانه ی نه یانه ویت پێشپێکی بکن وپیش بکه ون له کاری چاکه دا، یان بۆ نه وانه ی که دوا ده کهن له کاری خراپه دا.

۳۸ هه موو که سێک بارمه ی ده ستپێشخه ری خۆیه تی له پۆژی دوا ییدا (جا گه ر چاکی کردبیت چاک وه ده سه د ده ییت ره گه ر خراپیشی کردبیت خراپ به ده ست ده یینیت).

۳۹ نه هلی ده ستی پاست نه بێت (که نامه ی کرده وه کانیان به ده ستی پاستیان وه رده گرن).

۵۲ نهك هەر ئەوئەندە بەلگە ھەریەكە لەوانە دەیهێت خوا نامەبەکی كراوهی بۆ بنێرێت (لەسەر پاسنی پەیمەكەى موحمەد ﷺ).

۵۳ نهخێر (ھەرگیز بەتەمای كاری وانەبن) چونكە ئەوانە ناترێن لە پۆزى دواى.

۵۴ نهخێر (با ئەوئەندە پۆنەن لە یاخى بووندا)، چونكە ئەم قورئانە یاد خەرەوه و ئامۆزگاریه.

۵۵ جە ئەوئەو دەیهێت با پەند و ئامۆزگاری لى وەرگیرێت.

۵۶ جە ئەو خەلكە پەند و ئامۆزگاری وەرناگرن، مەگەر وویستی خودای لەگەڵ بێت، ھەر پەرورەدگارە شایانی لى ترسانە و ھەر ئەویش لەگەڵ و تەوانەكان خۆش دەبێت.

سورة القيامة

بەناوی خۆی بەخشندە و مېھرەبان .

۱ سوێند بێت بە پۆزى دواى (ئەم سوێندەش بەلگەى لەسەر گرنكى ئەو پۆزە لای خۆی گەورە).

۲ وە سوێند بە دەروونى كە خۆى لۆمە دەكات (لۆمەى خۆى دەكات لەسەر كەمتەرخەمى لەكاری چاكەدا، یان لۆمەى خۆى دەكات لەسەر كردنى گەناھ و تەوان).

۳ ئایا مەرفە وادەزانێت كە پاش مردن ئێسكە پزێووەكانى كۆناكە پەنە.

۴ بەلى ئێمە زۆر بەتەواناین تەنانتە لەسەر پێككردنەوێى خەت و ھێلى سەرپەنجەكانیشیان.

۵ بەلگە مەرفە دەیهێت خرابەكاری و تەوان پێش خۆى بخت (وێر لە پەشیمان بوونەو و تەوێبە نەكەتەو).

۶ بەگەتە پەكەو دەپرسیت : ئاخۆ كەى پۆزى دواى دیت؟

۷ جە كاتێك (لەترسى مردن و ھاتنى قیامت) چار ئەبەلق دەبێت و ئەپرسێتەو.

۸ وە مانگ گێرا و تارىك بوو.

۹ وە پۆز و مانگ كۆكرانەو (واتە لەشوینى خۆیان نەمان و كەوتنە خوارەو).

۱۰ جە لەو پۆزەدا مەرفەسى تەوانبەر (لەترس و بێسەنى ناپەھەتەكانى ئەو پۆزە) ھەوار دەكات و دەلێت: ئەى ھەوار بۆ كۆى پاكەم رەھەلێم.

۱۱ تەخێر ھێچ پەناگایەك نەى بۆ دەریاز بوون (ی بێباوەپان).

۱۲ لەو پۆزەدا پەناگا و جێگای ئارام و ئوقرە گرتن ھەر لای پەرورەدگارت (واتە كەس ناتوانێت ھێچ كەسێك پەنا بدات جگە لەخو).

۱۳ لەو پۆزەدا ھەموو ھەوالێك دەدێت بە مەرفەكان لەو كارو كردەوانەى كە پێش خۆیان خستووە و لەو ھەشى دواى خۆیان خستووە (لەچاكە و خرابە).

۱۴ (نەك ھەر ئەوئەندە) بەلگە مەرفە ئاگادارە و شایەتە بەسەر خۆیەو (ھەموو ئەندامەكانى شاھیدی ئەدەن لەسەر ئەوئەو كە كەوێنەو).

فَمَا نَعْنَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٥٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكَّرَةِ مَعْزُومِينَ ﴿٥٩﴾ كَانَهُمْ حُمُومٌ سُتْفِرَةٌ ﴿٦٠﴾ قَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٦١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتِي صُحُفًا مُنَشَّرَةً ﴿٦٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخْفَاؤُنَ الْآخِرَةُ ﴿٦٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٦٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ شَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النُّفُوِّ وَأَهْلُ الْمَعْفُورَةِ ﴿٦٥﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَلَيْسَ لِلْإِنْسَانِ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلْ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ يَا أَيُّهَا الْقِيَمَةُ ﴿٦﴾ فَإِذَا رَأَى الْبَصُرَ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَيْنَا يَوْمَ يُنْفَخُ الْفُتُورُ ﴿١٢﴾ يُنْفَخُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُخْرَجُهُ لِسَانُكَ لَتَعَجَّلَ بِهٖ ﴿١٦﴾ إِنْ عَلَيْنَا جُمُوعُهُ وَقُرْءَانُهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قُرَأَتْهُ فَانْقِرْ أَقْرَءَانُهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا بَيِّنَاتُهُ ﴿١٩﴾

۴۰ لە ناو باخاتی بەهەشتدا پرسیار لەیهكتری دەكەن.

۴۱ لەبارەى تەوانبەر و خرابەكارانەو.

۴۲ ئەو چى بوو بەھۆى ئەوئەو كە ئێوئەو پاپێچى (شاگرى) سەقەر كرد؟

۴۳ لەوئەلەدا دەلێن : ئێمە لە نوێژ خوێنان نەبووین.

۴۴ وە خواردنمان نەئەدا بەھەژاران و بێ تەوانیان.

۴۵ وە ئێمە لەگەڵ كەسانى ناپەو ھەمیشە لەقەسەى ھێچ و پوچ و بێ شەرعیدا پوچوو بووین.

۴۶ وە پۆزى دواىمان بەدرق دەزانى.

۴۷ تائەو كاتەى كە مردن یەخەى پى گرتین (ئێمە ھەر لەبێباوەرى خۆمان بەردەوام بووین).

۴۸ جە ئەو كاتە تەوا و شەفاعةتى ھێچ تەوا كارێك سەود و قازانجى نەى بۆیان.

۴۹ باشە ئەوانە چیان بەسەرھاتووە و لە پەند و ئامۆزگارى و بێخستەنەوئەو (پۆزى دواى) پێشت ھەلەكەن.

۵۰ ھەروەكە لە گۆپەرێژە كۆپى سەگەر وان .

۲۵ كە لەترسى شێر ھەلھاتوون.

۱۵ هر چه ند بر ویانوی زورش بهینته وه .

۱۶ (پیغمبری خوا) کاتی قورانی بق دهات پیش نه وهی جویره نیل لیبتیه وه په لهی ده کرد له خویندنی قورانه که تاوهر له بری نه چیتیه وه وله بری بکات، خوی گوره ش نه م نایه تی نارد ه خواره وه) زمانت به قورنان خویندن مه جوتیه (وبه له مه که بق له بر کردنی).

۱۷ بیگومان له سر نیمه یه کورده وه وخویندنه وهی .

۱۸ جا کاتیک که نیمه قورنمان بق خویندیه وه (واته که جویره نیل بقی خویندیه وه)، قش به دوی نه ودا بیخویندیه وه .

۱۹ پاشان له سر نیمه شه پونکرده وهی مانا وواتاکانی .

۲۰ نه خیر واتیه (وهک نیوه پیتان وایه زیندو نابنه وه، به لکو زیندوده کرینته وه) به لکو نیوه هر دونیاتان خوش دهویت، وه دونباش به په له کتایی دیت .

۲۱ (له همان کاتدا) پوزی دواپتان پشت گوی خستوه .

۲۲ له پوزی دواپدا کومه له پوخساریک که شاهون .

۲۳ بق په روره دگاری خویان ده پوان وته ماشا ده کهن (کومه له همرورده یه کی سه حیج هاتوه باس له وه ده کهن که باوه پداران له پوزی دواپدا خوی گوره ده بیین وه چن له شه ویکی سامالدا سه بری مانگ بکن).

۲۴ ره کومه له پوخساریکیش له و پوزدها گرژ وتال وره شن .

۲۵ چاوه روانی نه وهن کاره ساتیکی پشت شکینیان به سه ردا بهینریت .

۲۶ نه خیر (هر ناوا بویان ناجیته سر) کاتیک که گیان که شته که روو قوپ قوپا که .

۲۷ جا نه ورتیت: کی فریای نه وه که سه ده که ویت (که گیانی که شته وه که رووی).

۲۸ نه وه که سه ی که گیانی ده کیشریت وله سه ره مه رگدایه ده زانیت که نیر کاتی مال ناوایه .

۲۹ وه قاچ ولولای (نه وه که سه) به یه کتردا ده نالت .

۳۰ نه مچا له و پوزدها بولای په روره دگارت پاپیچ ده کریت (بق لیپرسینه وه و بییننه وهی کاره کانی).

۳۱ نه وه که سه نه باوه پی هینا و نه نوژی کرد .

۳۲ به لکو (سه ره پای نه وه ش پیغمبری) به دروزانی وپشتی مه لکرد له تاعه تی خوا .

۳۳ پاشان به لوت به رزی وخو به زل زانیه وه که پایه وه نیر مال ومندالی .

۳۴ نه وچا پتی ده ورتیت وهیل وتیاچوون بقت .

۳۵ دویاره وهیل وتیاچوون بقت .

۳۶ نایا مرقف — واده زانیت هروا (بی لیپرسینه وه) وازی لیده هینریت ویره لا ده کریت .

۳۷ نایا نه و دلویه ناویک نه بو له تووی پیاوه وه ده پزینرایه (ناو مثالانی ثافره ته وه، نه ی له بهر چی نیستا ثابه و شیوه یه

کابل شجون العاجله ۲۰ وندرون الآخرة ۲۱ ووجوه يومئذ ناضرة ۲۲

إلى ربها ناطرة ۲۳ ووجوه يومئذ باسرة ۲۴ ظن أن يفعل بها فاقرة ۲۵

كلا إذا بلغت التراقي ۲۶ وقيل من راق ۲۷ وظن أنه الفراق ۲۸ وألفت

الساق بالساق ۲۹ إلى ربك يومئذ الساق ۳۰ فلا صدق ولا صل

۳۱ ولكن كذب وتولى ۳۲ ثم ذهب إلى أهله يتطمئ ۳۳ أولك

فأولك ۳۴ ثم أولك فأولك ۳۵ أحسب الإنسان أن يترك سدى ۳۶

الترك نطفة من مني ثم ۳۷ ثم كان علقه فخلق فسوى ۳۸ فجعل منه

الزوجين الذكر والأنثى ۳۹ أليس ذاك بقدر عى أن يحى الموتى ۴۰

سورة الإنسان

بسم الله الرحمن الرحيم

هل أتى على الإنسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا ۱

إننا خلقنا الإنسان من نطفة أمشاج نبتليه فجعلناه سميعا

بصيرا ۲ إننا هديناه السبيل إما شاكرا وإما كفورا ۳

إننا اعتدنا للكافرين سلاسل وأغلالا وسعيرا ۴ إن

الإنسار يشربون من كأس كان مزاجها كفورا ۵

گرمبا بووه وخوی له بر چوته وه .

۳۸ پاشان بوو به پارچه خوینیکی هه لواسراو (به مثالدانه وه) وپاشتریش خوی گوره ریک ویتکی کرد (و پوچی کرد به به ریدا و به جوانترین شیوه دروستی کرد).

۳۹ جا هر له و دلویه ناوه وه خوی گوره نیر ومی ی پیکهینا و دروستی کرد .

۴۰ نایا نه و خویای (به و شیوه وقوناغه یه که له دوی یه کانه مرقفی دروستکرده) ناتوانیت جاریکی تر مردوه کان زیندو بکاته وه ؟ .

سورة التی الإنسان

به ناوی خوی به خشنده ومیره بان .

۱ بیگومان ماوه یه که پوزگار به سر به نی ئادم دا هاتوه که شتیک نه بووه که باس وخواس بکریت (واته پوزگاریک هه بووه که مرقف — هر نه بووه له بونه ودا تا باسی هه بییت، نه مه ش نه که پیتیه وه بق نه و سه رده مهی هیشتا خوی گوره ئادم — ع — ی خهلق نه کردبوو).

۲ به پاستی نیمه مرقفمان دروست کردوه له دلویک ناوی بیتینراو له تووی پیاو وهیلکه دانی ثافره ت، تاوه کو تاقی

۹ وه ده لښ: ټيمه ته نها له بهر په زامه ندى خواى گوره نان ده د دين به ټيږه، وه هېچ پاداشت وسپاسيكي شمعان ناوټ لټان.

۱۰ بيگومان ټيمه له په روه ردگارى خومان ده ترسيين له پوځي كدا كه نذر ترش وتال وسته.

۱۱ جا خواى گوره له شه وخرابى شو پوځه پاراستنى وپوى كاش وشادمانى پي به خشين.

۱۲ له بهرام بهر خوگرى وټارامگر تنبيان (له سهر چاكه و دوركه وتنره له خراب) پاداشتيان به به هشت وپوشيني ناوړيشم دانه وه.

۱۳ شو به خته وړانه له سهر تخته وقه نه فسي پاژوه وجوان له به هشتدا پاليان لى داو ته وه، نه گ رمى پوځ ونه به سهرماي زور سارد سه غله تيان ناكات.

۱۴ سټيږى دره خته كاني به هشت به سهر سهر يانه وه، وه چيني ميوه وپه رويومه كانيشى ناسانگروه بويان.

۱۵ (خزمه تكاره كان) به قاپى زيون وپه رداخى شوشه وه به ده ورياندا ده سوريته وه وهاتوچويانه.

۱۶ هه مو كاسه وپه رداخى خواردين وخواردينه ويان له شوشه زيون، كه به نه دازه يكي پيويست وجوان ناماده يان كړدوه.

۱۷ هه روه ها شه را پيكيان پي نرش ده كړت كه تيكه له له زه نجه بيل.

۱۸ كه سهر چاوه ي كانيه كه به سه له بيل ناسراوه.

۱۹ نه مچا نه وجه واناني هه ميشه لاوى پوخش به ده ورياندا هه لده سوپښ، كاتيك ده يان بيبينيت واده زانيت سرواړين وپه وناو ده پښاوان.

۲۰ وه كاتيك بروانيت وسهر بكهيت نازو نيعمه ت وده سه لاتي كوره ده بيبينيت (له باخ وباخاتي نه پراوه ي به هشت).

۲۱ پوڅاكى نهرم وتولى سوزى ناوړيشميان، به سهر ناوړيشمى نه ستوردا له بهر كړدوه، وه پاژيتراونه ته وه به پاژنى زيوو، وه په روه ردگاريان شه را پيكي پاك وخاويښيان پي ده نوشي.

۲۲ (پيښان ده وترت): بيگومان نه م به هشت پاداشتي كوره ي ټيويه وه مو هولى وكوششيكيشان سوياس كراوه.

۲۳ دلنايش به (نه ي موحه مد) ټيمه قورناتمان به بهش بهش بى سهر تر دابه زاند.

۲۴ نه مچا خوراگريه له بهرام بهر فرمانى په روه ردگارته وه، وه مل كه چ وقه مانبه ردارى تاوانباران وپيپوهان مه به.

۲۵ ياد وذكري په روه ردگارته بكه به به يانيان وده مو ټيواراندا.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْغَدْرِ وَغَوَفُونَ
يَوْمًا كَأَنَّهُمْ مُّسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَمَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِنًا
وَيَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا تَطْعِمُهُمْ لُجَّةَ اللَّهِ لَا تُزِيدُهُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا غَمًّوْسًا قَطَطٍ ﴿١٠﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ مُرْدَذِكًا
الْيَوْمَ وَلَقَّعَهُمْ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّيْنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَلْقُوطُهَا نَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِمِائِيَةٍ
مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ خِلْدًا وَلَا يُغْنَوْنَ إِذَا أَرَاءْتَهُمْ حَسْبُهُمْ لَوْلَا مَنْشُورًا
﴿١٩﴾ وَإِذَا أَرَأَيْتَ لِمَ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ نَبَأٌ سَدِيدٌ
خَضِرٌ رَّاسٍ سَبْرٌ وَمُحَلُّو أَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
مَنْهُمْ إِنَّمَا أَوْفُرُوا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

بكهينه وه، نه مچا ژنه واو وپي نامان كړد، تاو ده كو به گوټي خوى هق بيبينيت وپه چاوى خوى به لگه وده سه لاتي خوا بيبينيت.

۳ بيگومان ريگاي چاك وخرپمان بى رونه كړدوه، جا ټيتر خوى سهرېشك بيت يان ريگاي سوياسگوزاران بگريټ ونياماندار بيت، يان ريگاي سپله وناسوياسگوزاران بگريټ وبي باوهر بيت.

۴ بيگومانيش ټيمه كوت وزنجير وټوزه خيكي هه لگيرساومان ناماده كړدوه بى شو كه سانه ي كه بپاوهړن وسوياسگوزار نين.

۵ به پاستى چاكه كاران وخواناسان (له به هشتدا) له په رداخي كدا شه را پي تيكه ل كراو به كافور ده خونه وه.

۶ كانياو تيكه بنده پاست ودرسته كاني خوا، له هه جياگايه كدا بپانه وټه هلى ده قولنن ولټي ده خونه وه.

۷ نه م باوه ردارانه په وشتيان وايه كه وه فا به نه زره كانيان ده كه ن وټه ترسيين له و پوځه ي كه زيانه كه ي به هه مو شوټي كدا بلاو ده پيته وه.

۸ وه خواردين ددهن به هه ژاران وه تيوان وديله كان له و خواردينه ي كه زور حه زيان لټيه تي وپيويستيان پي به تي.

٢٦ ره به شه ویش سوژده بڼ په روږه دگارت ببه وه ستایشی خوا بکه له به شیکي ژوری شه ودا.

٢٧ بېگومان شو بېباوه پانه چه زیان له ژيانی دنیای ته مه ن کوتایه که به خیزای ده پوات، له بهرام به ریشدا پوژنکی ژور سخت وگران و قورسیان فراموش کړدوه (که قیامه ته).

٢٨ (نهو بېباوه پانه نازانن که هر) نیمه دروستان کړدوون ونه ندام و جومگه کانی له شیامنان قایم پیکه وه به ستووه، وه هرکاتیکش بمانه ویت ده یانگوپین و به که سانی تر جیگیان ده گرینه وه.

٢٩ به پاستی نه مه ش (نم سورته ته و نه وای سورته کانی قورشان) یادخستنه وه، جا هر که سیڅ ښاره ژوری (به هه شت بکات) نه وه ریځای پاستی خدا ده گرینه بهر.

٣٠ ښاره ژوری نم شتانه ش ناکه مگر خوی گوره ښاره ژوو بکات و بیپویت، به پاستی خوی گوره زانا ودانا و کار به جی یه.

٣١ جا نهو که سبی خوا بیپویت ده یخاته نار میهره یانی په حمه تی خوی وه، وه سزای سه ختیسی نامه کړدوه بڼ سته مکاران.

سوره تی المراتل

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

١ سویند بهو بایانه ی که یه که له دوی یه که ه لده که ن.

٢ وه بهو بایانه ش که به هیژ ه لده که ن به ه لکر دیکي توند.

٣ وه بهو بایانه ش که ه وړه کان ده مین وده به ن و بلاوه یان پینده که ن.

٤ وه سویند بهو فریشتانه ش، یان بهو به لگه ونیشانه ی که هقی وناهق له یه کتر جودا ده که نه وه.

٥ نه ما سویند بهو فریشتانه ی که په یام و سروش ی په وړه دگار ده که یه ن به پیغه مبه ران.

٦ له پیناو نه و ی به لگه بخنه به رده م باوه رداران و بیباوه ران ونه فامانیش بیدار بکه نه وه.

٧ بېگومان نه و ی به لیتنن پیدراوه له هاتنی روژی دوا یی دیته دی.

٨ نه ما کاتیک که نه ستیره کان پوناکیان نه ما و تاریک بوون (بهو مانایه ی که له جیگای خویان ترازان).

٩ وه کاتیک که ناسمان که لینی تیپو له یه که تراز و یه کال کرایه وه.

١٠ وه کاتیک کیر وچپاکان ته خت کران وورد و خاش بوون.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا (٢٦) إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَیَجْبُونَ الْعَٰجِلَةَ وَيَذْرُونَ وِرَآءَهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا (٢٧) خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمَلَهُمْ تَبْدِيلًا (٢٨) إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (٢٩) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا (٣٠) يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّٰلِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (٣١)

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتُ عُرْفًا (١) فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا (٢) وَالنَّشْرِ نَشْرًا (٣) فَالْفَرْقَتِ فَرْقًا (٤) فَالْمُلْقَتِ ذِكْرًا (٥) عَذْرًا أَوْ ذَرْأً (٦) إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٍ (٧) فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ (٨) وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ (٩) وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ (١٠) وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَتْ (١١) لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ (١٢) لِيَوْمِ الْفَصْلِ (١٣) وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ (١٤) وَلَيْلَ يَوْمٍ يُدْعَىٰ لِلْمُكَذِّبِينَ (١٥) أَلَمْ تَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ (١٦) ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِينَ (١٧) كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ (١٨) وَلَيْلَ يَوْمٍ يُدْعَىٰ لِلْمُكَذِّبِينَ (١٩)

١١ وه ساتیک که کاتی واده دانرا بڼ گشت پیغه مبه ران (بڼ نه و ی له که ل نومه ته کانیا ندا بهو به پو بینه وه، و په وړه دگار داداگیان بکات).

١٢ بڼ پوژنک دواخواه! (بڼ پوژنکی گه وړی واکه ه موو به نده کانی خوا سریان سوپ ده مینیت له و پوژده له بهر ناپه حه تی دیمن و پووداوه کانی، له و پوژده ه ه موو پیغه مبه ران پو به پووی نومه ته کانیا ن دینه وه، بڼ نه و ی شاهیدی بدن له سریان).

١٣ نهو پوژده پوژنی جیا کړدنه و یه (جیا کړدنه و ی باوه رداران له بیباوه پان).

١٤ تر چوزانیت (نه ی موحه مد) پوژنی جیا کړدنه وه چیه ؟!

١٥ وه یل و تیا چوون بڼ بیباوه پان له و پوژده دا.

١٦ نایا که لان نومه تانی پیشینمان (به و ی خرابه کاریانه وه) له ناو نه بر د؟

١٧ پاشان نه و که لانه شسی دوا ی شوان هاتن و یساخی بوون (مه به ست پتی بیباوه پانی مه که که یه).

١٨ هر بهو چوړه له که ل گشت تاوانباران مامه له ده که ین.

١٩ وه یل و تیا چوون بڼ بیباوه پان له و پوژده دا (پوژنی دوا یی).

33 (ئەو پرىشكانە يەرو دوا دەپۇن) ھەر ئەللى كىروانى
ۋوشترى زەردن.

34 ۋەيل وتياچون بى بىياۋەپان لەو پۇژەدا (پۇژى دوايى).

35 ئەمىز پۇژىكە (بىياۋەپان) ناتوانن ھىچ قىسەيك بكن.

36 ۋەپىگاشيان پى نادىت كە بېوييانو بھىننەۋە.

37 ۋەيل وتياچون بى بىياۋەپان لەو پۇژەدا (پۇژى دوايى).

38 ئەمە پۇژى جياگردنەۋە، ئىسۋە ونەۋەكانى پىش
ئىۋەشمان كۆكردۈۋەتەۋە.

39 جا ئەگەر فېوئىلكتان ھەيە لەدەرونى خۇتان بەرامبەر بە
من (پەرۋەردگار) ئەجامى بدەن.

40 ۋەيل وتياچون بى بىياۋەپان لەو پۇژەدا (پۇژى دوايى).

41 بىگومان پارىزكاران ۋخوئاسان لەناۋ باخات
ۋكانىاۋەكاندان.

42 ۋە لەھەر جۆرە مېۋەيەك ئارەزوۋ بكن بۇيان ئامادە
دەكرىت.

43 پىيان دەۋترىت : بخۇن ۋبخۇنەۋە ئۇشتان بىت لەپاداشتى
ئەۋ كارۋ كردهۋەى كە دەتانكرد.

44 بىگومان ئىمە بەۋ شىۋەيە پاداشتى چاكەكاران دەدەينەۋە.

45 ۋەيل وتياچون بى بىياۋەپان لەو پۇژەدا (پۇژى دوايى).

46 ئەمجا ئىۋەش ئەى بىياۋەپان (بىۋ ماۋەيەكى كەم) لەم
دوئىاۋەدا بخۇن ۋپاۋىن، بەپاستى تاۋانبارن.

47 ۋەيل وتياچون بى بىياۋەپان لەو پۇژەدا (پۇژى دوايى).

48 ۋەكاتىك بوۋترىت (بەۋ بىياۋەپانە) كېنوش بەرن بىۋ
پەرۋەدگارتان (ۋاتە نوۋىز بكن) كېنوش نابەن ۋنوۋىز ئاكەن.

49 ۋەيل وتياچون بى بىياۋەپان لەو پۇژەدا (پۇژى دوايى).

50 (ئەۋ دل پەقائە) باۋەپ بەم قورئانە نەھىتن ئىتر بەچ
فەرۋودەيەك تر باۋەپ دەھىتن دواى قورئان؟

أَلَمْ تَخْلُقْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۚ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۚ إِلَى قَدَرٍ
مَّعْلُومٍ ۚ فَقَدْ رَأَوْا نِعَمَ أَفْعَدُون ۚ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۚ ۲۴
أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۚ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۚ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْصَى
شَلَحْنَ وَأَسْفَيْنَا مَاءَ فُراتًا ۚ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۚ ۲۵
أَنْظِلُّوهُ إِلَى مَا كُتِبَ بِهِ تَكَذِّبُونَ ۚ ۲۶ أَنْظِلُّوهُ إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ
شُعَبٍ ۚ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ۚ ۲۷ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
كَالْقَصْرِ ۚ ۲۸ كَأَنَّهُ جُمُلٌ صَفَرٌ ۚ ۲۹ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۚ ۳۰
هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۚ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ ۚ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ۚ ۳۱ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاهُ وَالْأَوَّلِينَ ۚ ۳۲ فَإِنْ كَانَ
لِكُمُ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۚ ۳۳ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۚ ۳۴ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي
ظِلِّ وَعُيُونٍ ۚ ۳۵ وَفُوكَهُمْ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۚ ۳۶ كُفُّوا وَأَسْرِبُوا هَيْئًا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ ۳۷ إِنَّا كَذَّاكُ الْبَجْرِ الْحُسَيْنِ ۚ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ۚ ۳۸ كُفُّوا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تَجْرُمُونَ ۚ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ۚ ۳۹ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْجِعُوا لَا يَرْجِعُونَ ۚ وَيَلْ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۚ ۴۰ فَإِذَا فِي حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۚ ۴۱

20 ئاىا ئىمە ئىۋەمان دروست نەكردۈە لە ئاۋىكى قىزەۋنى
بىننخ.

21 ئەمجا ئەمانخستە جىگايەكى قايم ۋەھكەمەۋە (كە
مئالداۋە).

22 تامارەيەكى ديارى كراۋ.

23 ئەمجا ئىمە ھەموو شىتكىمان بە پىكۋىكى بەدى ھىنا،
بەپاستى خۋاى گەۋرە ئەندانەگىر ۋكارچاكىكى دروستە.

24 ۋەيل وتياچون بى بىياۋەپان لەو پۇژەدا (پۇژى دوايى).

25 ئاىا ئىمە زەۋيمان نەكردۈەتە جىگاي كۆپۈنەۋەى ئىۋە.

26 بۆكەسانى زىندۋ، ۋەھەرۋەھا بى كەسانى مردۋشتان.

27 ۋە ئاىا كىۋى بەرز ۋىلندمان دانەمەزئاندە لەزەۋىدا، ۋە
ئاۋى شىرېن ۋسانگارمان پى نەبەخشىۋىن بى خۋاردنەۋە؟

28 ۋەيل وتياچون بى بىياۋەپان لەو پۇژەدا (پۇژى دوايى).

29 بچن بى ئەۋ دۆزەخەى كە باۋەپتان پى نەبۋ.

30 بېۋن بى سىبەرى ئەۋ دۈكەلە سى پارچەيە.

31 نەسبەرىكى فېنكە ۋنەپارزەريشە لەگىر ۋىلىسەى دۆزەخ.

32 ئەۋ دۆزەخە پرىشكى ۋەك كۆشكى زۆر بەرز دەھاۋىزىت.

سوره تی النبأ

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان .

کاتیک که خوای گه وره پیغمبری ﷺ په وانه کرد بۆ سوپه یش فرمانی پیکردن به یه کخوایه رستی و نه وهی پی پگاهانندن که له پاش مردن زیندوویونه ههیه، نه وانیش له نئو خویاندا به گالته جاپه که وه له یه کتریان ده پرسى : نه وه چى به سهر موحه مه دا هاتووه ؟ نه وه باس له چى ده کات ؟ خوای گه ورهش نه م نایه تانه ی دابه زاند .

① نه وه (نه و بیباوه پانه) ده رباره ی چى له یه کتر پرسى ار ده کن .

② له و دهنگ و یاسه گه وره یه ی (که قورئان هه والی پیداهه به هاتنى پۆڤی دوا یی وزیندوو بونه وه) پرسى ار ده کن .

③ که نه وان تیایدا پاو بۆ چوونى جیاوازیان هه یه (چونکه هه ندیکیان ده یانوو قورئان جاده، وه هه ندیکى تر ده یانوو قورئان شیعره، کۆمه لیکیش ده یانوو قسه ی فالچیه کانه، یان ده یانوو به سه رهاتوو نه فسانه ی کۆنه) .

④ نه خیر وانیه، له مه و پاش ده زانن و تیده گن (قورئان هه وه و پۆڤی دوا یش راسته و دیته پيش) .

⑤ دوویاره نه خیر وانیه، له مه و پاش ده زانن و تیده گن .

⑥ نایا ئیمه زه ویمان بۆ پانه خستوون، وه که لانکه مان لینه کردوه بۆیان ؟ تا به ئاسانى ژيانی تیدا بگوزهرینن .

⑦ وه کتیه کانه مان نه گتپاوه به مین تاوه کو (پاگیرى بکات له له ریزین و فشارى بورکانه کان وه لئان نه دیریت) .

⑧ وه نایا ئیمه ئیوه مان دروست نه کردوه به جوت (واته له نیر و مییه ک) ؟

⑨ وه نایا خه و نووستنمان بۆ نه کردوون به مایه ی هه سانه وه تان ؟

⑩ وه یانا شه ومان بۆ نه گتپاون به مایه ی پۆشاکو کال، تاوه کو داتان پۆشیت به تاریکی خۆی ؟

⑪ وه نایا پۆڤیشمان نه کردوه به مایه ی ژیان و گوزهرانتان ؟ (تاوه کو بچن و بین له پۆڤى حه لال ژيانى خۆتانى تیدا دابین بگن) .

⑫ وه جهوت چین ئاسمانى به میژمان له سه روتانه وه دروست نه کردوه ؟

⑬ وه نایا چرایه کی پۆشن و پرشنگدار (که مه به ست پی خۆره) بۆمان قه راهه م نه میئاون ؟

⑭ وه نایا له وه وه ته نیوه کان ئاوى به خو پ و ژورمان بۆ نه میئاونه ته خواره وه ؟

⑮ بۆ نه وه ی که دانه وێله و پوهه و گژ و گیایى پی برۆینن .

⑯ وه هه ره وه جۆره ها باخ و باخاتى چر و پى له یه ک ئالار به دى به ی نیت پی .

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ① عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ② الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ③
كَلَّا سَعَاءٌ مَّا تُزَكَّرُ ④ كَلَّا سَعَاءٌ مَّا تُزَكَّرُ ⑤ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ⑥
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ⑦ وَخَلَقْنَاكَ أَزْوَاجًا ⑧ وَجَعَلْنَا نَوْمَكَ سُبًّا ⑨
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ⑩ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑪ وَبَدَّلْنَا
فَوْقَكَ سَبْعًا شَدَادًا ⑫ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ⑬ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ الْمُعَصِّرَاتِ مَاءً تَمَاجًا ⑭ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ⑮ وَجَعَلْنَا
الْأَلْفَافًا ⑯ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ⑰ يَوْمَ يُفْخَفُ فِي الْأُصُورِ
فَنُتَوْنَ أَفْوَاجًا ⑱ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ⑲ وَسُيِّرَتِ
الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ⑳ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ㉑ لِلطَّغِينِ
مَثَابًا ㉒ لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ㉓ لَا يَذُقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ㉕ جَزَاءً وَفَاقًا ㉖ إِنَّهُمْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ㉗ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَابًا ㉘ وَكُلُّ شَيْءٍ
أَخْصَيْنَاهُ كِتَابًا ㉙ تَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ㉚

① به پاسى پۆڤى جیاپونه وه (که پۆڤى قیامه ته) کاتیکى بۆ دیارى کراوه بۆ جیا کردنه وه ی چاکه کاران له خراپه کاران .

② نه و پۆڤه ی که فوو ده کیرت به (صوودا و خه لکی بۆل بۆل دین) بۆ گۆپه پانی مه حشه ر .

③ له سه ختى نه و پۆڤه دا ئاسمان ده کیرت وه (وله ت له ت ده بیت وه مه مو لایه کی وه که ده رگای له سه ر پشتی لى دیت) .

④ وه کتیه کان خرانه رى له جیگای خۆیان هه لکه نه ران وگه وتنه پى وه که سه رایبان لیهات .

⑤ بێگومان ئاگرى دۆزه خ له قه ره و لدا یه (بۆ نه و بیباوه پانه)

⑥ بۆ له خودا یاخیان و بیباوه پان مه نزلگاو جیگای مان وه یه .

⑦ تیدا ده میئنه وه به هه زاران سال .

⑧ له ر دۆزه خه دا نه ساردی و فینکی و نه خواره نه یه ی تیدا ناچن .

⑨ جگه له ئاوی گه رم و کول به کول و کیم و زوخا و نه بیت .

⑩ ئا نه وه یه بۆ نه وانه پاداشتی ته وای کرد وه کانیا ن .

⑪ چونکه به پاسى نه وانه به ته مای زیندوو یونه وه ولپیرسینه وه نه بوون .

⑫ هه ره وه نایه ت ویه لگه و نیشانه کانی ئیمه یان به درق ده زانی .

38 پۆژیکه که جویره ئیل و ته وای فریشته کان به ریز ده و ستن، به جۆریک که سیان قسه ناکات و نادویت، مه گه بقیه کیکیان که خوی گوره پنگا بدات و قسه ی به یی و به جی بکات.

39 ئو پۆژه پۆژیکی راست و بیگومانه جا هه رکس ده ویت با بزای پهروه دگاری پاشه پۆژیک (به کرده وای چاکه) هه لیزیری.

40 بیگومان ئیمه ئیوه مان ناگادار کرده و له سزایه کی نزیک که به پۆیه، ئو پۆژه پۆژیکه که ئاده میزاد سه یی ئو کار و کرده وانه ده کات که پیش خوی خستبورن، جا ئه وای بیباوه په له پۆژه ده لیت : ئای خۆزگه هه ر گل و خاک بومایه (وزیندوو نه کرامایه ته وه).

سوره تی النازعات

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان .

- 1 سویند بیت به و فریشتانه ی که گیانی بیباوه پان به توندی ده کیشن.
- 2 وه سویند به و فریشتانه ی که گیانی باوه پاران زۆر به ئاسانی ده کیشن و به چالکی ده سویند به و به ئه نجامدانی کاره کانیان.
- 3 وه سویند به و فریشتانه ی و ده که له وان مه له بکات ئاوا به خیرایی له ئاسمانه وه داده بن بقیه نجام دانی فرمانه کانی خوا.
- 4 وه سویند به و فریشتانه ش که پیشبرکی ده که نه له به جی هینانی فرمانه کانی پهروه دگارا.
- 5 وه به و فریشتانه ی که که به وویستی خوا زۆر به ووردی کار و فرمانی بوونه و به جی ده که نه.
- 6 سویند به و به مو ئه وانه پۆژیک دیت (قوی به که م ده کیت به صوردا) زهوی به توندی ته کان ده دات و ده که ویت له زه (هه مو مه خلوقاتی خوا ده من).
- 7 به ناوی ئه ویشدا (قوی دووم ده کیت به صوردا) وه مو مردوکان زیندوو ده بنه وه و دینای هه تاهه تایی به ریا ده بیت.
- 8 زۆر دل له پۆژه ده به خیرایی لیده ده و خبر په خورپیان پی ده که ویت له ترسا.
- 9 ئه و که سانه ی که دله کانیان به و شیوه یه چاویان شوپ و شه ره زان و پویان نایه ت سه ره بز به که نه وه.
- 10 ئه مرق (واته له دنیا) ئه و جۆره که سانه به گالته جاریه وه ده لئن : ئاخ ئیمه له پاش مردن ده که پیننه وه بقیه یانی پیشوو (زیندوو ده کیت به و) ؟.
- 11 کاتیک که بووین به ئیسک و پروسکی پزیوو پواو.
- 12 به گالته وه ووتیان : ئانه وه ئه که ره وایت و راست بیت که پانه وه یه کی به زیانه بقیه ئیمه.
- 13 بیگومان (با ئه و بیباوه پانه بزانت) که ئه و که پانه وه یه یه که نه ره ته ویه که شریخه یه.
- 14 ئیت یه که سه ر کت و پر ده بیننه وه که وان له ده شتیکی کاکای به کاکیدا.

إِنِّ لِّلْمُتَّقِينَ مَغَارًا ۝۳۱ حُدُوقًا وَأَعْنَابًا ۝۳۲ وَكَوَاعِبَ أَزْرَابًا ۝۳۳ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝۳۴ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذًّا ۝۳۵ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ۝۳۶ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝۳۷ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝۳۸ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝۳۹ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا فَرَسًا ۝۴۰ يُظَرُّ الْمَرْءَ مَا قَدَمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ بِلَيْلَتِي كُنْتُ تُرَابًا ۝۴۱

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّازِعَاتِ غَرَابًا ۝۱ وَالنَّشِيطَاتِ تَشَاطُفًا ۝۲ وَالسَّيْحَاتِ سَبَاطًا ۝۳ فَالْمُتَّقِينَ سَبَقًا ۝۴ فَالْمُذْبَذَاتِ أَمْرًا ۝۵ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝۶ تَتَّبِعُنَّ الرَّادِفَةَ ۝۷ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝۸ أَبْصَرُهَا ۝۹ خَشِيعَةً ۝۱۰ يَقُولُونَ أَوْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝۱۱ أَوْ ذَا كُنَّا ۝۱۲ عِظْمًا نَّخْرَةً ۝۱۳ فَالْوَالِكِ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝۱۴ فَلَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ ۝۱۵ وَاجِدَةٌ ۝۱۶ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝۱۷ هَلْ أَنتَ إِلَّا حَدِيثٌ مِّنْ مَّوسَىٰ ۝۱۸

- 29 له کاتیکدا ئیمه هه مو شتیکیان (به نوسین) له سهریان ژماردوه.
- 30 ده ی به ژن (له سزای) سه خستی نۆزه خ وه هه یج شتیکیان به زیاد نا که ی سزا نه بیت.
- 31 بیگومان بقیه خوانسان و پاریزکارانیش سه رفرازی په پۆژی و پزگاریون هه یه.
- 32 بۆیان هه یه چه نه ها باخ و باخات وه مو جۆره ترینه که.
- 33 (له و جیگا خۆشانه دا) هاوسه و کچانی هاوته مه ن و تازه مه م که دبو به سه ر سینه یانه وه ئاماده یه بۆیان.
- 34 هه وره ها کاس و په رداخی پی له شه راب (شه راییک که سه رخۆش که و یۆگه نه یه).
- 35 له و به هه شتانه دا هه یج جۆره قسه یه کی بیهوده و درۆی تیا نابستن.
- 36 پاداشت ده رپینه وه به پاداشتیکی ته واه له لایه ن پهروه دگاری توه.
- 37 پهروه دگاری ئاسمان و زهوی و نه وه شی له نیوانیاندایه پهروه دگاریکی میهره بانه، به جۆریک له و پۆژه ده (پۆژی نوایی) که س ناتوانیت له به رده م ئه ودا بدویت و قسه بکات.

15) نایا (ئەبى موحەمەد) ھەوالى داستان وبەسەرھاتى - مومسى - ت پىنگە يىشتوو؟

16) کاتىك پەرورەدگارى بانگى کرد لە شىو (دۆلى) ى پىروى طوا.

17) وپىى فەرموو : بپۆ بۆلای فیرەوون (وئامۆزگارى بکە) چونکە بەپاستى ياخی بوو.

18) پپى بلى : نایا ناکریت کەدل و دەروون و کردارت پاک ببیتەو لە تاوان و گوناھ؟.

19) وە پپنومايت بکەم بۆ ناسینی پەرورەدگارت ھەتاوھکو لپى بترسیت؟.

20) ئەمجا (موسى) نیشانەو بەلگە گەرەمەى پيشاندا (ھەندىک دەلێن گۆرچانەکەى دەستى بوو کە بوو بە ئەژدەیا، ھەندىکى تر دەلێن دەستە سپیەکەى بوو).

21) لە بەرامبەردا فیرەوون موعزەکەى موسای بەدرۆ زانى و سەرپپچى کرد.

22) پاشان پىشتى ھەلکرد و باوھپى نەھینا وکەوتە کۆشش کردن دژ بە موسى.

23) ئەمجا (جادوگرەوانى) گۆکردووە وپانگى کردن.

24) وپەخەلکى ووت : من پەرورەدگارى بەرز وپلندى ئێوھم.

25) ئەمجا خۆى گەرە گرفتارى کرد و دووچارى سزای دونیا و قیامەتیشى کرد.

26) بپگومان ئالەم بەسەرھاتەدا پەند وئامۆزگارى گرنگ ھەيە بۆ کەسێک بپهویت لەخوا بترسیت.

27) نایا دروست کردنەو و زیندووکردنەوئى ئێوھ پاش مردن گرانترە یان دروستکردنى ئاسمانەکان کە بەدیهیناوە.

28) بەرزى کرپووەتەو و پەپوھستى کردووە بەپەکەو و بەدیهیناوە بەپاسەرتانەو.

29) شەوھەکى تارىک کرد وپۆژەکەشى پوناک دەرھینا.

30) وپاشان زەوى بۆ پاخستوون.

31) لەو زەویە ئاو وکانى وپوویار و لەوھپگای دەرھینا.

32) وە شاخەکانى بتەو وقایم دامەزراند.

33) تاوھکو خۆتان و مەپ و مالات وئاژەلەکانتان بەھرە و سوودى لێوھربگرن.

34) جا کاتىک کە پووداوھ گەرەکەى پۆژى دواى ھات.

35) لەو پۆژەدا نادەمیزاد کردوھەکانى خۆى وھپیر دپتەو.

36) دۆزەخ نیشان ئەدپت بۆ ئەو کەسەى کە پپوانى (واتە ھەموو کەس بەدور چاوى خۆى دۆزەخ دەپینیت).

37) جا ئەو کەسەى کە ياخی و سەرکەش و لە سنوور دەرچوو بپت.

38) وە ژيانى دونیای ھەلپژارد بپت بەسەر ژيانى دواپۆژدا.

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۖ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ ۱۷
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبَ ۚ ۱۸ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رِبِّكَ فَتَخْسَىٰ ۚ ۱۹ فَأَرَاهُ
الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۚ ۲۰ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۚ ۲۱ ثُمَّ أَذْبَرْشَىٰ ۚ ۲۲ فَحَشَرَ
فَنَادَىٰ ۚ ۲۳ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۚ ۲۴ فَأَخَذَهُ اللَّهُ مَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۚ ۲۵
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۚ ۲۶ أَنَّمْ أَشَدُّ حَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۚ ۲۷
رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا ۚ ۲۸ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۚ ۲۹
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۚ ۳۰ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۚ ۳۱
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۚ ۳۲ مَتَّعَا لَكُمْ وَلِتَعْمِلُوا فِيهَا ۚ ۳۳ فَإِذَا جَاءَتْ لَطَمَاتُ
الْكُبْرَىٰ ۚ ۳۴ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۚ ۳۵ وَتُرْزَقُ الْجَحِيمُ
لِمَن يَرَىٰ ۚ ۳۶ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۚ ۳۷ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ۳۸ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
هِيَ الْمَأْوَىٰ ۚ ۳۹ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ ۴۰
فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۚ ۴۱ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۚ ۴۲
فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۚ ۴۳ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۚ ۴۴ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرُ
مَن يَخْشَاهَا ۚ ۴۵ كَانَتْ يَوْمَ نَوْمِهَا لَوْ لَبِثُوا إِلَّا عِشِيَةً أَوْ ضُحَاهَا ۚ ۴۶

39) بپگومان دۆزەخ دەبپت بە جیگای مانەوئى.

40) بەلام ئەوئى لە گەرەوى و دەسلەلتى خودا ترسابپت و جەوى دەرئوى لە ھەوا و ئاژەزووى گرتبپتەو.

41) بپگومان ئەو بەھشت دەبپتە جیگای ھەوانەوئى.

42) (ئەبى موحەمەد) لپت دەپرسن دەرپارەى پۆژى دواى، ئاخو ئەو پۆژە کەى دپت؟.

43) تۆ چپت داوھ لەباسکردنى ئەو پۆژە ! (واتە کە تۆ ھپچى لى نازانپت ئەوانە بۆ وادەپرسن).

44) کۆتای دونیا وھاتنى پۆژى دواى تەنھا پەرورەدگارت دەیزانپت.

45) بپگومان تۆ (ئەبى موحەمەد) تەنھا تۆ وریاکەرەوئى کەسپکپت کە لەو پۆژە بترسپت.

46) ببپاوەپان ئەو پۆژە ئاچەتەئى قیامەت دەپینن (لەتاو درپژى و سەختى ئەو پۆژە) وادەزانن لە دونیا تەنھا ئێوارەپەکان یان چپشتەنگاویک ماونەتەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهِ يُتْرَكٌ (۳) أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرُ (۴) أَمَّا مَنْ أَسْتَعَى (۵) فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى (۶) وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبَ (۷) وَآمَانٌ جَاءَهُ يَسْعَى (۸) وَهُوَ يَخْشَى (۹) فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى (۱۰) كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ (۱۱) فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ (۱۲) فِي حُجُوفٍ مَكْرَمَةٍ (۱۳) تَرْفُوعُهُ مُطَهَّرَةٌ (۱۴) بِإِذْنِ سَفَرٍ (۱۵) كَرَامٍ بَرَرٍ (۱۶) قَبْلَ الْإِنْسَانِ (۱۷) مِنْ آيِ شَيْءٍ خَلَقَهُ (۱۸) مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ (۱۹) ثُمَّ أَسْبَلَ يَسْرَهُ (۲۰) ثُمَّ أَمَانَهُ وَأَقْبَرَهُ (۲۱) ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ (۲۲) كَلَّا لَمَّا يُفِضُ مَا أَمَرَهُ (۲۳) فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ (۲۴) أَنَا صَبَّبْنَا الْمَاءَ صَبًّا (۲۵) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (۲۶) فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا (۲۷) وَعَسَاوَفُضًّا (۲۸) وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا (۲۹) وَحَدَادِقَ غُلَبًا (۳۰) وَفُكْهَةً وَأَبَا (۳۱) مَنْعًا لَكُمْ (۳۲) وَلَا تَعْلَمُكُمْ (۳۳) فَإِذَا جَاءَتْ الصَّاعِقَةُ (۳۴) يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ (۳۵) وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ (۳۶) وَصَدِيقِهِ وَبَنِيهِ (۳۷) لِكُلِّ أُمَرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ (۳۸) وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ (۳۹) ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ (۴۰) وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ (۴۱) تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ (۴۲) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ (۴۳)

سوره تي عبس

به ناوی خوی به خشنده ومیهر بان .

تورموزی وحاکیم گزپولویانه توه له عائیشه وه (پهزای خوی لی بیت) ده لیت: ثم سورته ده رباره ی عبداللهی کوپی نوم مه کتوم هاته خواره وه، که پیاویکی کوپریو، که هات بولای پیغه مبه ر (په) وچند جار ووتی : شاره زام بکه له نیسلام، له و کاته شدا چند پیاویک له سه رانی قورده یس لای پیغه مبه ر (په) دانیشتیوون، پیغه مبه ری خوابش (په) پووی له عبداللهی کوپی نوم مه کتوم وه رچه رخانده وگوئی پی نه دا، پووی کرده سه رانی قورده یس، عبداللهی ووتی: ثم ووتیه ی من هیچی تیادا نیه؟ فهرمووی نه خیر، جا ثم نایه تانه له و کاته دا هاتنه خواره وه .

- ۱ پیغه مبه ر (په) پووی گز کرد وپشتی مه لکرد.
- ۲ کاتیک که (پیاوه) کویره که هات بولای.
- ۳ تر چوزانیت به لگرو شو پیاوه بقر شو هات بیت که دل وده وونی خوی پاک بکاته وه (به کرده ی چاکه وله توه فیر بیت).
- ۴ یاخود ناموزگاری وهریگری وهریکاته وه، تا شو ناموزگاری وهریگری سوودی پی بکه یه نیت.
- ۵ به لام شو که سه ی که خوی به بیتناز ده زانیت ونایه ویت هیدایه ت وهریگری.

- ۶ تر پووی تیده که ییت وله گه لیدا کتوده بیت وه .
- ۷ جا نه گه ر شو که سه یاخیانه نه گه ر هیدایه ت وهرنه گرن ونه یانه ویت خویان پاک بکه نه وه له بت پرستی هیچ له سه ر تر نبه (چونکه تر تنها گه یاندنت له سه ره).
- ۸ به لام شو وه ی خوی هاتوه ته لات وکوشش ده کات بق شو وه ی له ناینی پیروزی نیسلام شاره زام بیت (که مه به ست پیی عبداللهی کوپی نوم مه کتومه).
- ۹ وه له خوا ده ترسیت.
- ۱۰ که چی تر پشتی تی ده کیت وختی لی هله ده کیت.
- ۱۱ نه خیر وامبه و وامه که چونکه بیگومان ثم سورته ونه مانایه تانه یادخه ره وه وناموزگاریه .
- ۱۲ جا که سیگ بیو ویت ناموزگاری له نایه تانه وهرده گریت (به و مانایه هیچ پریگریه نبه له به رده م هیچ که سیگدا بق شو وه ی بیر لکه وری ده سه لاتی خودا بکاته وه له نوو توئی ثم سورته وه).
- ۱۳ شو نایه تانه له چندین لاپه ری پیروزی هه لگیروان (له لوح المحفوظ) دا.
- ۱۴ به رزو بلند وپاکو خاوینن.
- ۱۵ به ده ستی فریشتی سه فیر ویاوویز ونویسه ری شاره زام که یه نراون (له نیاون په روره دگار ومرتوفا تیدا).
- ۱۶ به ریز وپله به رزن (لای خوا) وگوپایه لی شو زاته ن وراستگون له باوه پیاندا.
- ۱۷ مرقف — به کوشش وه یلاک چیت چند (به رامبه ر به نیعمه ت کهانی خوا) سپله وپی نه زانه .
- ۱۸ (بیر ناکاته وه ویزانیت) که په روره دگار نه چی دروستی کردوه .
- ۱۹ دروستی کردوه له دلپوی ناوی (قیزه ون)، نه مجا نه ندازه ی تهاووی بق گرتوه و (به چند قوناغیکی یه که له دوا ی یه که ریکی خستوه).
- ۲۰ پاشان پریگای چاک وخراپیشی بق ناسان کرد (به و مانایه نیختیاری دایه ده ست ناده میزاد خوی، وه که خوی گه وره ده فهرمویت: فمن شاء فلیؤمن ومن شاء فلیکفر).
- ۲۱ دواتر ده یمرینیت ویه فهرمانی خویشی له گز ده نریت.
- ۲۲ پاشتریش ههرکاتیک وویستی زیندوویان ده کاته وه دوا ی مردنیان.
- ۲۳ نه خیر تا نیستا شو ی خوی گه وره فهرمانی پی کرده ناده میزاد جی به جیتی نه کردوه .
- ۲۴ جا با ناده میزاد سه بری شو خوارده ی بکات (که خوا پوزی لوه) به چ شیوه یه که به دی هیناوه بقی.
- ۲۵ به راستی نیمه له ههره کانه وه بارانمان داباراند بقی به جی دابارندنیک.
- ۲۶ پاشان زه ویمان بق شه کرد به جی شق کردنیک (ده بینیت لانه ویتلکه یه که به و بچوکیه شو زه ویه ده ریت ویت ده ره وه).
- ۲۷ نه مجا له ناویدا دانه ویتلکه مان پوواند.

- 28 مه‌روه‌ها جۆزه‌ها تری وگژ وگیا وسه‌وزه.
- 29 ره داره زه‌یتون وداره خورمایش.
- 30 ره چنده‌ها باخ وباختی چپ وپپ.
- 31 وه میوه و له‌وره‌گا.
- 32 بۆ سوودی خۆتان وناژه‌له‌کانتان.
- 33 جا کاتیک که شریخه‌گه‌وره‌که‌ی پۆژی دوابی هات.
- 34 پۆژیکه (له‌به‌ر ناره‌حه‌تیه‌که‌ی) مۆف‌پاده‌کات له‌ برای خۆی.
- 35 پاده‌کات وه‌له‌دیت له‌ دایکی ویاوکی خۆی.
- 36 مه‌روه‌ها له‌ خیزانی وکوپه‌کانی.
- 37 له‌و پۆژه‌دا هه‌رکس سه‌رقاله‌ به‌کاروکیشی خۆیه‌وه‌
- وناپه‌ریژته‌ سه‌ر که‌سی تر.
- 38 له‌و پۆژه‌دا زۆر پوخسار وده‌موچاو گه‌شاوه‌ ودره‌وشاوه‌ن.
- 39 دهم به‌ پیکه‌نین و شاد و گه‌شاوه‌ن.
- 40 ره‌ زۆر پوخسار وده‌موچاویش له‌و پۆژه‌دا تۆزیان
- به‌سه‌ره‌وه‌یه‌ وغه‌مبارن.
- 41 له‌ شه‌رمه‌زاریدا په‌ش داگیرسانن.
- 42 ئا ئه‌وانه‌ ئه‌وانه‌ن که‌ بیابوه‌ وگونا‌ه‌بار وخرابه‌کارن.

سوره‌تی التکویر

به‌ناوی خۆای به‌خشنده‌ ومه‌هربان.

په‌روه‌ردگار له‌م سووره‌ته‌دا چه‌ند دیمه‌نیکی پۆژی دوابی بۆ باوه‌پداران باس ده‌کات :-

- 1 کاتیک که‌ خۆر پێچرایه‌وه‌ وتاریک بوو (پوناکی نه‌ما).
- 2 وه‌ کاتیک که‌ ئه‌ستیره‌کان هه‌له‌وه‌رین وکه‌وتنه‌ خواره‌وه‌ (له‌ شوین وخولگی خۆیان ترازان).
- 3 وه‌ شاخ وکێوه‌کان له‌ جیگا وشوینی خۆیان هه‌له‌که‌نران وخرانه‌ پێ (دوابی ئه‌وه‌ی که‌ بپوون به‌ تۆز له‌هه‌وادا).
- 4 وه‌ کاتیک که‌ ووشرته‌ ئاوسه‌کان به‌ره‌لاکران وپشتگویی خزان ولبیان نه‌پرسرایه‌وه‌، (هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و ووشرانه‌ له‌و کاته‌دا به‌نرخترین مال ودارایی پوون لای عه‌ره‌به‌کان، به‌لام له‌به‌ر ناره‌حه‌تی پۆژی دوابی وازی لی دێنن وگویی پێناده‌ن).
- 5 وه‌ کاتیک که‌ هه‌رچی گیانه‌داری کێوی هه‌یه‌ به‌یه‌که‌وه‌ کۆکرانه‌وه‌، (بۆ ئه‌ره‌ی هه‌رکامیان مافی هه‌یه‌ به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دیکه‌وه‌ لێ به‌سه‌رنێته‌وه‌ ئه‌مه‌ش دابه‌روه‌ری په‌روه‌ردگار ده‌سه‌لمێنێت).
- 6 وه‌ کاتیک که‌ ده‌ریاکان گه‌ردان وه‌له‌گیرسیتران وه‌هه‌موو ئاوه‌کان پوون به‌ پارچه‌یه‌ک له‌ ئاگر.
- 7 وه‌ ساتیک هه‌موو گیانیکی (روح) له‌گه‌ڵ لاشه‌که‌یدا جیوت کرایه‌وه‌ (وه‌ک خۆی لێهاته‌وه‌).
- 8 وه‌ ساتیک که‌ پرسپارکرا له‌ کچانی زینده‌به‌چالکراو.
- 9 که‌ به‌چ تاوانیک کۆژاون (وزینه‌ به‌چال کراون).
- 10 وه‌ ساتیک که‌ که‌ نامه‌ی کرداری هه‌موو که‌سیک بلآوده‌کریته‌وه‌ (بۆ لێپرسینه‌وه‌ له‌گه‌لیدا).

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1 إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ
- سُيِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝
- 5 وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝ وَإِذَا
- الْمُوءَدَّةُ سُيِّلَتْ ۝ بَآئِي ذَنْبٍ قُنِلَتْ ۝ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝
- 10 وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْجَنَّةُ
- أُزْلِفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝ فَلَا أَقِيمُ بِالْخَفِيسِ ۝
- 15 الْجَوَارِ الْكُنْسِ ۝ وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَسَ ۝ وَالصُّبْحُ إِذَا انْفَسَ ۝
- 20 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝
- 25 ثُمَّ أَمِينٍ ۝ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝ وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئِ الْيُونِ
- 30 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝
- 35 فَأَنِّ نَذْهَبُونَ ۝ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ۝ لَمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن
- يَسْتَقِيمَ ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

- 11 وه‌ کاتیک که‌ ناسمان ترازان وله‌جیگای خۆی دامالرا (وه‌ک لای ئاژه‌لێک که‌ چۆن پێسته‌که‌ی لی داده‌مالریت).
- 12 وه‌ ساتیک که‌ دۆزه‌خ (توپه‌ی خۆای گه‌وره‌ و تاوانی ناده‌میزاد) دایگیرساند وکه‌وته‌ کلپه‌ کلپ.
- 13 وه‌ کاتیک که‌ به‌هه‌شت نزیک خرایه‌وه‌ له‌ باوه‌پداران.
- 14 هه‌موو که‌سیک ده‌زانیت که‌چی ئاماده‌کردوه‌ (له‌چاکه‌ وخرابه‌ له‌کاتی بلآوکردنه‌وه‌ی نامه‌ی کرداره‌کاندا).
- 15 سویند به‌و ئه‌ستیرانه‌ی که‌ له‌چار وون ده‌بن (به‌هۆی هه‌له‌اتنی پۆژه‌وه‌).
- 16 وه‌ به‌و ئه‌ستیرانه‌ی که‌ گه‌پۆکن وديار نامینن.
- 17 وه‌ سویند به‌شو کاتیک که‌ پشت هه‌له‌ده‌کات وتاریکیه‌که‌ی ته‌واو ده‌پێت.
- 18 وه‌ سویند به‌ به‌ره‌به‌یان کاتیک هه‌ناسه‌ ده‌دات (به‌ شنه‌ی شه‌مال و نه‌سه‌یمی خۆی).
- 19 سویند به‌هه‌موو ئه‌وانه‌ ئه‌م قورئانه‌ له‌زاری نێرراویکی به‌پۆژه‌وه‌ که‌ (جویره‌ئێله‌ نێراوه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ر).
- 20 ئه‌و نێرراوه‌ (جویره‌ئێله‌) خاوه‌نی هێژ وپله‌ وپایه‌یه‌ لای په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن عه‌رش.

سوره تی الانفطار

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

- 1 سَاتِتْكَ که ناسمان پارچه پارچه ولت لت ده بیت.
- 2 وَهَكَاتِكَ که نه ستیره کان که تنه خواره وه وپهرش وبلو بوونه وه.
- 3 وَهَسَاتِكَ که ده ریاکان (شیرین وسویریان) تیکه ل کران وته قینرانه وه.
- 4 وَهَكَاتِكَ که گزده کان ژیره وژورکران (ومردوه کان هاتنه دهره وه وزیندو بوونه وه).
- 5 هَمُوو که سیک نه زانیت چی له پیتش خویه وه ناردوه (له کار وکرده وه بؤ قیامه تی) وچیشی دواخستوه (له کاری چاکه وخراپ وخه لکی چاویان لی ده کن).
- 6 نَمُو ناده میراد چ شتیک توی باخی کردوه وته فره ی داوی به رامبه ر به په روه ردگاری میهره بان وپه ریزیت.
- 7 نَمُو په روه ردگاری که دروستی کردویت (له دلجویی ئاو) وریکی خستوویت (وکرديویت به ئو وپیاوه) وجودای کردوینته وه (له ته وای گیان له به رانی تی).

- 8 له سه ر هه ر شتیه وشیتوژیک که خوی وویستبیت پیکي خسوویت.
- 9 نه خیر (سه ر که ش مه بن به و پیز و حورمه ته ی که په روه ردگار لئی گرتوون)، چونکه ئیوه بپواتان به پۆزی دواپی نیه وپه دروی ده زانن.

- 10 بېگومان ئیوه چه ند چاودیریکتان (له فریشته کان) به سه ره وه دانراوه (که چاکه وخرابه نان ده نوسن).
- 11 پیزدارانیکي نووسرن (ئو فریشتانه).
- 12 هه رچی ئیوه بیکن نه وان ده زانن.
- 13 بېگومان چاکه کاران (له پۆزی دواپی دا) له ناز ونیعمه تی په روه ردگاردان.
- 14 وه به راستی خراپه کاران له دۆزه خدان.
- 15 له پۆزی دواپی (پاداشت) دا ده چنه ناویه وه.
- 16 وه به هیچ شتیه یه ناتوانن لیتی بچه دهره وه.
- 17 تۆ چوو زانیت پۆزی دواپی (پاداشت) چیه ؟ چه نده سه خت وناپه حه ته.

- 18 دویاره تۆ چوو زانیت پۆزی دواپی (پاداشت) چیه ؟.
- 19 نَمُو پۆزه پۆژیکه که هیچ کهس ناتوانیت فریایی هیچ کهسی تر بکویت وهیچی بؤ یکات، وهه موو کار وفرمانیکیش هه ر بؤ خوایه.

سوره تی المطفین

نه سانی وشین وماجه گزراویانه ته وه له عه بدوللای کوی عه باسه وه (خوایان لی پازی بیت) ده لی: کاتیک پیغه مبه ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1 إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۚ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۚ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ۚ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۚ عَلِمْتَ مَنْ هُوَ مَا قَدَّمْتِ وَأَخَّرَتْ ۚ يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَا غَرَّكَ بِكَ الْكَرِيمُ ۚ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّدَكَ فَعَدَلَكَ ۚ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۚ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ۚ وَإِنْ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۚ كَرَامًا كَنِينٌ ۚ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۚ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۚ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۚ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ۚ وَمَأْوَاهُمُ عَنْهَا يَعْلَمِينَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ۚ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ۚ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۚ وَالْأَمْرُ يَوْمَ لِلَّهِ ۚ

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1 وَيَلِلُ الْمُطَفِّفِينَ ۚ الَّذِينَ إِذَا أَكْأَلُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۚ وَإِذَا كَالُهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۚ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۚ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ

- 21 قسه په وایه له ناو فریشته کاندانه، وه ده ست پاکه له وه وحی وسروشه ی که ده بیتت بؤ پیغه مبه ر
- 22 هاوه له که تان (که موحه مه دی کوپ عه بدوللایه) شیت نیه (وه که نه وه ی ئیوه ده یلین، وه له په ری ژیریدایه).
- 23 بېگومان موحه مه د جوهره نیلی بینی له شتیه ی خویدا (که شه ش صد بالی هه یو) له ناسوی پووندا.
- 24 موحه مه د پۆز وپه خیل نیه له که یاندنی ئو وه حیه ی که بؤی دیت لای په روه ردگاریه وه.
- 25 وه قورئانه ی که بؤی هاتوه وته ی شیتانی نه فرین لیکراو نی یه (وه که نه وه ی ئیوه ده یلین).
- 26 نه وه ئیوه بؤ کوئی ده پۆن پوو ده که نه کوئی؟ (واته نه وه ئیوه چی ریگایه کتان گرتوه ته به ر له ووته وقسه وقسه لۆک به رامبه ر قورئان).

- 27 نه وه قورئانه یادخستنه وه وئامۆزگاریه بؤ ته وای جیهانیان.
- 28 بؤ هه رکه سیک که بیه ویت له ئیوه ریگای پاست بگریته به ر.
- 29 ئیوه ناتوانن وئاتانه ویت نه ریگای پاسته بگریته به ر مه که ر کاتیک که په روه ردگاری جیهانیان بیه ویت وئستقامه تان پی بیه خشیت وپه رده وامتان بکات له سه ر هیادیات.

هات بۆ مەدینە وھجرەتە کەرد، خەلکی مەدینە لە پێوانە و کێشەکاندا لە مەموو کەس خراپ و نالەبارتر بوون، هەر بۆیە خوای گەرە ئەم ئایەتەنە دابەزاند، جا پاش ئەوەی ئایەتەکان دابەزین خەلکی لە کێشەکاندا و پێوانەکاندا چاک بوون .

بە ناوی خوای بەخشندە و مێھرەبان .

1 مەوا و تیاچوون و (وەیل) بۆ تەرازو و بازان .
2 ئەوانە کاتێک پێوانە بکەن بۆ خۆیان لە سەر مالی خەلکی بە تەواوی وەری دەگرن .

3 وە کاتێک لە سەر مالی خۆیان بۆ خەلکی بپێون (هشتیان بۆ بفرۆشن) کە میان دەدەن .

4 ئایا ئەوانە نازانن کە بێگومان زیندوو دەکێتەو .

5 لە پۆژێکی زۆر گەورەدا .

6 پۆژێکە کە مەموو خەلکی لە بەردەم بارەگای خوادا دەوستن (بۆ لێبڕستەو) .

7 با دەست لە کارەیان مەلگرن، چونکە نامەی کردەوی تاوانباران (لە نێویشیاندا تەرازو و بازان) لە ناو دەفتەریکی پەستی تەنگی پەشداوە لە دۆزەخدا .

8 جا (ئەو موحەمەد) تۆ چۆزانیت ئەو دەفتەرە پەشە چی یە !

9 نامەیەکی نووسراوی مۆر کراوە (کە بە هیچ شتێوەیە دەستکاری ناکرێت) .

10 وەیل و تیاچوون بۆ بێباوەیان لەو پۆژەدا (پۆژی دواوە) .

11 ئەوانە کە باوەریان نی یە بە پۆژی دواوە و زیندوو بوونەو و بە درۆی دەزانن .

12 هیچ کەس بێباوەیان نی یە بەو پۆژە و بە درۆی نازانیت جگە لە کەسانی سەمکاری تاوانبار نەبێت .

13 ئەو کەسانە کاتێک بە لگە و ئایەتەکانی ئێمەیان بە سەردا دەخۆیتەو، لەو ئەمدا دەلێن : ئەمانە ئەفسانە و درۆی پێشینیان .

14 نەخێر وانی یە (بە لگەکانی ئێمە درۆی پێشینیان نین) بە لگە ژەنگی ئەو خراپە و تاوان و گوناھانە کە دەیانکرد پەردە و هێناوە بە سەر دڵەکانیاندا (وێرستی نابێست) .

15 نەخێر پزگاریان نابێت، بێگومان ئەو کەسانە لە پۆژی دواوە دا بێبەش دەبن لە بێینی زاتی خوای گەرە .

16 باشان ئەوانە دەخۆیتە ناگری دۆزەخو .

17 ئەمجا (پاش ئەوەی کە دەخۆیتە دۆزەخو) پێیان دەوترێت : ئەمە ئەو ناگر و ئەو پۆژە بوو کە ئێوە باوەرپتان پێی نەبوو .

18 نەخێر (چاکەکاران دووین لەم دۆزەخو) و نامە کێدەوکانیان لە جیگا و شوێنی بەرز و بلندایە .

19 جا (ئەو موحەمەد) تۆ چۆزانیت ئەو جیگا بەرز و بلندانە (علیون) چیه و چۆنە !

20 نامە و دەفتەریکی مۆرکراوی (هێندە بەرز و پەقەپە) .

21 کە فەرشتە نزیک و بەرێزەکانی خوای گەرە دەیکەنەو و تەماشای دەکەن .

22 بێگومان چاکەکاران و خۆناسان لە نازو نێعمەتدان .

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَعِيرٍ ﴿٧﴾ وَمَا ذَرَكُ مَا سَعَى ﴿٨﴾ كِتَابٌ

مَرْفُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلُّ بِوَمِيزٍ لِّلْمُكْذِبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١١﴾

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا نُتِلِّي عَلَيْهِ أَيْنِقًا لِّأَسْطُرٍ

الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ

عَن رَبِّهِمْ بَوْمِيزٍ لِّلْحُجُوتِ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ

هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِمَاءِ كَذِبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ﴿١٨﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْفُومٌ ﴿٢٠﴾ سُجَّدَةٌ الْمُقْرُونِ ﴿٢١﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرْكَامِ يُنْظَرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي

وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيْقٍ مَّخْثُومٍ ﴿٢٥﴾

خِتَمُهُمْ مِّسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِمَّا جَعَلُوا

مِن تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْرُونُ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِي يَكْ

أَجْرُمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ

يَبْغُمُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ

حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

23 لە سەر کورسی و تەخت و قەنقە پازاوەکانی بەهەشت دانیشتوون و تەماشای دیمەنە جوانەکانی دەکەن .

24 لە روخساریاندا جوانی و گەشەوێی و خوشگۆزەرائی دەبینیت .

25 شەرابێکی پاکی سەرپۆریان پێتۆش دەکێت (بەشیوەیە کەس جگە لە ئەوان دەستی بۆ نەبردو) .

26 ئەو شەرابە دوا قومی بۆنی میسکی لێ دێت، جا با پێشپێکی کەران بۆنەمە پێشپێکی بکەن .

27 ئەو شەرابە تێکەل کراوە لە ئاوی (تسنیم) .

28 ئەو (تسنیم) سەرچاوەیە کە کەسە نزیکەکانی پەرورەدگار لێی دەخۆتەو .

29 بێگومان (لە دنیادا) ئەوانە بێباوە و تاوانبار بوون کالتەیان دەکرد بە باوەرداران و پێی دەکەن پێیان .

30 وە کاتێک بە لایاندا تێپەربووین دەستیان دەکرد بە سەرتە سەرت و چاوی داگرتن .

31 وە کاتێکیش دەگەرێنەو ئێو مالی مندال و کەسوکاریان بە کالتەکردن بە باوەردارانەو دەگەرێنەو .

32 وە کاتێکیش کە باوەردارانێان ببینیایە ئەیانووت : ئەمانە گومرا و سەرلێشێواون .

۳ گزپایه‌لی په‌روه‌ردگاری خوی کرد وشیاویش بوو بژی شه ملکه‌چی په.

۶ شهی شاده‌میزاد به‌پاستی تق‌هه‌میشه له ماندوو بیون و تیک‌شان‌دایت به تیک‌شان‌یکی جدی بژلای په‌روه‌ردگارت، سره‌نجامیش پتی ده‌گیت و ده‌گه‌پیتته‌وه لای شه‌زاته.

۷ جا شه‌که‌سه‌ی نامه‌ی کرده‌وه‌کانی بدریتته‌وه ده‌ستی پاستی. شه‌وه پاشتر لپ‌رسینه‌وه‌یه‌کی سووک وئاسانی له‌که‌لدا ده‌کړت.

۹ وه به‌دلخوشیه‌وه ده‌گه‌ریتته‌وه ناو‌که‌س وکړو مال و مندالی. به‌لام شه‌وه‌ی که نامه‌ی کار وکړده‌وه‌کانی له پشته‌وه درایه (ده‌ستی چه‌بی).

۱۱ شه‌وا هارار وگریانی لی به‌رز ده‌بیتته‌وه وداوای مردنی خوی ده‌کات وئاوانه‌خوازیه‌تی.

۱۲ وه ده‌چپته‌وار ناو‌گاری دژزه‌خه‌وه.

۱۳ له‌بهر شه‌وه (شه‌که‌سه له دونیادا هه‌میشه له که‌یف وئاره‌زوو په‌رستی خویدا بوو) به دل خۆشی ده‌گه‌رایه‌وه ناو‌مال و مندالی.

۱۴ به‌پاستی شه‌که‌سه واگرمانی ده‌برده ه‌رگیز ناگه‌پیتته‌وه لای خوی گه‌وره بق وهرگرتنه‌وه‌ی سزای کرده‌وه‌کانی.

۱۵ به‌لی ده‌گه‌پیتته‌وه لای په‌روه‌ردگاری، بیگومان خوی گه‌وره چاک ناگاداره به کار وکړده‌وه‌کانی ر ده‌یان‌بیتت.

۱۶ سویتد به‌شه‌فه‌ق و سورا‌یی که‌ناری ئاسمان له‌کاتی ئاوابوونی خوردا.

۱۷ وه‌به‌شو و شه‌وه‌شی کویان ده‌کاته‌وه (له مروځ و گیان له‌بهران).

۱۸ وه‌به مانگی شه‌وه‌ی چوارده کاتیک که ته‌واو پر ده‌بیت و خه‌رمانه‌ندا (وده‌دره‌وشیتته‌وه).

۱۹ ئیوه له حالیکه‌وه ده‌گوژنه‌وه بق حالیکي تر (له ده‌وله‌مندیوه بق ه‌ه‌زای، له مندالیوه بق لای وپیری، له ژیانه‌وه بق مردن ...).

۲۰ ده‌ی ئیتر ئیوه (دوای شه‌وه‌مووه به‌لگه و نیشانه‌ه) بق بپرو ناهینن.

۲۱ شه‌وه (بیباوه‌پانه) کاتیک‌ش که قورن‌ان ده‌خوینیتته‌وه به‌سهری‌اندا سوژده‌نا‌هن.

۲۲ (نه‌که ه‌ر شه‌وه‌نده) به‌لگو شه‌وه‌نی که بیباوه‌رن (قورن‌ان) به‌دروش ده‌زانن.

۲۳ خوی گه‌وره ژانایه وچاک ناگاداره په‌وه‌شی له دل وده‌روونی خزیاندا ده‌یشارنه‌وه.

۲۴ (شه‌ی موحه‌مه‌د) موژده‌یان بده‌ری به سزایه‌کی سه‌ختی به ژانار.

۲۵ جگه له‌وه‌که‌سانه‌ی که باوه‌پیان هیتاوه وکار وکړده‌وه‌ی چاکیان کړدوه، شه‌که‌سانه پاداشتی نه‌پاوه‌یان بق ئاماده‌کراوه (له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه).

عَلَىٰ أَرَابِكِ يَنْظُرُونَ ۚ هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُفَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُفَّتْ ﴿٥﴾ يَتَأَيَّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوَفِّيٰ كِتَابَهُ بِمِيزْنِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يَحْصِبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَنَقْلُبْهُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوَفِّيٰ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَنَضْلِي سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ نُّجِزَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالسَّفَاقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

۳۳ له کاتیکدا شه‌وه‌بیباوه‌پانه (شه‌وه‌قسانه‌یان ده‌کړد) نه‌ننیرابوون که چاودتیرین به‌سهر باوه‌پرانه‌وه.

۳۴ جا شه‌وه‌م روژده‌ش که (روژنی، دوا‌ییه) باوه‌رداران سهر‌غراز و سهر‌که‌وتون و (ده‌بینن که بیباوه‌پان له دژزه‌خدان) پتیا‌ن پی ده‌که‌نن.

۳۵ له‌سهر کورسی و ته‌خت و قه‌نه‌فه‌ه پازاوه‌کانی به‌مه‌شت دانیشتون و ته‌ماشای دژزه‌خیه‌کان ده‌که‌ن.

۳۶ وده‌لین: ثایا بیباوه‌پان پاداشتی شه‌وه‌کار وکړده‌وه خراپانه‌یان وهرگرتوه‌ته‌وه که له دونیادا ده‌یانکړد؟

سوره‌تی الانشقاق

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان .

۱ کاتیک که ئاسمان له‌ت وپه‌ت بوو (شه‌مه‌ش په‌کیکه له نیشانه‌کانی پژی دوا‌ی).

۲ گزپایه‌لی په‌روه‌ردگاری خوی کرد وشیاویش بوو بژی شه ملکه‌چی په.

۳ وه‌کاتیک (له پژی دوا‌ی دا) که ده‌وه‌ی پاخراو ته‌خت کړاو، کتوه‌کانیشی له‌جگای خوی نه‌مان، تاوای لی‌هات بوو به ده‌شتیکي کاکی به‌کاکی.

۴ شه‌وه‌ی تنیدا بوو له مردوو ه‌مووی شه‌ری دایه ده‌روه، وه‌چی تنیدا نه‌ما.

سوره تی البروج

به ناوی خوای به خشنده ومیره بان .

1 سویند به ناسمانی خاوهن بورجه كان (كه ژماره یان دوازده بورجه، پوژ ومانگ به هر دوزاده كه پيدا تپېږ دهبڼ، هر مانگ به بورجيكدا).

2 وه سویند به پوژي كه به لښی پېږاوه (كه به به ست پېږي پوژي نوايي په).

3 ره سویند به هم موو شاهدېكي شو پوژه له مه خلو قاتی خوای گوره، وه به هم موو شو شتانهش له پوژه دا ده بېرته له کارېکړده وي تاوانباران كه كړويانه به رامېر به خه لکي (وه همدېک دلته مه به ست له شاهد پوژي هه بیی به وه به ست له مشهورېش پوژي عه رفه په).

4 نياچن ويه کوشتن ونه فرينان لي بيت خاوهنی چاله ناگړه كان (نواښي كه چاله ناگړينه كان سازدا بې باوه پاران له سره شو وي په شيمان نه بوونه وه له باوه په كان وسره نجام هم موويان به به رچاوي خه لکوه خسته ناو شو چاله ناگړه وسوتاندنيان).

5 نو ناگړي خاوهنی بلښه وسوته مني بوو.

6 له کاتيکدا (پادشای تاوانبار وده ست وپتو نه نده کانی) دانښنوون به چار دهری شو چاله ناگړه دا.

7 به ماشای سوتاندنی باوه پاره کانيان ده کرد (له نزيکه وه).

8 نو سزايهش پوږي نه دران ته نها له بهر شو وي كه باوه ريان هڼا بوو به خوای گوره وي به ده سلا تي سوياسکراو.

9 نو خوايه ي كه خاوه ندراتي ناسمان وزه وي بې شو وه، شو خوايه ي ناگاداري هم موو شتيكه وهيچي ليونون نابيت.

10 شو (تاوانبارانه ي) كه باوه پاره پياو ونافره ته کانيان دووچاري شو سزا وناپه حه تيه کرد، له پاشان به رده وام بوون وته ويه شيمان نه کرد، سزای نژده خ وسزای سوتننه ريان بې ناماده کراوه.

11 بېگومان نه وانه ي باوه ريان هڼاوه وکار وکرده وي چا که يان کرد (مه به ست پتي شو باوه پاران په كه سوتننران وه هم موو باوه پاريكي چا که کاريش)، باخه کانی به هه شتيان بې ناماده ي كه چنده ما جژگا وپويار به ژيړياند ده پوات، به پاستي ناوهميه سره که وتني هره گوره.

12 به پاستي سزا وتوله وده ست وه شاندي په روه رگايت (شي موحه مد (قرسه خت ويه تينه).

13 بېگومان هر شو خوايه يه له نه بوونه وه ناده ميزاي دوستکړدوه، وه پاشانښ له نواي مردن زيندويان ده کاته وه.

14 هر شو يسه په روه رگاري ليښورده ي خاوهن سوز وخوښه ويستي بې بنده ي (توپه کاراني).

15 خدای خاوهن عرش ويه رزي پايه دار.

16 هر شتيكي بيه ويت ده يکات (هيچ ريگريه ك نيه له به رده ميدا).

سورة البروج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ (۱) وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ (۲) وَشَهِيدٍ مَّشْهُودٍ

(۳) قِيلَ أَصْحَابُ الْأَعْدُدِ (۴) النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ (۵) إِذْ هُمْ عَلَيْهَا

قُعُودٌ (۶) وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ (۷) وَمَا نَقَمُوا

مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (۸) الَّذِي لَهُ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۹) إِنَّ الَّذِينَ

فَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ

عَذَابُ الْحَرِيقِ (۱۰) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ (۱۱) إِنَّ بَطْشَ

رَبِّكَ لَشَدِيدٌ (۱۲) إِنَّهُمْ هُمُ يُعَذِّبُونَ وَيُعَذِّبُهُمْ (۱۳) وَهُوَ الْعَفُوُّ الْوَدُّودُ (۱۴)

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ (۱۵) فَعَالِمًا يُرِيدُ (۱۶) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

(۱۷) فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ (۱۸) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ (۱۹) وَاللَّهُ مِنْ

وَرَاءِهِمْ مُحِيطٌ (۲۰) بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ (۲۱) فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ (۲۲)

سورة الطارق

17 نایا (شي موحه مد (قرسه خت ويه تينه) هه والي له شکر وسوياکانت پيگه يشتوه ؟ (شو بيپاوه پانه ي كه هه رده م خه ريكي کړکړنده وي سوي بوون له دژ پيگه مېران وشوئيکه وتولي).

18 سوي وله شکري فیرعون وسه موود (خوای گوره سزای فیرعون وله شکره کي دا به نو قم کړديان له پوياري نيلا، وه سزای گلي سه مووديش دا به وي وولاتي کاول کړن ودياني به سه ريکه دا).

19 نه وانه شي بيپاوه پ بوون (له قوره پش وخه لکي مه که، په نديان ره نه گرت له به سه رهاتي شو که لانه دا) به رده وام بوون له سره بيپاوه پي وسه رکه شي خويان.

20 وه خوای گوره ش له پشتيانه وه به ده سلا ت و علمي خوي دهر ياني داوه (به توانايه چي کرد له وگ لانه ناواش بکات له ته وایي بيپاوه پان).

21 شو وي (که شو ان بيپاوه پي پتي وبه دروي ده زانن) قورناتيكي گوره وبه پوژه.

22 له ناو تابوليكي پي پوژي پاريزدوه، واته له لوح المحفوظ (نوسراوه ته وه له جيگايه ك كه به دايكي هم موو نوسراوه كان ناسراوه - ام الكتاب - وه پاريزدويشه (محفوظ) له ده ست تيوره داني شه يتانه كان.

۹ له پوژنکدا (که پوژنی دوايي په) هه موو نه پنی وپاز و نیا زکی ناو دله کان ناشکرا ده کړیت.

۱۰ ناده میزاد (له و پوژده) هیچ هیژ و پشستیانیکي نیه که بزگاری بکات.

۱۱ سویند به ناسمانی خاوه ن باران.

۱۲ وه به زهوی خاوه ن درز و قلیش (که به هوی دهره اتنی دارو درخت و پوهه که وه درزی تی ده بیت).

۱۳ بیگومان قورناتی پیروز و تهی جیا که ره وه په (هه ق له نه هق جیا ده کاته وه).

۱۴ نهم قورناته و تهی گالته و گپ نیه (واته به بی هووه نه تیراوه).

۱۵ بیگومان بیباوه پان هه رده م خه ریکی پیلان و فپوفیلان (له باوه پاران).

۱۶ وه منیش نه خشی خوم ده خه مکار (بق ناشکرا کردنی هه ق وراستی و توله سه ندنه وه لیان).

۱۷ جا توش (نه ی موحه مد پوژن) په له مه که له بیباوه پان، وکه میک موله تیان بده ولتیا بوه سته (بزانه خوم چیان به سه ر ده هینم).

سوره تی الاعلی

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

۱ ته سبجات و یادی په روه ردگاری به رز و بلند و پایه دارت بکه (به ووتنی سبحان ربی الاعلی).

۲ نه و په روه ردگاری که هه موو شتیکی به جوانی دروستکرووه و ریگو پیکشی کردوه.

۳ نه و په روه ردگاری که نه خشی هه موو شتیکی کیشاره (له شویاز و جگر و پرنه گ و سیفات و کار و گوشتار و پزق و نه جه لی)، پاشان ریتمونیشی کردوه بقی.

۴ نه و په روه ردگاری که گز و گپایی و له وه پگای دهره پناوه بی نازه لان.

۵ پاشان ماوه په کیش دیگو پیت به پووش و په لاشی زهر د ووشکی پده مه لکه پراو.

۶ نه ی موحه مد پوژن نهمه قورنات به سه ردا ده خو پینه وه و هرگیزی له بیریش ناچیته وه.

۷ مه گه ر شتی که خوا بیه ویت و له بیرتی به ریته وه (په نه سخ کردنه وه و لایرندی حوکه که ی) بیگومان نه و ناگادراه به و شتانه ی که ناده میزاد ده ی کات به ناشکراو به نه پنی.

۸ نهمه بارمه تیت دده دین بق به نه نجام گ یاندنی هه موو چاکه ی که له پیناو چوونه به هه شت (هه موو کاریکت بق ناسان ده که ی).

۹ نه مجا توش هه میشه ناموزگاری خه لکی بکه به و قورناته ی بزمان ناردویت و ریتمو مایان بکه بق سه ر پگای پاست و شه ریعه تی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝ وَمَا هُوَ بِهَزْلٍ ۝ إِنْهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُودًا ۝

شُورَةُ الْأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى ۝ إِلَّا مَآ شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُمْ يَعْلَمُونَ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۝ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ۝ سَيَذَكِّرُ مِنْ نَحْنَى ۝ وَيَنْجِنُهَا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝

سوره تی الطارق

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

۱ سویند به ناسمان و نه و نه ستیرانه شی له شه ودا دهره که ون.

۲ تق جوزانیت (نه ی موحه مد پوژن) (دهرکه و تووی شه و طارق) چی په.

۳ نه ستیره په که به پووناکی و دره و شاوه ی خوی تاریکی شه و ده پیت.

۴ سویند به هه موو نه وانه هیچ که سیک نی په چاودیری به سه روه نه بیت (هه موو که س دوو قریشته کرده و هکانی تو مار

ده کات په گیکیان چاکه کان و نه ووی دیکه ش خراپه کان).

۵ (وانه مرقف بق نه و نه ده سه رکه شه) ده یا ناده میزاد ته ماشا بکات و سه رنج بدات که له چی دروستکراوه.

۶ دروستکراوه له ناویکی هه لقاواری به ته کان که در پیت نه و منالده و وه (واته له ناوی پیاو و هیلکه دانی نافرته).

۷ که دهره ده چیت له ناوه ندی پشستی پیاو ودانه ی په و اسوه هکانی سنگی نافرته وه.

۸ بیگومان خوی گه و ره به ده سه لات و به توانیه له سه ر زیندوو کردنه وه ی ناده میزاد پاش مرینی و پزانی له خاکدا.

نیسلان، نه گهر نهو ناموزگارای و پښتونیا نه سوودی هه بیت بویان و په ندی لپوه ریگرن.

10 بیگومان نهو دی که له خودا بترسیت په ندی لپوه رده گریټ.
11 بهلام نهو دی که مل هوپ و سرکهش بیت لهو ناموزگاریا نه خوی لانه دا.

12 نهو دی ده چیتته ناو ناگره هره گوره کوه (ناگری دوزخ).

13 باشان له ناو نهو ناگره دا نه دهریت (که گیانی بکیشریټ و بزگاری بیټ) نه ده دیت (به ژیا نیکي ناسوددی و خوشی).

14 بیگومان بزگاری بو نهو دی که دل و ده روونی خوی پاک بکاته وه له شریک و هاو له په پیداکردن بق خوا.

15 ره یادی په روه ردگاری خوی بکات و نهو دکانی نه انجام بدا.

16 که چی نیوه ژیا نی دنیا هه لده بزیږن (به سر ژیا نی دواړو ژدا).

17 له گه ل نهو شدا ژیا نی دواړو ژدا بستر و به ده و امره بقتان (له ژیا نی شم دنیا به).

18 بیگومان نهو دی باسکرا (له م سووره ته دا له پاککردنه و دی دل و ده روون و یاد و ذکر خوا و...) له نامه ی (پتفه مبه را نی پتفه ودا) باسکرا وه.

19 له نامه و په پاوه کانی شیرا هیم و موسی (علیه السلام).

سوره تی الغاشية

به ناری خوی به خشنده و مپهره بان .

1 نایا دنگ و یاسی پوزه داپوشه رده کت پتغه شتو وه (پوژی دوا یی که به نا په حه تیه کانی ته وای مه خلوقات داده پو شیت له و پوزه دا).

2 له و پوزه دا کومه له پوخسارک پيسوا و شه رمه زار و زه لیلن.
3 (خاوه نی نهو پوخسارانه) هه ولده ریکی په دجه رن، چونکه هه رچیان کرڼوه تنه ا بقی ژیا نی نونیا بو وه و بوور بوون له نیمان.
4 (نه وانه) ده چنه ناو ناگریکی هره گه رمه وه.

5 ره له سه رچاوه یه کی گهرم و کول به کول ناویان نه دریت.
6 خوراکیشیان تنه ا درکیکی تفت و تالی ووشکی ووشتر خوره.
7 نه ویش نه گوشتی پی ده گرن و قه له و بسن پیی و نه برستیشیان پی ده شکیت.

8 ره کومه له پوخسارکیش پوخوش و جوان و گه شاو نه.
9 پارزین له کوشش و مانندو بوونی درنیا ی خویان (چونکه پاداشتی گوره دراو نه ته وه له لاین په روه ردگاریانه وه).

10 له ناو به هه شتیکی به رز و بلند دان.
11 میچ قسه و گرفتاریکی هیچ وپوچ و به تال و بی مانای تیا دا نایستن.

12 له و به هه شته دا سه رچاوه و کانی له بهر پوشتوویان تیا دایه.
13 هره وها سیستهم و قه نه فقه و چپکه حه وانه و دی به رز.
14 وه کوپ و په رداخی جوان و پاژاوه ی دانراو.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝۱ وَجُوهٌ يُؤْمِنُ ۝۲ وَجُوهٌ خَاشِعَةٌ ۝۳

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝۴ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝۵ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ۝۶

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝۷ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُ جُوعٌ ۝۸

وَجُوهٌ يُؤْمِنُ ۝۹ نَاعِمَةٌ ۝۱۰ لَسَعْيَهَا رَاضِيَةٌ ۝۱۱ فِي حِفْظٍ عَالِيَةٍ ۝۱۲

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَةً ۝۱۳ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۱۴ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝۱۵

وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝۱۶ وَنَارٌ مِّنْ مَّصْفُوفَةٍ ۝۱۷ وَزَوَاجٌ مُّثْنُونَ ۝۱۸

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝۱۹ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝۲۰

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝۲۱ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝۲۲

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝۲۳ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝۲۴

إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۝۲۵ فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝۲۶

إِنْ إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ ۝۲۷ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۲۸

و ده پالېشت و سه رینی جوانی پزکراو.

و ده قالی و فشر و پاخه ری په نگا و په نگی تیا پاخراوه.

و نهو بیباوه پانه) بق وورد نابنه وه له ووشتر که چو ن دروستکراوه.

و ده له ناسمان چو ن به رزکراوه ته وه (و نهو هه مو نه ستیره جوانه ی تیا نه خشیتر او وه به بی بوونی کوله که یه ک).

و ده بق وورد نابنه وه له چیا و شاخ و کپوه کان که چو ن دا کو تراون و دامه زری تراون.

و ده بق ته ماشای ده شته کانی زه و ی نا که ن که چو ن پاخراوه و له بارکراوه بق کشتوکال و ژیا ن به سه ریردن تیا یدا.

و نهی موحه مه د (پوژی) تو ش ناموزگاریان بکه و نه م شتانه یان یا دبخره وه، چونکه به پاستی تو ته تنه ا یا دبخره وه یت.

تو ده سه لاتت تیه به سه ریاندا تا بقوانیت به زور باوه پریان پی به یتیت.

به لام نهو که سه ی که پشت هه لده کات و بی باوه ی ده بیت.

نه وه خوا سزای ده دات به سزایه کی زور گه و ره.

بیگومان هه ر بولای تپه یه که پانه و ه یان (واته پاش مردن زیندو و ده کړنه وه و ده گه پتفه و بولای خوی گه و ره).

پاشان به پاستی هه ر له سه ر تپه شه لپرسینه وه و مو حاسه به کړدنیا ن.

۱۰ ههروهه چیشی کرد به قیرعهونی خاوهن شههرامهکان (ئهو شههرامانه وهک مئێخ چووویون به ناخی زهویدا).

۱۱ شهوانه (گهلی عاد و سه موود و قیرعهون) بیباوهی و یاخی بوون لهوولادا.

۱۲ قهساد و خراپهکاری و تاوانی زۆریان شههجامدا.

۱۳ پهروهردگارت سزا و خهشم و قینی خۆی پشت به سه ریاندا ولهناوی بردن.

۱۴ بیگویمان پهروهردگاری تو ههیشه له قهرهولدايه (بو تو له سههندنهوه له بیباوهپان).

۱۵ ئادهمیزادی (بیباوهی و سهپله) کاتیک که پهروهردگاری تاقی کردهوه بهوهی ناز و نیعمهتی پشت به سه ریدا و پێزی لیگرت و مال و دارایی پێ بهخشی، دهلێت: وادیاره پهروهردگارم منی خوش دهوێت بۆیه (من شایانی ئهوه بههرهیم) و پێزی لێتایم.

۱۶ بهلام کاتیک پهروهردگار تاقیکردهوه بهوهی که پێق و پێزی لیگرتوه، بان کهمی کردهوه، له بهرامبهردا دهلێت: وادیاره پهروهردگار سوکایهتی پێکردوم (چونکه وادهزانیت پێزی ئادهمیزاد به سهروهت و سامانهویه).

۱۷ (نهخیر ههچی وانیه که ئێوه تیگهشتوون) به لکو ئێوه پێزی ههتیوان ناگرن.

۱۸ ههروهه هانی یهکتر نادهن له سه ر خواردن دان بههه ژاران.

۱۹ سه ره پای ئه مه ئێوه میراتی به شداران (ههتیوو و پێنهوا و ئافرهتان) به مه له په دهخون (وهیچ حسابیکیان بۆ ناکن).

۲۰ وه سهروهت و سامان و مال و دارایتان زۆر زۆر خوش دهوێت (به بی گۆی دانه حهرام و حهلال).

۲۱ دهست هه لگرن لهو کارانه تان (ههروا ناچیته سه ر بۆتان) چونکه کاتیک دیت که زهوی دههه ژێنریت و وورد و خاش ده بیت (و شاخهکان له گه ل زهوی یه کسان ده کرێن).

۲۲ له پۆزی دوا یی دا پهروهردگارت دیت (هاتیت که شایسته ی خۆی گه رهیه، بۆ مو حاسبه کردن و قه زاوه ت له نێوان خه لکیدا) ههروهه فریشته کانیش پۆل پۆل دین.

۲۳ لهو پۆزه دا ئاگری نۆزه خ دههینریت و نیشان ده دریت، جا ئادهمیزاد لهو پۆزه دا هه رچی کردهوه ی خۆیه تی بهری دهکه ویتته وه، به لام ئه و بهر کردنه وه یه چ سو بکی هه یه؟ (پێغه مبه ر ﷺ دهفه رمویت: ئه و پۆزه نۆزه خ دههینن که حه فئا هه زار په شمه ی هه یه، له گه ل هه ر په شمه یه کدا حه فئا هه زار فریشته پای دهکێشیت، ئیما می موس لیم ئه م قه رموده ی پڕوایه ت کرهوه).

۲۴ بیباوهی ده لێت: خۆزگه بۆ ئه م ئیانه م شستیم له کار و کرده وه ی چا که پێش خۆم به خستایه.

۲۵ لهو پۆزه دا خۆی گه و ره سزایه کی وای (بیباوه پان) ده دات که س ناتوانیت سزای ئاوا بدات.

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۱ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳ وَالْأَيْلِ إِذَا سَرَ ۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۵ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۶ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۷ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۸ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۹ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ۱۰ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۱۱ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۱۲ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۱۳ إِنَّ رَبَّكَ لِيَا لِمِرْصَادٍ ۱۴ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۱۵ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۱۶ كَلَّا بَلْ لَا تَفْكَرُونَ ۱۷ أَلَيْسَ عَلَى طَعَامٍ الْمُسْكِينِ ۱۸ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكَلًا لَمَّا ۱۹ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۲۰ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۲۱ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۲۲ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِحَمَلٍ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْإِنْسَانَ وَآنِي لَهُ الذِّكْرَى ۲۳

سوره تی الفجر

به ناوی خۆی بهخشنده و مپهره بان .

۱ سوێند به بهرهبیان (یان به بهرهبهانی پۆزی جه ئێی قوربان).

۲ وه سوێند به دهشوی یه کهمی مانگی ذی الحجة.

۳ وه به هه موو شتیکی جووت و تاک (یان مه بهست به جووت پۆزی یه کهم و دووهمی ایام التشریقه که په له کردن تیایدا دروسته، و به پۆزی تاکیش مه بهست پێی پۆزی ستهمی ایام التشریقه).

۴ وه به شه وگار کاتیک که تی ده په پیت.

۵ ئایا ئه مانه ی که سوێندی پێخورا شایسته ی سوێند پێخواردن نین لای کهسانی ژیر و خاوهن هۆش.

۶ ئایا نابینیت پهروهردگاری تر چی کرد به گهلی عاد (خۆی) گه ره به په شه با یی بهه یز له ناو ماله کانی خۆیاندا له ناوی بردن.

۷ (ئیرم ناویکی تری عادی یه کهمه، یان ناوی باپیری عادی یه کهمه)، که خاوهن پایه ی بهرز و خانوو کۆشکی ستوندار بوون.

۸ له هه یچ شار و شوێنیکدا نمرو نه ی کۆشک و ته لاری گه و ره و بهرز یان دروست نه کرابوو.

۹ وه ئایا نه تزانیه وه پهروهردگارت چی کرد به گهلی سه موود (کاتیک که یاخی بوون)، ئه وانه ی له نێو شیو و بۆله کانددا

تاشه بهردیان ده بری و خانوویان لی دروست ده کرد.

۲۶ وه هیچ کس ناتوانیت که له پچه وکوت و زنجیری که س بکات وهک خوی گه وره.

۲۷ به باوه پدار ده و تربیت له سه ره مه رگدا : نهی ده روون و نه نفسی نارام.

۲۸ بگه پتروه به بای په روه ردگار به شیوه یه که تۆ له و پازیت و نه ویش له تۆ پازیه.

۲۹ بچۆره ناو ریزی به بنده چاک خواناسه کانه وه.

۳۰ وه بچۆره ناو به هه شته که مه وه (به هه تا هه تایی).

سوره تی البلد

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

۱ سویند به م شاره (که مه که یه).

۲ له کاتیکدا که تۆ نیشه جینی له م شاره دا (واته ئه م شاره به نیشه جینی تۆ تیایدا زیاتر خاوه ن پۆز تریو).

۳ وه سویند به باوک و پۆله که ی (به ئاده م و نه وه گانی، به مه مری باوک و پۆله یه که گیان له به ران، ئه مه ش به لگه یه له سه ر گه وری ده سه لاتی په روه ردگار له پڕۆسی زیاد کرنی نه وه گانی مۆقه و گیانه به راندا).

۴ سویند به وانه، ئیمه ئاده میزادمان دروست کردوه که هه میشه له هه ول و ناره حه تی و نه نچ دایه.

۵ نایا ئاده میزاد و ده زانیت هیچ که س ده سه لاتی نابیت به سه ریدا (مه ر له به ر نه وه یه که یخی ده بیت) ؟.

۶ نه و یخی بوانه به شانازی وه ده لێن : پار و پولیکی زۆم سه رف کرد (له دزایه تی موحه مه د و بانگه وازه که یدا).

۷ نایا و ده زانیت که س چاوی لی نه و نه بیینیوه (که نه و ماله ی چۆن په یدا کردوه و چۆنیش سه رفی کردوه).

۸ نایا ئیمه نه و چاوی (رێک و پێک و جوانمان) پێ نه به خشیوه ؟.

۹ مه روه ما زمانیک و دوو لیو (بۆ قسه و گفتوگۆ کردن) ؟.

۱۰ وه نایا پگیای چاک و رگیای خرایمان بۆ روشن نه کردوه ته وه و نیشانمان نه داوه ؟.

۱۱ که چی زۆیه ی خه لکی نه یان توانیوه به سه ر کۆسپه کاند زال بێن و رگیای به ختوه ری بگره به ر.

۱۲ جا تۆ چو زانیت (نه ی موحه مه د و پێک) نه و کۆسپانه کامانه !.

۱۳ نازاد کرنی به بنده و کۆیه یه.

۱۴ یان خواردن دانه به مه ژاران له پۆزانی قات و قبری و برسه تیدا.

۱۵ به تاییه ت به مه تیویکی خزم و نزیک ی خۆت.

۱۶ یان به مه ژارایی که په که و ته و که نه فت.

۱۷ پاشان له که سانه بیت که باوه پریان هیناوه و ئامۆژگاری یه که تر ده که ن به نارام گرتن له سه ر بیرو باوه که یان، وه روه ما ئامۆژگاری یه که تریش ده که ن به به زه یی و میهره بانی له نیاوان

خۆیان و خه لکیشدا.

۲۱ قیومیدر لا یعدب عذابه احد

ولا یؤنق وفاقه احد

إلی ربکراضیه مرضیه

فادخل فی عندی

و ادخل جنی

سورة البدر

بسم الله الرحمن الرحيم

۱ لا أقسم بهذا البلد

۲ لقد خلقنا الإنسان في كبد

۳ يقول أهلك ما لا لبدا

۴ ألم يجعل لهم عينين

۵ فلا أفهم العقبه

۶ فما أدرك ما العقبه

۷ فأكربه

۸ أو مسكيناً مذبذباً

۹ أو مبصر و نواصوا بالمرحمة

۱۰ أولئك أصحاب الميمنة

۱۱ كفروا بأيمانهم أصحاب المشئمة

۱۲ عليهم نار مؤصدة

سورة البقيش

۱۸ ئاوه وانهی که نه و سیفه تانه یان تیدی به یارانی ده سته ی پاستن (که به خته و نه و خوی گه و نه لێیان پازیه).

۱۹ نه وانه شی که بیباوه پیوون به به لگه و نیشانه گانی ئیمه نه وانه کۆمه له ی ده سته ی چه پی به ده قه ی و نه زه خین.

۲۰ ده رگای ئاگرگی گه و نه یان له سه ر داخوا وه.

سورة الشمس

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

۱ سویند به خۆر و پوونا که یه ی.

۲ وه سویند به مانگ که دوا به دوا ی نه و هه لیت.

۳ وه سویند به پۆزگار کاتیک که خۆر ده رنه خات.

۴ وه سویند به شه و کاتیک که خۆر داده پۆشیت.

۵ وه سویند به ئاسمان و به و زاته ش که دروستی کردوه.

۶ وه سویند به زهوی و به و زاته ش که پای خستوه له هه موو

لا یه که وه.

۷ وه سویند به ده روونی ئاده میزاد و به و زاته ی که دروستی کردوه به پۆکوپینکی.

۱۵ (خوای گه وره ئابو و شپوه یه ی لیکردن) وه هیج ناترسیت له پاشه پوژی ئه م تۆله سهندنه وه (له و گهله سته مکاره).

سوره تی الیل

به تاوی خوای به خشنده ومیره بان.

۱ سویند به شهو کاتیک که زهوی داده پوشتیت.

۲ وه به پوژر کاتیک که پووناک ده بیته وه.

۳ وه سویند بهو زاته ی که نیر ومی دروست کردوه.

۴ بیگومان مه ول و کوششی ئیوه جورا و جوره و چه ند شیوازیکه (مه تانه چاکه کار وه شتانه خراپه کار و بیباوه ره).

۵ ئه مجا نه وه ی که مال و سامانی ببه خشیت (له پیتناو خوا) و پاریزکار و خواناس بیت.

۶ وه باوه پی ته وای هه بیت به به ئینه کانی خوای گه وره (به وه ی له به رامبه ر به خشیینی ماله که پیدا پاداشتی ده داته وه به به هشتی به رین و فراوان).

۷ ئه وه هه ر زوو ریگای چاکه و چاکه کاری بۆ ئاسان ده که یه (که سه ره نجاسی چوو نه به هه شته).

۸ به لام ئه وه ی پوژ و چرووک و ره ذیل بیت و خوی بیتناز بزانیت (به رامبه ر به په حمی خوای گه وره).

۹ وه باوه پی نه بیت به پاداشتی چاکتر و باشت لای خوای گه وره (یان به به هه شت).

۱۰ ئه وه هه ر زوو ریگای خراپه و تاوانی بۆ ئاسان ده که یه (که سه ره نجاسی چوو نه دۆزه خه).

۱۱ ئه و کانه ش که ده مریت وه گور ده نریت مال و سامانی هیج سوو پکی پی ناگه یه نیت.

۱۲ به پاستی پوونکرده وه و پیتنومنی کردنی ریتبازی پاست له سه ر ئیمه یه.

۱۳ وه هه ر دوو دونیا که، چی ئه م دونیا یه که ئیستا تیتیدا ده ژین و چی دونیا یی دوا پوژیش هه ر مولکی ئیمه یه و پۆ ئیمه یه.

۱۴ جا من (له سه ر زمانی پیغه مبه ره که مه وه) ئیوه م ئاگادار کرده وه و ترساندن به ئاگرگی ژور بلایسه دار.

۱۵ که س ناچیته ناو ئه و ئاگره وه که سانی سه رکه ش و یاخی و خوانه ناس نه بیت.

۱۶ ئه و که سه ی که باوه پی نه هیتا و ئیمان و ئیسلامی به درۆ زانی و پشتی هه لکرد له به رنامه ی خوا.

۱۷ به لام که سانی پاریزکار و له خواترسی لی دور ده خریته وه.

۱۸ ئه و که سه ی که مال و سامانی (له پیتناو خوا) ده به خشییت و بهو کاره ی دل و ده روونی پاک ده کاته وه له خراپه و تاوان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَنَجْمُهَا ۝ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝ وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَشَّهَا ۝ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَدَهَا ۝ وَالْأَرْضُ وَمَا مَحَدَهَا ۝ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيْنَاهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝ كَذَبَتْ ثُمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسُونَهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝

سُورَةُ الْيَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا يَشَتْ ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَ ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى ۝ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَى ۝ وَأَمَّا مَنْ كَفَلَ وَاسْتَفْتَى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى ۝ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ۝ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۝ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝

۸ ئه مجا ئیلهامی بۆکرد بۆ ناسینی خراپه و تاوان و چاکه و خواناسیان (واته خیر و شه ری بۆ پوونکرده وه و نیشانی دا چی چاکه یه بیکات و چیش خراپه خوی لی دور بگریت).

۹ سویند به هه مو ئه واته به پاستی پزگاری بوو، سه رفراز بوو ئه وه ی که ده روون و نه فسی خوی پاک کرده وه له تاوان و گونا ه.

۱۰ وه به پاستی ئه وه شی که ده روون و نه فسی خوی به گونا ه و تاوان ئالوده کرد ناو مید بوو.

۱۱ گه لی سه موود به وه ی سه رکه شی و یاخی بوونیا نه وه، به وایان به پیغه مبه ره که یان نه هیتا.

۱۲ کاتیک که خراپه ترین که سیان هه ستایه وه (بۆ سه ره پینی و وشته که).

۱۳ ئه مجا پیغه مبه ری خوا - صالح عليه السلام - پی ووتن : واز به ئین له م و وشته ی خوا و نۆره ئای بدن با له نۆره که ی خوی بخواته وه.

۱۴ که چی (ئه و گه له سته مکاره) به وایان به هه ره شه کانی ئه و پیغه مبه ره نه کرد و وشته که یان سه ره پی، ئه مجا په ره و دگاریان به وه ی تاوان و گونا هه کانیانه وه سزای سه ختی به سه ردا رشتن و ولاتی کاول کردن و له گه ل خاکدا یه کسانی کردن.

۱۹) وه وه هیچ که سټک چاکه یه کی به سهر ئه مه وه نیه تا ئه م له بری ئه وه پاداشتی بداته وه .

۲۰) به لکو ته نها مه به سستی په زامه نندی پهروه ردگاری بهرز وبلندی ته .

۲۱) سویند بیت به خوا ئه وکسه ی واییت له پاشه پوژدا پازی ده بیت (له میهره بانی وپاداشتی خوی گه وه) .

سوره تی الضحی

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان .

بوخاری وموسلیم ریوایه تیان کردوه له جونه یدی کوپ سوفیانه وه که ده لیت : پیغه مبه ر بسم الله الرحمن الرحيم دوو یان سی شه وه لئه ده ستا که شه نو یژ بکات، ئه وسا ئافره تیک هاتو ووتی : ئه ی موحه مه د ئومیده وارم شه ی تانه کات وازی لیه یتنا بیت، دوو یا سی شه وه نابینم نزیکت بکه ویتنه وه، به و هویه وه خوی گه وه ئه م سوره ته ی نارده خواره وه : —

۱ سویند به کاتی چیشته نگاو .

۲ وه سویند به شه و کاتیک که ئارام ده گریت و به تاریکی یه که ی هه موو شتیکی داپوژشی و زرنگایه وه .

۳ (ئه ی موحه مه د) پهروه ردگارت وازی لی نه هینا ویت و وزیر نه بوود لیت (وه که ئه وه ی بیباوه په کانی قوره یش گومان ده به ن) .

۴ بینگومان ژیا نی دوا پوژ چاکتر ویا شتره بق تو له ژیا نی دوتیا .

۵ له مه و دوا پهروه ردگارت ئه وه نده نازو ونیعه ته ت پسی ده به خشیته که پازی ببیت پتی (هه ر له نه تحی مه ککه وحه وزی که وسه ر وشه فاعه تی بق ئومه تی ویه خشی نی مقام المحمود و) .

۶ ئایا پهروه ردگارت تزی نه بی نی به هه تیووی وده رووی لیکرد بته وه وحه واندیتیه وه .

۷ وه ئایا پی شتر سه رگه ردان نه بوویت (به وه ی هیچ نه ئه زانی له باره ی شه ریعه ت وئاین وئیسلا مه وه) که چی پهروه ردگار هیدایه تی دایت و پینمونی کردیت (وکردیتی به کوژتا پیغه مبه ری خوی) .

۸ وه ئایا نه بی نییت به هه ژاری و نه داری، نه مجا مال و سامانی پی به خشیته و ده وه مه ندی کردیت ؟ .

۹ که واته تو ژش ئه ی موحه مه د بسم الله الرحمن الرحيم هه تیوو مه چه و سینه وه وه قاریان لیمه گره (چونکه تو ژش هه تیوو بوویت خوی گه وه وحه واندیتیه وه) .

۱۰ هه روه ها هه لئه شاخی به پووی سوالکه ر وئو هه ژارانه ی داوای یارمه تی ده کن .

۱۱ به لکو له به رامبه ر نازو نیعه ته کانی پهروه ردگارتا شوکر و سوپاسی بکه و پاسیان بکه (که گه و ره ترین نیعه ته ی بق تو پیغه مبه رایه تی بوو) .

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى (۱۵) الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى (۱۶) وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى (۱۷) الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى (۱۸) وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى (۱۹) إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَى (۲۰) وَلَسَوْفَ يَرْضَى (۲۱)

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى (۱) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (۲) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى (۳) وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى (۴) وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى (۵) أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى (۶) وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى (۷) وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى (۸) فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَنْهَرْ (۹) وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (۱۰) وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (۱۱)

سُورَةُ الشُّرُوحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ (۱) وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ (۲) الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ (۳) وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ (۴) فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۵) إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۶) فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ (۷) وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ (۸)

سوره تی الشرح

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان .

۱ (ئه ی موحه مه د بسم الله الرحمن الرحيم) ئایا دل و ده روون وسینه مان بق ئاسووده وگوشاد نه کردیت (تا وه کو ئاماده بیت بق وه رگرتی پیغه مبه رایه تی ویا نکه وازی ئیسلام) .

۲ وه ئایا باری گران وقوور سمان له سه ر هه لئه گریتیت (به و مانایه ی خوی گه وه له گونا می پاش و پیشت خوش بوو) .

۳ ئه وه ی که پشتی قوورس گران کرد بوویت .

۴ وه ئایا ناو و ناویانگی تو مان بهرز نه کرده وه (به ئیوه یه ک ناوت که له گه ل ناوی خوی گه و ده د به پینریت له کاتی شایه توماند) .

۵ به راستی له گه ل هه موو ته نگانه و نه هاهمه تی و ناخوشیه کدا ئسانی و ئاسوده یی هه ر ده بیت .

۶ به راستی دیسانه وه له گه ل هه موو ته نگانه و نه هاهمه تی و ناخوشیه کدا ئسانی و ئاسوده یی هه ر ده بیت .

۷ جا کاتیک له کاریکی خیر بوویت وه (وا ته ئه گه ر له نو یژ یان له گه یان دنی بانگه وازیان له تیکوژشان بوویت وه) خو ت ماندوو بکه به کاریکی خیری تره وه .

جا (۷) نهی نادمه میزاد که تو زانیت خوی گه وره له جوانترین شیوه دا دروستی کردویت، وه گهر باره پیش نه هیئت جیگات چینه کانی ژیره وهی دژده (خه) ئیتر چی و له تو ده کات بیباوه بیت به پژی دواپی وپاداشت دانه وه؟

وه نایا خوی گه وره چاکترین وپاشترین فه رمانه واه و داده وهی مه موو فرمان په واکان نیه؟

سوره تی العلق

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

۱. هم سوورته یه که مین سوورته تیکه که دابه زیهو بق پیغه مبه ری خوا

۲. (نهی موحه مد) بخوینه به ناوی په روه ردگارته وه، نه وهی که مه موو شتیکی دروست کردوه.

۳. نادمه میزادی دروست کردوه له پارچه خوینیکی میو (پیش نه وهش دل پیگ ثاو بووه).

۴. بخوینه به ناوی په روه ردگارته وه که له هه موو که س به خشنده تر ومیهره بانتر و به پزتره.

۵. نه په روه ردگاری که نادمه میزادی فیری زانست وزانیاری کرد به هوی پینوسوه.

۶. نادمه میزادی فیری شتانیگ کرد که پیشتر نه ید زانین. هوی دابه زینی نایه تی (۶ تا ۱۸) نیامی موسلیم وتورموزی له

عبدوللای کوری عه باسه وه ده گزیتته وه که ده لیت : پیغه مبه ری خوا نوژی ده کرد، نه بوجه هلیش هات ووتی : من پیم نه ووتی

نابی نوژی بکیت ؟ پیغه مبه ریش لای کرده وه وایی توپیو وپیدا هه لشاخا، نه بوجه هلیش ووتی : بیگومان تو دزانیت که من

له م شارده له هه موو که س کوو وکومه لم زیاتره، به هوی وه خوی گه وره هم نایه تانه ی دابه زاند، عبدوللای کوری عه باس ده لیت :

والله نه گهر بهاتایه کوو وکومه له که ی بانگ بکردایه فریشته زهر به ده سته کان نهویان سزا نه دا و تو له یان لی ده سهند .

۷. نه خیر (له گه ل نه وه موو پز چاکه دا که خوا به خشیویه تی به نادمه میزاد) که چی نادمه میزاد یاخی وسه رکه ش ده بیت

و بیباوهی ده کات. ۸. کاتیگ خوی به ده وه مهن دی بینی وسه روه ت وسامان و دارایی زوری هه بیت.

۹. به پاسی (نهی موحه مد) گه پانه وهی (پاش مردن وزیندو بیونه وه) هه بولای په روه ردگارته.

۱۰. نایا بینیت نه وه که سهی قه ده غه وچه وگیری کرد (مه به ست پی نه بوجه هله).

۱۱. له وه بنده یه ی کاتیگ که نوژی کرد (مه به ست پی پیغه مبه ری خوا به).

۱۲. پیم بلای نه گهر نه وه (به نده نوژی خوینه مه به ست پی پیغه مبه ری خوا به) له سه ر پزازی هیدایه ت وه ق بیت.

۱۳. نادمه میزاد که تو زانیت خوی گه وره له جوانترین شیوه دا دروستی کردویت، وه گهر باره پیش نه هیئت جیگات چینه کانی ژیره وهی دژده (خه) ئیتر چی و له تو ده کات بیباوه بیت به پژی دواپی وپاداشت دانه وه؟

وه نایا خوی گه وره چاکترین وپاشترین فه رمانه واه و داده وهی مه موو فرمان په واکان نیه؟

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ (۱) وَطُورِ سِينِينَ (۲) وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ (۳)
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ (۴) ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (۵)
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (۶)
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّكْرِ (۷) أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ (۸)

سُورَةُ الْعَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَفَرَأَيْتَ الَّذِي خَلَقَ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲) أَفَرَأَيْتَ
أَلَّا كَرُمَ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (۵) كَلَّا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَافٍ (۶) أَن رَّاهُ اسْتَغْنَى (۷) إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى (۸) أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَى (۹) عَبْدًا إِذَا صَلَّى (۱۰) أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ (۱۱) أَوْ أَمَرَ
بِالتَّقْوَىٰ (۱۲) أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ (۱۳) أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ (۱۴) كَلَّا لَئِنْ
لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ (۱۵) نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِلَةٍ (۱۶) فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ (۱۷)
سَدِّدْ الزَّانِبَةَ (۱۸) كَلَّا لَا تَطْعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ (۱۹)

۸. وه تنها له په روه ردگار ت بپاړېره وه (چونکه هر نه وه دیت به دم داخوایه کانه وه).

سورة تی التین

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

۱. سویند به به نجیر وزه ینون.

۲. وه سویند به کوی طوری سینا (که خوی گه وره گفتوگری له گه ل موسی پیغه مبه ر - عیسی - له وی کرد).

۳. وه سویند به م شاره نارام وبی ترسه (که مه به ست پی شاری مه که یه).

۴. سویند به هه موو نه وانه نادمه میزادمان له سه ر جوانترین شیوه وشیزا دروست کردوه (که جیامان کردوه ته وه له هه موو مه خلوقاتی تر).

۵. (پاشان که باوه پی نه هیئا) گزپامانه وه بق نرمترین پله ی ناژه لی، له خواری خواره ون له پله ونرخدا (یان به واتای نه وهی

گزپامانه وه بق ژیری ژیره وهی پله کانی دژده (خه). ۶. جگه له که سانه نه بیت که باوه پیمان هیئاوه وکارو

کرده وهی چاکه یان نه نجامداده، نه وانه پاداشتی نه بپاره یان بق ناماده کراوه .

١٢) یان فرمان به به پارێزکاری وخواناسین بکات (ئایا پیاویکی ئاوا ههقه پێزی لێ بگیریت؟ یان پێی لێ بگیریت وئەشکەنجە بدریت وئەهێلریت نوێژه کانی بکات؟).

١٣) ئەو ئایا ئەگەر کابرای خوانەناس (مەبەست پێی ئەبوجهله) بهرنامهی خودا به درق بزانییت وپشتی تێ بکات.

١٤) ئایا نازانییت که خۆی گهروه دهیبینییت (وناگاداری گوشتار وکرداریهتی)؟.

١٥) ئەخێر وانیه (سویند بهخوا) ئەگەر وازنەهینییت بهقژی پێشی سهری پایدهکیشین (بۆ ناو ناگری نۆزهخ).

١٦) پێشسهڕیکی درۆزنی خەتاکار.

١٧) دەو یا ئەو (ئەبوجهله) کۆپ وکۆمهلی خۆی بانگ بکات.

١٨) ئێمهش بانگی فریشتهکانی دەرگاوانی نۆزهخی بۆ دهکهین که کۆمهڵیکی زهیر بهدهستن (تا له نۆزهخی توند بگن).

١٩) ئەخێر (ئەو موحهمد) بهکۆیی ئەو کهسانه مهکه بهردهوام به لهسه رکپنوش بردن و نوێژکردنی خۆت ؟.

سوره تي القدر

بهناوی خۆی بهخشنده ومیهره بان.

١) بێگومان ئێمه قورئانمان دابهزاندوه لهشهویکی بهپێژ ویهقه پدا (قورئانی پیرۆژ هه مووی بهیهکجار له شهوی قدر له - لوح المحفوظ - وه دابهزی بۆ ئاسمانی دونهیا، دواتر لهشهوییه بهماوهی بیست و سێ سال و بهبەش بهش جوهرهئیل دابهزاند بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ ، ليله القدر دهکهڕێته ده شهوی کۆتای مانگی په‌مه‌زانهوه، بهلام زانا یان جیاوازن له دیاری کردنی ئەو شه‌ه‌دا).

٢) تۆ چوزانییت (ئەو موحهمد) شهوی قدر چی یه.

٣) کار وکردهوهی خێر لهو شه‌ه‌دا وزیندوکردهوهی به‌ئەندازە‌ی هه‌زار مانگ خێری مه‌یه.

٤) لهو شه‌ه‌دا فریشته‌کان که جوهره ئیلیشیان له‌گه‌لدا به‌فرمانی په‌روه‌ر دگاریان داده‌به‌زنه خرازی بۆ جییه‌جێکردنی ئەو فرمانانه‌ی که بۆیان دیاری کراوه له‌لایه‌ن خۆای گه‌روه‌وه، به‌جۆره‌ها فرمان وکار (وه‌ک ئاماده‌بوونی کۆپ و مه‌جالێسی ذکر وشه‌و نوێژ و قورئان خویندنی باوه‌پداران).

٥) ئەو شه‌وه تا هه‌له‌اتنی شه‌به‌قی به‌یانی کاتی ناشتی و سه‌لام و درود و په‌حمه‌ته (بۆ به‌نده‌کانی خوا، به‌شیوه‌یه‌ک ده‌سته‌یه‌ک له‌فریشته‌کان دێن و ده‌سته‌یه‌کی دیکه ده‌پۆن تا سپێده‌ی به‌یانی هه‌ل‌دێت).

سوره تي البينه

بهناوی خۆی بهخشنده ومیهره بان.

١) ئەوانه‌ی که بێباوه‌پ بوون له‌خاوه‌ن نامه‌کان (جوله‌که وکاره‌کان) وه‌ له‌ بت په‌رسته‌کان، ده‌ستیان هه‌له‌نگرت له‌ بێباوه‌ری خۆیان هه‌تا ئەو کاته‌ی به‌لگه‌ی پوون وئاشه‌رکریان بۆهات (ده‌رباره‌ی کۆتا پیغه‌مه‌ن).

سورة القدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ٢ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ٣ نَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ٤ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ٥

سورة البينة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ ١ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ٢ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ٣ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ٤ وَمَا تَفَرَّقُ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ٥ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لَعِبْدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ٦ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ٧ أُولَئِكَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ٨

٢) كه‌ئەویش پیغه‌مه‌ریکه له‌لایه‌ن خواوه‌ نامه و نووسراو کتییی پاک وپیگه‌رد (قورئان) یان به‌سه‌ردا ده‌خوینیتته‌وه.

٣) چه‌نده‌ها نووسراو په‌یام و (سوره‌تی) پڕ له‌پێنومنی به‌نرخ‌ی تێدا یه.

٤) خاوه‌ن نامه‌کان (ده‌رباره‌ی پیغه‌مه‌ریتی موحه‌مد ﷺ) جیاوازیان تێ نه‌که‌وت، دواي ئەوه نه‌بیئت که‌به‌لگه‌ی پوونیان بۆهات ده‌رباره‌ی پیغه‌مه‌ر ﷺ (ئەوکاته‌ بوون به‌دوو ده‌سته‌وه‌ کۆمه‌لێکیان باوه‌پیان هیئا وکۆمه‌لێکی تریش له‌به‌ر هه‌سوودیان باوه‌پیان نه‌هیئا).

٥) له‌گه‌ل ئەوه‌شدا فرمانیان پێ نه‌کرا بوو جگه‌ له‌وه نه‌بیئت که‌ خوا په‌رستی بگن به‌پاکی و دلسۆزی ملکه‌چی ئەو بن و خۆیان به‌دوو بگن له‌مه‌موو بیروباوه‌پێکی خوار و خێج و نوێژه‌کانیان بگن و ده‌کاتی مال و داراییان به‌دن، ئا ئەوه‌یه به‌پاستی ئابینی راست و دروست وپا یه‌دار.

٦) بێگومان ئەوانه‌ی بێباوه‌پ بوون له‌ خاوه‌ن نامه‌کان (گاوری و جوله‌که) وبت په‌رسته‌کان به‌مه‌میشه‌یی ده‌مێننه‌وه له‌ ناگری نۆزه‌خدا، ئا ئەوانه‌ن خراپ‌ترینی هه‌موو مه‌خلوقات (چونکه‌ پێگای پاستیان بۆ پوون بویه‌وه که‌چی یاخی بوون و باوه‌پیان نه‌هیئا).

١٤ لهو پوږدهدا زهوى به سهرهات وهواله كانى خوى ده گپږيته وه (وخواى گوره ده بينيښته گډ تاوهكو شاهيدى بدات له سره وه كه سانهى كه چاكه وخرابهان له سره كړدوه).

١٥ نه وېش به وېى نه وهى كه په روه رډگار ودهى وه رمانى پيكر دوه بهو له رزينا وه وبومه له رزه يه (چونكه له خويي وه ناتوانيت هېچ شتېك بكات).

١٦ لهو پوږدهدا خه لكى به پرش ويلوى له گپږه كانيان دهرده چن بهرو گپږه پاني لپرسينه وه بوته وهى كرده وه كانيان نېشان بدرېت.

١٧ جا نه وهى به نه دنازهى گه ريله يه كه چا كهى كړد بېت پاداشته كهى ده بينيښته وه.

١٨ وهه ركه سيش به نه دنازهى گه ريله يه كه خراپهى كړد بېت سزا كهى ده بينيښته وه (مه گر كه سيك نه بېت خواى گه وړه لپيخوش بېت وچاوپوشى لى بكات).

سوره تى العاديات

به ناوى خواى به خشنده ومېهره بان.

١ سوښد بهو نه سپانهى به تاو غار ددهن له گپږه پاني تېگړشاند او ده پرمېتن چوڼ پرمه يه.

٢ وه سوښد بهو نه سپانهى له كاتى تاوداندا بو سره دوژمن نالى سمه كانيان به توندى نه دهن له بهر د وياگر ويزسكه هله ده سينن.

٣ نه مچا بهو نه سپانهى كه له بهر به ياندا هڅېش ده بهن.

٤ بهو كار هيان ته پ وتوژ هله ده سينن به پړوى دوژمناندا.

٥ لهو كاته دا خوځيان ده كن به تاوچه ركه ياندا.

٦ (سوښد بهه مو نه وانه) بېگومان ئاده ميزاد له بهر امبه ر په روه رډگاريدا سپله يه وسوپاس گوزار نيه.

٧ وه بهر پاستى ئاده ميزاد خوى شاهيده له سره وه كار هى كه سوپاسى خوا ناكات له سره نيمه ته كاني.

٨ بېگومان ئاده ميزاد زور سره وهت وسامان وصال ودارايى خوځ ده وږت.

٩ نايه وه كه سانه نازانن چيان به سره ديت كاتيك كه له ناو گپږه كان زيندو وگرانه وه (واته نازانن كه خواى گه وړه مو حاسه به يان له گه لدا ده كات).

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ.

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ٣ يَوْمَئِذٍ تُخَدِّثُ أَخْبَارَهَا ٤ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ٨

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَدِيدِ صَبَحًا ١ فَالْمُورِبَةِ قَدَحًا ٢ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ٣ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ٤ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ٥ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ٦ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ٧ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ٨ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ ٩

١ وه بهر پاستى نه وانهش كه باوه پيان مينا وکار وکرده وهى چا که يان نه دنازه، هر نه وانه ن پاکترین وچاکترین مه خلوقات.

٢ نه وانه پاداشتيان لای په روه رډگار يان بهه شتانيکى هه ميشه يى په، كه له زړديانه وه چندين جوگا وټاو پړويار ده پوات

٣ وتږده پرت، نه وانه لهو بهه شتانه دا بهه ميشه يى ويه كجارى ده ميننه وه، به شتويه كه خواى گه وړه لتيان پازيه وټوانيش

له خواى گه وړه پازين، نا نه مه بو كه سيكه كه له په روه رډگارى ده ترسيت.

سوره تى الزلزلة

به ناوى خواى به خشنده ومېهره بان.

١ كاتيك زهوى زور به توندى كه وته له رزين وجوله جول وبومه له رزه به ميزه كهى بو پيشهات.

٢ وه زهوى هر چى بارى گران وقورسى خوى هه بوو (له مردوان وکانزاکان وشتى تر) قېږى دايه دهره وه.

٣ ئاده ميزاد (لهو پوږدهدا) ده لیت : نه وه چيه زهوى بو وای لى به سره هاتووه ؟!

١٠ ره مه رچی نهی نی ویازی ناو دله کانه ناشکرا کران.
 ١١ به پاسستی په روه ریدگاریان لهو پۆژهدا ناگسدار وزانیسه به ته ولوی کار وکرده وه وگوفتاریان.

سوره تی القارعة

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

١ پۆژده پاچله کینه ره که (ناوینکه له ناوه کانی پۆژی دواپی).
 ٢ چ پۆژینکی پاچله کینه ره!
 ٣ (ئه ی موحه مه د) تۆ چوزانیت پۆژی دلچله کینه ره چی به.
 ٤ پۆژینکه هه موو خه لکی وه ک په پوله ی په رشو بلاو وپه راگه نده ی لیدیت.
 ٥ وه شاخ وکینه کانیش وه ک خسووری شیکراویان لیدیت وده چن به هه وادا.
 ٦ ئه مچا ئه وه که سه ی لهو پۆژهدا تای ته رازووی کرده وه (چاکه کانی) قوروس بیئت.
 ٧ ئه وه له ناو زیان وگوزهرانیکی خوشی وا ده بیئت که پیی پازینه.

٨ به لām ئه وه که سه ی تای ته رازووی (چاکه کانی) سووک بیئت.
 ٩ ئه وه جینگا وه نه وای (هاویه) ناگری دۆزه خ ده بیئت (خوای گه وره به — ام — دایک ناوی دۆزه خی برده وه له بهر ئه وه ی ناگری دۆزه خ وه ک دایک باوهش بۆ ئه و گوناها بارانه ده کاته وه).
 ١٠ (ئه ی موحه مه د) تۆ چوزانیت هاویه چی به.
 ١١ (هاویه) ناگریکی زۆر گه رمی هه لگبرساوه.

سوره تی التکاثر

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

١ شانازیستان به تدری سهره وت وسامان ومال داراییه وه، ئیوه ی بی ناگا کردوه (له خواناسی و بیرکردنه وه له پۆژی دواپی).
 ٢ تا ئه و کاته ی که ده مرین وده خرینه ناو گزپه وه (واته تا ئه و کاته ی که مردن په خه تان ده گریت وده خرینه ناو گزپه وه واز له کۆکردنه وه وشانازی کردن به سه ره وت وسامانه وه ناهینن).
 ٣ وامه کن، چونکه له مه ولا ده زانن (که چ زیانیکتان کردوه).
 ٤ دووباره وامه کن، چونکه له مه ولا ده زانن (که چ زیانیکتان کردوه).

وَحْصِلْ مَا فِي الصُّدُورِ ١٠ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ١١

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ الْقَارِعَةُ ٢ مَا الْقَارِعَةُ ٣ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ٤ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٥ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ٦ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ٧ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٨ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ٩ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ١٠ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ١١ نَارُ حَامِيَةٍ ١٢

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ أَلَمْ نَكُنْ مِّنْ شَيْءٍ ٢ قَدْ جَعَلْنَا مِزَاجَهُمْ ٣ ثُمَّ كَلَّامًا ٤ لَّا تَعْلَمُونَ ٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ٧ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ٨

٥ نه خیر وانیه ئه گه ر ئه تانزانی به زانیی دلنایی ویه قین (بیگومان ورتان لهو خووه لکیشان وپییاوه په تان ده هینا).
 ٦ سویند به خوا بیگومان دۆزه خ ده بینن.
 ٧ دووباره سویند به خوا دلنایان که به چاوی راسته قینه خۆتان (دۆزه خ) ده بیینن.
 ٨ پاشان سویند به خوا لهو پۆژهدا پرسپاری هه موو ناز ونیعه تیکتان لیده گریت (که خوی گه وره پیی به خشی بن وه سه ره مه مووی موحاسبه به ده کرین).

۲) شه‌وه‌ی که مال و دارایی (به بی گویدانه حال و حرام)

کژده کاته‌وه و خریکی ژماردنیه تی.

۳) بیگومان و اده زانیت که مال و داراییه‌کی ده بیته هوی

ته‌من درئی و نه‌مری له دونیادا.

۴) نه‌خیر وانیه (که تی گه‌شتوون) سویند به‌خوا به‌سووی

و به‌سواپی فپی ده‌دریته ناو ناگریکی تیکشکینه‌ره‌وه.

۵) چا (ته‌ی موحه‌مه‌د) تو چوزانیت شه ناگره تیکشکینه‌ره

چی به.

۶) ناگریکی تاودراوی بلایسه‌رداری خواجه.

۷) شه‌وه ناگریکی وایه که پروده کاته ناوجه‌رگه‌ی دل

وده‌روونه‌کان و ده‌یانسوئینیت.

۸) بیگومان شه ناگره به‌شیویه‌که که داخراوه له‌سهریان (که

ناتوانن لی ده‌ریجن).

۹) زنجیرکارون له‌ناوچه‌ند کۆتیکی درئی‌زدان (به‌ستراونه‌ته‌وه

به‌چه‌ند ستونیک‌ی به‌رز ویلنده‌وه).

سوره‌تی الفیل

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان.

۱) نایا نه‌تبینویه یان نه‌زاننویه که په‌روه‌ردگاری تو چی کرد

به‌خاوه‌ن فیله‌کان؟ (خاوه‌ن فیله‌کان گه‌لیکی گاور بوون له به‌من

به‌سه‌رقایه‌تی شه‌بره‌ه ناویک، ویستیان وورده وورده ده‌سه‌لاتیان

فراوان بگن و په‌ره‌و شاری مه‌ککه برۆن وکه‌به‌ی پرۆژ برپوخین،

به‌لام کاتیک که گه‌شتنه مه‌ککه خوی گه‌وره کۆمه‌لیکی زۆر له -

طیر الابییل - ی نارد سهریان و ته‌فرو توونای کردن).

۲) نایا مه‌گر خوی گه‌وره سه‌ری لیته‌شیواندن و فرت

وفیله‌کانی پوچه‌ل نه‌کردنه‌وه.

۳) وه نایا کۆمه‌لیکی زۆر وپۆل پۆل بالنده‌ی نه‌نارده

سه‌ریان؟

۴) (شه‌و بالنده‌ه) به‌رد بارانیان ده‌کردن به‌وورده زیخی گلین.

۵) سه‌ره‌نجام وه‌ک کای خوراوی لی‌کردن (وورد و خاشی

کردن، به‌شیویه‌که هه‌ر یه‌ک له‌و به‌ردانه‌ه ئیدا له‌هه‌ر سه‌ریازیکی

سوپاکه‌ی شه‌بره‌ه ده‌ست به‌جی ده‌یکوشت و گیانی له‌ده‌ست

ده‌دا).

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۲ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۳

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةً ۱ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۲ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۳ كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْخَطْمَةِ ۴ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَطْمَةُ ۵ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۶ الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِدَةِ ۷ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۸ فِي عَمْدٍ مُّمدَّدَةٍ ۹

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۱ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۲ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۳ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۴ فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَلْفُكُولٍ ۵

سوره‌تی العصر

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان.

۱) سویند به‌کات، یان سویند به‌کاتی عه‌صر.

۲) بیگومان هه‌موو ئاده‌میزاد له‌ په‌نجه‌پۆبی

وخه‌سارۆمه‌تدیدایه.

۳) جگه شه‌و که‌سانه نه‌بیته که باوه‌ریان هیناوه وکارو

کرده‌وه‌ی چاکه‌یان شه‌نجامداوه و نامۆزگاری به‌کتریان کرد بیته

که‌هه‌میشه له‌سه‌ره‌ه‌ق بن وپا به‌ندین پی‌وه‌ی، وه نامۆزگاری

به‌کتریش ده‌که‌ن له‌سه‌ر خۆراگری و ئارام گرتن.

سوره‌تی الهمة

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان.

۱) سزا و له‌ناوچوون و وه‌یل یۆ هه‌موو که‌سیکی توانج ده‌ری

به‌دگۆی عه‌ییگر که‌به‌شوین که‌م وکووپیدا ده‌گه‌پیی و له‌عه‌یب

وعاری خه‌لکی ده‌نوینت.

سوره تی قریش

به ناوی خوی به خشنده ومیره بان.

١ له بهر هژگری ویه کده نگی قوره یش.

٢ مؤگریان به هاتو چۆی زستانان وهاوینانه وه (قوره یش خه ریکی بازگانی بوون زستان بۆ یه من وهاوینانیش بۆ شام ، بۆیه نه گهر خوی گه وره قوره یشی هژگری نه و دوو هاتوو چۆیه نه کردایه وولاتیانی نه من و نه مان نه کردنایه نه یانده توانی به و شیوه یه بژین، نه مهش په کیکه له نیعمه ته گه وره کانی په وهر دگار به سه ریانه وه).

٣ جا له بهر نه وه یا (نه وان) په وهر دگاری نه ماله به رۆزه به رستن.

٤ نه و په وهر دگاره ی که به و هۆیه وه پزگاری کردن له قات وقری وپرسیتی ومیویشی کردنه وه له ترس وئاسایشی بۆ دابین کردن (کاتی خۆی عه ره به کان هه ندیکیان نه یاندا به سه ره هه نیکي تریاندا ومالو سه روه ت و سامانه که یان تالان ده کردن، به لام خوی گه وره به هۆی حه ره می مه ککه وه قوره یشی له م تالان کردنه پاراستبو).

سوره تی الماعون

به ناوی خوی به خشنده ومیره بان.

١ ئایا بینیت نه و که سه ی که باوه پی به پۆزی دواپی وپاداشت دانه وه نه.

٢ هه ر نه وه یه که ژۆر به تووندی به هه تیوودا هه لده شاخی وپالی پتوه ده نیت .

٣ وه هانی که سیش نادات له سه ر خواردن دان به مه ژار وپی نه وایان.

٤ نه مجا وه یل وتیا چوون بۆ نوێژ خوێنان.

٥ نه و نوێژ خوێنانه ی که له نوێژه کانیاندا غافل وپی ناگان.

٦ نه وانه ی که به پووکesh وله بهر پێبازی وپوپامایی خه لکی نوێژه کانیان ده که ن.

٧ وه هه موو جۆره یارمه تیه که له خه لکی ده گرنه وه وقه ده غه ی هه موو خه ی وچاکه یه کیش ده که ن لێبان.

سوره تی الکوتر

به ناوی خوی به خشنده ومیره بان.

ئیمامی نه محمده پریایه تی کردوه له نه نه سی کوپی مالکه وه که وتوتی: پتعه مبه ری خوا ﷺ ماوه یه که بیده نگ بوو پاشان به زه رده خه نه یه که وه سه ری به رز کرده وه، پێیان ووت نه ی پتعه مبه ری خوا ﷺ بۆ پیکه نیت؟ نه ویش فه رموی: هه ر ئیستا نه م سه ووره ته م بۆ نابه زی (بسم الله الرحمن الرحيم) إنا

سُورَةُ الْقُرْآنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ إِيْلَافٍ قُرَيْشٍ ٢ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ٣ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ٤ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ٢ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ٣ وَلَا يُحِصُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ٤ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ٥ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ٦ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ٧ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

سُورَةُ الْكَوْثَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ إِنَّا آتَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ٢ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ٣ إِنَّكَ شَانِئُكَ هُوَ الْآبَتُ

آطيناك الكوثر) هه تا کوترای سوره ته که، نه مجا فه رموی: ئایا ده زانن که وسه ر چه ؟ نه وانیش ووتیان: خوا وپتعه مبه ره که ی ده زانن، نه مجا فه رموی: که وسه ر پوپاریکه له به هه شتدا خوی گه وره پتیی به خشیوم که خه یزیک ی ژۆری له سه ره، نه مته ته که م له پۆزی نوایدا دیتنه سه ری، ژماره ی په رداخ وکاسه کانی به نه دنازه ی ژماره ی نه ستیره کانی ئاسمان ده بن، هه ندیک له به نده کانی لی دوور ده خریته وه، منیش ده لێم نه ی په وهر دگار نه وه له نه مته تی منه، نه وانیش ده لێن: تق نازانیت له پاش تق چییان له دینه که ت زیاد کردوه.

١ بیگومان ئیمه خه ی وچاکه یه کی ژۆر گه ورمه مان به تق به خشی (نه ی موحه مه د ﷺ) که یه کیک له وانه حه وزی که سه ره.

٢ جا له بهر نه وه تۆش نوێژ بکه بۆ په وهر دگارت وقوربان ی بۆ سه ر به ره.

٣ (بت په رسته کانی مه ککه نه یانوت موحه مه د وه جاهی کویره، نه گه ر به ریت کوپی نه ی له پاش خۆی جیگای بگریته وه، خوی گه وره ش به مه به ره ره چی دانه وه) وه فه رموی: به راستی هه ر ناحه ز ودرژمه کانت وه جاخ کویر و دواباون.

2. وه خه لکت ببینی که پۆل پۆل دپنه ناو ئایینی خوای گه وره وه ویاوه پ دینن (له کاتی کدا که پیشتر خه ک تاک تاک موسلمان ده بوون، به لام له گه ل پزگار کردنی شاری مه که که دا خه ک پۆل پۆل باوه پریان ده هینا له هه موو پارچه یه کی نیوه دیورگی عه ره بدها، تاوای لپهات هۆزێک به هه موو کوپ وکالی وه ده هاتن باوه پریان ده هینا .

3. که واته (ئهی موحه مه د) تۆش به سوپاس وستایش (له سه ر ئه و ناز ونیعمه ته که وره یه ی که خوای گه وره پتی به خشیویت) به روه ردگاری خۆت به پاک پابگره وداوای لیخۆشبوونی لی بکه، چونکه به راستی خوای گه وره زۆر گیراکاری په شیمانی وته به وه رگره (بۆ ئه و که سانه ی که ته سبیحاتی ئه و ده که ن و ته به وه ده که ن و داوای لی بووردنی لی ده که ن) .

سوره تی السد

به ناوی خوای به خشنده ومیهره بان.

بوخاری وموسلم له عه بدوللای کوپی عه باسه وه گنپاویانه ته وه، که ووتویه تی: پێغه مبه ری خوا ﷺ پۆزێکیان چوه سه ر کۆیی سه فا وه اوری کرد، پاشان قوره ش هه موو لئی کۆبوونه وه وتیان ئه وه چی یه؟ چی پوویداوه؟ پێغه مبه ریش ﷺ فه رموی: پیم یلین ئه گه ره وهالتان پێ بدهم که وه نوژمن ئیواره یان سه بی ئی ده دا به سه رتانا، ئایا ئیوه باوه پم پێده که ن؟ ووتیان: به ئی، پێغه مبه ر ﷺ فه رموی: ده ی من ئاگادار که ره وه ی ئیوه له سزای سه ختی بۆی نوایی و(نۆزه خ) ومن پێغه مبه رم بۆ سه ر ئیوه ئیروم، ئه بو له هه ب که ئه مه ی بیست ووتی : تیاچوون بۆ تۆ، ئا بۆ ئه مه ئیته کۆ کردوه ته وه؟ ئه مجا خوای گه وره ئه م سه وره ته ی له دژی ئه بو له هه ب دابه زاند بۆ سه ر پێغه مبه ری خوا ﷺ:

1. یاخوا هه ردوو ده سه کانی ئه بو له هه ب له ناو بچن، وخۆیشی تیاچوو .

2. سه ره وت وسامان وداراییه که ی وئوه شی ئه نجامی دا له دژی ته ی کردنی پێغه مبه ر ﷺ فریایی نه که وت وسوودی نه بوو بۆی .

3. بیگو مان له مه ودوا (له پۆزی دوا بیدا) ده خرپته ناو ئاگرکی بلیسه داره وه .

4. هه روه ها ژنه که یشی که (ئوم جه میل کچی هه رب ، ده کات خوشکی ئه بر سفیان، ئویش ده خرپته ناو ئاگرکی بلیسه داره وه) که هه لگری دار ودرک بوو (شه و ده بی ئنا وده یخسته سه ر پێگی پێغه مبه ری خوا ﷺ).

5. هه میشه گوری سکی بادراو (له په لی خورمای شاگرین) وا له گه ردنی (ئه و ژنه) دا .

سُورَةُ الْكَافُرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَتَّيْبُهَا الْكَافِرُونَ (1) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (2)
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (3) وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ (4)
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (5) لَكُمْ دِينُ كُورِي دِينِ (6)

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (1) وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا (2) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (3)

سُورَةُ الْمَسَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ (1) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ (2) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (3) وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (4) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ (5)

سوره تی الکافرون

به ناوی خوای به خشنده ومیهره بان.

بیباهه په کانی مه که داویان کرد له پێغه مبه ری خوا ﷺ که سالتیک خواکانی ئه وان بپه رستیت، ئه وانیش له به رامبه ردا سالتیک خواکه ی ئه و ده په رستن، خوای گه وره ش ئه م سه وره ته ی ناره خواره وه بۆ پێغه مبه ری خوا ﷺ :-

1. (ئهی موحه مه د) بلی : ئه ی بۆ بپاونه .
2. من هه رگیز ئه و (بتانه) ناپه رستم که ئیوه ده بیه رستن .
3. وه ئیوه ش ئه و (خودایه) ناپه رستن که من ده بیه رستم .
4. وه منیش هیچ کات ئه وه ناپه رستم که ئیوه په رستوتانه .
5. وه ئیوه ش ئه و (خودایه) ناپه رستن که من ده بیه رستم .
6. که واته ئاین (ویت په رستی) خۆتان بۆخۆتان وئاین (وخواپه رستی) خۆم بۆ خۆم .

سوره تی النصر

به ناوی خوای به خشنده ومیهره بان.

1. کاتیک که یارمه تی وه سه رکه وتنی خوای گه وره دیت وشاری مه که که ی (پیرۆز) پزگار ده که ریت وده رگای ئازادی ده که ریته وه .

سوره تی الإخلاص

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

- ① (ئە ی موحه مه د) بلی: ئەو خوا به ی که ناوی (الله) یه، خودایه کی تا که و ته نه یه و (هیچ شه ریک و هاویه شی نی یه) .
- ② ئەو خودایه ی که ناوی (الله) یه بی نیازه (له خه لکی و جیگای هیوا و ئومید و نیازی (هه موو خه لکه) .
- ③ ئەو خودایه که سی لی نه بووه (نه کچی هه یه و نه کوپ و نه جوله که و گاور ویت په رسته کان ده یان ووت) و نه له که سیش بووه (واته هه ر بووه و هه ر ده یشبیت) .
- ④ وه ره رگیز هیچ که س هاوشیوه و هاوتای ئەو نیه (که بتوانیت له به رام به ریدا بوه ستیت) .

سُورَةُ الْاٰخِلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

سوره تی الناس

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

- ① (ئە ی موحه مه د) بلی: په نا ده گرم به په روه ردگاری خه لکی.
- ② پادشا و مه لیک هه موو خه لکی .
- ③ په روه ردگار و په رسترای هه موو خه لکی .
- ④ له خراپه و شه پ وزیانی ئەوه ی که وه سوسه دروست ده کات (مه به ست پیتی شه یتانی نه فرین لیکراوه) و خق په نهان ده کات (هه رگاتیک یادی خودا بکریت شه یتان هه لدیت و خق په نهان ده کات، وهه رگاتیکیش یادی خودا نه کریت شه یتان دیت و وه سوسه دروست ده کات).
- ⑤ ئەوه ی که وه سوسه ده خاته دل و سینه ی خه لکیه وه .
- ⑥ له جنوکه وله ئاده میزاد (ئه وانه یان که شه یتان په فتارن).

سوره تی الفلق

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

- ① (ئە ی موحه مه د) بلی: په نا ده گرم به په روه ردگاری که به ربه یان پیش ده هیئت، یان به په روه ردگاری که په رده ی نه بوونی له ت کرد و بوونه وری لی ده ره یتا.
- ② له خراپه و شه پ وزیانی ئەوه ی که دروستی کردوه .
- ③ وه په نا ده گرم به په روه ردگار له خراپه و شه پ وزیانی تاریکی شه و کاتیک که دادیت .
- ④ وه له خراپه و شه پ وزیانی (جادو و کرا ن) که فوو ده کن به گرێکاندا (ساحر و جادو و کرا ن جوړیک له سیحره کانیا ن ئەوه یه که په تیک ده هیئت و چه ند گرێه کی لی دده ن وله سه ر هه موو گرێه کدا فوو یه کی پیتا ده کن) .
- ⑤ وه په نا ده گرم به په روه ردگار له خراپه و شه پ وزیانی هه ر حه سود و به خیلێک کاتی حه سودی و ئه ره یی ده بات .

چەند پرسىيارىكىس گىرەنگ لە ژيانى موسلماندا

١ موسلمان عەقىدەكەى لەكوپوھ فېر دەبىت؟ لە قورئان و فەرموودە صەحىحەكانى پېغەمبەر ﷺ كە لە خۆپەوھ قەسە ناكات، بەلكو وەك قورئان دەفەرمويت: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيُ يُوحَىٰ﴾ (النجم: ٤) فەرموودەكانى پېغەمبەر ﷺ بەشىكە لە نىگای خودا، ئەمەش بە گوێرەى تىگەشتنى هاوولان و پېشىنە چاكەكان.

٢ ئەگەر جىاراپايمان مەبوو، بۆ چ شتەك دەگەرپېنەوھ؟ دەگەرپېنەوھ بۆ شەرىعى خودا، واتا بۆ قورئان و سوننەتى پېغەمبەر ﷺ ھەر وەك خودا دەفەرمويت: ﴿فَإِنْ نَزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَرُدُّهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ (النساء: ٥٩) واتە: ھەركات جىاراپايمان ھەبوو بېگەرپېنەوھ بۆ لای خواو پېغەمبەرەكەى. پېغەمبەرىش ﷺ دەفەرمويت: «تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُم بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ، وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ» لە (الموطأ) دا ھاتوو، واتە: "دوو شتم بۆ بەجێھێشتوون گەر دەستان پێوھ بگرن قەت رىگا ون ناكەن، قورئان و سوننەت".

٣ كۆمەلى سەرفراز لە رۆژى قىامەتدا كىيە؟ پېغەمبەر ﷺ دەفەرمويت: «وَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً، قَالُوا: وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي» (أحمد والترمذي). واتە: ئومەتى منىش دەبىت بە ھەفتاو سێ كۆمەلەوھ ھەمووى لە ئاگرەدايە يەكێكان نەبىت، وتیان ئەى پېغەمبەرى خودا ئەو كۆمەلە كىن؟ فەرمووى: ئەوانەن كە رىكاي من و ھاوولانى منيان گرتوو، ئەحمەد و ترمى.

ھەق و راستى ئەوھى كە پېغەمبەر ﷺ و ھاوولانى لەسەرى بوون، جا ئەگەر دەتەوێت سەرفراز بىت شوینی ئەوان بکەوھ واز لە ھێنانەناوھەى شتى نوێ بەيەنە.

٤ مەرجەكانى ھەرگرتنى کردەوھى چاك چىن؟ مەرجەكانى: ١- باوھەپوون بە خودا بە تەنھا، چونكە کردەوھ لە ھاوول پەيداكەر و ھەرنەگىرەيت. ٢- نىەت پاکی: بەوھى تەنھا بۆ خودات بىت. ٣- شوێنكەوتنى پېغەمبەر ﷺ: دەبىت بە گوێرەى رېنمايەكانى شەرىخ خودا بپەرسەيت. ئەگەر يەكێك لەم مەرجانە كورتى ھىتا ئەوا کردەوھكە و ھەرنەگىرەيت، خواى گەورە دەفەرمويت: ﴿وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَاعْمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ (الفرقان: ٢٣). واتە: كاتێك بىنيمان کردەوھەكانيان ھەمووى تاوانە بەر بامان داو پەرشو و بلۆمان کردەوھ.

٥ پلەكانى ئايىنى ئىسلام چەندن؟ پلەكانى ئايىنى ئىسلام سێن: ئىسلام، ئيمان، ئىحسان.

٦ ئىسلام چىيە و نەركەكانى چىن؟ ئىسلام: تەسلىم بوونە بە خودا بە يەكتاپەرستى و گوێپارەى كردنى فەرمانەكانى و خۆبەريەكردنە لە ھاوولدانان و ھاوولدانەران. ئەركەكەنىشى پېنجن و پېغەمبەر ﷺ لەم فەرموودەدا باسيان دەكات: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَحَجَّ الْبَيْتِ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ» (متفق عليه). واتە ئىسلام لەسەر پېنج پاىە بنیات نراوھ: شاىەتيدان بە تەنھايى خودا بە پېغەمبەرەيەتى موحەمەد ﷺ، نوێژكردن، زەكاتدان، ھەج كردن و رۆژوگرتن. بوخارى و موسلىم رىوايەتيان کردوھ.

٧ باوھەپ چىيە و نەركەكانى چىن؟ باوھەپ: باوھەپھىنانە بە دل، گوزارشى زمانە، کردەوھى ئەندامەكانە، زياد دەكات بە چاكە و كەم دەكات بە خراپە، قورئان دەفەرمويت: ﴿لِيَذَادُوا إِيْمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ (الفتح: ٤) واتە: بۆ ئەوھى باوھەپيان زياد بكات. پېغەمبەر ﷺ دەفەرمويت: «الْإِيْمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ

مِنْ الْإِيمَانِ (مسلم). واته: باوهږ هفتاو ئه وهنده به شه، باشترييان وتنې (لا إله إلا الله) يه، که مه که شيان لابردي شتيکي سهره پييه که نازاري خه لکي بدات و شه رميش به شيکه له باوهږ. موسليم ريوايه تي کردوه.

ئه وهی موسلمان له کاته باشه کاني عياده تدا - وهك رهمه زان - ههستي پيډه کات له له شسوکي و دلخوشي به چاکه کردن و دلناخوشي و له شقورسي دواي گوناو کردن، زيادو که مکړدني باوهږ دهسه لمبنيټ، خواي گه وره دهفه رمويټ: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (هود: ١١٤) واته: چاکه کانت گوناوه کان دهسپنه وه. ئه رگانه کاني باوهږ شه شن پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم له م فه رموده يه دا باسي دهکات: «أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَالْقَدَرَ خَيْرَ وَشَرِّهِ» (البخاري). واته: باوهږ مينان به (الله)، وبه فريشته کاني، وبه کتيبه کاني، وبه پيغه مبه راني، وبه روژي دوايي، وبه قه دهر چاک و خراپي.

٨ واتاي (لا اله الا الله) چييه؟ باوهږ پيونه به وهی که جگه له (الله) شايه ني پهرستن نيبه.

٩ ثايا خدا له گه ل نيمه يه؟ به لئ خدا به بينين و بيستن و زانباري و پاراستن و قودره تي خوئ له گه لماندايه، به لام زاتي خدا تيکه ل به دروستکراوه کاني نابيت و دروستکراوه کانيش له ده وري ئه ودا نين.

١٠ ثايا خدا به چاو ده بينريټ؟ موسلمانان يه کده ننگن له سهر ئه وهی که له م دونيا يه دا خدا نابينريټ و ئيمانداران له روژي مه حشرو به هه شتدا ده بينين، خدا دهفه رمويټ: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (القيامة: ٢٢-٢٣) واته: له و روژده دا هه نديک پويي گه ش وجوان ده پوانه په روه ردگاريان .

١١ سودي زانيني ناو وسيفه ته کاني خدا چين؟ يه که م فه رزيک خواي گه وره فه رزي کردوه له سهر به نده کاني ناسيني خودايه، جا هه رکاتيک خه لکي خودايان ناسي به گوږه ي پيويست ده پيه رستن، خواي گه وره دهفه رمويټ: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ (محمد: ١٩) واته: بزانه هيچ خودايه ک نيبه (الله) نه بيت و بؤ گوناوه کانت داواي ليخوشبوون بکه. يادکردني خواي گه وره به وهی که زور به به زه ييه هيو دروست دهکات، يادکردن به وهی که سزاگه ي زور سه خته ترس له خوا دروست دهکات، يادکردني به وهی که ته نها ئه و نيعمه ته کاني پييه خشيوين و امان ليده کات سوپاسگوزاري بين.

واتاي پهرستني خواي گه وره به ناو و سيفه ته کاني ئه وه يه که: بيان ناسيت و واکانيان بزانيت و کرده و هيان پي بکه يت، بؤ نمونه: هه ندي له ناو و سيفه ته کاني هه يه که موسلمان هه بيت وهك: زانست و به زه يي و دادپه روه ري، هه نديک تري ناو و سيفه ته کاني خدا باش نيبه بؤ موسلمان که هه بيت وهك: خوايه تي، خو به گه وره زانين، هه نديک سيفه ت هه ن که مروث باشه که هه يان بيت وهك: به نديه تي و پيويستي و داواکردن به رامبه ر خواي گه وره، به لام ئه مانه بؤ خواي گه وره ناشين.

خوشه ويسترين که س لاي خواي گه وره ئه وانه خاوه ني ئه و سيفه تانه ن که خدا پيي خوشه له به نده دا هه بيت، زور رقي له وانه يه که خاوه ني ئه و سيفه تانه ن که پيي ناخوشه له به نده دا هه بيت، خواي گه وره دهفه رمويټ: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ (الاعراف: ١٨٠) واته: خواي گه وره خاوه ني ناوه جوانه کانه و ئيوه داواي پي بکه ن، له فه رموده ي صه حيحيشدا

هاتوو ه كه پښه مېر عَلَيْهِ السَّلَام ده فره مويټ: «إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مَن أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ» (متفق عليه). واته: خواى گه وره نه وودو نو ناوى هه يه، سه د دانه جگه له يه ك، هه ركه س ژماره يان بكات ده چيټه به هه شته وه، (متفق عليه) واته ژماردنى نه وه يه: ١. ناوه كانيان بو تر يټ و بژميږ د ر يټ. ٢. تيگه يشتنى و اتا كانيان و مه به ست لييان، بؤ نمونه: كاتي ك ده ل يټ يټ (الحكيم) هه موو شتيكت بده يته ده ست خوا، چونكه هه موو كارم كانى له حيكمه ته وه هاتوو، يان كه ده ل يټ يټ: (القدوس) نه وه ي بير يټ ته وه كه خواى گه وره له هه موو كه موكوږ ييه ك پاكه. ٣. دوعا كردن كه دوو جوړه: ١. دوعا كردن بؤ به ده سته يټ تانى خير وه ك عيبادت حس يټ به، ٢. داوا كردنى پيداويستى.

هه ركه س له قورئان و فرموده ورد بيټه وه ده توانيټ ناوه كانى خدا كو بكاته وه و بيان ناسيټ، نه وانيش نه مانه ي لاي خواره ون:

ناو	واتا كه ي
اللَّهُ	تاكه زاته كه شايه نى خوايه تى و په رستن بيټ له لايه ن بنده كان ييه وه، كه واته نه و په روره دگارو په رستراوه هه مووان له به ردم نه ودا زه ليلن، سوجه و كوږنوشى بؤ ده بن و هه موو په رستش يټ هه ر بؤ نه وه.
الرحمن	ناو يكه نه وه دهرده خات كه خودا زؤر زؤر به رحمو به به زه ييه بؤ هه موو دروستكراوه كانى و نه م ناوه تاييه ته به خوداوه، نايټ كه س به وه ناو يزيټ (به لام نه گه ر (عبدى له گه ل بيټ ده بيټ).
الرحيم	له بنده كانى خو ش ده بيټ و به به زه ييه له گه ل ئيمان داراندا له دونيا و ناخبره دتا، هيدا يه تى بنده كانى داوه بؤ په رستن و له قيامه تيشدا ريزيان ليده گريټ به به هه شت.
الغفور	له گونا ه خو ش ده بيټ و سزاي بنده نادات نه گه رچى شايه نى سزايه.
الغفور	نه و كه سه يه كه تاوان داده پو ش يټ و ناشكراى ناكات و سزاي نادات.
الغفار	زؤر له بنده تاوان باره كانى خو ش ده بيټ، كه داواى ليخ شبوون ده گه ن.
الرؤوف	نه و په يى به زه يى و رحمه بؤ هه موو دروستكراوه كان له دونيادا، به لام له قيامه دتا تنها بؤ به شيكيانه كه ئيمان داران.
الحليم	به په له نيه له سزاي بنده كان ييدا، به لكو ليان خو ش ده بيټ كه داواى ليخ شبوون بكن.
التواب	يارمه تى بنده كانى ده دات ته و به بكن و ليټ يان قه بو ل ده كات.
الستير	تاوانى بنده كانى داده پو ش يټ، پټى خو شه بنده ش تاوانى خوى داپو ش يټ و هى خه لكى تريش ناشكرا نه كات.
الغني	نه و كه سه يه كه به ه يچ شي وه يه ك پټويستى به بنده كانى نايټ، چونكه كامله و سيفه ته كان ييشى كاملن و بى كه موكوږ يټ، هه روه ها هه موو دروستكراوه كان پټويستيان به نيمه ت و يارمه تى نه وه يه.
الكريم	زؤر به خشنده يه، نه وه ي بيه ويټ ده ديات به هه ركه س خوى حزيكات و هه رچؤن پټى خو ش بيټ به داوا كردن بيټ يان بى داوا كردن، له گونا ه خو ش ده بيټ و عه ييه كان ده شار يټ ته وه.
الأكرم	له هه موو كه س به خشنده تره، ه يچ ويټ نه ي نيه، هه موو خير يټ له وه وه يه، پاداشتى ئيمان داران ده داته وه له چاكيټى خوى، مؤلټى گونا ه باران ده دات و به داوهرى حيسا بيان له گه ل ده كات.
الوهاب	به خشنده يه به يى به رامېر و به يى غه رز، نيمه ت ده پو ش يټ به سر خه لكيدا به يى داوا كردن.
الجواد	زؤر به كه رمه له گه ل خه لكيدا به تاييه تى ئيمان داران.
الودود	ئيمان دارانى خو ش ده ويټ و ليان خو ش ده بيټ و نيمه ت ده پو ش يټ به سهر يانداو ليان رازى ده بيټ و كرده وه كانيان و رده گريټ و خو شه ويستيان ده كات لاي خه لك.
المطي	نه وه ي بيه ويټ له خه ز يټ نه كانى خوى ده ديات به بنده كانى و به تاييه تى ئيمان داران هه روه ها شكل و شيواى به هه موو دروستكراوه كانى به خشيوه.
الواسع	سيفاتى چاكي له ژماردن نايه ن و كه س ناتوان يټ بيا نژميږ يټ، زؤر به ده سه لات، ليخ شبوون و رحمه تى زؤره، چاكه و فه زلى زؤره.

الحسن	چاکی و جوانی کاملی هیه له ناو و سیفته و کردهوهکانیدا و دروستکراوهکانیشی له باشترین شیوه‌دا دروستکردووه و چاکهی له‌گه‌لایندا کردووه.
الرازق	رۆژی زینده‌وه‌ران ده‌دات و نه‌دازه‌ی بۆ داناوه پێش دروستکردنیان.
الرزاق	رۆژی ئه‌و رۆژێ که‌وه پێش داواکردن رۆژی ده‌دات و رۆژی تاوانبارانیش ده‌دات.
اللطیف	خێرو چاکه ده‌کات به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی به رۆژ شیوه‌ی نه‌یتی که به خه‌یالی به‌نده‌دا نایه‌ت، وردو درشتی هه‌موو شتی که ده‌زانیت و هه‌چی لێ ون نابیت.
الخبیر	زانباری هیه له باره‌ی شته‌ شاراوه‌کانه‌وه هه‌روه‌ک ئاشکراکان.
الفتاح	ده‌رگای خه‌زێنه‌کانی موڵک و رحمه‌ت و رۆژی خۆی ده‌کاته‌وه بۆ شتانی که به زانست و حیکمه‌تی خۆی به شایه‌نی ده‌زانیت.
العلیم	زانباری ئه‌و هه‌موو شتی که ئاشکراو شاراووه رابردو و داهاتووه ده‌گرێته‌وه، ده‌زانیت و هه‌چی شتی که شاراووه نییه له‌و.
البر	خێرو به‌خشنده‌ی رۆژ فراوانه‌و به‌وه‌فایه بۆ به‌یامانی خۆی، چاوپۆشی له به‌نده‌کانی ده‌کات و پارێزگاری لێ‌ده‌کات و سه‌ری ده‌خات، چاکه‌ی که‌می لێ‌وه‌رده‌گریت و بۆی زیاد ده‌کات.
الحکیم	شته‌کان له جیگای خۆی داده‌نیت و هه‌له‌ ناکات له هه‌چی شتی که.
الحکم	حوکم ده‌کات له نێوان به‌نده‌کانی به دادپه‌روه‌ری و ستم له‌ که‌س ناکات و قورئانی داپه‌زاندووه بۆ ئه‌وه‌ی بپێته حوکمێک له نێوان به‌نده‌کانی.
الشاكر	مه‌دحی ئه‌وانه ده‌کات که گوێزایه‌لی ئه‌و ده‌که‌ن، پاداشتی چاکه ده‌داته‌وه ئه‌گه‌ر که‌میش بیت، پاداشتی سوپاسگوزاری له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌که‌ن ده‌داته‌وه به زیادکردنی له دنیا‌داو پاداشتی رۆژی دوابی.
الشکور	شوکرێ به‌نده‌کانی به پاداشت، وه‌لام ده‌داته‌وه عیباده‌ته‌که‌نی لێ‌وه‌رده‌گریت و به کرده‌وه‌ی که‌م به‌نده پایه‌دار ده‌بیت و پاداشتی زیاتر وه‌رده‌گریت.
الجمیل	جوانه له ناوو سیفته و زات و کرده‌وه‌کانیدا به‌بێ سنوور، هه‌موو جوانی دروستکراوه‌کانی له‌وه‌وه‌یه.
المجید	خاوه‌نی فخر و به‌رزێ و پله‌وپایه‌یه له زه‌وی و ئاسما‌نه‌کاندا.
الولی	بوونه‌یه‌ری راگرتووه و پشت و په‌نای ئیماندارانه.
الحمید	سوپاس ده‌کریت بۆ ناو و سیفات و کاره‌که‌نی به نه‌ینی و ئاشکرا، له خۆشی و ناخۆشییدا، هه‌ر ئه‌و شایه‌نی شوکرو سوپاسه‌و خاوه‌نی سیفته‌ی که‌ماله.
المولی	په‌روه‌رگار و پاشا و گه‌وره‌و سه‌رخه‌ری ئیماندارانه.
النصیر	هه‌ر که‌سی که بویت سه‌ری ده‌خات، که‌سی که ئه‌و سه‌ری بخات که‌س ناتوانیت ژێرده‌سته‌ی بکات و که‌سی که ئه‌و ژێری بخات که‌س ناتوانیت سه‌ری بخات.
السمیع	هه‌موو شتی که ده‌بیسیت هه‌ر چه‌نده نزم بیت، ئاشکرا بیت یان شاراو، هه‌ر ده‌نگێک بیت گه‌وره‌یه یان بچووک، وه‌لامی داواکارییه‌که‌نی ده‌داته‌وه.
البصیر	هه‌موو شتی که بوونه‌وه‌ر گه‌وره بیت یان بچووک ده‌بینیت.
الشهید	چاودێر به سه‌ر دروستکراوه‌کانییه‌وه، شایه‌تی ته‌نهایی و دادپه‌وه‌ری خۆیه‌تی و شایه‌تی راستگویی ئیمانداران و پێغه‌مبه‌ران و فریشته‌که‌نه.
الرقیب	ئاگاداری به‌نده‌کانیه‌تی، ئاگای له کرده‌وه‌کانیانه، چاوتروکاندن و نیازێ دلێش ئاگاداره.
الرفیق	به به‌زه‌یه له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا له‌سه‌رخۆیه له کاره‌کانیدا به‌نده‌ی له‌سه‌رخۆی خۆش ده‌وێت و به‌وه‌ی به‌نده‌که‌نی له توانایندا نییه داویان لێ‌تاکات.
القرب	نزیکه له به‌نده‌کانیه‌وه به زانباری و ده‌سه‌لاتی خۆی، به رحمه‌ت و سه‌رخستنی موسلمانان له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له سه‌رووی عه‌رش خۆیه‌تی و تێکه‌ل به دروستکراوه‌کانی نابیت.
المجیب	دعوا داوی داواکاران وه‌رده‌گریت به شیوه‌ی حیکمه‌ت و زانباری خۆی ده‌خوازیت.
المقیم	رزق و رۆژی به‌نداکی ده‌دات و پارێزگاری له کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی ده‌بێ به بێ که‌موکری.
الحسیب	هه‌موو پێداویستی دنیا و ئاخیره‌تی به‌نده‌کانی دابین کردووه و محاسبه‌یه‌یان ده‌کات له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان.
المؤمن	شایه‌تی راستی پێغه‌مبه‌ران ده‌دات و به‌لکه له‌سه‌ر راستی‌ییان دروست ده‌کات، هه‌موو هه‌میه‌یه‌که له دنیا و قیامه‌تدا ئه‌و ده‌یه‌خشیت، ئیمانداران دلایا ده‌کاته‌وه له‌وه که رۆیان لێ ناکات و سزایان نادات و نایانترسینیت له رۆژی دوابیدا.

الْمَنَانُ	زۆر بەخشندەو نىعمەت رزقنەر و چاڭكەسازە بەرامبەر بەندەكانى.
الطَّيِّبُ	پاڭو و بىڭەردەو كەمالى رەھائى ھەيەو تەنھا خىرو چاڭكەيەك وەردەگريت كە لە ھەلال كرابيئت.
الشَّافِي	شيفاي بەندەو دلەكان دەدات و دەرمانيان بۆ ھەراھەم دىنيئت و شيفاش تەنھا لای ئەو.
الْحَفِيفُ	پاريزگاريى لە ئيماندارو كردەو ھەكانى دەكات بە رەھمەتى خۆى و پاريزگاريى لە دروستكراو ھەكانى دەكات بە دەسلەلتى خۆى.
الْوَكِيلُ	خاوەن و پشت و پەناى دروستكراو ھەكانەو پشتگيريى ئەو ئيماندارانەيە كە لەگەڵ ھەولى خۆياندا پشت بەو دەبەستن و سوپاسى دەكەن دواى سەرگەوتنيان.
الْغَلَّاقُ	واتاى ئەو ھەيە زۆر دروست دەكات، بەردەوام دروست دەكات.
الْخَالِقُ	دەھيئەرى ھەموو دروستكراو ھەكانە بەبێ ئەو ھەي پيشتەر نمونەيان ھەبوويئت
الْبَارِيُّ	ئەو شتەنەي بريارو ئەندازەگيري لەسەريو ھەتايەنە بوون و دروستى كردوون لە نەبوون.
المُصَوِّرُ	شيوازي دروستكراو ھەكانى ديارى كردو ھە زانست و ھيكەت و بەزەيى خۆى.
الرَّبُّ	پەرۋەردگارو بەختوگەري خەلكە بە نىعمەتەكانى، ئۆستانى خۆى پەرۋەردە دەكات بە شىۋەيەكە دليان چاڭ دەرجيئت، دروستكەرەو خاوەنى مولكەو سەبيدە.
العَظِيمُ	لە ناو و سىفات و زاتيەدا زۆر گەورەيە، بۆيە ھەموو دروستكراو ھەكان دەبيئت بە گەورەي بزائن و ھەرمان و نەھى ئەو بەگەورە بزائن.
القَاهِرُ	بەندەكانى زەليل دەكات و دەبيئت بىپەرستەو زالە بەسەرياندا، ھەموو بەندەكان سەر دادەنەويئن بەرامبەرى.
الْقَهَّارُ	وشەيەكى بەھيژترە كە ماناى (القاهر) دەدات.
المُهَيِّمُ	زالە بەسەر ھەموو شتيكدا و دەپاريزيئت و ئاگاداريەتى.
الْعَزِيزُ	ھەموو سەريەرزى و دەسلەلت بۆ ئەو، بەھيژەو كەس بەسەريدا زال ناييئت، سەريەرزەو پيويستيشى بە كەس نيبە، بە توانايە و زالە بەسەر دروستكراو ھەكانداو ھيچ شتيك بى ھەرمانى ئەو ناييئت.
الْجَبَّارُ	ھەموو شتيك بە ويستى ئەو، دروستكراو ھەكان لە ژيەر دەستى ئەودان، بە ھەرمانى ئەو دەروڤ، قەرەبووى لايقە و ماو ھەقير دەكات و ئاسانگاريى بۆ خاوەنى زەھمەت دەكات و شيفاي نەخۆش دەدات.
الْمُتَكَبِّرُ	گەورەيەو بەرييە لە ھەموو كەموكوپيەك، نەفس پەرزەو ستم لە بەندەكان ناكات، زۆرداران ملەكە چ دەكات، سىفەتى (الكبرياء) ھەيە ھەركەس ركاربيەى لەگەڵ بكات سزاي دەدات و پشتى دەشكينيئت.
الْكَبِيرُ	گەورە و پايەبەرزە لەزات و سىفات و كرداريدا، وەھيچ شتيك لەو گەورەتر نيبە، بەلكو ھەموو شتيك لەئاست گەورەيى و پايەبەرزى ئەودا بچووك .
الْحَيُّ	خاوەنى شەرمە، كە بگوجيئت لەگەڵ زاتى ئەودا، شەرمى ئەو چاڭكە بەخشين و سۆزە.
الْحَيُّ	زيانى تەواو و بەردەوامى ھەيە، سەرەتا و كۆتايى بۆ زيانى نيبە، ھەموو ژيانىكى تر ئەو دەبيەخشيت.
الْقَيُّومُ	راگرى خۆيەتى، پيويستى بە خەلك نيبە، راگرى ھەموو خەلكە لە ئاسمان و زەوى و ھەموان پيويستيان بەو.
الْوَارِثُ	دەميئيئت لە پاش لەناوچوونى بوونەو ھەر، ھەموو شتيك دەگەرپيئەو بۆ ئەو دواى ئەمانى خاوەنەكانيان.
الْذِيَّانُ	ھەموو خەلكيى ملەكەچى ئەون، پاداشتى بەندەكانى دەداتەو بە دووقات گەر چاڭكە بكەن و سزاي بەندەكانى دەدات گەر خراپە بكەن يان لايان خۆش دەبيئت.
الْمَلِكُ	ئەمرو نەھى و زال بوون ھەر بۆ ئەو، چۆن بىيەويئت مامەلە لەگەڵ دروستكراو ھەكانيدا دەكات، ھيچ بەشدار نيبە لە راگرتن و پاراستنى مولكەكەيدا.
الْمَالِكُ	ھەموو بوونەو ھەر مولكى ئەو لە سەرەتاو، لە كۆتاييشدا ھەر ھى ئەو.
الْمَلِكُ	ماناى خاوەندارييتى رەھا دەگەيەنيئت و لە زاراو ھى (الملك) بەھيژترە.
السُّبُوحُ	پاڭو بىڭەردە لە ھەموو كەموكوپيەك.
الْقُدُّوسُ	پاڭو بىڭەردە لە ھەموو كەموكوپيەك، تەنھا ئەو كاملە و پيئەي نيبە.
الْإِسْلَامُ	سەلامەتە لە ھەموو كەموكوپيەك لە زات و ناو و سىفەت و كردەو ھەكانيدا، ھەموو ئاشتى دنياو قيامەت ئەو سەرچاوەكەيەتى.
الْحَقُّ	گومان لە خوايەتى، ناو و سىفەتەكانيدا نيبە، تەنھا ئەو شاھيەنى پەرستەنە بە ھەق.
الْمُبِينُ	تاكو تەنھايى و ھيكەت، رەھمەتى ئاشكرايە و دياربيە، ريگاى چاڭ روون دەكاتەو بۆ بەندەكانى بۆ ئەو ھەي بىگرنە بەر، ريگاى خراپيشيان بۆ روون دەكاتەو بۆ ئەو دووربن لاي.

القوي	ته‌واوی ویست و هیژی ره‌های هیه.
المتین	زۆر تونده له هیژو توانیدا، له کرده‌وه‌کانیدا هیلاک نابیت و ناپه‌حه‌ت نابیت.
القادر	ده‌سه‌لاتی هه‌موو شتیکی هیه، ده‌سته‌وسان نییه له‌به‌رده‌م هیچ شتیك له ئاسمان و زه‌وییدا، ئەندازه‌ی هه‌موو شتیك هه‌ر ئه‌وه‌یه‌کات.
القدير	به‌ واتای (القادر)، به‌لام له زمانه‌وانییدا وشه‌یه‌کی به‌هیژتره‌ بۆ ده‌سه‌لاتی خوا.
المقدر	زۆر به‌ ده‌سه‌لاته‌ و ئەندازه‌ی هه‌موو شتیك ده‌کات و دروستی ده‌کات به‌ گوێره‌ی زانیاری خۆی.
العلي	به‌رز له زات و کرده‌وه‌ ده‌سه‌لاتدا، هه‌موو شتیك له ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌ دایه‌و هیچ شتیك له‌سه‌روو ئه‌وه‌وه نییه.
المتعال	هه‌موو شتیك زه‌لیله له‌ به‌رده‌م به‌رزیی ئه‌ودا، هیچ شتیك له‌سه‌روی ئه‌وه‌وه نییه، هه‌موو شتیك له ژێر ئه‌وه‌یه‌ و له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌ودایه‌.
المقدم	شته‌کان له شوێنی خۆیان داده‌نیت و پێشیان ده‌خات به‌ حیکمه‌تی خۆی، هه‌ندێ خه‌لکی ده‌خاته پێش هه‌ندیکی تر له‌ پله‌دا به‌ ره‌حه‌تی خۆی.
المؤخر	سزای به‌نده‌کانی دوا‌ده‌خات هه‌تا ته‌وبه‌ بکه‌ن و به‌ ویست و حیکمه‌تی خۆی شته‌کان پاش و پێش ده‌خات.
المسعر	به‌های شته‌کان زیاده‌که‌م پێده‌کات و به‌ ویست و حیکمه‌تی خۆی.
القابض	روحي زنده‌وه‌ران ده‌کێشیت و روژی خه‌لکیش ده‌گریته‌وه‌و له‌ که‌سانیک ویستی له‌سه‌ر بیت و فراوانیشی ده‌کات بۆ که‌سانیکێی تر.
الباسط	ره‌حه‌ت و به‌خشینی فراوانه‌ و ده‌رگای ته‌وبه‌ی کراوه‌یه‌ بۆ تاوانباران.
الأول	هیچ شتیك له‌ پێش ئه‌وه‌وه‌ بوونی نه‌بووه‌، هه‌موو دروستکراوه‌کان ئه‌وه‌ دروستی کردوون و سه‌ره‌تایه‌ک نییه‌ بۆ بوونی ئه‌وه‌.
الآخر	هیچ له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه‌ نییه‌، هه‌ر ده‌می‌نیت، هه‌موو شتیك له‌سه‌ر رووی زه‌وی بۆ لای ئه‌وه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌، کۆتاییه‌ک نییه‌ بۆ بوونی ئه‌وه‌.
الظاهر	له‌ سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌یه‌ و زاله‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌دا.
الباطن	نابینیت، به‌لام له‌ خه‌لکه‌وه‌ نزیکه‌و ئاگاداریانه‌.
الوتر	ته‌نهایه‌، هاوه‌لی نییه‌ و هاوینه‌ی نییه‌.
السید	گه‌وره‌یی ره‌های هیه‌ به‌سه‌ر دروستکراوه‌کانیدا، خودایانه‌ و خاوه‌نیانه‌، ئەوانیش به‌نده‌و دروستکراوی ئه‌ون.
الصمد	سه‌ردارێکی ره‌هایه‌، هه‌موو بوونه‌وه‌ر روو ده‌کاته‌ ئه‌وه‌ بۆ پێویستییه‌کانیان، روژی به‌ خه‌لکی ده‌دات و پێویستی به‌ روژی نییه‌.
الواحد	به‌ ته‌نها ئه‌وه‌ سیفاتی که‌مالی تێدا‌یه‌و هاوه‌شی نییه‌ له‌ودا، وینه‌ی نییه‌، هه‌ر بۆیه‌ ته‌نها ئه‌وه‌ شایه‌نی په‌رسته‌.
الأحد	په‌رستراوه‌ به‌ هه‌ق، هه‌ر ئه‌وه‌ به‌ ته‌نها شایه‌نی په‌رسته‌.
الإله	په‌رستراوه‌ به‌ هه‌ق، هه‌ر ئه‌وه‌ به‌ ته‌نها شایه‌نی په‌رسته‌.

۱۲ ئایا جیاوازی چیه له نێوان ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌دا؟ ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای

گه‌وره‌ له‌وه‌دا هاوه‌شن که‌ به‌هه‌ردووکیان دروسته‌ (په‌نا بگیری‌ت به‌خودا) و (سویندیشیان پێ‌ بخوری‌ت)، به‌لام چه‌ند جیاوازیه‌کیان له‌نێواندا هه‌یه‌ گرنگترینیان ئەمانه‌ن: یه‌که‌م: دروسته‌ به‌ناوه‌کانی خودا دوعا و پارانه‌وه‌ بکری‌ت و دروستیشه‌ و وشه‌ی (عبد) بخه‌يته‌ پێشیان‌وه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ سیفه‌ته‌کانیدا ئەمانه‌ دروست نین، بۆ نموونه‌ دروسته‌ بلێت: (عبدالکریم) به‌لام دروست نیه‌ بلێت (عبد الکرم) وه‌ دروسته‌ نزا و پارانه‌ بکه‌یت و بلێت: (یا کریم) به‌لام دروست نیه‌ بلێت: (یا کریم)، دووه‌م: ناوه‌کانی خوای گه‌وره‌ سیفه‌تیشیان لێوه‌ وه‌رده‌گیری‌ت وه‌ک (الرحمن) سیفه‌تی (الرحمة) ی لێوه‌ وه‌رده‌گیری‌ت، به‌لام سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ ناویکیان لێوه‌ وه‌رناگیری‌ت که‌ له‌قورئان و سوننه‌دا نه‌هاتبێت،

وهك سيفه تی (الاستواء) ناوی (المستوي) لیوه وهرناگیریت، سیهم : کرداره‌کانی خوی گه‌وره ناویکیان لیوه وهرناگیریت که له‌قورئان وسوننه‌تدا نه‌هاتبیت، وهك کرداری (الغضب) ناوتریت یه‌کک له ناوه‌کانی خوی گه‌وره (الغاضب) ه، به‌لام سیفه‌ته‌کانی خوی گه‌وره له‌کرداره‌کانیه‌وه وهرده‌گیریت، وهك سیفه‌تی (الغضب) بۆ خوی گه‌وره بریار ده‌دهین، چونکه (الغضب) له کرده‌وه‌کانی خوی گه‌وره یه .

۱۳ باوه‌په‌ئنان به فریشته‌کان واتای چیه؟ باوه‌په‌ئنانی ته‌واو به بوونیان و خوی گه‌وره دروستی کردوون بۆ عیبادت کردن و به‌جیه‌ئنانی فرمانه‌کانی ﴿عِبَادُ مَرْمُوكَ﴾ (۱۳) لَاسِقُونَهُ، بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ ﴿ (الانبیاء: ۲۷) واته: (فریشته‌کان) به‌نده‌ی ریزدارن وگوپایه‌لی فرمانی خوا ده‌بن وله قسه‌دا پی‌شی ناکه‌ون وئه‌وان به‌فرمانه‌کانی خوا کارده‌که‌ن.

باوه‌په‌ئنان به فریشته‌کان چند شتیک له خۆ ده‌گریت: ۱- باوه‌په‌ئنان به بوونیان. ۲- باوه‌په‌ئنان به که‌سانیکیان که ناویان ده‌زانین وهك (جبریل) ۳- برپا‌بوون به‌و سیفه‌ته‌یان که ده‌یزانین وهك ئه‌وه‌ی له قه‌بارده‌دا گه‌ورده‌ن. ۴- برپا‌بوون به تایبه‌تمه‌ندیتی کاری هه‌ندیکیان وهك (ملك الموت).

۱۴ قورئان چیه؟ وته‌ی خودایه، خوینده‌وه‌ی عیبادته، له‌وه هاتووه و بۆ لای ئه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه، خوی گه‌وره به وشه و ده‌نگ گوزارشتی کردووه، جوهره‌ئیل لێ بیستوووه به پیغه‌مبه‌ری ﷺ گه‌یاندووه، هه‌موو کتێبه ئاسمانیه‌کان وته‌ی خودان.

۱۵ ئایا له‌به‌ر قورئان واز له فرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ئین؟ نه‌خیر، چونکه خوی گه‌وره له قورئاندا فرمانی کردووه که فرموده وهرگیرین و کاری پێ بکه‌ین ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الحشر: ۹) واته: ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ هیناون بیکه‌ن، وئه‌وه‌شی نه‌هیتان لیده‌کات وازی لێ به‌ئین. فرموده رافه‌ی قورئان ده‌کات، زۆریک له ورده‌کاریی شه‌ریعه‌ت نازانریت گهر فرموده نه‌بیت، وهك نوێژکردن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: «أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبَّعَانٌ عَلَى أَرْبَعِيهِ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحْلُوهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ» (أبو‌داود) واته: من قورئانم بۆ هاتووه وه‌روه‌ها ئه‌وه‌شی وه‌کو ئه‌وه (که‌مه‌به‌ست پێی فرموده‌یه) له‌گه‌لیدا بۆم هاتووه، ئه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌یه کابرایه‌کی ورگ تیر له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ی دانیشیت وبلیت: ته‌نها قورئان وهرگرن، ئه‌وه‌ی له‌ودا حه‌لاله‌ حه‌لالی کن، ئه‌وه‌شی له‌ودا حه‌رامه‌ حه‌رامی بکه‌ن .

۱۶ باوه‌په‌ئنان به پیغه‌مبه‌ران واتای چیه؟ باوه‌په‌ئنانی ته‌واو به‌وه‌ی که خدا بۆ هه‌ر ئومه‌تیک پیغه‌مبه‌ریکی ناردووه له خویان، بانگیان ده‌کات بۆ په‌رستنی خودای تاک و ته‌نها، هه‌روه‌ها باوه‌په‌بوون به‌غه‌یری خودا، باوه‌په‌بوون به‌وه‌ی که هه‌موویان راسته‌ر راستگۆن، برپا‌پیکراون، رێنیشاندهرن، به‌رپێزن، پاکن، هیدایه‌ت‌دراو هیدایه‌ت ده‌رن، په‌یامه‌که‌یان گه‌یاندووه، باشت‌ترین خه‌لک و پارێزراون له‌وه‌ی هاوه‌ل بۆ خودا په‌یدا بکه‌ن هه‌ر له مندالییه‌وه تا مردن.

۱۷ جوهره‌کانی شه‌فاعه‌ت له‌روژی قیامه‌تدا چهندن؟ گه‌وره‌ترینیان (الشفاعة العظمی) یه، واته شه‌فاعه‌ته‌ گه‌وره‌که، ئه‌ویش له وه‌ستانی روژی حه‌شردایه دوا‌ی ئه‌وه‌ی خه‌لک په‌نجا سال چاوه‌پوانی ده‌بن دادگایی بکړین، پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ شه‌فاعه‌ت لای خودا

دهكات و داوا دهكات دادگايی دست پي بکات، نه وهش تاييه ته به گه وره مان (موحه ممد) ﷺ، نه وهش (مقام المحمود) ه که په يمانی پي دراوه بيدريتي.

دوهم: شه فاعهت کردن بؤ کرده وهی ده رگای به هشت، يه که م که سيش ده رگای به هشتی بؤ ده کړيته وه پيغه مبه رمان موحه ممد ﷺ و يه که م ئوممه تيش که ده چنه به هشته وه ئوممه تی نه وه.

سيه م: شه فاعهت بؤ که سانیک که فهرمانی ناردينان بؤ دوزه خ ده رکاوه و به هوی شه فاعه ته وه ناچنه دوزه خه وه.

چوارهم: شه فاعهت بؤ که سانیکي موسلمانان گونا هبار که له دوزه خدان ده ریکړن لپی.

پينجه م: شه فاعهت بؤ به رز کرده وهی پله ی به هشتيه کان، نه م سيانه ی دوايی تاييه ت نيه به پيغه مبه ر موحه ممد ﷺ، به لکو بؤ پيغه مبه رانی تر و شه هيدو پياوچا کانيشه، به لام هر له وان له پيشره.

شه شه م: شه فاعهت بؤ که سانیک به بي لپرسينه وه بچنه به هشته وه.

حه وته م: شه فاعهت بؤ که مکړدنه وهی سزای سر کافران که تاييه ته به پيغه مبه ر موحه ممد ﷺ وه که شه فاعهت بؤ مامی خوی نه بوتاليب.

دواي نه مانه خوی گوره به رهمی خوی که سانیکي زور که له ژماره نايه و له سر يه کتاپه رستی مردوون و گونا هبارن و له دوزه خدان ده ريان ده يني و ده يان خاته به هشته وه.

۱۸ نایا په وايه داواي يارمه تی وشه فاعهت له زيندوان بکه ين؟ به لي، شه رعیش هانی خه لکی ده دات يارمه تی يه کتری بدهن، خودا ده فهرمويت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ (المائدة: ۲)، واته: هاريکاری يه کتر بن له چاکه و پاريزکارييدا، پيغه مبه ريش ﷺ ده فهرمويت: ﴿وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ﴾ (مسلم)، واته: خوی گوره يارمه تيدهری بنده ده بيت مه تاوه کو بنده له يارمه تی براکيدا بيت، شه فاعه تيش به واتای که وتنه به ينه وه يه، واته هه ولې به جبه ينانی کارک بؤ يه کپکی تر که له توانيدا نيه، خوی گوره ده فهرمويت: (مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا) واته: هر که س شه فاعه تيکی باش بکات به شيکی پاداشتی به رده که وي، پيغه مبه ر ﷺ ده فهرمويت: ﴿اشْفَعُوا تُوَجَّرُوا﴾ (بخاری)، واته: شه فاعهت بکه ن پاداشت وهرده گرن.

شه فاعهت کردنيش چند مه رجيکی هه يه:

۱- داوا کردنی شه فاعهت ده بيت له که سيکی زيندو و بيت، چونکه مردو و داواي زيندووی گوی لی نيه، خوی گوره ده فهرمويت: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ (الفاطر: ۱۴). واته: (که ر داوايان له مردووان) لی بکه ن گويان ليتان نيه، نه گه ر گويان ليتان بيت داواکانتان - ناتوان - جبه جی بکه ن، نه ی چو ن داوا له مردو و ده کړيت له کاتيکدا نه و خوی پيويستی به دوعای زيندوانه، چونکه کرده وهی ته واو بووه و ته نها تووشی خير ده بيت له ريگای دوعاو چاکه ی تره وه، پيغه مبه ر ﷺ ده فهرمويت: ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ﴾ (مسلم) واته: که مروث مرد کرده وه و چاکه ی ناميني ت له سی شت نه بيت: خيریکی به رده وام، زانستیک سوودی پي بگه يه ني ت، يان کورپکی سالی دوعای بؤ بکات.

۲. به شیوهیهك بیټ وتهکانی دیاری بیټ و لیټی تی بگهیت. ۳. داوالیکراو حازر بیټ. ۴. له توانایدا بیټ. ۵. داوای شتی دونیا بیټ. ۶. شتیکی رهوا بیټ و زیانی نه بیټ.

۱۹ جوړهکانی (توسل) چین؟ یه کهم: رهوایه و جائیزه که سی جورن: ۱. (توسل) به ناو سیفته تهکانی خودا بۆ لای خودا. ۲. (توسل) بۆ لای خودا به کردهوی چاکه، وه که به سهرهاتی سی که سی نه شکه وته که. ۳. (توسل) بۆ لای خودا به دوعای موسلمانن چاکی زیندوو که گومان وایه دوعای گیراییټ.

دووه م: جائیز نییه و حه رame، که دوو جوړه: ۱. داوا کردن له خودا به جاهی پیغه مبه ر ﷺ یان پیاوچاک وه که بلای: خودایه داوات لیده که م به جاهی پیغه مبه ر ﷺ یان به جاهی حوسه یین بۆ نمونه، راسته جاهو حورمه تی پیغه مبه ر ﷺ لای خوی گه وره زور گه وره یه، به لام هاوه لان که زور سوورن له سهر چاکه کانیک بی بارانیان تووش بوو دوعایان نه کرد به جاهی پیغه مبه ر ﷺ نه که رچی قه بره که ی له ناویاندا بوو، به لام داویان کرد له عه بیاسی مامی پیغه مبه ر ﷺ که دوعایان بۆ بکات. ۲. داواکردنی شت له خوی گه وره به سویند خواردن به پیاوچاکان وه که بلای: داوات لی ده که م خوی به فلان که س یان به حه قی فلان که س، نه مه رهوا نییه، چونکه سویند خواردنه به غهیری خودا که جائیز نییه و داواکردنه به هه قی بنده یه که نه و بنده هیچ هه قیکی نیه له سهر خودا، چونکه ته نها به هوی نه وه که بنده یه که عیاده تی خودا ده کات نابیته خاوه ن هه ق له سهر خوا.

۲۰ واتای باوه پهیئان به روژی دواپی چیه؟ باوه پی ته واو به وهی که روو ددهات نه مه ش زور شت له خو ده گریټ وه که باوه پیوون به مردن و سزای قه برو نیعمه تی قه بر، نه فخی صور، وهستانی روژی قیامت، بلاوکردنه وهی نامه ی کرده وه کان، دانانی ته رازوو، پردی سیرات، حه وژ، شه فاعهت، دواتریش بۆ به هه شت و دۆزه خ.

۲۱ نیشانه گه ورهکانی هه لسانی قیامت چیه؟ پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالْأَجَالَ وَالْإِذَاةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ خُسُوفٍ بِالْمَشْرِقِ وَخُسُوفٍ بِالْمَغْرِبِ وَخُسُوفٍ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارُ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ» (مسلم) واته: قیامت نایهت هه تا (ده) نیشانه له پیئشدا نه بینن: دووکه ل، ده جال، (الدابة) حه یوانه که، هه لاهاتی خوړ له خوړئاواوه، دابه زینی عیسی کوپی مه ریه م، یه ئوجو و مه ئوج، سی روچوون: روچوونیک له روژه لات، یه کیک له روژئاواو یه کیک له دورگی عه ره بی، دواهه مینیان ئاگریکه له یه مه ن خه لکی راولده نیټ بۆ شوینی حه شر.

۲۲ گه وره ترین فیتنه و به لا چیه که به سهر خه لکی دیت؟ پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ» (مسلم) واته: له ئاده م تا قیامت له فیتنه ی ده جال گه وره ترو خراپتر نییه.

ده جال ئاده میه له ئاخر زه ماندا دیت و له نیو چاوانی نووسراوه (ک ف ر) هه موو موسلماننیک ده یخوینیته وه، چاوکی کویره - لای راستی - وه که تری هه لئوقیه وه، له سه ره تادا وه که پیاوچاک خو ی نیشان ددهات، دواتر ئیدیعی پیغه مبه رایه تی و دواتر خوییه تی ده کات.

بانگی خه لکی دهکات بۆ باوه پهیئان پیی، دواى ئه وهى به درۆى ده خه نه وه ئه ویش ده پوات و پاره و مالیان دواى ده جال ده که ویت و به بی سامان ده میننه وه، دواتر ده چیت بۆ لای قه ومیکى ترو بانگیان دهکات و باوه پری پیده هینن و ئه ویش فه رمان به ئاسمان دهکات باران ده باریت و فه رمان به زه وى دهکات گيا ده پوینیت، کاتیک دیت ئاوو ئاگرى له که لدايه و ئاوه که ی ئاگرو ئاگره که ی ئاوکی سارده، جا له سه ر هه موو موسلمانیک پیویسته په نا بگریت به خودا له دواى هه موو نویتیک - دوعایه کی سوننه ت هه یه که له دواى ته حیات ده خونیتريت له باره یه وه - هه روه ها سه ره تاي سوره نی (الكهف) بخوینیت هه رکات بی نی و له زه مانى ئه ودا بوو، هه روه ها هه ولئ خۆلادان بدات بۆ ئه وه ی له فیتنه ی به دوور بیت، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: « مَنْ سَمِعَ بِالْجَلِّ فَلْيَنْأَ عَنْهُ، قَوْلُ اللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيَهُ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ مِمَّا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ » (أبو داود) واته: هه رکه س باسی هاتنی ده جالی بیست با خوئی لی لادات، سویند به خوا که سانیک ده چن بۆ لای - ره نگه بۆ شه پکردن بیت - وا ده زانن ئیماندارن، به لام شوینی ده که ون به هۆی ئه وه موو دوولیان و شو به انه ی که هه یه تی.

(چل) روژ له سه ر زه وپییدا ده مینیتته وه، روژی یه که می به سالتیک، دووه می به مانگیك، سییه می هه فته یه که و روژه کانی تری وه ک روژی ئاسایی وان، هه موو شارو جیگاهه کیش ده گهریت جگه له مه که و مه دینه نه بیت، دواى ئه وه عیسا داده به زیت و ده یکوژیت.

۲۳ ئایا به هه شت و دۆزه ئیستا هه ن؟ به لئ، خواى گه وره دروستی کردوون پيش دروستی کردنی مرؤف، له ناویش ناچن و ده مینن، خواى گه وره هه ندیک خه لکی دروست کردوه بۆ به هه شت به ره حمی خوئی و هه ندیکیشی دروست کردوه بۆ دۆزه به دادوه ری خوئی، هه موانیش ئاسانکاری بۆ ده کرین بۆ ئه وه ی بۆی دروستکراوه.

۲۴ باوه پوون به قه در واتای جیهی؟ باوه پری ته واو به وه ی که هه موو خپرو خراپه یه که ته نها به ویستی خودا روو ده دات، ئه وه ی خودا بیه ویت ده یكات، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: « لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ عَذَابَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمُ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ أَنْفَقْتُ مِثْلَ أَحَدِ ذَهَبًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئْكَ، وَأَنَّ مَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَلَوْ مَتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا لَخَلَّتِ النَّارُ » (أحمد وأبو داود) واته: ئه گه ر خودا ئه شکه نه جی هه موو خه لکی ئاسمانه کان و زه وى بدات ده توانیت به بی ئه وه ی سته می لی کرد بیت، ئه گه ر به زه یی پیاندا بیتته وه، چاکتر بۆیان له کرده وه کانی خویان، ئه گه ر به قه د شاخی ئوحد ئالتون بدهیت له ریی خوادا، لیی وه رناگریت هه تا باره پ به قه در نه هینیت و بزائیت ئه وه ی که تووشی بووه هه ر تووشت ده بوو ئه وه شی تووشت نه بووه قه ت تووشت نه ده بوو، ئه گه ر باوه پرت به مه نه بیت کاتیک ده مریت ده چیته ناو ئاگره وه.

باوه پهیئان به قه در چوار شت ده گریته وه: ۱- باوه پوون به وه ی که خواى گه وره وردو درشتی هه موو شتیکی زانیوه. ۲- باوه پوون به وه ی که خواى گه وره نووسیویه تی له (لوح المحفوظ) دا، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: « كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ » (مسلم) واته: خواى گه وره ئه ندازی دروستکراوه کانی نووسیوه له (لوح المحفوظ) دا (۵۰) سال پيش دروستکردنی زه وى و ئاسمانه کان. ۳- ویستی خواى گه وره دیتته

دی و هیچ شتیک توانای گه پاندنه وهی نییه، ئه وهی بیهویت دهبیت و ئه وهی نهیهویت نابیت. ۴- ته نها خدا هه موو شته کانی دروست کردوه و غهیری خوی دروستکراوی ئه وه.

۲۵ ئایا خه لك تواناو ئیرادهی راسته قینه یان هیه؟ بهائی خه لکی ویست و ئیراده و توانای هه لێژاردنیان هیه، به لام ئه مانهش له ویستی خدا دهرناچن، خدا ده فره مویت: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (التکویر: ۲۹) و پیغه مبه ریش ﷺ ده فره مویت: «اعْمَلُوا فِكْلٌ مُبْسِرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ» (متفق علیه) واته: کرده وه بکه ن، هه رکه س یارمه تی دهریت بۆ ئه وهی که بۆی دروست کراوه. خوای گه ورهش عه قل و چاوو گوپی پی به خشیوین بۆ ئه وهی چاک و خراب جیا بکهینه وه، ئایا هیچ که سیکی عاقل هیه دزی بکات و بلای له قه دهردا خوا له سه ری نووسیوم؟ ئه گه ر واش بلایت خه لك پاساوی دزی نازان سزا دهریت و پیی ده لێن: خوای گه وره سزاشی له سه ر نویسی، قه دهرکردن به پاساوی خراپه جائیز نییه و به درۆخته وهی قورئانه، خدا ده فره مویت: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (الانعام: ۱۴۸) واته: ئه وانیهی که هاوه ل بۆ خدا داده نین ده لێن ئه گه ر خدا ویستی له سه ر بوايه ئیمه هاوه لمان بۆ دانه دنا، هه روه ها بابو باپیرانی شمان هاوه لی دانه دنا بۆ خدا... به و شیوهیه ئه وانیهی پیش ئه وانیش پیغه مبه رانیان به درۆخته وه.

۲۶ ئیحسان چیه؟ پیغه مبه ر ﷺ له وه لامی ئه وهی لییان پرسی ئیحسان چیه؟ فره مووی: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنَّكَ إِنْ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» (مسلم) واته: (خودا بپه رستی وه که ئه وهی که ده بیینی، ئه گه ر نه بیینی ئه و تو ده بیینی).

۲۷ به شه کانی یه کخوا په رستی چه ندن؟ به شه کانی یه کخوا په رستی سی به شن: ۱- یه کخوا په رستی له په ره ردا گاریتیدا ئه وهش باوه پ به وهی ته نها خدا دروستکه رو رۆزیده رو مرینه رو ژینه ره و .. هتد، ئه م جو ره کافره کان پیش هاتنی پیغه مبه ر ﷺ باوه ریان پیی هه بوو. ۲- یه کخوا په رستی له په رستراویتییدا: په رستنی ته نها خدا و نوژو و ژوو و نه زر و خیر ته نها بۆ ئه و بیت.... هتد، بۆ به دیه یانی ئه م خاله پیغه مبه ران و کتیه کانی نێردراون. ۳- یه کخوا په رستی له ناو سیفه ته کانی خوادا: ئه وهش باوه رپوونه به وهی که خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی له ناو سیفات دیارییان کردوه بۆ خدا به بی گۆرینی ده قه کانی و وازه یان له باوه رپوون پیی، یان شوبه اندن له سیفه ته کانییدا.

۲۸ وه لی کتیه؟ باوه رپاری چاکی به ته قوايه، خوای گه وره ده فره مویت: ﴿إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (الذین) ﴿آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (یونس: ۶۲-۶۳) واته: ئاگادار وه شیاربن که دۆسته کانی خدا له دوا پۆژدا هیچ ترس و بیمیکیان له سه ر نیه و دل زویر و خه فته باریش نابن، ئه وانه ئه و که سانه ن که باوه پی ته واویان هیناوه و خوشیان ده یاریزن (له قه ده غه کراوه کانی خدا)، وه پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: «إِنَّمَا وَلِيُّ اللَّهِ اللَّهُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ» (متفق علیه) واته: (لایه نگرو پشتگیری من خوای گه وره یه و پیاوچا کانی باوه ردارانه).

۲۹ چی له سه ر تیمه پتویسته به رامبه ر هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ؟ ئه وهی له سه رمانه خوشمان بوین و داوی ئه وه بکهین خودا لییان ره زای بیت به وتنی - ﷺ - و ته و دهرنمان پاک بیت به رامبه ریان، باسکردنی چاکه کانیان، باس نه کردنی ئه و فیتنه ی له نیوان خویاندا رویداوه،

قابیلی هه له بوون، به لام هه ولایانداه هه بپێکن، ئهوانه ی ههقیان پێکاوه دوو پاداشتیان هه بو ئهوانه ی نه یان پێکاوه یه ک پاداشت و هه له که ی خوا لێی خوش ده بیئت، ئه وه نده چاکه یان هه یه که هه له کانیان بتوینیتته وه، ئهوانیش چاک و چاکترین هه یه، باشتترین ده که سه که یه به م شیوه یه ریز بوون: (ئه بویه کر، عومه ر، عوسمان، عه لی، ته له، زوبیر، عه بدو پر هه مانی کوپی عه وف، سه عدی کوپی ئه بی وه ققاص، سه عیدی کوپی زهید، دوایی ئه بو عوبه یده ی جه پر اح، دوایی کوچه ری هه کان - موهاجرین - به گشتی، دوایی ئهوانه ی به شداری به دریان کرد له موهاجرین و ئه نسا ر دوایی ئه نسا ر، دوایی هاوه لانی تر)، پێغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یئت: « لا تَسُبُّوا أَصْحَابِي قَوْلَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مَدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ » (متفق علیه) واته: جوین به هاوه لانه مه ده ن، سویند به خوا ئه گه ری هه کێ له ئیوه به قه ده ئو حو د ئالترن ببه خشی به قه د مشتکی ئه وان، به لکو نیو مشت ی ئه وان خیری ناگات، هه روه ها ده فه رمو یئت: «مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ» (الطبرانی) واته: هه رکه س جوینی دا به هاوه لانه نه فره تی خودا و فره شته کان و خه لکی لێ بیئت.

۳۰ ئایا زیاده پۆیی بکهین له پیاوه لدانی پێغه مبه ر ﷺ له و نه ندازه یه زیاتر که خوا پێی به خشیوه؟ گومانی تیدا نییه که پێغه مبه ر ﷺ به پزیرترین و باشتترین که سه له دونیادا، به لام ناتوانین زیاده پۆیی بکهین له وه سف کردن و پیاوه لدانییدا وه ک گاوه کان کردیان له وه سفی پێغه مبه ر عیسا دا سه لامی خوا ی لبیئت، چونکه نه هی کردوه له و کاره، پێغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یئت: « لا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنُ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ » (بخاری) واته: زیاد مه پۆن له وه سف کردنی مندا وه ک گاوه کان کردیان ده رباره ی عیسا ی کوپی مه ری هه، من به نده ی خوا م ئیوه ش بلین: به نده و پێغه مبه ری خودا .

۳۱ ئایا ئه هلی کیتاب ئیماندارن؟ گاوه جوله که و شوینکه وتوانی ئایینه کانی تر ببیاوه پین هه تا ئه گه ر شوین ئاینیک بکه ون که له بنه ر هه تا راست بووه، هه رکه س واز له ئایینه که ی خوی نه هینیت دوا ی هاتنی پێغه مبه ر موحه ممه د ﷺ و موسلمان نه بیئت، ببیاوه پر هه ﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (آل عمران: ۸۵) واته: خوا ی گه وره جگه له ئیسلام ئاینیکی تر له که س قه بو ل نا کات، ئه گه ر موسلمان باوه پی وانه بوو که ببیاوه پین یان شکی هه بوو له وه ی ئایا ئه و دینه ی - ئیستا - له سه ری نی به تاله ئه و له ئیسلام ده رده چیت، چونکه رازی نه بووه به وه ی که خودا و پێغه مبه ره که ی به ببیاوه پی داناون، خوا ی گه وره ده فه رمو یئت: ﴿ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ، مِنَ الْأَحْزَابِ فَالْنَارُ مَوْعِدُهُ ﴾ (هود: ۱۷) واته: هه رکه س باوه پی پێ نه هینا له گروپه کان ده چیته ئاگه ره وه. پێغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یئت: "والذي نفس محمد بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة ولا يهودي ولا نصراني ثم يموت ولم يؤمن بي إلا كان من أصحاب النار" (مسلم) واته: سویند به وه ی نه فسی منی به ده سه ته هه رکه سیک هاتنی من ببیستیت له م ئومه ته و جوله که و گاوه باوه پر م پینه هینیت ده بیته خه لکی دۆزه خ.

۳۲ ئایا دروسته سته م له ببیاوه پر بکریت؟ دادگه ری واجبه ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ ﴾ (النحل: ۹۰) واته: خوا ی گه وره فه رمان به دادگه ری و چاکه کردن ده کات. سته مکردنیش حه رامه، له فه رمووده ی قودسیدا خوا ی گه وره ده فه رمو یئت: « إِنِّي حَرَّمْتُ الظَّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوا » (مسلم) واته: سته مکردن له سه ر خۆم حه رام

کردووه و له نیوان ئیوه شدا حهرامم کردووه، کهوابوو ستهم له یه کتری مه کهن. ئه
 کهسه ی سته می لیده کریت هه قی خوی وهرده گریته وه له سته مکار له رۆژی دواپی،
 پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: « أَتَدْرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ » قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ،
 فَقَالَ: «إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ
 هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ
 يُفْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطَرَحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ » (مسلم)، واته: ئایا ده زانن
 موفلیس کییه؟ وتیان: له ناو ئیمه دا موفلیس که سیکی بی پاره و شتومه که، فهرمووی:
 موفلیسی ئوممه تی من ئه و کهسه یه له رۆژی نیامه تدا نوژیرو رۆژوو و زه کاتی پییه، به لام
 جوینی به و داوه بوختانی بۆ ئه و کردووه و مالی ئه می خواردووه، مالی ئه وی خواردووه و
 ئه وی کوشتوووه له یه کئی تری داوه، جا چاکه کانی به سهر خاوهن هه قه کاندایه دابهش
 ده کریت و کاتی که چاکه ی نه ما پیش ئه وه ی قه رزه کانی بداته وه، له گونا می ئه وان ده خریته
 سهر ئه م، فری ده دریته ئاگره وه تۆله سه ندنه وه له ناو ئازده لانی شدا هه یه.

۳۳ بیدعه چییه؟ ئیبن ره جهب ده لیت: ئه وه ی له دیندا دروست کراوه و زیادکراوه هیه
 بنه مایه کی نییه له دیندا، به لام ئه گه ر بنه مایه کی هه بیت به بیدعه دانانریت ئه گه رچی به
 گویره ی زمانه وانی به بیدعه له قه لهم بدریت.

۳۴ ئایا بیدعه ی حه سه نه له ئایندا هه یه؟ قورئان فهرمووده زه می بیدعه ده کهن به
 مه فهومه شه رعیه که ی که هه ر شتی که له ئایندا دابه ئنریت و بنه مایه کی له ئایندا نییه،
 پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «وَمَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ» (متفق علیه) واته: هه رکه س
 عیباده تی که کردو فهرمانی ئیمه ی له سهر نه بوو وهرنا گیریت، هه روه ها ده فهرمویت: « فَإِنَّ
 كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ » (ابوداود) واته: هه موو داهینراوی که بیدعه یه و هه موو بیدعه یه که
 گومراییه.

ئیمامی مالیک له واتای بیدعه دا ده لیت: هه رکه س له دیندا داهینراوی که دروست بکات و پیی
 باش بیت ئه و پیی وایه پیغه مبه ر ﷺ خیانه تی کردووه له گه یاندنی په یامه که ی، چونکه
 خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴾ (المائدة: ۳) واته: ئه مرۆ
 ئاینه که ی ئیوه م ته واکردو نیعمه تی ته وایم پییه خشین.

هه ندیک فهرمووده هه ن به باشه باسی بیدعه ده کهن، به لام ته نها به واتا زمانه وانییه که ی،
 ئه ویش ئه و شتانه یه که له دیندا خویان هه ن، به لام له بیر کراون و پیغه مبه ر ﷺ هانی
 خه لکی داوه به بیره ئنانه وه ی و زیندرو کردنه وه ی وه که ده فهرمویت: « مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ
 سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهُمْ شَيْءٌ » (مسلم) واته:
 هه رکه س له ئیسلامدا شتی که باش دابه ئنیت ئه وه پاداشت وهرده گریته و پاداشت له
 به رامبه ر کارپی کردنیدا له لایه ن خه لکییه وه وهرده گریته به بی ئه وه ی له پاداشتی هیه لایه ک
 که م بیته وه. هه ر به م واتایه که خه لیفه عومه ر له باره ی ته راویحه وه ده لیت: باشترین
 بیدعه یه، چونکه نوژی ته راویح به جه ماعت پیشتر دانراوو، پیغه مبه ر ﷺ هانی خه لکی
 دابوو بۆ کردنی و خۆشی سی شه و به جه ماعت کردی و دواپی وازی لی هینا له ترسی
 ئه وه ی فهرز بکریت، دواتر خه لیفه عومه ر خه لکی کو کرده وه کردی به سوننه ت.

۳۵ جۆره‌کانی دووپووی چه‌ندن؟ دوو جۆر: ۱- له‌یروباوه‌پدا (گه‌وره): ئه‌وه‌ش به‌جۆریکه‌ که‌ به‌ئاشکرا خۆی به‌موسلمان نیشان بدات وله‌ناخه‌وه‌ بێ پروا بێت، ئه‌مه‌ش خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ئیسلام ده‌رده‌کات، ئه‌گه‌ر هه‌رکەس به‌و شیوه‌یه‌ بمریت به‌ بیباوه‌پی ده‌مریت، خۆای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ (النساء: ۱۴۰) واته‌: دووپووه‌کان له‌ چینی ژێره‌وه‌ی دۆزه‌خن.

له‌سیفه‌ته‌کانی دووپووه‌کان: ده‌یانه‌وێت خۆای گه‌وره‌ و ئیمانداران بخه‌له‌تینن، گالته‌ به‌ ئیمانداران ده‌که‌ن، پشتگیری بیباوه‌پ ده‌که‌ن دژی موسلمانان، چاکه‌کانی خۆیان بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی دنیاویه‌.

۲- دووپووی له‌ کرده‌وه‌دا (بچوک): که‌ خاوه‌نه‌که‌ی باوه‌پداره‌، به‌لام ترسی ئه‌وه‌ی لی ده‌کریت سهریک‌شیت بۆ دووپووی گه‌وره‌، ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی ته‌وبه‌ نه‌کات، خاوه‌نی ئه‌م جۆره‌ش چه‌ند سیفه‌تیکی هه‌یه‌: درۆزنه‌، په‌یمان شکینه‌، زیاده‌په‌وی له‌دووبه‌ره‌کیدا ده‌کات، په‌یمان ناباته‌ سه‌ر، خیانه‌ت له‌ ئه‌مانه‌ت ده‌کات، هه‌ر بۆیه‌ هاوه‌لان ترسیان هه‌بوو له‌ دووپوویه‌کی کرده‌یی، ئیبنو موله‌یکه‌ ده‌لی: (۳۰، سی) هاوه‌لی پیغه‌مبه‌رم ﷺ بینی که‌ هه‌موویان له‌ دووپووی له‌ نه‌فسی خۆیاندا ده‌ترسان.

ئیه‌راهیمی ته‌یمی ده‌لێت: هه‌رکات وته‌کانم به‌راورد ده‌که‌م له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌کانم ترسی دووپووی ده‌که‌وێته‌ دلم. هه‌سه‌نی به‌سه‌ری ده‌لێت: هه‌رکەس له‌ دووپووی به‌ترسیت ئیمانداره‌ و هه‌رکەس لی بێ خه‌م بێت دووپووه‌. ئیمامی عومه‌ر له‌حوزه‌یفه‌ی پرسى (خوایان لی پازی بێت): سویندت دهمم به‌ خوا ئایا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناوی منی پی نه‌وتی له‌ ناو ناوی دووپووه‌کاندا؟ وتی: نه‌خیر، دواى تۆش ئه‌مه‌ به‌ که‌س ناڵیم.

۳۶ گه‌وره‌ترین گونا-چییه‌؟ هاوه‌ل په‌یداکردنه‌ بۆ خودا، خودا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳) واته‌: هاوه‌ل په‌یداکردن سته‌میکی گه‌وره‌یه‌، کاتیك پیغه‌مبه‌ر ﷺ لیان پرسى چ تاوانێك زۆر گه‌وره‌یه‌؟ فه‌رمووی: ئه‌وه‌یه‌ که‌ هاوشیوه‌یه‌ك بۆ خودا دابنیت که‌ ئه‌و تۆی دروست کردووه‌. (متفق علیه‌).

۳۷ جۆره‌کانی (الشرك) هاوه‌ل دانان چه‌ندن؟ دوانن:

۱- گه‌وره‌: که‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ئیسلام پیی ده‌رده‌چیت و خودا لی خوش نابیت - هه‌تا ته‌وبه‌ نه‌کات - چونکه‌ خۆای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸) واته‌: خۆای گه‌وره‌ له‌وه‌ خوش نابیت هاوه‌لی بۆ دابنیت، به‌لام جگه‌ له‌وه‌ له‌ هه‌موو شت خوش ده‌بیت، **ئه‌و جۆره‌ش چوار به‌شی هه‌یه‌: أ- هاوه‌لدانان له‌ دوعاکردن و داواکردندا. ب- هاوه‌لدانان له‌ نیه‌تدا، وه‌ك ئه‌وه‌ی چاکه‌ بۆ غه‌یری خودا بکه‌یت. ج- هاوه‌لدانان له‌ گوێرایه‌لیدا، وه‌ك به‌قسه‌کردنی زانایه‌ك له‌حه‌لال کردنی ئه‌وه‌ی خودا حه‌رامی کردووه‌ وله‌حه‌رامکردنی ئه‌وه‌ی خوا حه‌لالی کردووه‌. د- هاوه‌لدانان له‌ خۆشه‌ویستییدا، وه‌ك ئه‌وه‌ی که‌سیکت به‌قه‌ده‌ر خودا خۆشبویت.**

۲- بچوک: ئه‌مه‌ش خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ئیسلام ده‌رناییت که‌ دوو به‌شه‌: **یه‌که‌م:** ئاشکرا: که‌ له‌وتندا پوو ده‌دات وه‌ك: سویندخواردن به‌ غه‌یری خودا یان بلێی ئه‌گه‌ر خودا و تۆ هه‌ز بکه‌ن، یان بلێ: ئه‌گه‌ر خودا و فلان که‌س نه‌بونا، یان له‌کرده‌وه‌دا وه‌ك: له‌ ده‌ست کردنی

ئەلقەو پەت بۆ پاراستن ولادانى بەلا وناپەرەحتەيەكان، يان نوشتەو نال ھەلواسين لە ترسى چاوپيس، بە شووم زانيني گيانلەبەران و بالندەو شوين و ناوو.. ھتد. **دووھم:** شاراوھ: وەك لە نىھتدا روو دەدات، نموونەى رپا كردن.

۳۸ جياوازی نيوان ھاوھلدانانى گەورەو بچوك چيە؟ جياوازيەكانيان: ھاوھلدانانى گەورە خواھنەكەى بە كافەر لە قەلەم دەدەریت و لە قیامەتدا بە ھەتا ھەتايى لە ئاگردا دەمىنیتەو، بەلام ھاوھلدانانى بچوك خواھنەكەى موسلمانەو بە ھەتا ھەتايى لە ئاگردا نامىنیتەو، ھەرودھا ھاوھلدانانى گەورە ھەموو کردەو چاکەكان بەتال دەكاتەو، بەلام بچوك تەنھا ئو کردەوھى لەگەلیدا بوو، بەلام جياراپى ھەيە لە بارەى ئەوھى ئايا ھاوھلدانانى بچوك بەبى تەوبە لىي خۆش دەبیٹ وەك گوناھە گەورەكان يان تەنھا بە تەوبە وەك ھاوھل دانانى گەورە لىي خۆش دەبیٹ، لە ھەردوو حالەتەكەدا شتەكە زۆر ترسناكە.

۳۹ ئايا رپگا ھەيە بۆخوپاراستن لە ھاوھلدانانى بچوك، يان كەفارەتى ھەيە دواى رپودانى؟ بەلى، خوپاراستن لە رپا كردن ئەوھەيە كە نىھتت بۆ خدا بیٹ، بۆ شتىكى كەميشى بە دوعا كردن، پيغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: « أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا هَذَا الشَّرَّ، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ. فَقِيلَ لَهُ: وَكَيْفَ تَتَّقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُ »، (أحمد) واتە: ھاوھلدانانى بچوك - رپا - خۆتانى لى بپاريزن، ھەرچەندە لە تەپەى پىي ميروولە شاراوھترە، وتيان: ئەى چۆن خۆمانى لى بپاريزن كە ئەوھندە شاراوھە ئەى پيغەمبەرى خدا ﷺ؟ فەرموى: "بلىن: خودايە ئيمە پەنا دەگرين بە تۆ كە ھاوھلت بۆ پەيدا بكەين بە ئاگايى خۆمان، داواى لىخۆشبونت ليدەكەين لەوھى كە ئاگادار نين، بەلام بۆ كەفارەتى سویند خواردن بە غەيرى خودا، پيغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: « مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى فَلَيْقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » (متفق عليه) واتە: ھەركەس سویندى بە لات و عوزا خوارد با بلىت: (لا اله الا الله) ھەرودھا بۆ كەفارەتى بەشوم زانين، پيغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: « مَنْ رَذَّاهُ الطَّيْرُ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ. قَالُوا: فَمَا كَفَّارَةُ ذَلِكَ؟ قَالَ: « أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ وَلَا طَيْرٌ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ » (أحمد). واتە: ھەركەس بە ھوى بەشوم زانيني شتىكەو وازى لە كارەكەى خوى ھينا ئەو ھاوھلى بۆ خدا پەيدا كردو، وتيان: ئەى كەفارەتەكەى چيە؟ فەرموى: كەفارەتەكەى ئەوھەيە بلىت: خودايە ھيچ خيړك نىيە جگە لە ھى تۆ، ھيچ خراپەيەك نىيە جگە لەوھى تۆ قەرارى بدەيت، ھەرودھا ھيچ خودايەك نىيە جگە لە تۆ.

۴۰ جۆرەكانى بيباوەپى چەندن؟ دوو جۆرە:

- ۱- بيباوەپى گەورە، لە ئىسلام خواھنەكەى دەباتە دەرەو كە پينج جۆرە:
 - أ- بەدروخستەوھى پيغەمبەرەكانيان. **ب** - باوەپنەكردن لەگەل ئەوھى لە دلەو بە راستى دەزانیت. **ج** - گومان ھەبوون. **د** - وەرنەگرتنى ھەق. **ه** - دووپووى.
- ۲- بيباوەپى بچوك: ئەويش وەك گوناھە گەورەكانى وەك كوشتنى موسلمان بە ناھەق، ئەم جۆرەش خواھنەكەى لە ئىسلام ناباتە دەرەو.

۴۱ حوكمى نەز چيە؟ پيغەمبەر ﷺ نەزى پى باش نەبوو، دەفەرمویت: « إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ » (البخاري) واتە: ھيچ خيړيكى بەدەست نايەت. ئەمە كاتيك نەزركە تەنھا بۆ خدا

بیت. جا ئەگەر نەزەرەكە بۆ قەبرىك بوو، يان پياوچاكيك ئەو ھەرەمە و دروست نىيە كەس ئەو نەزەرە بىاتە سەر.

۴۲ ھۆكۈمى چوون بۆ لاي فالچى و قاوھ گەرەھ چىيە؟ ھەرەمە، ئەگەر چووھ لايان بۆ ئەوھى سودمەند بىت، بەلام باوھرى پى نەكردن ئەوا چل رۆژ نويزى قەبول ناكريت، پىغەمبەر ﷺ دىفەرەمويىت: « مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً » (مىسلىم) واتە: ھەرەكەس بچىتە لاي فالچى و پىرسىارى شتىكى لى بكات چل رۆژ نويزى لىوھەرنەگىرىت، بەلام ئەگەر باوھرى پىكردن بەوھى كە عىلمى غەيب دەرەزان ئەوا بىباوھرى دىفەت، پىغەمبەر ﷺ دىفەرەمويىت: « مَنْ أَتَى عَرَافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ » (ابوداود) واتە: ھەرەكەس چو بۆ لاي فالچى و قاوھ گەرەھ و باوھرى پى كىردن بەوھى كە دىيلىن، ئەوا بىباوھرى بەوھى ھاتوتە خوارەھ بۆ موھەمەد ﷺ.

۴۳ چ كاتىك داواكردنى باران لە ئەستىرەكان ھاوھەلدانانى گەرەھ يان بچووكە؟ ھەرەكەس بىروى وابو كە ئەستىرە بەبى وىستى خوى گەرەھ كارىگەرى ھەيە بارانەكەى دايە پال ئەستىرە ھەك بلى بەبى وىستى خوى گەرەھ ئەو ھاوھەلدانانى گەرەھ، بەلام ئەگەر پى وابو ئەستىرە بە وىستى خوا كارىگەرى ھەيە لەسەر باران و خوى گەرەھ كىردوويەتى بە ھۆكارى باران بارىن و لە كاتى دەرەكتى فلان ئەستىرەدا باران دىبارىت، ئەو ھاوھەلدانانى بچووكە، چونكە ئەستىرە كىردوھ بە ھۆكار بەبى بەلگەيەكى شەرى و ژىرى، بەلام دانانى بە نىشانەى ھاتنى وەرەكان و نىزىك بوونەھى باران بارىن جائىزە.

۴۴ چ ئەركىك ھەي بەرامبەر كارىدەستى مۇسلمانان؟ واجبە گوپرايەلىان بىن و بە قسەيان بىكەن لە كاتى خۆشى و ناخۆشىدا، بەرەنگارىبوونەھەشيان جائىز نىيە ئەگەر ستمىش بىكەن، دوعايان لى نەكەن، وازنەھىن لە بە قسەكردنىان، دوعاى باشبوون و لەش ساغى و ھىدايەتلىان بۆ بىكەن، پىمان و ابىت گوپرايەلىان بەشىكە لە گوپرايەلى خۇداى گەرەھ ئەگەر فەرمان بە خراپە نەكەن، گەر فەرمانلىان بە خراپە كىرد ھەرەمە بە قسەيان بىكەن لەو فەرمانەدا، بەلام لە فەرمانەكانى تردا واجبە بە قسەيان بىكەن، ھەرچەند لە تواناماندا ھەبوو. پىغەمبەر ﷺ دىفەرەمويىت: « تَسْمَعُ وَتُطِيعُ لِلْأَمِيرِ وَإِنْ ضَرَبَ ظَهْرَكَ وَأَخَذَ مَالَكَ فَاسْمَعْ وَأَطِعْ » (مىسلىم)، واتە: گوئى دەرگىت لە ئەمىرو فەرمانى بەجى دەھىنەت ھەتا ئەگەر پىشت بەر قامچى كەوت و مالت برا گوپرايەل بەو فەرمان بەجى بەيئە.

۴۵ ئايا رەوايە پىرسىار لە ھىكەتى خوا بىكەن لە نەھى و فەرمانەكانىدا؟ بەلى بە مەرچىك باوھرىكردن و بەجىھىنانى فەرمانى لەسەر نەوھەستابىت، بەلكو تەنھا بۆ زىاتر دلىا بوون و جىگىر بوون لەسەر ھەق بىت، بەلام مىلكەچى تەوا و پىرسىار نەكردن نىشانەى بەندايەتى راستەقىنە و باوھرى تەواھ بە ھىكەتى خوى گەرەھ ھەرەك ھاوھەلدان و ابوون.

۴۶ مەبەست لەم ئايەتە چىيە؟ ﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ مِنْ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ مِنْ نَفْسِكَ ﴾ (النساء: ۷۹) واتاى (حسنة) نىعمەتە، واتاى (سيئة) بەلا و ناخۆشىيە و ھەردووكيان ھەر لاي خوى گەرەھ بىرارىدراون، چاكە و نىعمەت دەرئىتە پال خودا، چونكە داوئىتى بە بەندەكەى، خوى گەرەھ خراپەشى لەبەر ھىكەتەك دروست كىردوھ ئەو ھىكەتەش ھەر چاكەيە، كەواتە كىردوھەكانى خوى گەرەھ ھەموو چاكەن.

پیغمبر ﷺ ده فەرمویت: « وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ » (مسلم). واتە: خێر هەمووی لە نێوان هەردوو دەستی تۆدان و خراپەش لە تۆوە نییە، کردەوه‌کانی بەنده خودا دروستی کردیون، بەلام لە هەمان کاتدا بەندهش دەیانکات و لێی بەرپرسیارە، خوای گەورە ده‌فه‌رمویت: ﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥٠﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٥١﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٥٢﴾ ﴾ (اللیل: ۵-۷) واتە: هەرکەس خێر بکات و تەقوای خودا بکات و باوەڕ بە ئیسلام بهێنێت، ئاسانکاری بۆ دەکەین بۆ گرتنەبەری رێگای راست و ئاسان.

٤٧ ئایا دەبیّت بِلّی فلانە کەس شەهیدە؟ دیاریکردنی کەسیک و ناوانی بە شەهید وەك حوکمدان وایە بەوێی کە دەچێتە بەهەشتەوه، رێڕەوی ئەهلی سوننەتیش وایە کە بە هیچ کەسیکی دیاریکراو نەلێن بەهەشتییە یان جەهەننەمی، جگە لەوێ پیغمبر ﷺ فەرمووبیّتێ کە ئەهلی بەهەشتە یان جەهەننەم، چونکە راستیی شاراوێه و ناتوانین بزانین کە مرۆفـ لەسەرچی مردوووه و کردەوه‌کانی پێش مردن حسین و نیه‌تیش تەنها خودا دەزانێت، بەلام هیواداری ئەوێن کە چاکەخواز بچێتە بەهەشتەوه و ترسی ئەوێمان هەیه خراپەکار بچێتە دۆزەخ.

٤٨ ئایا دروستە بە موسلمانێکی دیاریکراو بِلّی بیباوەرە؟ دروست نییە حوکمدان بەسەر موسلمانێکی دیاریکراو بە بیباوەرێ و موشریک و دووڕوویی، ئەگەر بە ئاشکرا بەلگەی ئەوانە لەسەر نەبوو، رێگره‌کانیشی تیدا نەبوو، شتە شاراوێه‌کانیشی بۆ خودا واز لێدەهێنین.

٤٩ ئایا دروستە بە دەوری غەیری کەعبەدا بسوڕێتەوه؟ هیچ شوێنێک لەسەر زەویدا نییە کە جائیز بیّت بەدەوریدا بسوڕێتەوه و تەواف بکەیت جگە لەکەعبە ی پیرۆز، هەروەها دروست نییە هیچ شوێنێکی تر بەوێنە ی ئەو مامەلە بکە ی هەرچەند بەپێزبێت، هەرکەس تەوافی بە دەوری شتیکی تر دا کرد ئەو تەوا نبارە.

کرده وه کانی دل

خوای گه وره دلی وهك پادشا دروست کردوه و نه ندامه کانی تری لهش وهك سهریازی ئه و وان، جا هه ركات پادشا چاك بوو سهریازه کانیشی چاك ده بن، پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده فره رمویت: «وَأَنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ» (متفق علیه). له له شدا پارچه گوشتیک ههیه، هه ركات چاك بوو هه موو لهش چاك ده بیئت و هه ركات خراپ بوو هه موو لهش خراپ ده بیئت، ئه ویش دلّه. چونکه دل جیگای باوه پو ته قوایه و هه ر ئه و جیگای بیباوه پی و شیرک و دوو پوویه، پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده فره رمویت: «التَّقْوَى هَاهُنَا - وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ -» (مسلم) واته: ته قوا لیږه دایه... سی جار ئاماژه ی به سینگی موباره کی خو ی ده کرد .

■ **ئیمانیش:** باوه پهینان وگوفتارو کرداره، باوه پی دل وگوفتاری زمان، هه روه ها کرداری دل و نه ندامه کان.

دل باوه پ ده هیئت و بپوا ده کات، به و هوییه شه هادته به سهر زماندا دیت، دوا ی کرده وه کانی تری دل دروست ده بیئت، وهك: خو شه ویستی، ترس، په جا، زمان زیکر ده کات و قورئان ده خوینیت و نه ندامه کانی سوجه و روکوع ده بن و هه ر کرده وه یه کی تر که له خودا نزیکیان بکاته وه، چونکه وهك وتمان نه ندامه کان شرینکه و تووی دلن، هه ر شتیک له دلدا جیگیر بوو ده بیئت نیشانه کانی له سهر نه ندامه کانی تری لهش ده رکه ویت به هه ر شیوه یه ک بیت له شیوه کان.

■ مه به ستمان له کرده وه کانی دل نه وانه یه که سهرچاوه که یان دلّه و په یوه ندیان به دلّه وه ههیه، گه وره ترینیشیان باوه پهینانه به خودای گه وره که له دلایه و باوه پهینان ملکه چی و دان پیدانان به شیکن له و باوه په، ئه مه جگه له م خو شه ویستی خودا که له دلی به نده دا دروست ده بیئت هه روه ها ترس و ره جا، گه پانه وه و پشت به ستن، ئارامگرتن و یه قین و خشوع و چه نده های تر.

■ هه موو کرده وه یه کی دل پیچه وانه که ی نه خو شیه کی دلّه، بۆ نموونه: نیه تپاکی دژه که ی ریایه، یه قین دژه که ی گومانه، خو شه ویستی دژه که ی رق لیبوونه وه یه و به و شیوه یه، جا ئه گه ر چاك کردنی دلی خو مان پشتگو ی بخه ین تاوان له سه ری که له که ده بی و له ناوی ده بن، پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده فره رمویت: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكِتَ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ فَإِنْ هُوَ تَزَعَّ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ صُفِّلَتْ فَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ فِيهِ فَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾» (الترمذی) واته: به نده کاتیك تاوان ده کات خالیکی په ش له سه ر دلی دروست ده بیئت، گه ر ته ویه ی کرد لا ده چیت، ئه گه ر دوو باره و سی باره ی کرده وه و به رده وام بوو، خاله کان زیاد ده بیئت هه تا وهك په رده یه کی ره شی لی دیت و له قورئاندا ده فره رمویت: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴)، مه به ست له (ران) داپوشینی دلّه وهك په رده یه ک، هه روه ها ده فره رمویت: «تُعْرَضُ الْقُلُوبُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْخَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا فَأَيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيَاضَاءُ حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ عَلَى أَبْيَضٍ مِثْلَ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْآخِرُ أَسْوَدُ مُرْبَادًا كَالْكَوْزِ مُجْحَيًّا لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يَنْكُرُ مُنْكَرًا إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاءٍ» (مسلم)، واته: دلّه کان تووشی فیتنه ی یه ک له دوا ی یه ک ده بن، جا هه ر دلّیک تووشی خراپه بوو خالیکی ره شی تیډا دروست ده بیئت و هه ر دلّیک ریگری له خراپه کرد خالیکی سپی تیډا دروست ده بیئت، تا وای لیډیت ده بن به دوو جوړ دل: سپی وهك به ردیکی سپی، که هیچ فیتنه یه ک کاری تی ناکات هه تا

دنیا ماییت و ره‌شیک که چاکه و خراپه لیک ناکاته وه به‌ئاره‌زووی خوئی نه‌بیئت.

❖ **کرده‌وه‌کانی دل گرنگترن له کرده‌وه‌کانی ئەندامه‌کانی تر، زانییان گرنگتره له کرده‌وه‌کانی تر، چونکه ئەصلی کرده‌وه دل و کرده‌وهی ئەندامه‌کانی تر لقن و ته‌واوکری کرده‌وهی دلن.** پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فه‌رمویت: « **إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ** » (مسلم)، واته: خوی گه‌وره سه‌یری به‌ژن و بالا و مال و مولکتان ناکات، به‌لکو سه‌یری دل و کرده‌وه‌کانتان ده‌کات. چونکه دل جیگای زانیاری و وردبوونه‌وه و هزره، هر بویه پله‌ی به‌رز لای خودا به‌گویره‌ی ئەو باوه‌پو نیه‌ت پاک‌و یه‌قینه‌یه که له دل‌دایه.

حه‌سه‌نی به‌صری ده‌لیت: سویند به‌خودا نه‌بویه‌کری صدیق به‌ نو‌یزو روژوو چاکتر نه‌بوو له ئیوه، به‌لکو به‌و ئیمانه گه‌وره‌یه‌ی که له دل‌یدا بوو.

❖ **کرده‌وه‌کانی دل فه‌زلیان هه‌یه به‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی ئەندامه‌کانی تر، له چه‌ند روویه‌که‌وه:** ۱- که موکوپیی له کرده‌وه‌ی دل‌دا ره‌نگه کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کان به‌تال بکاته‌وه، وه‌ک ریاکردن. ۲- کرده‌وه‌ی دل بنچینه‌یه و هر کرده‌وه‌ی جو‌له‌یه‌کیش نیه‌تی دلی له‌گه‌ل‌دا نه‌بیئت و به‌بی مه‌به‌ست بوو بیئت چاوپۆشی لیده‌کریت. ۳- هۆکاری پله به‌رزه‌کانی به‌هه‌شته، وه‌ک: زوهد. ۴- گرانترو قورستره به‌ به‌راورد به کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کانی تر، ئیبنو مونه‌که‌ده‌یر ده‌لیت: هه‌ول‌مدا له‌گه‌ل نه‌فسی خۆمدا بۆ ماوه‌ی (۴۰) سال هه‌تا له‌سه‌ر ریگای راست جیگیر بوو. ۵- شوینه‌واری باشتری ده‌بیئت، وه‌ک خۆشه‌ویستی خودا. ۶- پاداشتی زیاتر، ئەبو‌ده‌ردا ده‌لیت: سه‌عاتیک بیرکردنه‌وه باشتره له شه‌و نو‌یژی شه‌ویک. ۷- بزوینه‌ری ئەندامه‌کانه. ۸- به‌ هۆی دل‌وه پاداشتی ئەندامه‌کان که‌م و زۆر ده‌کات، یان به‌تالی ده‌کاته‌وه، وه‌ک خشوع له‌ نو‌یژدا. ۹- ره‌نگه جیگای کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کانی پڕ بکاته‌وه، وه‌ک: نیه‌تی خیرکردن له‌ کاتی بی‌پاره‌ییدا. ۱۰- پاداشته‌که‌ی بی‌سنووره، وه‌ک ئارامگرتن. ۱۱- پاداشته‌که‌ی به‌رده‌وامه، هه‌رچه‌نده ئەندامه‌کان راده‌وه‌ستن له‌کار یان نه‌توانن. ۱۲- له‌ پیش کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کانه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات و له‌گه‌ل ئەوانیشدا به‌رده‌وامه.

دل به‌ چه‌ند قوناغیکدا تیده‌په‌پێت پیش نه‌وه‌ی ئەندامه‌کانی بکه‌ونه کار: ۱- (الهاجس) ئەوه‌ی له‌ هزرده‌ دروست ده‌بیئت بۆ ئەوه‌ی کاری تی بکه‌یت. ۲- (الخالطه) قوناغی جیگیربوون. ۳- گفتوگۆی نه‌فس و دوودلی له‌ کردنی و نه‌کردنی. ۴- (الهم) کردنی کاره‌که له‌پیشتره. ۵- (العزم) به‌ ته‌واوی دلی جیگیر ده‌بیئت له‌سه‌ر کردنی کاره‌که.

سی قوناغی یه‌که‌م پاداشتی له‌سه‌ر نییه‌ کاتیک بۆ کاریکی خیر بیئت، به‌لام سییه‌م قوناغی چاکه‌یه‌کی بۆ ده‌نوسریت له‌نیه‌تی چاک‌یدا و خراپه‌ی بۆ ده‌نوسریت له‌خراپه‌دا، به‌لام قوناغی سووربوون له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی چاک چاکه‌ی بۆ ده‌نوسریت و به‌ خراپیش خراپه‌ی بۆ ده‌نوسریت ئەگه‌رچی نه‌یکرد بیئت، چونکه کاتیک عه‌زم جه‌زم بوو له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی توانا هه‌بوو کرده‌وه‌که ده‌کریت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** ﴾ (النور: ۱۹) ئەو که‌سانه‌ی پێیان خۆشه به‌دره‌وشتی له‌ناو ئیمانداراندا بلاوبیته‌وه سزایه‌کی توندیان بۆ هه‌یه، هه‌روه‌ها پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فه‌رمویت: « **إِذَا تَقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟** قَالَ: **إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ** » (البخاري)، واته: کاتیک دوو موسلمان به‌ شمشیره‌وه به‌رامبه‌ر یه‌ک ده‌گرن، کوژاو و بکوژ له‌ ناگرده‌یه، و تم ئەو پیغه‌مبهری خودا ﷺ ئەمه‌یان

بکوره ، ئه‌ی کوژراوه‌که بۆ؟ فه‌رمووی: ئه‌ویش سووربووه له‌ سه‌ر کوشتنی براکه‌ی.

ئه‌گه‌ر وازی له‌ تاوانه‌که هه‌تا دوا‌ی ئه‌وه‌ی سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی، ئه‌وه‌ له‌ چوار حا‌له‌ت به‌ده‌ر نییه‌: ۱- وازه‌ینانی له‌به‌ر خودا، پاداشتی ده‌دریته‌وه‌. ۲- وازه‌ینانی له‌به‌ر خه‌لک، به‌مه‌ش گونا‌ه‌بار ده‌بی‌ت، چونکه‌ وازه‌ینان له‌ گونا‌ه‌ عیباده‌ته‌و ده‌بی‌ت ته‌نها له‌به‌ر خودا بکری‌ت. ۳- وازه‌ینان له‌به‌ر نه‌توانین به‌بێ کردنی پێ‌ویستییه‌کانی ئه‌و تانه‌و به‌مه‌ش گونا‌ه‌بار ده‌بی‌ت، چونکه‌ نیه‌تی ته‌وا‌وی هه‌بووه‌. ۴- وازه‌ینان له‌به‌ر نه‌توانین، به‌لام هه‌موو کاریکی پێ‌ویستی کردووه‌ بۆ ئه‌نجامدانی، به‌لام سه‌ری نه‌گرتووه‌، ئه‌مه‌ش گونا‌ه‌بار ده‌بی‌ت وه‌ک ئه‌وه‌ی تاوانه‌که ده‌کات هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمووده‌که‌دا ده‌رده‌که‌وی‌ت، هه‌رکات کرده‌وه‌که نیه‌تی کردنی زیاتر بوو له‌گه‌لیدا تاوان‌بار ده‌بی‌ت جا کرده‌وه‌که له‌گه‌ل نیه‌ته‌که‌دا بوو یان دواکه‌وت، هه‌رکه‌س تاوانیکی کردو سوور بوو له‌سه‌ر دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ به‌ به‌رده‌وام له‌ قه‌له‌م ده‌دری‌ت ئه‌گه‌رچی دووباره‌شی نه‌کرده‌وه‌.

هه‌ندیک له‌ کرده‌وه‌کانی دڵ:

نیه‌ت: به‌ واتای ویست و مه‌به‌ست دێ‌ت، هه‌چ کرده‌وه‌یه‌کیش به‌بێ نیه‌ت وه‌رناگیرێ‌ت، پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: « **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى** » (متفق علیه) واته‌: کرده‌وه‌کان به‌ نیه‌ته‌و هه‌رکه‌سه‌و به‌ نیه‌تی خۆی پاداشتی ده‌دری‌ته‌وه‌. عه‌بدو‌ل‌لای کوپی موباره‌ک ده‌لێ‌ت: ره‌نگه‌ کرده‌وه‌یه‌کی که‌م به‌نیه‌ت زیاد بکات وکرده‌وه‌یه‌کی زۆریش به‌ نیه‌ت که‌م بکات.

فوزه‌یلی کوپی عیاز ده‌لێ‌ت: خ‌وای گه‌وره‌ نیه‌ت و ویستی له‌ تۆ ده‌وی‌ت. جا هه‌ر کات کرده‌وه‌که بۆ خودا بی‌ت ئه‌وه‌ به‌ ئیخلاص و نیه‌تپاکیی ناو ده‌برێ‌ت و ئه‌گه‌ر بۆ خودا نه‌بوو ئه‌وه‌ به‌ ریاو دوو‌پوویی داده‌نرێ‌ت.

سو‌دی‌ک (باسی‌کی گه‌نگ): خه‌لک عاقیبه‌تیان خراپه‌ زانا‌یان نه‌بن، زانا‌یانیش هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ نه‌بی‌ت کرده‌وه‌ ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ش کرده‌وه‌ ده‌که‌ن ته‌نها نیه‌ت پا‌که‌کان نه‌جاتیان ده‌بی‌ت، جا یه‌که‌م شت که‌ له‌سه‌ر به‌نده‌ پێ‌ویسته‌ فی‌ربوونی نیه‌ته‌، دواتر به‌ کرده‌وه‌ راستی ده‌کاته‌وه‌ دوا‌ی تی‌گه‌یشتنی نیه‌ت پا‌کی و راست‌گویی، کرده‌وه‌ به‌بێ نیه‌ت ماندو‌بوونه‌، نیه‌تیش بۆ خودا نه‌بی‌ت ریا‌یه‌، نیه‌تپاکی‌ش به‌بێ شو‌ینکه‌وتنی سو‌ننه‌ت له‌ کرده‌وه‌دا ره‌نج به‌ فی‌رپو‌چوونه‌.

کرده‌وه‌کان سی‌ جو‌رن: ۱- تاوان: نیه‌ت پا‌کی له‌ تاواندا نای‌گورێ‌ت به‌ چا‌که‌، به‌لام له‌گه‌ل نیه‌تی خراپ‌دا سزا‌کی زیاتر ده‌بی‌ت. ۲- چا‌که‌کردن و عیباده‌ت: ئه‌مه‌ش په‌یوه‌سته به‌نیه‌ته‌وه‌ له‌رووی قه‌بو‌ل بوون و پاداشت زۆتر بوون، جا ئه‌گه‌ر بۆ ریا‌ی بوو ئه‌وه‌ ده‌بی‌ته‌ تاوان و هاوه‌ل‌دانانی بچ‌ووک و هه‌ندیک جار گه‌وره‌ش، ئه‌مه‌ش ده‌بی‌ت به‌ سی‌ جو‌ره‌وه‌:

^۱ پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: « **فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعُفَ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً** » (متفق علیه) واته‌: هه‌رکه‌س نیه‌تی چا‌که‌ی هه‌تاو نه‌یکرد، خ‌وای گه‌وره‌ چا‌که‌یه‌کی بۆ ده‌نووسی‌ت، ئه‌گه‌ر نیه‌تی چا‌که‌ی هه‌تاو نه‌یکرد، چا‌که‌یه‌کی ته‌وا‌وی بۆ ده‌نووسی‌ت، ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌ خراپه‌که‌ی کرد به‌ک خراپه‌ی له‌سه‌ر ده‌نووسی‌ت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: « **مَثَلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ كَمَثَلِ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَعَمِلًا فَهُوَ يَعْمَلُ بِعِلْمِهِ فِي مَالِهِ يَنْفَقُهُ فِي حَقِّهِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يُؤْتِهِ مَالًا فَهُوَ يَقُولُ لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ هَذَا عَمِلْتُ فِيهِ مِثْلَ الَّذِي يَعْمَلُ، قَالَ**

یه که م: عبادته که بۆ ریا بیت له بنه پهدتا، ئەمەش هاوهدانانە و بەتالە.

دووە م: له سەرەتادا نیهتی بۆ خودایه و دواتر نیهتی ریاى تیکهال ده بێت، جا ئەگەر عبادته که ناخیره که یه یوه ست نیه به هه وه له که یه وه وه خیرکردن ئە وه هه وه له که ی قه بوله و ناخیره که به تالە، به لام ئەگەر هه مووی په یوه ست بوون به یه که وه وه نوێژ ئەوا دوو حاله تی هیه: **أ** - به رهنگاری نیهتی پریایه که بکات و عبادته که قه بوله. **ب** - نیهتی پریایه که یه کلابیته وه، ئەوا هه موو عبادته که به تال ده بێته وه.

سێیه م: نیهتی ریا یه که دواى ته واو بوونی کرده وه که دروست بێت، که ئەمەش وه سو سه یه وه کاریگه ریی له سەر کرده وه که و بکه ره که ی نیه، به لام چه نده ها جووری ریاى شارا وه هیه که ده بێت و ریا بین و بیان ناسین.

به لام ئەگەر نیه ته که ی له چاکه دا بۆ به رژه وه ندی دنیا یی بوو ئەوا به گوێره ی نیه ته که ی پاداشت و سزا وه رده گریت، ئەمەش سی حاله تی هیه: **۱** - ته نها نیه تی له کرده وه چاکه که به رژه وه ندی دنیا یی، به مەش پێی گونا بهار ده بێت، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: «مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يَتَّبَعُنِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ ﷻ لَا يَتَّعِلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (أبو داود) واته: هه رکه س زانستێک فیڕ بوو که فیڕ بوونی (ئەم زانسته) ته نها له به ر خوا بێت، به لام ئەم که سه بۆ مالى دونیا خو ی فیڕ ده کات بو ئی به هشت ناکات، نموونه ی ئەم که سه: یه کێک پێشنوویی بکات بۆ خه لکی ته نها له به ر پاره. **۲** - نیه تی له به ر خدا بێت و بۆ دونیا شی له گه لدا بێت، ئەمەش با وه پێی که مو کو پێی تێدا یه و نیه تی ته واو نیه، هه ر وه که ئە وه ی ده چیت بۆ حه ج و بۆ باز رگانی، ئەمەش پاداشت ه که ی به گوێره ی نیه ته پاکیه که یه تی. **۳** - نیه تی ته نها خودایه، به لام کرێیه که وه رده گریت بۆ ژیا نی خو ی ئەم هیا ن پاداشت ه که ی ته وا وه، وه که ئە وه ی چه ند قوتا بیه که فیڕی قورئان و زانسته کانی بکات، به لام له گه ل ئە وه شدا مو وچه یه کی مانگانه ی بده نی، له م باره یه شه وه ئەم فره مووده یه ها تو وه که پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: «إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ» (البخاري) واته: با شترین شت پاره ی له سەر وه رگرن قورئانه، ئەم فره مووده یه ش پاش ئەو پوو دا وه و ترا وه، که کۆمه لێک له ها وه له به رژه کان رێگایان که وه لای هۆزێک و داوا ی میوانداری و خوار دنیان

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَهُمَا فِي الْأَجْرِ سَوَاءٌ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يُؤْتِهِ عِلْمًا فَهُوَ يَخْطُ فِي مَالِهِ يُنْفِقُهُ فِي غَيْرِ حَقِّهِ، وَرَجُلٌ لَمْ يُؤْتِهِ اللَّهُ عِلْمًا وَلَا مَالًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ هَذَا عَمِلْتُ فِيهِ مِثْلَ الَّذِي يَعْمَلُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَهُمَا فِي الْوُزْرِ سَوَاءٌ» الترمذي، واته: نموونه ی ئومه تی من وه که چوار که س وان: که سیخ خوا پار وه زانستی دا وه تی، به زانسته که ی پاره که ی بۆ چاکه سەرف ده کات. هه ر وه ها که سیخ خوا زانستی دا وه تی و پاره ی نیه، ده لێت که ر پارم هه بوایه وه فلان که س له چاکه دا سه رفم ده کرد، ئەم دوانه له پاداشتدا وه که یه کن، که سیخ خوا پاره ی دا وه تی و زانستی نیه، پاره که ی له خرا په دا سه رف ده کات، که سیکی تر نه پاره ی هه یه وه نه زانست، ده لێت: که ر پارم هه بوایه وه فلان که س - که له خرا په دا سه رفی ده کات - سه رفم ده کرد، ئەم دوانه ش له سزادا وه که یه کن، وه تی دو وه م و چوارم له فره مووده که دا، ئە وه ده گه یه نیت که ئە وه ی له توانایاندا بو وه - که نیه تی کرد نه که یه - کردوویانه، هه ر وه که ده لێن: (که ر وه فلان که س هه مبوایه وه که ئوم ده کرد)، هه ر بۆیه حیسابی براده ره که ی بۆ کرا وه له سزا و پاداشتدا. ئیبن ره جه ب ده لێت: فره مووده که که ده لێت: "هه ردو وکیان له پاداشتدا وه که یه کن"، مه به ست پێی پاداشتی بنه په تیه به بێ زیاد کردنی چه ند هه نده، چونکه زیاد کردنی چه ند هه نده، په یوه سه به کردنی کاره که، نه که نیه تی کردنی به بێ کردنی، چونکه که ر هه ردو وکیان له هه موو روویه که وه وه که یه کن، ده بێت ئە وه ی نیه تی چاکه ی هێنا به بێ ئەنجامدانی ده چاکه ی بۆ بنووسریت، ئەمەش خیلافی ده قه.

لیکړدن، هۆزه که رازی نه بوون و خوار دنیان پی نه دان، ئه وانیش سهره ک هۆزه که یان ماریان دوو پشک پیوه دی دابوو، پرسپاریان کرد له و کومه له هاوه له ئایا که سیکتان تیدایه که قورئان بخوینیت به سهریدا؟ ئه وانیش ووتیان نایخوینین هه تاوه کو شتی که له نیوانماندا نه بیئت (واته : هه تاوه کو کرپی کهمان نه ده نی)، ئه ویش له بهر نه وهی که ئه وان له سهره تاوه میوانداریان نه کردن و پرزیان لی نه گرتن، جا کاتیک قورئانیان به سهردا خویند سهره ک هۆزه که باش بویه وه و به پیی خوی دهستی به گه پان کرد، ئه وانیش له بهرامبه ر ئه م کاره یاندا رانه مه ریکیان دابه هاوه له کان، که گه پانه وه بۆ مه دینه به سهراته که یان بۆ پیغه مبه ری ﷺ خدا گپراهیه وه و ئه ویش ئه و قهرمووده یه ی سهره وه ی قهرموو .

ئهمه ش مانای ئه وه نیه ئاینی پرۆزی ئیسلام بکریته کالاً و بازرگانی پیوه بکریت، ئه مه یان له دیندا جیگای ناییته وه، وه ک ئه وه ی ئیستا که سانبک پهیدا بوون که ئیشیان بووه به نووشته و فال و کتیب گرتنه وه و فرفو فیل کردنه به ناوی دینه وه و خه لگی فرفوو ده ده ن، به لکو ئه م جوړه کارانه قه دهغه ی لیکراوه و خوویه کی نه گریسی جوله که و گا وره کان بووه وه ک خوی گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَلَا تَشْتَرُوا بِآبَائِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَقُون ﴾ (البقرة : ۲۱) واته : ئایه ته کاتم به نرخیکی که م مه گوپنه وه (له پیناوی به دهسته ئینانی هه ندی مه رامی که م نرخى دنیا دا)، ته نها لسه من بترسن و خۆتان له خه شمی من بپاریزن، یان ده فهرمویت : ﴿ إِنَّا الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (آل عمران : ۷۷) واته : به راستی ئه وانه ی که په یمانی خواو سوینده کانیان به نرخیکی که م ده فرفوشن (له پله و پایه ی دنیایی، پاره و پول و سامان، ئه لبه ته هه رچه نده بیئت هه رکه مه) ئه وانه له دوا پرۆژدا هیچ به شیکیان نابیت (له سۆزو میهره بانی خوا)، هه روه ها له پۆزی قیامه تدا خوا نایاندوینیت و ته ماشایان ناکات (له چلک و پیسی گونا ه) خا وینیان ناکات و سزای پر ئیش و ئازاریش بۆیان ئاماده یه .

۳- رى پئدراوه کان (موباح): هیچ کرداریک نییه به بیئ نیه ت و شتی موباحیش به نیه ت ده بیئت به عیباده ت.

ئه وه ش بزانه که پیاوچا کانی نیه ت چاک له کرده وه دا سی پله ن: نزم: ئه وانه ن که عیباده ت ده که ن له بهر پاداشت و له ترسی سزا. **مام ناوه ند:** ئه وانه ن عیباده ت ده که ن وه ک سوپاسگوزاری خوداو گوپراهیه لی کردنی. **به رز:** ئه وانه ن عیباده ت ده که ن له بهر خۆشه ویستی و به گه وره دانان و له ترسی خودا. ئه مه ش پله ی راستگویانه (الصديقين).

تەوبه: به رده وام واجبه، گونا ه کردنیش له سروشتی مروفه، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: « كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ » (الترمذی). واته: هه موو که س تاوان ده کات و باشتیرین که س ئه وه یه ته وبه ده کات، هه روه ها ده فهرمویت: « لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ

۱ خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى ﴾ (طه : ۸۴). (موسا) ﷺ فهرمووی : په له م کرد بۆ روشتن بۆ لای خودا بۆ ئه وه ی خوی گه وره لی رازی بیئت نه ک ته نها له بهر ئه وه ی فهرمان به جی به ئینیت، چاکه له گه ل دایکو باوک به هه مان شیوه، ئه گه ر له ترسی سزاو ده سته کو وتنی پاداشت بیئت ئه و پله ی نزمه، ئه گه ر وه ک گوپراهیه لی خوداو پاداشت دانوه ی دایکو باوک بیئت له سهر ئه وه ی په روه رده یان کردوویت و بوونه ته مۆی دروست بوونی تۆ ئه وه پله ی مام ناوه نده، به لام پله ی به رز ئه وه یه که له بهر به گه وره گرتنی فهرمانی خودا چاکه یان له گه لدا بکه یه ت.

بِكُمْ وَلِجَاءِ يَقُومُ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ » (مسلم). واته: ئەگەر ئۆيە تاوانتان نەکردايە، خۆی گەرە ئۆيە لەناودەدا و خەلکێکی تری دەهینا که تاوان بکەن و داوی لێخۆشبوون بکەن و خۆی گەرەش لێیان خۆش دەبوو.

دواخستنی تەوبە و بەردەوام بوون لەسەر تاوان هەڵە و گوناھە، شەیتانیش لە چەند بەربەستێکدا زەفر بە مەروڤ دینیت و گەر لە یەکیکدا سەرکەوتوو نەبوو دەچیتە ئەوی تر، که ئەمانەن: ۱- هاوێل دانان و بیاوێری. ۲- گەر نەیتوانی، هەولێ بیدە پێکردن و وازەینانی سوننەت دەدات. ۳- گەر نەیتوانی، هەولێ کردنی تاوانە گەرەکان دەدات. ۴- گەر نەیتوانی، هەولێ پێ کردنی تاوانە بچووکەکان دەدات. ۵- گەر نەیتوانی، هەولێ زۆر پێ کردنی شەپی رێگەپێدراوێکان (موباح) دەدات. ۶- گەر نەیتوانی، هەولێ ئەوێ پێدەدات که مەروڤ ئەو عیبادەتە بکەن که خێریان کەمترە. ۷- گەر نەیتوانی، شەیتانی جین و مەروڤ تێ بەردەدا بۆ ئەوێ هەلەت پێ بکەن و زāl بن بەسەرتدا.

تاوانەکانیش چەند جۆرێکن: ۱- **گەرەکان:** ئەوانەن سزای حەددی لەسەرە لە دنیا، یان هەپەشە سزایەکی قیامەتی توندی لەسەرە، یان لەعنەت و تورپی خوداوە نەبوونی ئیمانی لەسەرە. ۲- **بچووکەکان:** ئەوانەن که لە گەرەکان بچووکترن، بەلام هۆکار هەن دیانگۆرێت بۆ گەرە، لەوانە: بەردەوام بوون و دووبارەکردنەو، بەکەم زانین، فەخرکردن بە تاوانەکە - کردنی -، بە ئاشکرا تاوانەکە بکەیت.

هەموو تاوانێک تەوبە بۆ هەپەش و تەوبەش دەمینێت هەتا خۆر لە خۆرئاواوە هەلدێت یان غەر غەرە سەرەمەرگ.

پاداشتی تەوبەکاری راستەقینەش گۆرینی خراپەکانی بۆ چاکە، ئەگەر ئەوێ نە زۆریش بن بگەنە کەشکەلانی ئاسمان.

وەرگرتنی تەوبەش چەند مەرجێکی هەیه:

۱- پەشیمان بوونەو. ۲- وازەینان لە تاوانەکە. ۳- سووریوون لەسەر دووبارەنەکردنەو، ئەگەر تاوانەکە مافی خەلکی تێدا خورا بوو، دەبێت بدرێتەو بە خاوەنەکە.

تەوبەکارانیش چوار جۆرن: ۱- لەسەر تەوبەکە بەردەوام دەبێت تا کۆتایی ژبانی و نیەتی نییە بگەرێتەو سەر تاوان، تەنها تووشی هەلە بچووک دەبێت که مەروڤ هەر تووشی دەبێت، ئەمە بە جیگیر بوون لەسەر تەوبە بەم کەسە دەلێن: (سابق بالخیرات) و بەم جۆرە تەوبەش دەلێن (نصوح) و خاوەنەکەشی (النفس المطمئنة) یە. ۲- تەوبەکاری بەردەوامە

(۱) دەگێرێتەو که پێغەمبەر ﷺ فرمویەتی: « الدَّوَّابُّ عِنْدَ اللَّهِ تَلَاةٌ: دِيَّانٌ لَا يَعْْبَأُ اللَّهُ بِهِ شَيْئًا، وَدِيَّانٌ لَا يَتْرُكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا، وَدِيَّانٌ لَا يَغْفِرُهُ اللَّهُ. فَأَمَّا الدِّيَّانُ الَّذِي لَا يَغْفِرُهُ اللَّهُ، فَالشِّرْكُ بِاللَّهِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّهُ مَنْ شَرَكَ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾، وَأَمَّا الدِّيَّانُ الَّذِي لَا يَعْْبَأُ اللَّهُ بِهِ شَيْئًا، فَظُلْمُ الْعَبْدِ نَفْسَهُ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ... فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَغْفِرُ ذَلِكَ وَيَتَجَاوَزُ إِنْ شَاءَ، وَأَمَّا الدِّيَّانُ الَّذِي لَا يَتْرُكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا، فَظُلْمُ الْعِبَادِ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، الْقِصَاصُ لَا تَحَالَةَ » (أحمد وفيه ضعف)، واته: تاوانەکان لای خودا چەند جۆرێکن: هەندێک لێیان خۆش نابێت وەک هاوێل دانان، خۆی گەرە دەفرمۆیت: ﴿إِنَّهُ مَنْ شَرَكَ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ (المائدة: ۷۲) هەرکەس هاوێل پەیدا بکات بۆ خودا، خودا بەهەشتی لێ حەرام دەکات و دەپخاتە دۆزمخو، ئەو تاوانەش که گۆی پێنادات و لێیان خۆش دەبێت، ئەوانەن که بەندەکان لە نێوان خۆیاندا سەمیان کردو، دەبێت تۆلەیان لێ بسەندێتەو.

له سهر عیباده ته کان، به لām گونا هیش ده کات جار چاره و به نه نقه ست نا، به لām تووشی ده بیت بۆ ئه وهی نیه تیکی پیشتی هه بیت و سوورییت له سهر کردنی، هر کات تاوانیک ده کات لۆمه ی نه فسی خۆی ده کات و په شیمان ده بیته وه و هه ولی ئه وه ده دات خۆی له هۆکاری تاوانه که دوورخاته وه، ئه مه ش پیی ده لئین (النفس اللوامة). ۳- تهویه ده کات و باش ده بیت بۆ ماوه یه ک، به لām دواتر تووشی تاوان ده بیت و له هه مان کاتدا به رده وامه له سهر عیباده ته کان، هه ندیک تاوان وازلیدنییت، به لām شه هوه تی تاوان رای ده کیشت و ده یخاته تاوانه وه، له دلی خۆیدا به ته مای تهویه یه و دای ده خات، به م نه فسه ش ده لئین نه فسی به رپرسیار، مه ترسی ئه م جوړه که سانه له وه دایه که تهویه دوا ده خه ن و دوورنییه به بی تهویه وه فات بکه ن و ئاخرشه پ بن. ۴- تهویه ده کات و به رده وام ده بیت، به لām ده که پته وه سهر تاوان و سهر قال ده بیت تیایدا، به بی ئه وهی نیه تی تهویه ی هه بیت و پیی ناخۆش بیته که تاوان ده کات. به م جوړه ش ده لئین نه فسی (الأمره بالسوء) فه رمانده ر به خراپه، ئه م جوړه ش ترسی ئاخرشه پی زۆر لیده کریت.

❖ **راستگویی:** بنچینه ی کرده وه کانی دله و به شه ش واتا به کار ده یتریت، راستگویی له: ۱- قسه کردن. ۲- ویست (نیته). ۳- عزم (سووریوون و نیه تی ته وای کارکردن). ۴- وه فاداری. ۵- کرده وه: ئه مه ش به ته بابی نیوان ئاشکراو شاراو، وه ک خشوع له نوێژدا. ۶- راستگویی له به جیه یانی هه موو ئه رکه ئاینیه کاند، ئه مه ش به رزترینی جوړه کانیه تی، بۆ نموونه: راستگویی له ترس، ره جا، به که وره زانین، زوهد، رازی بوون، پشت به ستن، خۆشه ویستی و هه موو کرده وه کانی تری دل، جا هه رکه س له و شتانه ی باسکرا راستگویی بیت ئه و له (صدیقین) راستگویان ده ژمیردریت له به ر زۆر راستگویی، پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: «عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا» (متفق عليه) واته: راستگۆ بن، چونکه راستگویی به ره و چاکه تان ده بات و چاکه ش به ره و به هه شت، که سیک به رده وام راست ده لیت و به دای راستگویی ده که ریت هه تا لای خدا به راستگۆ (صدیق) ده نووسریت، هه رکات که سیک راست و ناراستی لی تیکه ل بوو، یه کیکیانی هه لباردو نیه تی پاک بوو له که ل خدا زۆر جار سه رکه و توو ده بیت و گه ر ناراسته که شی هه لبارد بیت ئه و لای خدا عوزری هه یه.

پیچه وانه ی راستگویی درۆیه، سه ره تا له ده روونه وه ده گوازیته ره بۆ زمان و خراپی ده کات و دواتر ده گوازیته وه بۆ ئه ندامه کان و ئه وانیش خراپ ده کات، خراپی زمان درۆزنییه له گوشتارداو خراپی ئه ندامیش خراپی کرده وه کانه و دواتر خراپه هه موو گیانی داده گریته.

❖ **خۆشه ویستی:** به خۆشه ویستی خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ شیرینی ئیمان به ده ست دیت، پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حِلَاوةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ» (متفق عليه)، واته: سی شت هه رکه س تیایدا بیت شیرینی ئیمان ده زانیته، خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی له غهیری ئه وان خۆشتر بویت، هه رکه سی خۆشویست له به ر خوا بیت، پیی ناخۆش بیت بگه رپته وه بۆ بیباوه پی دای ئه وهی خدا رزگاری کردوه لی، هه روه ک چۆن پیی ناخۆشه بخریته ئاگره وه، جا هه ر کات داری

خۆشەويستىت لە دالتا چاندو بە ئاوى نىهتپاکی ئاوت داو رات ھيئا لەسەر شوپىنکەوتنى پيغەمبەر ﷺ ئەو کاتە چەندە جۆر بەر دەگریت و بەرەكەشى بەردەوام دەبیت کە چوار جۆرن: ١- خۆشويستنى خودا، کە بىنەماي ئيمانە. ٢- خۆشويستنى و رق لیبوونەو ھە بەر خودا کە واجبە. ٣- بەشدارىي کردنى غەيرى خودا لە خۆشويستنى واجب دا، وەك خۆشويستنى موشرىکەکان بۆ خوداکانيان کە بىنەماي شىرك و ھاوەلدا نە. ٤- خۆشەويستى سروشتى، وەك خۆشەويستى دايك و باوک و مندال و خواردن، ئەم جۆرەش جائىزە، جا ئەگەر دەتەویت خودا خۆشى بویت ھۆگرى مالى دونيا مەبە، پيغەمبەر ﷺ دەفەر مويت: « اَرْهَدْ فِي الدُّنْيَا يَحْبَكَ اللَّهُ » (ابن ماجە)، واتە: زۆر حەز لە دونيا مەكە و ھۆگرى مەبە، خودا خۆشى دەوويت.

التوکل (پشت بەستن): کارى دلە لە پشت بەستن بە خودا لە دەستھيئانى پيويستىيەکان و دوورخستەو ھى زەرەرە، لەگەڵ باوەرپوون بە خودا و فەراھەم کردنى ھۆکارەکانىش. پشتنەبەستن بە خودا کە موکوپيە لەيەكخواپەرستىدا و ازھيئان لەدابينکردنى ھۆکارەکانىش بىدەسەلاتى و کەم عەقلىيە، کاتەكەشى پيشكەش کردووە کە بەروبومى يەقىنە، جۆرەکانىشى سيانن:

- ١- واجبە: پشت بەستن بە خودا لەو کارانەى کە تەنھا ئەو دەتوانيت، وەك شىفای نەخۆش.
- ٢- حەرەمە، کە دوو جۆرە: ١- شىركى گەرەمە: پشت بەستن تەواو بە ھۆکارەکان و باوەرپوون بەو ھى کە ئەنجامەکان بە ھۆى ھۆکارەکانەو ھى ٢- ب- شىركى بچووک: وەك پشت بەستن بە کەسيك بۆ وەدەستھيئانى رزق و رۆزى زياتر لەو ھى کە ھۆکارىکە بۆ ئەو شتە.

١ خەلکى لە رووى رق و خۆشەويستىيەو ھە (الولاء والبراء) چەند جۆرىکەن: أ - کەسانىک پيويستە خۆشەويست بن بە پيى رق لیبوونەو، ئەوانيش پيغەمبەرە و راستگويانن لە سەرەويشتەو پيغەمبەرى ئىسلام خۆزانەکانى و کچەکانى و ھاوەلەکانى. ب - ئەوانەى تەنھا شايەنى رق لیبوونەو کە بيباوەر و موشرىک و مونافىقن. ج - کەسانىک لە لايەكەو شايەنى خۆشويستنىو لە لايەكە ترەو شايەنى رق لیبوونەو، ئەوانيش تاوانکارانى ئيمانداران، لەبەر ئيمانەكەى خۆشەويستنىو لەبەر تاوانەکانى رقمان لايانە، خۆشويستنى بيباوەرپانىش دوو جۆرە: ١- پشتگيرى کردنى ئايپەكەيان ھۆکارى دەرچوونە لە ئىسلام. ٢- خۆشويستنى شتى دنيایى بيباوەرپان يان پشتگيرىيان بۆ مەبەستىكى دنيایى کە تاوانى گەرەمە و لەئىسلام پيى دەرناچيت، ھەندىک جار تىگەلەيەك روو دەدات لە نتيوان باش مامەلەکردنى بيباوەرپانى شەپەكەر لەگەڵ رق لیبوونەو ھىيان و خۆبەرى کردن لە ئايپەكەيان کە ئەمەش پيويستى بە روونکردنەو ھەيە. مامەلەى دادپەرورەنەو بەزەيى ھاتنەو بەيى دەسەلاتيان و قسەى نەرم کردن لە رووياندا بەيى خۆشويستنى جائىزە. خودا دەفەر مويت: ﴿ لَا يَنْفَعُكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَالُوا لَهُمْ فِي الْإِيمَانِ وَلَمْ يَخْرُجُوا مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَرَوْهُمْ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴾ (الممتحنه: ٨) واتە: خۆى گەرەمە رىگريتان لى ناکات لە چاکەکردن و دادپەرورى بەرامبەر بەو بيباوەرپانى شەپان لەگەڵ نەکردن و لە شوينى خۆتان دەرپان نەکردن. بەلام رق لیبوونەو ھىيان شتى ترە، خۆى گەرەمە پيى کردووە لە ئايەتى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْفُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ﴾ (الممتحنه: ١) واتە: ئەي ئەوانەى باوەرپان ھيئاو، دوزمنى من و خۆتان مەکن بە پشت و پەناو خۆشان نەوین، چونکە مامەلەى دادپەرورەنەو رق لیبوونەو دەكریت كۆ بكریتەو، ھەرەك پيغەمبەر ﷺ مامەلەى لەگەڵ جولەكەى مەدينە کرد.

٢ ئايا دابينکردنى ھۆکارەکان دى تەوەكولە (پشت بەستن)؟ چەند روويەكى ھەيە: ١- بەدەست ھيئانى سوودىكى نەبوو، کە سى حالەتى ھەيە: ١- ھۆكارىک بە دنيایى ھۆکارى ئەو سوودەيە وەك ئىن ھيئان بۆ مندال، وازھيئان لە ئىن ھيئان و بە تەماي مندال بوون شىتيە و پشت بەستن نىيە. ٢- ھۆكار کە دلتيا نىيە، بەلام زۆريەى جار ھۆكارى ئەو کارەن بى ئەو روو نادەن، وەك سەفەرکردن بەيى ھەلگرتنى خواردن و خواردنەو لە سەحرا، کە ئەمە ھىچ پشت بەستن نىيە، چونکە توپشوو ھەلگرتن فەرمانى پىگراو و پيغەمبەر ﷺ کاتىک سەفەرى کرد بۆ مەدينە توپشوى ھەلگرتووە کەسيكى بۆ

۳- جائیزه: ئەمەش کردنی کەسیکی ترە بەوەکیلی خۆت بۆ ئەنجامدانی کاریک کە لە تواناندا هەیه وەک کرپن و فرۆشتن، بەلام جائیز نییه بڵێن پشت بە خوا دەبەستم دواتر بە تۆ، بەلکو بڵێت تۆم کردووە بە وەکێل.

﴿ شوکر (الشکر): ئەمەش دەرکەوتنی نێعمەتەکانی خودایە لەسەر دڵی بەنده بەئیمان و لەسەر زمانی بە سوپاسکردنی و لەسەر ئەندامەکانی بە عیبادهت کردن، دیارە شوکرکردن بە دڵ و زمان و ئەندامەکان واتای راستەقینەی شوکر ئەوەیە کە نێعمەتەکانی خودا لە گوێزپایەلی خودا بەکاربهێنیت.

﴿ ئارامگرتن: وازهێنان لە باسکردنی نارههتیی و بەلا بۆ خەڵکی و تەنها شەکوالای خودا بکەیت، خودا دەفەرموێت: ﴿إِنَّمَا يُوقَى الصَّارُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (الزمر: ۱۰) اتە: بێگومان ئەوانە ئارامدەگرن پاداشتی بێسنوریان هەیه، پیغهەمبەر ﷺ دەفەرموێت: ﴿وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصِرَّهُ اللَّهُ وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ﴾ (متفق علیه) واتە: هەرکەس هەولێ ئەوە بدات کە ئارام بگرت خۆی گەورە پێی دەبەخشیت و هیچ کەس لە نێعمەتی ئارامگرتن شتیکی باشتتری پێنەبەخشاوه.

ئیمامی عومەر رەزای خۆی لیبیت دەفەرموێت: "لەهەر بەلایەکدا چوار نێعمەتی پیغهەمشووم کە لە دینەکەمدا نییه، کە گەورەتر نییه، کە مەنەیی پێی رازی بوونم لێ نەکراوه، کە چاوه‌پێی پاداشتم.

ئارامگرتنیش پله پلهیه: نزم: وازهێنانە لە باسکردنی بەلا و ناخۆشی، بەلام لە دڵەوه پێی ناخۆشە کە باسی ناکات. **مام ناوه‌ند:** وازهێنانە لە باسکردنی ناخۆشی لەگەڵ رازی بوون پێی. **بەرز:** شوکر کردنە لە سەر ناخۆشی.

هەرکەس سته‌می لیکراو دوعای لە سته‌مکارە کە کرد کە وابوو ئارامی نەگرتووه.

ئارامگرتنیش دوو جۆری هەیه: لاشەیی کە پەيوه‌ندی بە ئیمه‌وه نییه. دەروونی، ئارامگرتنی دەروونی لەسەر ئەو شتانە کە نەفس و ئارەزوو داوای دەکەن.

هه‌موو ئەو شتانە کە روبه‌رووی مړۆفـ ده‌بێته‌وه له دنیا‌دا دوو جۆرن:

رێنیشاندان بە کرێ گرتووه. ج - هۆکار کە رەنگە کاریگەری هەبێت لەوە دهبێتانی ئەو کارەدا، بەلام دلتیا نییه، بەلام ئەم هۆکارانەش هەر پێویستن و کردنیان دژی پشت بەستن نییه، وەک پێداویستییه‌کانی کارکردن و بە‌دا‌وا‌چوونی رزق، ئیمامی عومەر دە‌لێت: پشت بەستنی راستی بە خودا ئەوەیە کە تۆوه‌کەت بجێنێ و دواتر پشت بە خوا بیه‌ستیت. **۲-** پاراستنی شتیکی هەبوو: هەرکەس مالا و خواردنی هەبوو پاشە‌کوت کردنی دژی پشت بەستن نییه، بە‌تایبه‌تی خێزاندان، پیغهەمبەر ﷺ خواردنی سالتیکی بۆ خێزانه‌کانی هە‌ل‌ده‌گرت. **۳-** رێگه‌گرتن لە زهره‌ریک کە رووی نه‌داوه: لە مەرجه‌کانی پشت بەستن وازهێنان نییه لەو جۆره هۆکارانه وەک: لە‌به‌رکردنی زریی شە‌پ‌و به‌ستنه‌وی وشتی، بەلام لە‌مانه‌شدا ده‌بێت پشت بە خودا بیه‌ستیت، نە کە بە هۆکاره‌و رازی بیت بە هەرشتیک روو ده‌دات. **۴-** نه‌هێشتنی زهره‌ریک کە رووی داوه: کە سی جۆره:

۱- ده‌بێت دلتیا بیت لە زهره‌ره‌کە لە‌حاله‌تی وازهێنان لە هۆکاره‌کە. وەک ئاو کە تینویتی ده‌شکینیت، که‌واته نه‌خوارینه‌وی ئاو هیچی به‌سەر ته‌وه‌کوله‌وه نییه. **ب -** دلتیایی تیدا نییه وەک کە‌له‌شاخ گرتن، که‌واته گرتنی کە‌له‌شاخ پێچه‌وانه‌ی پشت به‌ستن نییه و پیغهەمبەر ﷺ فه‌رمانی به ته‌داوی و ده‌رمان به‌کارهێنان کردووه. **ج -** هۆکاره‌کە کە تەنها شتیکی وه‌می بیت، وەک داخکردنی لای چاک‌بوونه‌وه بۆ ئە‌وه‌ی تووشی نه‌بێته‌وه، کە ئە‌وه‌ نیشانه‌ی نو‌قسانیه‌یه له‌ پشت به‌ستندا.

۸- ئەم جۆره‌ش گەر ئارامگرتن بیت لە‌سەر شه‌هوه‌تی فه‌رج و سک، پێی ده‌لێن (عِفَّة) و ئە‌گەر له‌ شه‌ردا بیت پێی ده‌لێن نازایه‌تی، ئە‌گەر خوارینه‌وی قین و تو‌به‌یی بوو پێی ده‌لێن (حِلْم) ئە‌گەر شارینه‌وی نه‌یتی بیت پێی ده‌لێن (کتمان الس)، ئە‌گەر له‌ زیاده‌کانی ژياندا بیت پێی ده‌لێن زوهد، ئە‌گەر رازی بوون بیت بە کەم له‌ مال و خۆشی دنیا پێی ده‌لێن (قناعه).

ا - ئەوھى نەفس پىي خۆشەو پىويستى بە ئارامگرتن ھەيە كە ھەقى خودای تىدا رەچاۋ بىكرىت و بۇ تاوان بەكار نەھىترىت.

ب - ئەوھى لەگەل ئارەزووى مەۋقدا ناكۆكن، كە سى جۆرن: **۱ -** ئارامگرتن لەسەر كىردنى سۈننەتەكان سۈننەتە. **۲ -** ئارامگرتن لەسەر نەكىردنى گوناھ و تاوان واجبە و تەرك كىردنى مەكرۇھىش سۈننەتە. **۳ -** ئارامگرتن لەسەر بەلاۋ ناپەھەتى كە بە وىستى خودا توۋشى مەۋق دەبىت.

واجبە مەۋق زىمانى بىپارىزىت لەشەكوا كىردن ودىشى بىپارىزىت لە نارازى بون و تورەبون بە ھۆى بەلاۋ، ھەرۋەھا پاراستنى ئەندامەكان لە و شتەنى خودا پىي ناخۆشە ۋەك: ھاۋاركىرن و جلوپەرگ دادپىن و لە خۇدان لە كاتى بەلاۋ ناپەھەتيدا، باشتر وايە مەۋق بەدل رازى بىت بە بەشى خودا.

كاميان باشترە، فەقىرى ئارامگر، يان دەۋلەمەندى سوپاسگوزار؟ ئەگەر دەۋلەمەند پارەكەى لەعبادەتى خودا سەرف كىرد يان ھەلى گرت بۇ ئەۋ مەبەستە، ئەۋە باشترە لە فەقىرەكە، ئەگەر لە شتى ئاسايىدا سەرفى دەكىرد ئەۋە فەقىرەكە باشترە، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئىت: « **الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ بِمَنْزِلَةِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ** » (أحمد)، واتە: ئەۋەى نان دەخوات وشوكرى خودا دەكات ۋەك رۆژوۋگرى ئارامگر وايە.

رازى بوون: قەناعەت كىردنە بە شتىك و ھەۋلەدانە بۇ زىاتر لەۋە، كاتەكەشى پاش روۋدانى كارەكەيە، رازى بوون بەقەدەرى خودا پلەيەكى بەرزى خواناسانەو بەروبوۋى خۆشەۋىستى و پشت بەستەنە، دوعاكىردن بۇ نەمانى ناخۆشەيەك واتاى رازى نەبوون نىيە.

الخشوع: ملكەچى و بەگەرە زانىنە، حوزەيفە دەللىت: وريابن لە خشوعى دوۋوۋى، وتيان: خشوعى دوۋوۋى چىيە؟ وتى: بىيىنى كە جەستە خشوعى ھەيە و بەلام دل نىەتى، ھەرۋەھا دەللىت: يەكەم شت لە دەستان دەچىت لە دىنەكەتاندا خشوعە. جا ھەر عىبادەتەك خشوعى تىدا نەبىت، پاداشتەكەى بەقەد خشوعەكەيە، پىغەمبەر ﷺ لە بارەى خشوعى نوپزەۋە دەفەرموئىت: رەنگە پاداشتەكەى نىۋە چوارىەك بىت بە قەدەر خشوعەكەى، بەلگە رەنگە پاداشتە نەبىت، چونكە خشوعى تىدا نەبوۋە.

الرجاء (رەجا): بە ھىۋابوۋنى رەھمەت فراۋانى خردايە، پىچەۋانەكەشى بى ھىۋايە، كىردەۋەش لەگەل بە ھىۋابوۋن و رەجادا باشترە لەگەل ترسدا، چونكە گومانى باش بىردنە بە خوداى گەرە. خۋاى گەرە لە فەرمودەيەكى قودسىدا دەفەرموئىت: « **أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي** **بِي** » (مسلم)، واتە: من بەو شىۋەيە دەبم كە بەندەكەم گومانم پى دەبات - گەر ھىۋاى بوو رەھمى پى بىكەم - رەجائش دوۋ پلەيە: **بەرز،** ئەۋ كەسەيە كە كىردەۋە دەكات و بە ھىۋاى پاداشتە، عائىشە دەللىت: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ واتاى « **وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتًا وَفُلُوهُمْ وَجَلَّةٌ** » ھو الذي يسرق ويزني ويشرب، وھو يخاف الله عزوجل؟ قال: **لَا يَا بَنَتَ الصِّدِّيقِ، وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يُصَلُّونَ وَيَصُومُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ، وَهُمْ يَخَافُونَ أَلَا يُقْبَلُ مِنْهُمْ، ﴿أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْحَزَنِ﴾**. ئەۋەيە كەسىك دى و زىناۋ عارەق بخواتەۋە، بەلام لە خوا دەترسىت؟ فەرموۋى: نەخىر ئەى كچى صدديق ئەۋ كەسانەن كە نوپز و رۆژو و خىر دەكەن، بەلام دەترسن لىيان ۋەرنەگىرىت « **أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْحَزَنِ** » واتە: ئەۋانە پىشېركى لە خىردا دەكەن. (الترمذى).

پلهی نزم: گوناھباری تەوبەکار بە هیوای لیخۆشبوونی خودایە، بەلام ئەو کەسە ی بەردەوامە لەسەر تاوان و تەوبە ناکات و بە هیوای ئەوەیە کە خودا لێی خۆش بێت، ئەمە تەنھا ئاواخواستە بۆ لیخۆشبوون، ئەم جۆرەش خراپە، بەلام دوو جۆری یەکەم چاکە، چونکە ئیماندار کردەوێ چاکە و ترس کۆکردووەتەو، دووپۆش کردەوێ خراپە و بێ ترس کۆی کردووەتەو.

ترس: خەمیکە لە دڵدا دروست دەبێت لەبەر پێشبینی کردنی ناخۆشی، جا ئەگەر دڵنیا بوو لە تووشبوونی ناخۆشییە کە ئەو پێی دەلێن (خَشِیَّة)، ترس لە خودا دژی هیواو رەجا نییە، بەلکو هۆکاری بەدەستەپێنانی رەحمەتە لە رێگەی ترسەو و رەجایش لە رێگەی بەهیوابوونەو. هەر بۆیە پێویستە کە ترس و رەجاو خۆشەویستی خودا کۆ بکریتهو. ئێین قەیم دەلێت: دڵ لەبەرەو خوداچوونی وەك بآئندەیهك وایە خۆشەویستی سەریەتی، ترس و رەجایش دوو بالەكەین.

ترسی واجب: ئەوەیە کە وا بکات نەرزەکان بەجێ بهێنرێت و واز لە حەرەمەکان بهێنرێت، لەوێش زیاتر ترسیکە کە هانی چاکەت بدات و دوور بکەوێتەو لە مەکرههەکان.

جۆرهەکانی ترس: ۱- ترس لە شتی شاراوو بەخودا زانین کە تەنھا بۆ خودایە، هەر کەس ئەم جۆرە ترسە هەبێت بەرامبەر غەیری خودا شیرکی گورەیه، وەك ترسان لە بت کە زەرەر و زیانت پێدەگەیهێت. ۲- ترسیکی حەرەم: وەك تەرك کردنی واجبات لە ترسی خەلکی. ۳- ترسی ئاسایی کە جائیزە: وەك ترسان لە گورگ و شتی تر.

الزهد: وەرگێڕانی حەز و ئارەزوو لە شتی کەو بە بۆ شتیکی باشتر، زوهد کردن بەرامبەر بە دنیا مایەتی راحەتی دڵ و جەستەیه، بە پێچەوانەوێ حەز کردن بە دنیا مایەتی خەموخەفەتەو خۆشەویستی دونیاش بنچینهی هەموو تاوانیکەو پق لیبوونەوێ دنیاش هۆکاری عیبادهت و گوێڕایەڵییه.

زوهد کردن لە دنیا ئەوەیە کە دنیات لە دڵدا دەرکەیت، نەك لە دەستی دەرکەیت و دڵت هەر لای بێت - کە ئەم جۆرە زوهد زوهدی نەزانانە - پێغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: «يَعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ لِلْمَرْءِ الصَّالِحِ» (أحمد). واتە: باشترین مال ئەوەیە هی پیاویکی چاک و سالف بێت. فەقیر و مال پێکەو چەند حالەتیکیان هەیه: ۱- لەبەر شەرو مەشغەلەتی مال رقی لێهەتی و نایەوێت و لێی را دەکات، بەم کەسە دەلێن زاھید. ۲- دڵخۆش نییە بە بوونی و زۆریش رقی لێی نییە، بەم کەسە دەلێت رازییه. ۳- بوونی مالی لە نەبوونی پێ خۆشترە، چونکە حەزی لە مالە، بەلام حەزەکە ی ئەوەندە نییە کە بە دواي مالدا بگەرێت، بەلام گەر هاتە دەستی بەبێ ئەزەیت پێی خۆشە، بەم کەسەش دەلێن قانع. ۴- حەزی لێهەتی، بەلام لەبەر بێدەسەلاتی وازی لە بەدواگەرانییدا هێناو، هەرکات مالی دەستکەوێت بە ماندوو بوونەو دەستی دەهێنێت، بەم دەسە دەلێن (حریص). ۵- ئەو پارەو خواردنە ی بە دوايدا دەگەرێت و دەیهوێت بە دەستی بێنێت لەبەر زەرورەتە وەك کەسیکی برسی و بێ جلو بەرگ، بەم کەسەش دەلێن (مضطرب) مەجبور.

کابرایه ک ناوی عهبدوللا بوو، گه یشٲ به کابرایه کی تر ناوی عهبدولنه بی (بهنده ی پیٲغه مبه ر) بوو، عهبدوللا ناوی کابرای به لاهه خراپ بوو، چونکه واتاکه ی نه وه ده گه یه نیٲ که بهنده ی پیٲغه مبه ره وه له دل ی خویدا وتی: چوٲ که سیٲک جگه له خودا یه کیکی تر ده په رستیٲ؟ دواتر به کابرای وت: تو غه یری خودا ده په رستیٲ؟ وتی: نه خیر، من خودا ده په رستم و موسلمانم، غه یری خوداش ناپه رستم.

عهبدوللا وتی: نه ی نه م ناوه چییه که له ناوی مه سیحیه کان ده چیٲ که ناوی ده نیٲ (عبد المسيح)، به لام بو نه وان سه یر نییه، چونکه مه سیح ده په رستن، به لام که سیٲک ناوی تو ده بیستیٲ وا دیته خه یالی که تو پیٲغه مبه ر ﷺ ده په رستیٲ که نه مه بیرو باوه پی موسلمان نییه به رامبه ر به پیٲغه مبه ره که ی، به لام نه وه ی له سه رمان واجبه باوه رمان وابیٲ (موحه ممه د) بهنده ی پیٲغه مبه ری خودایه .

عبدالنبی وتی: به لام (موحه ممه د) باشترین که سه و سه ردار ی پیٲغه مبه رانه و نیٲمه ش له به ر به ره که ت و خاتری نه و نه م ناوه له خوٲمان ده نیٲن و داوای شه فاعه تی لی ده کن، به لات وه سه یر نه بیٲ، برا که م ناوی (عبدالحسین) وه باو کیشم ناوی (عبدالرسول) ه، نه م ناوانه ش بلا وه و هر له کوٲنه وه بابو باپیرانمان به کاریان هیٲناوه و توند مه به له مه سه له که داو ناین ناسانه .

عهبدوللا وتی: نه م کاره زو ر خراپه، له وه ی پیٲشتر خراپتره، نه مه ش داو اکردنی شٲیکه له غه یری خودا که له توانیدا نییه، جا نه و که سه ی داوای لی ده کړیٲ پیٲغه مبه ر ﷺ بیٲ یان هر پیوا چاکیٲک بیٲ وه کو حوسه ین (ره زای خوای لیٲیٲ)، نه م کاره ش پیٲچه وانه ی یه کٲاپه رستییه که نیٲمه پیویسته په پره و ی بکه ین، هر بو یه روونکر دنه وه ی واتای (لا اله الا الله) چه ند پرسیار ٲکٲ لی ده که م بو نه وه ی گه وره یی نه م شته ت بو ده رکه ویت و خراپی ناوان به و ناوانه وه وهاوشیوه ی نه و ناوانه ت بو ده رکه ویت، دیاره نامانجی من له م شته دا ته نها روونکر دنه وه ی راستییه و شوٲنکه وتنی و ده رختنی ناراستییه و دوور که وتنه وه یه و فره مان به چا که و نه ی له خراپه یه . خوداش پشٲیوانه و هه موو شت هر به ده سٲی نه وه، سه ره تا من نه و دوو نایه ته ت بیر ده خه مه وه که ده فره مویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ (النور: ۵۱) واته: کاتیٲک نیمانداران بانگ ده کړیٲ بو نه وه ی خوای گه وره وپیٲغه مبه ر حوکم بکات له نیوانیاندا ده لیٲن: بیستمان و گوٲرپایه ل بووین هه روه ها ﴿فَإِنْ نَزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَردُّهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (النساء: ۵۹) واته: نه گه ر جیارپایتان که وته نیوانه وه له شٲیکدا بیگه پٲننه وه بو لای خوای گه وره و پیٲغه مبه ره که ی نه گه ر باوه رٲتان هه یه به خوداو روژی دوا یی .

عهبدوللا وتی: تو وت ته نها خودا ده په رستیٲ وده لیٲیٲ: (لا اله الا الله)، ده کړیٲ واتاکه یم پی بلٲیٲ؟

عبدالنبی وتی: یه کخوایه رستی نه وه یه باوه رٲت وابیٲ که خودا هه یه وزه و ی وئاسمانه کانی دروست کردوه و ژیان و مردن و کاری نه م که ونه به ده سٲی نه وه و روژیدرو زانیارو به ده سه لات ه .

عهبدوللا وتی: نه گه ر نه مه یه کخوایه رستی بوایه فیره ون و قه ومه که ی و نه بوجه ل وهاوشیوه ی نه وان یه کخوایه رست نه بوون، چونکه نه وه ی تو ده لیٲیٲ ده یان زانی هه روه ک زوړیٲک له موشریکه کان و فیره ون هه رچه نده بانگه شه ی خوایه تی ده کړد له دله وه باوه پی

هه‌بوو که خودا هه‌یه و ئەم که‌ونه به‌پۆوه ده‌بات، به‌لگه‌ش ئەم ئایه‌ته‌یه ﴿وَحَدِّثُوا بِهَا وَاسْتَفْتَحْتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ (النمل: ۱۴)، واته: له دڵدا باوه‌ریان هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر خۆبه‌زلزانی و سته‌م و ئینکاریان کردو باوه‌ریان نه‌کرد، له کاتی غه‌رق بوونیدا ئەم باوه‌په‌ی که له دڵیدا هه‌بوو ده‌رکه‌وت.

به‌لام له راستییدا ئه‌وه‌یه‌که‌وه‌په‌رستییه‌ی پیغه‌مبه‌ران بۆ گه‌یاندنی هاتوون و کتیبه‌کانی بۆ روونکردنه‌وه‌ی هاتوون و له پیناویدا شه‌ر له‌گه‌ڵ قوره‌یش کرا ئه‌وه‌یه‌که: ته‌نها خودا بپه‌رستین.

واتای په‌رستن: ناویکه که هه‌موو کرده‌وه‌و گوشتاری ئاشکراو شاراهه که خودا پیتی خۆشه‌و پیتی رازی ده‌بیت ده‌گریته‌ خۆ، واتای (إله) له (لا اله الا الله) دا ئه‌وه‌یه. ئەو په‌رستراوه‌یه که به ته‌نها ئه‌و شایه‌تی په‌رستنه و بۆ که‌سیک و شتیکی تر په‌رستن ره‌وا نییه.

عبداللّٰه و تنی: ئە‌ی ده‌زانیت خودا بۆ پیغه‌مبه‌رانی ناردوه که یه‌که‌میان نووحه؟
عبدالنبی و تنی: بۆ ئه‌وه‌ی بانگی موشریکه‌کان بکه‌ن بۆ په‌رستنی ته‌نها (الله)، وازه‌یان له هه‌ر شه‌ریکیکی تر.

عبداللّٰه و تنی: ئە‌ی هۆکاری شیرکی قه‌ومه‌که‌ی نوح چی بوو؟
عبدالنبی و تنی: نازانم.

عبداللّٰه و تنی: خوای گه‌وره کاتیک نوحی کرده پیغه‌مبه‌رو ناردی قه‌ومه‌که‌ی که زیاده‌په‌ویان کردبوو له به‌گه‌وره‌دانانی پیاواکاندا وه‌ک: وه‌د، یه‌سوع، یه‌غوٲ، یه‌عوق، نه‌سر.
عبدالنبی و تنی: یه‌عنی مه‌به‌ستت له‌وه‌یه که (ود) و (سواع) و ئه‌وانی تر ناوی که‌سانی پیاوچاکن و بی‌پاوه‌پ و زالم نین؟

عبداللّٰه و تنی: به‌لێ، ئه‌وانه پیاوچاک بوون و قه‌ومی نوح کردویان به‌خوداو عه‌ره‌بیش له‌وانه‌وه‌ وه‌ریان گرتوه‌، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئە‌مه ئه‌و فه‌رموده‌یه‌یه که له ئیبن عه‌بباسه‌وه ده‌گریته‌وه‌و ده‌لێت: « صَارَتِ الْأَوْتَانُ الَّتِي كَانَتْ فِي قَوْمِ نُوحٍ فِي الْعَرَبِ بَعْدَ، أَمَّا وَدٌ فَكَانَتْ لِكَلْبٍ بِدُومَةِ الْجَنْدَلِ، وَأَمَّا سَوَاعٌ فَكَانَتْ لَهُذَيْلٍ، وَأَمَّا يَعْقُوبٌ فَكَانَتْ لِمُرَادٍ ثُمَّ لِبَنِي غُطَيْفٍ بِالْخَوْفِ عِنْدَ سَبَأٍ، وَأَمَّا يَعْقُوبٌ فَكَانَتْ لَهُمْدَانٍ، وَأَمَّا نَسْرٌ فَكَانَتْ لِحَمِيرٍ لَّالِ ذِي الْكَلَاعِ؛ أَسْمَاءُ رَجَالٍ صَالِحِينَ مِنْ قَوْمِ نُوحٍ، فَلَمَّا هَلَكُوا أَوْحَى الشَّيْطَانُ إِلَى قَوْمِهِمْ أَنْ انْصَبُوا إِلَى مَجَالِسِهِمْ الَّتِي كَانُوا يَجْلِسُونَ أَنْصَابًا وَسَمُّوْهَا بِأَسْمَائِهِمْ، فَفَعَلُوا فَلَمْ تُعْبَدْ، حَتَّى إِذَا هَلَكَ أَوْلَيْكَ وَتَنَسَّخَ الْعِلْمُ عُبِدَتْ » (البخاري). ئە‌و بتانه‌ی له قه‌ومی نووحا هه‌بوون دواتر له‌ناو خیله‌کانی عه‌ره‌بدا ده‌په‌رستران، (ود) هی هۆزی (کلب) بوو له (دومه‌ الجندل)، (سواع) هی (هذیل) بوو، (یغوٲ) هی (مراد) بوو، دواتر بوو به‌ هی (بنی غطیف) له (سبأ)، (یعوٲ) هی همدان بوو، (نسر) هی (حمیر) بوو، ئه‌مانه پیاوچاک بوون دوا‌ی ئه‌وه‌ی وه‌فاتیان کرد شه‌یتان خه‌ستییه‌ دلی قه‌ومه‌که‌یانوه‌ که له‌و شوینه‌ی ئە‌م پیاوچا‌کانه دامه‌نیشن، هه‌یکه‌لیان بۆ بکه‌ن و ناوی خۆیانی لێ بنین، ئه‌وانیش ئه‌وه‌یان کردو هه‌تا ئه‌و خه‌لگه‌ مابوو نه‌په‌رستران، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌وان مردن و زانست له‌ناویاندا نه‌ما ده‌یانپه‌رستن. (بخاري).

عبدالنبی و تنی: ئە‌مه شتیکی سه‌یره.

عبداللہ وٓس: ئه‌ی بۆ له‌مه سه‌یرترت بۆ باس نه‌که‌م؟ بزانه که موحه‌مه‌د ﷺ که خاته‌می پێغه‌مبه‌رانه خوای گه‌وره بۆ قه‌ومێکی ناردوه، داوای لێخۆشبوون ده‌که‌ن، عیباده‌ت ده‌که‌ن، ته‌واف ده‌که‌ن، چه‌ج ده‌که‌ن، خێریش ده‌که‌ن، به‌لام هه‌ندیک له‌ دروستکراوه‌کانی خودایان خستۆته به‌ینی خۆیان و خودا (وسائط) بۆ ئه‌وه‌ی له‌ خودا نزیکیان بکه‌نه‌وه‌و شه‌فاعه‌تیان بۆ بکه‌ن، وه‌ک: فریشته‌کان، و عیسا پێغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) و هه‌روه‌ها غه‌یری ئه‌مانیش. خوای گه‌وره‌ش موحه‌مه‌دی نارد ﷺ که ئاینه‌که‌ی باپه‌ره‌یان ئیبراهیم (علیه‌السلام) یان بۆ زیندوو بکاته‌وه‌ پێیان بلێت: که په‌رستنی شتانی‌ک بۆ نزیک بوونه‌وه‌ له‌ خودا جائیز نییه، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بۆ بته‌کانیان ده‌که‌ن ته‌نها شایه‌نی خودایه. ئه‌و دروستکه‌ره‌و ته‌نهایه‌و شه‌ریکی نییه‌و رۆزیده‌ره، به‌ ته‌نها زه‌وی و ئاسمانه‌کان و ئه‌وه‌ی نیشته‌جیی زه‌ویی ئاسمانه‌کانه هه‌موو به‌نده‌ی ئه‌و و له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌ودان، به‌لکو هه‌تا ئه‌و بتانه‌ی که ده‌یانپه‌رستن بپیاوه‌په‌کان ده‌یانزانای له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خودادان.

عبدالنبی وٓس: ئه‌مه قسه‌گه‌لیکی سه‌یرتره‌و ترسناکه، هه‌ج به‌لگه‌ت هه‌یه له‌سه‌ری؟

عبداللہ وٓس: به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌مانه زۆرن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس: ۳۱) واته: پێیان بلێ کێ له‌ ئاسمانه‌وه - به‌ هۆی بارانه‌وه - و له‌ زه‌وییه‌وه - به‌ هۆی خاکه‌وه - رۆزیتان ده‌دات، یان کێ بیستن و بینینی به‌ده‌سته، ئه‌ی کێ زیندوو له‌ مردو ده‌ره‌ینیت و مردووش له‌ زیندوو، یان کێ کارو فرمانه‌کان - ی ئه‌م بوونه‌وه‌ره - به‌جێ ده‌هینیت؟ بێگومان ده‌لێن (الله)، تۆش پێیان بلێ ئه‌ی له‌ خودا ناترسن، ئه‌ی ئه‌مانه مایه‌ی ئه‌وه نییه له‌ خودا بترسن هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۸۶) سَیْقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۸۷) قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَیْقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ (۸۸) قُلْ مَنْ يَدِيرُ أَمْرَ الْمَلَكُوتِ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ سَیْقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ (المؤمنون: ۸۴-۸۹)، واته: پێیان بلێ زه‌وی و ئه‌وانه‌یشی که تێیدان مولکی کین ئه‌گه‌ر زانیارن؟ ئه‌وانیش ده‌لێن هی (الله)یه، تۆش پێیان بلێ: ئه‌ی بۆ بیر ناکه‌نه‌وه، پێیان بلێ کێ په‌روه‌ردگاری جه‌وت ئاسمانه‌کان و عه‌رشه‌ی گه‌وره‌یه، ئه‌و کاته ده‌لێن (الله)، تۆش پێیان بلێ ئه‌ی بۆ له‌ خودا ناترسن، ئه‌ی ئه‌مه مایه‌ی ئه‌وه نییه له‌ خودا بترسن، پێیان بلێ کێ خاره‌نداریتی هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته و په‌نای خه‌لک ده‌دات و که‌س توانای ئه‌وه‌ی نییه په‌نای که‌سیک بدات له‌ سزای خوا ئه‌گه‌ر ئیوه ده‌زانن، ئه‌وانیش ده‌لێن: هی (الله)یه تۆش بلێ: ئه‌ی چۆن گو‌مرا ده‌کرین و ده‌خه‌له‌تێنرین.

موشریکه‌کان له‌کاتی چه‌جا ده‌یانوت: (لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شریک لک، إلا شریکا هو لک، تملکه وما ملک). واته: خودایه ئێمه گو‌بایه‌لی تۆ ده‌که‌ین و شه‌ریکت نییه مه‌گه‌ر شه‌ریکی‌ک به‌ خۆی و مولکه‌که‌یه‌وه مولکی تۆ بێت، دان پێدانانی موشریکه‌کانی قوه‌ریش به‌وه‌ی که ته‌نها خودا کاروباری بوونه‌وه‌ری به‌ ده‌سته یان (توحید الربوبیه) - یه‌کخواپه‌رستی په‌روه‌ردگاریتی) به‌ ته‌نها نه‌یانی کردوو به‌ موسلمان، به‌لام په‌رستن و داواکردن له‌ فریشته و پێغه‌مبه‌ر و پیاوچا‌کان به‌ مه‌به‌ستی شه‌فاعه‌ت نزیکبوونه‌وه له‌ خودا

واى كردوه به بېباوه په لقه لاهم بدرين و خوښ و ماليان حال بيټ، كه و ابو دوعاو نه زړو قوربانى - سهرپرين - داواكردنى يارمه تى هه موو جوړيكي عيادته ده بيت ته نها بؤ خدا بيت.

عبدالنبى وتى: ئه ئه گهر به كخواه رستى باوه رهيټان نيه به يوونى خواو خاوه ندرىتى بوونه وهر، وهك تۆ ده لىت، ئه ئه كامه يه ؟

عبدالوللّ وتى: ئه و به كخواه رستى يه موشريكه كان رازى نه بوون دانى پيدا بښ و پيغه مبه ران هاتوون بؤ گه ياندنى ئه وه يه كه: ته نها په رستن بؤ خدا بكه يت، هيچ جوړيكي عيادته بؤ غه يري ئه و نه نجام نه ده يت، وهك: دوعاو نه زړو سهرپرين و داواى يارمه تى و فرياكه وتن و نه وانى تر، هه ر ئه م به كخواه رستى يه واته ئى (لا اله الا الله) يه كه هيچ خودايه كي به هق نيه جگه له (الله)، به لاي موشريكه كانى قوره يشه وه (اله) واته خودا، هه ر شتيكه كه عيادته بؤ بكرىت، جا ئه و شته يان كه سه پادشا بيت، پيغه مبه ر بيت، پياوچاك بيت، دار بيت، قه بر بيت، جنوكه بيت، مبه ستىان نه بووه له و شتانه ئى بپه رستن له غه يري خودا تواناى دروست كردن و روژى دان و به رپوه بردنى كاروبارى بوونه وهر هه بيت، به لكو ده يانزانى ئه و شتانه ته نها له ده سه لاي پهره ر دگار دايه.

هه ر بويه پيغه مبه ر ﷺ هات و بانگى كردن بؤ و ته ئى (لا اله الا الله) و په پره و كردنى و اتاكه ئى نهك ته نها و تنى به زمان.

عبدالنبى وتى: هه ر وهك بته وئ كه بللىت: موشريكه كانى قوره يش له و اتاى (لا اله الا الله) له زور موسلمانى نه مړ بؤ باشر گه يشتبوون ؟

عبدالوللّ وتى: به لئ، ئه و هه ش واقعيكي دل ناخوشكهره، چونكه بېباوه په كان ده يانزانى مبه ستى پيغه مبه ر ﷺ به و وشه يه: په رستنى خوداى تاكو ته نها و به رى بوونه له هه ر شتيكى تر جگه له خودا بپه رستريت، چونكه كاتيك پيغه مبه ر ﷺ پيى وتن: بلين (لا اله الا الله)، بېباوه په كان و تيان: چؤن هه موو خوداكانى كردوه يهك، ئه م شتيكى سهره، به لام له هه مان كاتدا ده يانزانى كه خوداى گهره به رپوه به رى ئه م كه ونه يه، جا ئه گهر بېباوه په كان نه و نه ده له و اتاى ئه و وشه يه گه شتبين، سهر ئه وه يه كه خه لكيك خؤى به موسلمان ده زانئيت، به لام نه و نه ده ئى بېباوه په كان له و وشه يه نه گه يشتووه: به پراوى نه وان ته نها گوزار شتى ئه و وشه يه به زمان به بئ نه وه ئى دل كرده وه ئى هه بيت له و و ته يه دا، نه وه شى كه زور زيره كه پيى وايه كه و اتاى وشه كه نه وه يه كه ته نها خودا روژيده ره و دروستكهره و به رپوه به رى كه ونه، كه و ابو هيچ خيريك هه يه له كه سانيك بانگه شى موسلمانى ته ده كه ن، به لام نه و نه ده ئى بېباوه په كان له و اتاى ئه و وشه يه نه زان.

عبدالنبى وتى: به لام ئه م نايه ته له سهر بېباوه په بت په رسته كان هاتو ته خواره وه، چؤن پياوچاكان و پيغه مبه ران و بته كان وهك يهك حسيب ده كريت ؟

عبدالوللّ وتى: وهك پيشتير باسما ن كرد هه نديك له بته كان به ناوى پياوچاكانه وه ناو نراون وهك كاتى نوح (عليه السلام)، بېباوه په كانيش مبه ستىان نزىكوونه وه بووه له خودا، به لگه ش ئه م نايه ته يه ﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر: ۳) نه وانى كه جگه له خوا پشتيان به شتى تر به ستووه و به خوايان هه لبرارد وه ده يانوت ته نها بؤ نزىكوونه وه له خودا ده يانپه رستين.

ئەمجا ئەوھى كە دەلئيت چۆن پيغەمبەر و پياوچاكان و بتهكان وەك يەك حسيب دەكەن؟
 لەوەلامدا دەلئيم: بيباوەران هەندىك پياوچاكان كردبوو بەخودا وليي دەپارانهوه، وەك خواي
 گەورە دەفەرموييت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
 وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ (الإسراء: ٥٧) واتە: ئەوانەى كە ئەوان هانا وهاورايان بۆ
 دەبەن، كاميان لەخوا نزىكتره؟ لەكاتىكدا كە ئەوان خويان هاوار لەخوا دەكەن و پيگەى نزىك
 بوونەوه لەخوا دەگرەبەر، و چاوەروانى پەرحمەتى دەكەن، ولەسزا و تۆلەشى دەترسن،
 بەپاستى سزاي پەرورەدگارت وەها سەختە كە دەبئيەت هەموو كەس خوي لىپيارىزىت،
 وەهەندىكى تر عيسى پيغەمبەر (عليه السلام) ودايكيان كردووە بەخودا ولييان دەپارێنەوه
 وەك خودا دەفەرموييت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن
 دُونِ اللَّهِ﴾ (المائدة: ١١٧) واتە: وەبىر خەلكى بپيغەمبەرەوه كاتىك كە خواي گەورە لە پۆزى دواييدا دەفەرموييت
 : ئەى عيسى كۆپ مەريەم ئايا تۆ بەو خەلكەت ووت كە من و دايكم بكن بە دوو خودا جگە لە (الله) ؟
 هەندىكى تريان فريشتهكان دەپەرستن و هانا وهاورايان بۆ دەبەن وەك دەفەرموييت: ﴿وَيَوْمَ
 يُخْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (سبا: ٤٠) واتە: پۆزىك داديت كە خواي
 گەورە تەواوى (پەرستراو ئەو كە سەنەشى دەيانپەرستن) كۆ دەكاتەوه و ئەمجا بۆ لۆمەيهيان
 خواي گەورە بەفريشتهكان دەفەرموييت: ئايا ئائەمانە بوون كە ئێوەيان دەپەرست ؟

چاك بىر لەم ئايەتە پيروزانە بكەرەوه كە چۆن خواي گەورە ئەو كە سەنەشى بە بيباوەر داناوه
 كە بتهكانيان پەرستوه، ديسان بەهەمان شيوە و بەبى جياوازي ئەو كە سەنەشى بە بيباوەر
 داناوه كە پياوچاكان و پيغەمبەرانيشيان بەخوا زانيوه، پيغەمبەريش ﷺ شەپى لەگەڵ
 هەموويان كردووه و بەبى جياوازي.

عبدالنبى وتى: بەلام بيباوەرەكان داواي شتيان لى دەكەن، بەلام من دەزانم كە تەنها خودا
 تواناي سوودگەياندن وزەرەر گەياندننى هەيه و تەنها لەخودا ئەوه داوا دەكەم و پياوچاكان
 تواناي ئەوھيان نيبە، بەلام تەنها شەفاعەتى ئەوانم دەوييت.

عبدالولل وتى: ئەم قسەيەت ريك وەك قسەى بيباوەرەكانە، بەلگەش ئەم
 ئايەتەيه ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ (يونس: ١٨) ئەو شتانەى تواناي گەياندننى سوودو زەرەرى نيبە دەيانپەرستن و دەلێن
 ئەمانە شەفاعەتمان بۆ دەكەن لای خودا.

عبدالنبى وتى: بەلام من غەبرى خودا ناپەرستم، داواكردن و پەنابردنە بە ئەوان عيبادەت نيبە.
عبدالولل وتى: بەلام داوات لى دەكەم دان بەوھدا بنئييت كە خودا فەرزى كردووه
 ئىخلاصى و نيةتپاكيت هەبىت لە عيبادەتدا بۆ خودا تەنها ئەو بپەرستيت، هەرەك لە
 قورئاندا دەفەرموييت ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ (البينة: ٥) واتە: فەرمانيان
 پى كراوه تەنها خودا بپەرستن و بەپاكى و دلسۆزى و ملكەچى فەرمانبەردارى ئاين و
 بەرنامەكەى ببن و لابەدن لەهەموو ئاين و بەرنامەيەكى تر جگە لەئىسلام.

عبدالنبى وتى: بەلێ ئەوھى فەرزە لەسەرم.

عبدالولل وتى: باشە ئەوھى خوا فەرزى كردووه لە سەرت چييه؟ روونى بكەوه، پەرستنى
 خودا بەتەنها؟

عبدالنبی وتی: به لئی ئەزانم مەبەستت چییە بەو پرسیارە، فەرموو ررونی بکەو.

عەبدوللّا وتی: گویم لای بگرە تا بۆت روون بکەمەو خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (الأعراف: ۵۵) واتە: دوعا بکەن بە ملکەچی و شاراوە خوای گەورە زیادەرهوی خووش ناوێت، ئایا دوعا عیبادهتە یان نا؟

عبدالنبی وتی: به لئی بنچینهی عیبادهتە وەك پیڤه مبه‌ر ﷺ دەفەرمویت «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ» (أبو داود) واتە: دوعا عیبادهت و پەرستنه.

عەبدوللّا وتی: کەوابوو دانت نا بەو هی دوعا عیبادهتە، کاتێک بە شەو و روژ دوعا دەکەیت کاتێک پێویستی یەکت هەیە و داوا لە خودا دەکەیت، لە هەمان کاتدا داوا لە پیڤه مبه‌ریک یان پیاوچاکیک لە قەبرە کەیدا بکات، ئایا شیرکی قەرار نەداوە لەو عیبادهتەدا؟

عبدالنبی وتی: به لئی راستە ئەو شەریک قەراردانەو ئەمە شتێکی روونە.

عەبدوللّا وتی: نموونە یەکی تر: خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَخَّرْ﴾ (الکوثر: ۲) واتە: نوێژو سەرپرین بۆ خودا بکە، کاتێک تۆ گوێڕایەڵی خودا دەکەیت و قوربانی بۆ خودا دەکەیت، ئایا عیبادهتە یان نا؟

عبدالنبی وتی: به لئی ئەو عیبادهتە.

عەبدوللّا وتی: ئەو ئەگەر بۆ کەسیکی تر قوربانیت کرد جنۆکە بێت یان مرۆف، ئایا شەریکت بۆ خودا دانانە یان نا؟

عبدالنبی وتی: به لئی ئەو شەریک دانانە بەبێ گومان.

عەبدوللّا وتی: من دوو نموونەم هێناوە لەسەر دوعا کە عیبادهتێکی گوزارشتەو سەرپرین کە کردەو هەیە، عیبادهتیش تەنها ئەو دووانە نین و فراوانترە لەو دووانە، نەزرو سویند خواردن و پەناگرتن و داوی یارمەتی کردن هەمووی عیبادهتە. بەلام موشریکەکان کە قورئان لە کاتیاندا هاتە خوارەو فریشتە و پیاوچاکان و لات و عوززایان دەپەرست.

عەبدوللّا وتی: به لئی دەیان پەرست.

عبدالنبی وتی: ئەو عیبادهتە کە یان بۆ ئەوانە تەنها لە دوعا و سەرپرین و پەناگرتن و داوی یارمەتی نەبوو؟ ئەگینا ئەوان دەزانن کە بەندە ی خودان و لە ژێر دەسلاتی ئەودان و هەر ئەو کاروباری بوونەو هەر هەڵدەسوڕێنێت، بەلام پەنایان بردە بەر ئەوانە بۆ شەفاعەت و نزیکبوونەو لە خودایە، ئەمەش زۆر ئاشکرایە.

عبدالنبی وتی: ئەو عەبدوللّا، ئایا تۆ شەفاعەتی موحەممەد ﷺ ئینکاری دەکەیت و خۆتی لای بەری دەکەیت؟

عەبدوللّا وتی: نەخێر من ئینکاری ناکەم و خۆمی لای بەری ناکەم، بەلکو پیڤه مبه‌ر ﷺ دایک و باوکم بە قوربانی بێت شەفاعەت دەکات و شەفاعەتی لێوەردەگیرێت، من هیوام وایە بەر شەفاعەتی ئەو بکەم، بەلام شەفاعەت هەمووی هی خودایە وەك دەفەرمویت: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ (الزمر: ۴۴) بەبێ مۆڵەتی ئەو شەفاعەت ناکرێت، وەك دەفەرمویت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة: ۲۵۵) واتە: کێ دەتوانێت شەفاعەت بکات بەبێ مۆڵەتی ئەو - خودا - هەرکەس خودا نەیهوێت شەفاعەتی بۆ ناکرێت، وەك دەفەرمویت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ﴾ (الأنبياء: ۲۸) دیارە خودا تەنها بە یەكخواپەرست رازی

دهبیټ، وهك دهفهرمویت : ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (آل عمران: ۸۵) واته: ههرکس جگه له ئیسلام دینیکی تری ههبیټ لئی وهرناگیریت و له دواړوژدا خهسارهتمهنده. جا ههرکات شهفاعهت ههمووی هی خودا بوو، به مۆلهتی ئه و بوو، مۆلهتی کهسهکانیش ههر هی ئه و بوو، مۆلهتی تهنها یهکخواپه رستیش دهدات من داوای شهفاعهت له خودا دهکه م و دهلیم: خوایه بهر شهفاعهتی پیغه مبهرم بخهیت.

عبدالنبی وتی: ریکه وتین له سهر نه وهی که ناتوانین داوای شتی که له یه کی که بکهین که نیه تی، به لام پیغه مبهرم ﷺ شهفاعهتی دراوه پیی، که و ابو مولکی خویه تی، به و شیوه ش ره وایه داوای شتیکی لی بکه م که هه یه تی و شیرک نییه؟

عبداللّٰی وتی: به لئی ئه مه راسته نه گهر خودای گه وره خوی نه هی نه کربایه له داواکردن له غهیری خوی وهك دهفهرمویت: ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (الجن: ۱۸)، واته: له گه ل خوا داوا له که سی تر مه کهن. داواکردنی شهفاعهتیش دوعایه، جا ئه و که سهی شهفاعهتی داوه به پیغه مبهرم ﷺ ههر خودایه، نه وهشی ریگری لی کردوه له داواکردنی له غهیری خودا ههر خودایه. شهفاعهت کردنیش تهنها یو پیغه مبهرم ﷺ نییه، به لکو فریشته و مندالی نابالغ و پیاوچاگان شهفاعهت ده کهن، ئایا دهبیټ بلین خودا شهفاعهتی داوه به وان و منیش داوایان لی ده که م؟

نه گهر بللی وا ده که م ده گه ریټه وه بۆ عیبادهتی پیاوچاگان که له قورئاندا باس کراوه، نه گهر بللی نه خیر ئه و نه و ته یهت که ده لیټیت: شهفاعهت دراوه پیی و منیش داوای لی ده که م به تال ده بیټه وه.

عبدالنبی وتی: به لام من عیبادهتی غهیری خودا ناکه م و شهریکی بۆ قه رار ناده م، په نابردنه بهر پیاوچاگانیش شیرک نییه؟

عبداللّٰی وتی: دان دهنیټ به ودا که خودا شیرکی حه رام کردوه زیاتر له زیناو لی خوش نابیت؟

عبدالنبی وتی: به لئی دانی پیدا دهنیم، نه وه شتیکی ئاشکرایه له قورئاندا.

عبداللّٰی وتی: ئیستا ده لیټیت من موشیرک نیم دهی ئیستا بۆم روون بکه وه نه و شیرکهی که تۆ تووشی نه بووی کامه یه؟

عبدالنبی وتی: شیرکی عیبادهتی بته کانه، داوا لی کردن و روو تی کردنه.

عبداللّٰی وتی: نهی واتای عیبادهتی بته کان چییه؟ تۆ پیټ وایه کافره کانی قوپهیش باوهریان و ابو که نه و دار و بهردانه خه لک دروست ده کهن و روژیان دهن و کاروباری بوونه وریان به دهسته؟ نه وان باوهریان وانه بووه؟

عبدالنبی وتی: منیش باوهرم وانییه، به لکو نه وانهی روو ده کهنه دار و بهرد و قه بر، داوایان لی ده کهن و سه ربهرینیان بۆ ده کهن و ده لین: نه مانه له خودامان نزیک ده کهنه وه خوداش به بهر که تی نه مانه پاریزگاریمان لی ده کات، من مه به ستم له عیبادهتی بته کان نه مه یه.

عبداللّٰی وتی: راست ده کهیت نه و شتانهی لای بت و قه برو هاوشیوه کانی ده کریت، ههروه ها ده لیټیت: شیرک عیبادهتی بته کانه، ئایا مه به ستم نه وه یه نه مه تاییه ته به وانهی که نه و شتانه ده کهن؟ واته په نابردنه بهر پیاوچاگان - مردوو - داوا کردن لیان شیرک نییه؟

عبدالنبی وتی: به لئی مه به ستم له وه یه.

عبدالولل وتی: ئه وه موو ئایه ته ی بۆم باس کردیت که داواکردن له پیاوچاکان و فریشتهکان به شیرک له قه لām ده دات چی لیها.

عبدالنبی وتی: به لām ئه وانه ی داوایان له فریشته و پیغه مبه ران کردووه له بهر ئه وه کافر نه بوون، به لکو کافر بوون له بهر ئه وه ی وتووایه فریشته کچی خودان و مه سیح کوپی خودایه، به لām ئیمه نالین: عه بدولقادر کوپی خودایه، یان زهینه ب کچی خودایه.

عبدالولل وتی: دانانی کوپ بۆ خوای گه وره خۆی بۆ خۆی کوفرکی سهر به خۆیه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا شَيْءٌ ۝ (۳)﴾ (الإخلاص: ۱-۳) واته: پێیان بلێ خودا تاکه وه مووان پێویستیان به وه، له که س نه بووه و که سی لێ نه بووه. له شوینیکی تر دا ده فهرمویت: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا أَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَمَّا لَبَّيْنَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ (المؤمنون: ۹۱) واته: خوای گه وره کوپی نییه و شه ریکیشی نییه. لیره دا شیرک و هاوه لدانانی به جیا له دانانی کوپ باس کردووه، به لگهش له سهر ئه مه ئه وانه ی عیباده تی لاتیان ده کرد نه یان ده وت کوپی خوایه، به لām بپیاوه رپوون، هه روه ها عیباده تی جنۆکه، هه ر چوار مه زه به کهش ده لێن: هه ر موسلمانیک باوه پی و ابوو خودا کوپی هیه، له دین ده ر ده چیت و مورته ده، هه روه ها که سیکیش شه ریک بۆ خودا قه رار بدات، واتا جیاوازی ده که ن له دوو شته دا.

عبدالنبی وتی: به لām، خوای گه وره ده فهرمویت ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (یونس: ۶۲)، واته: به دلنیا ییه وه ئه ولیاکانی خودا له رۆژی دوا ییدا هیچ ترسو خه م و خه فه تیان نییه.

عبدالولل وتی: ئیمهش باوه پمان به وه هیه، به لām نه ک پهرسترین، ئیمه ته نها ئینکاری عیباده تکردنیان ده که ین و بکرین به شه ریکی خودا، ئه گینا واجبه خۆشت بوین و شوینیان بکه ویت ودان بنییت به که رامه ته کانیاندا. ئه وه شی ئینکاری له که رامه ته کانیا ن ده کات بیده چه ییه کانن، ئایینی خوداش ناوه ندگیره له نیوان دوو لادا، هیدایه ته له نیوان دوو گومرا ییدا، هه قیکه له نیوان دوو باتلدا.

عبدالنبی وتی: ئه وانه ی قورئانیان له سهر هاتۆته خواره وه شایه تومان ناهین و نالین خودا تاکه و پیغه مبه ر ﷺ به درۆ ده خه نه وه، ئینکاری له زیندوو بوونه وه ده که ن و قورئان به درۆ ده خه نه وه ده لێن سحره، به لām ئیمه شایه تی ده ده ین که خودا تاکه و موحه ممه د پیغه مبه ری ئه وه و باوه پ به قورئان ده که ین و باوه پ به زیندوو بوونه وه ده که ین، نوێژ ده که ین و رۆژوو ده گرین، چۆن وه ک ئه وان له قه لām ممان ده ده ن؟

عبدالولل وتی: به لām زانایان یه کران له سهر ئه وه ی ئه گه ر که سیك باوه پی به پیغه مبه ر ﷺ کرد له هه ندی شتداو به درۆی خسته وه له هه ندیکی تر دا بپیاوه پ و موسلمان نییه، به هه مان شیوه که سیك باوه پی به شتیک له قورئان هه بییت و باوه پی به وه ی تری نه بییت، وه ک که سیك وایه دان بنییت به ته نهایی خودا داو باوه پی به نوێژ نه بییت یان باوه پی به ته نهایی و نوێژ هه بییت و باوه پی به رۆژوو نه بییت، یان باوه پی به وانه هه بییت به لām باوه پی به زه کات نه بییت، یان باوه پی به وانه هه موو هه بییت و باوه پی به حه ج نه بییت، چونکه کاتیك خه لگیک

پابه‌ندی چه ج کردن نه‌بوون، له کاتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ خوی گه‌وره ئەم ئایه‌ته‌ی له‌سه‌ر نارندنه‌ خواره‌وه ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ﴾ (آل عمران: ۹۷) واته: خوی گه‌وره چه‌جی له‌سه‌ر خه‌لك فهرز کردووه ئە‌گه‌ر توانایان هه‌بیّت، هه‌ر که‌س باوه‌پ‌ی نه‌بیّت خوی گه‌وره بی‌باک و ده‌وله‌مهنده‌و پی‌ویستی به‌که‌س نییه. به‌هه‌مان شیوه هه‌ر که‌س باوه‌پ‌ی به‌زیندوو‌کردنه‌وه نه‌بیّت بی‌باوه‌پ‌ه، هه‌ر بۆیه خوی گه‌وره به‌ناشکرا له‌قورئاندا ده‌فرمویت ئە‌و که‌سه‌ی باوه‌پ‌ی به‌هه‌ندیک له‌قورئان هه‌بیّت و باوه‌پ‌ی به‌هه‌ندیکی تر نه‌بیّت بی‌باوه‌پ‌ه، بۆیه فهرمانی کردووه ئیسلام به‌گشتی قه‌بول بکریّت، ئایا ئیستا دان به‌وه‌دا ده‌نیّت که‌ ئە‌گه‌ر که‌سیک باوه‌پ‌ی به‌هه‌ندیک بیروباوه‌پ‌ی ئیسلام هه‌بیّت و به‌هه‌ندیکی تری نه‌بوو بی‌باوه‌پ‌ه؟

عبدالنبی وتی: به‌لێ دان به‌مه‌دا ده‌نیم، ئە‌مه‌ش شتیکی ناشکرایه له‌قورئاندا.

عبداللّٰه وتی: که‌واته دان ده‌نیّت به‌وه‌دا ئە‌گه‌ر که‌سیک باوه‌پ‌ی به‌هه‌موو شتیکی که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌ناویه‌تی هی‌ناو باوه‌پ‌ی به‌نویژ نه‌بوو یان زیندوو‌بوونه‌وه، ئە‌وه بی‌باوه‌پ‌ه به‌یه‌کرای زانایان، قورئانیش یاسی له‌مه‌ کردووه، که‌وابوو بزانه یه‌کخواپه‌رستی که‌وره‌ترین قه‌رزیکه که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌ناویه‌تی و گه‌وره‌تره له‌نویژو روژوو و زه‌کات و چه‌ج، ئە‌ی چۆن که‌سیک باوه‌پ‌ی به‌یه‌کخواپه‌رستی نه‌بیّت که‌ ئایینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه بی‌باوه‌پ‌ نابیت، (سبحان الله) ئە‌م نه‌زانینه چییه؟

به‌هه‌مان شیوه سه‌یری هاوه‌لان بکه‌ چۆن شه‌ریان کرد له‌گه‌ل به‌نی چه‌نیفه‌دا له‌یه‌مامه‌دا، هه‌رچه‌نده موسلمان بوون و شه‌هاده‌تیان ده‌دا که‌ خوا یه‌که‌و موچه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری ئە‌وه، نویژو بانگیان به‌جی ده‌هینا.

عبدالنبی وتی: به‌لام ئە‌وان باوه‌پ‌یان وابوو که‌ موسه‌یله‌مه پیغه‌مبه‌ره، ئیمه‌ش ده‌لێین دوا‌ی موچه‌مه‌د که‌س نابیته پیغه‌مبه‌ر.

عبداللّٰه وتی: به‌لام ئیوه هه‌ندیک له‌پیاوچاکان و فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌ران و هاوه‌لان به‌رز ده‌که‌نه‌وه بۆ ریزی خودای ئاسمان و زه‌وی، ئە‌ی که‌سیک که‌سیکی تر به‌رز کاته‌وه بۆ پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بی‌باوه‌پ‌ بیت و خوین و مالی چه‌لال بیت و شه‌هاده‌ت و نویژ فریای ناکه‌ویت، به‌دنیاییه‌وه گه‌ر به‌رزی بکاته‌وه بۆ پله‌ی خودا بی‌باوه‌پ‌ ده‌بیّت. هه‌روه‌ها ئە‌وانه‌ی عه‌لی سوتاندنی به‌ئاکر، که‌سانیک بوون ده‌یانوت موسلمانین و زانستیان له‌سه‌ر ده‌ستی هاوه‌لان وه‌رگرتبوو، به‌لام باوه‌پ‌یان به‌رامبه‌روابوو که‌ عه‌لی خودایه و زیان و سوودی به‌ده‌سته، ئە‌ی چۆن هاوه‌لان یه‌کرا بوون له‌سه‌ر بی‌باوه‌پ‌بوون و کوشتنیان؟ به‌هه‌مان شیوه‌یه‌ی که‌سانیک هه‌ن باوه‌ریان به‌ (شیخ عبدالقادی گه‌یلانی) وکه‌سانی وه‌ک ئە‌وه که‌ هانا وهاوریان بۆ ده‌به‌ن و لی‌یان ده‌پارپ‌ته‌وه ودا‌وی پزق و پۆزی و منال پی به‌خشینی لی ده‌که‌ن، که‌ هه‌موو ئە‌مانه هی‌چیان له‌ئایینی پی‌روزی ئیسلامدا پ‌ی‌گیان پی نه‌دراوه وخواه‌نه‌که‌یان له‌دین ده‌خاته ده‌روه‌وه، ئایا تر پیت وایه هاوه‌لان به‌بی هی‌چ هۆیه‌ک موسلمان به‌بی‌باوه‌پ‌ دابنن؟ یان پیت وایه هه‌ر چۆن باوه‌پ‌ هه‌بیّت به‌رامبه‌ر به‌شیخ ئاساییه، به‌لام به‌رامبه‌ر عه‌لی ئە‌و بر‌وایه‌ت هه‌بیّت بی‌باوه‌پ‌ ده‌بیّت؟

عبدالنبی وتی: به لام به نی ئیسرائیل و هاوه لانی پیغمبر ﷺ به و وتانه بیباوه پنه بوون.
عبدالولل وتی: وه لامه که ی: به نی ئیسرائیل وئه وانه ی دواکه یان کرد له پیغمبره که یان، نه یان
 کرد وئه گهر دواکه یان به جی بهینایه بیباوه پنه بوون، هاوه لانی موحه ممهد ﷺ ئه گهر (ذات
 أنواط) یان بو خویان دانایه دوا ی ئه وه ی پیغمبر ﷺ نه هی لی کردن بیباوه پنه بوون.

عبداللہ وتی: ئوہی ئاشکرایہ پیغمبر ﷺ شہری لہ گہل جولدہ کردوہ و تالانی کردون و دہشیان وت (لا الہ الا اللہ)، ھروہا ھاوہ لانی شہریان کرد لہ گہل بہنی حنیفہ دا لہ کاتیگدا شہادہ تیان دہدا کہ خودا تہنہایہ و موحمہد پیغمبر ی ئوہ و نوژیان دہ کرد، ھروہا علی کؤمہ لیکی سوتاند، ئوہ مچا تو دہ لیت کہ سیگ ئینکاری زیندو و بوئوہ بکات بیباوہرہ و کوشتنی پوہایہ، ئوہ رچی بلت (لا الہ الا اللہ)، ھروہا کہ سیگ یہ کک لہ رووکنہ کانی ئیسلام ئینکاری بکات بیباوہرہ و کوشتنی حہ لالوہ تا شہادہ تیش بدات، ئوہ چؤن (لا الہ الا اللہ) سوودی نییہ بؤ کہ سانیک تہنہا ئینکاری لقیکیان کردوہ و سوودی ھیہ بؤ کہ سانیک ئینکاری یہ کخوابہ رستی بکن کہ بنحینہ ی تابنہ ؟!

رهنگه تو مانای ئەم فەرموودانه تێنهگەشتیت، فەرموودهکەى ئوسامە: ئوسامە کەسێکی کوشت که خۆی بەموسڵمان دەزانی و موسڵمان بوو، بەلام ئوسامە وای زانی تەنها لە ترسی شمشێردا وتوویەتی، بەلام ئەو کەسەى خۆی بە موسڵمان پیشان دەدات دەبێت وازی لێ بهێنى هەتا دەردهکەوێت که وانییه، خۆی گەرە دەفەرموێت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّنُوا﴾ (النساء: ۹۴) واتە: هەركات چوون بۆ جیهاد لە ربی خوادا دلدیا بن لەوانەى که دەیانکوژن شایەنى کوشتن. کەوابوو دەبێت واز لە کەسانیک بهێنریت که حالەتەکەى گومانى تێدا یە هەتا دەردهکەوێت که موسڵمان نییه، ئەوکات کوشتنى رهوایە بە بەلگەى ﴿فَتَيَّنُوا﴾ واتە دلدیان.

فەرموودهکەى تر: واتاکەى ئەو یە کە هەركەس موسڵمانیەتى و یە کخوایە رستی خۆی نیشان دا دەبێت وازی لێ بهێنریت هەتا پێچەوانەکەى دەردهکەوێت، بەلگەش لەسەر ئەمە هەر ئەو پیغمبەرەى ﷺ که ئەو دوو فەرموودهى فەرمووه، لە بارەى خەوارىجە وە دەفەرموێت: (لە هەركوێ بینیتان بیانکوژن) (البخارى) لەگەڵ ئەو دا خەوارىج عیبادەتیان نۆز بووه، هەتا هاوێلان عیبادەتى خۆیان بە کەم دەزانی لە چارەى ئەوان، لە هاوێلانە وە فێرى زانست بوون، (لا اله الا الله) و زۆرى عیبادەت و پیشاندانى موسڵمانى رزگارى نەکردن لە کوشتن کاتیک لە ئیسلام لایان دا.

عبدالنبى وتى: ئەى دەلێت چى لە بارەى ئەو فەرموودهى پیغمبەر ﷺ لە رۆژى قیامەتدا خەلکى هاوار دەبن بۆ ئادەم، دواى بۆ نوح، دواى بۆ ئیبراهیم، دواى بۆ موسا، دواى بۆ عیسا، بەلام عوزر دەهێننە وە هەتا دەگاتە لای موحەممەد ﷺ، ئەو بەلگە یە لەسەر ئەو یە هاوار بردنە لای غەیری خۆدا شیرک نییه.

عەبدوللا وتى: ئەویش تیکەڵ کردنى راستیە لە لایەن تۆوه، هاواربردن و داواى فریاکە و تن لە کەسێکی زیندوو بۆ شتیک لە توانادا بێت هیچى تێدا نییه، هەر وەك قورئان دەفەرموێت: ﴿فَاسْتَعِذْهُ عَلَىٰ آلِهِ مِنْ شَيْعِنِهِ عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوٍّ﴾ (القصاص: ۱۰) واتە: هاواری فریاکە و تنی کرد لە خزمەکەى خۆی لە دژی دوژمنەکەى، یان هەر وەك هاوێلان لە شەپدا داواى یارمەتى لە یەكترى دەکەن، بەلام ئەو یە ئێمە رهوای نازانین هاوارکردنە لە گۆرى پیاوچاکان یان لە کەسانیک که حازر نین و داواى شتانیك دەکەن که لە توانایاندا نییه و تەنها خۆدا دەتوانیت جی بەجیان بکات، لە قیامەتیشدا خەلکى داواى ئەو یە لە پیغمبەران دەکەن که دوعا بکەن بۆ ئەو یە لیپرسینە وە دەست پى بکات و بەهەشتییەکان لە ناخۆشى ئەو رۆژە نەجاتیان بێت، ئەم کارەش لە دنیاو قیامەتدا رەوایە بچیتە لای کەسێک و لە لایدا دانیشیت و گوێی لە قسەت بێت و پێى بلێیت که دوعام بۆ بکە، هەر وەك چۆن هاوێلان داوایان لە پیغمبەر ﷺ کرد دوعایان بۆ بکات کاتیک لە ژياندا بوو، بەلام دواى مردنى نەخیر، قەت داوایان نەکردوو لە گۆرەکەیدا، بەلکو بەشتیكى باشیان نەزانیو کە سێک لای گۆرپکدا داوا لە خۆدایش بکات.

عبدالنبى وتى: ئەى لە بارەى بەسەرھاتى ئیبراهیم پیغمبەرە وە (ﷺ) چى دەلێت کاتیک فریایان دا یە ناو ئاگرە کە وە جوهرئەیل چوو بۆ لای و پێى وت: هیچ پێداویستی یە کت

ههیه؟ ئه‌ویش له وه‌لامدا وتی: به تۆ نا، جا ئه‌گهر هاوار بردن بۆ لای جوهره‌ئیل شیرک بوايه خوی گه‌وره نه‌ی ده‌نارد بۆ لای ئیبراهیم.

عه‌بدوللا و تى: ئه‌مه‌ش شو به‌یه‌کی تره وه‌ک ئه‌وه‌ی پێشوو، فه‌رمووده‌که‌ش راست و سه‌حیح نیه، ئه‌گهر گریمان راست و سه‌حیحیش بێت جوهره‌ئیل یارمه‌تی خۆی پێشکه‌شی ئیبراهیم (عليه السلام) ده‌کات به‌ گۆیره‌ی توانای خۆی، چونکه‌ توانای زۆر بوو هه‌ر وه‌ک قورئان باسی ده‌کات ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ (النجم: ۵) واته: جوهره‌ئیل که‌ توانای زۆر به‌هێزی هه‌یه قورئانی فێری پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه، که‌ وابوو ئه‌گهر خوی گه‌وره‌ مۆله‌تی بدایه جوهره‌ئیل ده‌یتوانی ئاگره‌که‌ وشاخ و کێوی چواره‌وره‌یشی ببردایه له‌ رۆژه‌لات یان رۆژئاوا فرێدایه، هه‌روه‌ک چۆن که‌ سێکی ده‌وله‌مه‌ند یارمه‌تی پاره پێشکه‌ش به‌هه‌ژاریک بکات بۆ ئه‌وه‌ی که‌ موکۆپی خۆی پێ چاک بکات، به‌لام یارمه‌تییه‌که‌ وه‌رناگریت و ئارام ده‌گریت هه‌تا خوی گه‌وره‌ رزق و رۆزی بێ منه‌تی بۆ ده‌نیریت، کوا ئه‌ره‌ هاوشیوه‌ی ئه‌و عیباده‌ت و شیرکه‌یه که‌ تۆ ده‌یکه‌یت ئیستا؟ ئه‌وه‌ش بزانه‌ براکه‌م ئه‌وانه‌ی پێغه‌مبه‌ریان ﷺ بۆ هات شیرکه‌که‌یان ئه‌وه‌نتر بوو له‌ هی خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی خۆمان له‌ به‌ر سێ شت:

یه‌که‌م: ئه‌وانه‌ ته‌نها له‌ کاتی خۆشییدا هاوه‌لیان بۆ خوا داده‌نا، به‌لام له‌ کاتی ناخۆشییدا ته‌نها خودایان ده‌په‌رست به‌ به‌لگه‌ی ئایه‌تی ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُمِ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنکبوت: ۲۵)، هه‌روه‌ها ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُمِ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ (لقمان: ۳۲)، واته: کاتی که‌ له‌ ناو که‌شتییدا تووشی مه‌ترسی خنکان ده‌بوون ته‌نها بانگی خودایان ده‌کردو داوای یارمه‌تیان به‌ ته‌نها له‌و ده‌کرد، به‌لام که‌ خوا رزگاری ده‌کردن و ده‌هاتنه‌ سه‌ر وشکایی شه‌ریکیان بۆ قه‌رار ده‌دا، موشریکه‌کان که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌پی له‌گه‌ڵ کردن ته‌نها له‌ کاتی خۆشییدا شه‌ریکیان بۆ خودا قه‌رار ده‌داو له‌ کاتی ناخۆشییدا ته‌نها داوایان له‌ خودا ده‌کردو ئه‌وانی تریان له‌ به‌ر ده‌چوو، به‌لام موشریکه‌کانی سه‌رده‌می ئیستا هاوار ده‌به‌نه‌ لای خودا و غه‌یری خودا له‌ خۆشی و ناخۆشییدا، هه‌رکات یه‌کێکیان له‌ ناخۆشییدا بێت هاوار ده‌کات یا الله یا حسین یان هه‌ر ناویکی تر، به‌لام له‌ کوێه‌ ئه‌وه‌ی له‌مه‌ تێده‌گات؟

دووه‌م: ئه‌وانه‌ی پێشوو له‌گه‌ڵ خودا هاواری که‌سانێکیان ده‌کرد که‌ له‌ خوداوه‌ نزیک بوون وه‌ک پێغه‌مبه‌ران، پیاوچاکان، فریشته‌کان یان به‌ردو دار که‌ تاوان ناکه‌ن، به‌لکو عیباده‌تی خودا ده‌که‌ن، به‌لام خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ هاوار ده‌که‌نه‌ که‌سانێک که‌ فاسقترینی خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ن، دیاره‌ گومانی باش بردن به‌ پیاوچاک یان به‌ردو دار که‌ تاوانیان نیه‌ باشت‌ره‌ له‌وه‌ی به‌ ئاشکرا تاوانی لێده‌بینریت و خراپه‌و ده‌کات.

سێیه‌م: هه‌موو شیرکی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر که‌ موشریکه‌کان ده‌یانکرد له‌ یه‌کخواپه‌رستی خواپه‌تییدا بوو، نه‌ک له‌ په‌روه‌ردگاریتی (الربوبية)، به‌لام شیرکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ زۆربه‌ی له‌ په‌روه‌ردگاریتییدا. به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ (ألوهية) په‌رستشدا، هه‌ندیکیان ده‌لێن سه‌روشت هه‌لسۆرپه‌نه‌ری کاروباری ئه‌م که‌ونه‌یه‌ له‌ ژياندن و مراندن و پزنی و پۆزی و ... هتد.

براکه‌م کۆتایی قسه‌کانم به‌ خه‌لکی زۆر گرنگ دێم که‌ ره‌نگه‌ یارمه‌تیده‌ر بێت بۆ ئه‌وه‌ی له‌مه‌وپێش باسما‌ن کرد لێ تێبگه‌یت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌ گومانی تیدا نیه‌ بۆ به‌جێهێنانی

یه‌کخواپه‌رستی ده‌بیٚت به دلّ باوه‌رت هه‌بیٚت و به زمان گوزارشت بکه‌یت و به ئەندامه‌کانیش کرده‌وی پی بکه‌یت، کاتیک یه‌کیک له‌م سیانه خه‌له‌ی تیده‌که‌ویٚت خاوه‌نه‌که‌ی موسلمان نییه، چونکه ئەگەر یه‌کخواپه‌رستی ناسی، به‌لام کاری پینه‌کرد ئەوه بیباوه‌پێکی به‌ره‌لستکاره (معاند) هه‌ک فیرعه‌ون و شه‌یتان، ئەم خاله‌ش زۆر که‌س هه‌له‌ی تیدا ده‌کات و ده‌لێن: ئەمه راسته، به‌لام به‌ ئیمه‌ ناکریت و خه‌لکی ولاتی ئیمه‌ یان شاره‌که‌ی ئیمه‌ پی قه‌بول نییه‌ و ده‌بیٚت وه‌ک ئەوان وابیٚت بۆ ئەوه‌ی له‌ شه‌ریان پارێزراو بیٚت، به‌لام ئەم قور به‌سه‌ره‌ نازانیٚت که‌ زۆریه‌ی سه‌رانی بیباوه‌پان هه‌قیان ناسیوه، به‌لام له‌به‌ر عوزرێک - به‌ حسابی خۆیان - وازیان لیه‌یناوه‌ وه‌ک له‌ قورئاندا هاتوه‌ ﴿أَشْتَرُوا بِعَیْتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا یَعْمَلُونَ﴾ (التوبة: ۹)، واته: له‌به‌ر مال و مولکی دنیا ئایه‌ته‌کانی خویان وازیان لیه‌یناوه‌ گۆرپیانوه‌ به‌ به‌رژه‌وه‌ندی دنیاوی و پشتیان هه‌لکرد له‌ هه‌ق و راستی و رێگریشیان له‌خه‌ک ده‌کرد تا راستی بدۆزنه‌وه، ئەوانه‌ کاریکی زۆر ناپه‌سه‌ندیان ده‌کرد، هه‌ر که‌س کار به‌ یه‌کخواپه‌رستی بکات به‌بی ئەوه‌ی له‌ دله‌وه‌ باوه‌پی پی هه‌بیٚت ئەوه‌ دووپه‌وه‌ و مونافیقه‌ و خرابه‌تره‌ له‌ بیباوه‌پی ته‌واو، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویٚت: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ (النساء: ۱۴۰) واته: مونافیقه‌کان له‌ چینی ژیره‌وه‌ی دۆزه‌خن.

ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ش ئەگەر به‌ وردی سه‌یری بکه‌یت به‌ ئاشکرا له‌ گوفتاریاندا ده‌رده‌که‌ویٚت که‌ هه‌ق ده‌ناسیٚت، به‌لام کاری پی ناکه‌ن له‌ ترسی له‌ده‌ستچوونی مالی دنیا وه‌ک قارون یان پله‌و پایه‌ی وه‌ک هه‌مان یان ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی وه‌ک فیرعه‌ون. هه‌ندیکیش کاری پیده‌کات ته‌نها به‌ ئاشکرا، به‌لام نه‌ک له‌ دله‌وه‌، وه‌ک مونافیقه‌کان، هه‌رکات لێی بپرسی له‌ دلیدا چۆن باوه‌پی هه‌یه‌ نازانیٚت.

ئەوه‌ی له‌سه‌رت پیویسته‌ ئەمه‌یه‌ که‌ له‌ دوو ئایه‌تی قورئان بکه‌یت:

نایه‌نی یه‌که‌م: هه‌ر ئەو ئایه‌ته‌ی پێشتر ﴿لَا تَعْنَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِیْمَانِكُمْ﴾ (التوبة: ۶۶)، جا که‌ ئەوه‌ت زانی که‌سانیک له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ له‌ غه‌زادا بوون دژی زۆم بیباوه‌پ بوون به‌هۆی وته‌یه‌ک که‌ به‌گالته‌وه‌ رتیان، بۆت روون ده‌بیٚته‌وه‌ که‌ ئەوه‌ی به‌ زمانی بیباوه‌پی ده‌کات یان به‌کرده‌وه‌ له‌ ترسی ئەوه‌ی پاره‌که‌ی که‌م بکات، یان له‌به‌ر پله‌و پایه‌یان دلپاگرتنی که‌سیک گه‌وره‌تره‌ له‌و که‌سه‌ی که‌ بۆ گالته‌ ده‌بیٚت، چونکه‌ ئەوه‌ی به‌ گالته‌ شتیک ده‌لیٚت عاده‌ته‌ن له‌ دله‌وه‌ نییه‌و بۆ پیکه‌ینی خه‌لکه‌، به‌لام ئەوه‌ی که‌ گوفتار یان کرده‌وه‌یه‌کی بیباوه‌پ بوون ده‌کات له‌ ترسی خه‌لک یان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی، ئەوه‌ وه‌لامی په‌یمانی شه‌یتانی داوه‌ته‌وه‌ وه‌ک له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمویٚت: ﴿الشَّیْطَانُ یَعِدُّکُمْ الْفَقْرَ وَیَأْمُرُکُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (البقرة: ۲۶۸) واته: شه‌یتان هه‌په‌شه‌ی هه‌زاریتان لێ ده‌کات و فه‌رمانتان پی ده‌کات خراپه‌ بکه‌ن. له‌ هه‌ره‌شه‌ی شه‌یتان ترساوه‌ ﴿إِنَّمَا ذَلَّکُمُ الشَّیْطَانُ یُخَوِّفُ أَوْلِیَاءَهُ﴾ واته: ئەوه‌ ته‌نها ترساندنێ شه‌یتانه‌ بۆ لایه‌نگرانی خۆی، به‌ په‌یمانی خودا باوه‌پی نه‌کردوه‌ ﴿وَاللَّهُ یَعِدُّکُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾ (البقرة: ۲۶۸) واته: خوی گه‌وره‌ په‌یمانی لیخۆشبوون و خیروبیرتان ده‌دات، وه‌ له‌ هه‌ره‌شه‌ی خودا نه‌ترساوه‌ ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن کُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۷۰)، واته: له‌وانه‌ مه‌ترسن و له‌ من (خودا) بترسن ئەگەر ئیماندارن. جا

نايه تى دووه م: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النحل: ١٠٦) واته: ئه و كه سه ی دواى ئيمان هينانى بيباوه پ ببيت هه و به بئ زور ليكردن و بيباوه رى تيدا بچه سپيت غه زه بى خودايان له سه ره و سزاي گه وره شيان هه يه، به لام نه گهر به هوى زور ليكردنه وه بوو ئيمان له دلدا مابوو ئه و ئيمانداره.

تهنها ئەو كەسەى زۆرى لىكراوه بە ديارەكى بىباوەپ بووه و ئيمان له دليدا وهك خۆى وايە،
خوای گەوره بە عوزد بۆى دادەنئیت، بەلام بىباوەپ بوون لەبەر ترس، بەرژەوهندى، دل
راگرتن، لەبەر كەسو كار وعەشرەت و خاك و مال، يان بەگالتهوه، يان لەبەر ھەر ھۆيەكى تر
بیت جگە له زۆرلىكردن ھىچ پاساويكى نيبە، چونكە ئايەتەكە دەرى دەخات كە ئيمان له
دليدا كەس تواناي بەسەريدا نيبەو تەنها له كارو گوفتار دەتوانرئیت زۆر له مروؤفە بكرئیت،
خوای گەوره دەفەرموئیت: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (النحل: ۱۰۷)، واتە: ئەمەش بە ھۆى ئەووە كە فەزلى ژيانى دنيايان
دا بەسەر ژيانى ئاخيرەتداو خوای گەورەش ھيدايتى بىباوەپان نادات. ئايەتەكە ئەوە نیشان
دەدات كە سزاكەيان بە ھۆى باوەپ نەزانیو پق لە دين و خۆشەويستى بىباوەپى نەبووه،
بەلكو ھەلبژاردنى بەرژەوهندى دونيا و فەزلى دانى بەسەر ئاخيرەتدا، خوای گەورەش زانائارە.
دواى ئەمە ھەمووى خوای گەورە ھيدايتەت بدات ئايا كاتى ئەوە نەھاتووہ كە تەوبە
بكەيت و بگەرپئیتەوہ بۆ لای خداو واز لەو شتەنە بەيئيت كە لە سەرئيت، چونكە مەسەلەكە
زۆر گرنگە و ترسناكە.

عبدالنبی و تنی: داوای لځخو شېبون له خودا ده که مو شایه تی دده م به ته نهایی خوداو پیغه مبهری موحه ممد ﷺ وه بیباوه پم به و شتانه ی پیشر دهمپه رست له غهیری خودا، هیوام وایه خوای گه وره لیم نه گریت و لیم خوش بیت و به لوتفو رحمتی خو ی مامه له م له گال بکات، هه روه ها داواکارم له سهر یه کخوایه رستی جیگیرم بکات هه تا دهمرم، داواکارم له خودا پاداشتی تو ش نه ی براکم (عبدالولل) بداته وه له سهر نه م ناموژگارییه جوانانه، چونکه به راستی ثاین بریتی یه له ناموژگاری، وه له سهر نه وه ی که ووریات کردم وه له باره ی ناوه که موه (عبدالنبی) وه ناگادارت ده که م که نه وه ناوه که م گوپی بو (عبدالرحمن) وه له سهر ریگرنت لیم له هه مو نه و خراپه شارواوه ی من له سهری بووم و گر به و شیوه بجوومایه ته وه لای خودا رزگارم نه ده بوو، به لام داواکارییه کی ترم هه یه له کوتاییدا نه ویش پیم خو شه هه ندیک له و شتانه ی که خه لکیی به زوری هه له ی تیدا ده که ن بوم باس بکه ی.

عبدالولل و تنی: باشه، که وزابوو گویم لی بگره.

❖ وریابه قهت دروښمت نه بیټه ؤو شتانه ی له قورئان و سوننه تدا جیگای راجیایین بؤ
 ؤو هوی بیټه هوی دروست کردنی فیتنه و تهویل کردن، له راستییدا و اتای ؤو نایه و
 فهرمودانه ته نها خودا دهیزانیت، با توش وه زانایان دروښمت ؤو هوی بیټ که ده لاین له
 باره ی (موت ه شابیه وه) له یه کچووه کان ﴿ءَاْمَنَّا بِهِ﴾ کُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ﴿﴾ (آل عمران: ۷)، باوه پیمان

پێی ههیه و هه مووی لای خوداوهیه، هه ر له و شتانهی را جیایی تێدایه پێغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «مَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ» (متفق علیه) واته: ئه وه ی خۆی له شوبهه بپاریزی ئه وا دین و ناموسی خۆی پاراستوه، ئه مه ش بکه ویته شوبهه وه ئه وا که وتۆته حه رامه وه، هه روه ها فهرمویه تی: «وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ» (مسلم) واته گونا ه ئه وه یه که دلت بپتاقه ت ده کات و حه زنا که یه خه لکی پێی بزانه هه روه ها فهرمویه تی: «اسْتَفْتِ قَلْبَكَ وَاسْتَفْتِ نَفْسَكَ - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - الْبُرْءُ مَا أَظْمَأَنْتَ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ» (أحمد) واته: دل و نه فسی خۆت بکه به حه که م - سی جار - چاکه ئه وه یه دلت له سه ری جیگیره و پێی خۆشه گونا هیش ئه وه یه دلت پێی ناخۆشه و دوودلێت تێیدا، هه رچه نده خه لکی بلیت باشه و نه توات بۆ بده ن.

❖ وریابه شوینی ئاره زو نه که ویت، چونکه خودا ئاگا داری داوه له وه وه ک خوا ده فهرمویت: ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ (الباقه: ۲۳) ده بینیت که سانی که ئاره زیان کردوه به خودا.

❖ وریابه ده مارگیر نه بیت بۆ رای که سان و عاده تی باب و با پیرانت، چونکه دورت ده خاته وه له هه ق، هه قیش له هه ر کوێ بیت ئیماندار ده بیت وه ری بگری ت، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقره: ۱۷۰). واته: ئه گه ر پێیان بلیت شوینی ئه وه بکه ون که خودا نار دویه ته ییه خواره وه، ده لێن: شوینی ئه وه ده که وین که باب و با پیرانمانی له سه ره، ئه ی ئه گه ر باب و با پیرانیان تینه که یشتو بۆ هیدایه ت بوون هه ر شوینیان ده که ون؟!

❖ وریابه لاسایی کافران نه که یته وه، چونکه هۆکاری زۆر خراپه یه پێغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» (أبو داود). واته: هه ر که س لاسایی قه ومێک بکاته وه ئه وه له وانه.

❖ وریابه پشت به غهیری خوا نه به ستیت، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ۳) واته: ئه وه ی پشت به خودا به ستیت به سیه تی.

❖ گوێپرایه لێی که س مه به له تاواندا، پێغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ» (الترمذی) واته: (گوێپرایه لێ هیه که س واجب نییه له لادان له فهرمانی خودا)،

❖ وریابه گومان ت خراپ نه بیت به رامبه ر به خودا، چونکه له فهرموده یه کی قوود سیدا ده فهرمویت: «أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي» (متفق علیه) واته: (من له گه ل گومانی به نده کانمدا م).

❖ وریابه ئه لقه و په ت و هاوشیوه کانی به کار نه هی نی بۆ دوور خسته وه ی به لا یان بۆ هه لگر تنی دوا ی روودان.

❖ وریابه هیه شتی که (تئام) هه لئه واسیت بۆ چاوه زار، چونکه شیرکه، پێغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وَكُلَّ إِلَيْهِ» (الترمذی) واته: (هه ر که س شتی که هه لواسی ده دریته ده ست ئه و شته).

❖ وریابه به رد و دار و شوینه وار به ته بپوک نه زانی، چونکه شیرکه.

❖ وریابه هیه شتی که به شووم نه زانی، چونکه شیرکه، پێغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «الظَّيْرَةُ شِرْكٌ، الظَّيْرَةُ شِرْكٌ ثَلَاثًا» (أبو داود) واته: (به شووم زانین شیرکه، سی جار).

❖ وریابه باوهپ به ساحيرو فالچی و قاوه گره وه و بورجه کان که ئاسودهیی و ناخۆشی ژيانی که سێک دیاری ده که نه کهیت، چونکه شیرکه و جگه له خودا کهس غهیب نازانیت.

❖ وریابه بارینی باران نه دهیته پال ئه ستیره و وه رزه کان، چونکه ده چیته خانه ی هاو له بریار دانه وه بۆ خودا، به لکو بارینی باران بدریته پال خۆای گه وهی به ده سه لات .

❖ وریابه سویند به غهیری خودا نه خۆیت، جا ئه وهی سویندی پی ده خۆیت هر کهس بیت، له فه رموده دا هاتوه: « مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ » (احمد) واته: (هر کهس سویند به غهیری خودا بخوات بیباوهپ ده بیت یان موشریک ده بیت)، وه ک سویند خواردن به پیغه مبه ر ﷺ، به ئه مانه ت، به ناموس، به ژیان، به سه ری باوک یا به هه رکه سی تر.

❖ وریابه جنیودان به رۆزگار، به هه وا، به خۆر، به سه رما، به گه رما نه دهیت، چونکه ئه وه قسه وتنه به دروستکه ره که ی که خودایه .

❖ وریابه وشه ی (ئه گه ر وانه بویه یا وابویه) دوا ی تووش بوون به ناخۆشی به کارمه هی نه، چونکه ده رگا له شه یتان ده کاته وه و رازی نه بوونه به قه ده ری خودا، به لکو بلن: قه ده ری خوا وابوو.

❖ وریابه له قه برستان و نزیک قه بر نوێژ مه که، چونکه ئه گه ر مزگه وتیک قه بری تیدا بیت نوێژ تیدا دروست نییه، عایشه ره زای خۆای لیبت ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ له سه ره مه رگا فه رموی: "نه فره تی خودا له جوله که و گارر قه بری پیغه مبه ره کانیا ن کرده شوین نوێژ، ئاگاداری ده دا له وهی که کردویانه، ئه گه ر وای نه فه رموایه گۆره که ی ئه ویش به رز ده کرایه وه (نوێژی له نزیک ده کرا)، هه روه ها ده فه رمویت: ئه وانه ی پیش ئه وهی گۆپی پیغه مبه ران و پیاوچا کانیا ن ده کرده شوینی نوێژ، ئیوه گۆرستان مه که نه شوینی نوێژ له وه نه هیتان لی ده که م".

❖ وریابه باوهپ به و قسانه مه که ن که درۆزان به ده م پیغه مبه ره وه ﷺ هه لده به ستن و به خه لگی ده لێن فه رموده یه له باره ی (توسل) په نابردن و داوا ی یارمه تی کردن له خودا به حورمه تی خۆی یان پیاوچا کانی ئوممه ته که ی له وانه (داوا له خودا بکه ن به حورمه تی من، حورمه تی من لای خۆای گه وره یه) یان (ئه گه ر شتتان لی عاسی بوو بپۆن بۆ لای مردووه کان)، یان (خۆای گه وره لای هه موو گۆرپکی پیاوچا ک فریشته یه کی داناوه پتووستی خه لک به جی ده هی نن)، یان (ئه گه ر یه کێک گومانی باشی به به ردیک بیت سودی لی ده بینیت)، ئه مانه و هاو شیوه ی ئه مانه درۆن به ده م پیغه مبه ره وه ﷺ هه لبه ستراون.

❖ وریابه ئاههنگ گێران به بۆنه کانی له دایکبوونی پیغه مبه ر، ئیسراو میعراج به ناوی ئاههنگی دینی وه داهینراون و به لگه ی له سه ر نییه له فه رموده و ووته ی هاوه لان که پیغه مبه ریا ن ﷺ له ئیمه زیاتر خۆش ده ویت و سورن له سه ر چاکه و له ئیمه زیاتر، ئه گه ر خیری تیدا بویه، ده یان کرد.

شه هادەت دان بە: هه‌ج په‌رستراویکی به‌هه‌ق نبیه جگه له (الله)

له‌ فەرموده‌دا هاتوو‌ه که‌ کلیلی به‌هه‌شت (لا اله الا الله) یه‌، به‌لام ئایا هه‌رکه‌س وتی: (لا اله الا الله) شایه‌نی ئه‌وه‌یه که‌ ده‌رگای به‌هه‌شتی بۆ بکریته‌وه‌؟ به‌ (ابن منبه) یانوت: ئایا (لا اله الا الله) کلیلی به‌هه‌شت نبیه‌؟ وتی: به‌ئێ، به‌لام هه‌موو کلیلیک دانی هه‌یه‌، جا ئه‌گه‌ر کلیلیکت هه‌ینا دانه‌کانی پێوه‌ بوو بۆت ده‌کریته‌وه‌، ئه‌گه‌رنا، ناکریته‌وه‌.

له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ چه‌نده‌ها فەرموده‌مان بۆ ده‌گێڕنه‌وه‌ که‌ هه‌موو دانه‌کانی ئه‌و کلیله‌ دیاری ده‌کات، وه‌ک ده‌فه‌رمویت: هه‌رکه‌س بلیت (لا اله الا الله) - له‌ ده‌له‌وه‌ به‌ ئیخلاسه‌وه‌، یه‌قینی هه‌بیّت پێی، به‌ راست له‌ دلی ده‌رچیت، چه‌نده‌های تر، ئه‌م فەرمودانه‌ش چۆن به‌هه‌شتی به‌ستۆته‌وه‌و به‌زانینی واتا وماناکه‌ی، ومانه‌وه‌ له‌سه‌ری هه‌تا مردن، و ملکه‌چ بوون وگوێرایه‌لی بۆی، وچه‌ند شتی تریش.

زانایان له‌به‌ر روژنایی گشت ئه‌و فەرمودانه‌ چه‌ند مه‌رجیکیان داناوه‌، له‌گه‌ڵ نه‌بوونی ریگه‌رکانیش بۆ ئه‌وه‌ی (لا اله الا الله) به‌بیّت به‌کلیلی به‌هه‌شت و سوودی بۆ خاوه‌نه‌کی هه‌بیّت و ئه‌م مه‌رجانه‌ی خواره‌وه‌ش دانی ئه‌و کلیله‌ن:

1 زانست: هه‌موو وشه‌یه‌ک واتای هه‌یه‌ که‌وابوو ده‌بیّت واتای (لا اله الا الله) بزانیّت به‌بی ئه‌وه‌ی له‌ واتاکه‌یدا نه‌زانیّت هه‌بیّت، ئه‌و وشه‌یه‌ خوایه‌تی ده‌دات به‌ خوداو نه‌فی ده‌کات له‌ غه‌یری ئه‌و، واتا: هه‌ج په‌رستراویکی به‌هه‌ق نبیه‌ په‌رستریّت جگه‌ له‌ (الله)، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (الزخرف: ۸۶) واته‌: (مه‌گه‌ر که‌سانێک شه‌هاده‌ت ده‌هه‌ینن به‌هه‌ق وزانیاریشیان هه‌یه‌ - به‌مانا و مه‌به‌ست وپیویستییه‌کانی -). پێغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رمویت: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ» (مسلم) واته‌: هه‌رکه‌س مرد و زانی که‌ هه‌ج خوایه‌ک نبیه‌ جگه‌ له‌ (الله) ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌.

2 یه‌قین: واته‌: یه‌قینی ته‌واوت هه‌بیّت به‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و وشه‌یه‌ چی ده‌گه‌یه‌نیت به‌بی هه‌ج گومان و دوودلییه‌ک، خوای گه‌وره‌ش وه‌سفی ئیمانداران ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحجرات: ۱۵)، واته‌: ئیمانداران ئه‌وانه‌ن که‌ ئیمانیان به‌ خوداو پێغه‌مبه‌ر هه‌ینا به‌بی دوودلی و به‌ مال و نه‌فسی خویان جیهادیان له‌ پێناو خودا کرد، ئه‌وانه‌ به‌ راستی راستگۆن، چونکه‌ گوزارشتی زمان به‌ ته‌نها به‌س نبیه‌، به‌لکو ده‌بیّت یه‌قینی دلی له‌گه‌ڵدا بیّت، ئه‌گه‌ر وانه‌بوو ئه‌وه‌ نیفاقه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولَ اللَّهِ لَا يَلْفِي اللَّهَ بِهَمَّا عَبْدٌ غَيْرُ شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ» (مسلم)، واته‌: شایه‌تی ده‌ده‌م که‌ هه‌ج په‌رستراویکی به‌هه‌ق نبیه‌ جگه‌ له‌ (الله) و من پێغه‌مبه‌ری خودام، هه‌رکه‌سه‌و به‌مه‌وه‌ بجیته‌وه‌ لای خودا و گومانی تیدا نه‌بیّت ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌.

3 قه‌بول کردن: دوا‌ی زانست و یه‌قین ده‌بیّت ئه‌ر زانسته‌ یه‌قینییه‌ شوینه‌واری خو‌ی هه‌بیّت به‌وه‌ی که‌ هه‌ر شتی‌ک ئه‌و وشه‌ی ده‌یخوازیّت قه‌بول بکریّت به‌ زمان و دل، که‌وابوو هه‌رکه‌س بانگه‌وازی یه‌کخواپه‌رستی ره‌ت کرده‌وه‌ له‌به‌ر هه‌ر هۆکاریکی وه‌ک: خو‌به‌زلزانی و ئینکاری و هه‌سو‌دی بی‌باوه‌پ ده‌بیّت، خوای گه‌وره‌ش باسی ئه‌و بی‌باوه‌پانه‌ ده‌کات

که بانگه وازیان رت کردوته وه به هوی خویبه زلزانینه وه، وه که ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الصافات: ۳۵). واته: بیگومان هه رکات پییان بوترایه هیچ په رستراویکی به هه ق نیه جگه له (الله)، له خویبه زلزانیندا قه بولیان نه ده کرد.

۴ پابه ندبوون: پابه ندبوون به یه کخوپه رستییه وه سه نگی مه که وه سه لماندنن ئیمان به عه مه لی، ئه مه ش به شوینکه وتنی چه لال وازهینان له حه رام، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ (لقمان: ۲۲)، واته: هه رکه س پووی ته سلیمی خوا بکات به نیه تپاکی و چاکه کار بیټ، ئه وه ده ستنی گرتووه به و په یمان مه حکمه ی که ناشکیت، هه موو شتیکیش بۆ لای خوا ده گه پرتیه وه، ئه مه ش پابه ندبوونی ته واره.

۵ راستگویی: راستگو بیټ له ووتن وکرده وه ی دا به شیوه یه ک گومانی تیډا نه بیټ، چونکه هه ر به زمان باوه پنهینان و به دل باوه پنهینان نیفاقه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (الفتح: ۱۱) واته: مونافیه کان به زمان شتیکی ده لئین (ده لئین: باوه پدارین که چی ئه و باوه پره) له دلایاندا نییه.

۶ خوشویستن: موسلمان ئه و وشه (لا اله الا الله) ی خوش ده ویت، پیی خوشه کار به واتاکی بکات و ئه وانه ی کاری پیده که ن خوشی ده وین، نیشانه ی خوشویستن به نده بۆ خدا خوشویستن ئه و شتانه یه که خدا خوشی ده وین ئه گه ر له گه ل ئاره زووی خوشییدا نه گونجیت، هه روه ها پشتیوانی ولایه نگیری که سانیک ده کات که پشتیوان ولایه نگیری خوداو پیغه مبه ریان کردوه، وه دوژمن و دژایه تی ئه و که سانه ش ده کات که دوژمنی خودان، وه شوین پیغه مبه ریه که ی ﷺ ده که ویت وشوین پییشی هه لده گریټ وه یدایه ته که شی وهرده گریټ.

۷ نیه ت پاکس: به وه ی نیه ت و مه به ستنی له م وشه یه ته نها ره زامه ندی خدا بیټ، وه که خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ (البینه: ۵) واته: فهرمانی ئه وه یان پیکراوه که عیباده تی خدا بکه ن به نیه ت پاکس و پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرمویت: « فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ » (البخاره)، واته: خوی گه وره که سیتی حه رام کردوه له ئاگر که بلایت: (لا اله الا الله) له مه شدا ته نها نیه تی خوی گه وره بیټ.

کاتیک ئه م مه رجان هه مووی کۆبوویه وه ده بیټ له سه ری به رده وام بین هه تا مردن.

شهادت دان به: موحه مبهده پیغه مبهری خودایه

مردوو له گوره کهیدا سی پرسیاری لیده کریت، نه گهر جوابی بداته وه رزگاری ده بیته، نه گهرنا تیا ده چیت، له و پرسیارانه: کی پیغه مبه رته؟ کهس ناتوانیت وه لایمی نه و پرسیاره بداته وه مه گهر خوی گه وره له دونیادا یارمه تی بدات بو به جیه یانی مه رجه کانی، له گوردا زمانی جیگری بکات له سر هق وه لامدانه وهی نه و پرسیاره، جا نه گهر وابوو نه و کات له داو پوریدا سوودی لی ده بینیت، له پورژیکدا که مال و مندا ل هیچ سویدی کی نامینیت جگه له و کهسه نه بیته که به دلکی ساغ و سه لیم و پر له باوه رپه وه ده گات به په روره دگاری، نه و مه رجانesh نه مانه ن:

① **گوپرایه لی فرمانه کانی پیغه مبه ر** صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: خوی گه وره فرمانمان پی ده کات که گوپرایه لی پیغه مبه ر صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم بین، ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اطَاعَ اللَّهَ﴾ (النساء: ۸۰) واته: هر کهس گوپرایه لی پیغه مبه ر بکات نه وه گوپرایه لی خوی کردوه، هره وه ها ﴿قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾، واته: پیان بللی نه گهر خوداتان خوش ده ویت شوینی من (موحه مبه ده) بکه ون، خوداش نیوهی خوش ده ویت، چونه به هه شتیش په یوه سته به گوپرایه لی (موحه مبه ده) صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم، وه پیغه مبه ر صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ده فرمویت: «كُلُّ امِّي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ ابَى. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ اطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ ابَى» (البخاری) واته: هه موو نوممه ته کهم ده چنه به هه شته وه مه گهر یه کی که نه یه ویت، و تیان نه ی پیغه مبه ری خوا جا کی نایه ویت؟ فرمووی: هه رکهس گوپرایه لی من بکات ده چیت به هه شته وه، هه رکه سیش پیغه رمانی من بکات نه وه نایه ویت.. جا هر کهس پیغه مبه ری خوش ده ویت ده بیته به گوپی بکات، چونکه گوپرایه لی به روبووی خوشه ویستییه.

② **باوه ر بوون به و شتانه ی که هه والی پی داوه:** هه رکهس له بهر شه هوه ت یان ئاره زووی خوی شتی که به درو بزانت که له پیغه مبه ر صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم وه به راستی و سه حیجی جیگر بو بیته، نه وه خوداو پیغه مبه ری به درو زانیوه، چونکه پیغه مبه ر صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم پاریزراوه له هه له و مه عسومه و درو ناکات، خوی گه وره ده فرمویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ (النجم: ۳) واته: پیغه مبه ر صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم له ئاره زووه وه قسه ناکات.

③ **دوور که وتنه وه له وهی نه هی لی کردوه:** سه رها دوور که وتنه وه له شیرک که گه وره ترین تاوان و گونا هه لای خودا، پاشان دوور که وتنه وه له گونا هه گه وره کان تا ده گاته گونا هه بچوک وشته مه کروه کان، به نه ندازه ی خوشویستنی پیغه مبه ر صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم موسلمان نیمانی زیاد ده کات، و هر کاتیکش نیمانی زیاد بوو چاکه ی خوش ده ویت و رقی له بیباوه ری و خراپه ده بیته وه.

④ **په رستن خودا تنها به و شیوه ی که پیغه مبه ر** صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم **فرمانی پی داوه:** نه سل وینه ما له عیبادته دا قه دهغه ونه کردنیه تی جگه له وه نه بیته که له پیغه مبه ر صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم وه پیان گه شته و بومان پوشتن کراوه ته وه، واته تنها به شتی و شیوازی که په رستن ده کریت که له شه ردا هاتوه، پیغه مبه ر صَلَّی وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ده فرمویت: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ اَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ» (مسلم) هر کهس عیبادته تی بکات که فرمانی نیمه ی له سر نه بیته لی وهر ناگیریت.

خالیکی گرنگ: ئەو بزانە کە خۆشویستنی پېغەمبەر ﷺ و ھەموو شتێک کە پېغەمبەر ﷺ ھیناویەتی واجبە و ھەر کەس رقی لە شتێک بێت کە پېغەمبەر ﷺ ھیناویەتی ئەگەر کاریشی پێ بکات بېباوە دەبیّت، خۆشویستنی تەنھاش بەس نییە، بەلکە دەبیّت پېغەمبەرت لە خۆت خۆشتر بویت، بۆیە ھەرکەس شتێکی خۆش بویت پێش خۆی دەخات، جا ھەر کەس راستگۆ بێت لە خۆشویستنی پېغەمبەردا ﷺ نیشانەکانی لەسەر دەردەکەویت وەک: شوینکەوتنی سوننەتی ئەو بە کردەو و زمان، دوورکەوتنەرە لەو شتانە قەدەغەیی کردوون، ھەروەھا لە خوو گرتن بە خووپە و شتەکانی ئەو لە خۆشی و ناخۆشییدا، چونکە وەک وتمان گۆپرایەلی بەروبومی خۆشەویستیە.

خۆشویستنی پېغەمبەریش ﷺ چەند نیشانەییەکی زۆری ھەیە لەوانە: زۆر باسکردن و سەلاوات دان لەسەری، ھەزکردن بە بینینی، بە گەورەگرتنی لە کاتی باسکردنییدا، ئیسحاق (پەحمەتی خۆی لێ بێت) دەلیت: ھاوھەلانی پېغەمبەر ﷺ کاتێک باسی پېغەمبەریان دەکرد خۆشویستیان ھەبوو تەزو بە لەشیاندا دەھات و دەگریان، ھەروەھا لە نیشانەکانی: رق لێبوونەو لە کەسانێک ئەو رقی لێبوون و دژیەتی ئەوانە ئەو دژیەتی کردوون، دوورکەوتنەو لەوانە دوورن لەسووننەتی ئەو و بەیدعیان کردووە و موناڤیقن، ھەروەھا خۆشویستنی ئەوانە پېغەمبەر ﷺ خۆشی و یستوون لە کەسوکاری و خێزانەکانی و موھاجیرین و ئەنصار، دژیەتی کردنی ئەوانە خۆشەویستەکانی پېغەمبەر ﷺ دژیەتیان کردووە، ورق لێبوونەو ئەوانە رقیان لێیان و جێیویان پێ ئەدەن، ھەروەھا شوینکەوتنی لە خووپە و شتە جوانەکانیدا و لە سەخاوەتیدا، عانیشە رەزای خۆی لێبێت دەلیت: رەوشتی پېغەمبەر قورئان بوو، واتە: تەنھا ئەو شتانە کردووە کە قورئان ڤەرمانی پێکردووە.

سێڤەتەکانی پېغەمبەر ﷺ: ئازاترین کەس بوو، بە تاییەتی لە گەرمەیی شەپدا، لە ھەموو کەس بەخشنەتر بوو بە تاییەتی لە رەمەزاند، لە ھەموو کەس زیاتر ئامۆژگاری خەلکی کردووە و بەرژووندى ئەوانی و یستوو، و بەسەبەرتین کەس بوو، و ھەرگیز تۆلەیی لەبەر خۆی نەکردۆتەو لە کەسانی تر، وە لە بەر پەزنامەندی خۆی گەرە لە ھەموو زیاتر زەحمەت و ئازاری کێشاو، و لە ھەموو کەس زیاتر خۆ بەکەمزان و مۆتەوازیع بوو لە پەوشتیدا، لە ھەموو کەس شەرمەنتر بوو، زۆر چاک بوو و بەباشترین کەس بوو بۆ چاکە کردن لەگەڵ خێزانەکانیدا، و لە ھەموو کەس بە سۆز و بە بەزەیی و میھرەبانتر بوو بەرامبەر بە خەلکی، چەندەھای شتی تریش کە پېغەمبەری خودا ﷺ لە ھەموو بواریکاندا سەرمەشق و پێشەوا بوو تێیاندا....

تەھارەت - خۇپاكر اكرتن

نويژ كه پاھى دوھمى ئىسلامە بەبى تەھارەت نابىت، تەھارەتیش بە ئاويان بە خۇل دەكرىت.

جۆرەكانى ناو: ۱- پاك: ئاويكى پاك و پاكرەوھى، بىدەست نويژى و لەشكرانى لادەبات و پىسى پاك دەكاتەوھ. **۲- پىس:** ئاويكى كەمە كە پىسى بەركەوتبىت، يان ئاويكى زۆر كە تام و پەنگ و بۇنى گۆپىيىت .

ناگادارى: ئاو زۆر بىت پىس نابىت، مەگەر پىسى يەككە لە سىفەتەكانى تام، پەنگ و بۇنى بگۆرپىت، ئاوى كەم پىس دەبىت بە بەركەوتنى پىسى. ئاوى زۆر ئەوھى كە لە قولەتەين زىاتربىت، كە نزيكەى (۲۱۰) لىترە .

قاپ و قاپچام: ھەموو قاپ و قاپچاڭ دەكرىت بەكاربەيتىت لە ئالتون و زىو نەبىت، لەو دووانەشدا گەر ئاويان تىدا بىت ئاوەكەى بۇ تەھارەت بەكاردىت، بەلام تاوانە، قاپ و قاپچاڭى كافران بەكار دەھىتربىت مەگەر بزائىن كە پىسە. پىستى مردارەوھىبوو: ھەمووى پىسە.

مردارەوھىبوو پىش دوو جۆرە: ۱- ئەوھى گوشتى ناخورىت. ۲- گوشتى دەخورىت بەس سەر نەبىراوھ، ئەم جۆرەيان گەر خۇشە بكرىت بەكاربەيتانى جائىزە لە شتى وشكدا نەك تەپ.
خۇپاكردەنەوھ: پاكردەنەوھى ئەوھى لە پىش و پاش دەردەچىت، ئەگەر بە ئاوبو پىيى دەلئىن (ئىستىنجا)، ئەگەر بە بەرد بوو (ئىستىجار).

مەرجهكانى خۇپاكردەنەوھ بە بەرد يان ھاوشىوھەكانى: دەبىت پاك بىت، موباح بىت، خواردن نەبىت، سىي يان زىاتربىت، خۇپاكردەنەوھ دراي ھاتنەدەرەوھى شت لە پاش و پىش واجبە، دواى سەرئاوكردن مانەوھ بىي خۇپاك كىردنەوھ زىاد لە كاتى پىيويست ھەرامە. **سەرئاوكردن و پىسايى و مىزكردن ھەرامە لە:** سەرچاوى ئاو، سەرە رېڭا، سىيەرى بەكارھاتوو، لە ژىر درەختى بەردار، پوكردەنە قىبلە لە دەشت دا، چوونە سەرئاو بە شتىكەوھ كە ئاوى خوداى تىدا بىت مەكروھە، ھەروھە قسەكردن لە سەرئاو، مىزكردەنە كونەوھ، دەست لىدانى فەرچ بە دەستى پاست، پوكردەنە قىبلە لەناو خانوودا، ئەمانە لە كاتى پىيويستدا جائىزە. موستەھبە شۆردن و بەردەكان تاك بن و ئاوبەرد بەيەكەوھ بەكاربىت.

سيواك: سونەتە بە دارىكى نەرمى تەپ وەك (اراك) - دار سيواك - لەم كاتانەدا بەكاربەيتانى باشتەر: كاتى نويژ، قورئان خوئىدن، دەستنويژ پىش ئاوپادان لە دەم، لەخەو ھەستان، چوونە ناو مزگەوت و خانوو، گۆپانى بۇنى دەم و ھاوشىوھەكانى.

دەستنويژ: پاھەكانى: ۱- دەم و چاوشۆردن و ئاوپادان لە دەم و ھەلمژىن بە لووت. ۲- دەست شۆردن لە پەنجەكانەوھ تا ئەنىشك. ۳- مەسحى ھەموو سەر و گۆي. ۴- پىي شۆردن بە قولەقاھەوھ. ۵- پىزىبەندىي بەو جۆرە. ۶- دوابەدواى يەك.

واجبەكانى: (بسم الله) كىردن، دەست شۆردن پىش خستە ناو ئاوسى جار گەر لە خەو ھەستابىت.

سوننەتەكانى دەست نويژ: سيواك كىردن، دەست شۆرىن لە سەرەتادا، پىشخستى ئاوپادان لە دەم و ھەلمژىنى بە لووت پىش شۆرىنى دەم و چاوشۆردن لە ئاوپادان لە دەم و ھەلمژىن بە لووت گەر بەرژوو نەبوو، دەست لە پىشى پىر وەردان، دەست خستە

به ينى په نجه كان و دهستپيكردنى له راسته وه، شورډنى ئەندامه كان دووباره و سى باره، هلمژين به لاي راست و مشكردن به لاي چهپ، دهست پيداھيتاننى ئەندامه كان، كردنى ئو كارانه به ريكويككى، دوعا كردن دواى تهاو بوون.

ئوھى كردنى باش نيه: دهستنويز به ئاوى سارد يان گهرم، شورډنى ئەنداميك له سى جار زياتر، لابرډنى ئاوى دهستنويز به ئەندامه كانه وه، شورډنى ناوچاو، وشكردنه وهى ئەندامه كان جائيزه.

ئاگادارى: (مضمضة) دهبيت ئاو له ناو دهمدا بجولنريټ، (استنشاق) يش دهبيت ئاو به لووت هلمژريټ نهك تهنه ئاوكردنه لووته وه، بهوشيوهش نهبيت نابيت.

چونيه تى دهستنويز: نيه تهيتان به دل، دواتر (بسم الله) كردن و دهست شورين، دواتر ئاوپادان له دم و هلمژينى به لووت و دواتر دم و چاوى دهشوات (سنوره كه شى: له سهره تاي شوينى قزپوان هه تا چه ناگه به دريژي له گوچكه وه بؤ گوچكه به پانى)، دواتر دهست و بالى دهشوات هه تا ئانيشكه كان و به ئانيشكه وه، دواتر مه سحى هه موو سهرى دهكات به سهر گوچكه كانيه وه، هه ردوو په نجهى شايه تمان و هاوشيوه كهى له دهسته چهپى دهخاته كونه گويكاني و په نجه كه لكانى دههينيت به سهر گويكانيدا، دواتر پييه كاني به قوله پاكانيه وه دهشوات.

ئاگادارى: ريش نهگه تهنهك بوو واجبه پيستي ژيرى بشوردرټ، نهگه پر بوو تهنه پووكه شه كهى. **مه سحى خوف:** خوف به رگى پييه، پيسته بيت يان شتى تر، نهگه ر صوف و هاوشيوهى بيت پي دهوترټ گوره ويى، مه سح كردن له سهر يان په وايه بؤ دهستنويز نهك بؤ له شكرانى. **مه سح كردن جائيزه به چهند مه رجيك:** ۱- له پيكردى خوف له كاتى هه بوونى دهست نويزدا. ۲- دهستنويزه كهى به ئاو بووبيت. ۳- شوينى فهرزه كه - ئوھى شورډنى واجبه- داپوشيت. ۴- خوفه كه حلال بيت. ۵- پاك بن.

عه مامه: مه سح كردنى به چهند مه رجيك دهبيت: ۱- له سهر پياودا بيت. ۲- شوينى عاده تى سهر داپوشيت. ۳- بؤ دهستنويز بيت. ۴- ئاو به كار بيت بؤ دهستنويز.

سهرپوش: دهبيت به چهند مه رجيك: ۱- له سهر ئافرهت بيت. ۲- بسورپته وه به ژير چه ناگه دا. ۳- بؤ دهستنويز بيت. ۴- ئاو به كار بيت بؤ دهستنويز. ۵- شوينى عاده تى سهر داپوشيت. **كاتى مه سح:** بؤ موقيم شه و رۆژيك و بؤ موسافير - مه سافه ي قصر ۸۵ كم - سى شه و سى رۆژ.

سهره تاي دهستپيكردن: دواى له پي كردن له كاتى دهستنويز نه مانه وه تا ئو كاته له رۆژى دوايى (۲۴ سعات) بؤ موقيم.

ئهنده زى مه سح: زۆربه ي لاسه رووى خوف له په نجه كانه وه تا قاچ، به په نجهى كراوه مه سح دهكريټ.

سوديك: ئوھى مه سحى كرد له سهره دا دوايى گه پايه وه ماله وه، يان له ماله وه بوو دوايى سهره رى كرد يان شكى هه بوو هه ر له سهره تاي مه سحه وه حوكمى موقيمى هيه.

جبهيره: وهك گرته نه گه چ و گرته وهى شوينى شكوى، مه سح كردن له سهرى په وايه به سى مهرج: ۱- پيوست بيت. ۲- له شوينى پيوست زياتر نه بيت. ۳- له دواى شورډنى

ئەندامەكانى پېش خۇي يەكسەر مەسح بىكرىت، ئەگەر گەچەكە زىاد لە پېيۋىستى داپۇشېبو دەبىت لايىرېت مەگەر مەترسى زەرەرىي لى بىكرىت ئەو كاتە مەسح بەسە.

چەند سودىك: *باشتر واپە ھەردوو خۇف بەيەكەو مەسح بىكرىت و لاي پاست پېش نەخرىت. *لاي ژىرەوھى خۇف و پارنەكەي مەسح ناكىت. *باش نىيە خۇف بشۇردىت لە باتى مەسح، يان مەسح دووبارە بىكرىتەو. *عەمامە و سەرپۇش دەبىت ژۆربەي مەسح بىكرىت. **ئەو شتانەي دەستىوژ دەشكىن:** ۱- ئەوھى لە پاش و پېشەو دەردەچىت، وەك مىز و پىسايى و (با) و مەنى و مەزى. ۲- لاجونى ئەقل بە خە و يان لەھۇشچوون، خەوى كەم بە دانىشتەوھە يان بە پېوھ دەستىوژ ناشكىت. ۳- ھاتنە دەرەوھى مىز و پىسايى لە شوئىكى تىر جەستەوھە. ۴- ھاتنە دەرەوھى شتىكى پىس جگە لە (مىز و پىسايى) گەر ژۆربو وەك خويى. ۵- خواردنى گوشتى و شتر. ۶- دەست لىدانى فەرچ بەبى بەرەست. ۷- دەست لىدانى زەكەر لە لايەن مېنەوھە يان بە پېچەوانەوھە بە شەھوھەتەوھە بەبى بەرەست. ۸- ھەلگەپانەوھە لە دىن.

ھەر كەس دىنبا بوو كە دەستىوژى ھەيە، دوايى كەوتە شكەوھە يان بە پېچەوانەوھە حىساب بۆ يەقىنەكەي دەكرىت.

غوسل: واجب دەبىت بە: ۱- ھاتنە دەرەوھى مەنى بە خۇشىيەوھە بۆ ھۇشيار، بۆ نوستو بە خۇشىيەوھە بىت يان نا. ۲- بىردنە ناوھەوھى زەكەر لە فەرچدا، ئەگەر ئاويش نەيەتەوھە. ۳- موسولمانبوونى كافىر و ھەلگەراوھە. ۴- بىننى خويىنى مانگانە - ھەيز. ۵- ھاتنە دەرەوھى خويىنى منالېبون. ۶- مردنى موسولمان.

فەرەكانى: ئاوبە ھەموو لەشدا كىردن بە نىەتى غوسل، بە ناو دەم و لوتەوھە.

بەتۇ شت خۇشتن - غوسل - كامىل دەكرىت: ۱- نىەت. ۲- بىسم اللە كىردن. ۳- شۆردنى دەست پېش خىستە ناو ئاوھەوھە. ۴- شۆردنى فەرچ. ۵- دەستىوژ ھەلگىرتن. ۶- سى جار ئاوبە سەرىدا بىكات. ۷- ئاوبە لەشيدا بىكات. ۸- دەست بە لەشيدا بېئىت. ۹- بەلاي پاست دەست پى بىكات.

ئەوھى بى دەستىوژ بىت ھەرامە: ۱- دەست لە قورئان بىدات. ۲- نوژ بىكات. ۳- تەواف بىكات. ئەگەر لەشى گران بىت، ئەوانى پېشووئى لەسەر ھەرامە و ھەروھە. ۴- قورئان خويىدن. مانەوھە لە مەگەوت بەبى دەستىوژ، ھەروھە كەراھەتى ھەيە خەوتن بەبى دەستىوژ و سەرفىردنى ئاوبە ژۆر بۆ غوسل.

تەيموم:

مەرچەكانى: ۱- نەبوونى ئاوبە. ۲- بە خۇلېكى: پاك، ھەلال، تۆزى ھەبىت، سوتاو نەبىت. **پوكنەكانى:** مەسحى ھەموو دەم و چاوب، دواتر دەستەكان ھەتا مەچەك، پىزىندىي، لەدواي يەكترى. **ئەوى بەتالى دەكاتەوھە:** ۱- ئەو شتانەي دەستىوژ بەتال دەكەنەوھە. ۲- ھەبوونى ئاوبە گەر تەيموم لەبەر بى ئاوبى كرايىت. ۳- نەمانى عوزرى تەيموم وەك ئەوھى لەبەر نەخۇشى تەيمومى كىردىت.

سونەتەكانى: ۱- پىزىندىي و دوابەدواي يەك. ۲- دواختىنى تا كۆتايى نوژ. ۳- زىكرى دواي دەستىوژ خويىدن دواي.

ئەۋەى مەكرهه تىايدا: چەند بارەكردنەۋەى دەست دان بە زەۋىيدا.
چۆننەتس: نىەت بەننەت و بسم الله بكات و دەست بدات بە زەۋىيدا يەك جار، دواتر دەست بەننەت بە دەم و چاۋىشىدا، دواتر يشتى دەستى راستى بە چەپى مەسح بكات و بە پىچەۋانەۋە.
لابردنى پىسى: پىسى دوو جۆرە: ۱- بە شۆردن پاك نابىتەۋە، ۋەك بەراز كە ھەرچەند بشۆردىت پاك نابىتەۋە. ۲- ھوكمى پىسىيەكى دروست بوۋە لەسەر شوپنەكى پاك ۋەك جلۇبەرگ و زەۋى.

پىسىيەكان بەم شىۋەيەس خوارەۋەن:

شەكان	ھوكمەكەيان
نەزەل	سەگ و بەراز يان ھەر شتەك كە گۆشتى ناخورىت لە بالندە و ئازەل كە قەبارەيان لە پشيلە گەرەترە، خۆيان و پاشەپۆيان پىسن ۋەك: مىز، پىسايى، تف، ئارەق، مەنى، پشانەۋە (ھەر شتەك لە دەميان دەرچىت).
نەزەل	۱- مرۆف: ھەموو پاشەپۆكانى پاكە ۋەك: مەنى، ئارەق، تف، شىر، بەلغەم، تەپپى فەرجى مەينە، تەنھا مىز و پىسايى و مەزى ۋەدى و خوين نەبىت كە پىسن. ۲- ئەۋەى گۆشتى دەرچىت: ھەموو پاشەپۆكانى ۋەك مىز، پىسايى، مەنى، ئارەق، لىك، پشانەۋە مەزى پاك.
نەزەل	۳- ئەۋەى زەحمەتە خۆتى لى بپارىزى: گويدريژ و پشيلە و ئەۋەى بچوكتەرە لە ۋەك مشك: لىك و ئارەنيان پاكە.
مردوو	ھەمووى پىسە تەنھا مرۆف نەبىت، ھەرۋەھا ماسى و كوللە و ئەو شتانەى خوينى نىيە ۋەك دوۋىشك و مېش و مېشولە پاك.
بىگيان	زەۋى و بەرد و ھاۋشپەيان پاك (جگە لەو شتانەى لەمەۋپىش باس كران).

چەند سوۋدىك: * خوين و كىم پىسن، گەر كەم بوو قەيناكە، گەر ھى ئازەلەكى پاك بوون. * خوين پاكە لە دور كاتدا: ۱- ھى ماسى. ۲- ئەۋەى لە دەمارى ئازەلى سەرپراۋدا دەمىنەتەۋە. * ئەۋەى لە ئازەلەكى گۆشت خوروا بە زىندوى لىبكرىتەۋە پىسە لەگەل (علقە، مضغە) دا. * لابردنى پىسى پىۋىستى بە نىەت نىيە، گەر بە باران لاچوو پاكە. * پىسى پاك دەبىتەۋە بە چەند مەرجىك: ۱- بە ئاۋى پاك بشۆرىت. ۲- بگوشرىتە دەرەۋى ئاۋەكە گەر بگوشرىت (ۋەك كەلوپەل). ۳- بە كراندن لابرىت، گەر شۆردن بەس نەبوو. ۴- گەر پىسى لە سەگەۋەبوو، ھەوت جار بە ئاۋ، ھەشتەم جار بە خۆل يان سابوون بشۆرىت.

ناگادارى: * پىسى لە سەر زەۋى گەر شل بوو ۋەك مىز، دەبىت ئاۋى پىدا بكرىت تا پەنگ و بۆنى نامىنەت، گەر قەبارەى ھەبوو ۋەك پىسايى، دەبىت پىسايەكە و شوپنەۋارى لابرىت. * گەر پىسىيەكە تەنھا بە ئاۋ لاچوو دەبىت بشۆرىت. * گەر شوپنى پىسايەكە ديار نەبوو شوپنەكە ھەمووى دەرچىت تا دلنيا دەبين لە لاچوونى. * ئەۋەى دەستنويزى گرت بۆ سوونەت جائىزە فەرزى پىۋە بكات. * ئەۋەى دەرەۋىت يان (باى) لى دەرچىت واجب نىيە خۆى پاك بكاتەۋە سەرئاۋ بكات - تەنھا دەتوانىت دەستنويز بگريت كاتىك ويستى نويز بكات.

حوکمه کانس تاييه ت به نافرته تان

(حوکمی خویننه سروشتیه کانی نافرته تان) یه کهم : خوینی حهیز و ئیستحازه

حوکمه کانی	مهسه له که
که مترین و زۆرتین ته مه ن که نافرته تیبیدا بکه ویتته حهیزه وه	لای که می (۹) سالة، نه گهر زووتر خوینی بی نی ئه وه ئیستحازه یه، سنوریش بۆ لای زوورو نییه.
که مترین کانی حهیز	شه و پۆژیک (۲۴) سعات، له وه که متر ئیستحازه یه.
پاکیی نیوان دوو حهیز	(۱۳) پۆژه، نه گهر پێش ته واو بوونی خوین هات ئه وه ئیستحازه یه.
زۆربه ی نافرته تان حهیزیان	شهش یان ههوت پۆژه.
نایا خوینی کانی سکپریی حهیزه ؟	ئه وه ی له نافرته ده رچیت له خوین، کیدره، زهر دایی ئیستحازه یه.
پاکیی لای زۆربینه ی نافرته تان	بیست و سێ یان بیست و چوار پۆژه.
چ کاتی که نافرته ده زانی ت پاک بو ته وه	نافره تان دوو چۆرن ۱. به بیینی لینجایی سپی ۲. به وشک بوونه وه ی فره ج له خوین و کیدره و زهر دایی، گهر له وانه بیت که لینجایی سپی نابینیت.
خوینی ته لڤ و زهر دایی که له فره ج دیت	گهر له پێش یان پاش حهیز بیت بی ئه وه ی به یینی هه بیت حهیزه، نه گهر به یینی هه بوو ئیستحازه یه.
نه و ناوانه ی که له کانی پاکیتی له فره جی نافرته ده رچیت	گهر پوون بوو یان سپی لینجی بوو پاکه، گهر کیدره و خوین و زهر دایی بوو پیسه، هه مووشیان ده ستنوژ ده شکین، گهر به رده وام بوو ئیستحازه یه.
گهر که سیک چه ند پۆژیک هه بوو بۆ حهیز له هه موو مانگی که دا و پێش ته واو بوونی پاک بوویه وه	حوکمی پاک ی هیه، گهر پاک بوویه وه نه گهر چی پۆژه کانی که زووتر خوینی تیدا ده بی نی ته واو نه کرد.
پاش و پێش که و تنی حهیز له کانی خۆی	ئه وه ی سیفات ی حهیزی تیدابیت حهیزه، به مه رجیک له نیوان دوو خوین بینیدا (۱۳) پۆژ پاک ی هه بیت (لای که می پاکیتی) نه گهر نا ئیستحازه یه.
نه گهر حهیز زیاد و که می کرد له پۆژه کانی ناسایی خۆی	حوکمی حهیزی هیه به مه رجیک له لای زۆری حهیز زیاتر نه بیت (۱۵ پۆژه).
نه گهر بۆ ماوه ی مانگی که به ته واوی نافرته خوینی بی نی یان زیاتر له وه	چه ند حاله تیک ی هیه: ۱. ئه وه ی کانی حهیزی خۆی له مانگه که دا زانی، ژماره ی پۆژه کانی شی ئه وه به گویره ی ژماره ی پۆژه کانی له کانی خۆیدا حهیزه، خوینه که ی جیاواز بیت یان نا. ۲. ئه وه ی کانی حهیزی ده زانی ت، به لام پۆژه کانی نازانی ت، شهش یان ههوت پۆژ له کانی حهیزی خۆیدا به حهیز داده نیت. ۳. ئه وه ی ژماره ی پۆژه کانی حهیزی ده زانی ت، به لام کاته که ی نازانی ت ئه وه له سه ره تای مانگی هجری وه به قه ده ر پۆژه کانی له حهیز دا ده بیت.

۱ حهیز: خوینیک ی ناسایی به بی نه خۆشی و مندالبون ده بینریت.

نیستحازه: بیینی خوین له غهیری کانی خۆی به هزی نه خۆشی و تیک چوونه وه.

جیاوازی نیوان حهیز و نیستحازه: ۱. خوینی حهیز خوینیک ی سوری تاریکه به لای په شدا ده چیت، خوینی نیستحازه سووری کراوه یه، وه ک خوینیک که له لووت دیت. ۲. خوینی حهیز خهسته و هه ندیک جار کلۆی تیدایه، خوینی نیستحازه پوونه وه ک خوینی برین وایه. ۳. خوینی حهیز بۆ ناخۆشه، زۆر جار بۆگه نه، خوینی نیستحازه بۆی وه ک خوینی ناسایی وایه.

۲ خوینی ته لڤ: خوینیکه له فره ج ده رده چیت، په نگی قاوه یی تۆخه.

۳ زهر دایی: خوینیکه له فره ج ده رده چیت، په نگی به لای زهر ددا ده پوانیت.

۴ لینجایی سپی: ئاوکی سپیه، له کانی پاک بوونه وه له فره ج ده رده چیت، پاکه، به لام ده ستنوژ ده شکینیت.

دوهم: زهيسانى - خوینى مندالبوون

مه سله	حوكمه كهي
نه گهر مندالې بوو خوینى نه بېنى	ئەو كاته حوكمی زهيسانى نييه، خوښوردنی له سهر نييه، پوژووه كەشى ناشكىت
بينىنى نيشانه كانى مندال بوون	خوین و ئاو و ئازارى پيش مندال بوون حوكمی زهيسانى نييه، به لكو ئىستىحازه يه
ئەو خوینى له كاتى مندال بووندا ديتته دهره وه	ئەو خوینى زهيسانه، هەتا ئەگەر مندالەكە نه هاته دهره وه يان نيوهى هاته دهره وه. هەر نويزيكيش كهوتە ئەو كاته وه له سهرى نييه و گيترانه وشى نييه. له و كاته وه به تهواويى مندالەكە له سكى دايكى ديتته دهره وه بۆ سهر زهوى.
كهى پوژه كانى زهيسان دهست پين دهكات لاس كهسى زهيسان	لاى كه مى نييه، دواى مندال بوون يه كسهر خوینى نه ما، خوڻى دهشوات نويز دهكات و چاوه پي تهواو كردنى (٤٠) پوژ ناكات
لاس زوڤى زهيسان	لاى زوڤى (٤٠) پوژ، له وه زياتر حسابى بۆ ناكريت و دهبيت خوڻى بشوات و نويز بكات، مه گهر بكه ويته كاتى ههيزى خوڻه وه (له پيش سكيپي) ئەو كاته به ههيز حسيپ دهكريت
نه گهر دووانهى بوو خوین دواى له بارچوون	پوژه كانى زهيسان له له دايك بوونى مندال يه كه مه وه دهست پين دهكات ئەگەر ته مەنى (٨٠) پوژ يان كه متر بوو، خوینەكهى دواى ئەو به ئىستىحازه حسيپه، ئەگەر دواى (٩٠) پوژ بوو زهيسان، ئەگەر له نيوان (٨٠) و (٩٠) دابوو، ئەو ئەگەر شكلى ئاده مى تيدا بوو ئەو زهيسان، ئەگەر نا ئىستىحازه يه
نه گهر له كاتى (٤٠) پوژدا پاك بوويه وه، دواتر خوینى بينى دواى تهواو بوونى (٤٠) پوژه كه	ئەگەر ئافرهت پاك بوويه وه له (٤٠) پوژدا، ئەو خوڻى دهشوات و نويز دهكات ئەگەر پيش تهواو بوونى (٤٠) پوژه كه جاريكى تر خوینى بينييه وه، ئەو زهيسان، به م شيوه به هەتا تهواو بوونى (٤٠) پوژ.

چەند ناگاداريهك: * ئەوهى ئىستىحازه بوو نويزى له سهرى واجبه، به لام بۆ هەموو نويزيک دەستنويز گرتنه وهى دهويت. * ئەگەر ئافرهت پيش خور ئاوابوون له ههيز و زهيسانى پاك بوويه وه: ئەو نويزى نيوه پۆ و عەسريشى له سهره، ئەگەر پيش نويزى به يانى پاك بوويه وه، ئەو نويزى مه غريب و عيشاي ئەو شه وهى له سهره. * ئەگەر كاتى نويز هاتبو دواتر كهوتە ههيز يان زهيسان ييه وه دواى پاك بوونه وه ئەو نويزهى له سهر نييه. * له سهر ئافرهت واجبه قزى بكاته وه بۆ غوسلى ههيز و زهيسانى، به لام بۆ جه نابهت پيوست ناكات. * جيماع كردن له كاتى ئىستىحازه دا مه كروه، به لام ئەگەر ميڤد پيوست بوو ئەو جائيزه. * له سهر ئافرهت واجبه بۆ هەر نويزيک دەستنويز بگريت له كاتى ئىستىحازه دا، هەتا خوینى ناميني. * دهكريت ئافرهت دهرمان بخوات بۆ دواخستنى يان كۆتايى هينانى ههيز به مه بهستى به جيهينانى ئەركه كانى ههچ يان پوژووكرتى په مەزان، به مه رجيك دهرمانه كه زهره رى نه بيت.

ئافرهت له نيسلام دا: ئافرهت وهك پياوه له پاداشت و پيزدا و به گويرهى كردار و ئيمان: پيغه مبه ر ﷺ ده فەرموئە « إِنَّمَا السَّاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ » (أبو داود) واته: (ئافره تان نيوه كهى ترى پياوانن) ، ده توانيت داواى مافى خوڻى بكات، يان نه هيشتنى زولم و ستهم له سهرى. خواى گه وره پووى فه رمانه كانى دهكاتە ئافرهت و پياو به يه كه وه، مه گهر له هەنديك شوينى تايبه تدا كه زۆر كه من به به راورد به وانى تر. شه رعيش تايبه ته نديتي

ثافرهت و پیاو ره چاو ده کات له پووی جهسته و توانا کانه وه، خوی گه وره ده فره مویت ﴿اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (المک: ۱۴) واته: ئایا نه و که سهی خه لقی کردون شاره زانیه به حالی دروستکراوه کان، خودا له تیف و زانایه.

ثافرهت کاری تایبه تی خوی هیه و پیاویش هه روه ها، تیکه لکردنی کاره کان هاوسه نگی ژیان تیک ده دات، هه تا ثافرهت به قه د پاداشتی پیاو وهر ده گریت کاتیک که له ماله وه دانیشته. له فره مووده دا هاتوو که نه سمائی کچی یه زید ده چیت بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ و ده لیت دایک و باوکم به قوریانت بیت من نوینه ری ثافره تانم، چونکه ده زانم هه ر ثافره تیک له پورژه لات بیت یان له پورژاوا هه مان پای منی هیه، خوی گه وره توی به هه ق ناردوو بۆ پیاوان و ژنان، ئیمه ش باوه رمان به تو هیئا و به و خوییه ی توی ناردوو، به لام ئیمه ی ثافره تان زور بوارمان نییه، له ماله وهین، شه هوته ی ئیوه تیر ده کهین، مندالتان بۆ هه لده گرین، ئیوه ی پیاو خوی گه وره فه زلی داون به سه ر ئیمه دا به جومعه و جه ماعه ت و سه ردانی نه خۆش، شوینکه وتنی مردو، جه ج له دوی جه ج، له هه موان گه وره تر جه ج کردن له پیناوی خوادا و کاتیک یه کیک له ئیوه ده چیت بۆ جه ج و عومره و جه ج، ئیمه ماله که ی بۆ ده پاریزین، جلی بۆ ده چین، منداله کانی بۆ به خیو ده کهین، نه ی پیغه مبه ری خودا ئیمه چه ندیک له و پاداشتانه دا به شدارین؟ پیغه مبه ر ﷺ پووی وهر گپرا به لای هاوه له کانیدا و فره مووی « هَلْ سَمِعْتُمْ مَقَالَ امْرَأَةٍ قَطُّ أَحْسَنَ مِنْ مَسْأَلَتِهَا فِي أَمْرِ دِينِهَا مِنْ هَذِهِ؟! » واته: (ئایا ئیوه گوفتاری له وه باشترتان بیستوو له پرسیری نه م ثافره ته له باره ی دینه که یه وه؟ وتیان نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ گومانمان نه ده برد ثافره تیک پئی بکه ویته ئاوه ها پرسیاریک، دواتر پیغه مبه ری خوا ﷺ پووی کرده ثافره ته که و فره مووی « انْصَرَفِي أَتَيْتَ الْمَرْأَةَ، وَأَعْلَيْتِ مَنْ خَلَقَكَ مِنَ النِّسَاءِ أَنْ حُسْنَ تَبَعْلِ إِحْدَاكُنَّ لِرَوْجِهَا، وَطَلَبَهَا مَرْضَاتُهَا، وَإِتْبَاعُهَا مُوَافَقَتُهُ تَعْدِلُ ذَلِكَ كُلُّهُ » (رواه البیهقی فی شعب الإیمان) واته: (بپو به ثافره تانی دوی خویش بگه یه نه که هه ر ثافره تیک له گه ل میرده کهیدا باش بیت، به دوی په زامه ندی نه ودا بگه پیت، به قسه ی بکات، نه و پاداشتی به نه ندازه ی نه و هه موو شتانه ی که تو وت ده بیت، دواتر ثافره ته که له خویشیدا، به دهم (لا إله إلا الله) و (الله اکبر) کردنه وه گه رایه وه.

له فره مووده یه کی تر دا هاتوو که (هه ندیک ثافره ت هاتن بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ وتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ پیاوان پاداشتی زیاتریان هیه به جه ج کردن له پیناوی خوادا، ئایا هیچ کاریک هیه که ئیمه بیکهین و به قه د نه وان خیرمان بگات؟ فره مووی « مَهْنَتُهُ إِحْدَاكُنَّ فِي بَيْتِهَا تُذَرُّكَ عَمَلُ الْمَجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ » (البیهقی) واته: ئیش و کاری ماله وه تان به قه د جه جاد له پیناوی خوادا خیری هیه.

به لکو چاکه کردن له گه ل که س و کار که ثافرهت بیت به خیریکی زور گه وره ی داناوه پیغه مبه ر ﷺ ده فره موویت « مَنْ أَنْفَقَ عَلَى ابْنَتَيْنِ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ذَوَاتِي قَرَابَةٍ يَحْتَسِبُ الثَّقَفَةَ عَلَيْهِمَا حَتَّى يَكْفِيَهُمَا اللَّهُ أَوْ يُغْنِيَهُمَا مِنْ فَضْلِهِ كَأَنَّا لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ » (أحمد و الطبرانی) واته: (هه رکه س خه رجی دوو کچ یان دوو خوشک یان دوو ثافره تی خزمی کرد له به ر خودا هه تا خوا پرزیان ده دات یان ده وله مه ند ده بن، نه و دووانه ده بنه به ربه ستی ئاگر بوی).

هه نديک حوکمی په یوه ست به نافرته تانه وه

★ حه رame پیاو خه لوه ت بکات له گهل نافرته تیک نه گهر مه حره می له گهلدا نه بیټ.^۱ پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموویټ « لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي حَرَمٍ » (متفق علیه) واته: (هیچ پیاویک به ته نها له گهل نافرته نه بیټ نه گهر مه حره میان له گهل نه بیټ).

★ بۆ نافرته هه یه نویژ له مزگه وت بکات نه گهر ترسی فه سادی نه بوو، نه گهرنا که راهه تی هه یه، عانیشه ده لیټ: نه گهر پیغه مبه ر نه و شتانه ی نه مړی نافرته تانی ده بیینی مه نعی مزگه وتی لی ده کړدن هه روه ک چۆن نافرته تانی به نی ئیسرائیل مه نع کران. (متفق علیه) ..

★ هه روه ک چۆن نویژی پیاو له مزگه وت خیری چه ند باره هه یه نویژی نافرته تیش له مالدا خیری زیاتره، له فه رمووده یه کی تر دا هاتوه، نافرته تیک دیته لای پیغه مبه ر ﷺ و پیی ده لیټ: نه ی پیغه مبه ری خودا من چه ز ده که م له مزگه وت له گهل تو نویژ بکه م، ته ویش ده فه رموویټ: « قَدْ عَلِمْتُ أَنَّكَ تُحِبُّ الصَّلَاةَ مَعِي، وَصَلَاتُكَ فِي بَيْتِكَ خَيْرٌ مِنْ صَلَاتِكَ فِي حُجْرَتِكَ، وَصَلَاتُكَ فِي حُجْرَتِكَ خَيْرٌ مِنْ صَلَاتِكَ فِي دَارِكَ، وَصَلَاتُكَ فِي دَارِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِ قَوْمِكَ، وَصَلَاتُكَ فِي مَسْجِدِ قَوْمِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِي » (أحمد). واته: نویژی نافرته له مالی خو ی خیری زیاتره له مزگه وت، له مزگه وتی نزیک خیری زیاتره له هی دوور، نه گهر مزگه وتی پیغه مبه ریش بیټ ﷺ، له فه رمووده یه کی تر دا ده فه رموویټ « خَيْرُ مَسَاجِدِ النِّسَاءِ بِيُونُثْنٍ » (أحمد) واته: (باشترین مزگه وتی ژنان ماله کانیانه).

★ نافرته نه گهر مه حره می نه بوو له گهلدا بچیت بۆ چه ج، چه ج و عه مره ی له سه ر واجب نییه و سه فه ر کړدنیشی به بی مه حره م جائیز نییه، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموویټ « لَا تُسَافِرُ امْرَأَةٌ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ إِلَّا مَعَ ذِي حَرَمٍ » (متفق علیه) واته: (نافرته سه فه ری سی پوژ زیاتر نابیت بکات نه گهر مه حره می له گهل نه بوو).

★ حه رame نافرته زیاره تی قه برستان بکات و شوینی جه نازه بکه ویت، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموویټ « لَعَنَ اللَّهُ زَوَارَاتِ الْقُبُورِ » (الترمذي) واته: (له عنه تی خودا له و نافرته تانه ی سه ردانی گوړه کان ده که ن). دایکی عه تی ده لیټ (قه ده غه مان لیکراوه که شوینی جه نازه بکه وین، به لام جه ختمان له سه ر نه کراوه ته وه) (مسلم) .

★ بۆ نافرته هه یه قزی په نگ بکات به هر په نگیک ته نها که راهه تی هه یه به په ش، به مه رجیک خه له تاندنی داواکاری تیدا نه بیټ.

★ واجبه میراتی نافرته بدریت و نه دانی حه رame، له پیغه مبه روه ﷺ ده گپړنه وه « مَنْ قَطَعَ مِيرَاثَ وَارِثِهِ؛ قَطَعَ اللَّهُ مِيرَاثَهُ مِنَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » (ابن ماجه) واته: (هر که س میراتی له خاوه نه که ی گرتنه وه، خوی گه وره له به هشت بی به شی ده کات) .

★ واجبه له سه ر میړد نه فه قه ی ژنه که ی بکات ته ویش شتانیکن که نافرته به بی نه و شتانه نایکریټ وه ک، خواردن، جلو به رگ، خانوو به گوړه ی توانا.

^۱ مه حره م نه وانه ن که به هه تاهه تایی جائیز نییه شوین پي بکات وه ک: باوک، باپی، به ره وژوړ، کوپ، کوړه زه، به ره وخواړ، برا، کوړه کانی، کوړانی خوشک، مام، خال، باوکی میړد، به ره وژوړ، کوپی میړد، به ره وخواړ، باوک و برا و کوپ له شیرده وه، میړدی کچ، میړدی دایک.

خوای گه وره ده فهرمویت ﴿لَيْفَقْ دُوسَعَوْ مِّنْ سَعِيٍّ وَمَنْ قُرِعَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ، فَلَيْفَقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ﴾ (الطلاق: ۷) واته: با ئه وانه ی دهوله مندن به گویره ی توانایان نه فقهه بکن و ئه وانه شی هه ژارن به گویره ی توانایان ئه گهر میردی نه بوو نه فقهه ی واجبه له سهر باوکی، برای، کوپی، ئه گهر خزمی نه بوو خه لکیی نه فقهه ی بکیشن خیره، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ كَالَّذِي يَقُومُ اللَّيْلَ وَيَصُومُ النَّهَارَ» (متفق علیه) واته: (ئه وه ی یارمه تی بیوه ژن و هه ژار ده دات به به رده دامی وهك ئه وه كه سه وایه له پیناو خوای گه ورده تیده كوشیت، یان وهك ئه وه كه سه وایه كه به شه و شه و نویت ده كات و به پوژ به پوژو ده بیئت).

★ ئافره تان زیاتر هه قی به خپوکردنی منداله كه یان هه یه، ئه گهر شوو نه كاته وه نه فقهه كه ی له سهر باوکی منداله كه یه.

★ باش نییه سه لام كردن له ئافره ت به تاییه تی گهر گهنج بوو یان ترسی فه سادی لی ده كرا.
★ سونه ته تاشینی توکی بهر، هه لكیشانی توکی بن بال، قرتاندنی نینوك له هه موو هه یینییه كدا، باش نییه له چل پوژ زیاتر وازی لی به یئری.

★ هه لكیشانی مووی ده موچاو حه رامه به برؤكانیشه وه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت «لَعَنَ اللَّهُ النَّامِصَةَ وَالْمُتَنَمِّصَةَ» (ابوداود) واته: (له عنه تی خودا له وه كه سه ی مووی ده موچاوی هه لده كیشیت و له وه كه سه ش كه بوی ده كات).

★ تازی گرتنه وه: حه رامه ئافره ت تازی بار بیئت له سی پوژ زیاتر ئه گهر بۆ میرده كه ی نه بیئت، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت «لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُحَدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ إِلَّا عَلَى رُؤُوسِهَا» (مسلم) واته: (جانیز نییه بۆ ئافره تیک كه برؤای به خودا و پوژی دواپی هه بیئت خوی تازی بار بکات له سی پوژ زیاتر مه گهر بۆ میرده كه ی نه بیئت).

بۆ میرد واجبه چوار مانگ و ده پوژ تازی بار بیئت، له وه ماوه شدا جلی پهنگا و پهنگ له بهر نه كات، هه روه ها به كارهیانی خه نه، میکیاج، كل، پوژ، به لام بوی هه یه نینوكی بکات و مووی هه لكیشیت و خوی بشوات، له بهر كردنی یهك پهنگ وهك رهش واجب نییه، ئه وه ماوه یه ش ده بیئت له وه ماله دا بیئت كه تییدا بوون كاتیک میرده كه ی مردووه، نابیئت بگوازیته وه، نابیئت له مال ده ربچیت بۆ کاری پیویست نه بیئت.

★ حه رامه ئافره ت قزی بتاشیت گهر پیویست نه بوو، كورته كرده وه ی جانیزه به مه رجیک وهك پیاوی لینه كات، پیغه مبه ر ﷺ (له عنه تی خودا له وه ئافره تانه ی خویان وهك پیاو لیده كهن) «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُتَشَبِّهَاتِ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ» (الترمذی) یان وهك ئافره تی بیباوه پ، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت «وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» (ابوداود) واته: (ئه وه ی خوی چواند به قه ومیک له وانه).

★ ئافره ت كاتیک له مال ده رده چیت ده بیئت به بهرگیك خوی داپوشیت كه ئه م مه رجانه ی تییدا بیئت: ۱- هه موو به دهن داپوشیت. ۲- نابیئت جوانکاری بیئت له خویدا. ۳- ئه ستوور بیئت. ۴- فراوان بیئت، تهسك نه بیئت. ۵- عه تری پیوه نه بیئت. ۶- له بهرگی پیاوان نه چیت. ۷- له بهرگی بیباوه پان نه چیت. ۸- ژور زهق نه بیئت به شیوه یهك هه موو كه س سه رنجی بدات (ثوب شهرة).

حرامه بهرگیک له بهر بکړیت که وینه ی ئاده می یان گیاندارانی تیدا بیت، هه لواسینی، داپوشینی دیوار پی، فروشتنی جائیز نییه، عه ورته ی ئافره ت له گه ل که سانی تر دا سی جوړه: ۱- میړد: ده توانیت هه موو گیانی ببینیت. ۲- ئافره ت و پیاوانی مه حره می: ده توانن ئه وه ی به ئاسایی دهرده که ویت ببینن وهك: دهم و چاو، قز، مل، ده ست، قاچ. ۳- پیاوانی تر: نابیت هیچ کوپی ببینن بؤ پئویستی نه بیت وهك: داخوایی، چاره سر، یان هر شتیکی تری پئویست، چونکه فیتنه ی ئافره ت له دهم و چاویدایه، فاتیمه ی کچی مونزیر ده لیت: (دهم و چاومان داده پوښی، نه گهر پیاوی لیبوایه) الحاکم. عائیشه خوا لپی رازی بیت ده لیت: (کاتیک ده چوین بؤ حه ج له پښه که پیاوانمان پی ده گه یشته دهموچاومان داده پوښی و که پته دهبون هه لمان ده دایه وه) (ابوداود).

✱ عیدده: چه ند جوړیکن: ۱- حامیله: عیده ی ته لاق و مردن دانانی منداله که یه تی. ۲- میړد مردو: عیده که ی چوار مانگ و ده پوړه. ۳- ته لاق دراو که هیشتا حه یزی هیه: عیده که ی سی حه یزه، عیده که ی به پاکبونه وه له حه یزی سییه م ته واده بیت. ۴- ئه وه ی له حه یزه وه ستاوه: عیده که ی سی مانگ، عیده ی ته لاق دراو به ته لاقی په جی، ده توانیت له گه ل میړده که ی بمینیت هه هتا عیده که ی ته واده بیت. په نگه خوی گهره پیکیان بهینیت هه، له واده شدا جائیزه میړد هر شوینکی ببینیت و له مالیکدا به تنه ا بن، گهراندنه وه که ی رازیوونی ژنه که ی پئویست نییه، په جبه که ش به وشه ی (راجعتک) یان به جیماع ده بیت و ده کړت.

✱ ئافره ت ناتوانیت خوی به شوو بدات، پیغمبر ﷺ ده فهرمویت « أَيْمًا امْرَأَةً نَكَحَتْ بَغَيْرِ إِذْنٍ وَلَيْسَ بِهَا فَتَنَاحُهَا بَاطِلٌ » (ابوداود) واته: (هر ئافره تیک به بی ئیزنی وه لی شووی کرد ئه وه شووکرده که ی به تاله)

✱ حه رame ئافره ت قزی ده سترکد بکاته سه ری یان خال بکویت، ئه مانه ش گوناھی گهره ن، پیغمبر ﷺ ده فهرمویت « لَعَنَ اللَّهُ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ وَالْوَأْسِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ » (متفق علیه) واته: (له عنه ت له و ئافره ته ی پرچ ده داته یه کیکی تر، له وه ش له سه ری ده کات، له وه ی خال ده کوتی له وه ی بوی ده کوتن).

✱ حه رame ئافره ت داوی ته لاق بکات به بی هو، پیغمبر ﷺ ده فهرمویت « أَيْمًا امْرَأَةً سَأَلْتُ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ » (ابوداود) واته: (هر ئافره تیک داوی ته لاقی له میړده که ی کرد به بی ئه وه ی خراب بیت، بونی به هه شتی لی حه رame).

✱ له سه ر ئافره ت واجبه گوپرایه لی پیاو بکات به گوپره ی توانا، به تایبه تی بؤ کاری سه رجیی، پیغمبر ﷺ ده فهرمویت « إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ، فَبَاتَ غَضْبَانًا؛ لَعْنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَصْبَحَ » (متفق علیه) واته: (نه گهر ئافره ت میړده که ی بانگی کرد بؤ سه رجیی و به قسه ی نه کرد و میړده که ی به په سه ستاوی خوت، فریشته ی خوا له عنه ت له و ئافره ته ده کن تا به یانی ده بیت هه).

✱ حه رame ئافره ت عه تر له خوی بدات نه گهر زانی له کاتی چونه دهره وه ی پیاو دپته پښکای، چونکه پیغمبر ﷺ ده فهرمویت: « إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا اسْتَعْظَرَتْ، فَمَرَّتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا، فَهِيَ كَذَا وَكَذَا؛ يَغْنِي زَانِيَةً » (ابوداود) واته: (نه گهر ئافره ت عه تری له خوی دا و به لای پیاودا پویشته بؤ ئه وه ی بونی بکن ئه وه وایه و وایه، واته زیناکه ره).

نویژ و بانگ و قامهت فهرزی کیفایه یه له سهر پیاوان له شاردا، سوتنه ته بۆ تاکی پښوار، که راهه تی هه یه بۆ ئافرهت، پښ کاته که ی جائیز نییه، جگه له نویژی به یانی که دوی نیوه ی شه و جائیزه بانگی یه که می بدریت.

هه رجه کانی نویژ: ۱- موسولمانیتی. ۲- عاقل. ۳- ته میز. ۴- ده ستنویژ و توانایی. ۵- کاتی هاتبیت: کاتی نویژی نیوه پۆ ده ست پیده کات کاتیڤ خۆر له ناوه پاستی ئاسمان لاده دات (زوال) هه تا سیبه ری شته کان به قه د خۆیانی لۆ دیت، دوی ئه وه کاتی نویژی عه سه ره، باشتین کاتیشی تا سیبه ری شته کان دوو هیته ده ی خۆیانی لۆ دیت و هه تا خۆر ئاوابوونیش کاتی ده بیت: دواتر کاتی نویژی مه غریبه تا سورایی خۆر نامینیت، دوی کاتی عیشا دیت، باشتین کاتی تا نیوه ی شه و هه تا شه به ق ده دات، دوی کاتی به یانییه تا خۆر که وتن.

۶- عه وره ت داپۆشین. ۷- پاکی به دهن و جل و به رگ، شوینه که به گویره ی توانا. ۸- پوورده قبیله به گویره ی توانا. ۹- نیه ت.

پوکنه کانی نویژ: چواره پوکنه: **۱- وه ستان له فهرزا له گه ل توانادا. ۲- ته کبیره ی ئیحرام. ۳- خویندنی فاتح. ۴- پکوع له هه ر پکاتیکدا. ۵- هه لسانه وه له پکوع. ۶- پاست بوونه وه، وه ستان دوی پکوع. ۷- سوچه بردن له سهر حه وت ئه ندام. ۸- دانیشتنی نیوان سوچه کان. ۹- ته حیاتی دووه م. ۱۰- دانیشتنی ته حیات. ۱۱- سه لاوات دان له سهر پیغه مه به ر و عه د له ته حیاتی دووه م. ۱۲- سه لامدانه وه ی یه که م. ۱۳- وه ستان له جو له دوی هه موو پوکنیک. ۱۴- ته رتیبی ئه م پوکنانه، ئه م پوکنانه ش ده بیت له نویژدا هه موو هه بن، هه ر دانیه کی نوکسان بیت ئه و پکاته به تال ده بیت وه به هه ل بیت یان ئه نقه ست.**

واجبه کانی نویژ: هه شتن: **۱- هه موو (الله اکبر) هه کان جگه له هی ئیحرام. ۲- وتنی: (سمع الله لمن حمده) بۆ ئیمام و به ته نها. ۳- وتنی (ربنا ولك الحمد)، له کاتی هه ستانه وه له پکوع. ۴- وتنی (سبحان ربی العظیم)، له پکوعدا جارێک. ۵- وتنی: (سبحان ربی أعلی)، له سوچه دا جارێک. ۶- وتنی: (رب اغفر لی) له نیوان دوو سوچه دا. ۷- ته حیاتی یه که م. ۸- دانیشتنه که ی (ته حیات). ئه م واجبانه گه ر به ئه نقه ست ته رک بکری نویژ به تال ده کاته وه، ئه گه ر به هه ل بوو سوچه ی سه هوو ده بریت.**

سوننه ته کانی نویژ: کردار و گوفتاری هه یه، به نه کردنی هه ر شتی که له وانه نویژ به تال نابیت وه، ئه گه ر به ئه نقه ستیش بیت.

سونه ته گوفتاریه کان: دوعای (استفتاح، کردنه وه ی نویژ)، وتنی (أعوذ بالله من شیطان الرجیم) (بسم الله) کردن، وتنی (ئامین) پاش ته واو کردنی خویندنی سورته ی (الفاتحه)، ده نگ هه لبرین له و نویژانه ی که قورئانی به ده نگی به رز تیدا ده خوینریت، خویندنی قورئان دوی (الحمد)، ده نگ هه لبرینی ئیمام بۆ (مأموم) نابیت، به تاکیش که یقی خۆیه تی. وتنی: **حمداً کثراً طیباً مبارکاً فیه ملء السموات والأرض وملء ما بینهما وملء ما شئت من شیء**

^۱ **عه وره ت:** ئه ندای زازوی و ئه و شوینانه ی شه رمی لۆ ده کری، هی حه وت سالانی کوپ ته نها پښ و پاشه، ده سالان نیوان ئه ژۆ و ناوکه، ئافره تی ئازادی بالڤ هه موو به ده نیه تی ده م و چاوی نه بیت، له نویژدا داپۆشین باش نییه، گه ر لای پیاویدا بوو ده بیت ده م و چاویشی داپۆشیت، ئه گه ر نویژی کرد و ته وافی کرد شوینکی به ده ره وه بوو وه ک بالی، عیباده ته که ی به تاله، پاش و پښ له هه موو کاتیکدا ده بیت داپۆشراو بیت ته نانه ت له کاتی ته نهایی و تاریکییدا که راهه تی هه یه دانه پۆشراو بیت ته نها بۆ کاتی پښووست جائیزه دانه پۆشراو بیت.

بعد پاش ووتنى **(ربنا ولك حمد)**، وتنى جارئك زياتر له خویندنى زیکره کانی پکوع و سوجه دا، وه ووتنى **(رب اغفرلى)** و دوعا کردن پیش سه لامدانه وه.

سوننه ته کردارییه کان: دهست بهرز کردنه وه له کاتى: **(الله أكبر)** ی ئیحرام، ههستانه وه له پکوع و چوون بۆ پکوع، ههستانه وه له ته حیاتی یه کهم، دهستی راست خستنه سه ردهستی چهپ له ژئیر سنگدا له کاتى وهستاندا، سهیرکردنى شوینى سوجه، قاچ بلاو کردنه وه، له کاتى چوون بۆ سوجه له پیشا ئه ژئو دانان، دواى دهسته کان، دواى ناوچه وان و لوت، هه بوونی بهین له کاتى سوجه دا له نیوان، بال و لاکه له، سک و پان، پان و قاچ، ههردوو ئه ژئو له یه که جودابیت، ههروه ها ههردوو پی و په نجه کانی به زهوییه وه بن، دانانى دهست له پال شاندا به کراوه یی و په نجه کان به یه که وه: له کاتى ههستان سه ر سنجى پی و ئه ژئو و دهسته کان، له ته حیاتی یه که مدا پییه کی رابخات و له سه رى دابنیشیت و پییه که ی تری ریك له سه ر سنجى پی رابگریت (مقرشا)، له دووه مدا پیى راستى رابگریت و چه پی بخاته بۆشایی بهینى پیى راستى و قاجیییه وه (تورکا)، دانانى ههردوو دهست له سه ر پانه کانی به کراوه یی و په نجه به یه که وه بوو له نیوان دوو سوجه که دا، ههروه ها له کاتى ته حیاتدا، به لام لای راست له کاتى ته حیاتدا په نجه کانی ده نوقینى ته نها په نجه ی شایه تمان نه بیئت له کاتى زیکو دوعادا ئیشاره تی پیده کات وهك ئاماژه به ته نها یی خدا، لاکردنه وه به لای راست و چه پدا بۆ سه لام دانه وه و سه لام دانه وه ی لای راست له پییشدا.

سوجه ی سه هو: سوننه ته گهر گوشتاریکی له جیگای خویدا نهوت، وهك خویندنى قورئان له سوجه دا، ههروه ها کردنى ئاساییه گهر سوننه نیکی ته رك کرد، واجبه، گهر پکوعى زیاده ی برد، یان سوجه، یان وهستان یان دانیشتن، یان سه لامى دایه وه پیش ته واو بوون، یان قورئانه که ی به هه له خوینده وه به جۆریك واتا که ی ده گۆری یان واجبیکی ته رك کرد، یان گومانی هه بوو که کرداریکی زیاد کردوو له کاتى کردنه که ی دا.

نوێژ به تال ده بیته وه گهر سوجه ی سه هو ی واجب به ئه نقه ست واز لى بهینیت، ده توانیت دوو سوجه ی سه هو له پیش یان له پاش سه لام ئه نجام بدات، گهر بیرى چوو کاتى زۆرى بهین بوو پیویست ناکات.

چوینیتى نوێژ: له کاتى ههستان بۆ نوێژ پوو ده که یته قیبله و ده لیئت **(الله أكبر)** ئیمام به دهنگى بهرز ده لیئت له گه ل **(الله أكبر)** هکانى تر دا بۆ ئه وه ی ئه وانیه دواى گوئیان لى بیت و ئه وانى تر به دهنگى نزم **(الله أكبر)** ده که ن، له کاتى **(الله أكبر)** دا دهسته کانی تا نزیک شانى بهرز ده کاته وه و دواى دایان ده گریت و به دهستی راست دهستی چهپ ده گریت و له ژئیر سنگیدا دایان ده نیئت، سهیرى شوینى سوجه ده کات، دهست پیده کات به وه ی له سوننه تدا هاتوو وهك: **سبحانک اللهم وبحمدک وتبارک اسمک وتعالی جدک ولااله غیرک**، دواى **(أعوذ بالله من الشیطان الرجیم)** ده کات، دواى **بسم الله**، دواى **(الحمد)** ده خوینیت، بۆ ماموم باشترا وایه له کاتى بیدهنگى ئیمامدا بیخوینیت ئه گهر نوێژى جههرى بوو، واجبه خویندنى له نوێژى نهینیدا، دواى هه ندیک قورئان ده خوینیت، له به یانیدا سوننه ته سوپه تی درێژ بخوینیت، له مه غریبدا سوپه تی کورت، له نوێژه کانی تر دا مامناوه ند، سوپه تی درێژ وهك سوپه تی **(ق)** هه تا **(عم)**، مامناوه ند **(عم)** هه تا **(الضحی)**، کورت **(الضحی)** هه تا **(الناس)**.

له نوێژى به یانى و دوو پکاتى یه که می مه غریب و عیشا ئیمام به دهنگى بهرز قورئان ده خوینیت، له وانى تر دا به شاراوه یی ده خوینیت، دواى **(الله أكبر)** ده کات و ده چیته پکوع

و دهسته کانی دهخاته سهر ئه ژتوکانی و په نهجه کانی بلاو دهکاته وه و پشستی پړک پاده گریت له گه ل سهریدا، دوايي ده لیت (سبحان ربي العظيم) سى جار دوايي سهر بهرزه دهکاته وه و ده لیت (سمع الله لمن حمده)، کاتیک راست بوو وه به پيوه ده لیت: ربنا ولك الحمد، حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه ملء السموات و ملء الأرض و ملء ما شئت من شيء بعد، دوايي (الله أكبر) دهکات و ده چیته سوچه، بالی جیا دهکاته وه له لاکه له سکی له پانه کانی، دهستی لای شانیه وه داده نیت، پرووی په نهجه قاجی و دهستی دهکاته قبیله، دوايي ده لیت (سبحان ربي الأعلى)، سى جار، ده توانی هندی دوعای تری سوننه بکات یان هر دوعایه ک خوئی حه ز بکات، سهر بهرزه دهکاته وه و (الله أكبر) دهکات، پی چپی پاده خات و له سهری داده نیشیت، پی راستی پاده گریت و پرووی په نهجه کانی دهکاته قبیله، یان هر دوو پی پړک پاده گریت و په نهجه کانی پروو دهکاته قبیله و به سهر پاژنه کانی داده نیشیت و ده لیت: (رب اغفر لي) دوو جار، ده توانیت هم زیاده شی بخاته سهری: وارحمني واجبرني وارزقني وانصرني واهدني وعافني، دوايي سوچه دی دووهم ده بات وه که یه که م، دوايي هله ده سیته وه و پکاتی دووهم هر به شیوه ی یه که م دهکات که ته و او بوو بۆ ته حیاتی یه که م داده نیشیت (مفترشا) و دهستی چه پ دهخاته سهر پانی چه پ و راستی له سهر راست داده نیت و دهستی ده نوقینیت ته نها په نهجه شایه تومانی نه بیت که ئیشاره تی پیده کات، دوايي ده لیت: التحیات لله والصلوات والطیبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبرکاته السلام علينا وعلى عباد الله الصالحین، أشهد ان لا إله إلا الله و أشهد أن محمداً عبده و رسوله. دوايي (الله أكبر) دهکات و هله ده سیته وه بۆ پکاتی سیهم و ئینجا چواره م، به لام دهنگ بهرزه ناکاته وه تیایاندا و ته نها فاتحه (الحمد) ده خوینیت و دوايي بۆ ته حیاتی دووهم داده نیشیت به (تورك) دوايي ته حیاتی ده خوینیت وه که یه که م و نه مه ش زیاد دهکات (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد، و بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد) سونه ته دوايي ئه وه بلیت (أعوذ بالله من عذاب النار و عذاب القبر و فتنة المحيا و الممات و فتنة المسيح الدجال) یان هر دوعایه کی تر له فه رموده دا هات بیت، دوايي سه لام ده داته وه به لای راستدا و ده لیت: السلام عليكم ورحمة الله، دوايي به لای چه پدا، دواتر سوننه ته هم دوعا و زیکرانه بخوینیت^۱.

نویژ نه خویش: نه گهر وه ستان نه خویشیه که ی زیاد ده کرد یان نهیده توانی، به دانیشتنه وه نویژ بکات، نه گهر نه یقوانی له سهر لا به پاکشانه وه، نه گهر زه حمه ت بوو له سهر پشست، نه گهر نه یقوانی پکوع و سجود به ریت، ته نها توژیک خوئی ده جولینیت، ئه و نویژانه شی له دهستی چووه

^۱ سى جار بلان استغفر الله، نهجا (اللهم أنت السلام ومنك السلام تباركت يا ذا الجلال والإكرام، لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لاحول ولا قوة إلا بالله، لا إله إلا الله ولا نعبد إلا إياه له النعمة وله الفضل وله الثناء الحسن، لا إله إلا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون، اللهم لا مانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا ينفع ذا الجند منك الجد). دواي نویژى به یانی و ئیواره (مغرب) نه مه ش زیاد دهکات (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، يحيي ويميت، وهو على كل شيء قدير) ده جار، دواي ئه وه (سبحان الله) سى و سى جار (الحمد لله) سى و سى جار (الله أكبر) سى و سى جار، دواي له سه ده مه دا ده لیت (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير)، دواي ثایه تی (الكرسي) ده خوینیت و دواي (قل هو الله احد) و (قل أعوذ برب الفلق) و (قل أعوذ برب الناس) سى جار ده یان خوینیت له به یانی و ئیواره (مغرب) دا.

دەيگىرپتەۋە، ئەگەر زەحمەت بوو نوپۇزەكان لە كاتى خۇيدا بكات، دەتوانىت نوپۇزى نيوەپۇ و
عەسر پىگەۋە كۆ بكاتەۋە، ھەرۋەھا ئىۋارە و خەوتنانىش، لە كاتى يەككە لە نوپۇزەكاندا.

نوپۇزى گەشتىيار: ئەگەر گەشتەكەى لە (۸۵) كىلومەتر زياتر بوو، گەشتىكى ھەرام نەبوو، بۆى
ھەيە نوپۇزى چار پكاتى بكاتە دوو پكات، ئەگەر نىەتى ھەبوو زياتر لە چار پۇز لە شىرئىيەكدا
نىشتە جى بىت ئەۋا ھەر لە ئەۋەلەۋە نوپۇزەكان ۋەك خۆى دەكات، ئەگەر گەشتىيار لە دواى
نىشتە جى بوو ۋە نوپۇزى كرد دەبىت ۋەك نىشتە جى بوو ۋە نوپۇزەكەى بكات لە ھەموويان دا،
گەشتىيار دەتوانىت نوپۇزەكانى ۋەك خۆى بكات، بەلام كورت كردنەۋە خىرى زياترە.

نوپۇزى جومە (ھەيىنى): لە نوپۇزى نيوەپۇ خىرتەرە، نوپۇزىكى سەرپەخۆيە و نيوەپۇيەكى
كورتكراۋە نىيە نابىت بە چار پكاتى بكرىت و بە نىەتى نيوەپۇ دانامەزىت و ناكرىت بە
ھىچ شىۋەيەك لەگەل عەسردا كۆ بكرىتەۋە، ئەگەر ھۆى كۆكردنەۋەش ھەبوو.

ۋەتەر: سوننەتە، كاتەكەى لە عىشادا بۆ بەيانى، لاي كەمى پكاتىكە، لاي زۆرى (۱۱) پكاتە:
دواى ھەر دوو پكاتىك سەلام دەداتەۋە، ئەمە خىرتەرە، لاي كەمى كە بە باشى بكرىت سى
پكاتە بە دوو سەلام دانەۋە، سوننەتە خويىندى، سوپەتى (الأعلى) لە پكاتى يەكەمدا،
(الكافرون) لە دوو ھەمدا، (الإخلاص) - قل هو الله أحد لە سىيەمدا، سوننەتە قنوت بخويىرت
لە دواى پكوع و دەست بەرز دەكاتەۋە بە دەنگى بەرز دوعا دەكات ئەگەر بە تەنھاش بىت.

جەنازە: شۆردنى مردوى موسولمان، كفن كردنى، نوپۇز لەسەر كردن، بردن بۆ قەبرىستان و
ناشتنى قەرزى كىفایەيە، تەنھا شەھىدى جەنگ نەبىت كە ناشۆردىت، كفن ناكرىت، بەلام
جائىزە نوپۇزى لەسەر بكرىت، بەوشىۋەى مردو دەنپۇزىت، پىاۋ لە سى بەرگى سىپىدا
دەنپۇزىت، ئافرەتەش لە پىنچ: بەرگى خوارو، سەروو، سەرىۋش و دووبەرگ ھەموو گىيان
دادەپۇشىت: سوننەتە ئىمام يان كەسىك بە تاك نوپۇزى مردو بكات لاي سنگى پىاۋەۋە
بوەستىت و لە ناۋەراستى ئافرەتەۋە بوەستىت، چوار (الله أكبر) دەكات، دەست بەرز
دەكاتەۋە لە ھەمووياندا، بە يەكەم دەست پى دەكات و (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) دەكات
و دواى بسم الله و (الحمد) دەخويىت و دەنگ بەرز ناكاتەۋە، دواى (الله أكبر)ى دوو ھەم دەكات
و سەلاۋات لەسەر پىغەمبەر ﷺ دەدات: دواتر (الله أكبر)ى سىيەم دەكات و دوعا بۆ مردوۋەكە
دەكات، دواتر (الله أكبر)ى چوارەم دەكات و تۆزىك پادەۋەستىت و سەلام دەداتەۋە.

ھەرامە قەبر لە بستىك زياتر بەرز بكرىتەۋە، يان ھەلبەستىنى يان ماچ كردنى،
بۆنخۆشكردن و تەۋاف كردن بە دەورىدا، مزگەوت دروست كردن لەسەرى، يان ناشتنى
مردو لە مزگەوت ھەرامە، واجبە ئەۋ گومەزانەى بەسەر قەبرەۋەن بپوخىرتىن.

✱ لە چۆنىتى سەرەخۆشى كردندا قەدەغەى تىدا نىيە: لەۋ و شانەى كە دەكرىت بوترىت:
أعظم الله أجرك وأحسن عزاءك وغفر لميتك. واتا: خودا پاداشتت زۆر كات و سەبوورىت
بدات و لە مردوۋەكەت خۆش بىت، گەر موسولمان كەسىكى كافرى مرد، دەكرىت پىي
بلىيت: **أعظم الله أجرك وأحسن عزاءك**، بەلام سەرەخۆشى لە كافر ناكرىت ئەگەر كەسى
موسولمانىشى مردبىت.

✱ ئەۋ كەسەى دەزانىت شىنى بۆ دەكەن واجبە ۋەسىيەت بكات بۆ ئەۋەى نەيكەن، ئەگەر
نا سزاي دەدرىت لەسەرى.

✱ ئىمامى شافىعى دەلىت: مەكروھە دانىشتن بۆ تەغزى، واتە لە شۆيىك دانىشتن بۆ ئەۋەى
خەلك بچىت بۆ سەرەخۆشى كردن، بەلكو دەبىت بچنە سەر كارى خۆيان پىاۋ بن يان ئافرەت.

✱ سوننه ته خواردن بۆ خاوهن ته عزیه دروست بکړیت، مه کړوهه له خواردنې نه وان بخوریت یان دروست کړدنې خواردن بۆ نه وانه ی له ته عزی ده میننه وه.

✱ سوننه ته سهردانې گوړې موسولمانان به بې سهره کړدن، سهردانې گوړې کافریش جائیزه، کافر له سهردانې گوړې موسولمان قه دهغه ناکړیت.

✱ سوننه ته نه وهی ده چیته گوړستان بلیت: السلام علیکم دار قوم مؤمنین أو أهل الدیار من المؤمنین، یرحم الله المستقدمین منا والمستأخرین، نسأل الله لنا ولكم العافیة، اللهم لا تحرمنّا أجرهم ولا تفتننا بعدهم واغفر لنا ولهم.

نویښی جه نه کان: فهرزی کیفاییه و کاته که ی وهک نویښی (ضحی) وایه، نه گهر دواي زه وال زانرا که جه نه له پوړی دواتر به قهزا دهکړیت، مهربه کانی وهک نویښی هینی وایه جگه له دوو وتاره که، مه کړوه نویښی سوننه ته له پیښ و له دواي نویښی جه نه له شویښی نویښه که بکړیت، **چوښت:** دوو پکاته: دواي (الله اکبر) ی (احرام) پیښ (تعون) له پکاتی یه که مدا (۶) جار (الله اکبر) دهکات و له دوو مدا پیښ (الحمد) خویندن (۵) جار (الله اکبر) دهکات، له گهل هه موو (الله اکبر) یکه دهستی به رز دهکاته وه دواي نه وه (أعوذ بالله من الشیطان الرجیم) دهکات، دواي (الحمد) دهخوینت به دهنکی به رز، دواي (الأعلى) له یه که مدا و (الغاشیة) له دوو مدا دهخوینت، کاتی سه لامی دایه وه وهک جومعه دوو وتار ددات، به لام سوننه ته (الله اکبر) ی زور تیداییت، نه گهر نویښی جه نه ی وهک نویښی ناسایی کړد نه و جائیزه چونکه (الله اکبر) ه زیاده کان سوننه تن.

نویښی خور و مانگ گیران: سوننه ته، کاته که شی له سهره تای گیرانی مانگ یان خوره وهی هه تا ته واد ده بیت نه گهر له و کاته دا نه کرا ناگیږدریته وه، دوو پکاته، له یه که مدا سوږه تی (الحمد) و سوږه تیکی تری دریږ به دهنکی به رز دهخوینت، دواي پکوع ددات و دریږی دهکاته وه، دواي هه لده ستیته وه و (سمع الله لمن حمد) دهکات و (ربنا ولك الحمد) ده لیت و سوجه نابات، (الحمد) دهخوینت و سوږه تیکی دریږ، دواي پکوع ددات و دریږی دهکاته وه، دواي هه لده ستیته وه، دواي سوجه ددات و دریږی دهکاته وه، دواتر پکاتی دوو هم وهک یه که مدا دهکات، دواي ته حیات دهخوینت و سه لام دداته وه، نه گهر هات بۆ نویږ و فریای پکوعی یه که مدا نه کهوت نه و نه و پکاته ی له ده ست چوه.

نویښه بارانه: سوننه ته کاتیک باران کهم ده بیته وه، کات و چوښتیه تی و حوکه کانی وهک نویښی جه نه وایه، به لام یهک وتاری تیدایه، سوننه ته جلوه رگ هه لگیږدریته وه به لکو خوی گه وره بارودوخ بگوړیت.

نویښی سوننه ت: کات بووه که پیغه مبه ر ﷺ جگه له فهرز دوازه پکات نویښی کړدوه! دوو پکات پیښ نویښی به یانی، چوار پیښ نیوه پو، دوان له دوايیدا، دوان دواي مه غریب، دوان دواي عیسا. له فهرموده دا هاتوه که جگه له وانه سوننه تی تری کړدوه.

نه و کاتانه نویښی سوننه ت تیدایا نه هس لیکراوه: ۱- دواي نویښی به یانی هه تا خور هه لاهان و به رزیوونه وهی به قه د رمیک. ۲- کاتی خور له ناوه پاستی ناسماندایه هه تا لا ددات. ۳- دواي نویښی عه سر هه تا خورثاوا بوون، به لام نه وانه ی هوکاریان هیه جائیزه وهک: ته حیه تولمه سجد (نویښی هاتنه نار مزگه وته وه)، دوو پکاتی ته واف، نویښی جه نازه، دوو پکاتی ده ستنویږ، سوجه دی تیلوه و شوکر.

زهکات

جۆره کانی زهکات: له چوار جۆر زهکات دهکهوئیت ۱- مه پومالات که بله وه پئیت. ۲- کشتوکال. ۳- پارە. ۴- شتومه کی بازرگانی.

مه رجه کانی واجب بوون: پینچ مه رجه هیه ۱- موسولمان بیّت. ۲- ئازاد بیّت. ۳- گه یشتن به نیصاب. ۴- خاوه ندرایتی. ۵- یه ک سال به سه ریدا تیپه پ بیّت، ته نها کشتوکال نه بیّت.

زهکاتی مه ر و مالّات: سی جۆرن: حوشت، مانگا، مه پ و بز، مه رجه کانی واجب بوونی زهکات دوون: ۱- بله وه پئیت هه مو یان زۆریه ی ساله که. ۲- بۆ شیر و زاونی بیّت نه ک ئیش، ئه گه ر بۆ بازرگانی بوو وه ک شتومه کی بازرگانی زهکاتی دهکهوئیت.

زهکاتی حوشت

ژماره	۴-۱	۹-۵	۱۴-۱۰	۱۹-۱۵	۲۴-۲۰	۳۵-۲۵	۴۵-۳۶	۶۰-۴۶	۷۵-۶۱	۹۰-۷۶	۱۲۰-۹۱
زهکاته کی	زهکاتی نییه	مه پک	دوو مه پ	سی مه پ	چوار مه پ	مییه ۱ سال	مییه ۲ سال	مییه ۳ سال	مییه ۴ سال	مییه ۲ سال	مییه ۳ سال
ئه گه ر له ۱۲۰ زیادی کرد له هر (۵۰) دانه مییه کی (۳) سال و له هر (۴۰) دانه مییه کی (۲) سال.											

زهکاتی مه ر و بز

زهکاتی مانگا

ژماره	۲۹-۱	۳۹-۳۰	۵۹-۴۰
زهکاته کی	زهکاتی نییه	یه ک ساله ی مییه یان نیّره	دوو ساله ی مییه یان نیّره
ئه گه ر له (۶۰) زیادی کرد له هر (۳۰) دانه یه ک (۱) ساله یه ک و له هر (۴۰) دانه یه ک (۲) ساله یه ک. که گه یشته (۴۰۰) دانه و زیاتر، له هر (۱۰۰) دانه یه ک، (۱) دانه (نیّره ی که لدان)، کوئیر، پیر، ئه وه ی به جکه به خێو دهکات، ئاوس، زۆر به نرخ بۆ زهکات وه رناگیریت.			

زهکاتی کشتوکال: واجب ده بیّت له دانه ویله و به رو بوودا، به چه ند مه رجیک:

۱- ده بیّت له و شتانه بیّت که ده پیوریت و هه لده گیریت، وه ک: گه نم و جۆ و دانه ویله، تری و خورما له به رو بووم، به لام ئه وه ی ناپیوریت و هه لئاگیریت وه ک سه وزه و (بقولیات) - فستق و هاوشیوه کانی - ئه وه زهکاتی نییه.

۲- گه یشتن به نیصاب: که ۶۵۳ کیلۆ و به ره وژووره.

۳- ده بیّت له کاتی واجب بوونی زهکات مولکی ئه و که سه بیّت، کاتی واجب بوونیش کاتی پیگه یشتنه، کاتی پیگه یشتنی میوه سوور بوون و زهرد بوونه، دانه ویله ش کاتی ک پته و ده بیّت و وشک ده بیّت (۱۰٪) له سه دا ده زهکاتی دهکهوئیت له وه ی به بی زهحمه ت ئاو دراوه، ئه وه ی به زهحمه ت ئاو دراوه (۵٪) له سه دا پینجی وه ک ئاودانی له بیر و خه رج کردنی مالّ تییدا، ئه گه ر هه ندیک پۆژ به زهحمه ت ئاودراو پۆژه کانی تر وانه بوو ئه و به گویره ی زۆریه ی پۆژه کان به چ شیوه یه ک ئاو دراوه.

پاره: له کۆندا پاره ئالتون و زیو بووه، بۆیه پییان ده لئین (اشمان) واته (به ها)، له ئالتوندا زهکات ناکه وئیت هه تا دهگاته (۸۵) گرام، له زیو هه تا دهگاته (۵۹۵) گرام، له پاره زهکاتی ناکه وئیت هه تا دهگاته به های (۸۵) گرام ئالتون، یان (۵۹۵) گرام زیو، زهکاتی ئه مانه ش چل یه که، یاخود له (۲,۵٪) ئه و ئالتونه ی بۆ خۆپازاندنه وه به کار دیت زهکاتی نییه، ئه وه ی بۆ به کری دان و هه لگرتنه زهکاتی هیه.

بۆ ئافرەت جائىزە بەكارھىننى ئالتون و زىو بە گوڭرەى عادەت، دەكرىت ئەندازەيەكى كەمى زىو بدرىت لە قاپ و قاچاخ، بۆ پياويش جائىزە بەكارھىننى بە كەمى وەك ئەنگوستىلە و عەينەك و شتى لەو جۆرە.

ئالتون جائىز نىيە بدرىت لە قاپ و قاچاخ، بۆ پياويش گەر زۆر كەم بوو و بە شتىكى ترەوہ بوو وەك قۆپچە يان تەلى ددان بەنكردن جائىزە بە بۆ خوشوبھاندن بە ئافرەت. ئەگەر كەسىك مالى ھەبوو زىاد و كەمى دەكرد، زەحمەت بوو زەكاتى دەرکات لە كاتى خۆيدا، پۆژىك لە سالەكەدا ديارى دەكات و ھەرچەندە مالى ھەبوو لە سەدا دوو نيو لىي دەرەدەكات بەوانەشەوہ كە سالى بەسەر نەچوہ.

ئەگەر كەسىك مۆچەى ھەبوو يان خانوويان زەوى ھەبوو دەيدا بە كرى زەكاتى ناكەويت ئەگەر لىي پاشەكەوت نەكات، ئەگەر كرى و سالى بەسەردا پۆيشت زەكاتى دەكەويت، ئەگەر زەحمەت بوو پۆژىك لە سالەكەدا ديارى دەكات بۆ زەكات دان.

زەكاتى قەرز: ئەوہى قەرزی لای دەولەمەند بوو، يان پارەى ھەبوو دەستى دەكەوتەوہ ئەوہ زەكاتى دەكەويت و واجبە ئەو كاتەى كە دەستى دەكەوتەوہ زەكاتى سالەكانى پيششووئرى لى بدات ھەرچەند زۆر بىت، ئەگەر قەرزەكە بە تەماى نەمايوو، وەك قەرز لای كەسىكى موفليس ئەوہ زەكاتى ناكەويت، چونكە ناتوانىت تەسەپوفى تىدا بكات.

زەكاتى شتومەكى بازىرگانى: زەكاتى تىدا نىيە گەر چوار مەرجى تىدا نەبىت:

۱- مالى خۆى بىت. ۲- بۆ بازىرگانى بىت. ۳- بەھاكەى بگاتە نىصابى ئالتون و زىو. ۴- سالى بەسەردا بېوات ئەگەر ئەم مەرجانەى تىدايوو زەكاتى لە نرخەكەى دەر دەكات، ئەگەر پارە و زىو و ئالتونى ھەبوو دەيخاتە پالى بۆ ئەوہى نىصاب تەواو بكات، ئەگەر نىيەتى بەكارھىننى شتومەكەكە بوو زەكاتى لى ناكەويت وەك جل و بەرگ و سەيارە و شتى تر، ئەگەر نىيەتى بازىرگانى لى ھىنايەوہ سەرەتايەكى نوئى دادەنىت بۆ تەواو كرىنى سالىك^۱.

زەكاتى سەرفىترە: واجبە لەسەر ھەموو موسولماننىك كە مالى زىاتى ھەبىت لەوہى بەشى خۆى و مال و مندال دەكات لە شەو و پۆژى جەژن، ئەندازەكەشى دوو كىلو و پويعىكە لە خواردنى عادەتى خەلكى شارەكە، بۆ ھەر نەفەرئىك نىر بىت يان مى: ئەوہى لەسەرى واجب بوو، واجبە بۆ ئەو كەسانەى كە نەفەقەى لە سەرىيەتى سەرفىترە بدات ئەگەر پارەى ھەبوو، باشتر وايە پۆژى جەژن پيش نوئىز زەكاتەكە بدات و جائىز نىيە بىخاتە دواى نوئىز، ئەگەر پۆژىك دوو پۆژ پيش جەژن بىدات دەبىت، دەكرىت سەرفىترەى چەند كەسىك بە يەك كەس و ھى يەك كەس دابەش بكرىت بە سەر چەند كەسىكدا.

دەركردنى زەكات: دواى واجب بوونى يەكسەر دەبىت دەر بكرىت و بىدات بە ھەژاران، شىت و مندال واجبە بەرپرەسەكانيان زەكاتيان بۆ دەرىكات، سوننەتە بە ئاشكرا دەرىكات و خۆى بە سەر ھەژاراندە دابەشى بكات، مەرجە خاوەن زەكات لە كاتى پىدانى زەكاتەكە نىيەتى زەكات دانى ھەبىت، جائىز نىيە نىيەتى خىرى لى بھىنىت ئەگەر ھەموو مالەكەشى

^۱ نىصابى شتومەكى بازىرگانى = بەھى ۸۵ گرام ئالتون، يان بەھى (۵۹۵) گرام زىو، دەتوانىت كاميان بەھاكەى كەمترى دەكرد كاتى زەكاتدان بەوہيان حسابى بكات.

بکات به خیر، با شتر وایه زهکاتی شارێک به سهر ههژاری ئه و شارهدا دابهش بکریت، به لام جائیزیشه بگوازیته وه بۆ شارێکی تر بۆ پیویستی، ههروهها جائیزه زهکاتی دوو سال بدات ئه گهر نیصابی تهواو کردبوو.

ئه و که سانهی زهکاتیان پی دهشیته: ههشتن: ۱- فه قیر. ۲- مسکین. ۳- کاربه دهستانی زهکات. ۴- دل پاگیراوه کان. ۵- ئازاد کردنی بهنده. ۶- قه زاران. ۷- له پی خودا. ۸- پیبوار. هه مووان به گویره ی پیویستی زهکاتیان پی دهدریت، کاربه دهستانی زهکات نه بیته به گویره ی کریکه ی دهیدریته، ئه گهر دهوله مه ندیش بیت، زهکاتی له سهر لا دهچیت که سیك بیداته کومه لیک که دهستیان به سهر شاردا گرتووه، ههروهها ئه گهر کاربه دهست به زور لیی بسینیت، به دادپه روه رانه دابهشی بکات یان نا.

نابیت زهکات بدریت به بیباوه پ، و بهنده، و دهوله مه ند، و ئه وه ی نه فه قه ی له سه ریه تی، و به نی هاشم، ئه گهر دای به که سانیك شایه نی نه بوون به نه زانی دوا یی بۆی ده رکه وت، له سه ری لاناچیت، به لام ئه گهر دای به که سیك وای ئه زانی فه قیره دوا یی بۆی ده رکه وت ده وله مه ند له سه ری لا دهچیت.

خبر کردن: پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت « إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ عِلْمًا عِلْمُهُ وَنَشْرُهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَثَتُهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ » ابن ماجه. واته: ئه وه ی دوا ی مردنی ئیماندار سودی لی ده بینیت زانستیکی بلاو کردبیته وه، مندالیکی صالحی به جی هیشتبیت، قورئانیکی به میراتی جیهیشتبیت، مزگه وتیکی دروست کردبیت، خانویه کی بۆ پیبواران دروست کردبیت، پوباریکی پاکیشابیت یان خیریکی کردبیت له کاتی له شساغی و پیش مردنی، دوا ی ده که ویت له دوا ی مردنی.

پۆژوی پەمەزان واجبە لەسەر: موسولمانی، ئاقلی، بائە، توانای پۆژوی ھەبێت، لە ھەیز و زەیساندا نەبێت، منداڵیش فەرمانی پۆژوی پێ دەکرێت بۆ ئەوەی پابێت لەسەری، ھاتنی پەمەزان بە دوو شت دەزانرێت: ۱- بێتینی مانگ لە لایەن موسولمانێکی بائە سەرپاست، ژن بێت یان پیاو. ۲- تەواوبونی (۳۰) پۆژی شەعبان - مانگی پێش پەمەزان - . سەرەتای پۆژ لە شەبەقەوێە ھەتا خۆرئاواوون. لە پۆژی فەرژدا دەبێت پێش شەبەق نییەتی ھەبێت.

نەوس پۆژوو بەتال دەکاتەو:

- ۱- جیماع کردن: واجبە بێگێڕیتەو ھەقارەتیش بدات کە: ئازاد کردنی بەندەیکە، ئەگەر توانای ئەوێ نەبوو، دوو مانگ لەسەر یەک بە پۆژوو بێت، ئەگەر توانای نەبوو، خواردنی شەست فەقیر بدات ئەگەر نەبێت ھەبێت ھەبێت.
- ۲- ئاو ھاتنەو: بە ھۆی ماچ کردن و دەست ئی دان و ھێنانەوێ بە دەست، شەیتانیی بوون ھێچ لەسەر نییە و بەتالی ناکاتەو.
- ۳- خواردن و خواردنەوێ بە ئەنقەست، گەر لەبیری چووبوو ئەو پۆژوو ھەبێت تەواو.
- ۴- خۆین دەرھێنان بە ھۆی کە لە شاخ یان خۆیندان، بەلام کەمێک بۆ فەحس یان بەبێ ویستی خۆی بە ھۆی برین و خۆینی لووت بەتالی ناکاتەو.
- ۵- خۆ پشانندنەو.

ئەگەر تۆز چوو ھەو قورگییەو، یان لە کاتی ئاو پادان لە دەم و لووت ئاو گەیشتە قورگی، یان بە ھۆی بێر کردنەو ھەو ئاوی ھاتەو، یان شەیتانی بوو، یان بەبێ ویستی خۆی خۆینی ئی ھاتە دەرەو یان پشایەو، پۆژوو ھەبێت بەتال نابێتەو، ئەگەر خواردنی خوارد وایزانی شەو ھەو ھەو دواوی دەرکەوت پۆژ بوو، یان خواردنی خوارد بە پۆژ وای زانی خۆر ئاو بوو، بەلام ئاو نەبوو دەبێت پۆژوو ھەبێت بگێریتەو، بەلام ئەگەر لە شەو خواردنی خوارد و دلایا نەبوو شەبەقی داو. ئەوا ھێچ لەسەر نییە.

ھۆکەمەکانی پۆژوو ھەو: ھەرامە بەبێ عوزر پۆژوی پەمەزان بێشکێنرێت، واجبە لەسەر ھەیزدار و ئەوێ لە زەیساندا ھەو کە سێک پێویستی بێت بێشکێنرێت بۆ پزگارکردنی ژبانی کە سێک بێشکێنرێت. سوننەتە گەشتیار ئەگەر لەسەری زەحمەت بوو بێشکێنرێت لە سەفەریکدا نوێژی تیدا کورت بکێتەو، یان نەخۆشیک ترسی ھەبێت زەرەری پێیگات، ھەروەھا کە سێک لە پۆژدا گەشتی کرد، یان سکپ و شیردەر ئەگەر ترسیان ھەبوو خۆیان یان منداڵەکیان زەرەر بھێنن بۆیان ھەبێت بێشکێن، لەسەر ھەموشیان واجبە بێگرنەو، تەنھا سکپ و شیردەر ئەگەر لەبەر منداڵەکانیان بوو بۆ ھەر پۆژیک نانی فەقیریک دەدەن. ئەوێ توانای پۆژوی نەبوو لەبەر پیری یان نەخۆشییە کە چاک بوونەو ھەبێت نییە بۆ ھەر پۆژیک نانی فەقیریک دەدەن و گرتنەو ھەبێت. ئەگەر گرتنەو ھەو دواخست تا پەمەزانێکی بەسەردا تێپەری لەبەر عوزر تەنھا دەگێریتەو، ئەگەر بەبێ عوزر بوو لەگەڵ گرتنەو ھەبێت بۆ ھەر پۆژیک نانی فەقیریک دەدات.

ئەگەر بە ھۆی عوزرەو ھەبێت گرتنەو و مرد ھێچ لەسەر نییە، ئەگەر بێ عوزر بوو دەبێت بۆ ھەر پۆژیک نانی فەقیریک بدرێت لە جیاتی ئەو، سوننەتە خزمە نزیکەکانی پۆژوی بۆ

بگرنه وه ئه گهر خه مساردیی تیدا کردبوو، یان نه زری کردبوو، یان هه عیباده تیکی نه زر کردبوو سوننه ته له باتی ئه و بوی بکه ن. ئه وه ی به هوی عوززیکه وه پۆژوو ده شکینیت و عوزره که له کاتی پۆژدا نامینیت ده بیئت واز له خواردن و خواردنه وه بهینیت. ئه گهر له کاتی پۆژووی په مه زاندا بیباوه پ موسولمان بوو، هه یزدار پاک بوویه وه، نه خۆش چاک بوویه وه، موسافیر گه رایه وه، مندال بالغ بوو، شیت چاک بویه وه و به پۆژوو نه بوون، واجبه بیگرنه وه ئه گهر تا ئیوارهش واز له خواردن بیخن. ئه وه ی به هوی عوزره وه پۆژووی په مه زان ناگریت، بوی نییه پۆژووی تری تیدا بگریت.

پۆژوی سوننه ت: خیرترینیان به پۆژوو بوونی پۆژنا پۆژیکه، دوا ی ئه و دووشه ممه و پینجشه ممه، دوا ی سی پۆژ له مانگی کدا باشتینیش پۆژی (۱۳، ۱۴، ۱۵) ی مانگی هجریه. سوننه ته زۆربه ی پۆژه کانی مانگی موحه پهم و شهعبان بگریت، هه روه ها پۆژی عاشورا، پۆژی عه ره فه، شه شه لآن. مه کروه په جه ب به ته نها به پۆژوو بیت، هه روه ها پۆژی جومعه و شه مه، ئه گهر بهر پۆژه کانی تریان پۆژنا پۆژ نه که ویت، هه روه ها مه کروه پۆژی شک (یوم الشک) پۆژی (۳۰) هه می شهعبان ئه گهر ساف بوو، حه رامه پۆژی جه ژنی په مه زان و جه ژنی قوربان به پۆژوو بیت، بۆ حاجی نه بیئت ئه گهر پۆژووی که فاره تی هه بیئت جائیزه جگه له یه که م پۆژی جه ژنی قوربان به پۆژوو بیت.

چه ند پون کردنه وه یه ک:

✱ ئه وه ی غوسلی له سه ره وه که له شگران یان هه یز و ئافرتی له زه یسانیدا بیت پاک ببه وه پیش نویژی به یانی، ده توان غوسله که دوا بخه ن بۆ دوا ی نویژی به یانی و پارشیو بکه ن و پۆژوه که یان دروسته.

✱ جائیزه ئافره ت ده رمان بخوات ئه گهر زه ره ری نه بوو بۆ دوا خستنی هه یز به مه به ستی عیباده تکردن له گه ل موسولماناندا.

✱ جائیزه پۆژوه وان تف قوت بدات و به لغه میش ئه گهر له ناو ده مدا نه بوو.

✱ پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت « لا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْإِفْطَارَ وَأَخْرُوا السُّحُورَ » (أحمد) واته: ئوممه تی من باش ده بن هه تا پارشیو درهنگ بکه ن و به ربانگ زوو بکه نه وه، هه روه ها ده فه رمویت « لا يَزَالُ الدِّينُ ظَاهِرًا مَا عَجَلَ النَّاسُ الْفِطْرَ لِأَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى يُؤَخَّرُونَ » (أبو داود وابن ماجه والنسائي) واته ئه م دینه هه ر به پیشهنگیی ده مینیته وه هه تا خه لکی به ربانگ زوو بکه نه وه، چونکه گاور و جوله که درهنگیان ده خست.

✱ سوننه ته له کاتی به ربانگدا دوعا بکریت، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت « إِنْ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ دَعْوَةٌ لَا تُرَدُّ » (ابن ماجه و البیهقی) واته: پۆژوه وان له کاتی به ربانگدا داواپه کی هه یه په ت نا کریته وه، سوننه ته ئه م دوعایه بکریت « دَهَبَ الظَّمْأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ وَثَبَّتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ » (ابو داود) واته: تینویه تی پۆشت وده مار و په گه کان ته پ بوونه وه وپا داشته که ش جیگیر بوو ئه گهر خوی گه وره بیه ویت.

✱ سوننه ته پۆژوو به (رطب) خورمای شل بشکینریت، ئه گهر نه بوو به خورمای ئاسایی، ئه گهر نه بوو به ئاو.

★ باشتره پۆژووه وان واز له کل له چاو کردن و قه تره کردنه گوئ و چاوه وه بهین له کاتی پۆژوودا، ئەگەر بۆ عیلاج بوو قه ی ناکات، ئەگەر تامیشی ها ته قورگییه وه پۆژووه که ی دروسته .

★ سیواک کردن بۆ پۆژووه وان سوننه ته له هه موو کاتی کدا به بی کهره هت له سه ر پای راسته .

★ واجبه پۆژووه وان واز له غه یبه ت و درۆ و فیتنه یی و هاوشیوه کانی بهینیت، ئەگەر که سیك جنیوی پيدا با بلیت: من به پۆژووم، به پارێگاری کردنی ئەندامه کانی له گونا ه پۆژووه که ی ده پارێزیت، پیغه مبه ر ﷺ ده قهرمویت «مَنْ لَمْ يَدْعُ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدْعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» (البخاري) واته: ئەو پۆژووه وانه ی واز له درۆ و کرده وه پي کردنی ناهینیت خوی گه وه پيويستی به وه نییه واز له خواردن و خواردنه وه بهینیت. ★ سوننه ته ئەگەر پۆژووه وان بانگ کرا بۆ خواردن دوعا بکات بۆ خاوه ن خواردنه که، ئەگەر به پۆژوو نه بوو سوننه ته نان بخوات.

★ شهوی (قه در) – شهوی قه در باشترين شهوی ساله که یه و له ده پۆژی په مه زاندا یه، نزیکترین شه ویش شهوی بیست و حه وته، خیر کردن تیدا له هه زار مانگ خیرتره، له نیشانه کانی هه لاهانی خۆری به یانییه که ی به شه وقی که مه وه، هه وا مامناوه نده، په نگه موسولمان عیباده تی تیدا بکات، به لام نه زانیت ئەو شه وه یه، ئەوه ی له سه ر موسولمانه هه وڵدانه و عیباده ت کردنی زۆره له په مه زاندا و له ده ی کۆتاییدا به تایبه تی و هه یج شه ویک به بی شه ونوێژ به پی نه کات، ئەگەر ته راو یحیشی کرد با ته واوی بکات له گه ل ئیمامدا بۆ ئەوه ی خیری شه ونوێژی شه وه که ی بۆ بنوسریت.

★ ئەگەر که سیك به پۆژووی سوننه ت بوو، سوننه ته نه ی شکینیت، به لام واجبه نییه، ئەگەر شکان دی به ئەنقه ست گونا ه نییه و قه زای له سه ر نییه .

نیعتیکاف: واته مانه وه ی موسولمانیک ئاقل له مزگه وندا، ده بیئت موسولمان پاک بیئت و له شگران نه بیئت - واته غوسلی له سه ر نه بیئت - له مزگه وت نه یه ته ده ره وه بۆ کاری پیويست نه بیئت، وه ک خواردن و سه رئاو کردن و غوسل کردن بۆ نمونه، نیعتیکاف به تال ده بیته وه به چوونه ده ره وه به بی پیويستی، هه روه ها به جیماع، له هه موو کاتی کدا سوننه ته، له په مه زاندا به تایبه تی و به تایبه تی تر له ده ی ئەخیردا، لای که می ماوه یه که و باشترا یه له شه و و پۆژیک که متر نه بیئت، ئافره ت به بی ئیزنی میردی جائیز نییه نیعتیکاف بکات، سوننه ته ئەوه ی نیعتیکاف ده کات خۆی به عیباده ته وه خه ریک بکات و واز له زۆر شتی حه لال و موباحی بی سود - بهینیت و دوور بکه ویته وه له وه ی په یوه ندیی به وه وه نییه .

حهج و عومره واجب له ژياندا يهك جار.

مه رجه كانى واجب بونيان: ۱- موسولمانيتى. ۲- عاقلى. ۳- بالغى. ۴- ئازاد بيت واته: بهنده نه بيت. ۵- توانا، تواناش خواردن و شتيكه پي بجيته ئه وى. ئه وهى حه جى نه كرد هه تا مرد، به لام تواناي هه بوو، دواى مردنى له پاره كهى بوى ده كريت، شيت و بيباوه پ حه جيان دروست نيه، مندا لا و بهنده حه جيان دروسته، به لام جيگاي فره كه ناگريته وه، ئه وهى تواناي نيه وهك فه قير ئه گهر قهرز بكات و حه ج بكات حه ج كهى دروسته. ئه وهى حه جى نه كرد بيت و حه ج بوى كهيكى تر بكات ئه وه بوى خوى حسيبه.

ئيحرام: ئه وهى دهيه ويت ئيحرام بكات، سوننه ته خوى بشوات و خوى پاك بكاته وه، عه تر بدات له خوى هه رچى جلى دوراو هه يه لاي بدات و دوو پارچه ي سبي (سه ر و خوار) پاك له بهر بكات و ئيحرام بكات و به وتنى: (لبيك اللهم عمرة)، يان (حجا وعمرة)، ئه گهر ترسى هه بوو كه نه گاته جى ده توانيت بليت (فان حبسني حابس فمحلي حيث حبسني) واته: ئه گهر پيگريك هه بوو ئه وا شوينه كه م ئه وييه كه ريم تيدا لى گيراوه.

ئو كه سهى حه ز ده كات بوى هه يه به سى شيوه بيكات: (تمتع) (الإفراد) (القران) باشترييان (تمتع) ه، ئه ويش: عومره كردنه له مانگه كانى حه جدا و ته واو كردنيه تى، دواتر حه ج بكات له هه مان سالا، (الإفراد): ته نها نيه تى حه ج بهيئيت، القران: ئيحرام بكات به كردنى هه ردووكيان، يان ته نها به عومره و دواتر حه ج بخاته پالى پيش ده ست پى كردنى ته وافه كهى، هه ركات حاجى چوه سه ر ولاخه كهى ته لبه ده كات و ده ليت: لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك، سوننه ته زور دووباره ي بكه يته وه هه روه ها به دهنگى به رز بووتريت بوى ئافره ت نه بيت.

نه وانه ي له كانى ئيحرامدا قه ده غه يه: ۱- موو تاشين. ۲- نينوك كردن. ۳- جلى دوراو بوى پياوان مه گهر جلى سه ره وهى نه بيت، شه روا لا له بهر ده كات، يان نه على نه بوو خوف له پى ده كات ئه وهى له سه رووى قوله قاپيه وه ده بريت بوى ئه وهى بكه ويته خوار قوله قاپيه وه، فيديه شى له سه ر نيه. ۴- سه ر داپوشين بوى پياو. ۵- بون له خودان (جل و به ده ن). ۶- پاو كردن. ۷- ژن ماره كردن: حه رame به لام فيديه ي نيه. ۸- ده ست لى دان و به ركه وتنى به شه هوت وه جگه له فره ج، فيديه كه شى حه يوانيكه، يان سى پوژ به پوژوو بوون يان نانى شه ش فه قير بده يت. ۹- جيماع كردن: ئه گهر پيش ته حه لولى يه كه م بوو ئه وا حه ج كهى به تاله، به لام واجب ته واوى بكات و له سالى داهاتوو قه زاي بكاته وه، هه روه ها حوشترىك سه ر بپريت و به سه ر فه قيرى مه كه دا دابه شى بكات، ئه گهر دواى ته حه لولى يه كه م بوو حه ج كه به تال نابيته وه (بدنة) يه كهى له سه ر واجب ده بيت، ئه گهر له عه مره دا جيماعى كرد به تال ده بيت وه و حه يوانيكى له سه ره و ده بيت قه زاي بكاته وه، حه ج و عه مره جگه له جيماع به هيچى ديكه به تال نابنه وه، ئافره تيش وهك پياو وايه ته نها جلى دوراو له بهر ده كات، په چه و ده ستيكيش نابيت له ده ست بكات.

فيديه: دوو جوړه: ۱- ويستى خوى: وهك فيديه ي موو تاشين، بون له خودان، نينوك كردن، سه ر داپوشين يان جلى دوراو له به ركردن، ده توانيت يه كيك له م شتانه بكات: سى پوژ به پوژوو بوون، دانى نانى شه ش فه قير، بوى هه ر فه قيرىك نيو ساع (كيلو و نيويك)، يان

سه ربړپنی حه یوانیک، فیدیه ی پراویش هه رشتیکی کوشتبوو یه کیکی هاوشیوه ی بکاته قوربانی نه گهر ده ست نه کهوت پاره ی قیمة ته که ی ده کاته خیر.

۲- به ته رتیب: وه ک فیدیه ی (تمتع) و (قارن) حه یوانیکه، یان فیدیه ی جیماع، (بدنة) یه که، نه گهر نه ییوو سی پوژ پوژوو له هج و حه وتی له مال هوه، قوربانی و ناندان ته نها بو فقهیری حه رهم ده بیټ.

چوونه ناو مه که: حاجی له کاتی چونه ناو مزگه وتی حه پامه وه نه زیکره ده خوینیت که له کاتی چوونه ژوره وه بو مزگه وت ده خوینیت، دواتر ته وافی عه مره ده کات نه گهر (متمتع) بو، یان ته وافی (قدوم) نه گهر (مفرد) و (قارن) بو، پوژاکه که ی - پارچه ی سه روه - ده خاته ژیر بالی راستیه وه و لاکانی ده داته وه به سه ر شانی چه پید، به به رده پشه که ده ست پیده کات و ده ستی لی ده دات و ماچی ده کات یان ئیشاره تی بو ده کات و ده لیت: بسم الله، الله اکبر. له هه موو سوپانه وه یه کدا نه مه ده کات، دواتر مالی به یت ده خاته لای چه پیه وه و حه وت جار ته واف ده کات، له سینی یه که مدا به هه نگاوی ورد به په له ده پوات به گویره ی تسوانا و له چواره که ی ترده به ئاسایی ده پوات، هه ر کات که یشته پوکنی یه مانی ده ستی لی ده دات و نه گهر توانسی، له به ینی نه و دوو پوکنه دا ده لیت: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (البقرة: ۲۰۱) له باقی سوپانه وه که دا دوعا ده کات، هه ر دوعایه ک خو ی پی خوش بو، دوی ته واف نه گهر توانی له پشتی مه قامه وه دوو پکات نویژی سوننه ت ده کات و هه ردوو سوپه تی (الکافرون) و (قل هو الله) یان تیدا ده خوینیت، دواتر له ئوی زه مزهم ده خواته وه، باشتره ژور بخراته وه، دواتر ده گه پښته وه و ده ست له به رده په شه که ده دات، دواتر له (الملتزم) دا له نیوان ده رگا که و به رده په شه که دوعا ده کات، دواتر ده چیته سه ر صفا و ده لیت: ده ست پیده که م به وه ی خودا ده ستی پیگردوه، نه م ئایه ته ده خوینیت وه ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوَّاعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۵۸) الله اکبر ده کات و لاله الا الله ده کات و پوو ده کاته که عبه و ده ستی به رز ده کاته وه و دوعا ده کات، دوی دده به زیت و به ره و ئالا سه وزه که ده چیت و له ئالا سه وزه که وه به په له ده پوات تا ئالا که ی تر، دواتر به ئاسایی ده پوات هه تا ده گاته مه پوه و له سه ر صفا چی کرد له ویش هه مان شت دوو پاره ده کاته وه، جگه له خویندن ی ئایه ته که، به لام دواتر دده به زیت و به ره و صفا ده گه پښته وه له نیوان دوو ئالا که دا په له ده کات و به م شیوه یه حه وت جار نه مسه ر و نه وسه ر ده کات، له صفا وه بو مه روه جاریک و له مه روه وه بو صه فاش جاریک، دواتر قرژی کورت ده کاته وه یان ده یتاشیت که باشتره ته نها بو کاتی عومره ی (متمتع) دا نه بیټ که حه جی به دوا دا دیت، به لام (موفريد) و (قارن) سه رتاشین و هه ندی شتی تریان بو حه لال نابیت (تحلل) هه تا دوی په جمی پوژی یه که می جه زن (جمرة العقبة)، ئافره تیش وه ک پیاه ته نها به په له ناروات له ته واف و سه عی دا.

چوښه تل حه ج: له پوژی (الترویة) دا که پوژی هه شته مه ئیحرام ده کات نه گهر (تحلل) ی کردبوو له شوینی خو ی له مه که دا و ده چیت بو (مینا) بو نه وه ی شه وی پوژی توهم له وی بمینیته وه، که پوژ هه لاهات به ره و عه ر ه فات ده که ویته پی، کاتیک کاتی نویژی نیوه پو هات

نویژی نیوه پۆ و عه‌سر به قه‌صر و جه‌مع ده‌کات، عه‌ره‌فات هه‌مووی شوینی وه‌ستانه ته‌نها دۆلی (عرنة) نه‌بیټ، به زۆری زی‌کری (لااله الاالله وحده لاشریک له، له الملك وله الحمد وهو علی کل شیء قدیر) زۆر دوعا ده‌کات و ته‌وبه ده‌کات، که پۆژ ئاوا بوو به‌رهو (مزدلفه) ده‌چیت به ده‌م زی‌کو و ته‌لبیه وه - لبیک اللهم لبیک - به له‌سه‌رخۆ و یقاره‌وه، که گه‌یشه (مزدلفه) نویژی مه‌غریب و عی‌شا ده‌کات به قه‌صر و جه‌مع و له‌وی^۲ شه‌و ده‌می‌نیت‌ه وه و نویژی به‌یانی ده‌کات له سه‌ره‌تای کاته‌که‌یدا و دوعا ده‌کات هه‌تا دونه‌یا پوناک ده‌بیته‌وه، به‌لام پێش خۆر هه‌له‌هاتن به‌پێ ده‌که‌وێت که گه‌یشه دۆلی (محسر) زۆر په‌له ده‌کات، نه‌گه‌ر توانی هه‌تا ده‌کاته (مینا) له‌وی ده‌ست ده‌کات به‌ په‌جم کردنی (جمرة العقبه) حه‌وت به‌رد ده‌هاوێژیت - له تۆک گه‌وره‌تر و له بندوق بچو‌کتر - له‌گه‌ل هه‌ر به‌ردیکدا الله اکبر ده‌کات و ده‌ست به‌رز ده‌کاته‌وه له‌ کاتی هاویشته‌ندا، ده‌بیټ به‌رده‌که بکه‌وێته حه‌وزه‌که‌وه، به‌لام شه‌رت نییه بدات به‌ پایه به‌رزه‌که‌دا له‌ کاتی هاویشته‌ندا ته‌لبیه ناکات، دواتر قوربانییه‌که‌ی ده‌کات و سه‌رتاشین و هه‌موو شتیکی بۆ حه‌لال ده‌بیټ ئافره‌ت نه‌بیټ، نه‌مه‌ش ته‌حه‌للوی یه‌که‌مه، دوا‌ی ئه‌وه ده‌چیت بۆ مه‌که و ته‌وافی (افاضه) ده‌کات که واجبه و حه‌ج ته‌واو ده‌کات دوا‌ی سه‌عی به‌ینی سه‌فا و مه‌روه ده‌کات نه‌گه‌ر (تمتع) بوو، یان له‌گه‌ل ته‌وافی (قدوم) سه‌عی نه‌کردبوو، نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی کرد ئه‌وا هه‌موو شتیکی بۆ حه‌لال ده‌بیټ به‌ ئافره‌تیشه‌وه، نه‌مه‌ش (تحلل) ی دووه‌مه، دوا‌ی ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ مینا، شه‌وه‌کانی له‌وی ده‌می‌نیت‌ه وه واجبه له‌وی به‌می‌نیت‌ه وه، دوا‌ی ته‌واوبوونی و دوا‌ی کاتی نیوه‌پۆ په‌جم کردن ده‌ست پێده‌کات، هه‌ر دانه‌یه‌ک حه‌وت به‌رد، به (جمرة الأولى) جمه‌ری یه‌که‌م ده‌ست پێده‌کات و حه‌وت به‌رد ده‌هاوێژیت، دوا‌ی ده‌چیت پێشه‌وه و پاده‌وه‌ستیت و درعا ده‌کات، دوا‌ی ده‌چیته جمه‌ری ناوه‌پاست و حه‌وت به‌ردی ئه‌ویش ده‌هاوێژیت و دوا‌ی ئه‌وه دوعا ده‌کات، دوا‌ی ئه‌وه (جمرة العقبه) ده‌هاوێژیت و پاناوه‌ستیت لایدا، دواتر له‌ پۆژی دوه‌مدا هه‌مان شت دوباره ده‌کاته‌وه، نه‌گه‌ر حه‌زی کرد په‌له بکات پێش مه‌غریب ده‌پوات. نه‌گه‌ر خۆر ئاوا بوو له‌ پۆژی دوانزه‌مه‌دا و هه‌ر له (مینا) دا بوو، ئه‌وا ده‌بیټ هه‌ر له‌وی به‌می‌نیت‌ه وه و په‌جم بکات، به‌لام نه‌گه‌ر نیه‌تی ده‌رچونی هه‌تانبوو به‌ هۆی قه‌ره‌بالغیه‌وه نه‌یتوانی به‌جیی به‌یلت ئه‌وه دوا‌ی مه‌غریبیش ده‌توانیت به‌جیی به‌یلت ئه‌وه حه‌جه‌که‌ی به (قران) کردیټ هه‌روه‌ک موفه‌رد وایه، به‌لام قوربانییه‌که‌ی له‌سه‌ره وه‌ک (متمتع)، نه‌گه‌ر ویستی بکه‌رپێته‌وه ته‌واف بکات بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌هه‌مین شت بیټ که له‌ حه‌جدا ده‌یکات، به‌لام حه‌یزدار و ئافره‌تی زه‌یستان ته‌وافی مالئاواییان له‌سه‌ر نییه، نه‌گه‌ر مایه‌وه و به‌ بازگانییه‌وه خه‌ریک بوو دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، نه‌گه‌ر به‌ بی ته‌وافی مالئاوایی پۆشت: نه‌گه‌ر نزیک بوو ده‌گه‌رپێته‌وه و نه‌گه‌ر دوور بوو قوربانییه‌کی له‌سه‌ره.

په‌که‌نه‌کانی حه‌ج: چوارن ۱- ئی‌حرام: نیه‌تی ده‌ست پێی کردنی عیبادته‌که‌یه. ۲- وه‌ستان له‌ عه‌ره‌فه. ۳- ته‌وافی (افاضه). ۴- سه‌عی سه‌فا و مه‌روا.

واجباته‌کانی هه‌شتن: ۱- ئی‌حرام کردن له‌ میقاته‌وه. ۲- وه‌ستان له‌ عه‌ره‌فه هه‌تا شه‌و.

۳- مانه‌وه له‌ (موزده‌لیفه) هه‌تا دوا‌ی نیوه‌ی شه‌و. ۴- مانه‌وه له‌ (مینا) شه‌وه‌کانی دووه‌م و

سییه‌م و چواره‌می جه‌ژن (أیام التشریق). ۵- په‌جم کردن. ۶- سه‌رتاشین یان کورت

کردنه‌وه‌ی. ۷- ته‌وافی مالئاوایی. ۸- قوربانی بۆ (متمتع) و (قارن).

پوکنه کانی سه مه سیانن: ۱- ئیحرام. ۲- ته واف. ۳- سه عی.

واجبه کانیش دوانن: ۱- ئیحرام له میقاته وه. ۲- سه رتاشین یان کورتکردنه وهی.

★ ئه وهی پوکنیکی واز ئی هینا چه جه که ی یان عومره که ی به تاله، ئه وهی واجبیکی واز ئی هینا به قوربانیه که پڕ ده کریته وه، ئه وهی سوننه تیکی واز ئی هینا هیچی له سه ر نییه.

مه رجه کانی دروستیسی ته وافی که عبه سیانزه ن: ۱- موسولمانییتی. ۲- ئاقلی. ۳- نیه تی دیاریکراو. ۴- کاتی ته واف هاتییت. ۵- عه ورت داپوشین. ۶- ده ست نوژی هه بییت، به لام بۆ مندال نا. ۷- حه وت جار بییت به یه قین. ۸- که عبه لای چه په وه بییت و ئه وهی هه له ی کرد بییت تییدا ده بییت دووباره ی بکاته وه. ۹- نه گه رانه وه. ۱۰- به پی پۆشتن بۆ ئه وهی توانای هه یه. ۱۱- سوپه کان به دوا یه کدا بییت. ۱۲- له ناو مزگه وته که دا بییت. ۱۳- سه ره تاکه ی له به رده پره شه که وه بییت.

سوننه ته کانی ته واف: ده ستلیدانی به رده پره شه که و ماچکردنی و الله اکبر کردن له و کاته دا، ده ستلیدانی پوکنی یه مانی، په له پۆشتن و پۆشتنی ئاسایی له شوینه کانی خۆیاند، دوعا کردن و زیکر کردن له کاتی ته وافدا، نزیک بوونه وه له مالی بهیت، دوو رکات له پشتی مه قامه وه کردن له دوا یه ته واف.

مه رجه کانی سه عی نوون: ۱- موسولمانییتی. ۲- عاقلی. ۳- نیه ت. ۴- به دوا یه کدا. ۵- پۆشتن به پی بۆ به توانا. ۶- ته واکردنی حه وت جار. ۷- گه یشتنه ئه م سه ر و ئه و سه ری شوینه که. ۸- له دوا یه ته وافیکی دروست بییت. ۹- سه ره تاکه ی له سه فاوه بییت.

سوننه ته کانی سه عی: ده ستنوژی، پاکی جل و به رگ و به دهن، عه ورتی داپوشرا بییت، دوعا و زیکر کردن له کاتی ئه نجامدانیدا، به په له پۆشتن و پۆشتنی ئاسایی له شوینه دیاریکراوه کاند، سه رکه وته سه ر سه فا و مه پوه، دوا به دوا یه ته واف بییت.

ناگاداری: باشت وایه له هه مان پۆژدا په جم بکات، به لام ئه گه ر په جمی پۆژیکی خسته به یانی یان هه مووی دوا خست بۆ دوا هه مین پۆژی چه ژن ده بییت.

قوربانی: سوننه تی موئه که ده یه، ئه گه ر نیه تی قوربان یی نییت هه رامه له ده پۆژی (ذی الحجة) دا ده ستکاری مووی له شی و نینۆکی بکات هه تا قوربان یی ده کات.

عه قیقه (هه وتم): بۆ کوپ دوو هه یوان و بۆ کچ هه یوانیک له پۆژی حه وته م دا، له و پۆژده سوننه ته مووی سه ری منداله که بتاشرییت و به قه د کیشی ئه و مووه زیو بکرییت به خیر، سوننه ته له و پۆژده ناو بنرییت و خۆشترین ناو لای خودا (عبدالله، عبدالرحمن)، هه رامه ناوان به (عبدی) غهیری خودا، وهک عبدالنبي، عبدالرسول، ئه گه ر عه قیقه که وته کاتی قوربانیه وه ئه وه یه کیکیان جیگای هه ردووکیان ده گریته وه.

سودیك: ئه وهی ده چیته مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ به دوو رکاتی ته حیه توله م سجد ده ست پی ده کات، دوا یی ده چیته لای گوپه که و پوو ده کاته پیغه مبه ر و پشت ده کاته قیبله و به هه یبه ته وه وهک ئه وهی بیینییت و ده لییت: السلام عليك يا رسول الله، گه ر زیاتری وت باشه، پاشان به ئه ندازه ی باتیک بۆ لای راست ده جولییت و ده لییت: السلام عليك يا ابا بكر الصديق، السلام عليك يا عمر الفاروق. اللهم اجزهما عن نبیهما و الاسلام خیرا، دوا یی پوو ده کاته قیبله و حوچه ده که ویته لای چه پی و دوعا ده کات.

چەند بابە تیکی بە سوودی جوړاو جوړ

*** گوناھو تاوان:** لاچوون و ره‌شبوونه‌وهی به چەند شتیك ئه‌بیټ، له‌وانه: ته‌وبه‌ی راسته‌قینه، داوی لیخۆش بوون، کرداری چاکه، توش بوونی به‌لا و ناره‌حه‌تی، خیر و سه‌ده‌قه، پارانه‌وه‌ی خه‌لکی تر، ئه‌گه‌ر هیشتا مابوو خوی گه‌وره‌ی لی خۆش نه‌بوو، ئه‌وا سزای ئه‌دریټ له‌قه‌بردا، یان له‌رژژی دوایدا، یان له‌دۆزه‌خدا تاوه‌کو پاک ئه‌بیټه‌وه له‌گوناھه‌کانی، پاشان ئه‌چیته به‌هه‌شت ئه‌گه‌ر به‌یه‌کخواپه‌رستی یه‌وه‌ی مردبیټ، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌بیپاوه‌پی یان هاوه‌ل په‌یداکردن یان دوورووی مردبیټ ئه‌وا به‌هه‌میشه‌یی له‌دۆزه‌خدا ئه‌مینیټه‌وه. گوناھ و تاوان شوینه‌واری زۆر له‌سه‌ر مرۆف جیده‌هیټ.

شوینه‌واری له‌سه‌ر دل و ده‌روون: ده‌بیټه‌وه‌ی بێ تافه‌تی و تاریکی و سه‌رشوپی و نه‌خۆشی و په‌رده له‌نیوان خواو به‌نده‌دا، شوینه‌واری له‌سه‌ر دین بریتییه: له‌هیئانی گوناھ‌ی تر و بێ به‌ش بوون له‌گوپراپه‌لی و دوعای پیغمه‌بر ﷺ و دوعای فریشته‌کان و موسولمانان.

شوینه‌واری له‌سه‌ر رزق و رۆزی: نه‌مانی ئه‌و پۆزی و لاچوونی نیعه‌ته‌کانه‌و نه‌مانی پیت و به‌ره‌مه‌تی ماله، شوینه‌واری له‌سه‌ر تاك: نه‌مانی به‌ره‌مه‌تی ته‌مه‌نه و هیئانی ژبانی ته‌نگ و ناره‌حه‌ته و گران بوونی کاروباره. شوینه‌واری گوناھ له‌سه‌ر کرده‌وه‌کان: وه‌رنه‌گرتنیانه له‌لای په‌روه‌ردگار، شوینه‌واری له‌سه‌ر کۆمه‌لگا: ئه‌بیټه‌وه‌ی دوژمنداری و نه‌بارانی باران و شتی تریش.

*** خه‌م و خه‌فه‌ت:** دل ئاسووده‌بی و به‌خته‌وه‌ری و دل شادی ئاواتی هه‌موو که‌سیکه و به‌هۆی به‌خته‌وه‌رییه‌وه ژبانی ئاسوده به‌ره‌م دیت، بۆ ده‌سته‌که‌وتنی به‌خته‌وه‌ری چەند هۆکاری دینی و سه‌روشتی و کرداری هه‌یه، که‌ کۆنابنه‌وه بۆ باوه‌ردار نابیت، له‌و هۆکارانه: ١- باوه‌ر به‌خوای گه‌وره. ٢- جیبه‌جی کردنی فه‌رزه‌کان و دوورکه‌وتنه‌وه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان. ٣- چاکه‌کردن له‌گه‌ل خه‌لکی به‌قسه و کرده‌وه و جوړه‌ها چاکه. ٤- خه‌ریک بوون به‌کار یان زانستی به‌سوود له‌دین یان دونیایدا. ٥- بیرکردنه‌وه له‌داهاتوو یان رابردوو به‌لکو خه‌ریک بوون به‌کاری رۆژانه‌وه. ٦- زۆر یادی خوای گه‌وره کردن. ٧- له‌به‌رچاوه‌بوونی به‌خششه‌ ئاشکراو شاراوه‌کانی په‌روه‌ردگار. ٨- روانین بۆ که‌سانیک که‌له‌ئیمه‌ که‌متریان هه‌یه و نه‌وه‌ک ئه‌وانه‌ی مالی دونیایان زیاتره له‌ئیمه. ٩- هه‌ولدان بۆ لا‌بردن هۆکاره‌کانی خه‌م و خه‌فه‌ت و به‌ده‌سته‌ستنی هۆکاره‌کانی به‌خته‌وه‌ری. ١٠- هانا بردن بۆ په‌روه‌ردگار به‌دوعا و پارانه‌وه بۆ لا‌بردن خه‌م و خه‌فه‌ت.

سوودیک: نیراهیمی خواص - رحمه‌الله - ئه‌لیټ: ده‌رمانی دل‌ه‌کان پینچ شته: خویندنی قورئان به‌تیگه‌یشته‌وه، خالی بوونی گه‌ده، شه‌ونویژ کردن، پارانه‌وه له‌به‌ره‌به‌یاند، هاوپیه‌تی پیاوچاکان.

*** ژن هیئان:** سونه‌ته بۆ که‌سیك که‌ ئاره‌زوی هه‌بیټ و له‌زینا نه‌ترسیټ، دروسته‌ بۆ که‌سیك که‌ ئاره‌زوی نه‌بیټ، واجبه‌ بۆ که‌سیك که‌ بترسی توشی زینا بیټ، پيش ئه‌خریټ به‌سه‌ر حه‌جی واجبدا، حه‌رامه‌ روانین بۆ ئافره‌تی نامه‌حپه‌م هه‌روه‌ها روانین به‌ ئاره‌زه‌وه بۆ ئافره‌تی پیر و می‌رمانی موولینه‌هاتوو.

هه‌ره‌به‌کانی نیکام: ١- دیاریکردنی بووک و زاواکه، که‌واته دروست نییه‌ قسه‌ی سه‌ره‌پرشتیاری ئافره‌ته‌که: ئه‌وا لیم ماره‌کردی یه‌کێک له‌که‌چه‌کانم، کاتیک زیاتر له‌کچیک هه‌بیټ. ٢- رازیبوونی کوره‌که ئه‌گه‌ر بالغ و ئاقل بیټ، وه‌ رازیبوونی کچی ئازادی ئاقل، ٣- سه‌ره‌پرشتیار: دروست نییه‌ ئافره‌ت خۆی ماره‌ بکات له‌که‌سیکی تر، ئه‌وه‌ش که‌ سه‌ره‌پرشتیاری ئافره‌ته‌که نییه‌

دروست نښه ماره ی بکات مه گهر سه رپه رشتیاره که ی ریگر بیټ له ماره کردنی له هاوشانی ئافره ته که، شیاو ترین که س به ماره برپینی له که سیکی تر باوکی پاشان باپیری و به ره و ژور، پاشان کوری خوی و نه وه ی نه و به ره و خوار، پاشان برای دایک و باوکی پاشان برای باوکی.. هتد. **۴- شاهید:** بوونی دوو شاهیدی پیایو بالعی ئاقلی دادپه روه ر پیویسته.

۵- نه بوونی ریگر له هه ردوو لایانه وه به شیر خواردن یان نه سب یان خزمایه تی. **نه وانه ی دروست نښه ماره بکریڼ:** یه که م: بۆ هه میشه یی که چه ند به شیکن.

۱- به هوی ره چه له که وه که دایک و نه نک به ره و ژور، کچ و کچی کوپ هه رچه ند به ره و خواربن، خوشک به ره های، کچی خوشک و کچی کوپ و کچی کچی خوشک، کچی برا به ره های و که کانیان و کچی کوره کانیان و کچی که کانیان هه رچه ند به ره و خواربن، خوشکی باوک و دایک هه رچه ند به ره و ژوربن. **۲-** به هوی شیر خوارده وه: حه رام بوونه که ی وه کو نه سب وایه، ته نانه ت له ژن و ژن خوازیشا. **۳-** به هوی خزمایه تیه وه (ژن و ژنخوازی) دایک و نه نک ی ژن، هه روه ها خیزانی باوانی نه سبه ی و خوی، کچی خیزانی هه رچه ند به ره و خواربیټ.

دووهم: بۆ ماوه یه کس کاتس: که دوو جوڼ: **۱-** به هوی کۆکردنه وه له یه ک کاتدا، وه کو کۆکردنه وه ی دوو خوشک، یان کۆکردنه وه ی ئافره تیک له گهل پوریدا جا خوشکی باوکی نه و ئافره ته بیټ یان خوشکی دایکی بیټ. **۲-** به هوی ریگریه کی تره وه که له وانه یه نه مینیت وه که نه وه ی نه و ئافره ته خیزانی که سیکی تر.

سودیک: بۆ دایک و باوک ره وانییه که زور له منالی خویان بکه ن بۆ ژن هینان له وه که سه ی که خویان نه یانه ویت، واجب نښه له سه ر پیاو که به گوښیان بکات و نابیتته که سبکی سه رپیچی کار له دایک و باوک به م کرداره.

*** تهللق دان:** حه رامه ته لاقدان ی ئافره ت نه گهر له حه یزدا بیټ، یان زه یستانی بیټ، یان پاک بیټ و له گهل جوت بوویټ، له هه موو نه و حاله تانه دا ته لاق ی نه که ویت. ته لاقدان به بی پیویستی ناپه سه ند، به لام له به ر پیویستی دروسته، سونه ته بۆ که سی که ژن هینان زه ره ری لی بدات، واجب نښه به گوښکردنی دایک و باوک له ته لاقداندا، هه رکه س بیه ویت له خیزانه که ی جیا بیټته وه حه رامه له یه که ته لاق زیاتری بدات، پیویسته خیزانه که ی له خاوینی دا بیټ و جیماعی له گهل نه کرد بیټ و یه که ته لاقی بدات، ته لاقی تری نه دات تا ماوه ی عیده ی به سه ر ده چیټ، حه رامه بۆ ئافره تیک که ته لاقه که ی رجعی بیټ (واته ته لاق ی یان دوانی مابیټ) له مالی خوی ده رچیټه ده ره وه، یان میرده که ی ده ری کات پیش ته و او بوونی ماوه که ی، ته لاق که وتن به وتن نه بیټ نه که ته نها به نښه ت.

*** سویند خواردن:** که فاره تی سویند به چوار مه رج پیویست نه بیټ: **۱-** مه به سستی سویند خواردن بیټ. سویند دانامه زریټ به وه ی ته نها به زمان بللی به بی نه وه ی به دل په سندی بکات، نه وه پیی دهوتری سویندی سه رزاره کی (یمین اللغو)، وه که نه وه ی له کاتی قسه کردندا بللی (نا وه لالا) یان (نه ری وه لالا).

۲- سویند خواردنه که له سه ر شتی بیټ که له داهاتوودا بیټ و بکریټ، یان به رابردوویه که نه یزانیټ، یان گومانی هه بیټ که راست ده کات، یان بزانیټ و به درو سویند بخوات که پیی دهوتری (یمین الغموس) و له گونا هه گوره کانه، یان سویند بخوات بۆ داهاتوو وایزانی که راست ده کات به لام به پیچه وانه وه ده رچیټ.

۳- به ئارەزوی خۆی سویند بخوات و زۆری لی نه کریت. ۴- سویند بخوات به وهی ئه و شته بکات که سویندی خواردوو نه بکات یان به پېچه وانه وه، ئه گەر سویندی خواردوو (ان شاء الله) ی کرد ئه و که فاره تی له سەر واجب نابی به دوو مەرچ. ۱- سوینده که و مەرجه که به یه که وه بیئت. ۲- مه بهستی راوه ستانی سوینده که ی بیئت له سەر ویستی خوی گهره، وه ک بلی: سویند به خوا (ان شاء الله).

هەر کهس سویندی خوارد له سەر شتیک و بۆی دهر که وت به رژه وهندی له پېچه وانه که یدایه ئه و سوونه ته که فاره تی سوینده که ی بدات و کاره خیره که بکات.

که فاره تی سویند: بریتییه له تیرکردنی ده هه ژار بۆ هه موو هه ژاریک نیو صاع خواردن بدات (ده کاته کیلۆ و ربعی) یان جلوه رگیان بۆ بکات، یان به نده یه ک ئازاد بکات، ئه گەر نه ی توانی پێویسته سی رۆژ له سەر یه ک به رۆژو بیئت، هه رکهس به رۆژو بیئت له گه ل ئه وه دا ئه ی توانی خواردنی هه ژاران یان به رگیان بۆ بکات ئه و بۆی بری ناکه ویت، دروسته که فاره ت پێش سویند خستنه که یان له دوایی دا، هه ر کهس زیاد له جاریک بۆ شتی سویند بخوات یه ک که فاره ت بۆی بری ده که ویت، به لام ئه گەر شته کان زۆر بوون که فاره ته کانیش زۆر ده بن.

*** نه زر کردن:** جوهره کانی: ۱- نه زری ره ها وه کو بلی (نه زریکم له سەر بیئت ئه گەر چاک بوومه وه) و بلی ده نگ بیئت و نه زریکی دیاری کراوی مه به ست نه بیئت، ئه و که فاره تی سویندی ئه که ویتته سەر ئه گەر چاک بۆوه. ۲- نه زری تووره یی و رقه کاری: بریتییه له گریدانی نه زره که ی به مەرجه که وه به مه بهستی نه کردنی ئیشیک یان هاندان بۆ کردنی وه ک ئه وه ی بلی: (ئه گەر قسه م له گه ل کردی سالتیک به رۆژو بم) حوکه که ی بریتییه له وه ی که سه ریشکه به وه ی که ئه و کاره ی له ئه ستۆی گرتوووه بیکات یان که فاره تی سویندیک بدات له کاتی قسه کردنیدا. ۳- نه زری موباح وه کو: بلی (نه زرییئت جله کانم له بهر بکه م) حوکه که ی: یان جله کانی له بهر بکات یان که فاره تی سویندیک بدات. ۴- نه زری ناپه سه ند وه کو: (نه زرییئت که خیزانه که م ته لاق بده م) حوکه که ی: سوونه ته که فاره تی سویندیک بدات و نه زره که جیبه جی نه کات ئه گەر کردی که فاره تی له سەر نییه. ۵- نه زری گوناوه تاوان (نه زرییئت له سهرم دزی بکه م) حوکه که ی: حه رامه وه فای پی بکات و ئه بیئت که فاره تی سویندیک بدات، ئه گەر کردی ئه و گوناوه باره و که فاره تی له سەر نییه. ۶- نه زری گوپراه لی: وه کو (نه زرییئت له سهرم ئه وه نده نوێژ بکه م) به مه بهستی نزیک بوونه وه له خوی گهره، ئه گەر مەرچی بۆ دانا وه ک چاپوونه وه ی نه خۆشی ئه وه واجبه جیبه جی بکات ئه گەر مەرجه که هاته جی، به لام ئه گەر مەرچی دانه نابوو پێویسته نه زره که ی به ره های جیبه جی بکات.

*** شیر پیدان:** ئه وه ی که به هۆی نه سه به وه حه رام ده بیئت به هۆی شیر خواردنیش وه حه رام ده بیئت، به سی مەرچ: ۱- شیر ئافره ته که له منال بوونه وه په یدابوو بیئت نه ک شتی تر. ۲- شیر پیدانی مناله که له دوو سالی یه که می ته مه نیدا بیئت. ۳- ژماره ی شیر پیدانه کان پینچ جار زیاتر بن به دلنای، مه به ست به شیر پیدانیک مژینی مه مکی ئافره ته که یه تا وازی لی دینی نه ک تیر خواردن، به هۆی شیر پیدانه وه نه فقه و مه سهرف و میراتی لی بردن ناچه سیی.

*** وه سیه تکردن:** که سیک که حه قیکی که سیکی تری له لابیئت و به لگه ش نه بیئت له سه ری که ئه و حه قه بدریته وه به خاوه نه که ی له دوی مردنی، واجبه وه سیه تی بکات بۆ دانه وه ی حه قه که، که سیکیش که مالی زۆری له پاش به جیده مینیئت، سوونه ته وه سیه ت

بکات به صه ده قه کردنی پینجیه کی ماله که ی بۆ هه ژاریکی خزم که میراتگر نه بیټ یان بۆ هه ژاریکی تر و زانایه که و پیاو چاکێک، وهسیهت بۆ هه ژاریک که میراتگری هه بن نا په سهنده، به لام نه گهر دهوله مه ند بن نه وادروسته، وهسیهتکردن به زیاد له سی یه کی مال بۆ که سی بیگانه حه رامه، حه رامه بۆ میراتگر با که میش بیټ مه گهر میراتگره کانی تر ریگه بده ن دوا ی مردنی، وهسیهت به تال نه بیته وه به قسه ی میراتگره که که بلی: په شیمان بوومه وه یان به تالم کرده وه یان گزریومه .. هتد.

په سه ند و چاکه که له سه ره تانی وهسیهت نامه که یدا بنوسیټ: بسم الله الرحمن الرحيم: نه مه نه وهسیه ته یه که فلانه که س کردویه تی که شاهیدی نه دات هیچ خوا به ک نییه بیجگه له زاتی (الله) تاکه و هاو به شی نییه، مرچه مه د به نده و پیغه مبه ری خوا به ﷺ، به هه شت حه قه و دۆزه خ حه قه و قیامهت دیت و گومانی نییه، خوا ی گه وره خه لکانی ناو گۆره کان زیندوو ده کاته وه، وهسیهت نه که م بۆ خزمانم که له خوا بترسن و چاکسازی بکه ن له نیوان خویاندا، گوپراهی خا و پیغه مبه ره که ی بکه ن نه گهر ئیماندارن، ئامۆزگاریان ده که م به و ئامۆزگاریانه ی که ئیبراهیم و یه عقوب کوپه کانی خویان پی ئامۆزگاری ده کرد **﴿يَتَّبِعُونَ اللَّهَ﴾** **﴿أَمَطَ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُونَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾** (البقرة : ۱۷۷) واته: رۆله کانم خوا نه م ئایینه ی بۆ ئیوه هه لبراردوه ئیتر ئیوه ش هه ول بده ن به موسولمانی نه بیټ مه مرن.

★ سوننه ته نه گهر سه لاواتی دا له سه ر پیغه مبه ر ﷺ هه ردوو ووشه ی - الصلاة والسلام - به یه که وه بلیت و ته نها یه کیکیان نه لیت، بیجگه له پیغه مبه ران به ته نها صلاواتیان لی نادات بۆ نمونه نالیت ابو به کر ﷺ یان - علیه السلام - نه م جوړه نا په سه نده و ته نها باش نییه، به لام دروسته به کو ی دهنگی زانایان که غه یری پیغه مبه ران له گه ل نه وان بخات و بلیت "اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و اصحابه و ازواجه و ذریته"، سونه ته داوا ی رازی بوونی خوا ی گه روه و ره حمهت بکات بۆ هاو له لان و تابعینی و نه وانه ی دوا ی نه وان له زانایان و خوا په رستان و سه رجه م چاکان به م شیوه یه بلی: ابو حنیفه و ملک و شافعی - ره زای خویان لی بیټ - یان ره حمه تی خویان لی بیټ.

★ **سه ربیرین:** پیویسته سه ربیرینی ئاژه ل تاوه کو بخوریت، نه بیټ ئاژه له که ۱- خواردنی حه لال و دروست بیټ. ۲- توانا هه بیټ که سه ری بیریت. ۳- ئاژه لی وشاکانی بیټ.

سه ربیرینی ئاژه ل چه ند سه رجه ی هه یه: ۱- نه بیټ قه سابه که ئاقل بیټ. ۲- پیویسته ئامیری سه ربیرینه که نینیوک و ددان نه بیټ. ۳- برینی بۆری هه ناسه و خواردن و هه ردوو شاده ماره کانی یان یه کیکیان. ۴- وتنی بسم الله له کاتی جووله ی ده ست بۆ سه ربیرین، نه گهر بیرى چو قه یناکه، نه گهر به غه یری عه ره بیش بیلیت ده بیټ، سوننه ته له گه ل (بسم الله) که دا "الله اکبر" یش بکات.

★ **راووشکار:** بریتیه له نیچیر گرتن، به مه رج گیراوه نه و ئاژه له ی که راو ده کریت: ۱- خواردنی حه لال بیټ. ۲- کیوی بیټ و ده سه تمۆ نه بیټ. ۳- ده سه لاتی به سه ریدا نه بیټ. حوکمی راوکردن: دروسته بۆ که سیك مه به ستی بیټ و نا په سه نده بۆ گالته و گه پ، نه گهر به شوینکه وتنی نیچیره که خه لکی ئازار نه واد و حه رامه.

به چوار مه رج راوکردن دروسته: ۱- راوچییه که له و که سانه بیټ که سه ربراوی ده ستی حه لاله. ۲- نه و ئامیره ی به کاری دینی دروست بی پی سه ربیریت، به و شیوه یه تیژ بیټ وه کو پم و تیر و وینه ی نه وانه، نه گهر راوکردنه که به هوی ئاژه لی برینداره که وه بوو وه کو

هه‌لۆ یان سه‌گه‌وه بوو پێویسته راهێنراو بن. ٢- مه‌به‌ستی راوکردنه‌که بکات به‌وه‌ی ئامێری راوکردنه‌که‌ی هه‌ڵدات به‌ مه‌به‌ستی راوکردن، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌روا هه‌ڵیدا و به‌ر ئاژه‌لێک که‌وت دروست نییه بیخوات. ٤- وتنی - بسم الله - له‌کاتی هاویشتنی ئامێره‌که‌دا و نابێ "بسم الله" له‌ بیر بچێت، ئه‌گه‌ر له‌ بیر چوو خواردنی هه‌لال نابێت.

✱ خواردن و خواردنه‌وه: هه‌موو شتێکه که بخوریت یان بخوریتته‌وه، به‌لگه له‌سه‌ری ئه‌وه‌یه که خواردنی دروسته، خواردنی هه‌موو خۆراکێک به‌ سێ مەرج هه‌لاله: ١- پاک بێت. ٢- زیانی نه‌بێت بۆ مرۆف. ٣- قیزه‌ون نه‌بێت. هه‌موو خۆراکێکی پیسی وه‌ک خوین و مرداره‌وه بوو خواردنی حه‌رامه، هه‌روه‌ها هه‌رشتی که زیانی هه‌بێت وه‌ک ژه‌هر- یان قیزه‌ون بێت وه‌ک شیاکه و میز و کێچ و ئه‌سپی. له‌ ئاژه‌لی و شکانی که‌ری مائی و هه‌ر ئاژه‌لی که پاوێکات به‌ که‌ڵبه‌کانی وه‌کو شیر و پلنگ و گورگ و وێز (فهد) و سه‌گ و به‌راز و مه‌یمون و پشیله هه‌رچه‌نده مائیش بێت خواردنی حه‌رامه، هه‌روه‌ها رێوی و سمۆره بیجگه له‌ که‌متیار، له‌ بالنده‌کاندا ئه‌وه‌ی که راوێکات به‌ نینۆکی وه‌کو هه‌لۆ و باز و واشه و شاهین و کۆلاره و کونده‌په‌پوو خواردنی حه‌رامه، هه‌ر بالنده‌یه‌ک که لاکه تۆپیو بخوات وه‌کو هه‌لۆ و سه‌رگه‌پ و له‌قله‌ق خواردنی حه‌رامه، گوشتی هه‌ر ئاژه‌لێک که عه‌ره‌ب به‌ پیسی دابنی حه‌رامه وه‌کو شه‌مشه‌مه‌کویره و مشک و شه‌نگه سووره (زه‌رده‌واله) و هه‌نگ و میش و په‌پوله و په‌پوسلیمانه و ژوژو و مار، هه‌روه‌ها حه‌شه‌رات وه‌ک و کرم و جرج و قالۆنجه و مارمیلکه، هه‌ر ئاژه‌لی که شه‌رع فه‌رمانی به‌ کوشتنی کردوه وه‌کو دووپشک یان فه‌رمانی کردوه به‌ نه‌کوشتنی وه‌ک میرووله ئه‌وا خواردنی حه‌رامه، هه‌ر ئاژه‌لی له‌ گوشت خوراویک و گوشت نه‌خوراویک له‌دایک بوو بێت خواردنی حه‌رامه وه‌کو (سیخ) که له‌ که‌متیار و گورگ له‌دایک ده‌بێت، به‌لام ئاژه‌لێک له‌ دوو ئاژه‌لی هه‌لال دروست بێی حه‌رام نییه وه‌کو ئیستر که له‌ که‌ره‌کیوی و ئه‌سپ په‌یدا بێت، جگه له‌ ئه‌مانه‌ی باسمانکردن خواردنی گوشتی ئاژه‌له‌کانی تر هه‌لاله، له‌وانه ره‌شه‌ولاخ و ئه‌سپ و ئاژه‌لی کێوی وه‌ک زه‌رافه و که‌رویشک و ووچ و گۆپه‌لکه‌نه و بزنه‌ مژه و ئاسک و بالنده‌کان وه‌کو نه‌عامه و مریشک و تاوس و توتی و کۆتر و چۆله‌که و مراوی رقاز و بالنده‌ی ناوی هه‌موانیان، ئاژه‌لی ناوی بیجگه له‌ بۆق و مار و تیمساح، هه‌ر وه‌کی که ئاو بدریت یان په‌ین بکړیت به‌ پیسی ئه‌وه دروسته به‌روبه‌مه‌که‌ی بخوریت به‌ مه‌رجی تام و بۆنی پیسیه‌که‌ی ده‌رنه‌که‌وێت تێیدا، ئه‌گه‌رنا حه‌رام ده‌بێت، خواردنی خه‌لۆز و قوڕ و گل ناپه‌سه‌نده، خواردنی پیاز و سیر مه‌گه‌ر دوا‌ی کولاندنی، ئه‌گه‌ر مرۆف ناچار بوو و برسی بوو دروسته ئه‌وه‌نده بخوات (له‌و خواردنه‌ی که حه‌رامن) که له‌ مه‌رگ پێی رزگاری بێت به‌س.

✱ حه‌رامه پیرۆزیایی کردن له‌بیاوه‌پان به‌بۆنه‌ی جه‌ژنه‌کانیا نه‌وه یان ئاماده‌بوون له‌گه‌ڵیادا، یان ده‌ستپێشخه‌ری له‌سه‌لام لی کردنیان، وه‌هه‌رکاتیکیش سه‌لامیان کرد پێویسته له‌وه‌لامیاندا بووتریت (وعلیکم)، وه‌ دیسان حه‌رامه هه‌ستانه‌وه له‌به‌ر که‌سی بیاوه‌پان له‌به‌ر که‌سی (مبتدع) نه‌وه که‌سه‌ی هه‌میشه سه‌رگه‌رمی بدعه و خورافیاته که له‌ئایینی پیرۆزی ئیسلامدا دایه‌پێنیت، وه‌ (مکروه) باشیش نیه ته‌وقه‌یان له‌گه‌ڵدا بکړیت، به‌لام به‌نسبه‌ت ته‌عزیه لێکردن و روشتن بۆلایان قه‌ده‌غه و حه‌رامه ته‌نها له‌به‌ر به‌رزه‌وه‌ندیه‌کی بالایی شه‌رعی پیرۆزی ئیسلام نه‌بێت.

به راستی به بیرکردنه‌وه له یاساکانی خوای گه‌وره بۆمان دهرده‌که‌وئیت که به‌لا و ناخۆشی یه‌کی‌که له یاساکانی بونه‌وهر که بریاری داوه، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ (البقره: ۱۵۵) واته: سوئند به‌خوا تا‌قیتان ده‌که‌ینه‌وه به‌که‌می‌ک له ترس و بیم و برسی‌تی و که‌م بوونی مال و سامان و مردنی که‌س و کار و تیا‌چوونی به‌روبوومی کشتوکال، جا مژده‌بده به‌و که‌سانه‌ی خۆگر و ئارام‌گرن.

که‌سی‌ک و ابزانیت که پیاو‌چاکان دوورن له ناره‌حه‌تی و به‌لا نه‌وه به‌هه‌له‌دا چووه، به‌لکو تووش بوونی به‌لا و ناره‌حه‌تی به‌لگه‌ی ئیمانه، له‌م باره‌یه‌شه‌وه سه‌عدی کو‌پ ئه‌بی وه‌قاص (خوای لی‌ پازی بی‌ت) ده‌گێ‌پێته‌وه که پر‌سیاری کردوه له پێغه‌مبه‌ری خدا ﷺ پی‌ی ووتوه: «یا رسول الله أي الناس أشد بلاء قال: الأنبياء ثم الصالحون ثم الأمثل فالأمثل من الناس يبتلى الرجل على حسب دينه فإن كان في دينه صلابة زيد في بلائه وإن كان في دينه رقة خفف عنه وما يزال البلاء بالعبد حتى يمشي على ظهر الأرض ليس عليه خطيئة» (ابن ماجه) واته: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خدا چ که‌سی‌ک زۆر تووشی به‌لا و ناره‌حه‌تی ده‌بی‌ت؟ فه‌رمووی "پێغه‌مبه‌ران پاشان پیاو‌چاکان پاشان به‌پی‌ی پله‌و پایه‌به‌رنی خه‌لگی لای خدا، پیاو به‌ئه‌ندازه‌ی دینه‌که‌ی تا‌قیکردنه‌وه‌ی به‌سه‌ردا دیت، جا ئه‌گه‌ر دینه‌که‌ی قایم بی‌ت به‌لا‌که‌ی زیاد ده‌کات، خۆ ئه‌گه‌ر دینه‌که‌ی لاواز بوو ئه‌وا بۆی ئاسان ئه‌کریت، به‌رداوم به‌لا و نه‌هامه‌تیه‌کان له‌گه‌ل به‌نده‌دا ده‌بی‌ت هه‌تاوه‌کو وای لی‌ دیت که به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌گه‌پیت به‌بی ئه‌وه‌ی تاوانی به‌سه‌ره‌وه مابیت."

به‌لا و ناره‌حه‌تی نیشانه‌ی خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره‌یه بۆ به‌نده‌کانی، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فه‌رموئیت: «وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ» (أحمد) واته: ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره گه‌لیکی خۆش بویت ئه‌وا تا‌قیان ده‌کاته‌وه، به‌لا و ناخۆشی نیشانه‌ی ویستی چاکی خوای گه‌وره‌یه به‌به‌نده‌که‌ی، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَهُ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَهُ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (الترمذی) واته: ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره خیری بویت بۆ به‌نده‌که‌ی ئه‌وا سزای بۆ پێش ئه‌خات له دونیادا، ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره ویستی چا‌که له‌گه‌ل به‌نده‌که‌ی نه‌کات ئه‌وا سزای نادات به‌ گونا‌هه‌کانی له دونیادا هه‌تا دیت‌هه‌ لای له پۆ‌زی دوا‌یدا.

هه‌روه‌ها به‌لا و ناره‌حه‌تی که فاره‌تی گونا‌ه و تاوانه هه‌رچه‌ند که‌میش بی‌ت، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَا مِنْ مُّسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى شَوْكَةٍ فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحْطُ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا» (متفق علیه) واته: موسو‌لمان تووشی هه‌ر ناره‌حه‌تیه‌ک ببی‌ دپ‌کی‌ک یان ژوورتر له‌دپ‌کی‌ک ئه‌وا خوای گه‌وره ئه‌یکا‌ته که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی هه‌روه‌ک چۆن گه‌لا‌ی داره‌کان ئه‌وه‌رن (ئابه‌و شیوه‌یه‌ش نا‌په‌هه‌تیه‌کان گونا‌هه‌کان هه‌له‌وه‌ری‌ن).

له‌به‌ر ئه‌وه موسو‌لمان خاوه‌ن به‌لا و ناره‌حه‌تی ئه‌گه‌ر بۆ خۆی چا‌ک بی‌ت ئه‌وا ناره‌حه‌تییه‌کان ئه‌بنه که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی پێ‌شووی، یان پله‌و پایه‌ی به‌رز ئه‌که‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر ئێ‌ستاش سه‌رپێ‌چی کار بی‌ت ئه‌وا ده‌بنه‌ هۆی سر‌پینه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانی و یاد خه‌ره‌وه‌ی مه‌ترسی گونا‌هه‌کانی، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (الروم: ۴۱) واته: تاوان و خراپه ده‌رکه‌وتوو و سه‌رزه‌وی و ده‌ریا‌کانیشی گرتۆته‌وه،

بههوی ئه و تاوان و گوناھانه وه كه خهلكی دهستیان داوه تی، سه رئه نجام ده بیئت تالای هندیك له كرده وه كانیان بچژن بۆ ئه وهی بگه پئنه وه بۆ پئیازی پاكی و خواناسی.

جۆره كانس به ل و ناره مه تی: تاقیکردنه وه به خۆشی وه كو مال و سامانی زۆر، تاقیکردنه وه به ناخۆشی وه كو ترس و برسیتی و كه می مال و سامان، خوی گه وه ئه فه رمویتی ﴿وَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فَنَسَخَ﴾ (الایاء: ۳۰) واته: تاقیتان ده كه یه وه به ناخۆشی و به خۆشی، هه ر له تاقیکردنه وهی خودایی: وهك نه خۆشی و مردن، زۆریه ی هۆكاره كانی نه خۆشی و مردنیش چاوپیسسی و جادوه كه له حه سادته وه پهیدا ده بن، پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رمویتی: «أَكْثَرُ مَنْ يَمُوتُ مِنْ أُمَّتِي بَعْدَ قَضَاءِ اللَّهِ وَقَدَرِهِ بِالْعَيْنِ» (الطیاسی) واته: زۆریه ی ئومه ته كه م له دوی قه زاو قه ده ری خوا به چاوپیسسی ده مرن.

خۆپاراستن له چاوپیسسی و جادوو: خۆپاراستن چاكره له چاره سه ركردن، پئویسته زۆر هه ولی بۆ به دین و له گرنگترین خاله كانی خۆپاراستن: * به هیزكردنی دل و ده روون به یه كخواپه رستی و بیروباوه پی دامه زراو كه بزانی خاوه ن هه لسوكه وتی ته واو له بونه وه ردا په روه ردگاره و هه ولی چاكه كاری به دین. * گومانی چاك بردن به په روه ردگار و پشت به ستن به ئه و، گومان و ترسی نه خۆشی و چاوپیسسی نه به یه یه هه رچییه ك دیته ریمان، چونكه گومان و لاوازی بۆخۆی نه خۆشییه. * ئه گه كه سیك به چاوپیسسی یان جادوگر ناسرا خۆی ئی بیاریژریت، ئه مه ش له چوارچیوه ی خۆپاراستن و گرتنه به ری هۆكار و ئه سبابه كان نهك له ترساندا. * ناوی خوی گه وه بردن و دوعا بۆ كردن له هه رشتی كه ده بیینیت و به لاته وه جوان و سه رسوپه ینه ره، پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رمویتی: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ نَفْسِهِ أَوْ مَالِهِ أَوْ أَخِيهِ مَا يَحِبُّ فَلْيَبْرِكْ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ» (الحاكم) واته: ئه گه كه سیك له ئیوه شتیکی بیی له خۆی یان ماله كه ی یان براكه ی كه پئی خۆش بوو با دوعای به ره كه تی بۆ بكات یانی بلی "بارك الله لك" یانی خوی گه وه به ركه ت بخاته ئه و كاره ته وه، به راستی تووش بوون به چاو حه ق و راسته. * به یانی كردنه وه به خواردنی حه وت خورمای (عجوه) ی مه دینه. * هانا بردن بۆ لای خوی گه وه و پشت پی به ستنی و گومانی چاك بردن به خوا و خۆ په نادان له چاو و جادوو، پاریزگاری كردن له زیكره كان له به یانیان و ئیواراندا كه ئه م زیكر و دوعایانه کاریگه ریان ئه بیئت كه م و زیاد دهكات به پشتیوانی خوی گه وه له بهر دوو هۆ: ۱- بیروباوه پی به وهی كه له و زیكرو دوعایانه دا هاتوو راسته و حه قه و سوودبه خشه به فه رمانی خودا. ۲- زیكردو دوعاكان بلی به زمان و گوئی و دلێشی ئاگاداریی لئی چونكه پاره نه وه له دلی غافل و بی ئاگا قبول نابیئت هه روه كو له فه رموده صحیحه كاندا هاتوو.

كاتی زیكر و دووعاكان: زیكری به یانیان له دوی نوژی به یانی ئه وتری و زیكری ئیواران له دوی نوژی عه سه ره وه ئه وتری، هه ركاتیك موسولمان بیری چوو با له وكاته ی بیری كه وته وه بیانی.

نیشانه كانس تووش بوون به چاوو شتی تر: هیچ دژایه تییه ك نییه له نیوان زانستی پزیشکی و دوعا و پاره نه وه شه رعیه كه اندا، قورئانی پیروژ شیفاو ره حمه ته. بۆ نه خۆشی جهسته و دل و ده روون، جا ئه گه ئاده میزاد سه لامه ت بوو به نه خۆشی له شی ئه وا جاروبار نیشانه كان به زۆری به شیوه ی سه ریه شه ئه بیئت، زه رد هه لگه پانی ده م و چاوو زۆر ئاره ق كردنه وه و میز

کردن، بئى ئىشتهاىى، بىزارى و تا لى ھاتن و لەرز و مېرولە کردنى ئەندامەکانى، دلە کوتى، ئازارى جاره جاره لە ژۆر پىشت و شانەکان بئى تاقەتى و خەفەت لە دل و دەرووندا، بئى خەوى لە شەودا، زوو ھەلچون لە ترس و تووپە بوونى نا ئاساىى، قىچىنەدانى زۆرۇ ئاھ ھەلکىشان، ھەز کردن بە تەنھايى، وەرسى و تەمەلى، ھەز کردن بە خەوتن، ھەندى گىروگرفتى تەندروستى کە ھۆکارى پزىشكى نىيە جارى و ئەبىت ئەم نىشانانە يان ھەندىکيان دەرئەكەون بە پىي بە ھىزى و لاوازی نەخۆشە کە، پىويستە موسولمان ئيمان دامەزراو دل قايم بىت، کە وەسوەسە و ختورەى شەيتان نەچىتە ناو دللى، و ھەست نەکات کە نەخۆشە کە ئەگەر يەكک لە و ھۆکارانەى بىنى، چونکە گومان (الوھم) چارەسەرکردنى زۆر گرانە، لەبەرئەوہ لەوانە يە ھەندىک لەم نىشانانەى باسماکردن کە لە کەسکدا ھەبىت و نەخۆشيش نەبىت، يان ئەم نىشانانە ھەبن بەلام بەھوى نەخۆش کەوتنى جەستەوہ بن، جارى واش ئەبىت بە ھوى لاوازی ئيمانەوہ ئەبىت وەکو دلتنەنگى و خەفەت و بئى تاقەتى، لەم کاتەدا پىويستە پىاچوونەوہ يە ک بە پەيوەندى خوى لەگەل خوى گەورەدا بکات .

ئەگەر نەخۆشى بەھوى چاوەوہ بوو ئەوا چارەسەرى بە ويستى خودا بەم دوو ريگە يە دەبىت: ۱- ئەگەر چاوپيسەکە ئەزانرا: ئەوا پىي ئەوترىت خوى بشۆرىت و ئەم ئاوەى يان پاشماوەى ئاوەکەى خوى پى بشۆرىت و بخورىتەوہ. **۲-** ئەگەر چاوپيسەکە ئەزانرا: ئەوا چاک بوونەوہى بەھوى دوعا و پارانەوہ و کەلەشاخەوہ ئەبى.

ئەگەر نەخۆشە کە بەھوى جادوہوہ بوو ئەوا چارەسەرى بە يەكک لەم ريگايانە ئەبىت بەفەرمانى خوا: ۱- ئەگەر شوينى جادوہکەى ئەزانى: ئەگەر بينە يەوہ ئەوا گرىکانى بکاتەوہ لەکاتى خویندىنى سورەتى (الفلق و الناس) دا و پاشان بيسوتىنى. **۲-** دوعاى شەرعى بە ئايەتەکانى قورئان و بەتايىبەتى سورەتى (الفلق و الناس) و (البقرة) و دوعاى تروەك باسيان ئەکەين. **۳-** بەتالکردنەوہى جادوہکە کە دوو جۆرە: **يەكەم:** بەتالکردنەوہى بە جادوور بۆشتنى بۆلاى فالچىکان بۆ بەتالکردنەوہى کە ئەمەيان ھەرەمە. **دووەم:** جائىز و دروست: کە برىتيە لە کوتانى ھەوت گەلاى (سدر) و پاشان خویندىنى سورەتەکانى (الکافرون) (الاخلاص) (الفلق) (الناس) لەسەرى (۳) جار و پاشان تىکەلکردنى لەگەل ئاودا و لى خواردنەوہى و خۆ پى شۆردنى وە ئەم شىوازە دووبارە بکاتەوہ تا چاک ئەبىتەوہ ان شاء اللہ. (رواه عبدالرزاق في مصنفه) **۴-** دەرکردن و فریدانى جادو بە خالىکردنەوہ و بەتالکردنەوہى بەھوى دەرمانى سکچوون و پەوان کردنەوہ ئەگەر لە سکدا بوو، وە بە کەلەشاخ گرتن ئەگەر لە شوينى تردا بوو.

دوعاى شەرعى: مەرجهکانى: ۱- ئەبىت بە ئايەتەکانى قورئان و دوعا پىگاپىدراو و رەواکان بن. **۲-** بە زمانى عەرەبى بن بەلام دوعاىکان ئەکرىت بە زمانى تریش بن. **۳-** باوەرى و ابىت کە دوعاىکان بۆ خويان کارناکەن بەلکو شىفا بە دەستى خوى گەورە يە.

بۆ ئەوہى زياتر کارىگەرى ھەبىت پىويستە قورئانەکە بە نىەتى شىفاو ھىدايەت بخوینرىت، بۆ ئادەمیزاد و جنۆکە، چونکە قورئان ھاترە خوارەوہ بە ھىدايەتدەر و شىفا بەخش، قورئان بە نىەتى کوشتنى جنۆکە کە نەخوینرىت مەگەر ھاتنە دەرەوہى زەحمەت بىت بەو شىوہ يە پيشوو.

مهرجه کانی دوعا خوین: ۱- پیویسته موسولمان و چاک و له خواترس بیټ، چه ندی زیاتر له خواترس بیټ نه وهنده زیاتر کاریگه ری ده بیټ. ۲- به راستی و دلسوزی روو له خدا بکات له کاتی خویندنی دوعاگاندا، چاکتروایه نه و نه خوشه بۆ خوی دوعا بخوینیت، چونکه خه لگی تر به زوری دلایان مه شغوله، له بهر نه وهی هیچ کهس وهک خوی ههست به نیش و ئازار و پیویستیه کانی ناکات، نه و که سانهی که ناچار و خاوهن پیویستی زورن خوی گه وره به لینی داوه که وه لامیان بداته وه.

مهرجه کانی دوعا بۆ کراو: ۱- چاک وایه باوه پدارو موسولمانیکی صالح وچاک بیټ و به نه ندازهی به هیزی باوه په کهی کاریگه په که زیاتر ده بیټ، خوی گه ورهش فرموویه تی: ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ (الإسراء: ۸۲) واته: ئیمه له قورئان نایهت و سوره تیک داده به زینین که بیته هوی شیفا و چاره سر بۆ نه خوشیه دهروونی و جهسته بیه کانی، هه روه ها رحمت و میهره بانیش بۆ ئیمانداران، بۆ سته مکار و خوانه ناسیش ته نها زیاد کردنی زهره ر و زیان نه بیټ هیچی تر نییه وهیچ به ره و سودیکی لی نابه ن. ۲- روو کردنه خوی گه وره به راستی و پاک بۆ نه وهی شیفا بادت. ۳- په له نه کات له چاک بوونه وه دا، چونکه نه دوعا بۆ خویندنه پارانه وهیه نه گه ر په له بکات له وانه به وه لامی نه دریتته وه، پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: «يُسْتَجَابُ لَأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَجْعَلْ يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يَسْتَجِبْ لِي» (متفق علیه) واته: هه ر کهس له ئیوه وه لامی ده دریتته وه (له لایه ن خوی گه وره وه) به و مه رجه ی په له ی نه کرد بیټ و بلیت: پارامه وه و خوا دوعای لی وهر نه گرتم.

دوعا بۆ کردن چه ند شیوه بیه کس هه یه: ۱- خویندنی دوعا که له گه ل فودا "تفیکی که م". ۲- خویندنی دوعا به بی فوو کردن. ۳- وهر گرتنی تف به په نهجه کانی و تیکه لکردنی له گه ل خۆل و مهسح کردنی شوینی ئازاره که پیی. ۴- خویندی دوعا کانی و مهسح کردنی شوینی ئازاره که. **نه و نایهت و فرموودانه کس به دوعا ده خوینیت بۆ نه خوش:** نایه ته کانی: سوره تی "الفاتحه" "آیه الكرسي"، دوو نایه تی کو تایی "البقرة"، سوره ته کانی "الکافرون" و "الإخلاص" و "الفلق" و "الناس" له گه ل نه م نایه تانه ی لای خواره وه:

﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (البقرة: ۱۳۷) واته: (به لام دلنیا به نه ی محمد ﷺ، نه ی ئیماندار) خوا تو ده پاریزیت له پیلان و ته له که یان چونکه نه و خواجه زور بیسه ر و زانایه. ﴿يَقَوْمًا أَحِبُّوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمَنُوا بِهِ، يُغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْرَمَكُمْ مِنْ عَذَابِ إِلِيمٍ﴾ (الأحقاف: ۳۱) واته: نه ی گه له که مان وه لامی بانگخوازه که ی خوا بده نه وه (که مه به ست پیی پیغه مبه ره ﷺ) و باوه پی پی بینن (خوا) له تاوانه کانتان خوش ده بی و ده یسپرتته وه وه له سزای سهخت ده تان پاریزیت.

﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ (الإسراء: ۸۲) واته: ئیمه له م قورئانه دا بۆتومان نارد وه نه ی موحه مه د! ﷺ گه لی نایهت و سوره ت داده به زینین که مایه ی شیفا و چاک بوونه وهیه له نه خوشیه دهروونی و جهسته بیه کانی و په رحمت و به زه یی و میهره بانیشه بۆ خه لکانی برودار، له گه ل نه مه یشدا بۆ سته مکاران و خوانه ناسانیش ته نها زیاد کردنی زهره روزیانه، چونکه هیچ سوودیکی لی نابینن.

﴿ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴾ (النساء: ۵۴) واته : یان هر ئه وهیه که حه سادته و به خیلی به خه لکی (ئیماندار) ده بهن له سهر ئه وهی خوا له فهزل و به خششی خوی به شی داو و (پیغه مبه ری له ناویندا هه لبراردوه) .

﴿ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴾ (الشعراء: ۸۰) واته : وه ئه گهر هر کاتیکیش نه خوش بکهوم ههر ئه و شیفام ده دات و چاکم ده کاته وه .

﴿ وَيَسْفِ سُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴾ (التوبة: ۱۴) واته : (خوای گه وره) سینه و دلی کومه لی برودار خوش ده کات .

﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي بَعَثَ إِبْرَاهِيمَ بِآيَاتِهِ هَادِيًا وَشَافِعًا ﴾ (فصلت: ۴۴) واته : ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پییان بلی : ئه م قورئانه بۆ ئه وانه ی باوه پریان هیناوه هیدایهت و پیتموونی و شیفایه و چاره سه ی هه موو ده رد و نه خوشیه کان ده کات .

﴿ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَشْيَعًا مُّتَصِّدِعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ﴾ (الحشر: ۲۱) واته : ئه گهر بهاتبایه ئه م قورئانه دابیه زیایه ته سهر کتو شاخه کان، ئه وه به ملکه چی ده تبیین وله ترسی خوای گه وره وورد و خاش ده بوون .

﴿ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴾ (الملك: ۳) واته : چاو بگیړه و ببینه بزانه هیچ ناته واوی و ناپیکیه ک ده بینیت .

﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ﴾ (القلم: ۵۱) واته : ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به راستی ئه وانه ی بیاوه پ بوون کاتیک که گوئیان له قورئانه که بوو نزیکه به چاویان هه لته دیر و ده لئین : ئه م پیغه مبه ره شیته .

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ إِذْآ هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴾ (الأعراف: ۱۱۷ - ۱۱۹) واته : نیگامان کرد بۆ موسی (علیه السلام) که گزچانه که ت فری بده، جا ده سته جی (که فری دا) ئه و فریقه ی که کردیان ههر هه مووی هه لوشی (۱۱۷) ئه وسا ئیتر هه ق چه سپاو و ده رکه وت و ئه وه شی ئه وان ده یان کرد پووچ و به تال بوویه وه (۱۱۸) ههر له ویشدا فیرعون و داروده سته که ی ژیر که وتن و تیکشکینران و به سهر شوپی و تیکشکاو ی گه رانه وه (۱۱۹) .

﴿ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴾ (۲۵) قَالَ بَلْ أَلْقُوا إِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخَلِّ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنهَا نَسَعِي ﴿ ۲۶ ﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةُ مُوسَى ﴿ ۲۷ ﴾ فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿ ۲۸ ﴾ وَالْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقَى ﴾ (طه: ۶۵ - ۶۹) واته : (جادوگره کان) ووتیان : ئه ی موسی یان تو یان تو دار گزچانه که ت فری بده، یان ئیمه ده ست پی ده که ی و فری ده ده ی (۶۵) موسی (علیه السلام) ووتی : به لکو ئیوه له پیشه وه فری بده، جا که ده ستیان پیکرد به و ی جادووه که یانه وه پهت و گوریس و دارو چیوه کانیان و ده هیترانه پیش چاوی که بیگومان وه ک مار به خیرایی ده پون (۶۶) ئه وسا موسی (علیه السلام) له دل و ده رویندا ههستی به ترسیک کرد (۶۷) ئیمه ش نیگامان بۆ کرد و ووتمان : هیچ مه ترسه بیگومان ههر تو به رز و بلندتر و سه رکه وتویت (۶۸) ئه وه یشی که له ده سستی راستدایه که (گزچانه که ته) فری بده، هه رچی ئه وه ی که ئه وان کردوویانه هه لی ده لوشیت و

دهيانماشيته وه، چونكه بيگومان ئه وهى كردوويانه فيل و تهله كهى جادووگهره، جادووگهريش بۆ ههركوئى بچييت و ههرجى بكات هه ر سهركه وتوو نابييت (٦٩).

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (التوبة: ٢٦) واته : پاشان خواى گه و ره ئارامى و ئاسووده يى دابه زانده سه ر پيغه مبه ره كهى و سه ر باوه پداران.

﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيْدَهُ يَجُودُ لَمْ تَرَوْهَا﴾ (التوبة: ٤٠) واته : ئه وسا ئيتر خواى گه و ره ئاسووده يى و ئارامى خوى دابه زانده سه ر پيغه مبه ر و پشتگيرى و به ييزى كرد به سه ر يازانتيك كه ئيوه نه تانده بينين .

﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ النُّقْوَى﴾ (الفتح: ٢٦) واته : ئه وسا خواى گه و ره ئاسووده يى و ئارامى دابه زانده سه ر پيغه مبه ره كهى و سه ر باوه پداران و دامه زراو پابه ندى كردن له سه ر ته قواو خاوپه رستى و (لا إله إلا الله)

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (الفتح: ١٨) واته : (ئه ي موحه مه د) بيگومان خواى گه و ره پازى بوو له باوه پداران كاتيک له ژيژر دره خته كه دا (شجرة الرضوان) په يمانيان له گه ل ده به ستيت، جا خواى گه و ره ئاگادر بوو به و هفا و راستيه ي كه له دلنيادا بوو، بۆيه په روهر دگار ئاسووده يى و دل ئارامى دابه زانده سهريان و پياداشتي به موژده ي سه ركه وتيكي نزيك دانه وه .

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ (الفتح: ٤) واته : هه ر ئه و خوايه خوى ئارامى و ئاسووده يى دابه زاندو ته سه ر دلى باوه پداران، بۆ ئه وهى باوه پريان دامه زراوتر و بته و تر بكات، بۆ ئه وهى له گه ل باوه په كهى خوياندا باوه پريان زياتر بكات.

فه ر مووده كان :

"أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ" (٧ جار) واته : داوا له خواى گه و ره، كه په روهر دگارى ته ختى عه رشى به رز و بلند ه كه شيفات بدات .

"أَعْيُنُكَ يَكَلِّمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ" (٣ جار) واته : په نا ده گرم بو ت به و وشه ته واوه كانى خواى گه و ره له هه موو شه يتانيك وله هه موو خشو كيكي ژه هردار وه له هه موو چاو يكي زيان به خش .

"اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا" (٣ جار) واته : ئه ي په روهر دگارى هه موو خه لكى ئه و نه خو شيه لابه وهه ليگره و شيفاي بده چونكه هه ر تو ي شيفاده ر، وه شيفا نيه شيفاي تو نه بييت، شيفايه كه هيچ نه خو شيه ك ناهي ليته وه كه شيفاي ته دات .

"اللَّهُمَّ أَذْهَبْ عَنْهُ حَرًّا وَبَرْدًا وَوَصَبًا" (١ جار) واته : ئه ي خواى گه و ره هه رچى تاو له رز و نه خو شيه هه يه له سه رى لابه ييت .

"حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ" (٧ جار) واته : پشت و په نانم ئه و خوادايه يه كه هيچ په رستراو يكي ترى به هه ق نيه جگه له ئه و، هه ر پشت به ئه و ده به ستم، كه په روهر دگارى ته ختى عه رشى گه و ره يه .

"بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ" (٣ جار) واته : به ناوى خودا نوشته ت بۆ ده كه م له گشت نه خو شيه ك كه ئازارت

بدات، وه له خراپه‌ی هه‌موو ده‌روونیك یان خراپه‌ی هه‌موو چاویكی هه‌سوود و به‌خیل، خوای گه‌وره شیفات بدات، به‌ناوی خودا نوشتته بۆ ده‌كه‌م .

ده‌ست ده‌خه‌یه سهر شوینی ئازاره‌كه و ده‌لئی "بسم الله" واته : به‌ناوی خوا (۳جار) "أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ" (۷جار) واته : په‌نا ده‌گرم به‌گه‌وره‌یی و عیزه‌تی خودا و ده‌سه‌لاتی گه‌وره‌ی له‌هه‌موو خراپه‌یه‌ك كه هه‌ستی پی ده‌كه‌م و لئی ده‌ترسم .

تیبینی:

۱- دروست نییه ئه‌و خورافاتانه‌ی كه ده‌رباره‌ی چاوپیس ده‌وترین به‌راست بزانیت، وه‌كو: خواردنه‌وه‌ی میزه‌كه‌ی، یاخود ده‌لین کاریگه‌ری نابیت ئه‌گه‌ر چاوپیسه‌كه بزانیت .

۲- دروست نییه پیسته و بازنگ و ملوانكه بۆ چاوه‌زار هه‌لواسریت، له فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتوه: « مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وَكَلَّ إِلَيْهِ » (الترمذی) واته: هه‌ركه‌س شتیك هه‌لبواسی ئه‌وه به‌و شته ده‌سپیریت، به‌لام ئه‌گه‌ر قورئان بوو ئه‌وا پای جیاوازی له‌سه‌ره‌و و نه‌كریت و وازی لیبه‌ینریت باشتره .

۳- نووسینی (ماشاء الله، تبارك الله) یان وینه‌ی شمشیر یان خه‌نجه‌ر یان چاو یان دانانی قورئان له‌ناو ئۆتۆمبیلدا یان هه‌لواسینی هه‌ندئ ئایه‌ت له ماله‌كاندا ئه‌مانه چاو پیسی ناگریته‌وه، به‌لكو له‌وانه‌یه له نوشته حه‌رامه‌كان بن .

۴- پێویسته نه‌خۆش متمانه‌ی ته‌واوی به‌ گه‌رابوونی دوعاكان هه‌بیت و په‌له‌نه‌كات له شیفادا، چونكه ئه‌گه‌ر پئی بوتری كه چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌ك به‌وه‌رگرتنی ده‌رمانیه‌كه تاوه‌كو مردن بی تاقت نابیت، به‌لام ئه‌گه‌ر دوعاكان گه‌را نه‌بوون بیزار ئه‌بیت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌هه‌موو پیتك چاكه‌یه‌كی ده‌ست ده‌كه‌ویت و چاكه‌ش یه‌ك به‌ده‌یه، پێویسته دوعا و پارانه‌وه زیاد بكات و داوی ل خۆشبوون بكات و زۆر خیر بكات كه هۆکاری شیفایه‌خشن .

۵- خویندنی قورئان به‌كۆمه‌ل پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ته و فهرموده‌كه لاوازه، هه‌روه‌ها به‌كاره‌بنانی ته‌سجیل به‌ته‌نها چونكه نیه‌تی له‌گه‌لدانییه كه‌مه‌رجیه‌كه له‌دوعا خویندا پێویسته هه‌بیت، هه‌رچه‌نده گوی لیگرتنی خه‌یره، سوننه‌ته تاوه‌كو نه‌خۆشه‌كه چاك ده‌بیته‌وه دوعاكان دووباره‌بكرینه‌وه، مه‌گه‌ر هه‌لاكی ده‌كرد ئه‌وكات كه‌م بخوینریت تاوه‌كو بیزار ئه‌بیت، به‌لام دووباره‌كردنه‌وه‌ی یه‌ك ئایه‌ت و یان دوعاكان به‌ ژماره‌یه‌كی دیاریكراو دروست نییه مه‌گه‌ر به‌لگه‌ی له‌سه‌ر بیت .

۶- هه‌ندیک نیشانه هه‌یه كه ئه‌كریت به‌ به‌لگه هه‌مووی یان هه‌ندیکی كه دوعا خوینه‌كه جادوو ئه‌كات و به‌قورئان چاره‌سه‌ری ناكات، نابیت مرۆف به‌كه‌می دین بخله‌تی چونكه له‌وانه‌یه دوعاكان به‌قورئان ده‌ست پی بكات به‌لام خیرا بگۆریت، له‌وانه‌شه له‌و كه‌سانه بیت كه هاموشوی مزگه‌وت بكات بۆ خه‌لك له خسته‌ بردن، یان له‌وانه‌یه زۆر زیكر بكات له به‌رچاوی تۆدا، به‌مانه مه‌خه‌له‌تی و وریابه .

نیشانه‌كانی جادوو جادووگه‌ره‌كان: پرسیارکردن له نه‌خۆش ده‌رباره‌ی ناوی خۆی و ناوی دایکی كه زانینی ئه‌و شتانه هه‌چ شتی له چاره‌سه‌ره‌كه ناگۆریت، داوی پارچه جلیکی نه‌خۆشه‌كه بكات وه‌كو كراس یان بلوز له‌وانه‌یه جاری وا هه‌یه داوی ئازده‌لیك بكات

بەشىۋەيەكى تايىبەتى تاۋەكو بۇ جنۆكە سەرى بېرىت يان خوينەكەى لەنەخۆشەكە بدات..نوسىن يان خويندەنەۋەى ھەلىتو پەلىت كە لىتى تېنەگەين و ماناى نىيە، پىدانى لاپەرەيەك بە نەخۆشەكە كە چوارگۆشەى تىدایە و ھەندى پىت لەو چوارگۆشانە دایە و پىى ئەوترىت "الحجاب"، داواکردن لە نەخۆش كە ماۋەيەك لە ژورىكى تاريكدا بىننىتەۋە كە پىى دەوترىت "الحجة" خەلۆت.

داواکردن لە نەخۆش كە ماۋەيەك ئاۋ بەكار نەھىنى، پىدانى شتىك بە نەخۆشەكە تاۋەكو لە ژىرەۋىدا بىشارىتەۋە يان لاپەرەيەك بسوتىنى و بۆنى بكات، ھەۋال بدات بە نەخۆشەكە بە ھەندىك تايىبەتمەندى خۆى كە كەسى تر نايزانىت، يان ناۋەكەى يان ۋلاتەكەى يان نەخۆشەيەكەى پىش ئەۋەى قسەبكات، ديارىكردى حالەتى نەخۆشەكە بە تەنھا بە چوونە ژورەۋە يان بە تەلەقۇن يان بە نامە.

۷- بىروبارۋەپى ئەھلى سوننەت ئەۋەيە كە جنۆكە دەچىتە لەشى مرقۇشەۋە، ئەۋىش بە بەلگەى ئەم فەرموۋەدى خۋاى گەرە: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ (البقرة: ۲۷۵) واتە: ئەۋانەى سوو دەخۇن راست نابنەۋە (لەگۇردا) ۋەك ئەۋانە نەبىت كە شەيتان دەستى لى ۋەشانوون. تويزەرەۋانى قورئان يەكدەنگن كە مەبەست بە (مس) لە ئايەتەكەدا شىتەيەكى شەيتانىيە كە مرقۇش تووش دەبىت بەھۋى ۋابەستەبوۋنى جنۆكەكان پىيەۋە.

تەۋاۋكارىيەك: جادوۋ ھەيە ۋكارىگەرى ھەيە بە بەلگەى قورئان ۋفەرموۋە، ئەنجامدانىشى جەرەمە ۋ گوناھى گەرەيە لەبەر ئەم فەرموۋەدىيە پىغەمبەر ﷺ «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُفَوِّقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ...» (متفق عليه) واتە: دووركەۋنەۋە لەحەوت گوناھە گەرە ۋ بەھىلاك بەرەكان وتيان: ئەۋانە كامەن؟ فەرموۋى: ھاۋەش پەيداكردن بۇ خۋاى گەرە، جادوكردن لە خەلكى.....، ھەرۋەھا فەرموۋەدى خۋاى گەرە: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (البقرة: ۱۰۲) واتە: بىگومان دەشزانن ئەۋەى كاللاى ۋاى كرىبىت ۋ شتى ۋا فىر بىت لەو دۋاپۇژدا ھىچ بەشىكى دەست ناكەۋىت.

جادوۋ دوو جۆرە: ۱- چەند گرى ۋ پەيت ۋ وتەيەكن كە كابرە بە ھۆيانەۋە ئەگاتە بەكارھىنانى شەيتانەكان لەۋشتانە كە ئەيەۋىت زىانى پى بدات لە جادوۋلىكراۋەكە.

۲- جۆرىك دەرمانە كە كارىگەرى ھەيە لە لاشەى جادوۋلىكراۋەكە ۋ ئەقلى ۋ ۋىست ۋ حەزەكانى، پىى دەوترىت "الصرف والعطف" ۋا ئەخاتە خەيال ۋ بىرى جادوۋلىكراۋەكەۋە كە ئەۋشتە پىچەۋانەيە يان فلان شت ئەجولت يان ئەپۋات...ھتد. جۆرى يەكەمىان ھاۋەش پەيداكردن بۇ خۋاى گەرە، چونكە شەيتانەكان خزمەتى جادوگەرەكە ناكەن بەۋە نەبىت بى باۋەپ بىت بەخۋاى گەرە. جۆرى دوۋەمىشيان گوناھىكى گەرەيە، ھەموو ئەم كارىگەريانە بە ۋسىتى خۋاى گەرە روۋ ئەدەن.

دوعا و پارانیه

دروستکراوه کانی خوی گه وره هه موویان ئاتاج و هه ژاری رحمتی خودان و پیوستانی به نه وه، خوی گه ورهش بی نیازه له وان و پیوستی پتیا نیه، په روه ردگار پیوستی کردوه له سهر بنده کانی که لی بیارینه وه و فرموویته: ﴿ادْعُوْنِیْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنْ اِلَیَّ یَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِیْ سَیَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دَاخِرِیْنَ﴾ (غافر: ۶۰) واته: له من بیارینه وه دوعا کانتان گپا نه که م، نه و که سانه ی خویان به گه وره نه گرن له به ندایه تیکردنم نه و به سهر شوپیه وه نه چنه دوزه خوه. له فرموده دا هاتوه: «مَنْ لَمْ یَسْأَلِ اللّٰهَ یَغْضَبْ عَلَیْهِ» (ابن ماجه) واته: هه رکس له خدا نه پاریته وه نه و خوا لی توپه نه بیت. له گه له نه وه شدا خوی گه وره داواکردنی به بنده کای پی خوشه و نه و که سانه شی خوش نه ویت که پیداکری ده کهن له پارانیه و له خویان نزیک ده کاته وه.

به راستی هاوه لانی پیغه مبه رعلیه هه ستیان به م راستیه کردبو، بویه هه ریه کیکیان به که می نه ده زانی که بق شتی که میش داوا له خدا بکات، بق جیه جیوونی خواست و داواکانیان هانایان بق دروستکراوه کان نه ده برد، له بهر نه وه ی زور په یوه ست بوون به په روه ردگاریانه وه و نزیک بوون له خوی گه وره وخوا نزیک بوو له نه مانه وه، نه وان جیه جیکاری نه م ثایه ته بوون: ﴿وَإِذَا سَأَلَکَ عِبَادِیْ عَنِّیْ فَاِنِّیْ قَرِیْبٌ﴾ (البقره: ۱۸۶) واته: نه گه به بنده کان پرسیاری من بکهن و داوا له من بکهن به راستی من لیان نزیکم.

پارانیه پله یه کی گه وره ی هه یه لای په روه ردگار و ریژی تاییه تی هه یه و قه زاو قه در ده گپریته وه، هه رکس یک له خدا بیارینه وه به مه رجیک هوکاره کانی قبول بوون و ریگره کانی ره تکرده وه نه بن نه و دوعا که ی قبول نه بیت، مروفی دوعا کار یه کیک له م سی شته ی چنگ ده که ویت وه کو له م فرموده دا هاتوه: «مَا مِنْ مُّسْلِمٍ یَدْعُوْهُ بِدَعْوَةٍ لَیْسَ فِیْهَا اِنْمٌ وَلَا قَطِیْعَةٌ رَّحِمَ اللّٰهِ بِهَا اِحْدٰی ثَلَاثٍ: اِمَّا اَنْ تُعْجَلَ لَهٗ دَعْوَتُهٗ، وَاِمَّا اَنْ یَدْخَرَهَا لَهٗ فِی الْاٰخِرَةِ، وَاِمَّا اَنْ یَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوْءِ مِثْلَهَا. قَالُوْا اِذَا نُکِّرُ؟ قَالَ: اللّٰهُ اَکْثَرُ»، (احمد) واته: هیچ موسولمانیک نیه دوعا بکات به مه رجی گونا و پچراندنی خزمایه تی تیدا نه بیت، خوی گه وره یه کیک له م سی شته ی پی ده به خشیت، یان دوعا که ی قبول ده کات - واته له دونیادا، یان خوی گه وره بوی هه لده گریت بق قیامت، یان به نه ندازه ی نه و دوعایه خراپه ی لی لاده بات، ووتیان: که واته زور داوا ده که یین؟ فرمووی: خوی گه وره زیاتری له لایه.

جوړه کانی دوعا و پارانیه دوو جوړه:

۱- پارانیه وهی په رسته شه کان (وه کو نویت و روژوو). ۲- پارانیه وی داواکردن له په روه ردگار. پله و پایوه کرده وه کان: ثایا قورئان خویندن چاکتره یان یادی خوا یان دوعا و پارانیه؟ قورئان خویندن چاکتره به ره های، پاشان زیکو و یادی خودا، پاشان دوعا و پارانیه، دیاره به شیوه یه کی گشتی، به لام له وانه یه حاله تیکی واپه یدا بیت که چاکه که بکات چاکتر وه کو دوعا و پارانیه له روژی عه ره فدا که چاکتره له قورئان خویندن، یاخود خه ریک بوون به زیکرده کان که هاتوون له دوی نویتزه فره زه کانه وه چاکتره له قورئان خویندن.

هوکاره کانی گیرابوونی دوعا: چند هوکارش ناشکرا و په نهان هس:

۱- ھۆکاره ناشکراکان: پېشخستنی کرده وه چاکه کان وه کو خیرکردن و دهستنویژ گرتن و نویژ کردن و رووکردنه قیبله و دهست بهرزکردنه وه و سوپاس کردنی پهروهردگار به شیاوی، داواکردن به و ناوه پیرۆز و سیفته ته بهرزانه ی که گونجاوه له گه لّ دعای که سه که دا، که نه گهر دوعا کردنه که داوای به ههشت بیّ پارانه وهش به فەزل و رهحمه تی خوا ی گه و ره ئه بیّت، نه گهر دوعا کردن بیّت له سته مکاریک نابیّت ناوی الرحمن یان الکریم به کار بهیّتی، به لگو به ناوی "الجبار والقهار" له خوا بپارێتته وه، ههروه ها له ھۆکاره کانی قبول بوونی دوعا سه لاوتدانه له سهر پیغه مبه ر ﷺ له سه ره تاو ناوه راست و کۆتایی دوعا که یه وه، ههروه ها داننان به گونا ه و تاوانباری خۆیدا، سوپاسکردنی پهروهردگار له سهر نیعمه ته کانی، هه لّ بژاردنی کاته چاکه کان که به لگه یان له سه ره که گومان ی قبول بوونی دوعایان تیدا زیاتره، وه کو سییه کی کۆتایی شه و که پهروهردگار دیتته ئاسمانی دونیا، له نیوان بانگ و قامه تدا و له دوا ی دهستنویژ گرتن و له سوژده دا و پېش سه لامدانه وه ی نویژ و دوا ی نویژه فه رزه کان و له کاتی خه تمکردنی قورئان و که له شیر خویننان و له سه فه ردا و دوعای سته ملیکرا و ناچار و بیچاره و دوعای باوک بۆ کوپی خۆی، موسولمان بۆ موسولمانی برای به په نهانی و له کاتی تیکرپژانی بیباوه پان و موسولمانان له غه زادا (ئه مانه هه مووی له شه و روژدان)، به لّام له هه فته دا روژی هه یینی و به تایبه تی سه عاتی کۆتایی روژه که، له مانگه کاندّا: مانگی ره مه زان له کاتی پارشیو و به ربانگدا و له کاتی به ره به یاندا و شه وی قه درو روژی عه ره فه .

له جیگه پیرۆزه کاندّا: به گشتی له مزگه وته کاندّا و له لای که عبه ی پیرۆزدا و به تایبه تی له (الملتزم) دا و کاتی نزیک بوونه وه له که عبه و له مه قامی ئیبراهیم - علیه سلام - و له سه فاو مهروه و له کتوی عه ره فات و موزده لیفه ومینا و له کاتی هه جکردنّا، له کاتی خواردنه وه ی ئاوی زمزمدا و جگه ئه وانیش.

۲- ھۆکاره په نهانییه کان: له پېش دوعا کردنه که دا، ته وه به یه کی راست و پاک و گه راندنه وه ی حق بۆ سته ملیکراوان و هه ولدان بۆ خواردن و خواردنه وه و به رگ و پۆشاک و جیگه ی مانه وه ی له پاره ی حه لّال، زۆری به ندایه تیکردن بۆ خوا ی گه و ره و دوور که و تنه وه له گونا هه کان و خۆ به دوور گرتن له شتی گومانای ئاره زووبازی، ئاماده بوونی دلّ و دهروون و متمانه ی ته واو به خوا ی گه و ره له کاتی دوعادا و ئومیدی ته واو به خوا ی گه و ره و هانا بردن بۆ لای ئه و و پێداگری له دوعا کاندّا و سپاردنی کاروبار به خوا ی گه و ره و بیّ نیاز بوون له خه لکی تر و متمانه به قبول بوونی دوعا کاندّا.

پێگه ره کانی قبول بوونی دوعا: له وانه یه ئاده میزاد دوعا بکات به لّام خوا ی گه و ره لیّ قبول نه کات یان درهنگ لیّ وهرگریّت له بهر زۆر ھۆکار، له وانه: * ههوارکردن و دوعا کردنی غه ییری خوا له گه لّ خوا ی گه و ره دا، * ههروه ها ورده کاری زۆر له پارانه وه دا وهک: په نهانگرتن به خوا ی گه و ره له گه رمی دۆزه خ و تهنگی وتاریکی و .. هتد، که ته نها په نا بردنه بهر خوا ی گه و ره له سزای دۆزه خ به سه، * ههروه ها له ھۆکاره کان دوعا کردنه له خۆی یان له که سیکی تر به زوّل و سته م، ههروه ها دوعای گونا هه بارانه و پچراندنی خزمایه تی، * ههروه ها راگرتنی دوعا به ویستی خوا ی گه و ره وه کو بلّی: خوا یه نه گه ر حه ز ده که ی لیّ خۆش به و وینه ی ئه وانه، * ههروه ها په له کردن له قبول بوون به و

شیوه‌یهی بلی: دوام کردووه لیم وهرنه‌گیرا، ✨ بیزار بوون وماندوو بوون له دعا کردندا، ✨ پارانه‌وه به‌دلیکی بی ناگاوه، ✨ به‌کار نه‌هینانی نه‌ده‌بی ته‌واو له حنوری خوادا، پیغه‌مبه‌رو^ﷺ گویی له پیاویک بوو له نویژه‌که‌یدا نه‌پارایه‌وه و سه‌لاواتی نه‌ئدا له پیغه‌مبه‌رو^ﷺ نه‌میش فهرمووی "عَجَلْ هَذَا"، واته: په‌له‌ی کرد، پاشان بانگی کرد و پپی فهرموویان به‌که‌سانی تری فهرموو: "إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ وَالنَّاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ص ثُمَّ لِيَدْعُ بَعْدَ مَا شَاءَ" الترمذی، واته: نه‌گه‌ر که‌سیکتان نویژی کرد با به‌سوپاس وستایشی په‌روه‌ردگار ده‌ست پی بکات پاشان سه‌لاوات له‌سهر پیغه‌مبه‌رو^ﷺ بدات، پاشان نه‌وه‌ی مه‌به‌ستیتی دعا بکات و بیاریته‌وه.. ✨ دعا کردن بؤ شتیک که نایه‌ته‌دی وپراوته‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی دعا بکات که نه‌مریت وه‌میش به‌میثیته‌وه له‌دونبادا ✨ هه‌روه‌ها زور له خوکردن بؤ ریڅخستنی دعا خوی گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ﴾، واته: هاناو هاوار بکه‌ن له په‌روه‌ردگارتان به‌کول و به‌نه‌ینی چونکه به‌راستی نه‌وزاته ده‌ستدریژگارانی خویش ناویت.

هه‌روه‌ها نین عه‌بباس خوا لیلی رازی بیت فهرموویه‌تی: له دعاکردندا خوټان له سه‌جع (مه‌به‌ست زور له خوکردنه به‌مه‌به‌ستی ریڅخستنی دعاکان له‌رووی وشه‌سازی و وه‌زنو قافیه‌وه) بیاریزن، له‌سهرده‌می پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لاند ژیاوم نه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد، واته خوټان لئ به‌دور ده‌گرت.

✨ هه‌روه‌ها زور ده‌نگ هه‌لپین له دعاو پارانه‌وه‌دا، خوی گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، واته: (نه‌ی پیغه‌مبه‌ر) له نویژو دعاکاندا زور ده‌نگ به‌رز مه‌که‌ره‌وه‌و بابی ده‌نگیش نه‌بیت و له‌و نیوانه‌دا بیت. عایشه - ره‌زای خوی لیبت - نه‌فهرموویت نه‌م نایه‌ته ده‌رباره‌ی دعا هاتوته خوری.

چاکوايه موسولمانان به‌م شیوه‌یه دعا وپارانه‌وه‌کانی ریڅ بخت:

یه‌که‌م: سوپاس و ستایشی خوی په‌روه‌ردگار بکات. **دووه‌م:** صلاوات لی بدات. **سیبه‌م:** ته‌وبه‌و په‌شیمان بوونه‌وه و داننان به‌گونه‌ه‌کانیدا، پاشان سوپاسی خوی گه‌وره له‌سهر نیعمه‌ته‌کانی. **پینجه‌م:** ده‌ستکردن به‌پارانه‌وه و سوور بوون له‌سهر دعا گشتگیره‌کان و نه‌وانه‌ی له پیغه‌مبه‌رو^ﷺ و پیشنیانی چاکه‌وه هاتوون. **شه‌شه‌م:** کوټایه‌تینان به‌صلاواتدان له‌سهر پیغه‌مبه‌رو^ﷺ.

چهند دعاو پارانه‌وه‌یه‌کی گرنه‌گ که پیویسته له‌به‌ربکریټ و بوتریټ

هوا ووتنی دوعاکه	نه‌و دعاو پارانه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌رو ^ﷺ : فهرموویه‌تی
پیش نوستن	"يَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ أَمُوتْ وَأَحْيَا"، خواجه‌گیان به‌ناوی توه‌و نه‌ژیم و نه‌مرم. له‌کاتی له‌خو مه‌ستان: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ"، واته: سوپاس بؤ خوی گه‌وره که ژیاوی پی به‌خشینه‌وه دوی مردنمان و گه‌رانه‌وه هه‌ر بؤ لای نه‌وه.
که‌سیک که له‌خو یا بترسیټ	"أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الْقَامَاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَخْضُرُونِ"، واته: په‌نا نه‌گرم به‌وشه ته‌واوه‌کانی په‌روه‌ردگار له‌توپه‌یی و سزای خوا و شه‌ری به‌نده‌کانی.

نه گهر خه ونبی بینی	پیغه مبهړ ﷺ فهرموویه تی: نه گهر که سیکیان خه ونی خوشی بینی نه وه له لایه ن خواوه یه با سوپاسی خوا بکات و باسی بکات، نه گهر خه ونی ناخوشی بینی که پیی نارحمت بوو نه وه له لایه ن شه یانه وه یه په نا به خوا ی گه وره به ری له شه یی شه یان و لای که س باسی نه کات توشی زیان نابیت.
دهرچوون له مال	"اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ"، "بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"، واته: خوايه په نا به تو نه گرم له وه ی گومړا بم یان گومړا بکریم، یان لاده م له حق، یان لادیریم، یان ستمم ل بکریم، یان نه زان بم یان نه زانیم بهرامبه ر بکریم، به ناوی خوا و پشتیوان به خوا هیچ میز و توانایه ک نییه یارمه تی خودا نه بیت.
چوونه ناو مزگه وت	نه گهر چوونه ناو مزگه وت قاجی راست پیښ ده خین و ده لاین: "بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ"، واته: به ناوی خوا ی گه وره سه لام له سه ر پیغه مبهړی ﷺ خوا بیت، خوايه له گونا هه کانم خوشه و دهر گای ره حه م ل بکه ره وه.
دهرچوون له مزگه وت	نه گهر دهرچوون له مزگه وت قاجی چه پ پیښ نه خریت و ده لاین: "بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ"، واته: به ناوی خوا ی گه وره و سه لام له سه ر پیغه مبهړی ﷺ خوا خوايه له گونا هه کانم خوش به و دهر گای به خششم ل بکه ره وه.
دوعا کړدن بؤ که سئ تازه زه ما و نه دی کوبئ	"بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ"، واته: خوا ی گه وره کاره که ت بؤ پیروز بکات و له سه ریشت پیروز بکات و به چا که کزتان بکاته وه.
بیستنی دهنگی که له شیر و گوید ریژ	نه گهر گویتان له زه پینی که ر بوو نه وا په نا بگرن به خوا له شه ی و خراپه ی واته بلاین: "اعوذ بالله من الشيطان الرجيم"، چونکه شه یان نه بینئ. نه گهر گویتان له خویندنئ که له شیر بوو نه وا داوی به خششی خوا بکه ن، چونکه فریشته ی بینیه واته بلاین: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ"، نه گهر وه پینی سه گ یان زه پینی گوید ریژتان به شه و گوئ ل بوو په نا به خوا بگرن.
نه گهر که سئ پیی وتی له بهر خوا خوشی ده ویی	نه نه س ره زای خوا ی لپیبت نه لپت پیوا ی لای پیغه مبهړی ﷺ بوو پاویکی تر تپه یی. نه م پیوا هه که لای بوو وتی نه ی پیغه مبهړی ﷺ خوا من نه م پیوا هه خوش نه ویت. فهرمووی: پیت وتوه؟ وتی: نه ، فهرمووی پیی بلئ، شوینی که وت و پیی وت: تو م له بهر خوا خوش ده وئ. نه ویش وتی: خوا ی گه وره تو ی خوش بوئ که تو منت له بهر نه خوش نه وئ "واته خوشه ویستی خوا بیت".
له کانی پرمیندا	نه گهر که سیکتان پرمی بلئ: "الحمد لله" برا که ی یان هاوړیکه ی پیی بلئ "یرحمک الله" نه میش له وه لا مدا بلئ: "یهدیکم الله و یصلح بالکم"، نه گهر کافر پرمی وتی "الحمد لله" پیی بلئ "یهدیک الله" و مه لاین "یرحمک الله".
دوعای تهنگانه	"لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ"، "اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي، لَا أَشْرُكَ بِهِ شَيْئًا"، "يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ"، "سبحان الله العَظِيمِ"، واته: هیچ په رستراویکی به حق و راسته قینه نییه ذاتی "الله" نه بیت گه وره یه و خاوه نی حیل و حه و سه له یه و خاوه نی عهرشی گه وره و ناسمانه کان و زه وی و عهرشی گه وره یه، ته نها "الله" خوا هه و هیچ هاو به شی نییه، نه ی ذاتی هه میشه زیندو چاودیر به میهره بانی و ره حه تی تو هانا بیتنم، پاک و بی گهر دی بؤ خوا ی گه وره و به ده سه لات
دوعا کړدن له دوژمنان	"اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِي السَّحَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزَلْهُمْ". واته: په روه ردار نه ی نیره ری قورئان و پالنه ری هه وره کان و لپرسره وه ی خیرا گروپ و ده سه ته کان تیگ و پیگ بشکینه نه ی خوايه بیان شکینه و زه وی به له رزین بیته له ژیر پییاندا.
به خه بهر هاتنه وه ی شهوان	نه رکه سیگ خه وی ل زیا به شه و بلئ: "لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك و له الحمد وهو على كل شيء قدير، الحمد لله و سبحان الله ولا اله الا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة الا بالله"، ثم قال: "اللهم اغفر لي". واته: هیچ په رستراویک نییه به حق بیجگه له "الله" تا که و هاو به شی نییه،

ملك و دهسه لاتى هم سوپاس و ستايش هى نه وه و به سهر هه موو شتيكدا بالادهسته، سوپاس بۆ خوا و پاك و بى گهردى بۆ خوا، هيچ په رستراويك نيبه الله نه بيت هه خوا گه وره و بالادهسته هيچ هيز و توانايهك نيبه يارمه تى خودا نه بيت، پاشان بلى: خوايه ليم خوش ببه. نه گهر دوعاى كرد گيرا ده بيت، نه گهر ده سنويزى گرت و نويزى كرد نويزه كهى قبول ده بيت.	
"اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا" واته: نهى خواى گه وره هيچ كاريك ئاسان ناييت مه گهر تۆ ئاسانى بگهين و نه گهر به تويت خه م و خهفه تيش ئاسان ده كهيت. دوعاى قه رزدارى: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَضَلَعِ الدِّينِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ"، واته: په روه ردگار به تۆ په نا نه گرم له خهفه ت و دلتهنگى و له بى دهسه لاتى و ته مه لى و له ترستوكى و ره زىلى و له كه له كه بوونى قه رز و تووه بوونى پياوان.	نه گهر كاروباريكى لن گران بوو
"اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ". واته: خوايه په نا به تۆ نه گرم له شه يتانى نير و مى. له كاتى هاتنه ده روه نه وترتت "غفرانك"، واته: داواى لى خوشبوون نه كم له تۆ نهى خوايه.	دوعاى چوونه سهرناو
شه يتانيكه پيى نه وترتت "خزب" نه گهر هه ست پى كرد له ناو نويزدا په نا به خواى گه وره بگره لى و به لاي چه پدا سى جار تف بكه.	دوعاى وه سه وه سه ناو نويز
"اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةَ وَجِلِّهِ وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ"، واته: خوايه له هه موو گونا هه كانم خوشبه به بچوك و گه وره سهره تا و كوتايى ئاشكراو ناديارى. "سُبْحَانَكَ رَبِّيَ وَمَا تُدْرِكُكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي"، واته: پاك و بى گهردى بۆ تۆيه په روه ردگارم، نهى خوايه ليم خوش ببه. "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أَحْصِي نِعْمَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ"، واته: خوايه په نا نه گرم به پارزيبوونى تۆ له تووه بوونت و به ليخوشبوونت له سزادانت، په نا نه گرم به تۆ له زاتى خۆت، ناتوانم سوپاست بكه م به ته واوى و وه صفت بكه م وه كو خۆت وه صفى خۆت كردوه.	دوعاى كاتى سوژده بردن
"اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ سَجَدَ رَجُلِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ"، واته: نهى په روه ردگارم بۆ تۆ سه جده ده به م و نيمانم به تۆ هيئاوه و ته تسليمى فه رمانه كانتم، رووم سه جده ده بات بۆ زاتى تۆ كه دروست كردووم و وينه ت كيخاوم گوئى و چاوت پى به خشيوم، پاك و بيگهردى و گه وره بى بۆ خواى گه وره كه جوانترين دروستكهره.	سه جده تيل وه
"اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا تَقْنِي الْقَوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي بِالْمَاءِ وَالطَّلْحِ وَالْبَرَدِ"، واته: نهى په روه ردگار نيوانى من و تاوانه كانم دوورخه روه هه روهك چۆن نيوانى روزه لات و روزه اوات دوورخستوه، خوايه له گرنا هه كانم پاكم بكه روه چۆن جلى سپى له چلك پاك ده بيتته وه، خودايه به نار و به فر و ته رزه پاكم بكه روه.	دوعاى سهره تاي نويز
"اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ"، واته: خوايه گيان سته ميكي تۆرم له خۆم كردوه كه سيش ناتوانى له تاوانه كانم بپورى تۆ نه بيت، له لايه نى خۆته وه ليم خوشبه و به زهيت پيما بيت به راستى تۆ ليخوشبوو به به زهيت.	كو تاي نويز
"اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ"، واته: خوايه گيان يارمه تيم بده بۆ ياد كردنه وه وسوپاس كردن و جوان خوا په رستى كردن. "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ"، واته: خوايه به تۆ په نا ده گرم له بيباوه پى و هه ژارى و سزاي گوږ.	دوعاى دواى نويز
هه ركه سى چا كهى له گه ل كرى به بكه ره كهى بلى: "جزاك الله خيرا"، واته: خوا پاداشتى خيرت بداته وه. نه وا چاك وه لامى داوه ته وه. با كه سه كهى تريش بلى: وجزاك يان واياك، واته: پاداشتى تۆش.	هه ركه س چا كهى له گه ل كردى
"اللَّهُمَّ صَيِّبًا تَأَمَّنَّا" دوچار يان سى جار، واته: خوايه گيان باران يكي به سوود بيت، "مُطَرِّئًا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ"، واته: به رهمه ت و به خششى خوا بارانمان بۆ بارى. هه روه ها دوعاى تر بكات چونكه پارانه وه گيرايه له كاتى باران باريندا، ان شأ الله.	كاتى باران بارين
"اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا	كاتى (با) واته

هه لکردنی په شه با	أرسلت به"، واته: ئەى خوايه داواى خيّر و چاكەى ئەم بايه ت لى ئەكەم و داواى ئەو خيّرەش كه تيّديايه، خيّر كيش كه ئەم بايهى بۆ نێردراوه، په نا بۆ تۆ دێنم له شه پى ئەم بايه و ئەو شه پەش كه تيّديايه و ئەو خراپەيش كه ئەم بايهى بۆ نێردراوه.
نه گهر مانگی یه كشه وى دیت	"اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، هَلَالٌ خَيْرٍ وَرُشْدٍ، رَبِّهِ وَرَبُّكَ اللَّهُ"، واته: خوايه گيان ئەم مانگە به سه زمانايته وه به پيرۆز و ئيمان و سه لامه تى و موسلمانیه تى، مانگی خيّر و چاكە بێت په روهر دگارى من و تۆ "الله" یه.
خواخاڤیزى كردن	"أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ"، واته: دین و سه لامه تى و كۆتایی كرده وه كانت به خوا ده سپێرم. كابرای گهشتياريش به م شيوهيه وه لام ده داته وه: "أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيْعُ وَدَائِعُهُ"، واته: بهو خوايه م سپاردن كه ئەمانه ت نافه وتينى.
نه گهر شتيكى بينى كه پيى خۆش بوو يان پيى ناخۆش بوو	پيغه مبه رى خوا ﷺ ئەگهر شتيكى بديايه كه پيى خۆش بايه ده بفرموو: "الحمد لله الذى بنعمته تتم الصالحات"، واته: سوپاس بۆ ئەو خوايهى كه به بهخششه كانى ئەو هه موو چاكه كان ته واو ئەبن. ئەگهر شتيكى ببينيايه كه پيى ناخۆش بوايه ئەيفه رموو: "الحمد لله على كل حال"، واته: سوپاس بۆ خوا له هه موو حالێكدا.
دوعاى سه قهر	"اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ * وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالْقَوِيَّ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيقَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ﴾ كه گه رايه وه ئەم رسته يه زياد ده كات "أَيُّونَ تَأْتِيُونَ غَائِبُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ"، واته: په روهر دگارىم له هه موو شتيك گه وهرتر و بهرتره (3جار) پاك و بيگه ردى بۆ خوا كه ئەم شتهى بۆ رام كردين و ره خساندى بۆمان كه خۆمان نه مانده توانى راميان به ينين و ئيمه بۆ لای په روهر دگارىمان ده گه رپنه وه، خواى گه بره له م سه فه ره ماندا داواى چاكه و پاريزگارىت لى ده كه ين، داواى كرده وه يه كه ده كه ين كه لى رازى، خوايه سه فه ره كه مان بۆ ئاسان بكه و دوريه كه مان بۆ نزك بخه ره وه، خوايه خۆت هاو پيى له سه فه ردا و جيئنشين و چاوديري كه سوكارى، خوايه په نات پى ده گرم له ناخوشييه كانى سه فهر و ديمه ته بى ئوميد به خشه كانى و خراپى روودان له مال و منالدا. كه گه رايه وه له سه فهر ئەم دوعايه ده خوئينى و ئەم رسته يه ش زياد ده كات: "گه رايه ين بۆ لای خواو تهويه كارين و به نديايه تى خوا ئەكه ين و سوپاس گوزارى ئەوين.
دوعاى كاتى نوستن	"اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ نَفْسِي إِلَيْكَ وَتَوَضَّعْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَالْجَانُّ ظَهَرِي إِلَيْكَ رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أُنْزِلَتْ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أُرْسِلْتُ"، "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَأَوَانَا فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِيَّ"، "اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابِكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ"، "سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي بِكَ وَضَعْتُ جَنِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتْ نَفْسِي فَاعْفِرْ لَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ". واته: خوايه گيان خۆم ته سليمى تۆ كرد و كاروباره كانم به تۆ سپارد، پشتم به تۆ به ست به ئوميد و ترسه وه، هيج پشت و په نايه ك نيبه لای تۆ نه بى، باوه ريم هه يه بهو كتيبهى نارووته ته خوراوه و ئەو پيغه مبه رى ره وانه ت كر دوه، سوپاس بۆ ئەو خوايهى كه نان و ئاوو جيگه ي پى به خشين، زۆن ئەوانه ي كه جيگه و سه ره په رشتياريان نيبه، خوايه له سزاي خۆت بمپاريژه ئەو زۆره ي به نده كانت زيندوو ده كه يته وه، پاك و بيگه ردى بۆ تۆيه خودايه، به هوى تۆويه ئەتوانم بخه وم و هه ستمه وه، ئەگهر گيانت كيشام ليم خۆش ببه، ئەگه ريش گيانت نه كيشام وهكو به نده چاكه كانى خۆت بمپاريژه. هه ردوو سوره تى مه عوزه ته ين (الفلق، الناس) ده خوئيندو فوى ده كرد به ده ستيداو به له شيذا ده هينا، هيج شه ويك نه ده خه وت تا سوره تى سه جده و ته باره كى نه خوينايه.

دەريچوون بۇ ئويۇن	"اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمَنْ قَوْفِي نُورًا، وَمَنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمَنْ أَمَامِي نُورًا، وَمَنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَعَظِّمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَغْطِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصِي نُورًا، وَفِي لَحْيِي نُورًا، وَفِي ذِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشْرِي نُورًا"، واته: خودايه رووناكى بخه ناو دلم، زوبانم، بينينم، بيستنم، رووم، ژيتم، لاي راستم، لاي چپم، به ردهم، پشتوهم، هه روهها نه فسم، خودايه رووناكى و نوري كه وردهم پى بيه خشه و بوم كه وردهر كه و خوشم بكه به رووناكى و رووناكى بخه ناو دهمار و گوشت و خوښ و موو، هه روهها پيستم.
دوعاي ئيستناره (هه ئېشاردنس كارىك)	ئەگەر كەس ئىكەن ئىستى كارىك ئەنجام بەت (واتە چاكە و خراپەى زۆر روون نەبوو لاي) ئەوا با دووركات نويۇز بكات بىچكە لە فەرزەكان پاشان بلى: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ هَذَا الْأَمْرَ (ناوى كارەكەى ببات) خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلَ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَأَقْدِرْ لِي وَيَسِّرْ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ"، واته: خوايه داواى خيتر لى دهكەم به زانستى خۆت، داواى توانات لى دهكەم به تواناى خۆت، له بهخشش و فەزىلەت داوا ئەكەم تۆ به تواناى و من بى توانام، تۆ ئەزانيت و من نازانم و تۆ زاناى هه موو نه ئيئييه كانى، خوايه گيان ئەگەر ئەم كارەم (ناوى كارەكەى ببات) خيتر و چاكەى تىدايه بۆ دين و دنيا و پاشا پۆرم - يان بلى: ئىستا و داهاتووم - بۆم بپياريدە و بۆم ئاسان بكه و بهرەكەت بخەره ناويهوه، ئەگەر دەرزانيت ئەم كارە خراپە بۆ من، بۆ دين و دنيا و پاشا پۆرم - يان بلى: ئىستا و داهاتووم - من لىي لايده و ئەو له من لايده و بپيارى چاكم بۆ بده له هەركويدا هەييت و به و كارە رازيم بكه.
دوعا بۇ مردوو	"اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ الْتَلَجِ وَالْبَرْدِ، وَتَقَّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقَيَّتِ السَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ".
لاچوونى خەم و خەقەت	هەر كەسى ئەم دوعايە بخويى تووشى خەم و خەقەت نايىت "اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمْتِكَ نَاصِيَتِي بَيْدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ صَدْرِي وَجَلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي". واته: خوايه من بهندهى تۆم كوپى بهندهى تۆم و كوپى كه نيزهكى تۆم و فەرمانه كانم به دهستى تۆن و بپيارى تۆ بۆ من تىپه پيووه، بپياره كانى تۆ بۆ من دادپه روه رانهيه، به هه موو ئەو ناوانەت داوات لى دهكەم كه ناوى خۆت پى ناوانوه، يان كه سىكت فتر كردووه يان له قورئاندا رهوانەت كردووه يان له لاي خۆت و جيهانى غەيبدا هيشتوته تهوه كه قورئانى پيرۆز بكه يته به هارى دلم و رووناكى سينەم و لايه رى خەقەتم و نه مانى خەمه كانم. خواى گه وره هه موو خەمه كانى لا ده بات و له جياتى ئەوه دلخۆشى ده داتى.

بازرگانی قازانجکردوو

په‌روه‌ردگار فه‌زلی ئاده‌میزادی داوه به‌سه‌ر هه‌موو دروستکراوه‌کاندا و تاییه‌تی کردوو به نیعمه‌تی قسه‌کردن، ئامیری ئه‌م قسه‌کردنه‌ش زیانه که به‌خششیه‌کی وایه که له چاکه و خراپه‌دا به‌کاردیت، هه‌رکس زووبانی له چاکه‌دا به‌کارهینا ئه‌وه به‌خته‌وه‌ری دونیا و دواژۆ ده‌بی‌ت له به‌هه‌شت، هه‌رکسێ له خراپه‌دا زبانی به‌کارهینا ئه‌وا خۆی تووشی تیاچوونی هه‌ردوو دونیا ده‌کات. جا چاکترین شت که ئاده‌میزاد کاته‌که‌ی پێ سهرف بکات له دواي قورئان خویندن یادی خوای گه‌وره‌یه.

فهل وگه‌وره‌ی یادی خوا: زۆر فه‌رمووده ده‌باره‌ی چاکي یادی خوای گه‌وره هاتوون، له‌وه‌فه‌رموودانه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: «أَلَا أَنْتُمْ خَيْرَ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الدَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: ذَكَرُ اللَّهِ» الترمذی. واته: هه‌والتان پێ بدهم به چاکترین کرده‌وتان و پاکترینتان له لای خوای خۆتان و به‌رزترینتان له پله‌و پایه‌دا و چاکتر بی‌ت له به‌خشینی زۆر و زیوو باشت‌ر بی‌ت له‌وه‌ی به‌دوژمن بگه‌ن که بیانکوژن و بتانکوژن، وتیان: به‌لێ. فه‌رمووی: زیکر و یادی خوای گه‌وره. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموویت: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ» متفق عليه. واته: نموونه‌ی ئه‌وه‌ی یادی خوا ئه‌کات و ئه‌وه‌که‌سه‌ی یادی خوا ناکات وه‌کو زیندوو مردوو وایه. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی قودسیدا هاتوو: «أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي يَ، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأَ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأَ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشَيْءٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا» البخاری. واته: من وام لای گومانی به‌نده‌که‌م به‌رامبه‌رم، من له‌گه‌لیدام که یادم ئه‌کات، ئه‌گه‌ر له نه‌فسی خۆیدا یادی کردم منیش له نه‌فسی خۆمدا یادی ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر لای کۆمه‌لێک یادی کردم ئه‌وا منیش لای کۆمه‌لێک یادی ئه‌که‌م له‌وان چاکترین، ئه‌گه‌ر به‌ک بست لێم نزیک بی‌ته‌وه ئه‌وا من به‌ک بال لێم نزیک ده‌بمه‌وه. فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ «سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ، قَالُوا: وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ» مسلم. واته: تاکبووه‌کان پیشکه‌وتن. وتیان ئه‌وان کامانه‌ن ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ فه‌رمووی: ئه‌و پیاوو ئا‌فره‌تانه‌ی که زۆر یادی خوا ئه‌که‌ن. ئامۆزگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ به‌کێک له‌هاوه‌لانی "لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ" الترمذی. واته: با به‌رده‌وام زوبانتان پاراو بی‌ت به‌یادی خوا.

چهند قاتبوونه‌وه‌ی پاداشت: پاداشتی کرده‌وه چاکه‌کان چهند به‌رامبه‌ر ئه‌بن، وه‌کو پاداشتی خویندنی قورئان له‌به‌ر دوو هۆ: ١- به‌پێی ئه‌و ئیمانه و دلسۆزی و خۆشه‌یستی خوايه‌ی که له دل و ده‌روندایه. ٢- به‌پێی بیرکردنه‌وه به‌دل و خه‌ریک بوون پێیه‌وه نه‌ک ته‌نها به‌زوبان یادی خوا بکات، ئه‌گه‌ر یادی خوا به‌م شیوه چاکه‌کرا، ئه‌وا ئه‌بی‌ته که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی و به‌ته‌واوه‌تی پاداشته‌که‌ی وه‌رئه‌گریت، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌موکورتی تیدا بوو ئه‌وا پاداشته‌که‌شی که‌م ده‌کات به‌پێی خۆی.

سوودەكانى يادى خوا: شىخى ئىسلام ئەللىت: يادى خاى گەورە بۇ دلاڭ وەك ئاۋ وايە بۇ ماسىيەكان، دەى كەواتە ئەبىتت حالى ماسى چۆن بىت كە بى ئاۋ بىت؟!

★ ئەبىتتە ھۆى دروست بوۋنى خۆشەويستى پەرەردگار و نىكى لىى و رازى بوۋنى و چاۋدىرى كىردنى و ترسان لىى و گەرەنەۋە بۇ لاي و يارمەتيدەرە بۇ گويپايەلى پەرەردگار.

★ لابرەى خەم و خەفەت لە دل و دەرۋون و ھىنەرى شادىيە، ژيان و ھىزۋ پاكى دەداتە دل.

★ كەلىنەكانى دل و دەرۋون پىر نابنەۋە بە يادى خوا نەبىت، دلرەقى نەرم ئەكات و ئەيتۋىننەۋە.

★ شىفا بەخشى دلە و دەرمانىيەتى و ھىز و چالاكى و خۆشەويستى كە ھىچ خۆشەك ھاۋتاي نىيە كە بىئاگايى نەخۆشى دلە.

★ كەمى زىكر نىشانەى دوۋپوۋىيە و زۆرى يادى خوا نىشانەى بەھىزى ئىمان و خۆشەويستى راستەقىنەيە بۇ خوا، چۈنكە ئەگەر كەسىك شىكى زۆر خۆش بوىت زۆر يادى ئەكات.

★ بەندەى خوا ئەگەر لە كاتى خۆشيدا يادى خوا بكات خاى گەورە لە تەنگانەدا فرىاي دەكەۋىت، بە تايىبەتى لەكاتى مردن و گيانكىشان.

★ ھۆكارى پىزگار بوۋنە لە سزاي خوا و دابەزىنى دلئارامىيە و گشتگىر بوۋنى رەحمەت و داۋاي لىخۆشبوۋنى فرىشتەكانە.

★ پارىزەرى زويانە لە قسەى پىپوچ و غەيبەت و دوۋزوبانى و درۆ و جگە لە ئەۋانىش لە حەرەم و ناپەسندەكان.

★ بەندايەتییەكى ئاسانە و گەرەيە و چاكە و ھۆى رواندى دارەكانى بەھەشتە.

★ مرقى زىكرخوین بەسام و ھەببەت و خۆشەويستە و روخسارى جوانە، زىكر دەبىتتە نور و روۋناكى لە دنيا و گۆپ و دۋاپۇزدا.

★ ھۆكارى صەلاۋاتى پەرەردگار و فرىشتەكانە و خاى گەرە شانازيان پىۋە دەكات بەسەر فرىشتەكانەۋە.

★ چاكترىن خاۋەن كىردەۋەچاكەكان ئەۋانەن كە زۆر يادى خاى تىدا دەكەن، باشتىن رۆژۋەۋان ئەۋانەن كە يادى خوا زۆر ئەكەن لە رۆژۋەكەياند.

★ گران ئاسان ئەكات و ناپەرەھەتى سوك دەكات و كارەگرانەكان ئاسان دەكات و رۆزى دەھىننەت و لاشە بەھىز دەكات.

★ شەيتان دەرەدەكات و سەرگۈتى دەكات و رىسۋا و زەلىلى دەكات.

دوعای رۆژانه‌ی به یانیان و نیواران

م	دوعای رۆژانه	ژماره و کاته‌کانی	چاکس و گه‌وره‌یی و شویینه‌واره‌کەسی
۱	ثایه‌ته‌ الکرسی ^۱	به‌یانیان و نیواران، پیش‌خه‌وتن و دوی نویژه‌ فه‌زه‌کان	نزیك نه‌كه‌وتنه‌وه‌ی شه‌یتان و هۆکاری چوونه‌ به‌ه‌شت
۲	دوو‌ثایه‌تی كۆتایی سورته‌ی البقرة ^۲	رۆژی جارێك له‌ مالددا ده‌خوێنرێت له‌ هه‌ر كاتێكدا بێت	به‌سیه‌تی بۆ پارێزراو بون له‌ هه‌موو خراپه‌یه‌ك
۳	سورته‌ی (الاخلاص) و (الفلق) و (الناس)	۳ جار به‌ یانیان و نیواران	به‌سیه‌تی بۆ هه‌موو شتێك
۴	بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم	۳ جار به‌یانیان و نیواران	پارێزراوه‌ له‌ به‌لای كتوپڕ و هه‌یج شتێك زیانی ئی نادات.
۵	أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق.	۳ جار به‌یانیان و نیواران یان کاتی دابه‌زین له‌ جێگه‌یه‌ك	پارێزراوه‌ بۆ جێگه‌کان له‌ هه‌موو خراپه‌یه‌ك
۶	حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم.	۷ جار به‌یانیان و نیواران	خوای گه‌وره‌ بێ‌ خه‌می ده‌كات له‌ کاروباری دنیا و دوا‌رۆژ
۷	رضيت بالله رباً، وبالإسلام ديناً، وبمحمد ﷺ نبياً.	۳ جار به‌یانیان و نیواران	خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر خۆی پێویستکردووه‌ که رازی بکات
۸	به‌یانیان بڵێ: اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُور. له‌ نیواراندا بڵێ: اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِير.	به‌یانیان و نیواران	هانی موسلمانان دراوه‌ بۆ خوێندنیان
۹	أصبحنا على فطرة الإسلام، وكلمة الإخلاص، ودين نبينا محمد ﷺ وملة أبينا إبراهيم عليه السلام خنيفاً مسلماً وما كان من المشركين.	به‌یانیان	پێغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌م دوعایانه‌ی خوێندوه‌
۱۰	به‌یانیان بڵێ: اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَלَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ. نیواران بڵێ: مَا أَمْسَى بِي أَوْ... وَاتِهْ لَهْ جِيَاتِي مَا صَبَحَ بِلَيَّ مَا امسی و یاشماوه‌ی زیکره‌که‌ وه‌ك خۆی بلیته‌وه‌.	به‌یانیان و نیواران	سوپاسگوزاری شه‌و شه‌و و رۆژه‌ی به‌جیه‌تاوه‌
۱۱	به‌یانیان بڵێ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ	به‌یانیان ۴ جار	هه‌رکەس چوار جار بیلێ‌ خوای

۱ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

۲ ﴿أَمَّا الرُّسُلُ فَمَا نُنْزِلُ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِيَّتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٥٥﴾ لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

وَمَلَأَيْكَ بِكَ وَأَتَيْتَكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ. نِیَواران بلن: إِنِّي أَمْسَيْتُ....	و نیوران ۴ جار	گه وره له ناگری دوزخ زنگاری نه کات
اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أُجَرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ.	به یانیان و نیوران و له کاتی خه ودا	پاریزراو نه بیت له وه سوه سهی شه یتان
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعُجْزِ وَالْكَسَلِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَبَنِ وَالْبَخْلِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ غَلْبَةِ الدِّينِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ.	به یانیان جاریک و نیوران جاریک	خه م و خه فتهی نامینی و قه رزه کانی ده داته وه
اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.	به یانیان و نیوران	و بمریت یان له شه ودا بیخوینیت و بمریت له نه هلی به مه شت ده بیت
يا حي يا قيوم برحمتك أستغيث أصلح لي شأني كله ولا تكلني إلى نفسي طرفة عين.	به یانیان و نیوران	پیغه مبه ری خوا صَلَّى ناموزنگاری فاتیمه ی کچی ده کرد که بیخوینی
اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.	به یانیان ۳ جار و نیوران ۳ جار	له پیغه مبه ری خوا صَلَّى گتیراوه ته وه
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتَرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعِظَمِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.	به یانیان و نیوران	پیغه مبه ری خوا صَلَّى نه م دوعایانه ی واز لی نه نه هیتنا له به یانیان و نیوراندا
سبحان الله وبحمده عدد خلقه، ورضا نفسه، وزنة عرشه، ومداد كلماته	۳ جار به یانیان	چاکتره له دانیشن بویادی خوا له نویژی به یانیه وه تا نیوه یو

چەند وتە و کردەووبە کە یادداشتی گەورەیان هەبە

ز	ووتە یان کردەووبە باشکە	پاداشت و خێری لە سوننەتی پیغمبەری خوا ﷺ
١	"لااله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير" (١٠٠) خێری بۆ دەنوسریت و (١٠٠) گوناهی ئۆ دەکوژیتەو و پارێزەری دەبیت لە شەیتان تا ئیوارە دەکاتەو و کەس بە روژی دواپیدا لەو چاکتری پێ نایبێت مەگەر لەو ژۆرتەری کردبیت.	پیغمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: هەر کەسێ بۆی - لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير - له روژیکدا (١٠٠) جار بیلێ خێری ئازاد کردنی (١٠) بەندە هەبە و (١٠٠) خێری بۆ دەنوسریت و (١٠٠) گوناهی ئۆ دەکوژیتەو و پارێزەری دەبیت لە شەیتان تا ئیوارە دەکاتەو و کەس بە روژی دواپیدا لەو چاکتری پێ نایبێت مەگەر لەو ژۆرتەری کردبیت.
٢	"سبحان الله العظيم ويحمد"	پیغمبەری خوا ﷺ ئە فرمویت: هەر کەسێ بۆی: سبحان الله العظيم و بحمد دارخورمایەکی لە بەهەشتدا بۆ دەرویت.
٣	"سبحان الله ويحمد سبحان الله العظيم"	پیغمبەری خوا ﷺ ئە فرمویت: هەر کەس سەد جار بیلێت، خۆی گەورە لە گوناھەکانی خۆش دەبیت هەرچەند بە ئەندازەی کەفی دەریا بێت، هیچ کەس باشتەری لەو بیلێتە لە قیامەتدا مەگەر وەك ئەوی وتبێ یان زیاتر، لە فرمودەیهکی تردا هاتوو: دوو وشە ئاسانن لەسەر زویان و قورس لە تەرازوودا و خۆشەویستن لای پەروەردگار "سبحان الله ويحمد سبحان الله العظيم".
٤	(لا حول ولا قوة الا بالله)	پیغمبەری خوا ﷺ بە هاوێڵکی فرموو: ئایا خەزانەیکە لە خەزانەکانی بەهەشت پێ نیشان بەم وتی بەلێ، فرموی: (لا حول ولا قوة الا بالله).
٥	دواکردنی بەهەشت و پەنا بگرێ دۆزەخ دەلێ: ئەو پەروەردگارە پەنا بە بەهەشت و دۆزەخ بە خۆی گەورە	پیغمبەری خوا ﷺ ئە فرمویت: هەر کەس (٣) جار داوای بەهەشت لە خۆی گەورە بکات، و پەنا بگرێت بە خۆی گەورە بەهەشت ئەبێت: ئەو پەروەردگارە بیخەرە بەهەشتەو، هەر کەس (٣) جار لە ئاگری دۆزەخ سزای دۆزەخ بە خۆی گەورە پەنا بگرێ دۆزەخ دەلێ: ئەو پەروەردگارە پەنا بە بەهەشت و دۆزەخ.
٦	کە فارەتی مەجلیس بوو پێش ئەوی لە مەجلیسە کە هەستی ئەم دوعایە بخوینێ "سبحانك اللهم و بحمدك أشهد ان لا اله الا انت استغفرک وأتوب اليک"	پیغمبەری خوا ﷺ ئە فرمویت: هەر کەس لە مەجلیسیکدا دانیشیت کە هەلیت و پەلیت زۆر بوو پێش ئەوی لە مەجلیسە کە هەستی ئەم دوعایە بخوینێ "سبحانك اللهم و بحمدك أشهد ان لا اله الا انت استغفرک وأتوب اليک"، ئەوا ئەو گوناھانە لەسەر لا ئەچن کە لێی روودارە.
٧	لەبەر کردنی چەند ئایەت لە فرمودەدا هاتوو: هەر کەس (١٠) ئایەت لە سەرەتای سورەتی کە هەف لەبەر بکات لە سورەتی "الکھف" پارێزراو ئەبێت لە دەجال.	لەبەر کردنی چەند ئایەت لە فرمودەدا هاتوو: هەر کەس (١٠) ئایەت لە سەرەتای سورەتی کە هەف لەبەر بکات لە سورەتی "الکھف" پارێزراو ئەبێت لە دەجال.
٨	سەلاوات دان لەسەر پیغمبەر ﷺ	بۆ خۆی ئە فرمویت: هەر کەس یەک جار سەلاوات بدات لە من ئەوا خۆی گەورە دە جار سەلاواتی ئۆ دەدات و دە گوناهی دەسڕیتەو و (١٠) پلە ی بەرز دەبیتەو.
٩	خویندنی سورەت و ئایەتەکانی قورئان	پیغمبەر ﷺ ئە فرمویت: هەر کەسێک لە شەو و روژیکدا پەنجایەت بخوینێ لە بێناگایان نانسریت، هەر کەس سەد ئایەت بخوینێ ئەوا بە لەخودا پاراوان دەنوسریت، هەر کەس دوو سەد ئایەت بخوینێ ئەوا قورئان یەخە ناگریت لە روژی قیامەتدا و هەر کەس (٥٠٠) ئایەت بخوینێ ئەوا قورئان بەقەد قنطارێک (کیۆیک) خێری بۆ دەنوسریت.
١٠	پاداشتی بانگیژان لە روژی دواپیدا	پیغمبەر ﷺ ئە فرمویت: بەراستی هەموو پەری و ئادەمیزاد و هەموو شتی کە دەنگی بانگ دەبێستن بانگیژان لە روژی دواپیدا شایەتی بۆ دەدەن، بانگیژەکان لە روژی دواپیدا لە هەموو کەس گەردنیان بەرزترە "یانی خێریان زیاترە".
١١	وەلامدانەوی بانگ و دوعا کردن لە دواپیدا	پیغمبەر ﷺ ئە فرمویت: هەر کەس گوێی لە بانگ بوو بۆی: "اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة، آت محمداً والوسيلة والفضيلة وابعثه مقاماً محموداً الذي وعدته"، ئەوا شەفاعەتی منی بۆ حەلال ئەبێت.
١٢	جوان دەسنوێژگرتن	پیغمبەر ﷺ ئە فرمویت: هەر کەس دەسنوێژ چاک بگرێت ئەوا گوناھەکانی لە لەشی دەردەچن تەنانهت لە ژێر نینۆکەکانیشیەو.
١٣	دوعای دواي دەسنوێژ	پیغمبەر ﷺ ئە فرمویت: هەر یەکیک لە ئێوە دەسنوێژیکی تەواو یان چاک و باش بگرێت و پاشان بیلێت: "أشهد أن لا اله الا الله وأن محمداً عبداً لله ورسوله" هەر هەشت دەرگای بەهەشتی بۆ دەکڕیتەو لە هەر کامیانەو بچیتە ژوورەو.

۱۴	دوو رکات نوږزی له فہرموودہا ہاتوہ: ہر کسک دہسنوږزکی چاکی گرت و پاشان دوو رکات نوږزی کرد و بہ دواي دہسنوږز دل و بہ جہستہ ناگای له نوږزہکےي بوئوا بہہشتی بؤ واجب دہبیٹ.	
۱۵	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: ہر کس بجیت بؤ مرگہوتیک کہ جہماعہتی تیدا دہکریٹ بہ ہموو ہاموشوکردنی ہنگاوکی خرابہیکےي ئی رەش دہکریٹوہ و بہ ہہنگاوہکےي تری چاکہیکےي بؤ دہنوسریٹ له مرگہوت کاتی ہاتن و رۆشتنہوہیدا.	رؤز ہاموشوکردنی مرگہوت
۱۶	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: ہر کسک خوی بشوات و زوو بجیت بؤ مرگہوت و بہ پښان برہات بہ نامادہکردن سواری نہپوات و نزیک بیتوہ له نیام و گوئی بگری و قرمہ و قالہ نکات بہ ہموو ہنگاوکی خیری نوږز و زوو چوون و رۆزووی سالیکی بؤ دہنوسریٹ، ئەفہرموږت: ہیچ پیاوکی موسولمان نیہ کہ خوی بشوږی و خوی پاک و خاوین رابگری ئەوہندہی ئەتوانیت و خوی چہور بکات بہ رۆنہکےي (سەر و پښی چہور بکات بہ کریم و ہاوشیوہی ئەو شتانہ) و بونی خوش له خوی بدات و پاشان له مالی خوی دہرچیت و کہلین نہخاتہ نیوان دوو کسہوہ پاشان ئەوہندہی ئەتوانیت نوږز بکات و پاشان بؤ دہنگ بیٹ کہ نیام وتاری خویندہوہ نییلا خوی گہورہ له گوناہہکانی نیوان ئەم جومعہیہ و جومعہکےي تری خوش دہبیٹ.	خؤ نامادہکردن رؤزو چوون بؤ نوږزی جومعہ
۱۷	راگہیشتن بہ "اللہ" پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: ہر کس جل رۆز نوږز بکات بؤ خوا بہ جہماعہت و فریای (اللہ اکبر) ی نوږز دابہستن بکہریت ئەوا دوو زہمانہتی دہدیرتی: زہمانہتی له ناگر و زہمانہتی له دابہستن دوووی.	راگہیشتن بہ "اللہ" اکبر ی نوږز دابہستن
۱۸	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: نوږزی جہماعہت خیری زیاترہ له نوږزی تاک بہ بیست و حہوت جار زیاتر	خیری نوږزی جہماعہت
۱۹	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: ہر کس نوږزی عیشا بہ جہماعہت بکات وک ئەوہ وایہ نیوہی شوو شہونوږز بکات بؤ خوا و ہر کس نوږزی بہیانی بکات بہ جہماعہت وک ئەوہ وایہ ہموو شوو شہونوږزی کردبیٹ.	نوږزی عیشا و بہیانی بہ جہماعہت
۲۰	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: ئەگہر خہلکی بیانزانیاہ کہ چ خیریک له بانگ و پږی یہکہمدا ہہیہ پاشان بہ ترویشک نہبواہہ جڭایان بہر نہکەوتایہ ئەوا ترویشکیان بؤ دہکرد.	نوږز کردن له پږی یہکہم
۲۱	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: ہر موسولمانی له شوو ورۆژیکدا دوازہ رکات نوږز بکات مالیکی له بہہشتدا بؤ دروست دہکریٹ، جوار پښ نیوہرؤ، دوان دواي نیوہرؤ، دوان دواي مغریب، دوان دواي عیشا و دوو رکات پښ بہیانی.	یاریزگاری لہ سوننہتہ رہواتیبہکان
۲۲	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: رۆز نوږز بکہ و سوژدہ بؤ خوا بہرہ، چونکہ ہر سہجدہیہک خوی گہورہ پلہیہک بہرزت دہکاتوہ و خرابہیکت ئی لادہبات، نوږزی پیاو کہ سوننہت بیٹ وکس نہیبینی خیری زیاترہ له نوږزیک کہ خہلکی دہیبینی بہ بیست و یئنج جار.	رۆز نوږزی سوننہت کردن و شاردنہوہی
۲۳	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: دوو رکات سوننہتی بہیانی چاکترہ له دونیا و ہرجی لہ دونیادا ہہیہ، ہر کس نوږزی بہیانی بکات ئەوا له ئەمانی خواداہ.	سوننہت و نوږزی بہیانی
۲۴	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: بؤ ہموو جومگہیکےي مرقؤ له ہموو رۆژیکدا خیریک پږیستہ، ہموو (سبحان اللہ) یہک خیریک، ہموو (الحمد للہ) یہک خیریک، ہموو (اللہ اکبر) یک خیریک، ہموو (لا الہ الا اللہ) کردنیک خیریک، ہموو فرمان کردن بہ چاکہیکہ خیریک، ہموو رږگرتن له خرابہیکہ خیریک و کاریک کہ بری ہموو ئەمانہ بکہوږت دوو رکات نوږزہ له چښتہنگاودا.	نوږزی چښتہنگاو
۲۵	فریشتہکانی خودا سہلاواتتان ئی دہدہن (یانی دوعای خیرتان بؤ دہکەن) بؤ ہر یہکیکتان مادام له شوین نوږزکردنہکےي خوی بیٹ و بؤ دہسنوږز نہبیٹ و دہلین: خواہہ لئی خوش بہ، خواہہ بہزہیبت پییدا بیٹوہ.	دانیشتن له شوینی نوږزدا
۲۶	پښغہمبہر ﷺ ئەفہرموږت: ہر کس نوږزی بہیانی بہ کۆمل بکات و پاشان دانیشتی بہیانی و یادکردنہوہی خوی یادی خودا بکات ہتاوہکو خۆر ہلدی و پاشان دوو رکات نوږز بکات ئەوا خیری	دانیشتن له دواي جہماعہتی بہیانی و یادکردنہوہی خوی

	گه وره تا خۆر هه لای و دوو رکات نوێژ کردن	حه جێک و عومره یه کی ته وای ته وای هه یه.
۲۷	هه ر که س شه نوێژ بکات و خیزانی خه بهر بکاته وه	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یێ: هه ر که س هه سته ی له شه ودا و خیزانی شی خه بهر بکاته وه وبه یه که وه دوو رکات نوێژ بکه ن، نه وای خوا له و پیا و ئافره تانه حسابن که زۆر یادی خوا ده که ن.
۲۸	هه ر که سی نییه تی شه نوێژ له بیته ی و خه نه میلت بیکا	هه ر که س عاده تی بیته شه نوێژ بکات، به لام خه و زۆری بۆ بیته ی و خه نه میلت بیکا بیته ی و خه و نه میلت بیکا پاداشتی نوێژه که ی بۆ ده نووسی و خه وه که شی ده بیته خیری خودا.
۲۹	دوعای چوونه له فه رموده دا هاتوه بازار	هه ر که س چووه بازار بلێت (لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك و له الحمد یحی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدير)، خوای گه وره هه زار چاکه ی بۆ ده نووسی و هه زار گناه ی بۆ ره ش ده کرێته وه و هه زار یله ی به رز ده بیته.
۳۰	(سبحان الله) و (الحمد لله) و الله اکبر) له دوا ی نوێژه کان	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یێ: هه ر که س دوا ی نوێژه کان (۳۳) جار (سبحان الله) و (۳۳) جار (الحمد لله) و (۳۳) جار (الله اکبر)، بکات که ده کاته نه وده و نو و له جاری سه ده دا بلێت (لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وهو علی کل شیء قدير) خوا له گناه هه کانی خۆش ده بیته نه گه ر به قه ده ر که فی ده ریاش بیته.
۳۱	خویندنی (آیه الكرسي) دوا ی نوێژه کان	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یێ: هه ر که س دوا ی نوێژه فه رزه کان (آیه الكرسي) بخوینێ هیچ شتی رێگه ی به هه شتی بۆ ناگرێت مردن نه بیته.
۳۲	سهر دانی نه خۆش	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یێ: هه ر موسو لمانێ له به یانیدا سه ر دانی نه خۆش بکات نه وای هه فتا هه زار فریشته ی خوا دوعای خیری بۆ ده که ن هه تا ئیواره، نه گه ر له ئیواره دا سه ر دانی بکات نه وای هه فتا هه زار فریشته دوعای خیری بۆ ده که ن تا به یانی ده کاته وه.
۳۳	دوعای ببنینی که سی به لادار و کردم له وه ی تووشی تۆی کردوه و فەزل و گه وره یی داوم به سه ر زۆر له دروستکراوه کانی دا، نه وای نه و	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یێ: هه ر که س که سیکی به لاداری ببنی بلێت: سوپاس بۆ خوا که ئاسوده ی به لایه ی تووش نابیت، پێویسته به شیوه یه ک دوعاکه بخوینێ که کابرا گوێ بۆ مه بیته.
۳۴	سه ره خۆشی له فه رموده دا نه فه رمو یێ: هه ر که س سه ره خۆشی له که سی بکات که تووشی موسیبه ت بووه به قه د کردن	هه ر که س سه ره خۆشی له که سی بکات که تووشی موسیبه ت بووه به قه د نه وای خیری بۆ ده نو سرت، هه ر وه ها ده فه رمو یێ: هه ر موسو لمانێک سه ره خۆشی له برا که ی بکات به هۆی موسیبه ت که یه وه خوای گه وره خشلی رێز داری به به ردا ده کات.
۳۵	نوێژ کردن له سه ر چه نازه	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یێ: هه ر که س ئاماده ی جه نازه بیته و نوێژی له سه ر بکات قیراتی خیری بۆ هه یه، هه ر که س ئاماده ی نه سه ره ده کردنه که شی بیته نه وای دوو قیراتی خیری بۆ هه یه و تیان ونه سه ره ده کانی قوربان قیراته کان چهنده؟ فه رمو ی: وه کو دوو کتوی گه وره وان، ابن عمر ده لیت: زۆر قیراتمان له کیس چووه و که مته ر خه مین تیایدا.
۳۶	مرگه و ت دروست کردن	له فه رموده دا هاتوه "هه ر که س له بهر خاتری ره زامه ندیی خوا مرگه و تێک دروست بکات با به قه د هیلانه ی کو پکوپه یه کیش بیته، نه وای خوای گه وره مالێکی له به هه شتا پی ده به خشی و بۆی دروست ده کات."
۳۷	به خش یش	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یێ: هه موو روژێک که به نده کانی خوا روژ ده که نه وه دوو فریشته ی خوا داده به زن و یه کێکیان نه لیت: خوا به هه ر که س نه به خشی شوینته که ی بۆ یر بکه ره وه و نه وه ی تریان نه لیت: خوا به هه ر که س ده ست نه گرێته وه ماله که ی تیا به ره.
۳۸	سه ده قه و	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یێ: دره میک پێش سه د هه زاری دایه وه، فه رمو یان: چۆن نه ی پێغه مبه ر ﷺ قه و فه رمو ی: پیاویک دوو دره می هه بوو یه کێکیانی کرده خیر، پیاویکی تریش مالێکی زۆری هه بوو سه د خیر هه زاری له ماله که ی کرده خیر، هه ر موسو لمانێ داری بروینێ یان کشتوکال بکات و بالنده یان مرو ف یان

	کردن	ئاژدەلەكان لىيى بخۆن بۆى ئىبىتتە خىر و سەدەقە.
۳۹	قەرزىدان بە بى	ھەر موسولماننى دوو چار قەرز بىداتە موسولماننىكى تر ئىوا وەكو ئىوۋە واىە كە جارىك يارەكەى بە سوو خىر و سەدەقە دابىتتى.
۴۰	مۆلەت دان بە قەرزى نەبوو	ھەر كەس مۆلەتى قەرزىرىكى نەبوو بىدات ئىوا ھەموو رۆژى خىرىكى دەگاتى پىش وەخت ھاتنى قەرزى نەبوو قەرزەكە، ئەگەر وەختى قەرزەكە ھات و مۆلەتى دايە ئىوا بۇ ھەموو رۆژى دوو ھىندەى قەرزەكەى خىرى بۇ دەنوسرىت.
۴۱	بە رۆژو بوون لەبەر خوائ گەورە	ھەر كەس رۆژىك لەبەر خاترى رەزامەندىي خوا بە رۆژو بىت ئىوا خوائ گەورە ھەفتا سال لە رۆژەخى دوور دەخاتەو.
۴۲	بە رۆژو بوونى (۳) رۆژى ھەموو مانگى، ھەروەھا رۆژى ھەروەقە و عاشورا	خىرى رۆژووى (۳) رۆژ لە مانگىدا خىرى تەواى سالەكەى ھەيە، پىسپار كرا لە خىرى رۆژووى ھەروەقە، نەرمووى: كەفارەتى گوناھى سالى رابىروو وادھاتو، پىسپار كرا لە رۆژى ھەروەقە و عاشورا ، نەرمووى: گوناھى سالى رابىروو دەبات.
۴۳	شەشەلان	ھەر كەس رۆژووى رەمەزان بگىرت و بە شۆيىندا شەش رۆژ لە شەوال بگىرت ئىوا خىرى سالىكى دەگاتى.
۴۴	نويژى تەراوىچ لەگەل ئىمام تەواو ئىبىت	ھەر كەس نويژ بكات لەگەل ئىمام تا تەواو دەبىت ئىوا خىرى شەونويژىكى بۇ دەنوسرىت.
۴۵	عومرە كىردن لە رەمەزاندە	عومرە كىردىك لە رەمەزاندە خىرى ھەيە، يان ھەيچك لەگەل مىندا بىكات، ھەر كەس (ھەوت) چار تەواف بكات و دوو ركات نويژ بكات خىرى بەندە ئازاد كىردىكى دەگاتى.
۴۶	ھەجى مەبرور	ھەر كەس ھەج بكات و قەسى پىروپوچ نەكات و گوناھ نەكات ئىوا بە بى گوناھى دەگە رىتتەو مالى خوى وەكو مالى ساوا، ھەجى مەبرور تەواو پاداشتى تەنھا بە ھەشتە.
۴۷	چاكە كىردن لە دە رۆژى مانگى (ذي الحجة) دا	ھىچ رۆژانىك نىيە كىردەو ھى خىرى تىيىدا چاكتر بىت لەم دە رۆژانە، دە رۆژى يەكەم، وتيان ئى رەسول الله جىھاد كىردىش لە رىي خوادا؟ نەرمووى: جىھاد كىردىش لە رىي خوادا مەگەر پىاويك بە سەر و مالى ھە بىروا و نەگە رىتتەو.
۴۸	قورىانى كىردن	ھاوۋەلانى پىغەمبەر ﷺ وتيان: ئى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەم قورىانىيە چىيە؟ نەرمووى: كار و كىردەو و سوننەتى باوكە ئىبراھىمە، وتيان: ئايا ھىچ خىر و چاكە يەكمان لىي دەست دەكەوى؟ نەرمووى: بە ھەموو موويەك چاكە يەك، وتيان: ئى خورىيەكەى چى ئى پىغەمبەر ﷺ؟ نەرمووى: بە ھەموو موويەك لە خورىيەكەشى چاكە يەك تان بۇ دەنوسرىت.
۴۹	يە و يايەى زانا بەسەر خواناسدا	يە و يايەى زانا بەسەر خواناسدا وەكو يە و يايەى من واىە بەسەر كەمتىن كەستاندا، ھەروەھا يايەى زانا پىغەمبەر ﷺ ئەفەرموئىت: خوائ گەورە و فرىشتەكانى و خەلكى ئاسمانەكان و زەوى تەنانتە مېروولە لە كۈنەكەى خۇيدا و ماسى لە دەريادا نەواى خىرى دەكەن بۇ ئىو كەسانەى خەلكى فىرى چاكە دەكەن.
۵۰	داوا كىردى شەھىد بوون بە راستى	ھەر كەس بە راستى داواى شەھىد بوون لە خدا بكات، خوائ گەورە ئەيگە يەنئىتە پلەى شەھىدەكان با لەسەر جىگاي خۇشى بىرىت.
۵۱	گرىبان لە ترسى خوائ گەورە و سنوور	دوو چار ئاگرى نۆزەخ ناپىن، چاويك لەبەر خاترى خوا بگرى و چاويك نشىنى و پىاسەوانى لەبەر خوا پىاسەوانى بكات لەبەر خاترى خوا.
۵۲	پىشت بەستەن بە خوائ گەورە و واژىنتان لە داخ كىردن و نوشتە كىردن	ئومەتەكان پىشانى پىغەمبەر ﷺ دراون لە خەونى دا كە ئومەتەكەى خوى بىنىو كە ھەفتا ھەزار كەسىان ئەچنە بە ھەشتەو بە بى حساب و سزا، ئەوانە كەسانىكەن كە داخ كىردن بە كار ناھىنن (بۇ شىفا) و نوشتە ناكەن و رەشپىنى ناكەن و پىشت بە خوا و رەشپىنى دەبەستەن.
۵۳	پاداشتى مردنى منال	ھەر موسولماننىك سى منالى بىرىت كە بالغ نەبوون، خوائ گەورە بە گەورە يى رەھمەتى خوى دەخاتە بە ھەشتەو.

٥٤	چاوله دهستان و ئارامگرتن له سهری	پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی ئه‌گه‌ر به‌نده‌م تاقی‌ک‌رده‌وه به‌ له‌ده‌ستدانی دوو خ‌ۆشه‌ویسته‌که‌ی و ئه‌ویش ئارامگر بوو له‌سه‌ری ئه‌وا له‌ جیاتی ئه‌واندا، به‌هه‌شتی ی‌ی ئه‌ده‌م، مه‌به‌ستی هه‌ردوو چاوله‌کانییه‌تی.
٥٥	وازه‌ینان له‌ شتێک له‌ به‌ر خوا به‌راستی هه‌رشتی واز ل‌ی به‌ی‌نی له‌ به‌ر خوا، ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ چاک‌تر ی‌ی ده‌دات.	
٥٦	پاریزگاری عه‌وره‌ت و زویان به‌هه‌شتی ب‌ۆ ده‌که‌م، واته‌ زویان و عه‌وره‌ت، هه‌ر که‌س ب‌ۆ ده‌نگی ب‌کات رزگاری ده‌ی‌یت.	
٥٧	(بسم الله) ی کرد له‌ کاتی چ‌وونه‌ مال و نان خ‌واردندا	ئه‌گه‌ر بیاو جووه‌ مالی خ‌ۆی و (بسم الله) ی کرد و یادی خ‌وای کرد، له‌ کاتی نانخ‌واردندا ناوی خ‌وای برد شه‌یتان ده‌ل‌یت نه‌ مانه‌وه‌ و نه‌ شه‌یتان هه‌یه‌، ئه‌گه‌ر چ‌ووه‌ مال‌وه‌ و یادی خ‌وای نه‌کرد شه‌یتان ده‌ل‌یت ئه‌وا مانه‌وه‌تان مس‌ۆگه‌ر کرد، ئه‌گه‌ریش له‌ کاتی نانخ‌واردنیشدا ناوی خ‌وای نه‌برد شه‌یتان ده‌ل‌ی: مانه‌وه‌ و شه‌یتان ده‌ست که‌وت
٥٨	دوعا‌کردن د‌وای نانخ‌واردن وی‌ۆشاک‌ی نو‌ی	هه‌ر که‌س نانی خ‌وارد و وتی: "الحمد لله الذي اطعمني هذا و رزقني من غير حول مني ولا قوة"، خوا له‌ گونا‌هه‌ پ‌یشینه‌کانی خ‌ۆش ده‌ی‌یت، ئه‌گه‌ر پ‌ۆشاک‌ی تازه‌ی له‌ به‌ر کرد ب‌ل‌یت: "الحمد لله الذي كساني هذا و رزقني من غير حول مني ولا قوة"، خوا له‌ گونا‌هه‌کانی پ‌یش‌و‌وی خ‌ۆش ده‌ی‌یت.
٥٩	هه‌ر که‌س بیه‌و‌یت له‌ ئه‌رکی سووک کاره‌کانی سووک ب‌یت	فاتمه - ره‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌یت - یرس‌یاری کرد له‌ پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ خ‌زمه‌تکارێکی بداتی، فه‌رم‌و‌ی بیه‌و‌یت له‌ ئه‌رکی به‌و و به‌ عه‌لی هاوسه‌ری: ئایا شه‌یت‌کان ب‌ۆ ب‌ل‌یم له‌وه‌ باش‌تر ب‌یت که‌ داواتان کرد‌وه‌؟ هه‌رکات چ‌وونه‌ سه‌ر ج‌یگه‌ی نو‌وستن (٣٤) جار "الله اک‌بر"، ب‌که‌ن و (٣٣) جار "سبحان الله"، ب‌که‌ن و (٣٣) جار "الحمد لله"، ب‌که‌ن ئه‌وا باش‌تره‌ ب‌ۆتان له‌ خ‌زمه‌تکار.
٦٠	دوعا‌کردن پ‌یش ئه‌گه‌ر که‌سێ‌کتان و‌یستی ب‌چ‌یت له‌ خ‌یزانه‌که‌ی ب‌ل‌ی: "بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان و جنب ج‌ووت بو‌ون له‌گه‌ل خ‌یزان	دوعا‌کردن پ‌یش ئه‌گه‌ر که‌سێ‌کتان و‌یستی ب‌چ‌یت له‌ خ‌یزانه‌که‌ی ب‌ل‌ی: "بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان و جنب ج‌ووت بو‌ون الشيطان ما رزقنا"، ئه‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره‌ منالی دان‌ی ئه‌وا هه‌رگ‌یز شه‌یتان ناتوان‌ی زینانی ل‌ی بدات.
٦١	رازی بو‌ونی ئه‌گه‌ر ئافه‌رت ی‌ینج نو‌یژه‌ فه‌رزه‌کانی کرد ومانگی ره‌مه‌زان به‌ر‌ۆ‌وو بوو وداو‌ینی یاراست له‌خ‌رایه‌کردن می‌رد وگو‌یرایه‌لی هاوسه‌ره‌که‌ی کرد، ئه‌وا ی‌یی ده‌وتر‌یت ب‌چ‌ۆره‌ به‌هه‌شته‌وه‌ له‌ هه‌ر ده‌رگایه‌که‌وه‌ که‌ ی‌یت له‌خ‌یزانه‌که‌ی خ‌ۆشه‌، ئه‌گه‌ر هه‌ر ئافه‌ره‌تێک ب‌مر‌یت و می‌رده‌که‌ی ل‌ی رازی ب‌یت ده‌چ‌یت به‌هه‌شته‌وه‌.	
٦٢	چاکه‌ له‌ دایک و باوک ره‌زامه‌ندیی خوا له‌ ره‌زامه‌ندیی دایک و باوکه‌ویه‌: هه‌ر که‌س پ‌یی خ‌ۆشه‌ رزق و ر‌ۆ‌ی فراوان و خ‌زماندا	ب‌یت و نایابانگی چاک‌ی هه‌ب‌یت چاکه‌ی له‌ د‌وای خ‌ۆی به‌رده‌وام ب‌یت با له‌گه‌ل خ‌زمانی چاک ب‌یت.
٦٣	سه‌ریه‌رشیاری هه‌تیوان	من و سه‌ریه‌رشیاری هه‌تیوان ئا‌واین، ئاماژه‌ی به‌ هه‌رد‌وو یه‌ج‌ه‌ی شایه‌تمان و یه‌ج‌ه‌ی ناوه‌راستی کرد.
٦٤	ره‌وشت جوانیی به‌ راستی موس‌ولمان به‌ ره‌وشتی جوانی ده‌گاته‌ پ‌له‌ی ر‌ۆ‌‌و‌ه‌وانی شه‌‌و‌ن‌و‌ی‌زکه‌ر، من که‌فاله‌تی مال‌یکم له‌ ل‌ای ر‌و‌و‌ری به‌هه‌شتدا ب‌ۆ که‌سێک ره‌وشتی جوان ب‌یت.	
٦٥	به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ به‌ به‌راستی خوا ره‌حم به‌ به‌نده‌ به‌ره‌حمه‌کان ده‌کات، به‌زه‌ییتان ب‌یت‌ه‌وه‌ به‌‌وانه‌ی له‌ زه‌ویدان، خه‌لک‌یدا	خ‌وای ئاسمان به‌زه‌یی به‌ ئ‌یوه‌دا د‌یت‌ه‌وه‌.
٦٦	چاکه‌ و‌یستی ب‌ۆ خه‌لکی باوه‌ری نییه‌ که‌سێ‌کتان تا ئه‌وه‌ی ب‌ۆ خ‌ۆی ی‌یی خ‌ۆشه‌ ب‌ۆ براکه‌شی ی‌یی خ‌ۆش نه‌ی‌یت.	
٦٧	شه‌رم شه‌رم کردن و حه‌یا کردن نایه‌ت به‌ چاکه‌ نه‌ب‌یت، شه‌رم و حه‌یا له‌ باوه‌ره‌ویه‌، ج‌وار شت له‌ ر‌ی‌و‌شو‌ینی کردن پ‌یغه‌مبه‌رانن: شه‌رم و حه‌یا و ب‌ۆخ‌ۆش کردن و سیواک و ژن ه‌ینان.	
٦٨	ده‌ست‌پ‌یش پ‌یاو‌یک هاته‌ ل‌ای پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ، وتی: السلام علیکم، پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رم‌و‌ی: ده‌ دانه، پاشان خه‌ری که‌سێکی تر هات و وتی: السلام علیکم ورحمة الله، پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رم‌و‌ی بیست دانه، پاشان که‌سێکی له‌سه‌لام تر هات و وتی: السلام علیکم ورحمة الله و برکاته‌، پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رم‌و‌ی: سی دانه، واته‌: له‌ خ‌یر و کردن چاکه‌دا ب‌ۆیان ده‌نوس‌ر‌یت.	
٦٩	ته‌‌وقه‌کردن	پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فه‌رم‌و‌یت: هه‌ر دوو موس‌ولمان‌ی به‌ یه‌ک ب‌که‌ن و له‌گه‌ل یه‌ک‌تر ته‌‌وقه‌ ب‌که‌ن

	خوا له گوناوه كانيان خوڅ ئېيت پيش ئه وهى له يه كترى جيا بېنه وه .	
۷۰	به رگرى كردن هر كه س رازى نه بو غه ييه تى براى موسولمانى بكرىت و پاريزگارى لىكرد، خواى گه وړه له ناموسى موسولمان به رگرى ناگرى ئى ده كات له قيامه تدا.	
۷۱	خوشه ويستى پياوچاكان له گه ليان مرؤف له گه لى نه و كه سانه دا حشر ده كرىت كه خوشى ده وين، نه نه س - ودانىشتن به م فرموده ده . رضى الله عنه - نه لىت له هم مو شتى زياتر دليان خوڅ بوو	
۷۲	خوشه ويستان له بهر خواى گه وړه نه فرمويت: نه و كه سانه لى له بهر من په كترىان خوڅ ده ويټ چن دوانگه په كيان خواى گه وړه بو هه يه له نووړ و رووناكى له پيغه مبه ران و شه میده كان ناواتيان پى ده خوازن.	
۷۳	دوعا كردن بؤ موسولمانان دوعاى موسولمان له باشه مله گبرايه، له لای سهریه وه فریشته يه كه هه كه راسپيردراوه هر كاڅى دووعا بكات بؤ براكه ي به چاكه فریشته راسپاردراوه كه نه لىت: خوايه دوعا كه ي گيرا بكه و بؤ خوشى.	
۷۴	داواى ليخوش بوون بؤ هر كه س داواى ليخوش بوون بكات له خواى گه وړه بؤ پياوان و نافره تانى موسولمان، باوه ردارانى پياو و نافره ت خواى گه وړه بؤ هر موسولمانى كى پياو و نافره ت خبرى كى بؤ ده نوسيت.	
۷۵	لابردنى ناره حه تى له سر ريگا پياويك بىنى له به هشتدا هاموشوى ده كرد به هوى لابردي دره ختيكه وه له سر ريگى خه لكى كه نه زيه تى نه دان.	
۷۶	وازه يتان له دمه مبه دمبى من ده سته به رى مالىك له ناو به هشتدا بؤ كه سى كه مشوم واز ئى به يتى، هر چه نده له سر حه قيش بيت، ده سته به رى مالىك له ناوه راستى به هشتدا كه درؤ تارك بكات با به گالته شه وه ودرؤ كردن بيت.	
۷۷	رق خوار دنه وه هر كه س رقى خوى بخواته وه له كاڅى كاڅى تور هى خوى جيبه جى بكات، خواى گه وړه له دواړؤدا به به رجاوى هم مو دروستكراوه كانه وه بانگى ئى ده كات تاوه كو كام حورى ده ويټ بؤ خوى سر پشكو بيت.	
۷۸	پيڼه لاگو تن به چاكه يان به خرابه هر كه س به چاكه پيايда هه لاگو تن نه وا به هشتييه، هر كه سيش به خرابه پيايда هه لاگو تن نه وا دوزه خيه، نيوه شاهيډى خوان له زه وييدا.	
۷۹	فريا كه وتنى موسولمان وئاسانكارى كردن بؤى هر كه س به لای موسولمانى لابه رى له به لاكانى دنيا، خواى گه وړه به لايه كه له به لاكانى دواړؤى ئى لاده بات، هر كه س ئاسانكارى كرد بؤ نه بوويك، نه وا خواى گه وړه كارناسانى بؤ ده كات له دنيا و دواړؤدا، هر كه س عيبي موسولمانى بيوشى، نه وا خواى گه وړه عيبي له دنيا و دواړؤدا داده پوڅى.	
۸۰	پيشخستنى دواړؤ هر كه س خه مى دواړؤى بيت خواى گه وړه دلى ده وله مند ده كات و كاروبارى كوكراوه ده بيت و دنيا به ناچارى ديت بؤى.	
۸۱	نه و كه سانه لى له زير سايه ره حه تى خوادان حوت ده سته خواى گه وړه ده يادخاته زير سيبه ي ره حه تى خوى له و رؤه ي كه هيج سيبه رى نيبه سيبه رى خوا نه بى، كاربه ده ستيكى داديه روه، كه نجىك كه له به ندايه تى خدا گه وړه بيت، پياويك دلى به مالى خواوه به ستر بيت، دوو كه س له بهر خوا په كيان خوڅ بووى و له بهر خوا پيگه وه بن و جيا نه بنه وه، پياويك نافره تيكي جوان و ناودار بانگى بكات بؤ خرابه بللى: من له خوا نه ترسم، پياويك خير بكات و په نهانى بكات به شيوه يه كه ده ستي جه يى نه زانى ده ستي راستى جى به خشيوه، پياويك به ته نها يادى خوا بكات و فرميسك بريؤى.	
۸۲	داواى ليخوش بوون هر كه س به رده وام داواى ليخوش بوون له خواى گه وړه بكات نه وا په روه ردار له هم مو ته نكانه يه كه فره حى و له هم مو خه مى رزگار بوونى نه داتى و رزق و روى به شيوه يه كه نه داتى كه خوشى نازانيت.	

چەند كرده وەيە كى قەدەغە

ز	نەو كرده وەيە قەدەغەي لىكراو	پېغەمبەر ﷺ لەبارەيە وە فەرەموويەتى
۱	كرده وە كردن وچاكە كەس كرده وەيە كى كرىيەت و شەرىكى بۆ دانام لەگەلەيدا وازىسى لى دىنم بۆ خۆى و شەرىكە كەى.	خوای گەورە ئەفەرموئەت: من بۆ نیازتەرنى شەرىكە كام لە هاویش بۆ پەيدا كردن، ھەر كەس كرده وەيە كى كرىيەت و شەرىكى بۆ دانام لەگەلەيدا وازىسى لى دىنم بۆ خۆى و شەرىكە كەى.
۲	چاكەى ئاشكرا وخراپەى دل ودەروون	سوئند بە خوا خەلگانىك ئەزانم كە لە رۆژى قىامەتدا چاكەى وایان پېيە بە قەد كۆوى (تھام) دەبیەت، بەلام خوای گەورە ئەيكاتە تۆزى پرش و بلاو، ئەویان وتى: ئەى پېغەمبەر ﷺ بۆمان وەصف بكە و روون بكەرەو، ئەكا لەوانیش بىن و بە خۆمان ئەزانن، فەرەمووى: ئەوانە براى ئێوەن و لە پشت و گۆشتى خۆتانن و لە شەواندا خواپەرستى دەكەن وەگو ئێوە، بەلام كەسانىكەن كە ئەگەر بە تەنھا بوون لە گوناھ و تاواندا ئەنجامى ئەدەن.
۳	خۆ بەگەورەزانن	ناچیتە بەھەشتەو كەسێك تۆزقالتێك كیەرى ھەبیەت، خۆ بەگەورەزانن، رەت كرده وەى حەق و خەلك بە سووك سەیركردنە.
۴	پۆشاك دریژی	پۆشاك زیاد دریژی لە شەپوال و كراس و میژەردایە، ھەر كەس پۆشاكە كەى بە خۆبەزلانن بەدوای خۆیدا رابكۆشێ خوای گەورە لە رۆژى قىامەتدا بە چاوى رەحمت تەماشای ناكات.
۵	ھەسادەت	ھۆشیارى ھەسادەت بى، بەراستى ھەسوودى بردن چاكەكانتان دەفەوتینى چۆن ئاگر پۆش و پەلاش دەسوئینی.
۶	خواردنى سوو	پېغەمبەر ﷺ لەعەتەتى خوای كرده وە لە كەسى سوو بخوات و نە دەشى سووكەى دەداتى، یەك درەمى سوو ئەگەر پیاو بیخوات و بزانیەت ئەوا خراپترە لە (۳۶) زینا.
۷	عارەق خۆر	ناچیتە بەھەشتەو ھەر كەس ھۆگرى عارەق بوویەت یان ئیمانى بە جادوو ھەبیەت یان پەیوەندى خزمایەتى بچراندبى، ھەر كەس عارەق بخوات (۶۰) چل شەو و نوێزى لى وەرناگىرێت.
۸	درۆزن	سزا و ئازار بۆ ئەو كەسەى قەسە دەكات بۆ خەلكى تا پێكەنن و درۆ دەكات، سزای سەخت بۆى سزای سەخت بۆى.
۹	جاسوسى كردن	ھەر كەس گۆئەلخات بۆ قەسەى قەومێك كە پیاوان خۆش بیەت ئەوا لە رۆژى قىامەتدا قوروقوشمى تەواو دەكرێتە گۆچكەى.
۱۰	وینەكیشان	وینەكیشان لە سەختەن سزادانە لە رۆژى قىامەتدا، مەلائىكەى خوا ناچنە مەلائىكەو كە وینەى سەگى تێدا بیەت.
۱۱	دوو زیانى كردن	كەسى دوو زیان ناچیتە بەھەشتەو.
۱۲	غەیبەت كردن	ئایا دەزانن غەیبەت كامەى؟ وتیان خوا و پېغەمبەرەكەى زاناترە، فەرەمووى: باس كردنى براكەتە بە شێوەیەك كە پێى ناخۆش بیەت، و ترا: ئایا ئەگەر ئەوێ كە دەیلێن لە براكەماندا ھەبیەت؟ فەرەمووى: ئەگەر ئەو شەى تێدا بیەت ئەوا غەیبەت كرده وە، ئەگەر تیايدا نەبیەت ئەوا بوھتانت پى كرده وە.
۱۳	لەعەتە لێكردن	لەعەتە لى كردنى موسولمان وەكو كوشتنى وایە، لەعەتە لە با مەكە، چونكە فەرمان پێكراو، بەراستى ھەر كەس لەعەتە لە شتى بكات كە شایستەى نەبیەت ئەوا بۆ خۆى دەگەرێتەو.
۱۴	بلاو كەردنە ى نەینى	خراپترین كەس لە پەلو پایەدا لە رۆژى قىامەتدا پیاویكە كە دەچیتە لای خیزانەكەى و ئەویش دیتە لای و پاشان نەینى كانی بلاو ئەكاتەو.
۱۵	دەمپىسى	خراپترین خەلكى لە قىامەتدا كەسانىكەن خەلك لەبەر خراپەیان خۆى لى پاراستوون، زۆرتەین گوناھى مرووف بە ھۆى زمانىەوئەتى.

۱۶	تاوانبارکردنی موسولمان به کوفر	هر پیاوړک به براهه ی بلای کافر، نهوا به کیکیان دهگریته وه، یان وایه که ده بلی نه گهر نا بۆ خوی ده گه پټه وه.
۱۷	خولکندن به خه لکه وه	هر کهس خوی بلکینی به غهیری باوکی خوی و بشزانیت نهوا به هشت لای حه راهه، پشت هه لکه کن له باوکتان چونکی پشت هه لکردن له باوک بی باوه پیه.
۱۸	ترساندن موسولمان	هه لال نییه بۆ هیچ موسولمانی که موسولمانیکی تر بترسینی، هر کهس به ئاسنیک روو بکاته موسولمان (تا بیترسینی) به راستی فریشته کانی خوا له عنه تی لی نه کن.
۱۹	کوشتنی په یمانداره کان له ولای ئیسلام	هر کهس که سیکي خاوهن په یمان بکوژیت به بی حهق نهوا بۆنی به هشت ناکات، هه رچه نده بۆنی به هشت ده بیستریت له دوری سه د سال ریگاوه.
۲۰	دوژمنایه تی کردنی دۆستانی خوا	خوا ی گه وره فهرمویه تی: هر کهس دوژمنایه تی دۆستیکم بکات نهوا ئیعلانی شه یم کردوه له گه لی.
۲۱	به گه وره ته ماشاکردنی مونا فیک و گونا هبار	به دووړو مه لئین گه وره، چونکه نه گه ر گه وره ت بیست نهوا خوات له خوت ره نجان دووه.
۲۲	غش کردن له گه ل وجه ماوهر	هر به نده یه ک خوا کاروباریکی پی بسپیژی و بمریت و فیلی له گه لکه ی کردیبت نهوا خوا ی گه وره به هشتی لی حه رام نه کات.
۲۳	فه توادان به بی عیلم	هر کهس فه توای بۆ بدریت به بی زانست نهوا گونا هه که ی له ملی نهوا که سه یه که فه توکه ی بۆ داوه.
۲۴	ته رکرکردنی جومعه وعه سر	هر کهس سی جومعه به بی گرینگیدان ته ر بکات نهوا خوا ی گه وره مۆر نه دات له دلی، هر کهس واز له نوژی عه سر به یی کرده وه کانی پوچه ل ده بنه وه.
۲۵	گوښه دان به نوژی وته رکرکردنی	نهوا په یمانه ی له نیوان ئیمه و نهواندا هیه نوژی کردنه، هر کهس نوژی ته ر بکات بی باوه پ ده بیبت، له نیوان پیاو و هاوه ل په یداکردن و بی باوه پید نوژی ته ر کردنه.
۲۶	تپه پین به به رده م نوژی خویندا	نه گه ر که سی تپه پریو به به رده م نوژی خویندا بیزانیایه چی گونا هیکی له سه ره، نهوا باشت بوو بۆی که چل راوه ستایه نه ک تپه پریایه به به ر ده میدا
۲۷	لارزدانی نوژی خویندان	هر کهس پیاز و سیر و که رمی خوارد با نه یه ت بۆ مرگه وت، چونکه فریشته کانیش نا په حه ت ده بن به وه ی که موژی پیی نا په حه ت ده بیبت.
۲۸	داگیرکردنی زهوی	هر کهس بست زهوی به زولم و سته م له موسولمان داگیر بکات، نهوا خوا حه وت چینی زهوی ده خاته گه ردنی له روژی قیامه تدا.
۲۹	قسه کردنیک که خوا ی گه وره پره نجینی	به راستی وا ده بیبت که به نده قسه یه ک ده کات له توپه کردنی خوا ی گه وره دا و بۆ خوی هیچ حسابی بۆ ناکات، به لام حه فتا پایز ده یخاته ناو دۆزه خه وه.
۳۰	زور قسه کردن له غهیری یادی خوا	زور قسه مه کن به بی یادی خوا، چونکه زور قسه کردن به بی یادی خوا دل ره ق ده کات.
۳۱	قسه ی قه به رقه له و کردن	بیژاوترین کهستان له منه وه و دورترینان لیم له روژی دوا پیدا نهوانه که زور بیلی ده کن و پر به ده میان قسه ده کن و خق به گه وره زانن.
۳۲	بی ناگا بوون له یادی خوا	هر کور و کومالی دانیش و یادی خوا نه کن و صلاوات له سه ر پیغه مبه ر نه دهن نهوا گونا میکیان کربوه، نه گه ر خوا بیه وی سزایان ده دات و نه گه ریش بیه وی لییان خۆش ده بی.
۳۳	پیی خوش بوون به موسولمان	به براهه کی بدات به گونا هی که کربویه تی نامریت، هه تاوه کو خوشی نهوا گونا هه نه کات.

۳۴	دهنگ دابرين له نښان موسولمانان	هه لال نښه بڼه هېچ موسولمانی که دهنگ دابري له براکي له (۳) روژ زياتر، هر که س (۳) روژ دهنگ وهرېگيريت و بمریت نه چپته دوزخه وه.
۳۵	به ناشکرا تاوان وگوناوه کردن	همو نوممه ته که م سلا مته تن ته نها نه که سانه نه بیت به ناشکرا گوناوه نه که ن.
۳۶	رهوشتي خراب	به پاستی رهوشتی خراب کرده وه تیک ددات وه کو چوڼ سرکه هه نگوین خراب دهکات.
۳۷	که سیک له به خشینه که ی	هر که س له به خشینه که ی په شیمان بیتوه وه کو نمونوی سه گینگ که برشیتوه و پاشان له پشانه وه که ی خوی بخوات، هه لال نښه بڼه پیاو که شتی که ببه خشی یان بکاته په شیمان بیتوه دیاری پاشان په شیمان بیتوه وه.
۳۸	ستم کردن نه گهر پیاو زینا له گال ده له دراوسی بکات، نه گهر پیاو دزی بکات له ده مال تاوانی که متره له وهی که دزی له دراوسی که ی بکات.	ستم کردن نه گهر پیاو زینا له گال ده نافرته دتا بکات تاوانی که متره له وهی که زینا له گال خیزانی دراوسی که ی له دراوسی بکات، نه گهر پیاو دزی بکات له ده مال تاوانی که متره له وهی که دزی له دراوسی که ی بکات.
۳۹	روانین بز نامه حرهم	همو نوممه که ی مریو زینایان له سهره و توشی دهن، زینای چاو روانینه، زینای گوچکه نامه حرهم گویگرتنه، زینای زویان قسه کردنه، زینای دهست دهست لیدانه، زینای قاچ هه نگانوانه، دلش حزی لیته و تاواتی بڼه ده خوازی، عوره تیش به پاستی ده گيريت یان به دروی ده خاته وه.
۴۰	دهست دان له نافرته تیک که نامه حرهم	دهست دان له نافرته تیک نه گهر به سوژنیک به سهرتانا بدن باشته له وهی دهست له نافرته تیک بدن که که نامه حرهم، من له گال نافرته تان ته وقه ناکم.
۴۱	ژن به ژن که سیک ی تر به و مرجه ی نه ویش که که ی خوی لی ماره بکات و له نښانیدا مارهی نه بیت.	ژن به ژن پیغمبر ﷺ نه می کردوه له ژن به ژن، ژن به ژن، بریتیه له وهی پیاو که که ی خوی بداته که سیک ی تر به و مرجه ی نه ویش که که ی خوی لی ماره بکات و له نښانیدا مارهی نه بیت.
۴۲	شین و شه پوپ مردو سزا ده دریت له قه بردا به هوی شین گپان له سهری.	هر که س شینی له سهر بکن سزا ده دریت له روژی دواپیدا به هوی نه و شینکردنه وه، مردو سزا ده دریت له قه بردا به هوی شین گپان له سهری.
۴۳	سویند خواردن به غیری خوا	هر که س سویند به غیری خوا بخوات نه و کافر یان موشریک بووه، هر که س ویستی سویند بخوات با به خوی گوره سویند بخوات یان بیدهنگ بیت، هر که س سویند به نه مانته بخوات له نیمه نییه.
۴۴	سویندی درق نه گات به خوی گوره و لی توپه یه.	هر که س سویندی درق بخوات بڼه وهی به شی مالیکی موسولمان بخوات به خراپه نه و نه گات به خوی گوره و لی توپه یه.
۴۵	سویند خواردن له مامه له دا	وریای زور سویند خواردن بن له مامه له دا، چونکه که لوپه له کان سهرف دهکات پاشان فه ی و به ره که ت ناهیلی، سویند خواردن سهر فکه ری کالایه به لام لابه ری به ره که ت.
۴۶	خو چواندن به کافران به غیری نیمه.	هر که س خوی به قه و می که بچوینی، نه و له وانه، له نیمه نییه، هر که س خوی بشو به یینی به غیری نیمه.
۴۷	دروست کردنی بینا له سهر گور	پیغمبر ﷺ قه ده غی کردوه له وهی که گورپه کان که چکاری بکری و له سهریان دابنیش و خانویان له سهر دروست بکری.
۴۸	غدر و خیانت هه لده کړی و ده و تریت: نه مه غدره که ی فلانه کوپی فلانه.	که خوی گوره نه و له ی و کز تانی کورده وه همو که سیک ی غدر که ر نالایه کی بڼه هه لده کړی و ده و تریت: نه مه غدره که ی فلانه کوپی فلانه.
۴۹	دانیشتن له سهر قهر له وهی له سهر گور دابنیشی.	نه گهر که سیکتان له سهر پشکو یه که دابنیشی و جله کانی بسوتی و بگاته پیستی باشته له وهی له سهر گور دابنیشی.
۵۰	هر که س پی خوی بیت له به ری هه ستن	هر که س پی خوی بیت خه لکی ده سته و نه زهر بوی راوه ستن نه و با شوینی خوی له بیت له به ری هه ستن دوزخه خدا مسوگر کا.

۵۱	داواکردن به یی پښوښت	هیچ کس دهرگای سوال کردن له خوئی ناکاته وه که خوای گه وره دهرگایه کی هه ژاریی لی دهرگاته وه، هر کس داوا له خه ک بکات بق نه وهی سامانی زور بکات نهوا داوی پشکوویه ک ناگر دهکات با کم داوا بکات یان زور.
۵۲	زهم کردن	با که سی شارنشین شت بق که سی گوندشین نه فرۆشی و هیچ کس زهم به سهر فرۆشتنی براهیدا له شت فرۆشتندا نکات، نرخي مه دهن به فرۆشیار بق نه وهی نه توانیت کالاکه یی فرۆشیت نرخي زیاتر له به های شته که.
۵۳	هاوار کردن بق شتی ونبوو له مزگه وتدا	هر کس ناگاداری که سی بور بانگی نه کرد بق شتیکی وه ونبوو با بلیت: خواجه ونبوو له مزگه وتدا نهیدوزیتته وه، مزگه وت بق نه م کارانه دروست نه کراوه.
۵۴	جنیو	جنیو به شهیتان مه لئن و په نا به خوا بگرن له خراپه یی، یه کیک له هاوه لآن ده لیت: من له پاش گوتن به پیغه مبه ر ﷺ هوه سواری ولاخ بووبوم، ولاخه که سهرسمی دا، منیش وتم: شهیتان به دبخت بیت و شهیتان تیاجیت، فرموی: مه لی شهیتان تیا چیت، چونکه نه گرو ات وت شهیتان گوره نه بیت تا به قه مالکی لی دیت و نه لی: به میز و قوه تی خوم، به لام بلی: بسم الله نه گرو ات وت بچوک ده بیتته وه تا به نه دازه یی میشتیکی لی دیت.
۵۵	جنیودان به تا (تای نه خوئی)	جنیو مه لئن به تا لی هاتن، چونکه گوناوه کانی مرقف لا نه بن چون کورره چک و چه پلی ناسن لا ده بات.
۵۶	بلاوکردنه وهی حرامه کان و بانگه شه کردن بویان	هر کس بانگه شه بکات بق سهرلیشواوی، نهوا گوناوهی به قه دهر گوناوهی نه وانه هه یه که شوینی ده کون و هیچی له گوناوهی نه وانش که م نابیتته وه.
۵۷	چند جوره ناو خواردنه وه یه کی قه دهغه کراو	پیغه مبه ری خوا ﷺ قه دهغه یی کردوه که مرقف له دهمی کونه وه ناو بخواته وه، هه روه ها قه دهغه یی کردوه له ناو خواردنه وه به پیوه، هه روه ها قه دهغه یی کردوه له فووکرن له خواردنه وه دا.
۵۸	خواردنه وه له قاپی ئالتون و زیودا	ناو مه خونه وه له قاپی ئالتون و زیودا و ئاوریشم (دییاح - نه وعیکه له حهریر) مه پوئن، نه م شتانه بز کافران له دونیادا و بق نیوه یه له دواروزدا.
۵۹	خواردنه وه به دهستی چهپ	هیچ یه کیکتان به دهستی چهپ نه خواته وه و خواردن نه خوا، چونکه شهیتان به دهستی چهپ ده خوا و ده خواته وه.
۶۰	په یوه ندیی خزمایه تی بچراندن	هر کس په یوه ندیی خزمایه تی ببچرینی ناچیتته به هه شت.
۶۱	وازهیتان له سه لاوات دان له سهر پیغه مبه ری خوا ﷺ	کوله واره هر کس نارم ببریت و سلاوام لی نه دات، ره زیل که سیکه ناوم ببریت له لای و سلاوام لی نه دات.
۶۲	راگرتنی سهگ	هر کس سهگ رابگری سهگی راو و شکاری و شوانی نه بیت، نهوا هه موو روژی به قه دوو کیل پاداشتی چاکه که م نه کات.
۶۳	سزادانی گیانداران	نافره تیک سزا درا به هوی پشيله یه که وه که سجنی کردبوو تاوه کو مرد و به هوی وه چوه دوزه خ، هر شتی گیانی تیدابوو مه که نه نیشانه.
۶۴	هه لواسینی زهنگوله به گیاندارانه وه	فریشته کان هاو پیته تی کومه لی ناکن که سهگی تیدا بیت یان زهنگوله یی تیدا بیت، زهنگوله موسیقای شهیتانه.
۶۵	تاوانبار که دنیا نیعمه تی دهدریتی	نه گرو بینیت خوی گوره نه دات به به نده که یی خو نه وه که پیی خوشه هه رچه نده گوناوه باریشه، نهوا به رزکردنه وه یی بق له ناو بردنی، پاشان نه م نایه ته یی خوینده وه: "قَلَمًا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنًا عَلَيْهِمُ ابْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ".
۶۶	پیشخستن دوینا به سهر قیامه تدا	هر کس هه موو خه می هه ر دنیا بیت، نهوا خوا هه ژاری، و نه داری نه خاته پیش چاوی و کاروباری پهرش و بلاو نه بن و دونیاشی دهست ناکه ویت مه گره نه وه نده نه بیت که پیی بپواته وه.

ریځگای چوونه به‌هه‌شتت یان دۆزه‌خ

القبر (گۆر) یه‌که‌م مه‌نزلگای دواړۆژ، چالئ ټاگر بۆ کافر و مونافیق و باخچه‌ی رازاوه بۆ موسولمان، سزا وئازاری ناوگۆچر چه‌سپاوه بۆ چه‌ند گونا‌ه و تاوانیک له‌وانه: خۆنه‌پاراستن له‌ فیز و دوورزمانی و خیانه‌ت کردن له‌ غه‌نیمه‌ت و درۆ کردن و نووستن له‌سه‌ر نوێژ و وازه‌پنان و پشت‌ه‌لکردن له‌ قورئان و زینا و نژی‌بازی و سوو‌خوړی و قهرز نه‌دان‌ه‌وه و غه‌یری ئه‌وانه‌ش، ئه‌و شتانه‌ی که‌ مروؤ زگار ده‌که‌ن له‌ سزای گۆچر، کرده‌وه‌ی چاک له‌به‌ر خاتری په‌روه‌ردگار په‌ناگرتن به‌ خوا له‌ سزای گۆچر، خویندنی سوره‌تی (الملک) و ژۆر کرده‌وه‌ی چاکي تر، پارێزراوان له‌ سزای گۆچر: شه‌مید و سه‌نگه‌رنشینان و مردووی روژی جومه‌ه و که‌سێک به‌ سکتیشه‌ به‌مریت و غه‌یری نه‌وانیش.

فووک‌کردن به‌ که‌په‌نادا (الصور) بریتیه‌ له‌ که‌په‌نایه‌کی گه‌وره، ئیسرافیل پێیه‌تی و چاوه‌پوانه‌ فرمان بک‌ریت پێی تاوه‌که‌ فووی پیا‌دا بکات. خ‌وای گه‌وره‌ نه‌فرموویت: "وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ قَفَرٌ مِّنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَهُ دَاخِرِينَ"، واته: له‌و روژه‌دا فوو ده‌ک‌ریت به‌ به‌صورادا مه‌گه‌ر خوا خ‌وای بزانتیت چ ده‌زگایه‌که، هه‌ر که‌س له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ماییت نه‌مریت مه‌گه‌ر خوا ویستی مردنی نه‌بیت، ئه‌و کاته هه‌موو دونیا تیک ده‌چیت، له‌ د‌وای چل ماوه‌ فووی زیندو بوونه‌وه ده‌ک‌ریت (نفخة البعث) خوا فرموویه‌تی: "اللَّهُ ثُمَّ نُنْفَخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّنظُرُونَ"، واته: له‌وه‌ود‌وا فوویه‌کی تری پیا‌دا ده‌ک‌ریت‌ه‌وه‌ جا ده‌سته‌به‌جئ خه‌لکی هه‌ستانه‌وه و چاوه‌پوان. **زیندووبوونه‌وه** پاشان خ‌وای گه‌وره‌ بارانیک ده‌نیریت و لاشه‌کان ده‌پوینتیه‌وه له‌ ئیسقانی کلینچکه، ئه‌م زیندووک‌ردنه‌وه‌یه‌ دروست کردنه‌وه‌یه‌کی تازه‌یه و مردن نابیت، به‌ پێی په‌تی و رووت و قووتی و فریشته‌کان وجنۆکه‌کان ده‌بینن و زیندوو نه‌ک‌ریت‌ه‌وه‌ له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان.

کو‌کردنه‌وه‌ی ده‌شتی سه‌حشه‌ر خ‌وای گه‌وره‌ هه‌موو دروستکراوه‌کان کۆ ئه‌کاته‌وه بۆ حساب له‌گه‌ل کردن، ترساوین وه‌کو سه‌رخۆش له‌ روژیکی گه‌وره‌دا که‌ نه‌ندازه‌که‌ی (۵۰) په‌نجا هه‌زار ساله، د‌ویناکه‌یان وه‌ک ب‌لئی سه‌عاتیک بووه، خ‌ۆر به‌ نه‌ندازه‌ی میلک ل‌ییان نزیکه و خه‌لکیی نوقمی ئاره‌قی خ‌ویان به‌ پێی کرده‌وه‌کانیان، له‌ویدا ب‌ی ده‌سه‌لاته‌کان و خ‌ۆبه‌گه‌وره‌زانه‌کان به‌ یه‌ک‌دا هه‌له‌شاخین و کافر له‌گه‌ل د‌ۆسته شه‌پانه‌که‌یدا و له‌گه‌ل هاوپی‌که‌یدا و له‌گه‌ل نه‌ندامه‌کانی له‌شی خ‌ۆیدا به‌شه‌ر د‌یت، هه‌ندیکیان له‌عنه‌ت له‌ هه‌ندیک‌ی تریان ده‌که‌ن، زالم ده‌ستی خ‌وای ده‌گه‌زی و د‌ۆزه‌خ راده‌ک‌یشریته‌ مه‌یدان له‌ (۷۰) هه‌زار ده‌ستگه‌روه که‌ هه‌ر ده‌ستگه‌ریه‌ک (۷۰) هه‌زار فریشته رایده‌ک‌یشی، کاتئ کافر د‌ۆزه‌خ ده‌بینی ئاوه‌ته‌خوازی خ‌ۆ قوتار بوون یان بوون به‌ گل ده‌خوازیت، به‌لام گونا‌ه‌باران: ئه‌وانه‌ی زه‌کاتی مالیان نه‌داوه، ماله‌که‌یان ئه‌بیته‌ ټاگر و پ‌ی داخ نه‌ک‌ریت، خ‌ۆبه‌زلزانه‌کان وه‌کو میروو حه‌شر ده‌ک‌رین، خیانه‌تکار و د‌ز و د‌زی له‌ غه‌نیمه‌تکه‌ر و سووک و ریسوا ده‌ک‌رین، د‌ز به‌ د‌زییه‌که‌یه‌وه ده‌هینریت، شته ئاشکراکان ئاشکرا ده‌بن، به‌لام له‌ خواتسه‌کان ناترسن و به‌لکو تیت‌ه‌په‌ریت به‌ سه‌ریاندا وه‌ک نوێژیکی نیوه‌پۆ.

شه‌فاعه‌ت شه‌فاعه‌تی گه‌وره‌ تاییه‌ته به‌ پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ روژی کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لک‌دا بۆ ل‌ابردنی به‌لای ئه‌و روژه و محاسه‌به‌ کردنیان، شه‌فاعه‌تی گشتی: بۆ پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ خه‌لکی و تریشه: وه‌ک ده‌رکردنی ئیمانداران له‌ د‌ۆزه‌خ و به‌رزکردنه‌وه‌ی پ‌له‌کانیان.

حساب له‌گه‌ل کردن خه‌لکی به‌ پ‌یز بۆ په‌روه‌ردگاریان ده‌رده‌که‌ون و کرده‌وه‌کانیان پ‌یشان ده‌دات و ل‌ییان ده‌پرسیت‌ه‌وه، هه‌روه‌ها پرسیار ده‌ک‌ری له‌ ته‌مه‌ن و گه‌نجیتی و زانست و په‌یمان و به‌خششه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌ و گۆچکه‌ و چار و دل، کافر و بو‌پوو محاسه‌به‌یان ده‌ک‌ریت له‌به‌رده‌م خه‌لکی دا بۆ سه‌رکۆنه‌کردنیان و به‌لگه‌ ب‌پ‌نیان و خه‌لکی و زه‌وی وشو و روژ و مال و مه‌لایه‌که و نه‌ندامه‌کانیان شایه‌تیان ئی ده‌دات، تاجیگ‌یر ده‌بیت ودان به‌تاوانی خ‌ویاندا ده‌ن‌ین، موسولمان و باوه‌ردار خودا به‌ ته‌نها محاسه‌به‌ی ده‌کات و دانی به‌ گونا‌هه‌کانیدا پ‌ی د‌ینی تا وا ده‌زانی تیا چووه، خ‌وای گه‌وره‌ پ‌ی ده‌ل‌یت: "له‌ دونیادا ئه‌م گونا‌هانه‌م بۆ پ‌ۆشیوی و نه‌مرۆش ل‌یت خ‌ۆش ده‌یم"، یه‌که‌م که‌س که‌ محاسه‌به‌ ده‌ک‌ریت ئوممه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌که‌م کرده‌وه‌ی ئی پرسراوه نوێژکردنه و یه‌که‌م توله‌کردنه‌وه له‌ خوین پ‌شتندا ده‌بیت.

وهرگرتنی نامه‌ی کرده‌وه‌کانی له پاشاندا نامه‌ی کرده‌وه‌کانی وهرده‌گریت: "لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا"، هه‌ج کرده‌وه‌یه‌کی بچوک و گه‌وره‌ی به‌جی نه‌ه‌یشته‌وه، موسولمان به ده‌ستی راستی کافر ومونا‌فیک به ده‌ستی چه‌پ و له دواوه نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان وهرده‌گرن.

ته‌رازوو پاشان کرده‌وه‌کانی ده‌کیش‌رین، تاوه‌کو پاداشت وهرگرن له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان به ته‌رازوو‌یه‌کی راسته‌قینه که دوو تای هه‌یه، که ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ی به راستی یۆ خوان و ئه‌و ته‌رازوو قورس و سه‌نگین ده‌کات، له‌و شتانه‌ی که ته‌رازوو که قورس ده‌کات "لااله الاالله" و ره‌وشت جوانی و یادی خوای گه‌وره و "سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم"، خه‌لکی ده‌رباره‌ی کرده‌وه چاکه‌کان و خراپه‌کانیان دادوه‌رییان له‌گه‌ل ده‌کریت.

حه‌وزی که‌وسه‌ر پاشان موسولمانان ده‌چه‌سه‌ر سه‌ر حه‌وزی که‌وسه‌ر، هه‌ر که‌س لئی بخواته‌وه هه‌رگیز تینوی نابیت، هه‌موو پێغه‌مبه‌ری که‌وسه‌ر تابه‌تی هه‌یه، به‌لام حه‌وزی که‌وسه‌ر له هه‌موویان گه‌وره‌تره، ئاوه‌که‌ی له شیر سپیتره، له هه‌نگوین شیرینتره، له میسک بۆخۆشتره، په‌رداخه‌کانی له زێ و زیو و به ژماره‌ی نه‌ستیره‌ی ئاسمانه‌کان، درێژی ئه‌م حه‌وزه له نیوان (آیله) له ئه‌رده‌ن تا (عدن) زیاتره، ئای حه‌وزه‌که له رووباری که‌وسه‌ره‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه.

تاقیکردنه‌وه‌ی ئیمانداران له کۆتا روژی حه‌شدا کافره‌کان شوین ئه‌و په‌رستراوه ئه‌که‌ون که له دونیادا په‌رستویان و پۆل پۆل وه‌کو راته ئاژه‌ل له‌سه‌ر پێیان و له‌سه‌ر ده‌م و چاویان ده‌یانگه‌یه‌ننه دۆزه‌خ، ته‌نها باوه‌پدار و دووپوه‌کان ده‌مێننه‌وه، په‌روه‌ردگاریان دیت بۆ لایان و پێیان ده‌فه‌رمویت: (چاوه‌پێی چی ده‌که‌ن؟) ئه‌وانیش ده‌لێن: (چاوه‌پێی په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ین) و ئه‌و کاته په‌روه‌ردگاریان به ساقیدا (قاچ) که پێشانیان ده‌دریت ده‌ناسنه‌وه و ده‌چن به سوچه‌دا، به‌لام دووپوه‌کان ناتوانن، خوا ئه‌فه‌رمویت: "يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ"، واته: روژێک دیت په‌رده له‌سه‌ر هه‌موو شتێک لاده‌دریت و لاق ده‌رده‌که‌ویت، خواناسان بانگ ده‌کرین بۆ سوژده‌ بردن، به‌لام ناتوانن، پاشان شوینی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ون و صراط داده‌دریت ونور وروناکیان پێ ده‌دریت و دووپوه‌کانیش نور وروناکییه‌که‌یان ده‌کرێته‌وه.

پرده‌ی سراگ پرده‌ی که به‌سه‌ر دۆزه‌خدا راخراوه تاوه‌کو به‌واداران پێیدا تێپه‌رین بۆ به‌هه‌شت، پێغه‌مبه‌ر ﷺ: "به له‌رزۆک و خزه و چه‌ند قولایی پێوه‌یه وه‌ک درکی رووه‌کی سعاد و چه‌ند رفینه‌ری تێدا،ه، باریکتره له موو و تیزتره له شمشیر" مسلم، وه‌صفی کردوه.

موسولمانان نور و روشناییان پێ ده‌دریت به پێی کرده‌وه‌کانیان ژۆره‌که‌یان به‌قه‌د کێوێک و که‌مه‌که‌یان له قه‌راغی په‌نجه‌ی گه‌وره‌ی قاجیدا رووناکی پێ ده‌دریت، رێگا‌که‌یان بۆ رووناک ده‌بێته‌وه و به پرده‌که‌دا تێپه‌ر ده‌بن به پێی کرده‌وه‌کانیان، باوه‌پداران وه‌ک چاوتروکانێک یان وه‌ک هه‌وره‌بروسکه یان وه‌ک با یان وه‌ک بالنده یان وه‌ک ئه‌سپ و سواری تیزه‌وه‌ تێپه‌ر ده‌بن (فناج مسلم و مخدوش مرسل و مکدوس فی جهنم) متفق علیه.

به‌لام دووپوه‌کان رووناکیان نییه، ده‌گه‌رێته‌وه و له نیوان ئه‌وان و باوه‌پداراندا دیوارێک داده‌نرێک و پاشان ده‌یانده‌ویت تێپه‌رین، به‌لام ئه‌که‌ونه ناو دۆزه‌خ.

دۆزه‌خ کافره‌کان و هه‌ندێ له موسولمانه گونا‌ه‌باره‌کان و له پاشاندا دووپوه‌کان ده‌چه‌ن ناوی، له هه‌ر هه‌زار که‌س ده‌فه‌رمویت یان ده‌چه‌ن ناوی و حه‌وت ده‌رگای هه‌یه (۷۰) جار له ئاگری دونیا گه‌رمتره، لاشه‌و جه‌سته‌ی کافر گه‌وره ده‌کریت تا سزا زیاتر به‌جێ‌دیت، نیوانی دوو شانه‌کانی سێ روژه‌پێ پانه و کاکيله‌کانی وه‌ک کێوی ئوحودیان لیدیت، پێشی ده‌گوتریت و ئه‌ستوور ده‌کریت تا سزای زیاتر وه‌ریگریت، خواردنه‌وه‌که‌یان ئای کول هاته‌یه که ریحۆله‌کانیان له‌ت ده‌کات، خواردنیان زه‌قوم و غسلین و کیم و چلگاو، لای که‌می سزا‌که‌یان ئه‌وه‌نده‌یه که دوو پشکۆ له ژێر پێیان داده‌نریت و مۆخیان ده‌کوڵێنیت، برژاندن و داخ کردن و راکێشان له کۆت و زنجیردا، بنکه‌که‌ی ئه‌وه‌نده قولکه ئه‌گه‌ر منالێکی ساوی تی فپێ بدریت (۷۰) سالی ده‌وی تا ده‌گاته کۆتایی، سوتمه‌نییه‌که‌ی به‌رد و ئاده‌میزاده، هه‌واکه‌ی دوکه‌ل و سیبه‌ره‌که‌ی ژۆر گه‌رمه، به‌رگه‌که‌یان ئاگره و هه‌موو شتێ له‌ناو نایه‌یلتی، جۆش ئه‌دا و نه‌په‌ی دیت و پێست ده‌سووتینیت و ده‌گاته ئیسقان و دل.

پردی نیوان بههشت و دۆزهخ پیغمبر ﷺ نه فرمووئیت: "موسولمان رزگار دهکریت له دۆزهخ و رادهگیریت له سه پرديك له نیوانی دۆزهخ و بههشتدا، تۆلایان ئی دهسینریت له سه نه و ستهمانه کی له دنیا دا له یهکتریان کردوه، تاوهکو پاک دهبنهوه و پالفته دهبن ریگیان پی دهدری که بچه بههشت، بهو کهسه کی گیکانی موحهمهدی بهدهسته شارهزاترن به شوینی خویان له بههشتدا تا شوین و مالی خویان له دنیا دا" البخاری.

بههشت شوین و مهزلگای موسلمانانه، بیناکی زیو و (ملاط)هکی میسکه، بهرده وردهکی گوهه و یاقوت و گلهکی زهعفرانه و هشت دهراکی هیه دریزی یهکیان سی رۆژه پییه، بهلام قهره پالغی له بهرده میاندا دروست دهبی، (۱۰۰) دهره جی هیه، نیوان هردوو پله یهکی نیوانی زهوی و ناسمانه، لای ژورووهکی (فیردهوسه) و لهویوه رووبارهکانی بههشت هله قوولین و سه ریانهکی عهرشی پهروه دگاره، رووبارهکانی ههنگوین و شیر و ئاو و شه رابن، نه پۆن به بی چال و جۆگ و موسولمان هه چۆن بیهوئیت رای دهکیشی، خواردنهکی بهردهوام و نرم و رام هینراوه، خیمه یهکی گوهه ری کلۆری تیدایه که دریزیهکی (۶۰) میله، هه موو گۆشه یهکی خیزانیکی تیدایه.

گهنج و بی موو چاو به کلن، گهنجیتی و پزشا که کیان هه میشه ییه و میزکردن و بیسای و فیزهونی تیدا نییه، شانهکانیان زیو و ئاره قهکانیان میسکه، خیزانهکانیان کچانی گهنج و هاوته مهن، یه کهم کهس که نه چیتته ناوی پیغمبر ﷺ و پیغمه بهران سهلامی خویان ئی بیت، لای کهمی که سیک که ئاوات بخوازی (۱۰) نه وهنده ی پی دهدریت، خزمه تکارهکانی منالی نه مرن و وهک گوهه ری بلایووه وان، له گه وره ترین نیعمه تهکانی بینینی خوی گه وره و رهزانه ندیی نه و نه مره یه.

تیبیس: رووداوه گه وره کان که بیباوه پان و موسولمان و مونا فیک پییدا تییه پ دهبن یهک له دوا یه کن تا مهزلگای کوتایی.

چۈنەنەتە دەستەنۆز گرتەن

دروست نىيە دەستەنۆز مەگر بە ئاۋىكى پاك كەرەۋە، ئەۋىش بىرىتى يە لەۋ ئاۋەى كە ۋەك خۇى مابىتەۋە ۋەنەگۇرايىت، ھەرۋەھا دروست نىە دەست نۆزگرتەن بەئەۋىك بۇن ۋامى ۋرەنگى گۇرايىت بە ھۇى شىتىكى پاكەۋە، ۋەك ئاۋىك كە گۇرايىت بە ھۇى مانەۋەى زۇرەۋە.

تەيىنىش: ئاۋى كەم يىس دەبىت بە ھۇى تىكەۋەتى يىسى، بەلام ئاۋى زۇر (نەزىكەى ۲۱۰ لىتر) يىس نابىت

دەستىكىردنى دەست نۆز بە (بسم الله) دەبىت، سۈننەتە ھەردو دەستى سى جار بشوات پىش ھەموو دەستەنۆز، شۇردنى دەستەكانى لە دۋى ھەستان لە خەۋى شەۋان زىاتر تەئكىدى لى كراۋە.

تەيىنىش: ناپەسەندە (مكروە) شۇردن لە سى جار لە ھەموو ئەندامەكانى دەستەنۆزدا.

پاشان جوان ئاۋ لەئاۋ دەمى رابدات، يەك جار پىۋىستە (ۋاجب) ھە سى جارېش سۈننەتە.

تەيىنىش: ۱- ئاۋ لە دەم رادان بەۋەندە بەس نىە كە ئاۋەكە بخەيتە ئاۋ دەمتەۋە ۋپاشان فرى بەدەيتە دەرەۋە، بەلگە دەبىت لەئاۋ دەمتا ئەۋ ئاۋە جوان بچولتەيت **۲-** سۈننەتە سىۋاك كردن لە كاتى ئاۋ لە دەم ۋەردان.

پاشان پىۋىستە (ۋاجب) ھە جارېك ئاۋ لە لۋوتى رابدات، سى جارېش سۈننەتە.

تەيىنىش: ئاۋ لەلۋت رادان بەۋەندە بەس نىە كە ئاۋەكە بخەيتە ئاۋ لۋتەۋە، بەلگە پىۋىستە كە ئەۋ ئاۋەلەپىگەى ھەناسە ھەلمۇتەۋە بگاتە ئاۋ لۋت ۋپاشان بە ھەتاسەدانېش ئەك بەدەست بىكاتە دەرەۋە، يەك جار ۋاجبە ۋسى جارېش بىت سۈننەتە.

پاشان دەم ۋچاۋ شۇرىن، يەك جار پىۋىستە (ۋاجب) ھە، ۋەسى جارېش سۈننەتە، سۈنۋرى ئەۋ شۇردنە ۋاجبەش كە دەكاتە شۇردنى لە گۈپى راستەۋە بۇ چەپ بەپانى، ۋە شۋىنى دروست بوۋى موو لەسەر بە عادەتى تا چەناگە بە درىزى.

پاشان يەك جار ھەردو دەستى لەگەل قەراغى پەنجەكانى تادەكاتەئانىشەكانى بشوات، سى جارېش سۈننەتە.

تەيىنىش: پىشخستنى دەستى راست بەسەر دەستى چەپدا سۈننەتە.

پاشان ھەموو سەرى بە ئاۋ مەسح دەكات، پاشان پەنجەكانى شايتەمان بخاتە كۈنە گۈپىكانى ۋبە پەنجە گەرەكانى دەرەۋەى گۈپىكانى مەسح بگات، ئەمەش ھەموۋى يەك جار بىت .

تەيىنىش: ۱- ئەۋەى كە ۋاجبە مەسح بگرت لەسەر ئەۋەى: سۈنۋرى دەم رچاۋ لەكۈى دۋى دىت تا پشت مل. **۲-** مەسح كردنى موۋى درىز بۇۋە ۋاجب نىيە. **۳-** مەسح كردنى موۋى پىۋە ئەۋو پىش سەرى مەسح دەكات. **۴-** پىۋىستە پىستى نىۋان گۈپىكە ۋسەر مەسح بگات چۈنگە بەشېكە لەسەر.

پاشان پىۋىستە (ۋاجب) ھە يەك جار قاچەكانى لەگەل قۈلە پىكانىدا بشوات، سى جارېش سۈننەتە.

چەند تاكادارپەك: ۱- ئەندامەكانى دەست نۆز چۈارن ئەۋانىش: **أ** ئاۋ لەدەم ۋ لۋت رادان ۋشۋرىنى دەم ۋچاۋ. **ب** شۋرىنى دەستەكان لەگەل ئانىشك. **ج** مەسح كردنى سەر ۋگۈپىكان. **د** شۋرىنى پى كان لەگەل قۈلە قاچەكان .

ۋاجبە شۋرىنى ئەندامەكانى دەست نۆز يەك لەدۋى يەك بە (تەرتىب) بىت، پىشخستنى ھەر ئەندامىك بەسەر ئەۋى تردا دەست نۆزەكە بەتال دەكاتەۋە .

۲- يەك بەدۋى يەكدا ھاتن (مولاة) لە شۇردنى ئەندامەكانى دەست نۆز (ۋاجبە) ۋبە مەرج گىراۋە، ھەرۋەھا دەست نۆز بەتال دەبىتەۋە بەۋى ھەندىك لە ئەندامەكانى دەست نۆز نەشۋرىت ھەتا ئەۋەى كە پىشتر شۇراۋە ۋوشك دەبىتەۋە .

۳- لە دۋى دەستەنۆز سۈننەتە بلى: **"أشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله"**.

چۆنیەتی نوێژکردن

کاتیک راوهستا بۆ نوێژکردن به "الله اکبر" دەست پێ دەکات و ئیمام به دەنگی بهرز ده‌بێت تاوه‌ر نوێژخوێنانی دواوه‌ی گوێیان ئی بێت، هه‌روه‌ها "الله اکبر" ی ناو نوێژه‌کان، به‌لام غه‌یری ئیمام به‌ دەنگی نزم "الله اکبر" ده‌کات، ده‌سته‌کانی به‌ شیوه‌یه‌ک که په‌نجه‌کانی به‌یه‌کوه‌هه‌ بلکێنی به‌رزیا‌ن بکاته‌وه‌ تا ئاستی شانه‌کانی له‌ کاتی "الله اکبر" ی نوێژداب‌ه‌ستندا، مه‌نوم له‌ دوا‌ی "الله اکبر" ی ئیمام نوێژه‌که‌ی دان‌ه‌به‌ستێت.

تێبینی: له‌ ئهرکان و واجبانه‌دا که به‌ قسه‌ ده‌گوتریت پێویسته‌ ئه‌وه‌نده‌ ده‌نگ به‌رز بکاته‌وه‌ که گوێی له‌ خۆی بێت، ته‌نانه‌ت له‌ نوێژانه‌شدا که به‌ ده‌نگی نزم ده‌خوێنریت (وه‌ک نیوه‌پۆ و عه‌سر)، لای که‌می ده‌نگ نه‌وی کردن ئه‌وه‌یه‌ گوێی له‌ خۆی بێت.

به‌ ده‌ستی راستی مه‌چه‌کی ده‌ستی چه‌پی ده‌گریت و له‌ ژێر سنگی دایان ده‌نیت، چاوی ده‌بێته‌ شوێنی سو‌جده‌که‌ی، پاشان به‌و وێرد و دوعایانه‌ ده‌ست پێ ده‌کات که له‌ سوننه‌تدا هاتوه‌، پاشان (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) ده‌کات و پاشان (بسم الله) ی ده‌کات، هه‌موو ئه‌مانه‌ی راب‌پ‌د به‌ ئاشکرای نا‌لێت، پاشان سو‌ره‌تی (فاتحه) ده‌خوێنیت، پاشان ئه‌وه‌نده‌ی که ئه‌توانیت له‌ قورئانی پ‌ی‌رۆز، ئیمام به‌ ده‌نگی به‌رز قورئان ده‌خوێنی له‌ به‌یانیا‌ن و دوو رکاتی ئه‌وه‌لی مه‌غریب و عی‌شا و بێجگه‌ له‌مانه‌ به‌ ده‌نگی نزم ده‌خوێنی.

تێبینی: خوێندنی سو‌ره‌ته‌کان وه‌ک له‌ قورئاندا هاتوه‌ له‌ دوا‌ی یه‌کدا سوننه‌ته‌، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ کردنه‌وه‌ی ناپه‌سه‌نده‌ (مکروه) ه، هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی پێته‌کانی وئایه‌ته‌کانی سو‌ره‌تیک هه‌رامه‌.

پاشان الله اکبر ده‌کات و ده‌ست به‌رز ده‌کاته‌وه‌ و ده‌چێته‌ رکوع، هه‌ردوو ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر ئه‌ژۆکانی داده‌نیت و ده‌یانگریت، په‌نجه‌کانی ب‌ل‌او ده‌کاته‌وه‌ پشتی رێک ده‌کات و سه‌ریشی ده‌خاته‌ ئاستی پشتی، پاشان ده‌لێت: س‌ی جار ده‌لێت: (سبحان ربی العظیم) ئه‌گه‌ر بگات به‌م پ‌وکنه‌دا (واته‌ به‌پ‌ک‌وع دا) ئه‌وه‌ گه‌شتوه‌ به‌ پ‌کاتیکدا .

تێبینی: ته‌کبیر کردن و (سمع الله لمن حمده) له‌ کاتی چوون بۆ رو‌کنه‌کان بووتریت، نه‌ک له‌ پاشا وپیشی رو‌کنه‌کاندا، هه‌روه‌ها له‌هه‌موو ته‌کبیر کردنه‌کانی تری ناو نوێژدا هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ بێت، وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ ده‌ست ئه‌نقه‌ست دوا‌ی خست ئه‌وه‌ نوێژه‌که‌ی به‌تال ده‌بێته‌وه‌ .

پاشان سه‌ری به‌رز بکاته‌وه‌ ب‌ل‌ی (سمع الله لمن حمده) وه‌ هه‌ردوو ده‌سته‌کانی له‌گه‌ڵیدا به‌رز بکاته‌وه‌ و رێک ب‌ب‌یته‌وه‌ و ب‌ل‌ی (ربنا ولك الحمد، حمدا کثیرا مبارکا فيه ملک السماوات و ملک

ماشئت من شيء بعد).

تێبینی: کاتی ورتنی (ربنا ولك الحمد) دوا‌ی هه‌ستانه‌وه‌ له‌ رکوع ده‌بێت نه‌ک له‌کاتی به‌رز بونه‌وه‌ی له‌پ‌ک‌وع.

پاشان سو‌جده‌ ده‌بات و ته‌کبیر ده‌کات هه‌ردوو قۆله‌کانی له‌ ته‌نیشتی دوور ده‌خاته‌وه‌، هه‌روه‌ها سکی له‌ رانی و رانی له‌ قاچه‌کانی دوور ده‌خاته‌وه‌، هه‌ردوو ده‌سته‌کانی به‌رامبه‌ر به‌ شانه‌کانی دا نه‌بێت، په‌نجه‌کانی ده‌ست و قاچی رو‌وه‌و قیبله‌ داده‌نیت، ئینجا س‌ی جار ب‌ل‌یت: "سبحان ربی الاعلی" .

تێبینی: سو‌جده‌ بردن پ‌ی‌ویسته‌ له‌سه‌ر حه‌وت ئه‌ندام ب‌یت، سه‌ری په‌نجه‌کانی قاچ وئه‌ژۆکانی وه‌په‌ ده‌سته‌کانی و نیوچاوانی و لوتی، دانانی یه‌کێک له‌ ئه‌ندامانه‌ له‌ سو‌جده‌دا به‌ ئه‌نقه‌ست نوێژ به‌تال ده‌کاته‌وه‌، ئه‌گه‌ر عوزرێکی نه‌بێت.

پاشان سه‌ری به‌رز بکاته‌وه و (الله اکبر) بکات و دابنیشی، بۆ دانیشتنی نیتوان سه‌جده‌کان دوو شیوه‌ی دروست هه‌یه: ۱- قاچی چه‌پی رابخات و له‌سه‌ری دابنیشی و قاچی راستی هه‌لنی و به‌چه‌کانی، روویان له قبیله بیئت. ۲- هه‌ردوو قاچه‌کانی هه‌لنی و به‌چه‌کانی روویان له قبیله بیئت و له‌سه‌ر پاژنه پتیه‌کانی دانیشی و (۳) جار بلّیت "رب اغفرلی"، ئەشتوانیئت ئەم زیادانه‌ش بلّیت: "أرحمني وأجبرني وأرغمني وأنصرني وأمدني وعافني وعاف عني".

پاشان سه‌جده‌ی دووهم بیات وه‌ک یه‌که‌م، له پاشاندا سه‌ری به‌رز بکاته‌وه و هه‌ستیته‌وه له‌سه‌ر سنگه‌پێکانی، رکاتی دووهم بکات وه‌ک یه‌که‌م جار.

تێبینی: نابێت نوێژخوێن (فاتحه) بخوێنێت هه‌تاوه‌کو هه‌لته‌ستیته‌وه، چونکه (فاتحه) شوێنه‌که‌ی راوه‌ستانه، ئەگەر خوێندنی پێش ئەوه‌ی هه‌ستیته‌وه ئەوه ده‌بی‌ت دووباره‌ی بکاته‌وه ئەو کاته‌ی که به‌ پێوه راوه‌ستا، ئەگەر نا نوێژه‌که‌ی به‌تاله.

ئەگەر له‌ پرکاتی دووهم ته‌واو بوو دانه‌نیشی بۆ ته‌حیات ده‌ستی راست له‌سه‌ر رانی راستی و ده‌ستی چه‌پ له‌سه‌ر رانی چه‌پی داده‌نیت، ده‌ستی راستی په‌نجه‌ی بچوک و ته‌نیشته‌که‌ی ئەنوقیئت و په‌نجه‌ی ئاوه‌راست له‌گه‌ڵ په‌نجه‌ گه‌وره‌ی ده‌کاته‌ بازنه و په‌نجه‌ی شایه‌تمان ئاماژه ده‌کات و ته‌حیات ده‌خوێنی: "التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله"، له نوێژی (۳) رکاتی و چوار رکاتیدا هه‌لته‌ستیته‌وه و "الله اکبر" ده‌کات و ده‌ستی به‌رز ده‌کاته‌وه، باقی نوێژه‌که‌ی وه‌ک له رابردوو باسمان کرد ته‌واو ده‌کات، به‌لام به‌ په‌نهانی ده‌خوێنی و ته‌نها فاتحه‌ش ده‌خوێنی.

پاشان بۆ ته‌حیاتی کۆتایی دابنیشی له‌سه‌ر سمتی وه‌ سێ شیوه‌ی راستی هه‌یه، دانه‌نیشی له‌سه‌ر سمتی مه‌گه‌ر له‌ کۆتاییدا نه‌بی‌ت له‌و نوێژه‌دا له‌ دوو ته‌حیاتیان تێدايه.

شیوازی له‌سه‌ر سمت دابنیشی: ۱- قاچی چه‌پی رابخات و له‌ ژێر قاچی راستی ده‌ری بکات و قاچی راستی هه‌لنی و سه‌سته‌کانی له‌سه‌ر زه‌وی بن. ۲- هه‌روه‌ک یه‌که‌م، به‌لام قاچی راستی رابخات. ۳- وه‌ک یه‌که‌م، به‌لام قاچی چه‌پی له‌ نیتوان لاقی و پانیدا دابنیت.

به‌م شیوه‌یه‌ش دانايشیته‌ ته‌نها بۆ ته‌حیاتی کۆتایی نه‌بی‌ت، بۆ ئەو نوێژنه‌ی که دوو ته‌حیاتیان تێدايه (واته له ته‌حیات خوێندنی نوێژی به‌یانیدا به‌م شیوه‌یه دانايشیته)

پاشان ده‌ست ده‌کات به‌خوێندنی ته‌حیات وه‌ک ته‌حیاتی یه‌که‌م، به‌لام له‌ته‌حیاتی دوهمدا ئەمه‌ی بۆ زیاد ده‌کات : اللهم صل على محمد وعلى آله محمد كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد، اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد

سوننه‌ته له ته‌حیاتدا هه‌ندێك له‌م دوعایانه بخوێنیت: "اعوذ بالله من عذاب النار، وعذاب القبر، وفتنة المحيا والممات، وفتنة اليسع الدجال".

پاشان دوو سه‌لام ده‌داته‌وه، به‌ لای راستدا ئاوپ ده‌داته‌وه و ده‌لّیت: "السلام عليكم ورحمة الله"، هه‌روه‌ها به‌لا چه‌په‌شدا، که سه‌لامی دایه‌وه ئەو دوعایاته ته‌خوێنی که له‌ دواى نوێژه‌کان هاتوون وهر له‌ جێی خۆی ده‌می‌نی.

زانسته شهرعیه کان کارکردن نه خوانن

براو خوشکی موسلمان!

زانستېک کرداری له گه لدا نه بیت خواو پیغه مبهري خواو ﷺ موسلمانان ناپا نه ویت، خوی گه وره نه فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ (النور: ۲-۳) واته: نهی خه لکی نیماندار بق شتیک نه لکړو کاری پیناکن، نه وه گونا هیکي گه وره په وخوا عاجز نه کات که نه وه شتیک بلکړو کاری پینه کن.

نه بو هوره بیره - ره زای خوی لیبت - نه فهرمووی: (شمونهی نه زانسته کی که کاری پیناکریت وه ک پاره یه کی پاشه که وکړاو وایه که هېچی لپنا به خشری له پیناوی خواو).

فوزه بلیش - په حمه تی خوی لی بیت - نه لیت: (به رده وام پیاوی زانا به نه زان دا نه نریت تا ده ست به کارکردن نه کات به زانسته کی که هیه تی).

مالیکس کورس دیناریش - په حمه تی خوی لی بیت - نه لیت: (ریده که ویت نه گیت به کابرایه که هېچ نازانی، به لام له کارکردن زانایه که بق خوی).

✱ خوی گه وره خویندنه وهی نه م کتیبه ی بق ثاسان کردی، ماوه ته وه نه وهی خویندنه وه که ت به ربگریت، نه ویش بریتیه له کارکردن به م زانایریانه ی له ناو کتیبه که دا باسکرون.

✱ شتیک له قورئان و ته فسیری قورئانت خویندنه وه، هه ولېده که کار به و زانایریانه بکه ی که ده ست که و تون دهر باره ی مانای نایه ته کان، چونکه هاوه له به ریزه کانی پیغه مبهري ﷺ (داوای نه ویه یان نه کرد له پیغه مبهري ﷺ که ده نایه تیان پی بخوینی، جا ده ستیان نه کرد به کارکردن به و زانایری و نه رکانه ی له و نایه تاندا هه بوون نه نه چون بق ده نایه تی تر تا له نه و ده نایه ته نه بوونه وه، بویه نه یان فهرموو: نیمه ناست و کارکردن پیکه وه فیر نه بووین)!

شهریه تی نیسلامیش مرقف هه ر به و شیوه هه هانده دات، عه بدولای کورپی عه بیاس دهر باره ی نایه تی ﴿يَتْلُوهُ، حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ واته: به راستی قورئان نه خویندنه وه و مافی خوی نه ده نی، نه فهرموویت: به راستی به شوین قورئاندا نه رن.

فوزه بلیش - په حمه تی خوی لیبت - نه لیت: قورئان بق نه وه دابه زیوه تا کاری پیکریت، که چی خه لک ته نیا خویندنه وه که ی به کارکردن نه زان!

✱ له م کتیبه دا هندی له سوننه ته کانی پیغه مبهريشت ﷺ ببینی، که واته هه سته و ده ستبکه به وهرگرتن و جبهه جیکردن یان، چونکه پیاوچا که کانی نه م نوممه ته نیسلامیه هه ر شتیک فیر ببونایه به په له هه لده ستان و پیش پکریان نه کرد بق نه وهی کامیان زووتر جیبه جیبی بکات و خه لکی بق بانگ بکات، تا به ر نه و فهرمووده یه ی پیغه مبهري ﷺ بکه ون که نه فهرمووی: (نه گه ر فهرمانی شتیکم پیکردن نه وه چه ندیک نه توانن جیبه جیبی بکه ن لئی و له و شتانه ش دوریکه ونه وه که به رگری کردون لئی). هه روه ها له ترسی نه وهی که تووشی نه م سزا سه خته نه بن که خوی گه وره له نایه تی ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳) دا باسی نه کات، که ماناکه ی نه وهیه نه وانه ی که پیچا وانه ی فرمانه کانی پیغه مبهري ﷺ نه وه ستن، با له وه بترسن که فیتنه یه ک بیت و سهریان تی بکات، یان سزایه کی سه خت روویه پرویان ببیته وه...

بق نمونه سهیری نه م هه لوستانه بکه:

- نوم حه بیبه ی دایکی موسلمانان - ره زای خوی لیبت - ریوایه نه کات که پیغه مبهري ﷺ فهرموویه تی: (هه رکه سیک دوازه رکات نوژ بکات له شو و رورژ کدا له پاداشتی نه و نوژانده خوی گه وره خانوویه کی له به هه شندا بق دروست ده کات)، جا نوم حه بیبه فهرمووی: له و رورژه وهی که نه م فهرمووده یه له پیغه مبهري ﷺ بیستوه، وازم له و نوژانه نه هیناوه.

- نیبنو عه ویش - ره زای خوی لیبت - نه م فهرمووده یه ریوایه نه کات که نه فهرموویت: (مافی هه موو موسلمانیک که شتیک شک نه بات بق دوی خوی نه وهیه که پیش نه وهی بمریت نه بی و هسیتی خوی

بنو سیت^۱، پاشان ئیبنو عومەر ئەفەرمووی: لەو رۆژەوێ ئەو دەم لە پیغەمبەر ﷺ بیستوو، شەویەک نەبوو بەیت بەسەرمداو وەسییتی خۆم لە مالددا دانەناییت.

- پێشەوا نەحمەدیش - رەحمەتی خۆی لێبیت - ئەفەرمووی: (فەرموودە یەکم نەنوسێوە تەو وە کە کارم پێ نەکردبیت، تەنانت کە ئەو فەرموودە یەم بیست کە پیغەمبەر ﷺ کە لە شاخی گرتوو و لە هەقی کارە کە دا (دینارێک) ی داو بە (ئەبو تیبە)، منیش کە لە شاخێکم گرت و دینارێکمدا بەو کەسێ کە لە شاخە کە ی بۆ گرتم).

- پێشەوا بوخاریش - رەحمەتی خۆی لێبیت - ئەفەرمووی: (لەو رۆژەوێ زانیومە کە غەیبە تکردن حەرەمە، غەیبە تیکم نەکردوو، ئومید ئەکەم ئەو رۆژەوێ ئەگەرەمە حەزوری خوا لەسەر ئەوێ کە غەیبە تێ کە سیکم کردبیت هیچ لێپرسی نەوێ کە لەگەڵدا نەکات).

- لە فەرموودە یەکی تردا هاتوو کە ئەفەرمووی: (هەرکە سیک دواي هەموو نوێژێک ئایە تەلکورسی بخوین، مەگەر تەنیا مردن رێگە ی چوونە بەهەشتی لێبگرت).

ئیبنو قەیمی جەوزی - رەحمەتی خۆی لێبیت ئەلئیت: (گویم لە شێخو ئیسلام (واتە ئیبنو تەیمی) بوو کە ئەیفەرموو: هەرگیز ئەو سوننە تەم پشتگۆی نەخستوو دواي هەموو نوێژێک مەگەر یان لەبیرم چووبیت یان شتیکی لەو جۆرە لێ روودابم).

✱ پاش زانست و کارکردن بەو زانستانە، تۆبە ی ئەو دیت کە لە سوپاسی ئەویدا کە خۆی گەرە ئەو نیعمە تە زۆرە ی پێداوی تۆش خەلکی بانگ بەکەیت بۆ لای خواو دین، نابێ خۆت و خەلکی تریش بێش بەکە ی لەو خێرە گەرە یە، پیغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: (هەرکە سیک بێتە پێنمای خێر بۆ خەلکی وە ک ئەوان بەشدار ئەبیت لە پاداشتی کارەکانیاندا).

هەرەو هە ئەفەرمووی: (باشترین تان ئەوانە کە قورئان فێربوون و خەلکیش فێری قورئان دەکەن).

هەرەو هە ئەفەرمووی: (لە بری من ئەگەر یە ک ئایە تیش بوو بێگەرە نە خەلکی).

چەند زۆر خێر بۆ لایەکە ی تەو لە ناو خەلکید، زۆرتر پاداشت وەردە گرت و زۆرتر ئەبیت لە لای خواو بەردەوامیش چاکە ت بۆ دیت تا لە ژياندا بیت و تەنانت پاش مردنیش، پیغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: (کە مەو ئەمریت، کارو کردە وەکانی ئەچرپێن لێی لە سێ رێگە وە نەبیت: لە چاکە یەکی بەردەوامەو، یان لە زانستی کەو کە خەلکی سوودی لێوەرگرن، یان لە رێگە ی منالێکی چاکە خوازەو کە نزی بۆ بکات).

گەزەنگە

ئیمە بەردەوام زیاد لە (حەق دە جار) هەموو رۆژی سورەتی (فاتحە) ئەخوین و خۆمان ئەدەینە پەنای خوا لەوێ بمانپارێزی لە ئەو کەسانە ی کە خوا لێیان عاجزو تەرەو و بمانپارێزی لەوانەش کە وێل و سەرگەردان بوون، کەچی دواي ئەو لە کارو کردە وەکانیاندا چاویان لێ ئەکەین و واز لە خۆشارە زاکردن دەهێنین، تا کارەکانمان بەپێی نەزانین بیت و وە ک نەصارا سەرگەردانەکانمان لێبیت، یان زانستی باش وەربگیرن بەلام هیچ کارێکی پێ نەکەین و وە ک جوله کەکانی لێبیت، کە خۆی گەرە لێیان تەرەو عاجزە!

لە خۆی گەرە ئەپارێنەو کە ئیمەش و تۆش فێری زانستی بەسوود بکات و پشتیوانیمان بکات بۆ کاری چاکە.

خواو پیغەمبەرە کە ی ﷺ باشتر ئەزانن و سەلاوات و سەلامی بەردەوامیش لەسەر گەرە و خۆشەویستمان موخەممەد

^۱ رواه مسلم.

^۲ السنن الکبری.

^۳ رواه مسلم.

^۴ رواه البخاري.

^۵ رواه البخاري ومسلم.

^۶ رواه مسلم.

